RP 344/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av försäkringsbolagslagen och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det görs ändringar i försäkringsbolagslagen, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om försäkringskassor, lagen om pensionsstiftelser, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om Finansinspektionen, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift och lagen om försäkringsavtal. Dessutom föreslås det i propositionen att det stadgas en skild lag om ikraftträdandet av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen. Propositionens syfte är att genomföra direktivet om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet, så kallad Solvens II -direktivet.

I försäkringsbolagslagen och lagen om försäkringsföreningar föreskrivs om tillämpning av försäkringsbolagslagens bestämmelser på små försäkringsbolag och försäkringsföreningar. Bestämmelser i enlighet med direktivet tillämpas på dessa bara om de tillhör en sådan grupp som avses i försäkringsbolagslagen. Solvens II -direktivet gäller inte arbetspensionsförsäkringsbolag. Det förslås därför att vissa bestämmelser i försäkringsbolagslagen som tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag flyttas till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att solvenskraven enligt den gällande försäkringsbolagslagen ersätts med nya bestämmelser som är förenliga med direktivet. Enligt propositionen gäller för försäkringsbolag två kapitalkrav, dvs. solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Vid beräkningen av kapitalkraven ska beaktas alla väsentliga risker som försäkringsbolaget exponeras för. Försäkringsbolaget ska uppfylla de föreslagna kapitalkraven med kapitalbasmedel som är av tillräckligt god kvalitet.

Det föreslås att försäkringsbolagslagens bestämmelser om tillsyn över försäkringsbolag preciseras i överensstämmelse med direktivet. Finansinspektionens tillsyn inriktas framför allt på försäkringsbolagens företagsstyrningssystem, på balansräkningen som värderas på marknadens villkor och på uppfyllelse av kapitalkraven, men i regel inte längre på den bokföringsmässiga ansvarsskulden. Det föreslås att till försäkringsbolagslagen fogas bestämmelser om försäkringsbolags skyldighet att offentliggöra rapporter om sin solvens och finansiella situation.

Vidare föreslås det att försäkringsbolagslagens gällande bestämmelse om extra tillsyn över försäkringsgrupper ska ersättas med grupptillsynsbestämmelser som stämmer överens med direktivet. En grupptillsynsmyndighet ska ansvara för tillsynen över försäkringsgrupper. Finansinspektionen föreslås vara grupptillsynsmyndighet i Finland. För tillsynen över internationella företagsgrupper inrättas tillsynskollegier. I lagen om utländska försäkringsföretag föreslås motsvarande ändringar som i försäkringsbolagslagen.

I lagen om Finansinspektionen utsträckas bestämmelserna om tillsynskollegium till att gälla också grupptillsyn över försäkringsgrupper.

Vidare föreslås närmast tekniska ändringar i lagen om försäkringskassor, lagen om pensionsstiftelser och i lagen om försäkringsavtal.

Lagarna avses träda i kraft vid i fråga om vissa av Finansinspektionens befogenheter den 1 april 2015 och i övrigt huvudsakligen den 1 januari 2016.

297544

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL ... 1
INNEHÅLL ... 2
ALLMÄN MOTIVERING ... 10
1 INLEDNING ... 10
2 NULÄGE ... 11
2.1 Lagstiftning ... 11
2.1.1 *Försäkringsbolagslagen* ... 11
Företagsstyrningssystem: principerna gällande försäkringsbolagets ledning och en tillförlitlig förvaltning ... 12
Ansvarsskuld, solvens och kapitalkrav ... 12
Tillsyn över försäkringsbolag ... 15
Grupptillsyn: extra tillsyn över försäkringsgrupper ... 16
Rapportering och offentliggörande av information ... 17
Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter ... 17
2.1.2 *Lag om utländska försäkringsbolag* ... 17
2.1.3 *Lag om försäkringsföreningar* ... 19
2.1.4 *Lag om pensionsstiftelser och lag om försäkringskassor: bestämmelser om solvenskrav för tilläggspensionsverksamhet* ... 19
2.1.5 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag* ... 20
2.1.6 *Lag om Finansinspektionen* ... 20
2.1.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift* ... 21
2.1.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat* ... 21
2.1.9 *Lag om försäkringsavtal* ... 22
2.1.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar* ... 22
2.2 Praxis ... 22
2.2.1 *Allmänt* ... 22
2.2.2 *Solvens, kapitalkrav och placeringsverksamhet* ... 22
Allmänt ... 22
Livförsäkringsbolagen ... 23
Skadeförsäkringsbolagen ... 25
2.3 EU:s lagstiftning ... 26
2.3.1 *EU:s lagstiftning: Solvens II -direktivet* ... 26
Solvens II -lagstiftningsramen baserad på Lissabonfördraget ... 26
Solvens II -direktivets målsättning ... 27
Direktivets tillämpningsområde ... 27
Definitioner ... 28
Krav som gäller företagsstyrningssystem ... 28
Försäkringstekniska avsättningar ... 29
Tillsyn ... 31
Rapportering och försäkringsföretagens informationsskyldighet ... 31
Grupptillsyn ... 32
Övriga bestämmelser ... 33
2.3.5 *Kommissionens förordning som kompletterar Solvens II -direktivet* ... 33
2.3.6 *Tekniska tillsyns- och genomförandestandarder samt riktlinjer* ... 33

2.3.7 *Utländsk lagstiftning* ... 34
2.4 Bedömning av nuläget ... 34
2.4.1 *Försäkringsbolagslagen* ... 34
Allmänt: affärsverksamhetens karaktär och problem ... 34
Tillämpningsområde: små försäkringsföretag ... 35
Definitioner ... 35
Företagsstyrningssystem och revision ... 35
Utjämningsbelopp ... 35
Solvens- och kapitalkrav ... 36
Tillsyn ... 36
Grupptillsyn ... 37
Rapportering och offentliggörande av information ... 37
Omorganisering och avveckling ... 38
Koassuransverksamhet ... 38
Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter ... 38
2.4.2 *Lag om utländska försäkringsbolag* ... 38
2.4.3 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag* ... 38
2.4.4 *Lag om försäkringsföreningar* ... 39
2.4.5 *Lagarna om pensionsstiftelser och försäkringskassor* ... 39
2.4.6. *Lag om Finansinspektionen* ... 39
2.4.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift* ... 39
2.4.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat* ... 39
2.4.9 *Lag om försäkringsavtal* ... 39
2.4.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter* ... 40
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN ... 40
3.1 Målsättning, genomförandealternativ och medlemsstaternas valmöjligheter ... 40
3.1.1 *Målsättning* ... 40
3.1.2 *Genomförandealternativ* ... 40
3.1.3 *Medlemsstaternas valmöjligheter* ... 40
Små försäkringsbolag ... 40
Försäkringbolagets startkapital ... 40
Val av tillämpliga redovisningsbestämmelser ... 41
Durationsmodellen ... 42
3.2 De viktigaste förslagen ... 42
3.2.1 *Lag om försäkringsbolag* ... 42
Tillämpningsområde: små försäkringsbolag ... 42
Definitioner, specialföretag och kompositbolag ... 42
Företagsstyrningssystem ... 43
Ansvarsskuld i bokföringen och utjämningsbelopp ... 43
Solvens- och kapitalkrav ... 44
Tillsyn ... 45
Grupptillsyn ... 46
Offentliggörande av information om solvens och finansiell ställning ... 47
Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter ... 47
3.2.2 *Lag om utländska försäkringsbolag* ... 47

3.2.3 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag* 48
3.2.4 *Lag om försäkringsföreningar* 48
3.2.5 *Lagarna om försäkringskassor och pensionsstiftelser* 48
3.2.6 *Lag om Finansinspektionen* 48
3.2.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift* 49
3.2.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat* 49
3.2.9 *Lag om försäkringsavtal* 49
3.2.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar* 49
3.3 Andra omständigheter som inverkat på propositionen 49
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER 50
4.1 Ekonomiska konsvenser 50
4.1.1 *Konsekvenser för försäkringsföretagens omkostnader och resultat* 50
4.1.2 *Konsekvenser för försäkringsföretagens solvens* 50
4.2 Konsekvenserna för försäkringsföretagens verksamhet och försäkringstagarnas ställning 52
4.2.1 *Bolagsorganens uppgifter och ansvar* 52
4.2.2 *Bolagets solvens och riskhantering* 53
4.2.3 *Konsekvenser för försäkringstagarnas ställning* 54
4.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet 55
4.3.1 *Regleringssamarbete* 55
4.3.2 *Tillsyn* 55
4.4 Samhälleliga konsekvenser 56
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN 57
5.1 Beredningsskeden och -material 57
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats 58
6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER 59
7 ANDRA FRÅGOR SOM BEHANDLATS 60
DETALJMOTIVERING 61
1 LAGFÖRSLAG 61
1.1 Försäkringsbolagslagen 61
DEL I ..... Allmänna principer, bolagsbildning, aktier och garantianelar 61
1 kap.De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen 61
2 kap.Bildande av försäkringsbolag och koncession 64
Särskilda bestämmelser om publiga försäkringsbolag, finansiell återförskringsverksamhet och specialföretag 66
3 kap.Bedrivande av direkt försäkring utomlands 67
DEL IIFörvaltning, bokslut och offentliggörande av uppgifter 68
6 kap.Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placeringsverksamhet 68
Placering av tillgångar 73
Föreskrifter och dispens 75

7 kap.Revision och särskild granskning 76
Revision 76
8 kap.Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern 77
8 a kap.Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning 77
9 kap.Ansvarsskuld i bokföringen 80
DEL III ..... Solvens 86
10 kap.Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning 86
Allmänna bestämmelser 86
Beräkning av försäkringstekniska avsättningar 88
11 kap. ..... Kapitalkrav 94
Allmänna bestämmelser 94
Standardformel för solvenskapitalkrav 97
Anpassning av standardformeln 103
Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav 104
Krav som ställs på en intern modell 106
Tillsyn 109
Förordningar 110
12 kap.Kapitalbasmedel vid solvensberäkning 110
Kapitalbasmedel och överskottsmedel 111
Godkännande av tilläggskapital 113
Kvalitativa krav på kapitalbasmedel 113
Medräkningsbarhet av kapitalbasmedel och kvantitativa gränsvärden för nivåerna vid uppfyllelse av kapitalkraven 115
DEL IV ..... Livförsäkring 116
13 kap. ..... Livförsäkring 116
13 a kap.Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag 116
DEL V ..... Finansiering 118
14 kap.Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet 118
15 kap.Upptagande av krediter och ställande av säkerhet 118
DEL VIUtbetalning av medel 119

16 kap.Utbetalning av försäkringsbolagets medel 119
17 kap.Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital 119
DEL VIIÄndring av bolagsstruktur och upplösning av bolag 120
19 kap.Fusion och inlösen av minoritetsaktier 120
20 kap.Delning av försäkringsaktiebolag 120
21 kap.Överlåtelse av försäkringsbeståndet 120
22 kap.Ändring av bolagsform 122
23 kap.Likvidation och konkurs 122
Allmänna bestämmelser 122
Del VIII ..... Tillsyn 124
25 kap.Tillsyn över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar 124
Anmälningsskyldighet och åtgärder då kapitalkraven inte uppfylls 127
Förordningar och föreskrifter samt uppgifter som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten 129
26 kap.Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå 131
Definitioner och tillämpningsområde 131
Grupptillsynsmyndighet 135
Avvikelse från tillämpning av bestämmelserna om grupptillsyn 137
Solvens på gruppnivå 139
Val av beräkningsmetod och allmänna principer 141
Användning av beräkningsmetoder 144
Beräkningsmetoder 146
Centraliserad riskhantering och förfarandet vid solvenstillsyn 149
Tillsyn över företagsstyrningssystem på gruppnivå 152
Information som ska sändas till Finansinspektionen samt offentliggörande av informationen 153
Tillsynsåtgärder på gruppnivå 155
Mångbranschholdingföretag 158
Tredjeländer 158
DEL IXPåföljder och rättsskydd 159
29 kap.Avgörande av tvister samt straffpåföljder 160

DEL XSärskilda bestämmelser 160
30 kap.Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter 160
Ikraftträdande 161
1.2 Lag om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen 161
1.3 Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag 165
1 kap.Allmänna stadganden 165
2 kap.Inledande och avslutande av verksamheten 165
3 kap.Tillsyn 165
4 kap.Inledande av verksamheten 166
6 kap.Solvens och bedrivande av verksamheten 166
7 kap.Tillsyn 169
7 a kap.Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet 171
10 kap.Överlåtelse av försäkringsbestånd 172
11 kap.Särskilda stadganden 172
1.4 Lag om försäkringsföreningar 173
1 kap.Allmänna stadganden 173
2 kap.Bildande av en försäkringsförening 174
8 kap.Ändring av sammanslutningsform 174
9 kap.Revision och särskild granskning 174
10 kap.Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld 175
10 a kap.Verksamhetskapital 176
11 kap.Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar 178
12 kap.Tillsynen över försäkringsföreningarna 178
12 a kap.Extra tillsyn över försäkringsgrupper 178
13 kap.Likvidation och konkurs 178

1.5 Lag om försäkringskassor ... 179
7 kap.Försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskapital ... 179
1.6 Lag om pensionsstiftelser ... 181
6 kap.Pensionsansvaret och täckandet av det samt verksamhetskapitalet ... 181
1.7 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 181
1 kap.Allmänna stadganden ... 181
2 kap.Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag ... 183
4 kap.Bolagets förvaltning ... 183
5 kap.Revision ... 184
6 kap.Ansvarsskuld ... 184
7 kap.Solvenskapital ... 184
11 kap.Särskilda bestämmelser ... 185
1.8 Lag om upphävande av 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 185
1.9 Lag om Finansinspektionen ... 185
1 kap.Allmänna bestämmelser ... 185
3 kap.Tillsynsbefogenheter ... 185
6 kap.Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter ... 186
1.10 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 187
1 kap.Allmänna bestämmelser ... 187
3 kap.Tillsyn över konglomeratets finansiella ställning ... 187
1.11 Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift ... 188
1.12 Lag om försäkringsavtal ... 188
2 kap.Information om försäkringen ... 188
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER ... 188
3 IKRAFTTRÄDANDE ... 189
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING ... 189
4.1 Koncession ... 190
4.2 Överenskommelse om tillsynen mellan behöriga tillsynsmyndigheter ... 190
4.3 Undantag i fråga om tillämpningen av försäkringsbolagslagen ... 191
4.4 Bemyndiganden att utfärda författningar och föreskrifter på lägre nivå än lag ... 192
LAGFÖRSLAG ... 194
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen ... 194

2. Lag om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen 259
3. Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag 265
4. Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar 274
5. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor 281
6. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser 284
7. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag 286
8. Lag om upphävande av 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag 290
9. Lag om ändring av lagen on Finansinspektionen 291
10. Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat 293
11. Lag om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift . 296
12. Lag om ändring av 9 a § i lagen om försäkringsavtal 301
BILAGA 302
PARALLELLTEXTER 302
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen 302
3. Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag 460
4. Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar 479
5. Lag om ändring av lagen om försäkringskassor 505
6. Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser 510
7. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag 514
9. Lag om ändring av lagen on Finansinspektionen 520
10. Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat 525
11. Lag om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift . 529
12. Lag om ändring av 9 a § i lagen om försäkringsavtal 538

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Regleringen av försäkringsbranschen inom Europeiska unionen (EU) har utvecklats stegvis sedan 1970-talet. År 2002 gjordes en begränsad och snabb revidering som brukar kallas Solvens I. Under projektets gång framgick det att det fortfarande fanns svagheter i lagstiftningen. Som sådana ansågs bl.a. bristen på riskkänslighet, begränsningar gällande den inre marknadens funktion, icke-optimala tillsynsarrangemang för företagsgrupper samt bristande konvergens mellan sektorerna. Enligt kommissionens åsikt har nationella tillsynsmyndigheter inte heller samordnat sina tillsynsåtgärder tillräckligt i gränsöverskridande fall. Enligt kommissionens åsikt talar dessa omständigheter för att nya åtgärder ska vidtas.

Med beaktande av bristerna i EU:s nuvarande system kom man överens om följande allmänna målsättningar för Solvens II -projektet: större integration på EU:s gemensamma försäkringsmarknad, bättre skydd av försäkringstagare och förmånstagare, och ökad internationell konkurrenskraft för försäkringsbranschen som helhet och för de enskilda återförsäkringsföretagen inom EU samt förbättrad reglering. Europaparlamentets och rådets direkt 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) antogs den 25 november 2009. Avsikten var att Solvens II -direktivet skulle träda i kraft den 31 oktober 2012. I Solvens II -direktivet sammanställs 14 återförsäkrings- livförsäkrings- och skadeförsäkringsdirektiv, med vissa ändringar. En del av Solvens II -direktivets bestämmelser har således redan tidigare genomförts nationellt.

I och med Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen upprättades det europeiska systemet för finansiell tillsyn och inrättades de europeiska tillsynsmyndigheterna. Därmed uppkom behovet att göra ändringar i direktivet innan det hade trätt i kraft. Eftersom det behövdes mera tid för att genomföra Solvens II -direktivet antogs två separata direktiv om ändring av Solvens II -direktivet, i fråga om datumet för dess införlivande och datumet för dess tillämpning (2012/23/EU och 2013/58/EU).

Dessutom antogs den 16 april 2014 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/51/EU om ändring av direktiven 2003/71/EG och 2009/138/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 med avseende på befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), nedan Omnibus II-direktivet. Omnibus II-direktivet gäller huvudsakligen försäkringssektorn och ändring av Solvens II -direktivet. I prospektdirektivet föranleder det endast några få ändringar. Till följd av Omnibus II-direktivet görs i Solvens II -direktivet flera tekniska och innehållsliga ändringar på en allmän nivå. För det första ersätts Europeiska tillsynskommittén för försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) med en ny tillsynsmyndighet, dvs. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (nedan också EIOPA). För det andra harmoniseras de i Solvens II -direktivet definierade normgivningsbefogenheterna på lägre nivå med Lissabonfördraget (Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan även EUF-fördraget) så att de i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget ändras till bestämmelser om befogenhet att anta delegerade akter. Dessutom ges Europeiska försäkrings- och tjänste-

pensionsmyndigheten rätt att bereda tekniska standarder (EUF-fördragets artiklar 290 och 291).

Med Omnibus II-direktivet införs å ena sidan för flera typer av ärenden olika långa övergångsperioder under vilka det är möjligt att tillämpa särskilda krav när det gäller värdering av tillgångar, förvaltning, meddelanden från tillsynsmyndigheter och offentliggörande av information samt beräkning och klassificering av kapitalbasposter, standardformeln för beräkning av solvenskapitalkrav samt val av metoder och antaganden för beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Å andra sidan ska förteckningen över tillåtna former för försäkringsföretag- och återförsäkringsföretag utökas för att inbegripa europeiska kooperativa föreningar som definieras i rådets förordning (EG) nr 1435/2003.

Dessutom antogs den 16 november 2011 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/89/EG om ändringar av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG vad gäller extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat (nedan direktivet om ändring av direktivet om finansiella konglomerat), varmed bl.a. Solvens II -direktivets bestämmelser om grupptillsyn ändras. Direktivet om ändring av direktivet om finansiella konglomerat innehåller fyra artiklar. Med undantag för artikel 4 har direktivet redan tidigare genomförts nationellt. De ändringar i bestämmelserna om grupptillsyn som föranleds av Solvens II -direktivet ska göras i samband med denna proposition. Med vissa undantag ska grupptillsyn i enlighet med direktivet tillämpas också på blandade finansiella holdingföretag som i den nationella lagstiftningen benämns konglomerats holdingföretag.

Om Solvens II -direktivet, i fråga om artikel 4 i direktivet om ändring av direktivet om finansiella konglomerat, och Omnibus II-direktivet används i fortsättningen i denna proposition den gemensamma benämningen Solvens II -direktivet eller direktivet, om inte något annat anges. Den största betydelsen får direktivet för de centrala ärendekomplex som reglerar försäkringsbolagens verksamhet. Till denna kategori hör försäkringsbolagens företagsstyrningssystem, kapital- och solvenskraven, rapporteringen och offentliggörandet av information samt tillsynen.

Direktivets bestämmelser ska implementeras i den nationella lagstiftningen senast den 31 mars 2015 och i fråga om vissa av Finansinspektionens befogenheter ska de börja tillämpas den 1 april 2015 och till övriga delar huvudsakligen den 1 januari 2016. I direktivet föreskrivs dessutom om övergångsperioder av olika längd.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning

2.1.1 *Försäkringsbolagslagen*

Försäkringsbolagslagen (521/2008) är den viktigaste av författningarna som reglerar försäkringsbolagens verksamhet. Avsikten med totalrevideringen av försäkringsbolagslagen och de ändringar som den föranleder är att beakta de ändringar som gjorts i aktiebolagslagen (624/2006) samt de krav gällande försäkringsbolag som följer av EU-lagstiftningen.

Försäkringsbolagslagen tillämpas på försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade enligt finsk lag (försäkringsbolag). Dessutom tillämpas lagen på arbetspensionsförsäkringsbolag på det sätt som definieras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Vissa bestämmelser i försäkringsbolagslagen tillämpas också på försäkringsföreningar enligt vad som föreskrivs i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987). Lagen innehåller bestämmelser bl.a. om de centrala principerna för försäkringsverksamhet, försäkringsbolags ledning och förvaltning, ansvarsskuld, verksamhetskapital och tillsyn. På försäkringsbolag tillämpas också aktiebolagslagen enligt vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagen. Enligt den gällande lagens 1 kap 1 § 2 mom. kan ett försäkringsbolag vara ett privat försäkringsaktiebolag eller privat ömsesidigt försäkringsbolag eller ett publikt försäkringsaktiebolag eller publikt ömsesidigt försäkringsbolag. I den gällande lagens 1 kap. definieras också begreppen livförsäkring och skadeförsäkring, återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring, delägare,

försäkringsborgenär, försäkringsfordran, försäkringsholdingsammanslutning, tjänsteföretag, betydande bindningar och EES-stat. I lagens paragrafer ingår även andra enskilda begrepp. I lagens 26 kap. 1 § definieras de begrepp i fråga om grupptillsyn som används i kapitlet.

Företagsstyrningssystem: principerna gällande försäkringsbolagets ledning och en tillförlitlig förvaltning

I försäkringsbolagslagens 6 kap. föreskrivs om försäkringsbolagets ledning, styrelseledamöter, styrelseledamöternas och verkställande direktörens behörighet, förvaltningsråd, funktioner, ansvarig försäkringsmatematiker, intern kontroll och riskhanteringssystem. Dessutom ska på försäkringsbolag tillämpas vissa av aktiebolagslagens bestämmelser om ledningen.

Enligt den gällande lagens 6 kap. 2 § består försäkringsbolagets ledning av verkställande direktören, styrelsen och förvaltningsrådet. Av dessa är verkställande direktören och styrelsen obligatoriska organ. Försäkringsbolagets ledning ska leda försäkringsbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Dessutom ska ledningen leda försäkringsbolaget enligt principerna för en tillförlitlig förvaltning. Försäkringsbolagets ledning ska dock i sin verksamhet beakta också de krav som följer av principerna för en tillförlitlig förvaltning i en mera vidsträckt bemärkelse. I lagen föreskrivs emellertid inte om innebörden av principerna för en tillförlitlig förvaltning, eftersom dessa inom affärslivet i praktiken bestäms av corporate governance -rekommendationerna.

Försäkringsbolagslagen innehåller bestämmelser av allmän karaktär om riskhantering och intern kontroll. Enligt den gällande lagens 6 kap. 8 § 1 mom. ska ett försäkringsbolag ha ett med arten och omfattningen av affärsverksamheten tillräckligt företagsstyrningssystem där ansvarsområdena är angivna samt uppdelade och skilda från varandra och som gör det möjligt att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper i verksamheten samt säkerställer informationsgången inom bolaget. Företagsstyrningssystemet ska uppfylla de krav som föreskrivs i 9—20 §. I de nämnda paragraferna föreskrivs om funktioner som förutsätter särskild behörighet, om riskhanteringssystem, om riskhanteringsstrategi, om riskhanteringsfunktion, om risk- och solvensbedömning, om kundkontroll, om intern kontroll, om intern revision, om utläggning på entreprenad, om ersättningssystem, om aktuariefunktionen och om ansvariga försäkringsmatematikern . Finansinspektionen meddelar i praktiken närmare föreskrifter om placeringsplaner, intern kontroll och riskhanteringssystem (6 kap. 21 §).

Genom lagen 981/2013 har de krav som ställs på företagsstyrningssystem huvudsakligen anpassats till Solvens II -direktivet.

Ansvarsskuld, solvens och kapitalkrav

I försäkringsbolagslagens 9 kap. föreskrivs om försäkringsbolagens ansvar för försäkringsavtal, om ansvarsskulden.

Enligt gällande 9 kap. 1 § 1 mom. består ansvarsskulden av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också det ansvar som uppkommer till följd av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 §. Enligt gällande 9 kap. 2 § 1 mom. avses med premieansvar en post som reserverats för betalningen av framtida försäkringsfall. Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som föranleds av de i gällande försäkringsavtal avsedda framtida försäkringsfallen och av övriga utgifter för dessa försäkringar, minskat med kapitalvärdet av framtida premier och ökat med kapitalvärdet av den ansvarighet som möjligen förorsakas av försäkringar som förfaller under överenskommen försäkringstid. I sådana situationer som avses i gällande 9 kap. 2 § 2 mom. kan premieansvaret beräknas också på annat sätt.

Enligt gällande 9 kap. 3 § avses med ersättningsansvar de ersättningar som ska betalas ut till följd av redan inträffade försäkringsfall men som inte har betalats. I ersättningsansvaret ingår också ett utjämningsbelopp. Med utjämningsbelopp avses ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat belopp.

Utjämningsbeloppet har en undre och en övre gräns.

I ett livförsäkringsbolag fastställs utjämningsbeloppets undre och övre gräns på basis av försäkringsverksamhetens riskbenägenhet, tillfälliga variationer i riskrörelsen och den största egna andelen av risksumman. Bolaget ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Ett livförsäkringsbolags utjämningsbelopp regleras inte på något annat sätt.

Utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag regleras däremot mera exakt. Enligt lagen avses med utjämningsbeloppets övre gräns det belopp som på basis av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra motsvarande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet. Ett skadeförsäkringsbolag ska ansöka om Finansinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna för bestämmande av utjämningsbeloppet. Detaljerade bestämmelser om gränserna för skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp och om överföring av utjämningsbelopp finns i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011). Utjämningsbeloppet beräknas per försäkringskategori. Utjämningsbeloppet ska ökas då skadekvoten för ett räkenskapsår är lägre än den genomsnittliga skadekvoten för tidigare år. I en motsatt situation ska utjämningsbeloppet upplösas. Den övre gränsen för ett skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp är beroende av verksamhetens omfattning och riskbenägenhet. Utjämningsbeloppet har också en målzon, under vilken utjämningsbeloppet ytterligare kan ökas och ovanför vilken åtgärder vidtas för att begränsa ökningen. Dimensioneringen av utjämningsbeloppet är baserad på en undersökning som gjordes i början av 1980-talet.

I gällande 13 kap. 2 § föreskrivs i fråga om livförsäkringar dessutom om möjligheten att bevilja rätt till eventuella tilläggsförmåner på grundval av överskott som dessa försäkringar har avkastat. En sådan tilläggsförmån ska beaktas vid beräkningen av ansvarsskulden.

Enligt gällande 9 kap. 1 § 2 mom. ska försäkringsbolaget ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden ska alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal. Finansinspektionen övervakar i anslutning till solvenstillsynen att förpliktelserna är lagenliga. Enligt kapitlets 1 § 3 mom. ska hos tillsynsmyndigheten inte ansökas om förhandsgodkännande för grunderna när det gäller beräkning av ansvarsskulden. Enligt kapitlets 11 § ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen lämna en redogörelse för grunderna för beräkningen av ansvarsskulden innan de tas i bruk. Om tillsynsmyndigheten har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som förutsätts i lagen, kan den kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för en skadeförsäkring fastställs på förhand. Bestämmelser om beräkning av ansvarsskulden finns dessutom i Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar.

Bestämmelserna om hur ansvarsskulden ska tas upp i bokföringen och bokslutet är baserade bl.a. på direktiv 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag. På försäkringsbolags bokföring tillämpas bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen 1339/1997. Försäkringsbolagslagens 8 kap. och social- och hälsovårdsministeriets förordningar (614/2008 och 615/2008) innehåller kompletterande bestämmelser som preciserar bokföringslagstiftningen om upprättande av försäkringsbolags och försäkringsföreningars bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelser samt om deras innehåll.

Ansvarsskulden ska tas upp i försäkringsbolagets bokföring och i bokslutet framgå som främmande kapital på balansräkningens skuldsida.

Försäkringsbolagen kan i sin bokföring tillämpa anskaffningsutgiftsprincipen och, som ett alternativ till denna, värdering av placeringstillgångarna och vissa skulder till verkligt värde. Försäkringsbolagen kan när de

upprättar koncernbokslut tillämpa de internationella redovisningsstandarder (IFRS-standarder) som antagits inom EU. Offentliga bolag är skyldiga att upprätta sin koncernredovisning i enlighet med standarderna. Försäkringsbolagen har i praktiken valt att i sin redovisning tillämpa den prestationsbaserade anskaffningsutgiftsprincipen.

Försäkringsbolagets ansvariga försäkringsmatematiker, revisor och Finansinspektionen som behörig myndighet bedömer om ansvarsskulden är tillräcklig.

I försäkringsbolagslagens 10 kap. föreskrivs om täckning av ansvarsskulden. Bestämmelserna är baserade på de försäkringsdirektiv som föreslås bli ersatta genom Solvens II -direktivet. Eftersom avsikten är att de tillgångar som utgör täckning för anvarsskulden ska trygga att bolaget kan fullgöra de betalningsåtaganden som följer av försäkringsavtalen, uppställs krav och begränsningar i syfte att trygga placeringarnas säkerhet, avkastning och likviditet. Enligt den gällande lagens 10 kap. 2 § 2 mom. ska bolaget i syfte att täcka ansvarsskulden i sin placeringsverksamhet beakta arten av den försäkringsverksamhet som bolaget bedriver. Bolaget ska sålunda sörja för att placeringarna görs så att de tryggar tillgångarnas säkerhet, avkastning och likviditet samt så att de är lämpligt diversifierade och har lämplig spridning. I kapitlets 4 § 3 mom. föreskrivs närmare vilka medel som kan användas som täckning för ansvarsskulden.

Med stöd av 10 kap. 7—22 § i den gällande lagen kan ett belopp motsvarande ansvarsskulden placeras endast i vissa närmare definierade typer av tillgångar. I försäkringsbolagslagen anges också maximibeloppen för olika typer av placeringar.

Enligt den gällande lagens 10 kap. 4 § 2 mom. ska de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden till skillnad från bokföringen huvudsakligen värderas till verkligt värde med avdrag för de skulder som uppkommit vid anskaffningen.

I försäkringsbolagslagens 11 och 12 kap. föreskrivs om de solvenskrav som ställs på försäkringsbolag. Det krav på verksamhetskapital som föreskrivs i lagens 11 kap. är i fråga om livförsäkringsbolag baserade på direktiv 2002/83 EG och i fråga om skadeförsäkringsbolag på direktiv 73/239/EEG (ändrat genom direktiven 88/357/EEG, 92/49/EEG och 2002/13/EEG) och i fråga om återförsäkringsbolag på direktiv 2005/68/EG.

I lagens 11 kap. föreskrivs om försäkringsbolags verksamhetskapital och garantibelopp. Enligt kapitlets 1 § avses med ett försäkringsbolags verksamhetskapital det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. I kapitlets 2—6 föreskrivs närmare om poster som hänförs till verksamhetskapitalet, om särskilda villkor för kapitallån, om begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet samt om poster som ska dras av från verksamhetskapitalet. Försäkringsbolaget ska ständigt uppfylla kraven på verksamhetskapital i enlighet med 11 kap., med beaktande av att tillgångarna ska värderas till verkligt värde vid bedömningen av om verksamhetskapitalet är tillräckligt.

I den gällande lagens 11 kap. 7—22 § definieras principerna för beräkning av verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om skade-, liv- och återförsäkringsbolag. Om verksamhetskapitalet sjunker under minimibeloppet ska försäkringsbolaget i enlighet med kapitlets 25 § till Finansinspektionen överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Om verksamhetskapitalet sjunker under det garantibelopp som nämns i kapitlets 19 § ska försäkringsbolaget med stöd av kapitlets 26 § till Finansinspektionen överlämna en plan för kortfristig finansiering. Garantibeloppet som definieras i kapitlets 19 § avser det minimibelopp för verksamhetskapitalet som, om det underskrids, innebär att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation. Garantibeloppet utgör en tredjedel av verksamhetskapitalet, men ska dock uppgå till minst det minimibelopp i euro som föreskrivs i lagen.

I lagens 12 föreskrivs om proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning. Denna reglering är nationell.

Skadeförsäkringsbolags solvens övervakas proaktivt med hjälp av ett s.k. solvenstest. Med solventestet kontrolleras om bolagets korrigerade solvenskapital, dvs. det sammanlagda utjämningsbeloppet och verksamhets-

kapitalet korrigerade med vissa poster, är tillräckligt. För det i enlighet med kapitlets 10 § korrigerade solvenskapitalet gäller två tillsynsgränser: ett minimibelopp och en målgräns. I kapitlets 13 § föreskrivs om beräkning av de minimi- och målgränser inom vilka bolagets korrigerade solvenskapital ska hållas. Enligt kapitlets 10 § ska vid beräkningen av tillsynsgränserna beaktas försäkringsbolagets placerings- och försäkringstekniska risker samt det största möjliga ersättningsbeloppet på bolagets eget ansvar i ett enskilt skadefall.

I kapitlets 12 § samt i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsrunderna (1144/2011) föreskrivs om beräkning av tillsynsgränserna.

I den gällande lagens 12 kap 2 § föreskrivs att ett livförsäkringsbolags riskposition bedöms med hjälp av en mätning av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls och en mätning av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Med mätningen av det grundläggande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att ansvara för förmånerna enligt försäkringsavtalen utan att bolaget beviljar nya tilläggsförmåner som är beroende av prövning och med mätningen av det fortlöpande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att iaktta livsförsäkringens skälighetsprincip. Syftet med mätningarna är att upptäcka avtagande i solvensställningen tillräckligt tidigt, före verksamhetskapitalet hunnit sjunka till minimibeloppet. I mätningarna ska bolagets försäkringstekniska risker, marknadsriskerna i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden samt bolagets motpartsrisker och operativa risker beaktas.

I kapitlets 4 § samt i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av de kapitalkrav som hänför sig till den proaktiva tillsynen över livförsäkringsbolag (609/2008) och i Finansinspektionens föreskrifter föreskrivs närmare om beräkning av riskerna.

I fråga om försäkringsgrupper gäller dessutom de kapitalkrav som föreskrivs i försäkringsbolagslagens 26 kap.

Tillsyn över försäkringsbolag

Sedan början av år 2009 är Finansinspektionen den huvudsakliga tillsynsmyndigheten när det gäller försäkringsbolag, även om också t.ex. Konkurrens- och konsumentverket har vissa uppgifter i anslutning till tillsynen över försäkringsbolag. I lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs huvudsakligen om Finansinspektionens befogenheter och uppgifter. För att Finansinspektionen ska kunna utföra sina tillsynsuppgifter har den ett antal tillsynsbefogenheter, bl.a. rätt att få information samt rätt att utföra inspektioner i försäkringsbolags verksamhetslokaler.

Enligt försäkringsbolagslagens 25 kap. 1 § övervakar Finansinspektionen att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. Finansinspektionen ska särskilt övervaka att ett försäkringsbolags solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna. Finansinspektionen ska också övervaka att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom utövar Finansinspektionen tillsyn över försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Enligt försäkringsbolagslagens 25 kap. 3 § ska försäkringsbolag innan en revision inleds lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer om. Livförsäkringsbolag ska dessutom till Finansinspektionen lämna en redogörelse för beräknandet av ansvarsskulden samt en undersökning av försäkringsverksamheten. Likaså ska försäkringsbolagen årligen till Finansinspektionen lämna en redogörelse för bolagets verksamhet enligt vad inspektionen särskilt bestämmer. Finska försäkringsholdingsammanslutningar ska årligen inom en av Finansinspektionen bestämd tid tillställa inspektionen sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

Enligt gällande 25 kap. 9 § kan Finansinspektionen i syfte att trygga de försäkrade förmånerna förbjuda ett finländskt försäkringsbolag för en viss tid att överlåta eller pantsätta sin egendom, om försäkringsbolaget inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i lagen. Ett förbud kan

komma i fråga också om verksamhetskapitalet underskrider garantibeloppet eller om bolaget inte uppfyller kraven på verksamhetskapital och Finansinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämras eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation. Enligt lagen om Finansinspektionen har Finansinspektionen också möjlighet att för en viss tid begränsa försäkringsbolagets koncessionsenliga verksamhet eller att återkalla bolagets koncession.

I gällande 25 kap. föreskrivs närmare om innehållet i förbud mot att överlåta och pantsätta egendom, om meddelande och rättsverkningar, om förhållandet till separat verkställighet (utmätning och säkerhetsåtgärder), om återkallelse och verkställighet, om ombudets ställning, rättigheter och skyldigheter samt om pantborgenärens ställning.

Grupptillsyn: extra tillsyn över försäkringsgrupper

I försäkringsbolagslagens 26 kap. föreskrivs om extra tillsyn över försäkringsgrupper. Syftet med dessa bestämmelser är att förhindra att samma kapital inom en försäkringsgrupp används för att uppfylla kraven på verksamhetskapital för flera bolag. Trots att de enskilda företag som hör till en grupp uppfyller de solvenskrav som föreskrivs i lagen, måste gruppen också som en helhet uppfylla de föreskrivna kraven på ekonomisk ställning.

Om inte något annat följer av gällande 26 kap. 2 a och 3 § ska den extra tillsynen enligt kapitlets 2 § utsträckas till försäkringsföretag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag och till sådana försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning, ett återförsäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning.

Bolagen inom en grupp ska med stöd av kapitlets 2 § 2 mom. och 5 § 1 och 2 mom. upprätta en anpassad solvensberäkning alltid då försäkringsbolagets direkta eller indirekta ägarandel i ett annat försäkringsbolag uppgår till minst 20 procent av kapitalet eller röstetalet eller då försäkringsbolagets moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning. I solvensberäkningen ska utöver de försäkringsföretag som hör till gruppen och försäkringsholdingsammanslutningen dessutom inkluderas kredit- och finansinstitut samt värdepappersföretag.

I kapitlets 7 § 2 mom. definieras begreppet jämkat verksamhetskapital. Med ett försäkringsföretags jämkade verksamhetskapital avses skillnaden mellan det jämkade verksamhetskapitalet och minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet. I kapitlets 7—11 § föreskrivs närmare om beräkning av dessa poster. Det jämkade verksamhetskapitalet erhålls genom korrigering av försäkringsföretagets verksamhetskapital så att värdet av de aktier eller andelar som ägs av försäkringsföretagets till försäkringsgruppen hörande försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingsammanslutningar värdemässigt motsvarar deras verksamhetskapital. Från det jämkade verksamhetskapitalet dras av sådana poster av verksamhetskapitalet som hänför sig till ömsesidig finansiering mellan försäkringsföretaget och något annat företag som hör till försäkringsgruppen. Från ägarens verksamhetskapital dras av också aktiekapital och garantikapital som inte betalts.

Enligt gällande 26 kap. 2 § 2 och 3 mom. samt 5 § 1 och 2 mom. ska den jämkade solvensberäkningen för ett företag som står under extra tillsyn tillställas Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna. I kapitlets 12 § 1 mom. föreskrivs att om den jämkade solvensen för ett försäkringsbolag är negativ, ska bolaget tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning.

Enligt gällande 26 kap. 13 § ska Finansinspektionen övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, ett ägarföretag i försäkringsbolaget och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsbolaget. Till tillsynskretsen av affärstransaktioner hör också andra anknutna företag än företag i finansbranschen. Ett försäkringsbolag ska minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om betydande affärstrans-

aktioner. Om det på grundval av de givna uppgifterna framgår att försäkringsbolagets solvens äventyras eller riskerar att äventyras, ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning.

Om försäkringsbolaget hör till en företagsgrupp som består av företag inom försäkrings- och finansbranschen kan på bolaget under vissa förutsättningar dessutom tillämpas lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). I lagen finns bestämmelser om sådana företagsgruppers solvens, exempelvis om beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat (18 §). I lagen föreskrivs också om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna (31 §).

Rapportering och offentliggörande av information

Försäkringsbolagens offentliga rapportering baseras på de uppgifter som framgår av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Enligt försäkringsbolagslagens 8 kap. 4 § 1 mom. ska, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, tillämpas bokföringslagen på försäkringsbolags bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut. I paragrafens 2 och 3 mom. nämns ett antal bestämmelser i bokföringslagen som dock inte ska tillämpas på försäkringsbolags bokslut, verksamhetsberättelse och koncernbokslut. I försäkringsbolagslagens 8 kap. föreskrivs uttryckligen om sådana bestämmelser i bokföringslagen som inte ska tillämpas på försäkringsbolag. I social- och hälsovårdsministeriets förordningar (614/2008 och 615/2008) ingår bestämmelser som kompletterar och specificerar bokföringslagstiftningen om upprättande av försäkringsbolags och försäkringsföreningars bokslut, koncernbokslut och verksamhetsberättelser samt om innehållet i dem.

Enligt försäkringsbolagslagens 25 kap. 3 § ska försäkringsbolag tillställa Finansinspektionen uppgifter om sin ekonomiska ställning. Dessa uppgifter avser bl.a. bokslutet och verksamhetsberättelsen. Dessutom ska försäkringsbolagen tillställa Finansinspektionen sådan annan information som den behöver för tillsynen. (Föreskrifter och anvisningar 2/2011: Försäkringsmarknadssammanslutningars inlämning av tillsynshandlingar till Finansinspektionen).

Listade försäkringsbolag ska dessutom i sin rapportering iaktta de krav som föreskrivs i värdepappersmarknadslagens 6—10 kap. (746/2012) samt Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar.

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

I 6 kap. 21 § föreskrivs om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om förvaltningen av försäkringsbolag. I 10 kap. 24 § föreskrivs om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter om täckning av ansvarsskulden, likaså i 11 kap. 28 § om verksamhetskapital och garantibelopp, i 12 kap. 16 § om proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning samt i fråga om tillsyn i 25 kap. 24 § och 26 kap. 21 §.

2.1.2 *Lag om utländska försäkringsbolag*

Lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) ska i princip tillämpas på alla utländska försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet i Finland. Enligt den gällande lagens 3 § ska lagen dock inte tillämpas på 1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005) och inte heller på 2) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

I lagen om utländska försäkringsbolag indelas försäkringsbolagen i två grupper beroende på om deras hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) eller inte (försäkringsbolag från tredjeland).

Enligt gällande 7 § 1 mom. kan ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringsinspektionen

har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen. Enligt gällande 5 § kan ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriva försäkringsverksamhet också enligt principen om fritt tillhandahållande. Härmed avses antingen att det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver återförsäkringsverksamhet i Finland eller att det på ett annat driftställe inom EES än i Finland ingår skadeförsäkringsavtal om en i Finland belägen risk eller ingår livförsäkringsavtal med en fysisk person som är varaktigt bosatt i Finland eller ingår livförsäkringsavtal med en juridisk person vars driftställe i Finland avtalet hänför sig till.

Ett utländskt EES-försäkringsbolags solvens övervakas av tillsynsmyndigheten i hemstaten också i fråga om dess filial i en annan EES-stat. Finansinspektionen har endast begränsade befogenheter att övervaka verksamhet som bedrivs av en i Finland belägen filial till ett utländskt EES-försäkringsbolag. Finansinspektionen ska i enlighet med 14 a § i lagen om utländska försäkringsbolag övervaka att ett EES-försäkringsbolag som bedriver tilläggspensionsverksamhet, när det gäller verksamhet som bolaget bedriver i Finland, följer den social- och arbetsrätt som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten och de informationsbestämmelser som avses i 13 b § 1 mom. 2 punkten. Finansinspektionen kan t.ex. vidta tillsynsåtgärder eller utfärda förbud mot att överlåta och pantsätta ett utländskt EES-försäkringsbolags egendom i Finland.

På motsvarande sätt kan Finansinspektionen med stöd av 57 § i lagen om Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder enligt 3 och 4 kap., om en annan EES-stats tillsynsmyndighet meddelar att ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör inte iakttar den andra statens lagstiftning när den tillhandahåller tjänster där, för att se till att den verksamhet som strider mot bestämmelserna avslutas. Finansinspektionen ska underrätta den andra statens tillsynsmyndighet om vilka åtgärder den har vidtagit.

I 18 § i lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs att ett försäkringsbolag från tredjeland inte utan koncession av Finansinspektionen får bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland. För sin direkta försäkringsverksamhet i Finland ska bolaget här inrätta en filial som leds av en generalagent som Finansinspektionen har godkänt. I den gällande lagens 20 - 27 § föreskrivs närmare om koncessionsförfarandet och generalagenten.

I gällande 28 § föreskrivs om grundkapital för filialer till tredjeländers försäkringsbolag. En filial ska sålunda, för att få verka i Finland, uppfylla vissa minimikrav när det gäller tillgångar som är belägna i Finland. Dessutom föreskrivs i gällande 29 § om säkerhet, dvs. om den del av grundkapitalet för en filial med direkt försäkringsverksamhet som ska deponeras som säkerhet i ett kreditinstitut som är verksamt i Finland, på villkor som Finansinspektionen bestämmer. Tillgångar som deponerats som säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal baserade skulder som hänför sig till direktförsäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland. Säkerheten ska alltid uppgå till minst minimibeloppet av filialens verksamhetskapital och i den ska ingå sådana värdepapper eller förbindelser som kan utgöra täckning för ansvarsskulden och är förenliga med Finansinspektionens närmare föreskrifter.

Enligt 33 § i lagen om utländska försäkringsbolag ska ett försäkringsbolag från tredjeland beräkna ansvarsskulden för sin försäkringsverksamhet i Finland. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret på samma sätt som i fråga om inhemska försäkringsbolag. På täckning av ansvarsskulden ska tillämpas försäkringsbolagslagens bestämmelser, med det tillägget att de tillgångar som hör till täckningen i enlighet med 34 § i lagen om utländska försäkringsbolag ska finnas i Finland, och med tillägget att för täckning av ansvarsskulden inte får användas säkerhet som ställts av filialen.

Verksamhetskapitalet för en finländsk filial till ett tredjelands försäkringsbolag, filialens återförsäkring och övriga omständigheter som är relevanta för filialens solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna. På beräkning av verksamhetskapitalet ska i tillämpliga delar tillämpas samma bestämmelser i försäkringsbolagslagen som i fråga om inhemska bolag. Beräkningen som visar hur kraven gällande verksamhets-

kapitalet är uppfyllda ska tillställas Finansinspektionen vid en tidpunkt som den bestämmer.

I fråga om den proaktiva tillsynen över solvensställningen och i fråga om utjämningsbeloppet ska också tillämpas försäkringsbolagslagens bestämmelser. Ett tredjelands försäkringsbolag kan beviljas tillstånd att avvika från de krav som gäller grundkapital, säkerhet och verksamhetskapital, om bolaget har koncession för försäkringsverksamhet i en annan EES-stat och om en annan EES-stats tillsynsmyndighet svarar för tillsynen över solvensen när de gäller hela den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver inom EES.

En placeringsplan ska upprättas genom försorg av generalagenten för tredjelandets försäkringsbolag, så som Finansinspektionen har bestämt.

I 38 § i lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs att tillsynen och inspektionen av den försäkringsverksamhet som försäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland ankommer på Finansinspektionen. Om en filial inte uppfyller de ekonomiska krav som ställs på den kan Finansinspektionen i sådana situationer som föreskrivs i lagens 46 § bl.a. kräva att bolaget överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en plan avseende kortfristig finansiering för filialen, höja minimikravet för filialens verksamhetskapital eller med stöd av 47 § förbjuda filialen att överlåta och pantsätta sin egendom i Finland. Dessutom kan Finansinspektionen i enlighet med 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen exempelvis återkalla verksamhetstillståndet en finländsk filial till ett tredjelands försäkringsbolag.

2.1.3 *Lag om försäkringsföreningar*

I lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) föreskrivs om försäkringsföreningar och om deras verksamhet. Lagen innehåller associationsrättsliga bestämmelser om försäkringsföreningar av motsvarande typ som försäkringsbolagslagen (521/2008) om försäkringsbolag. I lagen föreskrivs bl.a. om bildande av en försäkringsförening, om dess ledning och förvaltning, delägare, revision, bokslut, solvens, tillsyn, likvidation, avveckling och fusion samt om överlåtelse av försäkringsbeståndet. Lagen om försäkringsföreningar stämmer överens med de allmänna associationsrättsliga principer som omfattas i försäkringsbolagslagen, i den utsträckning som det är möjligt med beaktande av särdragen i försäkringsföreningarnas verksamhet. Lagen om försäkringsföreningar har dock i allmänhet ändrats i överensstämmelse med de ändringar som gjorts i försäkringsbolagslagen (RP 181/2009 rd, s. 4).

En försäkringsförening är i allmänhet en mindre, på delägarnas ömsesidiga ansvar baserad försäkringsanstalt vars verksamhetsområde omfattar högst 40 kommuner inom ett enhetligt område eller som enbart bedriver försäkring av fiskerimateriel. Föreningarna bedriver skadeförsäkringsverksamhet. Det är uttryckligen förbjudet för dem att bedriva livförsäkringsverksamhet, lagstadgad försäkring, till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008) hörande försäkring eller försäkring för längre tid än tio år. Försäkringsföreningarna indelas i lagen i små försäkringsföreningar vilkas årliga premieinkomst understiger fem miljoner euro och i stora försäkringsföreningar vilkas årliga premieinkomst överstiger fem miljoner euro. En försäkringsförening betraktas som en stor försäkringsförening också då den bedriver ansvarsförsäkring i annan form än som anknuten försäkring eller då minst hälften av dess premieinkomst kommer från andra än föreningens medlemmar. EU-direktivens bestämmelser om försäkringsverksamhet tillämpas som tvingande endast på stora försäkringsföreningar.

2.1.4 *Lag om pensionsstiftelser och lag om försäkringskassor: bestämmelser om solvenskrav för tilläggspensionsverksamhet*

Lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) gäller pensionsstiftelser som grundats av arbetsgivare. En pensionsstiftelse kan sköta både pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006, APL) och kollektivt förmåns- eller premiebaserat tilläggspensionsskydd. Tjänstepensionsinstitutens verksamhet och tillsynen över instituten har tidigare harmoniserats genom Europaparlamen-

tets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juli 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (nedan tjänstepensionsdirektivet).

I 48 e § i lagen om pensionsstiftelser föreskrivs att om en pensionsstiftelse som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionsstiftelser utöver pensionsansvaret ständigt ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital. Vid beräkning av minimibeloppet av kapitalbasen ska tillämpas vissa bestämmelser i försäkringsbolagslagens 11 kap. om beräkning av livförsäkringsbolags verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp. Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen och om hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska översändas.

Också motsvarande verksamhet gällande pensionskassor har harmoniserats genom tjänstepensionsdirektivet. Direktivets bestämmelser har till denna del nationellt genomförts i lagen om försäkringskassor (1164/1992) som är en allmän lag om pensionskassornas verksamhet. En pensionskassa kan sköta APL-pensionsskydd eller FöPL-pensionsskydd enligt lagen om pension för företagare (1272/2006) samt kollektivt förmåns- eller premiebaserat tilläggspensionsskydd. I 83 s § i lagen om försäkringskassor ingår motsvarande bestämmelse som i 48 e § i lagen om pensionsstiftelser.

2.1.5 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag*

Det är kännetecknande för det finländska arbetspensionsförsäkringssystemet att det lagstadgade socialskyddet delvis har delegerats till privata arbetspensionsförsäkringsbolag. I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) regleras de försäkringsbolags verksamhet som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsrörelse. Ett arbetspensionsförsäkringsbolag kan bedriva APL- och FöPL-verksamhet.

På arbetspensionsförsäkringsbolagen tillämpas försäkringsbolagslagen samt aktiebolagslagen. I gällande 1 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag räknas upp de lagrum i försäkringsbolagslagen som inte ska tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ingår bestämmelser som avviker från försäkringsbolagslagen och aktiebolagslagen bl.a. om koncession, behörighetsvillkor för ledningen, solvens och placeringsverksamhet.

I samband med förhandlingarna om Finlands medlemskap i EG avtalades om ett permanent tillägg i livförsäkringsdirektivets (79/267/EEG) artikel 4, enligt vilket direktivet inte gäller APL-verksamhet (RP 255/1996 rd). Det undantag i fråga om Finlands arbetspensionssystem enligt vilket livförsäkringsdirektivet inte ska tillämpas på Finlands arbetspensionssystem, nämns också i Solvens II -direktivets artikel 9.3.

2.1.6 *Lag om Finansinspektionen*

Finansinspektionen hör till det europeiska systemet för finansiell tillsyn enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna som det hänvisas till i 3 a § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och i förordningen om Europeiska systemrisknämnden. När Finansinspektionen utför sina uppgifter enligt 3 a § 2 mom. ska den beakta beslut, anvisningar och rekommendationer från de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska systemrisknämndens rekommendationer samt de av Europeiska kommissionens rättsakter som innehåller tekniska standarder och som kommissionen utfärdar med stöd av den behörighet som den har enligt de europeiska finanstillsynsförordningarna. Enligt lagens 3 a § 5 mom. ska Finansinspektionen i sådana fall som avses i EU-direktiven om finansmarknaden, i överensstämmelse med de europeiska finanstillsynsförordningarna, å ena sidan samarbeta med de europeiska tillsynsmyndigheterna och med den gemensamma kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna som avses i finanstillsynsförordningarnas artiklar 54 och å andra sidan förse de europeiska tillsynsmyndigheterna och den gemensamma kommittén för de europeiska till-

synsmyndigheterna med den information som de behöver för att utföra sina uppgifter.

Enligt gällande 50 § ska Finansinspektionen samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter.

I gällande 65 § föreskrivs om Finansinspektionens allmänna informationsskyldighet i samband med grupptillsyn. Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen på begäran av den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över en utländsk EES-grupp till denna överlämna all den för grupptillsynen relevanta information som den har i sin besittning. Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen dessutom på eget initiativ till den utländska EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. lämna den för grupptillsynen väsentliga information som den har i sin besittning eller, om det är Finansinspektionen som svarar för grupptillsynen, lämna denna information till de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företagen inom den berörda gruppen. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs om dess informationsskyldighet i annan lag, utan dröjsmål ska underrätta de tillsynsmyndigheter som avses i 1 och 2 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknader. Enligt 65 a § 5 mom. ska Finansinspektionen, ifall den behöver viss information, i första hand be den förutnämnda myndigheten om informationen.

I gällande 65 a § föreskrivs om annat samarbete vid grupptillsyn. Finansinspektionen ska i enlighet med gällande 65 b § inrätta ett tillsynskollegium, om Finansinspektionen svarar för grupptillsynen över ett tillsynsobjekt och gruppen omfattar ett tillsynsobjekt som beviljats koncession i en annan EES-stat, eller om ett tillsynsobjekt som hör till gruppen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat. Dessutom ska ett tillsynskollegium inrättas om ett finländskt kreditinstitut som inte omfattas av den gruppbaserade tillsynen har etablerat en betydande filial i en annan EES-stat. Enligt gällande 65 c § har tillsynskollegiet till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över kreditinstituten och deras filialer samt finans- och försäkringskonglomeraten. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprinciperna konsultera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

Finansinspektionen kan i enlighet med gällande 67 § överföra inspektionsutgifter till en utländsk EES-tillsynsmyndighet och på motsvarande sätt från en utländsk EES-tillsynsmyndighet ta emot beslutanderätt och inspektionsuppgifter, så som närmare föreskrivs i lagen. Finansinspektionen kan överföra endast beslutanderätt och inspektionsuppgifter som behövs för en effektiv tillsyn över ett tillsynsobjekt eller en grupp som bedriver gränsöverskridande verksamhet.

2.1.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift*

I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) föreskrivs om de aktörer som är skyldiga att betala tillsynsavgift. I lagen föreskrivs också om grunderna för fastställande av avgiften.

I den gällande lagens 4 § föreskrivs om proportionell tillsynsavgift. En tillsynsavgift på 0,00284 % av balansomslutningen ska betalas av skadeförsäkringsbolag och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen, av arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, av försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar, av pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser samt av pensionskassor, sjukkassor och andra försäkringskassor än pensionskassor som avses i lagen om försäkringskassor samt av sjukkassor.

I den gällande lagens 5 § föreskrivs dessutom om grundavgift. Försäkringsbolag ska i grundavgift betala 6 000 euro, försäkringsföreningar 1 000 euro, pensionsstiftelser och pensionskassor 1 200 euro samt andra försäkringskassor än pensionskassor 800 euro.

2.1.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*

I lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (370/1995) föreskrivs om de krav som ställs på finans- och försäkringskonglomerats verksamhet samt om tillsynen över att kraven efterlevs. För konglomerat som avses i lagen har som villkor uppställts att minst ett av de företag som hör till företagsgruppen är ett företag i finansbranschen och minst ett företag i försäkringsbranschen. Dessutom uppställs i lagen villkor som gäller den bolagsrättsliga hemorten. Konglomeraten övervakas i princip av Finansinspektionen.

2.1.9 *Lag om försäkringsavtal*

I lagen om försäkringsavtal (543/1994) och i de förordningar som utfärdats med stöd av den finns allmänna bestämmelser bl.a. om information som ska lämnas i samband med försäkringsavtal.

2.1.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar*

Med stöd av försäkringsbolagslagen har följande förordningar utfärdats:

- social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av de kapitalkrav som hänför sig till den proaktiva tillsynen över livförsäkringsbolag (609/2008),
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om maximiräntesatser som ska tillämpas vid beräkning av ansvarsskulden i livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag (610/2008),
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (614/2008, ändrad genom förordningarna 1241/2009 och 572/2012),
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (615/2008, ändrad genom förordningen 1240/2009),
- social- och hälsovårdsministeriet förordning om underrättelse till myndigheter om och registrering av beslut att överlåta och pantsätta försäkringsbolags egendom och att betala en försäkrings återköpsvärde (620/2008),
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008),
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i försäkringsbolagslagen (1239/2009), och
- social- och hälsovårdsministeriet förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011).

2.2 Praxis

2.2.1 *Allmänt*

Enligt Finansinspektionens statistik fanns det 39 verksamma försäkringsbolag i Finland år 2010. Av dessa var 21 skadeförsäkringsbolag, 11 livförsäkringsbolag och sju pensionsförsäkringsbolag. År 2014 fanns det i Finland 43 verksamma skadeförsäkringsbolag, 14 livförsäkringsbolag och åtta pensionsförsäkringsbolag. En bidragande orsak till de ändrade siffrorna för skade- och livförsäkringsbolag var den företagsreglering som i början av år 2013 genomfördes mellan Ömsesidiga Försäkringsbolaget Tapiola och Ömsesidiga Livförsäkringsbolaget Tapiola samt Lokalförsäkring. (källa: Finansinspektionen, uppgifterna för 2010: Vakuutusyhtiöt 2010, publicerad 22.9.2011; uppgifterna för 2014 publicerade på Finansinspektionens internetsidor 26.6.2014 och 27.6.2014).

År 2013 fanns det i Finland 14 pensionsstiftelser och sex försäkringskassor. År 2013 fanns det sex verksamma försäkringsföreningar som samtliga bedrev endast försäkring av fiskeredskap.

2.2.2 *Solvens, kapitalkrav och placeringsverksamhet*

Allmänt

Inom euroområdet ligger de korta och långa räntorna för närvarande på en exceptionellt låg nivå. Den ekonomiska utvecklingen i Europa och i synnerhet i Finland har också på det hela taget varit svag de senaste åren. Det är svårt att förutse hur ekonomin kommer att utvecklas.

Enligt Finansinspektionen ledde den sjunkande räntenivån 2011 och 2012 och i synnerhet de krympande kreditriskmarginalerna till värdeökningar på placeringar i ränteinstrument. I slutet av 2013 kunde det konstateras att räntenivån var rekordlåg. Räntorna har fortsatt att sjunka under 2014. Man kan sålunda inte längre räkna med någon ränteavkastning. I slutet av 2013 och under den första hälften av 2014 kunde man skönja tecken på en positiv konjunkturutveckling och aktiekurserna vände uppåt, i synnerhet i Europa och USA. Inom finanssektorn är osäkerhetsfaktorerna dock fortfarande avsevärda och marknaden är känslig för plötsliga reaktioner.

För försäkringsbolagen var ränteutvecklingen förmånlig under år 2012. Marknadsräntorna sjönk markant och kreditiriskmarginalerna för företagslån krympte avsevärt. Detta ledde till att värdet på placeringar i ränteinstrument ökade under år 2012. På grund av den fortsatt låga räntenivån under år 2013 och 2014 har det varit svårt att få någon ränteavkastning. Värdestegringar på ränteplaceringar har uteblivit till följd av de lägre riskmarginalerna. Den låga räntenivån innebär en risk i synnerhet för livförsäkringsbolag som har gett sina kunder löften om fast avkastning under en längre tid. På lång sikt kommer den låga räntenivån att försämra försäkringsbolagens lönsamhet.

I en osäker verksamhetsmiljö måste fokus sättas på den traditionella försäkringsverksamhetens kärna, dvs. på prioriteringarna i fråga om ansvarsområden, prissättning och effektivitet. Den rådande miljön med snabba marknadsrörelser innebär också större utmaningar för placeringsverksamheten och understryker betydelsen av att riskerna i placeringsverksamheten hanteras på ett ändamålsenligt sätt.

Försäkringsbolagen i Finland har i regel beredskap för en mycket svag realekonomisk utveckling, för en låg räntenivå och för den reglering som Solvens II -direktivet innebär. Bolagen har i sin försäljning redan länge fokuserat på fondförsäkringar i stället för produkter med garanterad avkastning. Bolagen har också förbättrat effektiviteten genom kostnadsdisciplin, genom personalnedskärningar, genom stängning av kontor och genom utveckling av alternativa system för ärendehantering. Finansbranschen, inklusive försäkringsbranschen, har samtidigt koncentrerats i en allt större utsträckning. En förutsättning för hantering av riskerna i en osäker verksamhetsmiljö är dock fortsättningsvis att företagen inom finansbranschen har tillräckliga kapitalbuffertar och att de noggrant ger akt på hur den allmänna finansiella situationen utvecklas inom kundkretsen.

Livförsäkringsbolagen

Livförsäkringsbolagens sammanlagda verksamhetskapital uppgick i slutet av 2013 till ca 5,6 miljarder euro (2011: 4,4 mrd euro; 2012: 5,7 mrd euro). Den föreslagna vinstutdelningen innebar att verksamhetskapitalet under det sista kvartalet 2013 minskade med ca 200 miljoner euro.

I slutet av 2013 överskred sektorns verksamhetskapital det lagstadgade minimibeloppet med ca 4,5 mrd euro. Solvensställningen, dvs. verksamhetskapitalet i förhållandet till det lagstadgade minimibeloppet, var under hela år 2013 mer än femfaldig, i slutet av året ca 5,1 (2011: 4,0; 2012: 5,4). Bolagen uppvisade stora skillnader, bl.a. beroende på bolagsformen och koncernstrukturen. Solvensställningen varierade mellan knappt två och åtta.

Solvensgraden, dvs. solvenskapitalet i förhållande till de försäkringstekniska avsättningarna, var i slutet av 2013 ca 22,8 % (2011: 18,3 %; 2012: 23,9 %). De försäkringstekniska avsättningarna beräknas genom att från dem dras av ett utjämningsbelopp samt 75 % av avsättningar för fondförsäkringar.

Förändringen av solvenskapitalet tyder dels på en liten minskning av verksamhetskapitalet och dels på en ökning av de försäkringstekniska avsättningarna. Solvensgraden är ofta svagare för bolag som hör till ett konglomerat. Därför har deras kapitalförvaltning

organiserats på koncernnivå. I slutet av juni 2013 varierade livförsäkringsbolagens solvensgrad mellan 3,2 och 52 %.

Under år 2012 låg den riskbaserade solvensställningen i genomsnitt på en god nivå. I det avseendet jämförs det utvidgade verksamhetskapitalet med kapitalkravet enligt ett kontinuitetstest, i vilket beaktas de försäkringstekniska riskerna, marknadsriskerna i anslutning till investeringarna och de försäkringstekniska avsättningarna, motpartsriskerna och de operativa riskerna. För varje risksektor bestäms ett kapitalkrav. År 2013 ökade det utvidgade verksamhetskapitalet till 6,9 mrd euro (2011: 4,7 mrd; 2012: 5,8 mrd) medan kapitalkravet har hållit sig i det närmaste oförändrat på ca 1,9 mrd euro. Den riskbaserade solvensställningen var i slutet av 2013 ca 3,6 (2011: 2,4; 2012: 3,0).

På ett allmänt plan kan det sålunda konstateras att livförsäkringsbolagens solvens blev bättre åren 2012 och 2013. En bidragande faktor var den mycket goda avkastningen. Samtliga solvensnyckeltal låg på en högre nivå än i slutet av 2011.

Livförsäkringssektorns rörelseresultat har blivit bättre sen år 2011, liksom även totalresultaten med beaktande av placeringarnas värderingsdifferenser. I synnerhet nettoavkastningen av placeringsverksamheten har förbättrat lönsamheten. Samtidigt har det varit möjligt att hålla rörelsekostnaderna på 2011 års eller t.o.m. på en ännu lägre nivå.

I slutet av 2013 härrörde redan 85 % (2012: 76 %) av de finländska livförsäkringsbolagens premieinkomster och över hälften av de försäkringstekniska avsättningarna från fondförsäkringar (2012: närmare hälften). Nyförsäljningen inriktas på fondförsäkringar, vilket innebär att marknadsrisker överförs på försäkringstagarna samtidigt som det genomsnittliga avkastningskravet på de försäkringstekniska avsättningarna kan sänkas.

Produktstrukturen inverkar också på bolagens inkomstbildning och riskprofil. Den ökande försäljningen av fondprodukter ökar produktionsintäkternas betydelse för bolagens inkomstbildning. Provisionsintäkterna korrelerar med aktiviteten på finansmarknaden och försäkringstagarnas beteende. Utfallet av placeringsverksamheten har sålunda en väsentlig betydelse för bolagens lönsamhet och solvens.

Bolagen bygger upp sin beredskap också genom komplettering av de försäkringstekniska avsättningarna. Sådana kompletteringar gjordes under år 2013 för ca 313 miljoner euro (2012: 405 miljoner euro).

År 2013 var totalavkastningen på livförsäkringssektorns placeringar i genomsnitt 4,2 % (2012: 9,7 %). Ränteplaceringarna avkastade inte mycket (2012: 9,5 %). Stigande räntor drar ner ränteplaceringarnas värde i synnerhet när det är fråga om placeringar med långa varaktigheter (durationer). Avkastningen på aktier uppgick till hela 16,9 % (2012: ca 13 %).

Åren 2012 och 2013 höll sig vikten för aktieplaceringar inom livförsäkringssektorn kring 20—21 % medan vikten för ränteplaceringar fortfarande utgjorde närmare två tredjedelar (ca 64—65 %) av samtliga placeringar (ca 25—26 mrd euro). Placeringsfördelningarna, ränteplaceringarnas durationer och användningen av derivatinstrument varierar avsevärt mellan bolagen. Användningen av derivatinstrument är fortfarande koncentrerad till några få bolag. Skillnaderna i bolagens placeringsstrategier är stora, men på det hela taget har placeringarnas risknivå fortsättningsvis varit moderat, medan balansen mellan tillgångsklasserna varit i det närmaste oförändrad.

Med den nuvarande räntenivån kan placeringsprodukterna utökas genom ökad risktagning. Varken år 2012 eller 2013 kunde det konstateras någon betydande ökning av risknivån, trots att högrisk-företagslån (eng. high yield) har fått en något större vikt under de senaste åren. År 2013 ökade också statslånens vikt en aning. Då högrisklån får en större vikt innebär detta kraftigare svängningar i marknadsvärdena (volatilitet).

År 2013 var totalresultatet ca 0,6 mrd euro (2011: -0,5 mrd euro; 2012: 1,5 mrd euro). Den negativa värdeutvecklingen för placeringar inverkade på 2013 års totalresultat (-0,2 mrd euro), medan den positiva värdeutvecklingen för placeringar resulterade i en ökning av 2012 års totalresultat (0,75 mrd euro).

Inom livförsäkringssektorn förbättrades resultatet år 2013, då omkostnadsprocenten sjönk till ca 91 % (2011: 100 %; 2012:

95 %). En jämförelse mellan bolagens omkostnader ger inte något entydigt svar, eftersom omkostnadsmodellerna, i synnerhet beräkningsgrunderna, kan skilja sig avsevärt från varandra. Effektivitetsskillnader kan bero bl.a. på bolagets strategi, hur försäljningsorganisationen är uppbyggd, koncernstrukturen samt produkterna, dvs. på försäkringsbeståndets kvalitet.

Skadeförsäkringsbolagen

År 2013 var den operativa lönsamheten rekordartat bra, med det försäkringstekniska resultatet som måttstock. Den stadiga ökningen av premieinkomsten fortsatte, men den svaga ekonomiska utvecklingen dämpade ökningen av premieinkomsterna från lagstadgade olycksfallsförsäkringen. Skadeutvecklingen var gynnsam. Lönsamheten förbättrades också genom effektiviseringsåtgärder. Solvensen var i början av år 2013 stark, enligt alla måttstockar. De strukturella förändringar som i början av år 2013 genomfördes inom skadeförsäkringssektorn, i synnerhet företagsarrangemangen mellan Tapiola och Lokalförsäkring, har påverkat de siffror som refereras nedan. Siffrorna för år 2013 är inte i alla avseenden jämförbara med tidigare års siffror.

Trots att den operativa lönsamheten förbättrades blev totalresultatet för skadeförsäkringssektorn år 2013, beräknat enligt verkliga värden, sämre än 2012 eftersom placeringsavkastningen blev mindre än föregående år. Sektorns totalresultat blev 713 miljoner euro, vilket var 375 miljoner euro mindre än 2012. Dessutom uppvisade en del av bolagen år 2013 ett negativt totalresultat.

Skadeförsäkringsbolagens verksamhetskapital uppgick i slutet av 2013 till 3,2 mrd euro (2011: 2,4 mrd euro; 2012: 2,9 mrd euro). Ökningen av verksamhetskapitalet berodde delvis på det verksamhetskapital som från tidigare skadeförsäkringsföreningar överförts till LokalTapiolas nya bolag, vilket samtidigt ökade också verksamhetskapitalets minimibelopp. En bidragande orsak till ökningen av verksamhetskapitalet var också den förbättrade lönsamheten. År 2012 var 63 % (2011: 70 %) av verksamhetskapitalet eget kapital som återstod efter den föreslagna vinstutdelningen, medan 2 % var kapitallån som hänfördes till verksamhetskapitalet och 35 % värderingsdifferenser.

Den riskbaserade solvensställningen är ett mått på solvensen, med beaktande av både de försäkringstekniska riskerna och placeringsriskerna. Den riskbaserade solvensställningen beräknas som förhållandet mellan det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen enligt den proaktiva tillsynen. I slutet av 2013 var den riskbaserade solvensen 2,3 och den jämförbara siffran 2,2 ,(2011: 1,8; 2012: 2,1), vilket var två gånger högre än den lagstadgade målgränsen. Detta nyckeltal kan anses vara en toppnotering även om skillnaderna mellan företagen är stora. Exempelvis år 2012 varierade bolagens nyckeltal i detta avseende mellan 1,1 och 22,2. Nyckeltalet är inte helt jämförbart mellan bolagen - vid bedömningen måste man beakta respektive bolags särdrag och de förhållanden som är relevanta när det gäller målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet. Målgränsen beräknas enligt grunder som fastställts av Finansinspektionen. Det höga nyckeltalet för 2013 berodde på en ökning av verksamhetskapitalet och utjämningsbeloppet, vilket ledde till en ökning av det korrigerade solvenskapitalet.

Solvensställningen är en annan mätare för vilken i lagen har fastställts ett minimibelopp. Solvensställningen beräknas så att verksamhetskapitalet divideras med dess lagstadgade minimibelopp. I slutet av 2012 var solvensställningen 4,3 (2011: 3,7), dvs. bolagens sammanlagda verksamhetskapital var mer än fyra gånger större än det lagstadgade minimibeloppet. I slutet av juni 2013 var solvensställningen 4,3. Den var 4,4 då man inte beaktade LokalTapiolas lokalbolags inverkan.

Solvensgraden uppgick till 60,8 % (2011: 54 %; 2012: 58 %). Detta kan anses vara en stark siffra. Solvensgraden anger förhållandet mellan skadeförsäkringsbolagets risktäckande solvenskapital och de försäkringstekniska avsättningarna som bolaget själv ansvarar för. Också den positiva utvecklingen av solvensgraden år 2012 berodde huvudsakligen på en ökning av verksamhetskapitalet.

Skadeförsäkringens solvens kan mätas också genom att ställa solvenskapitalet i relation

till verksamhetens volym, dvs. till premieintäkterna för 12 månader. Hela skadeförsäkringssektorns solvens år 2013 var 138 % (2011: 134 %; 2012: 140 %).

År 2013 var bolagens placeringsavkastning skälig, medan den år 2012 var god. År 2013 stannade den genomsnittliga placeringsavkastningen på 4,0 % (2012: 8,7 %). Trots att avkastningen på aktieplaceringarna var 15,3 %, utgjordes skadeförsäkringssektorns placeringar till 71 % av ränteplaceringar med en genomsnittlig avkastning på 1,2 %. I början av år 2013 ledde de sjunkande aktiekurserna i kombination med stigande långa räntor till att placeringsavkastningen minskade, samtidigt som avkastningen på ränteplaceringar utvecklades i en negativ riktning. Efter aktiekursfallet i juni 2013 steg kurserna stadigt under den senare hälften av året.

Skillnaderna i bolagens placeringsstrategier och de i vissa fall stora skillnaderna i företagens intäkter förklarar också skillnaderna i allokeringen av placeringarna samt durationerna. Under den senare hälften av 2013 kunde det inte konstateras några betydande förändringar i allokeringen. I ränteplaceringarna ökade emellertid andelen statslån och företagslån med hög risk, s.k. high yield - företagslån, en aning, medan penningmarknadsplaceringarnas andel minskade.

Trots premintäkternas och affärsverksamhetens volymökning år 2012 var de prestationsbaserade ersättningskostnaderna 2,5 % mindre än föregående år. Skadekvoten stannade i slutet av 2012 på 78,4 %. Under den första hälften av 2013 var ökningen av ersättningskostnaderna klart mindre än ökningen av intäkterna, vilket förbättrade skadekvoten till rekordlåga 74,6 % (30.6.2012: 78 %).

Omkostnadsprocenten var 20,9 % (2011 och 2012: 21 %). Den sammanlagda omkostnadsprocenten för hela år 2012 var 95,6 % (2011: 107 %; 2012: 99,3 %), vilket som helhet betraktat visar att den försäkringstekniska verksamheten år 2013 var lönsam tack vare att skadeutvecklingen var gynnsammare än 2011 och 2012. De motsatta effekter som bolagens effektiviseringsåtgärder respektive strukturregleringar hade på omkostnadsprocenten kompenserade varandra på sektorsnivån.

Premieinkomsten ökade med 12,3 % jämfört med föregående år, till 4,2 mrd euro (2012: 3,8 mrd euro). Ökningstakten var något snabbare än 2011 och 2012. Den jämförbara ökningen av premieinkomsten, utan inverkan av LähiTapiolas nya lokalbolag, var 6,7 %. Premieinkomsten utgörs huvudsakligen (96 %) av premier från direkt försäkring. Återförsäkringens andel är marginell. Premieinkomsten från direktförsäkringen utgörs huvudsakligen av inhemska premier. Skillnaderna mellan de olika försäkringsklasserna är stora.

2.3 EU:s lagstiftning

2.3.1 *EU:s lagstiftning: Solvens II -direktivet*

Solvens II -lagstiftningsramen baserad på Lissabonfördraget

Solvens II -direktivet bygger i fråga om finansiella tjänster på en lagstiftningsram med fyra nivåer. Nivå 1 omfattar den helhet som utgörs av de s.k. ramdirektiven, i detta fall Solvens II -direktivet, Omnibus II -direktivet och direktivet om ändring av direktivet om finansiella konglomerat. Ramdirektiven ska genomföras nationellt.

Direktivet kompletteras med genomförandebestämmelser på nivå 2, vilka är direkt tillämplig lagstiftning och inte behöver implementeras i den nationella lagstiftningen. Till kommissionen delegeras i dessa avseenden lagstiftningsbefogenhet med stöd av artikel 290 i EUF-fördraget. Genom förordning kan kompletteras eller ändras vissa icke-väsentliga delar av ramdirektivet. Dessutom kan kommissionen anta genomförandebestämmelser som är baserade på befogenhetsbestämmelsen i artikeln 291 i EUF-fördraget.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) koordinerar i medlemsstaterna en konsekvent och enhetlig tillämpning av bestämmelserna på nivåerna 1 och 2. Solvens II -direktivet kompletteras med EIOPA:s tekniska standarder för tillsyn och genomförande som är baserade på artiklarna 10 - 15 i förordningen 1094/2010 (s.k. EIOPA-förordning). Dessa standarder får inte förenas med policyval. Kommissionen antar EIOPA:s tekniska standarder för tillsyn

och genomförande. Nivå 3 i ramen avser riktlinjer som utfärdats av EIOPA och är baserade på artikel 16 i den ovan nämnda EIOPA-förordningen. EIOPA:s riktlinjer kan gälla såväl tillsynsmyndigheter som försäkringsföretag. De nationella tillsynsmyndigheterna ska i princip följa EIOPA:s riktlinjer eller ge en förklaring till varför så inte har skett (den s.k. följ eller förklara-principen).

Bestämmelserna på nivå 4 gäller effektiv tillsyn från kommissionens sida över tillämpningen av åtgärderna. Om gemenskapsrätten överträds ska kommissionen vidta åtgärder för genomförande av lagstiftningen.

Solvens II -direktivets målsättning

Avsikten med Solvens II -direktivet är att eliminera skillnaderna i EU-staternas nationella lagstiftning om försäkringsföretag. Direktivet syftar sålunda i praktiskt taget alla avseenden till maximal harmonisering.

I direktivets ingress motiveras direktivet med att utvecklingen på marknaden har gjort att det nu gällande systemet inte längre tryggar de försäkrade förmånerna. Skyddet av de försäkrade förmånerna förutsätter att försäkringsföretagen omfattas av ändamålsenliga solvenskrav. Syftet med Solvens II -direktivet är att skapa nya, enhetliga solvenskrav för försäkringsföretagen inom Europeiska unionen (punkt 14). Riskprofilen hos ett enskilt försäkringsföretag ska noggrannare beaktas vid dimensioneringen av solvenskapitalkravet (punkt 26). Avsikten med Solvens II -direktivet är att förbättra den inre marknadens funktion genom att samordnade bestämmelser införs för tillsynen över såväl enskilda försäkringsbolag som försäkringsgrupper (punkt 3). Avsikten är att på gruppnivå förstärka grupptillsynsmyndighetens ställning och säkerställa att gruppinterna risker blir vederbörligen beaktade (punkterna 112 och 114). Avsikten med direktivets bestämmelser är att stärka stabiliteten hos det finansiella systemet och att skapa likvärdiga konkurrensförutsättningar på finansmarknaden (punkterna 16, 18, 39, 117 och 141).

Ett syfte med direktivet är vidare att främja de tillsynsansvariga myndigheternas samarbete är det gäller försäkrings- och finansverksamheten, i synnerhet tillsynen över försäkringsgrupper samt finans- och försäkringsgrupper (punkterna 42, 113, 114 och 117).

Indelningen av direktivets bestämmelser i tre pelare

Solvens II -direktivet är baserat på tre regelverk för försäkringsföretag som kompletterar varandra och som gäller kvantitativa krav, kvalitativa krav samt tillsynsrapportering och offentliggörande av information. Direktivet kompletterar till motsvarande delar också de tillsynsansvariga myndigheternas skyldigheter.

De kvantitativa kraven gäller för det första principerna som ska iakttas vid värdering av tillgångar och skulder, inklusive närmare bestämmelser om värdering av försäkringstekniska avsättningar, för bedömning och för klassificering av poster i eget kapital. De kvantitativa kraven omfattar också kapitalkrav. Det finns två tillsynsgränser, dvs. ett solvenskapitalkrav och ett minimikapitalkrav.

För det andra de kvalitativa kraven gäller för det andra bl.a. försäkringsföretagens förvaltning och riskhantering samt tillsynsmyndighetens åtgärder.

För det tredje innehåller direktivet ytterligare närmare bestämmelser om hur försäkringsföretag ska rapportera om sin verksamhet till de tillsynsansvariga myndigheterna. Försäkringsföretagen ska som en offentlig rapport som kompletterar bokslutsrapporteringen offentliggöra en berättelse om sin ekonomiska situation och solvens. Berättelsen kan ges i samband med bokslutet eller som en separat berättelse. I berättelsen kan också tas in hänvisningar till andra motsvarande uppgifter som offentliggjorts med stöd av lag.

Direktivets tillämpningsområde

Enligt huvudregeln i Solvens II -direktivets artikel 2 ska direktivet tillämpas på försäkringsföretag som bedriver liv-, skade- och

återförsäkring, inklusive på captivebolag. I direktivets artikel 2 föreskrivs dessutom i detalj om försäkringsklasser och funktioner som direktivet ska tillämpas på.

I direktivets artiklar 3 - 10 föreskrivs om försäkringar, företag och funktioner som direktivet inte ska tillämpas på. Enligt direktivets artikel 3 ska direktivet inte tillämpas på direkt försäkring som omfattas av ett lagfäst socialförsäkringssystem. Utanför direktivets tillämpningsområde faller, oberoende av den rättsliga formen, sådana små försäkringsföretag enligt direktivets artikel 4.1 som uppfyller samtliga följande villkor: företagets årliga bruttopremieinkomster överstiger inte 5 miljoner euro, företagets totala försäkringstekniska avsättningar överstiger inte 25 miljoner euro, om företaget ingår i en grupp och gruppens totala försäkringstekniska avsättningar överstiger inte 25 miljoner euro, företagets verksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker försäkringsrisker avseende åtagande av ansvars-, kredit- och borgensförbindelser, såvida de inte utgör underordnade risker, och företagets återförsäkringsverksamhet bedrivs i liten skala, så som närmare föreskrivs i direktivet. Direktivets tillämpningsområde omfattar inte vissa ömsesidiga företag (artikel 7) och inte heller assistans som tillhandahålls i händelse av olyckor eller maskinhaverier med vägfordon (artikel 6).

Direktivet ska inte heller tillämpas på pensionsfonder som det föreskrivs om i tjänstepensionsdirektivet (2003/41/EG), dvs. i Finland på pensionsstiftelser och -kassor. Det finländska arbetspensionssystemet (APL) faller i enlighet med direktivets artikel 9.3 utanför tillämpningsområdet för direktivet.

Definitioner

I direktivets artikel 13 föreskrivs om definitioner. Artikeln består av 39 punkter. De viktigaste av dem gäller försäkringsföretags eller gruppers struktur (punkterna 1—6, 15, 16 och 25), ägande och bestämmanderätt (punkterna 17, 18, 20 och 21), gränsöverskridande situationer (8, 9, 11—13 och 14) tillsynsmyndigheter och tillsyn (punkt 10) samt risker och mätning av risker (punkterna 27 och 30—39).

Krav som gäller företagsstyrningssystem

Solvens II -direktivet innehåller helt nya bestämmelser om försäkringsföretags företagsstyrningssystem (artiklarna 40—50).

Enligt direktivets artikel 42.1 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag se till att alla personer som leder företagets faktiska verksamhet eller utför andra centrala funktioner, vid varje tidpunkt uppfyller följande krav: deras kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter inom verksamhetsområdet är tillräckliga för att de ska kunna utöva en sund och ansvarsfull företagsledning (lämplighet), deras anseende och integritet motsvarar högt ställda krav (tillförlitlighet). Enligt artikel 42.2 ska dessa företag meddela tillsynsmyndigheten varje förändring av den personkrets som leder verksamheten eller har ansvaret för centrala funktioner samt all den information som behövs för att kunna bedöma deras lämplighet och tillförlitlighet. Enligt artikel 42.3 ska företagen underrätta sina tillsynsmyndigheter också om någon av de personer som avses i punkterna 1 och 2 har ersatts på grund av att han eller hon inte längre uppfyller kraven i punkt 1.

Enligt direktivets artikel 44 ska försäkrings- och återförsäkringsföretag ha upprättat effektiva riskhanteringssystem som gör det möjligt att kontrollera bl.a. hanteringen av operativa risker och kreditvärderingars ändamålsenlighet. Med hjälp av systemet ska det också vara möjligt att upprätta en likviditetsplan då vid solvensberäkningen används sådan matchnings- eller volatilitetsjustering som är tillåten enligt direktivet.

I direktivets artikel 45 föreskrivs om skyldigheten att genomföra risk- och solvensbedömning samt om innehållet i bedömningen. Varje försäkringsföretag och återförsäkringsföretag ska som en del av sitt riskhanteringssystem genomföra en risk- och solvensbedömning. Bedömningen ska omfatta minst följande: det totala solvenskravet med beaktande av företagets specifika riskprofil, godkända risktoleransgränser och affärsstrategier, fortlöpande uppfyllelse av kapitalkraven och kraven på försäkringstekniska avsättningar, samt hur betydande avvikelsen är mellan det berörda företagets riskprofil och

de antaganden som legat till grund för solvenskravet, beräknat antingen med standardformeln eller med hjälp av företagets partiella eller fullständiga interna modell. Artikeln innehåller också andra närmare bestämmelser om bedömningens genomförande. Enligt artikel 45.5 ska företaget genomföra bedömningen regelbundet och utan dröjsmål när någon väsentlig förändring av riskprofilen inträffat och enligt artikel 45.4 ska bedömningen ingå som en integrerad del i affärsstrategin och beaktas konsekvent i företagets strategiska beslut. Enligt artikel 45.6 ska företagen underrätta tillsynsmyndigheterna om resultaten av varje egen risk- och solvensbedömning som en del av uppgiftslämnandet.

Direktivets övriga bestämmelser om företagsstyrning har redan till väsentliga delar implementerats i försäkringsbolagslagen genom lagen 981/2013 och de behandlas sålunda inte närmare i detta sammanhang. En stor del av de krav som gäller företagsstyrningssystem kompletteras genom kommissionens och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens genomförandebestämmelser.

Försäkringstekniska avsättningar

Balansräkningen enligt Solvens II -direktivet och därmed poster som är relevanta för försäkringsbolagets solvensställning ska värderas enligt marknadsmässiga villkor (artiklarna 75 och 76). Utgångspunkten är att värderingen ska baseras på de IFRS-standarder somantagits i Europa.

Ett försäkringsbolags tillgångar ska i balansräkningen enligt Solvens II -direktivet värderas enligt marknadsmässiga villkor till verkligt värde, dvs. till det belopp för vilket de skulle kunna utväxlas i en transaktion mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs (artikel 75.1 a).

Skulder ska enligt Solvens II -direktivet värderas till verkligt värde (artikel 75.1 b) och värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan bästa skattningen och en riskmarginal (artikel 77.1). De försäkringstekniska avsättningarna kan i stället för enligt marknadsmässiga villkor värderas också med hjälp av finansiella instrument för vilka ett pålitligt marknadsvärde är tillgängligt, då dessa framtida kassaflöden fastställs på grundval av marknadsvärdet av de finansiella instrumenten (artikel 77.4 andra stycket).

Kommissionen antar genom delegerad förordning (EG) N:o x/201x, nedan komissionen förordning, närmare bestämmelser om värdering av försäkringstekniska avsättningar. I fråga om värdering av andra skulder och tillgångar utfärdas kompletterande bestämmelser till den del som IFRS-standarderna inte är tillräckligt uttömmande eller inte stämmer överens med principerna i Solvens II -direktivet.

Solvens- och minimikapitalkrav, uppfyllelse av kraven samt bestämmelser om placeringsverksamhet

Enligt Solvens II -direktivets artikel 101 ska i fråga om solvenskapitalkravet beaktas alla risker som väsentligen inverkar på ett försäkringsföretags riskprofil (teckningsrisker, marknadsrisker, kreditrisker och operativa risker).

Försäkringsföretagen kan välja om de beräknar solvenskapitalkravet enligt standardformeln (artikel 103) eller med en intern modell som godkänts av tillsynsmyndigheten (artikel 112). Enligt direktivet underlättas ställningen för försäkringsföretag med liten riskexponering genom att de får använda en förenklad standardmetod (artikel 109). Standardformeln för solvenskravet fastställs i direktivet, men den närmare definitionen av kravnivån och parametrarna genomförs huvudsakligen genom genomförandebestämmelserna på lagstiftningsramens nivå 2, inom ramen för direktivets grundläggande bestämmelser. Regleringen gör det möjligt att använda solvenskrav som är anpassade till en riskbedömning som görs separat för varje företag. Ett försäkringsföretag kan på ansökan och med tillsynsmyndighetens samtycke ersätta standardformelns parametrar med företagsspecifika parametrar (artikel 110).

Ett försäkringsföretags egna interna modell kan ersätta hela standardformeln eller en del

av den. I direktivet föreskrivs om snäva villkor för godkännande av interna modeller. Användningen av en intern modell ska motiveras, modellen ska dokumenteras och det ska säkerställas att den kvalitativt når upp till samma säkerhetsnivå som standardmetoden (artiklarna 112, 113 och 120—125).

Om försäkringsföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln, får tillsynsmyndigheterna enligt direktivet kräva att det berörda företaget ersätter en undergrupp av de parametrar som används i beräkningen enligt standardformeln med parametrar som är specifika för det företaget, när det beräknar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring eller utvecklar en intern modell. Tillsynsmyndigheten kan fastställa ett krav på kapitaltillägg för företaget till dess att den interna modellen har utvecklats. Motsvarande förfarande kan tillämpas om de grundläggande antagandena för försäkringsföretagets interna modell inte längre motsvarar företagets situation eller om företagets företagsstyrningssystem inte motsvarar direktivets krav (artikel 37). Direktivets bestämmelser ger tillsynsmyndigheten omfattande prövningsrätt i situationer där det är fråga om ett höja kapitalkravet. I genomförandebestämmelserna på lagstiftningsramens lägre nivå föreskrivs närmare om användning och beräkning av krav på kapitaltillägg.

Ett försäkringsföretags solvens kan följas upp med hjälp av två gränser. För det första ska försäkringsföretaget uppfylla solvenskapitalkravet (eng. Solvency Capital Requirement, SCR). Kravet motsvarar det kapitalbelopp som försäkringsbolaget ska ha som beredskap för betydande oväntade förluster och som är tillräckligt tillförlitlig från försäkringstagarnas synpunkt. Solvenskapitalkravet ska täcka existerande affärsverksamhet och ny försäkringsaffärsverksamhet som förväntas under de följande 12 månaderna. I fråga om existerande affärsverksamhet ska solvenskapitalkravet täcka endast oväntade förluster. Solvenskapitalkravet ska motsvara så kallat värdet av percentilen value-at-risk för kapitalbasen hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som motsvarar konfidensnivån 99,5 procent för en ettårsperiod (artikel 101.3). Det är fråga om summan av de poster i primärkapitalet som försäkringsbolaget ska ha för att med minst 99,5 procents sannolikhet vara solvent under det följande året. För det andra ska försäkringsföretaget uppfylla minimikapitalkravet (eng. Minimum Capital Requirement, MCR) vilket innebär att minimikapitalkravet ska motsvara medräkningsbart primärkapital till ett belopp under vilket försäkrings- och förmånstagare skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillåts fortsätta sin verksamhet. Detta motsvarar beloppet som använts för att beräkna minimibeloppen och ska kalibreras till ett värde för value-at-risk med en konfidensintervall på 85 procent för en ettårsperiod (artikel 129.1). Om denna nivå underskrids ska särskilda tillsynsåtgärder vidtas.

Posterna i kapitalbasen ska enligt direktivet delas upp på tre nivåer. Klassificeringen av dessa poster är bl.a. beroende av om de är tillgängliga för att täcka förluster (artikel 93.1) och om de är tillräckligt varaktiga samt förenade med särskilda villkor och kapitalkostnader (93.2). För uppfyllelse av minimikapitalkravet med medräkningsbar kapitalbas gäller strängare villkor än för uppfyllelse av solvenskapitalkravet med medräkningsbar kapitalbas.

I Solvens II -direktivet föreskrivs också om försäkringsföretags placeringsverksamhet. I direktivet föreskrivs endast om aktsamhetsprincipen som ska iakttas i försäkringsverksamheten (artikel 132), om placeringsfrihet (artikel 133), om tillgångarnas lokalisering och förbud mot pantsättning av tillgångar (artikel 134) och om kommissionens genomförandeåtgärder (artikel 135). I direktivet finns inte längre sådana tunga och detaljerade regleringar gällande placering av försäkringsbolags tillgångar och täckning för försäkringstekniska avsättningar som ingick i de gamla liv- och skadeförsäkringsdirektiven. Motsvarande bestämmelser finns i den gällande försäkringsbolagslagens 10 kap.

Tillgångarna ska i enlighet med aktsamhetsprincipen investeras på ett betryggande sätt och endast i tillgångar och instrument vars risker kan identifieras, mätas, övervakas, hanteras, kontrolleras och rapporteras (artikel 132.2).

I direktivet föreskrivs uttryckligen om sådana för livförsäkringsavtal reserverade tillgångar som innebär att försäkringstagarna bär placeringsrisken. I sådana fall då förmånerna enligt ett försäkringsavtal är direkt anknutna till värdet av andelar i ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG (det s.k. fondföretagsdirektivet) eller till värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag, ska de försäkringstekniska avsättningarna avseende förmånerna så nära som möjligt motsvaras av dessa andelar eller tillgångar (artikel 132.3).

I direktivets artikel 132.4 föreskrivs uttryckligen om bestämmelser som ska tillämpas på andra tillgångar än sådana som omfattas av tillämpningsområdet för 3 punkten. Enligt bestämmelserna ska användning av derivatinstrument vara möjligt så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlätta en effektiv portföljförvaltning. För det andra ska placeringar och tillgångar som inte får behandlas på reglerade finansmarknader hållas på aktsamma nivåer. För det tredje ska tillgångarna vara väl diversifierade på ett sätt som gör det möjligt att undvika överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller grupp av företag eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskackumulering i portföljen som helhet. För det fjärde får placeringar i tillgångar som emitteras av samma emittent eller av emittenter som tillhör samma grupp inte medföra att ett försäkringsföretag utsätts för överdriven riskkoncentration.

Enligt direktivet får medlemsstaterna inte föreskriva att försäkrings- och återförsäkringsföretag ska placera i vissa slag av tillgångar (artikel 133.1). Medlemsstaterna ska inte kräva förhandsgodkännande eller systematisk anmälningsplikt när det gäller de placeringsbeslut som fattas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller dess placeringsförvaltare (artikel 133.2). Denna artikel påverkar inte medlemsstaternas krav på begränsning av de typer av tillgångar eller referensvärden som kan kopplas till försäkringsförmåner. Alla sådana bestämmelser ska tillämpas endast när placeringsrisken bärs av en försäkringstagare som är en fysisk person och ska inte vara striktare än bestämmelserna i fondföretagsdirektivet (artikel 133.3).

Tillsyn

I direktivet föreskrivs fortfarande till stor del om de redan tidigare gällande principerna om närmast tillsynsmyndigheternas nationella och internationella behörighet med avseende på gemenskapens regelverk.

I direktivet föreskrivs uttryckligen att tillsynen ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Den ska innefatta kontinuerlig kontroll av att försäkrings- och återförsäkringsverksamheten fungerar korrekt och att försäkrings- och återförsäkringsföretagen iakttar gällande tillsynsregler (artikel 29.1).

I direktivet harmoniseras tillsynsmyndigheternas befogenheter och föreskrivs om tillsynens genomskinlighet samt om tillsynsmyndighetens redovisningsskyldighet. Dessutom föreskrivs om möjligheten att vid behov godkänna genomförandeåtgärder för att kunna garantera enhetliga rapporteringskrav på EU-nivå.

Rapportering och försäkringsföretagens informationsskyldighet

Solvens II -direktivet innebär en harmonisering av försäkringsföretagens tillsynsrapportering och informationsskyldighet inom EU. Enligt direktivet ska medlemsstaterna kräva att företagen till tillsynsmyndigheterna lämnar de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen. Dessa uppgifter ska minst omfatta vad som krävs för bedömning av företagens företagsstyrningssystem och den verksamhet som de bedriver, de värderingsprinciper som tillämpas i solvenssammanhang, de risker företagen står inför och deras system för att hantera riskerna samt bedömning av kapital, struktur, behov och planering. Med hjälp av uppgifterna ska det också vara möjligt att fatta beslut som framstår som påkallade till följd av vad som framkommit när myndigheterna utövat sina tillsynsrättigheter och -skyldigheter (artikel 35.1).

Rapporteringen ska omfatta kvalitativa eller kvantitativa inslag, historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, uppgifter från interna eller externa källor, eller en lämplig kombination av ovan nämnda (artikel 35.3). Uppgifterna ska stå i proportion till arten,

omfattningen och komplexiteten av det berörda företagets verksamhet, särskilt de inneboende riskerna med denna verksamhet. Uppgifterna ska vara tillgängliga, fullständiga i varje väsentligt hänseende, jämförbara och konsekvent utformade över tiden (artikel 35.4).

Försäkrings- och återförsäkringsföretagen ska ha upprättat lämpliga system och strukturer för att uppfylla kraven samt ett skriftligt styrdokument som godkänts av ledningen och som säkerställer att de lämnade uppgifterna hela tiden motsvarar kraven (artikel 35.5).

Enligt direktivet ska försäkringsföretagen årligen offentliggöra en lägesrapport beträffande sin solvenssituation och finansiella ställning (artikel 51.1). Lägesrapporten ska godkännas av styrelsen och får offentliggöras först efter detta godkännande (artikel 55.2). I direktivet och i delegerade akter som antagits med stöd av det föreskrivs om minimiinnehållet i lägesrapporten. I direktivet föreskrivs inte om bokslutsrapportering.

Grupptillsyn

Direktivet innehåller detaljerade bestämmelser om solvensreglering av försäkringsgrupper och förnyad tillsyn (artiklarna 212—266). Enligt direktivet inriktas tillsynen i stor utsträckning på grupptillsynsmyndigheten och i vissa fall preciseras befogenheterna för tillsynsmyndigheterna i dotterbolagens hemmedlemsstater.

Enligt direktivet (artikel 212.1 a och b samt c stycke i) kan en grupp också baseras på ingående, genom avtal eller på annat sätt, av starka och varaktiga finansiella kopplingar mellan företag (artikel 212.1 c ii). Avsikten med att nämna finansiella kopplingar är att säkerställa att grupper som består av ömsesidiga försäkringsföretag blir behandlade på motsvarande sätt som grupper som består av försäkringsföretag i aktiebolagsform.

I direktivet föreskrivs om tillämpningsområdet för grupptillsyn (artiklarna 213 och 214) samt om utseende av grupptillsynsmyndighet (artikel 247). Behörig tillsynsmyndighet är i princip fortfarande tillsynsmyndigheten i försäkringsföretagets hemstat (artiklarna 30 och 247.2 första stycket samt 247.2 a). I fråga om filialer har också den mottagande medlemsstatens tillsynsmyndighet vissa ansvar och rättigheter i tillsynshänseende (jfr. artiklarna 33, 145, 146, 155, 158 och 247.3).

Enligt Solvens II -direktivet ska solvenstillsynen på gruppnivå över en försäkringsgrupp skötas av den koordinerande tillsynsmyndigheten, dvs. grupptillsynsmyndigheten (artiklarna 218.2 och 218.3). Avsikten är att på detta sätt förbättra tillsynen över gruppernas sammanlagda risker. Vid beräkning av solvenskapitalkravet för en grupp ska de företag som hör till gruppen betraktas som ett enda företag för vilken i enlighet med Solvens II -bestämmelserna beräknas ett riskbaserat solvenskapitalkrav. Det på detta sätt beräknade kravet är till följd av diversifieringseffekten mindre än summan av solvenskapitalkraven för de företag som hör till gruppen.

Solvenskapitalkravet för en företagsgrupp och den medräkningsbara kapitalbasen för uppfyllelse av kravet ska beräknas utifrån sammanställda uppgifter i tillämpliga delar med iakttagande av bestämmelserna om beräkning av solvensen för ett enskilt försäkringsföretag (artikel 230.1 tredje stycket). Det sammanställda solvenskapitalkravet för en grupp kan beräknas enligt standardformeln eller med företagsgruppens interna modell. Den proportionella andel för anknutna företag som används vid beräkningen är densamma som den andel som i bokföringen används för utarbetande av koncernbokslutet (artikel 221).

Om gruppens riskprofil avsevärt avviker från de grundläggande antaganden som används vid beräkning av solvenskapitalkravet eller om i beräkningen inte i tillräcklig utsträckning beaktas gruppens riskprofil, kan tillsynsmyndigheten höja gruppens solvenskapitalkrav med ett kapitaltillägg utöver detta krav (artiklarna 232 och 233.6).

Till grupptillsynsmyndighetens uppgifter hör i enlighet med direktivet att samordna samarbetet mellan de tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen i ett kollegium där tillsynsmyndigheterna för de till gruppen hörande försäkrings- och övriga företagen är representerade (artikel 248). Flera av direktivets artiklar reglerar verksamheten mellan grupptillsynsmyndigheten och övriga till-

synsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet (artiklarna 249255).

Om de tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen över en grupp inte kan enas om en fråga i anslutning till grupptillsynen, t.ex. om godkännande av gruppens interna modell, ska Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på begäran av respektive tillsynsmyndighet fatta ett beslut om saken. Grupptillsynsmyndigheten och de övriga tillsynsmyndigheterna ska rätta sig efter beslutet (artiklarna 231.3, 238.5, 239.4, 247.4 och 248.4 andra stycket).

I direktivet föreskrivs dessutom om företagsstyrningssystem för försäkringsgrupper och om rapporteringskrav (artikel 246) samt om tillsynsmyndigheternas samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer (artiklarna 260—266).

Övriga bestämmelser

I Solvens II -direktivet föreskrivs om inledande av verksamhet, bl.a. om koncession samt om omorganisering, om avveckling av verksamheten och om företagets upplösning (likvidation). I direktivet föreskrivs också om försäkringsföretag som har sin hemort i en EES-stat, om etableringsfrihet och om friheten att tillhandahålla tjänster samt om tredjeländers försäkringsföretags möjligheter att inleda verksamhet inom EES-området.

I Solvens II -direktivet finns enskilda bestämmelser bl.a. om separering av funktioner i försäkringsföretag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet, om val av tillämplig lag och om parallellförsäkring. Dessa bestämmelser har överförts från de direktiv som upphävs.

Enligt direktivet ska det vara möjligt att bilda ett specialföretag i en medlemsstat om tillsynsmyndigheten har gett sitt förhandsgodkännande.

Dessutom ska medlemsstaterna erbjudas en frivillig möjlighet att tillåta att livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet enligt tjänstepensionsdirektivet sänker solvenskapitalkravet för denna verksamhet med användning av en s.k. durationsmodell. Modellen innebär att bolagen med samtycke av tillsynsmyndigheten på vissa villkor får sänka aktierisken för solvenskapitalkravet i pensionsförsäkringsrörelsen genom användning av ett 99,5 procents value-at-risk-värde i stället för den normala ettårsperioden, under en period som motsvarar den normala durationen för bolagets placeringar.

2.3.5 *Kommissionens förordning som kompletterar Solvens II -direktivet*

Kommissionens förordning innehåller preciserande bestämmelser bl.a. om värdering av tillgångar och skulder, om beräkning av försäkringstekniska avsättningar, om tillsynsmyndighetens godkännande av poster i tilläggskapitalet, om standardformeln för beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om användning av interna modeller och om beräkning av minimikapitalkravet samt om de förhållanden under vilka kapitaltilläggskrav fastställs.

Genom förordningen föreskrivs också om rapportering, placering och företagsstyrningssystem, exempelvis om riskhanteringssystem, intern kontroll, ersättning och uppdragsavtal samt om innehållet i den offentliga lägesrapporten om företagets solvens och finansiella situation.

Dessutom föreskrivs i förordningen om specialföretag och grupptillsyn, exempelvis om beräkning av en försäkringsgrupps solvens samt om tillsyn.

2.3.6 *Tekniska tillsyns- och genomförandestandarder samt riktlinjer*

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbetar i anslutning till Solvens II -regleringen tekniska tillsyns- och genomförandestandarder gällande två temahelheter. Den första gäller godkännande av ansökningar om matchningsjustering, tilläggskapital, bolagsspecifika parametrar det vill säga storheter eller funktioner, vars värde kan variera, interna modeller och specialföretagsamt ansökningar om gruppinterna modeller. Utarbetandet av denna helhet pågår och kommissionen kommer sannolikt att anta den i början av 2015. Den andra helheten gäller ärenden i pelarna 1—3 samt tillsynens genomskinlighet. Utarbetandet av denna helhet pågår och den kommer sannolikt att antas av

kommissionen under sommaren eller hösten 2015.

Dessutom utarbetar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillämpningsdirektiv som hänför sig till fyra temahelheter, dvs. 1) risk- och solvensbedömning, 2) proaktiv tillämpning av interna modeller, 3) översändande av uppgifter till behöriga nationella tillsynsmyndigheter samt 4) företagsstyrningssystem. Också frågan om revisionsriktlinjer har varit uppe till behandling. Efter att dessa tillämpningsanvisningar godkänts ska tillsynsmyndigheten inom utsatt tid underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om efterlevnaden av riktlinjerna eller om avsikten att iaktta dem.

2.3.7 *Utländsk lagstiftning*

Eftersom regleringen bygger på en maximal harmonisering som samtidigt ska tillämpas i EU:s samtliga medlemsstater, ska den utländska lagstiftningen i princip motsvara den finländska. Skillnaderna sammanhänger i sak med nivån på de bestämmelser varmed direktivet har genomförts i olika länders lagstiftning. En jämförelse med utländsk lagstiftning är besvärlig av den anledningen att genomförandet har skett parallellt i medlemsstaterna.

2.4 Bedömning av nuläget

2.4.1 *Försäkringsbolagslagen*

Allmänt: affärsverksamhetens karaktär och problem

Försäkringsverksamhet bygger i princip på spridning av risker som är oberoende av varandra. Verksamheten förutsätter en tillräcklig mängd försäkrade risker för att skadeutgifterna ska stanna på en sådan nivå att premierna från kundernas synpunkt kan hållas på en rimlig nivå år från år. Kännetecknande för ett stort försäkringsbestånd är att skadekvoten för det är stabilare än när det är fråga om ett uppdelat försäkringsbestånd där skadekvoten för varje del följs upp separat.

En fungerande riskhantering är sålunda en förutsättning för försäkringsverksamheten. Detta kräver i sin tur databaser och effektiva system för administrering av databaserna. Databaserna ska innehålla skadeuppgifter, kunduppgifter, försäkringsuppgifter, hälsoutredningar, uppgifter om skadeutredningar, redovisningsuppgifter och andra typiska uppgifter i anslutning till affärsverksamhet. Det är typiskt att de marginella kostnaderna för administrering av stora datamängder visar en sjunkande tendens i det skede då verksamheten stabiliseras.

Av de skäl som nämns ovan är storskalig försäkringsverksamhet förenad med volymfördelar. Volymfördelarna har lett till fusioner mellan försäkringsbolag och till andra branschregleringar.

Försäkringsbranschen i Finland har klarat sig genom kriser av mycket skiftande slag. Långsiktiga lönsamhetsproblem har lösts genom val av risker, genom justering av prissättningen, genom effektivisering av verksamheten, genom branschregleringar och med andra anpassningsmetoder.

Inom livförsäkringsverksamheten finns det fortfarande efterfrågan om risklivförsäkring. Däremot sjunker efterfråga på frivillig pensionsförsäkring både mätt enligt nyförsäljning och enligt premieinkomst. För sparlivförsäkringar har den låga räntenivån blivit ett problem som i praktiken begränsar möjligheterna att utlova kunderna fast ränta.

En särskild utmaning för livförsäkringsbolag utgör gamla pensions- och livförsäkringar, som är kopplade till beräkningsgrundräntan, för vilka betalas fortfarande nya premier. På grund av den låga räntenivån kan räntelöften och omkostnader inte täckas med riskfria placeringar, utan i placeringsverksamheten måste man också ta risk genom placeringar i instrument av eget kapital för att uppnå avkastningsmålet. Detta har på senare tider visat sig på så sätt att nyförsäljningen av både liv- och pensionsförsäkringar under flera år har inriktats på fondförsäkringar.

På det hela taget kan det konstateras att skadeförsäkringsbolagens solvensproblem inte har gällt riskval eller sådana orsaker eller regleringsbrister som har samband med höga omkostnader. Snarare har de haft samband med den allmänna samhällsekonomiska utvecklingen och finanskriser. Det måste emellertid understrykas att de finländska försäk-

ringsföretagens verksamhet på det hela taget är lönsam och att bolagens solvensnivå är stark. Det finns emellertid stora skillnader mellan företagen.

Tillämpningsområde: små försäkringsföretag

Av direktivets bestämmelser om tillämpningsområdet framgår att direktivet i princip gäller alla försäkringsföretag, oberoende av deras företagsform, om inte något annat uttryckligen föreskrivs. I Finland innebär detta att direktivets bestämmelser gäller stora försäkringsbolag liksom även stora försäkringsföreningar. Verksamhet som bedrivs i form av en försäkringsförening innebär dock inte någon förändring eller lättare reglering jämfört med verksamhet som bedrivs i form av försäkringsbolag, om gränsvärdena för tillämpning av direktivet överskrids.

I enlighet med direktivets artikel 4 lämnas små försäkringsföretag utanför tillämpningsområdet. Att organisera sådana företagsstyrningssystem som avses i direktivet och kostnaderna för dem kan från affärsekonomisk synpunkt inte motiveras när det är fråga om småskalig försäkringsverksamhet. Det är sålunda möjligt att i en nationell lag avgränsa tillämpningsområdet för direktivets bestämmelser på basis av försäkringsföretagets storlek.

I den gällande försäkringsbolagslagen definieras inte begreppet små försäkringsbolag. Enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen ska denna lag tillämpas på försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade enligt finsk lag (försäkringsbolag). Enligt 1 kap. 1 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar är stora försäkringsföreningar enligt denna lag föreningar vilkas årliga premieinkomst överstiger 5 000 000 euro eller vilka bedriver ansvarsförsäkring i annan form än som anknuten försäkring eller av vilkas premieinkomst minst hälften kommer från andra än föreningens medlemmar. Övriga försäkringsföreningar är små försäkringsföreningar enligt denna lag.

Det ansågs under beredningen inte vara befogat att i full utsträckning utsträcka regleringen enligt direktivet till sådana små försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar.

Definitioner

Direktivets artikel 13 är en lång förteckning över definitioner som används i direktivet. En del av definitionerna har tidigare överförts till den nationella lagstiftningen. Direktivet innehåller emellertid också i materiellt hänseende nya bestämmelser med definitioner som inte fullt ut genomförts nationellt. Sådana definitioner är captivebolag för försäkring (punkt 2), återförsäkringsföretag och captivebolag för återförsäkring (punkterna 4 och 5), återförsäkring (artikel 7), hemmedlemsstat (punkt 8), specialföretag (punkt 26) samt olika typer av risker (punkterna 27 och 30—35).

Företagsstyrningssystem och revision

I fråga om de skriftliga verksamhetsprinciperna i den gällande försäkringsbolagslagen har inte föreskrivits om tillämpning av volatilitetsjustering.

I den gällande lagen föreskrivs inte heller om ett bolags skyldighet att underrätta Finansinspektionen om utbyte av personer som svarar för centrala funktioner.

Endast i direktivets artikel 132 föreskrivs om genomförandeåtgärder som avser reglering av placeringsverksamhet. Artiklarna 133 och 134 förutsätter inga ändringar i försäkringsbolagslagen, eftersom det i den finländska försäkringsbolagslagstiftningen inte finns bestämmelser som står i konflikt med dem.

I direktivets artikel 72 föreskrivs om skyldigheter för revisorer. Enligt artikel 72.1 d och e ska revisorn underrätta tillsynsmyndigheten om omständigheter eller beslut som revisorn fått kännedom om i sitt uppdrag och som kan leda till att solvens- eller minimikapitalkravet inte uppfylls. En bestämmelse om saken finns i 31 § i lagen om Finansinspektionen.

Utjämningsbelopp

Solvens II -direktivet innebär att bestämmelsen i försäkringsbolagslagens 12 kap. om proaktiv tillsyn måste strykas.

Enligt det andra skadeförsäkringsdirektivet (88/357/EEG) krävs för närvarande utjämningsbelopp när det är fråga om kreditförsäkringar. Finland och många andra EES-stater har dessutom sina egna nationella system som innebär att utjämningsbelopp krävs eller tillåts också i fråga om andra typer av försäkring än kreditförsäkring.

I och med Solvens II -direktivet upphävs kravet på utjämningsbelopp i fråga om kreditförsäkring, och utjämningsbeloppet enligt Solvens II -direktivet inte betraktas som en separat post. Det är dock möjligt att hålla kvar utjämningsbeloppet och i enlighet med direktivet om sammanställd redovisning för försäkringsföretag (91/674/EEG) ska posten fortfarande räknas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna i försäkringsbolagets bokslut.

Utjämningsbeloppet har spelat en viktig roll när det gäller beredskapen för skaderika år och utjämning av variationer i försäkringsverksamheten mellan olika år. Under beredningen har det ansetts ändamålsenligt att bevara systemet med utjämningsbelopp, visserligen anpassat till den nya regleringsramen. Utjämningsbeloppet kan inte betraktas som en del av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i de gällande direktiven (se nedan, avsnittet Solvens och kapitalkrav). Däremot ska utjämningsbeloppet i den gällande regleringsramen räknas som en del av ett skadeförsäkringsbolags korrigerade solvenskapital varmed kapitalkravet enligt den proaktiva tillsynen enligt 12 kap. täcks.

I Solvens II -regleringsramen räknas utjämningsbeloppet enligt avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning som en del av kapitalbasen enligt 12 kap. Utjämningsbeloppet kan användas för att uppfylla både minimi- och solvenskapitalkravet enligt 10 kap.

Solvens- och kapitalkrav

I direktivets artiklar 76—86 föreskrivs om beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Det är skäl att göra vissa tekniska ändringar gällande 9 kap. så att den bokföringsmässiga ansvarsskulden separeras från de försäkringstekniska avsättningar som används vid solvensberäkningen.

I direktivets artiklar 87—99 föreskrivs på ett väsentligen avvikande sätt jämfört med den tidigare regleringen vilka tillgångsposter som duger för uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Enligt direktivet ska kapitalbasen indelas i tre nivåer, på basis av tillgångspostern as kvalitativa egenskaper. Detaljerade bestämmelser om indelningen finns i direktivet och i de EU-författningar på lägre nivå som utfärdas med stöd av direktivet. Någon sådan indelning finns inte i den gällande lagen, utan enligt bestämmelserna i dess 10 kap. har det varit möjligt att med en viss tillgångspost ersätta ansvarsskulden upp till en viss i procent angiven kvantitativ övre gräns.

I direktivets artiklar 100—131 föreskrivs om solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet samt om beräkning av dessa krav.

I den gällande lagen föreskrivs i 1 kap. 18 § om grundkapitalets belopp i det skedet då ett försäkringsbolag bildas samt i 9 kap. om täckning av ansvarsskulden. Bestämmelserna i direktivets artiklar 87—131 är i sin helhet baserade på ett helt annat tänkesätt än i den gällande nationella lagen. Som en följd av detta måste bestämmelserna i 10—12 kap. i praktiken helt skrivas om för att innehållsmässigt motsvara direktivet.

Tillsyn

I direktivets artiklar 27—39 föreskrivs om tillsyn över enskilda försäkringsföretag. Regleringen är också till denna del baserad på fullständig harmonisering. Särskilda bestämmelser gäller i fråga om tillsynsrelaterad bokslutsrapportering. I detta avseende är bestämmelserna inte fullständigt harmoniserade.

I direktivet föreskrivs bl.a. om syftet med tillsynen, särskilt i krissituationer (artikel 28) samt om allmänna principer för tillsynen (artiklarna 29 och 31), om tillsynsmyndigheter och deras befogenheter (artiklarna 30 och 32—34). Motsvarande bestämmelser finns i försäkringsbolagslagen och dessutom i lagen om Finansinspektionen och i förvaltningslagen.

I direktivet och EU-författningar som utfärdats med stöd av det föreskrivs också synnerligen detaljerat om uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna och när

detta ska ske (artikel 35) samt om krav på kapitaltillägg (artikel 37).

I den gällande lagens 25 kap. finns grundläggande bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsuppgifter, om uppgifter som ska tillställas den samt om säkerhetsåtgärder, dvs. överlåtelse- och pantsättningsförbud.

Det är skäl att i försäkringsbolagslagen göra vissa preciseringar som gäller de allmänna principer som Finansinspektionen ska beakta i sin tillsyn. Vidare är det skäl att precisera försäkringsbolagslagens bestämmelser om uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen så att de motsvarar de bestämmelser som föreslås i lagen i övrigt. Det är skäl att till lagen foga bestämmelser som stämmer överens med direktivet bl.a. om tillsyn över och höjning av kapitalkraven, om uppgifter i planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen samt om möjligheterna till undantag från rapporteringsskyldigheten. Det är skäl att komplettera lagen också i fråga om Finansinspektionens skyldighet att tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vissa uppgifter.

Grupptillsyn

I direktivets artiklar 212—266 föreskrivs om grupptillsyn i fråga om konglomerat som består av ett eller flera försäkringsföretag. Regleringen är också till denna del baserad på fullständig harmonisering.

I direktivet föreskrivs i detalj om de definitioner som hänför sig till grupptillsynen (artikel 212), om tillämpningsområde och -nivåer (artiklarna 213—217), om solvenskrav på gruppnivå och om kapitalbas (artiklarna 218—228), om användning av beräkningsmetoder (artiklarna 230—235), om tillsyn över grupper med centraliserad riskhantering (artiklarna 236—243), om tillsyn över riskkoncentrationer och interna transaktioner (artiklarna 244 och 245), om tillsyn över företagsstyrningssystem (artikel 246), om grupptillsynsmyndighet och dess verksamhet (artiklarna 247—259) samt om tillsyn över företag i tredjeländer (artiklarna 260—266).

I den gällande lagen föreskrivs om definitioner, om förhållandet mellan tillsyn enligt försäkringsbolagslagen och tillsyn i enlighet med lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt om beräkning av den jämkade solvensen, om planen för återställande av en sund solvensställning och om tillsyn över interna transaktioner.

Det är skäl att precisera försäkringsbolagslagens definitioner så att de motsvarar direktivets definitioner samt att komplettera definitionerna åtminstone i fråga om grupptillsynsmyndigheten och tillsynskollegiet. Dessutom är det skäl att föreskriva om utseende av grupptillsynsmyndighet, om överföring av uppgifter, om undantag i fråga om grupptillsynen, om tillsynsnivåer, om företagsstyrningssystem samt om tillsyn över kapitalkraven och kapitalbasen på ett sätt som stämmer överens med de ändringar som gjorts i direktivet. Det är vidare skäl att föreskriva om Finansinspektionens tillsyn i egenskap av grupptillsynsmyndighet för försäkringsgrupper, precisera bestämmelserna gällande Finansinspektionens verksamhet i tillsynskollegiet samt om tillsynen i situationer som berör tredjeländer.

Dessutom är det skäl att i lagen föreskriva om centraliserad riskhantering på motsvarande sätt som i direktivet (artiklarna 236—243).

Rapportering och offentliggörande av information

I direktivets artiklar 51—56 föreskrivs om lägesrapporter om solvens och finansiell ställning. Bestämmelserna gäller de uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheten i fråga om försäkringsföretag (artikel 51), undantag i fråga om informationen (artikel 53), tidpunkten för informationen (artikel 54) samt lämpliga system och metoder (artikel 55). Dessutom föreskrivs i direktivet om tillsynsmyndighetens skyldighet att lämna uppgifter till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten samt om befogenheten att meddela föreskrifter på lägre nivå.

I den gällande lagen finns inga bestämmelser som i detta avseende motsvarar direktivet. En del av de krav som föreskrivs i direktivet uppfylls eventuellt genom information som lämnas i samband med bokslutet eller verksamhetsberättelsen. Avsikten med direktivets artikel 53.3 är att undvika att det upp-

kommer situationer där det förutsätts dubbelrapportering av uppgifter. Sådan rapportering som avses i direktivet kan läggas fram i samband med bokslutet, till de delar som uppgifterna kan produceras enligt samma tidtabell som bokslutsrapporteringen förutsätter.

De uppgifter om solvensen som enligt den gällande bokföringslagstiftningen ska framgå av bokslutet är å andra sidan delvis onödiga, eftersom de solvensuppgifter som ska framgå av bokslutet eller verksamhetsberättelsen delvis är baserade på andra värderingsprinciper. Det är sålunda skäl att i försäkringsbolagslagen upphäva bestämmelser om begrepp och gränser som inte längre existerar efter den lagändring som det nu är fråga om, exempelvis om verksamhetskapital och solvenskapital i den bemärkelse som avses i den gällande lagen. De ändringar som föreslås i bestämmelserna om bokslutsrapportering avser närmast uppgifterna i bokslutsbilagorna.

Omorganisering och avveckling

I direktivets artiklar 160, 161 och 267—296 föreskrivs om omorganisering, avveckling av verksamheten, och om upplösning (likvidation) av försäkringsbolag. Dessa bestämmelser som inte ändras är baserade på de tidigare direktiv om försäkringsbranschen som har implementerats i den nationella lagstiftningen. Det finns sålunda inget behov av att revidera bestämmelserna. Det blir aktuellt att endast göra smärre justeringar exempelvis i bestämmelserna om koncession och finansieringsplaner.

Koassuransverksamhet

I direktivets artiklar 190—196 föreskrivs om koassuransverksamhet. Koassurans innebär att flera försäkringsbolag försäkrar samma ansvar med samma försäkringsbrev. Koassuradörerna befullmäktigar en försäkringsgivare, dvs. det ledande bolaget att handla på sina vägnar. Varje försäkringsgivare ansvarar direkt mot försäkringstagaren endast för sin egen andel. Direktivets bestämmelser är baserade på koassuransdirektivet (78/473/EEG). Endast i en av försäkringsbolagslagens paragrafer, dvs. i 9 kap. 6 §, hänvisas till koassurans. I paragrafen föreskrivs om den betydelse som koassurans har för beräkning av ansvarsskulden. Försäkringsbolagslagens tillämpningsområde är bredare än direktivets. Solvens II -direktivets bestämmelser om koassurans behöver inte i materiellt hänseende implementeras i försäkringsbolagslagen i större utsträckning eller noggrannare än i den gällande lagen.

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Direktivet innebär att det måste göras ändringar i bestämmelserna om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter, eftersom direktivets bestämmelser inte stämmer överens med försäkringsbolagslagstiftningen bl.a. i fråga om försäkringsbolagens förvaltning och solvens. Dessutom är det skäl att i detta avseende beakta att direktivets målsättning innebär fullständig harmonisering, direktivets bestämmelser, kommissionens delegerade akter som baserar sig på direktivet samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens tekniska standarder och rekommendationer.

2.4.2 *Lag om utländska försäkringsbolag*

Det föreslås att i lagen om utländska försäkringsbolag görs ändringar som motsvarar dem som föreslås i försäkringsbolagslagen.

2.4.3 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag*

Enligt direktivets artikel 9.3 ska direktivet inte tillämpas på pensionsverksamhet inom sådana pensionsförsäkringsbolag som avses i den finska lagen om pension för arbetstagare (APL) eller annan finsk lagstiftning på området. I direktivet nämns dessutom de villkor som avtalades i samband med Finlands anslutning till Europeiska gemenskapen 1.5.1995.

Det är skäl att göra ändringar i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag till de delar som de bestämmelser som föreslås bli fogade till försäkringsbolagslagen är baserade på

Solvens II -direktivet och sålunda inte gäller arbetspensionsförsäkringsbolag.

2.4.4 *Lag om försäkringsföreningar*

Solvens II -direktivets bestämmelser gäller de försäkringsbolag och försäkringsföreningar, vars storlek skulle överskrida den gräns som anges i direktivets artikel 4, eller som skulle tillhöra en i försäkringsbolagslagen avsedd försäkringsgrupp. Den omständigheten att försäkringsverksamhet bedrivs i form av en försäkringsförening innebär sålunda inte tillämpning av en lättare reglering än jämfört med verksamhet som bedrivs i försäkringsbolagsform.

I fråga om små försäkringsföreningar kan det på nationell nivå övervägas i vilken utsträckning direktivets bestämmelser ska tillämpas på dem. För små försäkringsföreningars vidkommande är målet framför allt att undvika sådan onödigt tung reglering som försämrar verksamhetsmöjligheterna. Samtliga försäkringsföreningar som för närvarande är verksamma i Finland underskrider direktivets gränsvärden. Av de skäl som nämns ovan är det inte ändamålsenligt att utsträcka Solvens II -direktivets bestämmelser till försäkringsverksamhet i föreningsform. Lagen om försäkringsföreningar ska sålunda inte hänföras till regleringsramen Solvens II. Samtidigt ska enligt förslaget tillämpningsområdet för lagen om försäkringsföreningar begränsas så att lagen gäller småskalig försäkringsverksamhet som faller utanför tillämpningsområdet för Solvens II -direktivet.

2.4.5 *Lagarna om pensionsstiftelser och försäkringskassor*

I lagarna om pensionsstiftelser och försäkringskassor föreslås i fråga om definitionen och beräkningen av kapitalbasen ändringar som motsvarar dem som föreslås i den gällande försäkringsbolagslagen.

2.4.6. *Lag om Finansinspektionen*

I direktivets artikel 13.26 definieras begreppet specialföretag, som inte förekommer i den gällande lagen. Eftersom det föreslås att ett omnämnande om specialföretag fogas till försäkringsbolagslagen är det skäl att nämna det som ett av Finansinspektionens tillsynsobjekt.

I direktivet finns omfattande bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna samt om grupptillsynsmyndighetens och tillsynskollegiets verksamhet. Det är skäl att precisera lagen om Finansinspektionen i dessa avseenden.

2.4.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift*

Det är skäl att i försäkringsbolagslagen ta in begreppet specialföretag som definieras i direktivets artikel 13.26. Det är sålunda skäl att också föreskriva om Finansinspektionens rätt att ta ut tillsynsavgift hos sådana tillsynsobjekt.

2.4.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*

I direktivets artikel 13.2 definieras begreppet captivebolag för försäkring. Enligt direktivet om ändring av finanskonglomeratdirektivet ska som captivebolag för försäkring betraktas också sådana captivebolag som definieras i den nämnda artikeln i Solvens II -direktivet.

Det är skäl att till definitionen av begreppet företag inom försäkringsbranschen i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat foga också captivebolag som avses i försäkringsbolagslagen.

Dessutom är det skäl att i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ändra vissa begrepp i fråga om verksamhetskapital och extra tillsyn så att de motsvarar de begrepp som föreslås i försäkringsbolagslagen.

2.4.9 *Lag om försäkringsavtal*

Det är skäl att i justitieministeriets förordning om information om livförsäkring (177/2011), som utfärdats med stöd av försäkringsbolagslagen, föreskriva om sådana krav som avses i direktivets artikel 185.2 d.

2.4.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter*

Den omständigheten att det på nivå 2 och 3 i den europeiska regleringsramen utfärdas närmare bestämmelser som i många avseenden berör direktivet, är av betydelse när det gäller vilka frågor som kan regleras genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet eller genom Finansinspektionens föreskrifter.

Det är skäl att genom social- och hälsovårdsministeriets förordningar, i överensstämmelse med Solvens II -direktivet, föreskriva om upprättande av verksamhetsplaner, om utjämningsbelopp samt om detaljer i solvensberäkningen, exempelvis om matchningsjustering. Tidigare förordningar om samma sak kan upphävas som obehövliga. Till övriga delar förblir de tidigare förordningarna i kraft.

En förutsättning för att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens riktlinjer ska kunna tillämpas som bindande på nationell nivå är eventuellt att Finansinspektionen i lag får utökade befogenheter att meddela föreskrifter.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning, genomförandealternativ och medlemsstaternas valmöjligheter

3.1.1 *Målsättning*

Syftet med propositionen är att genomföra Solvens II -direktivet i den nationella lagstiftningen. Direktivet är i stor utsträckning baserat på fullständig harmonisering, vilket endast i begränsad utsträckning lämnar utrymme för nationella lösningar. Försäkringsbolagen kan inte nationellt åläggas från direktivets tvingande bestämmelser avvikande krav när det gäller omständigheter som harmoniseras i direktivet. Därför ska direktivets bestämmelser som förutsätter ändringar i den nationella lagstiftningen noggrant sättas i kraft i den nationella lagstiftningen.

3.1.2 *Genomförandealternativ*

I fråga om genomförandealternativen är det närmast fråga om i vilken utsträckning direktivets bestämmelser nationellt kan sättas i kraft genom bestämmelser på en lägre nivå än lag och i vilken utsträckning de valmöjligheter som direktivet innebär för medlemsstaterna ska beaktas i den nationella lagstiftningen.

Solvens II -direktivets bestämmelser preciseras genom kommissionens och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens författningar. Den nationella lagstiftningen får inte stå i konflikt med dessa direkt tillämpliga bestämmelser. Direktivets befogenhetsbestämmelser som gäller kommissionens och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens författningar, förutsätter inga ändringar i Finlands lagstiftning, eftersom det är fråga om uppgifter som ålagts EU:s organ. I Solvens II -direktivet tilldelas kommissionen och EIOPA också andra uppgifter än sådana som gäller upprättande eller antagande av tekniska standarder. Dessa bestämmelser förutsätter inga ändringar i den nationella lagstiftningen.

Genomförandealternativen gäller också val av vissa begrepp. En del av direktivets begrepp är nya medan en del har ingått i de direktiv som tidigare genomförts i Finland.

3.1.3 *Medlemsstaternas valmöjligheter*

Små försäkringsbolag

Enligt direktivet får medlemsstaterna helt eller delvis lämna små försäkringsföretag utanför tillämpningsområdet för direktivet.

Under beredningen ansågs utgångspunkten vara den att de försäkrades förmåner ska tryggas oberoende av försäkringsföretagets storlek. Arten och omfattningen av deras verksamhet har dock beaktats i bedömningen av regleringen och dess verkningar.

Försäkringbolagets startkapital

I Finland har det kapitalbelopp som ska betalas i samband med bildandet av försäkringsbolag redan länge varit reglerat. Enligt

den gällande försäkringsbolagslagens 1 kap. 18 § ska försäkringsbolaget ha ett grundkapital. Enligt lagens 2 kap. 12 § ska av aktierna i ett försäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 1 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen.

I direktivet uppställs endast krav som gäller minimisolvenskapital och solvenskapitalets belopp. Dessa krav kan uppfyllas också på annat sätt än genom betalning i pengar, så som närmare föreskrivs om saken.

Beslut om startkapitalets reglering, belopp och hur det betalas kan sålunda fattas på nationell nivå. Under beredningen ansågs det vara viktigt att garantera en så likvärdig behandling som möjligt av verksamma och nybildade försäkringsbolag. Under beredningen behandlades i detta avseende åtminstone tre olika alternativ. Enligt det första alternativet ska startkapitalet höjas till den nivå som direktivet uppställer som minimisolvenskapitalkrav. Med tanke på jämlikheten mellan företagen förutsätter detta alternativ att verksamma och nybildade försäkringsbolag vidtar de åtgärder som krävs, i praktiken fondöverföring eller emission av värdepapper som hänför sig till startkapitalet, i syfte att öka det bundna egna kapitalet under övergångsperioden. Detta har inte ansetts vara motiverat i fråga om verksamma bolag, eftersom sådana åtgärder endast är bokföringsmässiga och inte har någon betydelse för bolagens solvens. Eftersom det enligt kommissionens förordning förutsätts att av minimikapitalkravet i form av aktiekapital eller motsvarande betalas 80 procent i form av tillgångar i nivå 1, innebär detta enligt det första alternativet att finländska nybildade försäkringsbolag kan förutsättas ha ett större bundet eget kapital än försäkringsföretagen i övriga EES-stater. Som ett andra alternativ har man övervägt att behålla nuläget. I så fall ska verksamma och nybildade försäkringsbolag behandlas jämlikt eftersom det bokföringsmässiga bundna egna kapitalet i båda situationerna skulle vara detsamma. Grundkapitalet enligt den gällande lagen motsvarar också 80 procent av minimisolvenskapitalkravets belopp, vilket uppfyller det kapitalbaskrav enligt nivå 1 som anges i kommissionens förordning. Som det tredje alternativet har man betraktat möjligheten att fastställa startkapitalets belopp till exempelvis hälften av direktivets minimisolvenskapitalkrav. Detta skulle dock förutsätta uppfyllelse av de kapitalkrav som anges i direktivet.

Under beredningen har alternativet att behålla nuläget ansetts vara det bäst motiverade med tanke på de finländska försäkringsbolagens konkurrensförutsättningar samt jämlikheten mellan nybildade och verksamma försäkringsbolag.

Val av tillämpliga redovisningsbestämmelser

I Finland är det inte tillåtet för försäkringsbolag och försäkringsföreningar att upprätta separatredovisning enligt IFRS-standarder. Orsaken är den att tillsynen har baserats på separatredovisningens uppgifter, medan IFRS-standarderna i viktiga avseenden avviker från bestämmelserna i direktivet om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (91/674/EEG).

Trots att det för företag inom många andra branscher är tillåtet att tillämpa IFRS-standarderna har möjligheten att upprätta separatredovisning i enlighet med standarderna inte i någon större utsträckning utnyttjats i Finland. En IFRS-standard för försäkringsredovisning är under utveckling och blir sannolikt klar om några år. Enligt kommissionens utredning (Implementation of the IAS regulation 1606/2002 in the EU and EEA, 07/02/2012) antingen tillåter eller kräver 15 av EU:s medlemsstater att försäkringsföretagen tillämpar IFRS-standarder då de upprättar separatredovisningar. Enligt samma utredning är det i 12 medlemsstater inte tillåtet att tillämpa IFRS-standarder för försäkringsföretags separatredovisningar.

Inom ett antal andra branscher i Finland har man i fråga om tillämpningen av IFRS-standarderna omfattat principen ”inget hinder - inget tvång”, vilket kan bidra till att minska den administrativa börda som rapporteringen innebär för försäkringsbolagen i Finland. Försäkringsföretaget ska själv bedöma nyttoaspekten. Den kan vara beroende av vilken redovisningspraxis som annars tillämpas inom försäkringsgruppen och av vilka andra

rapporter eller utredningar som produceras på basis av bokföringssystemen.

De finländska skadeförsäkringsbolagens solvens är till stor del beroende av utjämningsbeloppet som fortfarande är obligatoriskt för skadeförsäkringsbolagen, men som bokföringsmässigt i enlighet med IFRS-standarderna behandlas på ett sätt som avviker från redovisningsdirektivet för försäkringsföretag. Inga ändringar föreslås i nuläget. Enligt förslaget ska det fortfarande inte vara tillåtet för försäkringsbolag och försäkringsföreningar att upprätta IFRS -separatredovisningar. De förslag som i denna proposition gäller utjämningsbeloppet är baserade på att detta fortfarande kommer att behandlas på samma sätt som för närvarande i bokslutet och vid beskattningen. Solvens II -direktivet ställer inga hinder för att hålla kvar nationella utjämningssystem, men förutsätter inte att de bibehålls.

Dessutom föreskrivs i direktivets artikel 73.3 i fråga om kompositbolag att medlemsstaterna får föreskriva att kompositbolag för hela sin verksamhet ska följa de redovisningsregler som gäller för livförsäkringsföretag. I avvaktan på samordning i detta avseende får medlemsstaterna även i fråga om regler om likvidation föreskriva att verksamhet som avser sådana risker som anges i del A i bilaga I i klasserna 1 och 2 och som bedrivs av dessa företag ska följa de regler som gäller för livförsäkringsverksamhet.

Durationsmodellen

Enligt direktivets artikel 304 får medlemsstaterna nationellt bestämma om de i sin nationella lag tar in en bestämmelse om undergruppens durationsbaserade aktiekursrisker. På den finländska marknaden finns inga durationsbaserade pensionsprodukter och under beredningen ansågs det inte nödvändigt att i den nationella lagstiftningen föreskriva om sådana. Det föreslås därför inga bestämmelser om en sådan durationsmodell som avses i direktivet. Det är skäl att återkomma till dessa frågor, om det i ett senare skede framförs önskemål om att skapa sådana produkter i Finland.

3.2 De viktigaste förslagen

3.2.1 *Lag om försäkringsbolag*

Tillämpningsområde: små försäkringsbolag

I försäkringsbolagslagens 1 kap. föreslås en definition av begreppet litet försäkringsbolag, motsvarande den definition som enligt direktivet innebär att företag på grund av sin ringa storlek avgränsas utanför tillämpningsområdet. Trots att små försäkringsbolag inte hör till tillämpningsområdet för direktivet ska på dem i princip tillämpas alla bestämmelser i försäkringsbolagslagen. Det är fråga om en nationell begränsning av tillämpningsområdet. Enhetliga bestämmelser tryggar de försäkrade förmånerna på samma sätt, oberoende av försäkringsbolagets storlek, och de förtydligar också tillsynsmyndighetens uppgifter och tillsyn.

De nya bestämmelserna om företagsstyrningssystem och offentliggörande av information innebär i fråga om små bolag en motsvarande eller något mera täckande reglering än enligt gällande lag och bestämmelser. På ett litet försäkringsbolag ska emellertid inte med stöd av direktivet tillämpas noggrannare bestämmelser än dem som utfärdats genom kommissonens förordning eller tekniska standarder. Med tanke på tillsynen över små försäkringsbolag är det inte motiverat att ålägga dem att iaktta detaljerade bestämmelser som hänför sig till nivå 2 och 3 i regleringsramen.

För solvensberäkningen när det gäller små försäkringsbolag finns inga särskilda bestämmelser, eftersom det enligt lagen blir möjligt att förenkla beräkningen i vissa avseenden och eftersom riskprofilen för små försäkringsbolag sannolikt är enkel. Lagen innehåller särskilda bestämmelser om utjämningsbelopp för små försäkringsbolag.

Definitioner, specialföretag och kompositbolag

För det nationella genomförandet av direktivets nya bestämmelser föreslås i försäkringsbolagslagen definitioner av begreppen captivebolag för försäkring, captivebolag för

återförsäkring, återförsäkringsverksamhet, hemstat, specialföretag samt teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk, likviditetsrisk och koncentrationsrisk.

Dessutom föreslås att till försäkringsbolagslagen fogas en bestämmelse om grundande av specialföretag. Solvens II -direktivet ålägger medlemsländerna att tillåta etablering av sådana på sitt territorium. Enligt förslaget ska specialföretag betraktas som auktoriserade tillsynsobjekt. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om koncession.

Det föreslås att till försäkringsbolagslagen fogas en definition av begreppet kompositbolag samt allmänna bestämmelser om saken.

Företagsstyrningssystem

Direktivets bestämmelser om företagsstyrningssystem har huvudsakligen satts i kraft genom lagen 981/2013. Det föreslås emellertid att bestämmelsen om funktioner som kräver särskild behörighet ska preciseras vad gäller rapportering till Finansinspektionen i situationer då det sker förändringar. Det föreslås att bestämmelsen om riskhantering justeras i överensstämmelse med Omnibus II-direktivet samt att till lagen fogas bestämmelser som solvensberäkning. Vidare föreslås att till lagen fogas preciserande bestämmelser om risk- och solvensbedömning samt allmänna bestämmelser om placeringsverksamhet.

Nationella lagens grundbestämmelser som är i överensstämmelse med Solvens II -direktivet föreslås kompletteras med hänvisningar av informativ natur till motsvarande delegerade bestämmelser som utfärdas i kommissionens författning.

Ansvarsskuld i bokföringen och utjämningsbelopp

Solvens II -direktivets solvensbestämmelser är baserade på att balansräkningen värderas på marknadsvillkor. För värderingen av balansräkningen i bokföringen och bokslutet tillämpas andra principer, som inte föreslås bli ändrade i detta sammanhang.

Det nationella genomförandet av de bestämmelser i direktivet som gäller försäkringstekniska avsättningar innebär att det i lagen i fortsättningen kommer att ingå bestämmelser dels om bokföringsmässig ansvarsskuld och dels om försäkringstekniska avsättningar som har samband med solvensen. För att det klart ska framgå av lagen vilkendera kategori det är fråga om, föreslås att den gällande lagens bestämmelser om bokföringsmässig ansvarsskuld i 9 kap. överförs till ett eget kapitel efter lagens del II 8 kap. (Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern) och nya 8 a kap. (Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning). Det föreslås sålunda att bestämmelserna om ansvarsskuld i bokföringen och bokslutet i sin helhet överförs från lagens del III, där det föreslås nya solvensbestämmelser i enlighet med direktivet. Enligt förslaget följer försäkringsbolagslagens del III efter 9 kap. Enligt förslaget ska det dessutom i bestämmelser annanstans i lagen preciseras när det är frågan om bokföringsmässig ansvarsskuld och när om försäkringstekniska avsättningar i solvensberäkning.

Enligt den gällande lagens 9 kap. ingår i försäkringsbolagens ersättningsansvar också ett utjämningsbelopp. Utjämningsbeloppet har en relativt liten betydelse för livförsäkringsbolagen och det föreslås därför att bestämmelsen om utjämningsbelopp stryks för deras vidkommande. Livförsäkringsbolagen ska enligt förslaget upplösa sina utjämningsbelopp inom 10 år efter att lagen trätt i kraft.

För skadeförsäkringsbolag har utjämningsbeloppet däremot en stor betydelse på grund av de större årliga svängningarna i deras verksamhet.

Det föreslås att bestämmelserna om skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp ändras så att dimensioneringen av beloppet baseras på den nya regleringsramen Solvens II. För utjämningsbeloppet fastställs enligt förslaget ett målbelopp som är ett i enlighet med standardformeln eller en intern modell beräknat kapitalkrav och som beaktar endast de kapitalkrav som hänför sig till riskelementen samt motpartsrisken i fråga om det kapital-

krav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring. Syftet med målbeloppet har framför allt samband med beaktandet av de risker som är förenade med försäkringsverksamheten och det föreslås därför att målbeloppet dimensioneras i överensstämmelse med riskerna.

Utjämningsbeloppet är ett maximibelopp som i princip utgörs av målbeloppet multiplicerat med fyra. Detta belopp beräknas räcka för att kompensera en sänkning av solvenskapitalet till följd av en negativ konjunkturcykel. Finansinspektionen kan på ansökan för bolaget fastställa också beräkningsgrunder enligt vilka utjämningsbeloppet inte överstiger målbeloppet. Ökningen och upplösningen av utjämningsbeloppet kan i princip, i stället för på tidigare års genomsnittliga skadekvoter, baseras på bolagets i beräkningsgrunderna fastställda öknings- och minskningsskadekvoter, vilket innebär att om den korrigerade skadekvoten underskrider ökningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet ökas och om den korrigerade skadekvoten överstiger minskningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet minskas. Små svängningar behöver sålunda inte nödvändigtvis utjämnas. Minsknings- och ökningsskadekvoterna ska väljas så att bolagets utjämningsbelopp på basis av det statistiska material som bolaget använder kan förväntas öka från noll till målbeloppet under 10—20 år. Med avvikelse från vad som tidigare gällde behöver en överföring av utjämningsbelopp inte längre beräknas per försäkringsslag utan på nivån av bolagets hela försäkringsbestånd.

Ett skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp ska i enlighet med avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning räknas som en del av kapitalbasen enligt 12 kap.

Solvens- och kapitalkrav

I försäkringsbolagslagens del III föreslås bestämmelser om försäkringsbolags solvens. Bestämmelser om solvenskrav finns i den gällande försäkringsbolagslagens 11 och 12 kap. som enligt förslaget i sin helhet ska ersättas med nya bestämmelser som stämmer överens med Solvens II -direktivet.

Det föreslås att 10 kap. skrivs om i sin helhet eftersom det huvudsakligen är baserat på direktiv som upphävts genom Solvens II -direktivet. I lagens reviderade 10 kap. föreslås bestämmelser enligt vilka tillgångar och skulder vid solvensberäkningen ska värderas enligt marknadsvillkor. I lagens 10 kap. föreslås också bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning. De försäkringstekniska avsättningarna motsvarar sålunda det belopp mot vilket försäkringsbolaget kunde överlåta sitt av försäkringsavtalen följande ansvar till ett annat försäkringsbolag. Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska beaktas alla kassaflöden som har samband med försäkringsavtal och beräkningen ska baseras på realistiska antaganden.

I lagens 10 kap. föreslås allmänna bestämmelser om bästa skattning, matchningsjustering, volatilitetsjustering, riskmarginal, eventuella undantag vid beräkningen samt om Finansinspektionens rättigheter och informationsskyldighet. Ett försäkringsbolags försäkringstekniska avsättningar är i regel lika med det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena i anslutning till regleringen av försäkringsförpliktelserna, dvs. bästa skattningen tillsatt med en riskmarginal. Vid beräkningen av bästa skattningen ska beaktas pengarnas tidsvärde, med tillämpning av de riskfria räntesatser som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och som eventuellt har anpassats med en matchningsjustering eller volatilitetsjustering i enlighet med 10 kap. 8 §. Främsta men i praktiken mera sällan tillämpat alternativ för beräkning av försäkringstekniska avsättningar eller en del av dem är att kopiera kassaflödena i anslutning till försäkringsförpliktelserna genom användning av finansiella instrument för vilka ett tillförlitligt marknadsvärde är tillgängligt.

I föreslagna 11 kap. föreskrivs om kapitalkrav på försäkringsbolag. Enligt förslaget gäller för försäkringsbolag två kapitalkrav, dvs. ett minimikapitalkrav och ett solvenskapitalkrav. Granskningsperioden är 12 månader både för minimikapitalkravet och för solvenskapitalkravet.

Minimikapitalkravet anger en nivå i euro samt en undre och övre gräns, som om den passeras äventyrar de försäkrade förmåner avsevärt. När nivån underskrids ska mot bo-

laget vidtas tillsynsåtgärder i enlighet med 25 kap. eller, i fråga om en grupp, i enlighet med 26 kap.

Solvenskapitalkravet återspeglar det sammanlagda beloppet av medräkningsbart primärkapital som avses i 12 kap. och som försäkringsbolaget ska ha för att med minst 99,5 procents sannolikhet vara solvent under det följande året, med beaktande av sådana testade scenarier som avses i direktivet, och sålunda med stor sannolikhet kunna trygga försäkringstagarnas, de försäkrades och förmånstagarnas förmåner enligt försäkringsavtalen.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet ska beaktas samtliga relevanta risker som hänför sig till försäkringsbolaget. Solvenskapitalkravet kan beräknas antingen enligt standardformeln eller också kan bolaget med Finansinspektionens samtycke använda en fullständig eller partiell egen intern beräkningsmodell. En intern modell kan användas på eget initiativ eller på yrkande av Finansinspektionen i en situation där riskerna avsevärt avviker från standardformelns antaganden. Avsikten med interna modeller är att för varje bolag ska gälla solvenskapitalkrav som tillräckligt väl motsvarar dess egna risker. Dessutom kan de parametrar som använts i standardformeln med Finansinspektionens samtycke ersättas med bolagsspecifika parametrar.

I lagens 12 kap. föreslås bestämmelser om försäkringsbolags kapitalbasmedel som bolaget ska använda för att uppfylla kapitalkraven enligt 11 kap. Kapitalbasmedlen består av primärkapital och tilläggskapital. Primärkapitalet är tillgångar som bolaget har i sin besittning medan tilläggskapitalet består av externa poster som bolaget kan kräva in.

Eftersom alla tillgångar inte på samma sätt kan användas för att täcka förluster, indelas bolagets primärkapital på basis av tillgångarnas art i tre nivåer medan tilläggskapitalet hänförs till de två lägsta av dessa. För uppfyllelse av solvenskapitalkravet kan användas tillgångar som hör till samtliga tre nivåer, medan minimikapitalkravet måste uppfyllas med primärkapital som hör till de två högsta klasserna. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om begränsningar som gäller kapitalkraven i fråga om olika nivåer. De begränsningar som gäller kapitalbasmedlen ska tillämpas endast då försäkringsbolagets solvenssituation fastställs och inte för att begränsa bolagets innehav av intern kapital.

I försäkringsbolagslagens nya 13 a kap. föreslås bestämmelser om försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet och om deras skyldighet att i fråga om vardera verksamheten separat uppfylla ett nominellt minimikapitalkrav i enlighet med den separationsprincip som föreskrivs i försäkringsbolagslagens 1 kap. Lagens 13 a kap. innehåller också bestämmelser om när bolaget kan överföra medräkningsbart primärkapital mellan liv- och skadeförsäkringsfunktionerna.

Nationella lagens grundbestämmelser som är i överensstämmelse med Solvens II - direktivet föreslås kompletteras med hänvisningar av huvudsakligen informativ natur till motsvarande delegerade bestämmelser som utfärdas i kommissionens författning.

Tillsyn

I försäkringsbolagslagens 25 kap. föreslås ändringar. Ändringarna är också till dessa delar baserade på fullständig harmonisering av direktivet. För det första föreslås precisering av de allmänna principer som Finansinspektionen beaktar vid sin tillsyn. Det föreslås att i lagen i överensstämmelse med direktivet tas in en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Försäkringsbolagen ska ha skriftliga verksamhetsprinciper för att säkerställa att de uppgifter som lämnats till Finansinspektionen hela tiden motsvarar kraven.

För det andra ska försäkringsbolagslagens bestämmelser om uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen preciseras så att de motsvarar de bestämmelser som föreslås på andra ställen i lagen.

Den i princip viktigaste av de föreslagna ändringarna är för det tredje möjligheten att uppställa tilläggskapitalkrav, dvs. att höja solvenskapitalkravet. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan Finansinspektionen i exceptionella situationer besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag. Kapi-

talkravet kan höjas bl.a. då försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet eller om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från normerna i försäkringsbolagslagens 6 kap.

För det fjärde föreslås att till kapitlet från den gällande försäkringsbolagslagens 11 kap. överförs bestämmelserna om en åtgärdsplan för återställande av en sund ekonomisk ställning, bestämmelserna om en kortfristig finansieringsplan och om upprättande av bokslut i vissa situationer som utgör ett hot mot försäkringsbolagets solvens. Om försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet kan bolaget försättas i likvidation. Försättande i likvidation baseras sålunda i fortsättningen också på en sådan solvensberäkning som avses i Solvens II -direktivet.

Dessutom föreslås en precisering av bestämmelser om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter i 25 kap. i försäkringsbolagslagen. Lagen föreslås också bli kompletterad med en bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vissa uppgifter.

Grupptillsyn

I försäkringsbolagslagens 26 kap. föreslås i överensstämmelse med Solvens II -direktivet bestämmelser om tillsyn över försäkringsgrupper. I praktiken skrivs kapitlet helt om. Förslagen är också till dessa delar baserade på direktivets princip om fullständig harmonisering.

Kapitlets nya bestämmelser skiljer sig från Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (direktivet om extra tillsyn). Genom Solvens II -direktivet utvidgas begreppet försäkringsgrupp jämfört med direktivet om extra tillsyn. En grupp kan bildas också enligt avtal eller med stöd av andra långvariga finansiella relationer.

Tillsynen över alla bolag har i enlighet med bestämmelserna i direktivet om extra tillsyn varit av samma slag och extra tillsynsåtgärder har vidtagits i fråga om försäkringsföretag som hör till en grupp (det s.k. solo plus -tillsynsförfarandet). Enligt Solvens II -direktivet ska grupptillsyn i första hand tillämpas på nivån av gruppens yttersta moderföretag, dvs. på ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som är ett företag med ägarintresse.

Enligt förslaget är Finansinspektionen i Finland grupptillsynsmyndighet för försäkringsgrupper. I lagen räknas upp situationer där Finansinspektionen ska verka som grupptillsynsmyndighet då till gruppen hör företag som har hemorter i någon annan EES-stat än Finland. I kapitlets paragrafer föreskrivs om Finansinspektionens verksamhet som grupptillsynsmyndighet och om verksamheten då ett försäkringsföretag som är Finansinspektionens tillsynsobjekt hör till en försäkringsgrupp vars grupptillsynsmyndighet är en myndighet som ansvarar för försäkringsinspektionen i något annat land än Finland. I kapitlet föreskrivs också om tillsynsmyndigheternas samarbete i anslutning till grupptillsynen, bl.a. om tillsynskollegiet. Dessutom får Finansinspektionen enligt förslaget rätt att ingå ett sådant avtal om tillsynen över ett försäkringsföretag varmed det i vissa situationer kan överföra sina tillsynsrättigheter till en annan EES-stats tillsynsmyndighet eller tvärtom.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsföretagen i en grupp ansvarar enligt förslaget för att gruppens medräkningsbara kapitalbasmedel räcker för uppfyllelse av solvenskapitalkravet för gruppen. Det föreslås att till kapitlet fogas bestämmelser bl.a. om metoder för upprättande av solvensberäkning för en grupp, eliminering av dubbelräkning av poster i medräkningsbara kapitalbasmedel, eliminering av kapital som skapas inom en grupp, värdering av tillgångar och skulder, beräkningsmetoder och tillämpning av beräkningsmetoder samt om höjning av kapitalkrav.

I lagen föreslås bestämmelser om metoder för beräkning av kapitalkrav för grupper. Som beräkningsmetod för solvenskapitalkrav ska enligt förslaget i regel användas en metod som är baserad på koncernbokslut och, under vissa förutsättningar, en avdrags- och sammanräkningsmetod eller en kombination

av dessa metoder. Med Finansinspektionens samtycke kan också en intern modell användas i samband med vardera metoden.

Den i princip viktigaste av de föreslagna ändringarna också i fråga om grupptillsynen är möjligheten att uppställa ett kapitaltilläggskrav, dvs. att höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag som hör till gruppen.

I lagen föreslogs bestämmelser om centraliserad riskhantering, men under beredningen gjordes bedömningen att sådana bestämmelser skulle tillämpas ytterst sällan. Detta beror på beredningen av regleringen. Utgångspunkten är den att tillsynsmyndigheten för ett dotterbolag kan kräva höjning av kapitalet. Vid beredningen av direktivet var tanken ursprungligen den att som täckning för kapitalkravet skulle ha räckt moderföretagets villkorliga löfte om att rekapitalisera ett centralstyrt dotterbolag. Senare konstaterades det att moderföretagets löfte i detta avseende inte duger som täckning av kapitalkravet. Tillsynsmyndighetens möjlighet att kräva höjning av kapitalet kvarstod, men den ursprungliga tanken på centraliserad riskhantering genomfördes med väsentligt strängare villkor.

I kapitlet föreslås bestämmelser också om företagsstyrningssystem på gruppnivå, om information som ska vidarebefordras till Finansinspektionen, om tillsynssamarbete på gruppnivå samt om situationer där ett försäkringsbolag har sin hemort i Finland medan dess moderbolag har sin hemort i ett tredjeland.

Offentliggörande av information om solvens och finansiell ställning

Det föreslås att till försäkringsbolagslagen fogas ett nytt 8 a kap. som innehåller Solvens II -direktivets bestämmelser om offentliggörande av information om solvens och finansiell ställning till den del som de inte måste offentliggöras på basis av bokslutets uppgifter, samt om undantag från informationsskyldigheten. Bestämmelserna om offentliggörande av information skiljer sig från försäkringsbolagets skyldighet att i enlighet med 25 kap. rapportera till Finansinspektionen.

Försäkringsbolagen ska enligt förslaget årligen eller då det sker betydande förändringar i bolagets verksamhet offentliggöra uppgifter om sin solvens och finansiella ställning. I lägesrapporten kan hänvisas till uppgifter som rapporterats eller offentliggjorts i något annat sammanhang. Lägesrapporten ska framför allt beskriva affärsverksamheten och dess resultat, riskerna i verksamheten samt kapitalförvaltningen. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om de uppgifter som ska offentliggöras.

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Det är skäl att precisera bemyndigandet att meddela föreskrifter i situationer där det skett förändringar i försäkringsbolagets ledning samt i fråga om vissa omständigheter i samband med rapportering för tillsynen.

Riksdagen godkände lagarna som var baserade på regeringens proposition (RP 83/2013 rd) så ändrade att i försäkringsbolagslagens 6 kap. 21 § föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter att meddela närmare föreskrifter om organisering av riskförvaltningen enligt 6 kap. 10 § och om intern kontroll enligt 14 §. Riksdagens ekonomiutskott konstaterade i sitt utlåtande om propositionen att det är skäl att på nytt granska bemyndigandena att meddela föreskrifter, då också återstoden av Solvens II -direktivet senare sätts i kraft och vi känner till helheten av den EU-reglering som binder medlemsländerna (EkUB 28/2013 rd, s. 3). Kommissionens delegerade akter och EIOPAs rekommendationer minskar behovet att meddela om dessa saker i Finansinspektionens föreskrifter. Enligt förslaget ska Finansinspektionens befogenheter att meddela närmare om riskförvaltningen preciseras och befogenheterna gällande intern kontroll upphävas.

3.2.2 *Lag om utländska försäkringsbolag*

De ändringar som föreslås i lagen om utländska försäkringsbolag stämmer överens med de ändringar som föreslagits i försäkringsbolagslagen. I överensstämmelse med

Solvens II -direktivet föreslås bestämmelser om filialer till tredjeländers försäkringsbolag samt om deras försäkringstekniska avsättningar, kapitalbas och uppfyllelse av kapitalkrav. Direktivets bestämmelser inverkar enligt förslaget också på bestämmelserna om säkerheter som filialer till tredjeländers försäkringsbolag förutsätts ställa samt på bestämmelserna om auktorisation.

Det föreslås att i lagen upphävs som onödiga bl.a. bestämmelserna om beräkning av verksamhetskapitalet och om en placeringsplan, som inte längre behövs heller i försäkringsbolagslagen.

Tillsynen över filialer till tredjeländers försäkringsbolag motsvarar sålunda fortsättningsvis de krav som ställs på inhemska försäkringsbolag. I kapitlet om tillsyn föreslås samma typ av ändringar som försäkringsbolagslagens bestämmelser om tillsyn.

3.2.3 *Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag*

Det föreslås att lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ändras till de delar som det inte har ansetts vara nödvändigt att utsträcka den på direktivet baserade regleringen till att gälla arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att 3 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (442/2012) upphävs som obehövligt.

3.2.4 *Lag om försäkringsföreningar*

Syftet med propositionen är att möjliggöra småskalig försäkringsverksamhet i föreningsform utan en reglering som är onödigt tung i förhållande till verksamhetens omfattning. Det föreslås därför att lagen om försäkringsföreningar inte ska anpassas till Solvens II -regleringsramen. Lagen föreslås i fortsättningen gälla endast försäkringsföreningar som inte hör till direktivets tillämpningsområde. För närvarande är alla i Finland verksamma försäkringsföreningar fiskerförsäkringsföreningar. I lagen om försäkringsföreningar föreslås ändringar som behövs för att fiskerförsäkringsföreningarnas verksamhet ska kunna fortsätta.

Förslaget innebär att det fortfarande kommer att vara möjligt att grunda nya försäkringsföreningar. Om en försäkringsförenings verksamhet utvidgas är det skäl att ombilda den till ett ömsesidigt försäkringsbolag.

3.2.5 *Lagarna om försäkringskassor och pensionsstiftelser*

Genom Solvens II -direktivet upphävs livförsäkringsdirektivet 2002/83/EG. Det är sålunda skäl att ändra de bestämmelser som med stöd av livförsäkringsdirektivet genomförts i försäkringsbolagslagen. I den gällande lagen om försäkringskassor och i den gällande lagen om pensionsstiftelser hänvisas i fråga om tilläggspensionsverksamhet till sådana bestämmelser vid försäkringsbolagslagen som är baserade på livsförsäkringsdirektivet. Eftersom bestämmelserna om dessa aktörer dock inte ändras i Solvens II -direktivet föreslås att i de nämnda lagarna tas in särskilda bestämmelser om beräkning av kapitalbasen.

3.2.6 *Lag om Finansinspektionen*

Solvens II -direktivet förutsätter att grupptillsynsmyndigheten inrättar ett tillsynskollegium för samordning av tillsynen över företag som hör till en försäkringsgrupp. I direktivet finns också andra bestämmelser om tillsynsmyndigheternas samarbete i fråga om grupptillsyn. I lagen om Finansinspektionen finns motsvarande bestämmelser om samarbete vid konsoliderad tillsyn över kreditinstitut. Dessa bestämmelser ska enligt förslaget i första hand fogas till lagen om Finansinspektionen så att bestämmelserna om kreditinstitut utsträcks till att gälla också grupptillsyn över försäkringsgrupper. Dessutom föreslås att bestämmelserna också i övrigt preciseras så att de stämmer överens med direktivet.

I lagen föreslås också andra preciseringar. Som ett exempel kan nämnas att specialföre-

tag fogas till förteckningen över auktoriserade tillsynsobjekt.

3.2.7 *Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift*

I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift föreslås ändringar som beror på att benämningen specialföretag föreslås bli fogad till försäkringsbolagslagen. Eftersom ett specialföretag är ett auktoriserat tillsynsobjekt är det skäl att i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift föreskriva om proportionell tillsynsavgift och grundavgift som ska tas ut hos specialföretag.

3.2.8 *Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*

Det föreslås att benämningen specialföretag fogas till definitionen av begreppet företag i försäkringsbranschen.

3.2.9 *Lag om försäkringsavtal*

I lagen om försäkringsavtal hänvisas till livförsäkringsdirektivet som upphävs, vilket innebär att lagen måste ändras i detta avseende. De nödvändiga ändringarna kan genomföras genom justitieministeriets förordning.

3.2.10 *Social- och hälsovårdsministeriets förordningar*

Det föreslås att följande förordningar upphävs som obehövliga:
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av de kapitalkrav som hänför sig till de proaktiva tillsynen över livförsäkringsbolag,
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag ,
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i försäkringsbolagslagen och
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar nya förordningar om försäkringsbolags verksamhetsplan, utjämningsbelopp och vissa detaljer i solvensberäkningen samt om höjning av de eurobelopp som föreskrivs i försäkringsbolagslagen.

Följande förordningar förblir i kraft:
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om maximiräntesatser som ska tillämpas vid beräkning av ansvarsskulden i livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag,
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut ,
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om antecknande av finansiella instrument, förvaltningsfastigheter och biologiska tillgångar i försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut ,
- social- och hälsovårdsministeriets förordning om underrättelse till myndigheter om och registrering av beslut att överlåta och pantsätta försäkringsbolags egendom och att betala en försäkrings återköpsvärde.

3.3 Andra omständigheter som inverkat på propositionen

När det är fråga om en regleringshelhet som omfattar grundläggande bestämmelser i ett direktiv samt föreskrifter och riktlinjer som preciserar och kompletterar direktivet, är det klart att enhetliga begrepp ska användas på olika författningsnivåer.

Statsrådets svenska språknämnd behandlade år 2011 regleringsstrukturen i Solvens II -direktivet och begreppen i anslutning därtill. Nämnden föreslog att den svenskspråkiga versionen av den finländska försäkringsbolagslagen och de övriga lagarna i samband med den ska upprättas med utgångspunkt i de begrepp som används i Solvens II -direktivet och som också är rådande i Sverige. Nämndens rekommendation har följts när det är fråga om helt nya begrepp som förekommer endast i försäkringsbolagslagen och som till

innehållet har förändats i och med den nya regleringen. Till de delar som ett direktivbaserat begrepp på svenska förekommer i andra sammanhang i Finlands författningssamling, har det svenskspråkiga begreppet i försäkringsbolagslagen ändrats.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsvenser

4.1.1 *Konsekvenser för försäkringsföretagens omkostnader och resultat*

De skyldigheter som direktivet uppställer för försäkringsföretagen är mera krävande än den gällande lagen när det gäller beräkning av kapitalkrav och rapportering. Övergången till den nya regleringen innebär extra arbete och kostnader för försäkringsföretagen, som tillhör direktivets tillämpningsområde, åtminstone i det inledande skedet. Regleringen beräknas sålunda öka den administrativa bördan för dessa försäkringsföretag. Under beredningen har det varit i viss mån oklart hur den administrativa bördan ska uttryckas i pengar. Detta kan delvis bero på att det på grund av regleringshelhetens tekniska komplexitet och de bolagsspecifika skillnaderna är svårt att bedöma konsekvenserna av regleringen. Det är eventuellt inte heller ekonomiskt motiverbart att i ett litet försäkringsbolag eller en försäkringsförening bygga upp ett sådant rapporteringssystem som avses i Solvens II -direktivet.

Finansinspektionen ställde i början av 2011 en förfrågan till de finländska försäkringsbolagen om deras beredskap för Solvens II -regleringen. Förfrågan besvarades av 10 livförsäkringsbolag, 14 skadeförsäkringsbolag och 13 försäkringsföreningar. Enligt svaren utgör Solvens II -direktivets andel av rörelsekostnaderna i genomsnitt något över två procent för de företag som separat budgeterat övergången till Solvens II -regleringen.

Försäkringsföretagen har redan i några års tid berett sig för rapportering i enlighet med Solvens II -direktivet. Reformerna har inte någon större betydelse när det gäller försäkringsbolagens basfunktioner som inte har samband med solvensuppföljning och rapportering, dvs. exempelvis marknadsföring och beviljande av försäkringar, skadeutredningar samt ersättnings- och stödfunktioner (se närmare nedan).

4.1.2 *Konsekvenser för försäkringsföretagens solvens*

I samband med Solvens II -projektet har det utförts flera europaomfattande kvantitativa studier, varav en i slutet av 2010 (studien QIS5). I den deltog från Finland 10 livförsäkringsbolag, 16 skadeförsäkringsbolag och sex försäkringsföreningar. Mätt enligt försäkringstekniska avsättningar utgjorde deltagarnas andel över 99 procent av såväl liv- som skadeförsäkringen. I de försäkringsföretag som deltog i konsekvensbedömningen gjordes beräkningarna enligt situationen i slutet av 2009. Eftersom förberedelsen av genomförandeåtgärderna fortfarande pågick då konsekvensbedömningen gjordes och eftersom syftet med konsekvensbedömningen också var att granska kalibreringen av regleringsramen Solvens II -direktivet, har kraven förändrats jämfört med dem som gällde då konsekvensbedömningen gjordes. Resultaten kan betraktas endast som riktgivande.

Finansinspektionen publicerade 15.3.2011 en konsekvensbedömning som baserades på resultaten av studien av Solvens II -direktivets konsekvenser för de finländska försäkringsbolagen. I fråga om företagens tillgångar tyder konsekvensbedömningen inte på några betydande förändringar. Detta beror sannolikt på att tillgångarna i fråga om täckningen av de försäkringstekniska avsättningarna och verksamhetskapitalet redan enligt gällande lag värderas till verkliga värden, vilket motsvarar Solvens II -direktivets krav. Både i liv- och skadeförsäkringsbolagen blev däremot de försäkringstekniska avsättningarna enligt solvensberäkningen mindre än den bokföringsmässiga ansvarsskulden exklusive utjämningsbeloppet. De mest relevanta faktorerna i detta avseende är den vid diskonteringen av de försäkringstekniska avsättningarna använda räntesatsens nivå, som är högre än den fasta ränta som används i bokslutet, samt beaktandet av livförsäkringens framtida överskott.

De i konsekvensbedömningen deltagande finländska livförsäkringsbolagens för uppfyllelse av solvenskapitalkravets medräkningsbara kapitalbasmedel uppgick till sammanlagt 5,3 miljarder euro och deras för uppfyllelse av minimikapitalkravet medräkningsbara primärkapital uppgick till 5,1 miljarder euro. Enligt de gällande bestämmelserna uppgick dessa livförsäkringsbolags verksamhetskapital till sammanlagt 4,2 miljarder euro och det utvidgade verksamhetskapitalet till 4,3 miljarder euro. Primärkapitalets och kapitalbasmedlens ökning jämfört med verksamhetskapitalet beror huvudsakligen på att de försäkringstekniska avsättningarna beräknats i enlighet med regleringsramen Solvens II -direktivet.

Av följande tabell framgår de finländska livförsäkringsbolagens sammanlagda på Solvens II -direktivet baserade krav, anpassade till verksamhetskapitalkravet enligt den gällande lagstiftningen och till de krav som följer av kontinuitetstest vid proaktiv tillsyn.

Livförsäkring	Minimi-kapital-krav	Solvens-kapital-krav
Verksamhets-kapitalkrav	105 %	403 %
Krav som följer av kontinuitetstest vid proaktiv tillsyn	76 %	292 %

Av tabellen framgår att solvenskapitalkravet är betydligt högre än de nuvarande kraven. Kapitalkravet för marknadsrisker är den faktor som mest påverkar solvenskapitalkravets storlek. En orsak till detta är att avsikten med den nya Solvens II -regleringen är att mäta alla bolagsspecifika risker. Detta bidrar till en höjning av solvenskapitalkravet. Livförsäkringssektorn uppfyllde med en knapp marginal de Solvens II -krav som konsekvensbedömningen gällde. Bolagens medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllelse av solvenskapitalkravet uppgick i genomsnitt till 1,2 gånger solvenskapitalkravet. Detta kan innebära att bolagen måste sänka kapitalkravet genom att minska eller skydda sina risker eller alternativt öka sin kapitalbas. I inte ett enda bolag var minimikapitalkravet för fortsatt verksamhet hotat. Minimikapitalkravet kunde 4,4 -faldigt täckas med primärkapital.

De i konsekvensbedömningen deltagande finländska skadeförsäkringsbolagens kapitalbasmedel uppgick till sammanlagt 4,7 miljarder euro och deras primärkapital till 4,6 miljarder euro. Verksamhetskapitalet enligt den nuvarande regleringen uppgick till sammanlagt 2,1 miljarder euro och det korrigerade solvenskapitalet till 4,1 miljarder euro. Den viktigaste förklaringen till skadeförsäkringsbolagens höga kapitalbasbelopp i förhållande till verksamhetskapitalet är att utjämningsbelopp räknas med som en del av kapitalbasen. Av följande tabell framgår de finländska skadeförsäkringsbolagens sammanlagda Solvens II -krav i förhållande till verksamhetskapitalet enligt den nuvarande regleringen samt målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet.

Skadeförsäk-ring	Minimi-kapital-krav	Solvens-kapital-krav
Verksamhetska-pitalkrav	106 %	334 %
Målgräns för det korrigerade solvenskapitalet	32 %	101 %

För skadeförsäkringsbolagens del kommer kraven inte att öka nämnvärt jämfört med de nuvarande kraven, då minimikapitalkravet jämförs med verksamhetskapitalkravet och solvenskapitalkravet jämförs med målgränsen för det korrigerade solvenskapitalkravet i enlighet med den proaktiva tillsynen. Inom skadeförsäkringssektorn hade marknads- och försäkringsriskmodulerna den största betydelsen för solvenskapitalkravet.

Den finländska skadeförsäkringssektorn hade inga svårigheter att uppfylla de i samband med konsekvensbedömningen tillämpade kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet. Bolagen hade sammanlagt ett 2,4 -faldigt solvenskapital i förhållande till solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

kunde de 7,2 -faldigt uppfylla med primärkapital.

De finländska försäkringsföretagen uppfyllde solvenskapitalkraven bättre än försäkringsföretagen i Europa i genomsnitt.

Alla finländska företag som deltog i undersökningen kunde uppfylla minimikapitalkravet mer än tvåfaldigt.

Finländska bolag har allmänt taget inte bedrivit verksamhet som kommer i närheten av verksamhetskapitalkravet, vilket innebär att deras solvensförhållande har varit bra. I en ny situation där kapitalkraven täcker de flesta riskerna finns det inte något behov av lika stora marginaler. Frågan om hur stora marginaler bolagen bör ha är bl.a. beroende av de framtida kassaflödenas förutsägbarhet. I livförsäkringsbolagen är kassaflödenas årliga variation mindre än i skadeförsäkringsbolagen.

Den senaste europaomfattande kvantitativa konsekvensbedömningen gjordes år 2013. Då undersöktes framför allt behandlingen av försäkringsprodukter med långfristiga garantier i samband med beräkning av solvens och försäkringstekniska avsättningar (eng. Long-Term Guarantees Assessment, LTGA). Olika lösningsalternativa undersöktes utifrån sammanlagt 13 olika scenarier. I den egentliga undersökningen deltog från Finland fyra livförsäkringsbolag och tre skadeförsäkringsbolag, vilket innebar att man uppnådde en 84 procents marknadstäckning för livförsäkringens försäkringstekniska avsättningar och på motsvarande sätt en 72 procents marknadstäckning för skadeförsäkringens premieinkomst. Beräkningarna gjordes i de försäkringsföretag som deltog i konsekvensbedömningen enligt situationen i slutet av 2011. Åtgärderna för genomförande av regleringen är, på grund av att genomförandet då var på hälft samt på grund av en senare precisering gällande användningen av matchnings- och volatilitetsjustering av räntesatsen, endast riktgivande också i fråga om denna konsekvensbedömning. Dessa faktorer kan i praktiken ha en avsevärd betydelse. Försäkringsföretagen kan självständigt besluta använda eller inte använda matchnings- och volatilitetsjustering först efter att regleringen trätt i kraft, vilket innebär att det är svårt att bedöma effekterna på försäkringsmarknaden.

Övergångsbestämmelserna för genomförandet av direktivet kan ha en stor betydelse när det gäller uppfyllelsen av bolagens solvenskrav. Det har inte gjorts någon undersökning av övergångsbestämmelsernas betydelse för de finländska försäkringsföretagen. De långsiktiga övergångsbestämmelserna för den räntesats som ska tillämpas på de försäkringstekniska avsättningarna och vid livförsäkring har en central betydelse för uppfyllelsen av solvenskraven. Båda dessa kräver tillsynsmyndighetens samtycke.

Försäkringsbolagen har själva i sina årsberättelser år 2013 bedömt sin beredskap för Solvens II -regleringen. En del av de granskade företagen hade genomfört förberedelseprojekt, men de flesta företagen hade inte ännu slutfört förberedelserna. Enligt försäkringsbolagens uppskattning innebar bestämmelserna en skärpning av kapitalkraven. Å andra sidan kommer de nya beräkningsmetoderna att öka kapitalbasen, vilket innebär en nettosänkning av solvensen enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Exempelvis OP-Pohjola gjorde dock 2013 den bedömningen att solvensen enligt den nämnda lagen fortfarande håller en god nivå. Dessutom uppfyllde skadeförsäkringsverksamheten och livförsäkringsverksamheten i sin helhet redan då solvenskapitalkravet enligt Solvens II -förslaget.

4.2 Konsekvenserna för försäkringsföretagens verksamhet och försäkringstagarnas ställning

4.2.1 *Bolagsorganens uppgifter och ansvar*

I Solvens II -direktivet regleras försäkringsföretagens uppgifter på ett heltäckande sätt. Ansvaret för organiseringen av uppgifterna fördelas i praktiken på olika sätt i EES-staterna. Direktivet innebär vissa ändringar när det gäller tidigare bestämmelser om företagens uppgifter och delvis föreskrivs i direktivet om helt nya uppgifter. En del av de i direktivet nämnda uppgifter som räknas upp nedan har genomförts genom lagen 981/2013. Till denna del har försäkringsföretagens förvaltningskostnader stigit redan innan denna proposition avlåtits.

Av de tidigare gällande uppgifterna och skyldigheterna ändras åtminstone följande: säkerställande av verksamhetsplanens innehåll (artiklarna 23 och 162) samt skyldigheten att till Finansinspektionen lämna uppgifter som är nödvändiga för tillsynen, upprättande av lämpliga system och strukturer samt skriftliga verksamhetsprinciperna (artikel 35).

Helt heller delvis nya krav gäller bl.a. följande uppgifter: utvärdering av strategier, processer och rapporteringsrutiner (artikel 36), skyldighet att följa de lagar och andra författningar som antas enligt Solvens II -direktivet (artikel 40), upprättande och uppföljning av ett effektivt företagsstyrningssystem (organisation och funktioner, information, riskhantering och rapportering), utarbetande, uppföljning och säkerställande av att verksamhetsprinciperna följs samt upprättande av en beredskapsplan (artikel 41), upprättande av riskhanteringssystem, utarbetande av en solvensplan, skyldighet att regelbundet bedöma omständigheter som nämns i direktivet och att årligen sända bedömningarna till tillsynsmyndigheten samt upprättande av en riskhanteringsfunktion (artikel 44), genomförande och uppföljning av en risk- och solvensbedömning (eng. own risk and solvency assessment, Orsa) samt utarbetande av metoder i anslutning till bedömningen (artikel 45), upprättande av en lägesrapport om solvens och finansiell ställning samt offentliggörande av rapporten och betydande förändringar (artiklarna 51 och 54), reglering av kompositbolag (artikel 74), detaljerade skyldigheter i fråga om beräkning och värdering av försäkringstekniska avsättningar (artiklarna 75—85), skyldigheter i anslutning till beräkning och hantering av kapitalbasen (artiklarna 90, 93, 95, 98 samt 100—102), förenklad beräkning och bolagsspecifika parametrar (artiklarna 109 och 110), användning av interna modeller (artiklarna 112, 115, 116, 120—125 och 129), skyldighet att beräkna solvenskapitalkravet på ett visst sätt (artiklarna 117—119), skyldighet att underrätta Finansinspektionen och tillställa den planer vid bristande uppfyllelse av minimi- eller solvenskapitalkrav (artiklarna 138 och 139), etablering av specialföretag (artikel 211), yttersta moderföretags skyldigheter i vissa situationer (artiklarna 216, 218 - 220, 225, 231, 236, 237, 244—246, 256 och 257).

Avsikten med de nya och till innehållet ändrade skyldigheterna enligt Solvens II -direktivet är inte att ändra uppgifts- och ansvarsfördelningen mellan de finländska försäkringsbolagens förvaltningsorgan. Enligt direktivet ska vissa uppgifter uttryckligen skötas av förvaltnings-, ledningS- eller tillsynsorgan, vilket i Finland innebär att de ska skötas av styrelsen. Som exempel kan nämnas att det i Finland är styrelsen som i enlighet med försäkringsbolagslagens 6 kap. 2 § och aktiebolagslagens 6 kap. 2 § har det slutliga ansvaret för att företaget i fråga följer de lagar och andra författningar som antas enligt direktivet (artikel 40). Det är därmed styrelsens rätt att fastställa villkoren för bolagets arbetstagares anställningsförhållanden samt övervaka och dirigera arbetstagarnas handlingar. I den gällande lagens 6 kap. 15 § 3 mom. föreskrivs dessutom redan om styrelsens beslut med anledning av den interna revisionens resultat (artikel 47.3). I Finland ansvarar styrelsen också för att det upprättas system som säkerställer att den interna modellen fungerar (artiklarna 116.2 och 120 andra stycket). Enligt förslaget ska styrelsen i Finland också ge vissa godkännanden (artiklarna 35.5, 41.3 andra stycket, 55 och 116.1). I kommissionens förordning föreskrivs dessutom om vissa skyldigheter som styrelsen ansvarar för i Finland. Till övriga delar fördelas uppgifterna och ansvaren i Finland enligt gällande associationsrättsliga principer, i enlighet med försäkringsbolagslagens 6 kap. och aktiebolagslagens 6 kap.

4.2.2 *Bolagets solvens och riskhantering*

I Finland tillämpas proaktiv tillsyn både i samband med liv- och i samband med skadeförsäkring. I synnerhet s.k. solvenstest har redan länge tillämpats i samband med skadeförsäkring. Enligt de konsekvensbedömningar som gjorts under beredningen ligger kapitalkraven enligt solvenstestet relativt nära kraven enligt Solvens II -direktivet.

Den gällande regleringens problem har varit det, att solvenskraven inte nödvändigtvis har motsvarat produkternas risker. De nya solvenskraven enligt Solvens II -direktivet

baseras på försäkringsbolagets riskprofil. Försäkringsbolagen har därför ett behov att påverka kraven via ändringar i riskhanteringen och placeringsverksamheten samt via solvensberäkningen och återförsäkringsprogrammen.

Försäkringsbolagens placeringsstrategier kommer också i fortsättningen att baseras på förväntad avkastning med beaktande av risken, men Solvens II -direktivets kapitalkrav när det gäller olika slag av placeringar kommer sannolikt att inverka på portföljens sammansättning. De nya krav som Solvens II -direktivet ställer på företagsstyrningssystemet, i synnerhet när det gäller riskbedömningen och rapporteringen till Finansinspektionen, är ägnade att förbättra utvärderingen och ledningen samt att upprätthålla bolagens solvens.

Försäkringsbolagens produkter kommer sannolikt att i fortsättningen bättre motsvara sammanhängande risker. När det gäller skadeförsäkringsverksamheten å andra sidan förväntas Solvens II -regleringen inte i någon större utsträckning inverka på försäkringsutbudet. När det gäller livförsäkringsverksamheten har försäkringsbolagen redan i flera års tid anpassat sin verksamhet till den förändrade verksamhetsmiljön och beaktat Solvens II -regleringen i försäkringsvillkoren samt i produktutvecklingen och försäljningen av livförsäkringsprodukter.

Försäkringsbolaget har själva i sina årsberättelser 2013 bedömt sin funktionella beredskap. En del av de granskade bolagen rapporterar om sin beredskap i allmänhet med riskhanteringen som utgångspunkt, samt utifrån de mest betydande riskerna och hur riskhanteringssystemet motsvarar de krav som direktivet ställer. Fennia och Pohjantähti rapporterar också att investeringsobjekten huvudsakligen varit av det slag som man i enlighet med Solvens II -regleringen förberett sig för. Försäkringsbolagen har dock inte offentliggjort några egentliga siffror om direktivets beräknade konsekvenser eller om de investeringar som direktivet kräver.

De ändringar som föreslås i lagen om försäkringsföreningar, i lagen om pensionsstiftelser och i lagen om försäkringskassor bedöms inte få några större konsekvenser för dessa aktörers verksamhet.

4.2.3 *Konsekvenser för försäkringstagarnas ställning*

Avsikten med lagstiftningsprojektet är att på sikt förbättra de försäkrades ställning inom hela EES-området. Genom bättre än nuvarande företagsstyrningssystem, effektivare tillsyn och bättre rapportering kan eventuella problem uppdagas och åtgärdas i ett tidigare skede än för närvarande. Försäkringsbolagen får sålunda mera tid att anpassa sin verksamhet så att de kan fullgöra sina förpliktelser. Tillsynsmyndigheten kan eventuellt ingripa i ett tidigare skede än för närvarande. Förslaget beräknas sålunda förbättra de försäkrades ställning på sikt, i synnerhet i situationer då ett försäkringsbolag håller på att råka i finansiella svårigheter.

I direktivet regleras inte frågor som gäller försäkringsbranschens distributions- och servicekanaler. Under beredningen ansågs det inte heller sannolikt att direktivet uttryckligen leder till en koncentration inom branschen. Det finns flera kommersiella och med marknadsförhållandena sammanhängande faktorer som leder till en sådan utveckling. En koncentration kan å ena sidan ha förbättra försäkringsföretagens effektivitet och sänka enhetskostnaderna, vilket möjliggör ett bredare produktutbud. Å andra sidan kan en marknadsledare också styra utvecklingen i motsatt riktning.

Direktivets konsekvenser sammanhänger också med kundernas eget agerande. Lagstadgade försäkringar måste beviljas alla som så önskar. När det är fråga om frivilliga försäkringar får företagen fritt välja sina kunder. I fråga om försäkringsbestånd som är förenade med synnerligen stora risker, synliggör direktivets reglering riskerna på ett tydligare sätt. Försäkringsbolagen har emellertid redan förberett sig för ändringarna, vilket innebär att direktivet sannolikt har haft den effekten att riskfaktorn redan åtminstone delvis har beaktats i prissättningen av försäkringsprodukterna. Om kundens egen riskhantering är i skick, t.ex. i fråga om arbets- eller brandsäkerheten, är det osannolikt att försäkringsbolaget har behov att inte bevilja försäkringar åt en viss typ av försäkringstagare.

4.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

4.3.1 *Regleringssamarbete*

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten svarar för beredningen av en del av de bestämmelser som kompletterar Solvens II -direktivet. Beredningen av normer och riktlinjer sker i kommittéer och arbetsgrupper, vars medlemmar och ordförande företräder de nationella tillsynsmyndigheterna. Regleringen ges enligt kommissionens förordning i form av tekniska standarder som är förpliktande för de nationella tillsynsmyndigheterna eller av EIOPAs riktlinjer. För att effektivt kunna påverka bestämmelsernas innehåll måste Finansinspektionen delta i beredningen av dem i EIOPAs expertgrupper. Finansinspektionen ska kontinuerligt delta i vidareutvecklingen och uppdateringen av regleringen och enhetliga tillsynsförfaranden.

4.3.2 *Tillsyn*

Samtidigt som direktivet samordnar de krav som ställs på försäkringsföretagens solvens, förvaltning och rapportering, förenhetligar det också de nationella myndigheternas tillsynsmetoder inom EU-området. Det är EIOPA:s s uppgift att fastställa normer och riktlinjer för samordning av rutinerna.

Också Finansinspektionens dagliga tillsynsarbete förändras i och med direktivet. Bland annat den betydligt mera avancerade solvensberäkningen och de ökade rapporteringskraven kommer att medföra förändringar.

Ett nytt centralt element i tillsynen över försäkringsbolagen är att varje tillsynsobjekt ska göra en egen risk- och solvensbedömning. I den ska försäkringsbolaget gå igenom de relevanta riskerna i sin verksamhet, metoderna för hantering av dessa risker samt kapitalkraven. Finansinspektionens uppgift är att bedöma och utmana bolagsledningens åsikter om riskerna och deras betydelse samt om hanteringen av dem. Tillsynsobjektet och Finansinspektionen ska granska solvensen och hanteringen av den i relation till alla väsentliga risker som är förenade med verksamheten och förändringar i den externa verksamhetsmiljön samt i relation till framtida alternativ.

Ett viktigt nytt föremål för reglering är behandlingen av produkter som innehåller s.k. långsiktiga garantier i samband med beräkning av försäkringstekniska avsättningar och solvenskrav samt förebyggandet av de konjunkturförstärkande effekterna av försäkringsbolagens placeringsverksamhet. Delvis av dessa orsaker har det ansetts nödvändigt att i lagen ta in bestämmelser om övergångsperioder av olika längd, som längst 16 år, och om korrigeringsposter för räntesatsen som används vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna.

Försäkringsbolagen ska i sin rapportering om försäkringstekniska avsättningar och solvens ange dessa dels med beaktande av övergångsperioderna och korrigeringsposterna och dels utan dem. Tillsynen ska också inriktas på bolagets finansiella situation, både med och utan beaktande av övergångsbestämmelserna och korrigeringsposterna. De nämnda posterna har en viktig betydelse för försäkringsbolagens finansiella tillstånd och de kan också ha relevans för tillsynsåtgärderna och för de resurser som reserveras för tillsynen.

Olika förfaranden som förutsätter Finansinspektionens samtycke kommer att öka, i synnerhet i det inledande skedet av den nya regleringen. Enligt förslaget kan hela solvenskravet för försäkringsbolag beräknas med en intern modell. Sålunda kommer tillståndsförfarandenas funktion och kvalitet att vara särskilt viktiga för interna modeller. Utvärderingen av de interna modellernas eller bolagsspecifika parametrarnas användning förutsätter en process som kräver både personella resurser som en helt ny typ av kompetens hos tillsynsmyndigheten. Om ett försäkringsbolag som ansöker om tillsynsmyndighetens samtycke hör till en företagsgrupp som är verksam i flera EES-länder, förutsätter handläggningen av ansökan samarbete mellan flera länders tillsynsmyndigheter. Dessutom måste försäkringsföretaget ansöka om tillsynsmyndighetens samtycke för tillämpning av de övergångsregler som gäller försäkringstekniska avsättningar och räntesatser. Tillsynsmyndighetens samtycke måste också utverkas för matchningsjustering av räntesat-

sen i enlighet med den permanenta regleringen.

En effektiv tillsyn kan förutsätta att Finansinspektionen också i större utsträckning än för närvarande på plats vidtar inspektionsåtgärder exempelvis inom följande temaområden: det avtalsbaserade ansvarets början och slut (fastställandet av de så kallade ansvarsgränserna, dvs. ansvarsfrågorna i samband med enskilda försäkringsavtal), kassaflödesprognoser och i synnerhet tillämpning av proportionalitetsprincipen samt förenklade beräkningar.

Antalet rapporter som regelbundet kommer in till tillsynsmyndigheten ökar, eftersom uppgifterna om försäkringstekniska avsättningar rapporteras i två olika former: som bokföringsmässig ansvarsskuld och som försäkringstekniska avsättningar på marknadsvillkor vid solvensberäkning. Vid beräkning av riskbaserade kapitalkrav ska i fråga om varje risk beräknas och samtidigt också rapporteras kapitalkravet och hur det beräknats. Dessa krav gäller både enskilda tillsynsobjekt och grupper. Antalet rapporter som ska lämnas in till enskilda tillsynsmyndigheter fördubblas, men en del av rapporteringen kommer dock i fortsättningen att ske en gång per år i stället för såsom tidigare fyra gånger per år. På det hela taget kommer antalet rapporter som ska lämnas in för analys i varje fall att öka avsevärt.

Den nya principbaserade regleringen förutsätter enhetliga riktlinjer både inom Finansinspektionen och EU. Detta förutsätter att Finansinspektionen utvecklar nya metoder och processer, t.ex. inrättar en kunskapsbank med ofta ställda frågor och svar, samt kontinuerlig uppföljning av processerna.

I Solvens II -regleringsmiljön ska försäkringsbolagen avlägga rapporter till tillsynsmyndigheten i enlighet med det enhetliga elektroniska rapporteringssystemet som omfattar hela EU. Finansinspektionen ska bygga upp ett system för den rapportering som tas emot från försäkringsföretagen. Utvecklingen av datasystemet kommer att för Finansinspektionen innebära externa kostnader på uppskattningsvis 700 000 euro och för tillsynsmyndighetens personal ca fem årsverken. Finansinspektionen måste också i större utsträckning och under fastare former rapportera om tillsynen och dess resultat till offentligheten och, till EIOPA samt till tillsynskollegierna på den nordiska och den europeiska nivån. Dotterbolag till nordiska koncerner har en betydande marknadsandel av den finländska försäkringssektorn.

Solvens II -direktivet leder, såsom ovan konstateras, till en uppskattningsvis flera årsverkens ökning av tillsynsresurserna. I denna bedömning har den omständigheten beaktats att resursbehovet för regleringen, efter att Solvens II -regleringsramen fullbordats, kommer att i det närmaste halveras. Ökningen av resursbehovet kommer att vara störst när det gäller experter på marknadsrisker (t.ex. ränte-, aktie- och fastighetsrisker), beräkning av försäkringstekniska avsättningar (inklusive värdering av försäkringsavtal) och modellutvärdering.

4.4 Samhälleliga konsekvenser

Direktivets reglering kan få såväl positiva som negativa effekter. De krav som ställs på försäkringsbolagens företagsstyrningssystem, rapportering och tillsyn förbättrar försäkringsbolagens riskutvärdering och möjligheter att ingripa i risker inom EES. På lång sikt kommer det nya systemet att förenhetliga och förbättra försäkringsskyddet för försäkringstagarna, de försäkrade och förmånstagarna inom hela EES. Detta kommer att vara fallet framför allt då det konstateras att ett försäkringsbolag håller på att råka i finansiella svårigheter.

I verksamhet av det slag som avses i direktivet bedömer bolagen riskernas konsekvenser på basis av de verkliga finansiella kostnaderna och beaktar i enlighet därmed riskerna i bokföringen och solvensberäkningen. Så har man i praktiken gjort redan enligt den gällande lagen. På grund av de skärpta krav som ställs på företagsstyrningssystemet, rapporteringen och tillsynen kan det emellertid fortfarande ske förändringar i synnerhet när det gäller utbudet av försäkringsprodukter. Försäkringsbolagen kommer sannolikt att minska utbudet av försäkringsprodukter som avsevärt ökar riskerna och sålunda solvenskraven för dem. Detta kan för sin del minska sannolikheten för att en person drabbas av ekonomiska förluster i det fall att ett försäk-

ringsbolag råkar i finansiella svårigheter. Ett minskat utbud av försäkringsprodukter samtidigt som efterfrågan är oförändrad kan för sin del leda till högre produktpriser.

Riskhantering, rapportering och tillsyn är faktorer som bidrar till att priset på en försäkringsprodukt bättre kommer att motsvara uttryckligen den försäkringsrisk som är förenad med produkten i fråga. Detta kan ha den följden att priserna sjunker också på de försäkringar vilkas kapitalkostnader sjunker. Detta kommer dock inte nödvändigtvis att ske i sådana fall då försäkringsbolaget har en sådan marknadsställning att det kan räkna in kostnaderna i priserna. På motsvarande sätt kan priserna gå upp då kapitalkostnaderna stiger.

Bolagen, som minskar riskerna som är förenade med placeringstillgångarna, måste i den nya miljön sannolikt nöja sig med lägre avkastningar. Detta återverkar i sin tur på kundåterbäringarnas nivå för sparprodukter och även på prisnivån för övriga produkter.

Solvens II -direktivet kan inverka på försäkringsbranschens marknadsläge på många sätt. Dels är de ökade kraven på företagsstyrningssystemet, rapporteringen och tillsynen ägnade att minska intresset för att starta försäkringsverksamhet. Direktivets mera enhetliga bestämmelser för EES-området kan i och för sig minska hindren för gränsöverskridande etableringar och likaså de multinationella konglomeratens verksamhetskostnader. Det finns emellertid många andra för omständigheter som talar för etablering av försäkringsföretag i vissa EES-stater.

Från investerarens synpunkt innebär den ökade genomskinligheten att det sannolikt blir lättare att göra jämförelser mellan bolagen, samtidigt som förtroendet för försäkringsbranschen ökar. En omständighet som försvagar denna effekt är dock att det i direktivet under beredningen gjordes ändringar som innebär att försäkringsföretagen kan tillämpa olika beräkningsmodeller och räntesatser, vilket försvårar tolkningen av resultaten och samtidigt möjligheterna att göra jämförelser mellan olika försäkringsföretag.

Propositionen får inga större sociala konsekvenser. Förslaget kan leda till försäkringsföretagens intresse för att sälja kapitalbindande försäkringsprodukter minskar. Detta gäller i synnerhet produkter med en beräkningsränta, inklusive frivilliga pensionsförsäkringar. Denna utveckling är å andra sidan snarare en följd av de låga marknadsräntorna. Propositionen beräknas inte leda till någon betydande prisstegning som väsentligt minskar efterfrågan på försäkringar. Under beredningen har det därför ansetts att sådana situationer visserligen kan uppkomma, men att det är osannolikt.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och -material

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 7 oktober 2009 en arbetsgrupp med uppgift att utarbeta lagstiftningsförslag för genomförande av Solvens II -direktivet i Finland. Dessutom skulle arbetsgruppen behandla och avgöra nationella frågor som upplevts som problematiska i den gällande försäkringslagstiftningen eller som annars inte tidigare blivit lösta.

Arbetsgruppen organiserades som en ledningsgrupp med fyra underarbetsgrupper. Underarbetsgruppernas uppdrag gällde 1) försäkringsbolags solvens, 2) tillsyn, förvaltning och rapporteringsskyldigheter, 3) utjämningsbelopp och garantiavgiftsposter samt 4) lagstiftningen om skälighetsprincipen vid livförsäkring.

På basis av den underarbetsgrupps beredningsarbete som skulle bereda bestämmelser om utjämningsbelopp och garantiavgiftsposter avläts i oktober 2010 regeringens proposition om ändring av försäkringsbolagslagen (RP 178/2010 rd) som ledde till att försäkringsbolagslagen ändrades (1170/2010) från och med den 31 december 2010 och till att förhandsberedskap i form av en garantiavgiftspost slopades. Arbetsgruppen utarbetade också ett utkast till regeringens proposition som senare fogades till denna proposition. Arbetsgruppens promemoria (Social- och hälsovårdministeriets rapporter 2008:35) har funnits att tillgå på social- och hälsovårdsministeriets webbsida.

Arbetsgrupperna avslutade sin verksamhet den 31 december 2011. Deras material gällande solvens, tillsyn, förvaltning och rapporteringsskyldigheter sammanställdes till en version som denna proposition är baserad på.

Efter att arbetsgrupperna avvecklats överfördes beredningsarbetet på tjänstemän vid social- och hälsovårdsministeriet.

Artiklarna 1—3 i direktivet om ändring av finanskonglomeratdirektivet och en del av Solvens II -direktivets bestämmelser om företagsstyrning genomfördes i den nationella lagstiftningen genom lagen 981/2013. Lagändringarna trädde i kraft den 1 januari 2014.

Till de delar som direktivets bestämmelser inte genomförts i den nationella lagstiftningen har beredningen av propositionen fortsatt som tjänstearbete vid social- och hälsovårdsministeriet. Under beredningen har lagutkastet diskuterats med representanter för Finansinspektionen och Finansbranschens Centralförbund samt med tjänstemän från centrala ministerier.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Våren 2012 sändes lagutkastet på remiss till justitieministeriet, finansministeriet, arbets- och näringsministeriet, Finansinspektionen, Finansbranschens Centralförbund rf, Arbetspensionsförsäkrarna Tela rf, Eläkesäätiöyhdistys ESY ry, Akava rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf och Näringslivets centralförbund EK. Remissyttranden inkom från alla dessa utom arbets- och näringsministeriet. Yttrandena har publicerats som ett sammandrag. Under den fortsatta beredningen har en del av ändringsförslagen beaktats. I propositionens allmänna motivering preciseras framför allt regleringens karaktär av fullständig harmonisering och de synpunkter som gäller grundlagen. I detaljmotiveringen preciseras överensstämmelsen mellan propositionen, gällande lag och direktivets bestämmelser samt flera detaljer i bestämmelserna. I fråga om bestämmelserna har beaktats omständigheter som berör detaljer i solvensregleringen och företagsstyrningssystemen, solvensregleringen i dess helhet, bestämmelserna om specialföretag och kompositbolag, detaljer i revisionen av utredningar gällande företagsregleringar, detaljer i bestämmelserna om tillsyn och rapportering, detaljer i påföljdssystemet gällande rapportering, ikraftträdelsebestämmelserna samt ändringar i propositionens övriga lagförslag.

Det reviderade lagutkastet sändes ut på omfattande remiss våren och sommaren 2014. Remissomgången började den 19 maj 2014 och avslutades den 27 juni 2014. Propositionsutkastet sändes denna gång till 45 aktörer som representerade de centrala ministerierna, myndigheterna, näringslivet, arbetsgivar- och löntagarorganisationerna samt andra referensgrupper. Propositionsutkastet lades den 19 maj också ut på social- och hälsovårdsministeriets internetsidor.

Yttranden inkom från 24 av de tillfrågade. Av dem inkom löntagarorganisationerna FFC, STTK och Akava med ett gemensamt yttrande medan tre andra remissinstanser meddelade att de inte hade något att anmärka på förslaget. Dessutom inkom en person med ett eget yttrande. Remissomgången år 2014 resulterade sålunda i sammanlagt 25 yttranden. Ett sammandrag av remissyttrandena lades den 20 augusti 2014 ut på social- och hälsovårdsministeriets internetsidor.

I flera yttranden påpekades risken för överreglering (arbets- och näringsministeriet, Finansbranschen Centralförbund FC, Näringslivets centralförbund EK, Finlands advokatförbund och Centralhandelskammaren). Enligt Centralhandelskammaren leder en nationell överreglering till försämring av de finländska bolagens konkurrensställning, ökning av den administrativa bördan, högre priser på tjänster och till belastning av hela samhällsekonomin.

I yttrandena framhölls också den omständigheten att lagutkastet delvis är otydligt när det gäller frågan om vilken bindande verkan sådana bestämmelser på lägre nivå än lag och riktlinjer som antagits av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har (finansministeriet, FC och EK).

Frågor som uppmärksammades var också små försäkringsföreningars verksamhetsmöjligheter och grupptillsynen över försäkringsföreningar (finansministeriet och Finansinspektionen).

De ändringar som föreslogs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag understöddes under förutsättning att de inte ändrar den vedertagna lagtolkningen (EK, FC, Arbetspen-

sionsförsäkrarna TELA, FFC, STTK och Akava).

I yttrandena påtalades också omständigheter som kräver ytterligare utredning under den fortsatta beredningen. Justitieministeriet konstaterade att det under den fortsatta beredningen bör utredas vilken betydelse kommissionens förordning har på organiseringen av förvaltningen, befogenheterna och ansvarsfördelningen i de finländska försäkringsbolagen. Finansministeriet uppmärksammade den omständigheten att frågan om utjämningsbelopp behandlas mycket knapphändigt i propositionsutkastet, jämfört med den proposition som sändes på remiss år 2012. Företagarna i Finland rf föreslog att till konsekvensbedömningen ska fogas en bedömning av hur Solvens II -direktivet inverkar på de finländska försäkringsbolagens placeringsverksamhet. Finlands kommunförbund uppmärksammade för sin del den omständigheten att propositionen inte behandlar frågan om hur den eventuellt påverkar utbudet och prissättningen av försäkringar samt kund- och riskval.

Dessutom framfördes i yttrandena en hel del tekniska kommentarer. De tekniska ändringsförslagen gällde både motiveringarna och bestämmelserna. Förslaget har finslipats som tjänstearbete vid social- och hälsovårdsministeriet på basis av yttrandena och annan återkoppling samt på basis av de ändringar som gjorts i EU-regleringen efter remissomgången.

Både finsk- och svenskspråkiga lagtexterna har blivit granskade i justitieministeriets laggranskingsenhet. Laggranskingens ändringsförslag har beaktats om inte det funnits sakliga eller andra skäl, som har att göra med tidtabellen av försäkringslagstiftningens beredning, att avvika från förslagen. Social- och hälsovårdsministeriers förordningar gällande lagen har dessutom varit på remissomgång under hösten 2014. Remissomgången började den 26 september 2014 och slutade den 24 oktober 2014. Utkastet till förordningarna skickades till 17 aktörer som representerade de centrala ministerierna, myndigheterna, näringslivet, arbetsgivar- och löntagarorganisationerna samt andra referensgrupper. Utkastena för social- och hälsovårdsministeriets samt justitieministeriets förordningar lades den 26 september 2014 ut på social- och hälsovårdsministeriets internetsidor. Yttranden inkom från finansministeriet, Finansinspektionen, Finansbranschen Centralförbund, Näringslivets centralförbund och Suomen Aktuaariyhdistys. Andra remissinstanser hade inget att anmärka eller meddelade att de inte ger ett yttrande i saken.

Under den fortsatta beredningen har gjorts vissa tilläggsutredningar som föreslagits i yttrandena. Dessutom har under den fortsatta beredningen beaktats olika regleringsnivåer och i vilken mån regleringarna är förpliktande, med avseende på försäkringsföreningarnas verksamhetsmöjligheter samt i fråga om överensstämmelsen mellan lagförslaget och direktivets bestämmelser om företagsstyrningen och rapporteringen, regleringen av utjämningsbeloppet i enlighet med arbetsgruppens förslag, bestämmelserna om kompositbolag, Finansinspektionens befogenheter, grupptillsynen över försäkringsföretag, justeringen av bestämmelserna om arbetspensionsförsäkringsbolag samt ett stort antal tekniska kommentarer som framförts i yttrandena samt vid laggranskningen.

6 Samband med andra propositioner

Riksdagen att har nyligen behandlat regeringens proposition om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (RP 96/2014 rd). Det föreslås att i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ändras framför allt bestämmelserna om företagsstyrning. Avsikten är att bl.a. bedöma hur de i försäkringsbolagslagen med anledning av Solvens II -direktivet tidigare gjorda ändringarna gällande företagsstyrningssystemet (RP 83/2013 rd) lämpar sig för arbetspensionsförsäkringsbolag. Ändringarna har ingen materiell betydelse för den proposition som det nu är fråga om, men ändringarna i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag har betydelse för regleringstekniken i denna proposition. Ändringar i lagens 1 § 3 mom. ska beaktas och passas ihop.

Samtidigt som riksdagen behandlar denna proposition kommer den också att behandla regeringens proposition med förslag till lag om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och diversifieringen av placeringar samt vissa lagar i samband med den (avlåts sannolikt hösten 2014). I den propositionen föreslås ändringar i motsvarande bestämmelser som de som ändras i försäkringsbolagslagen, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om pensionsstiftelser. Förslagen kan också indirekt via hänvisningsbestämmelser gälla delvis samma bestämmelser som i denna proposition föreslås bli ändrade i försäkringsbolagslagen.

Samtidigt som riksdagen behandlar denna proposition kommer den också att behandla regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och vissa lagar i samband med den samt om godkännande av avtalet om överföring av och ömsesidighet för bidrag till den gemensamma resolutionsfonden samt till lag om genomförande av de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen (RP 175/2014 rd). I den nämnda regeringens proposition föreslås i ändringar i motsvarande bestämmelse i 26 § 1 mom. 2 punkt i lagen om Finansinspektionen.

Samtidigt som riksdagen behandlar denna proposition kommer den också att behandla regeringens proposition till riksdagen med förslag till revisionslag och lag om revision inom den offentliga förvaltningen och ekonomin samt till vissa lagar som har samband med dem (RP 254/2014 rd). I den propositionen föreslås ändringar i motsvarande bestämmelse om revision i 9 kap. 3 § i lagen om försäkringsföreningar.

7 Andra frågor som behandlats

Riksdagen antog den 17 juni 2014 säkerhetsutredningslagen (riksdagens svar 79/2014 rd). I säkerhetsutredningslagens 15 § 2 mom. 2 punkten föreskrivs att säkerhetsutredning av person kan göras också på ansökan av någon annan än den som avses i 1 mom., om en säkerhetsutredning förutsätts i en internationell organisations eller ett internationellt organs stadgar eller i en annan stats lag och om utredningen behövs för att den som utredningen gäller ska kunna inleda företagsverksamhet i en annan stat. Dessutom föreskrivs i säkerhetsutredningslagens 19 § 1 mom. 6 punkten att en normal säkerhetsutredning av person får göras i fråga om den som ska utses till ett anställningsförhållande eller uppdrag eller som arbetar i ett anställningsförhållande eller med ett uppdrag och som i sina arbetsuppgifter har tillgång till information som, om den röjs eller blir föremål för annan hantering eller annan obehörig verksamhet, kan förorsaka allvarlig skada för samhällsekonomin eller fungerande finans- och försäkringssystem eller för näringsverksamhet av nationell betydelse.

Säkerhetsutredningslagen innehåller sålunda bestämmelser med vilka Solvens II - direktivets artikel 43 har genomförts nationellt.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Försäkringsbolagslagen

DEL I **Allmänna principer, bolagsbildning, aktier och garantiandelar**

1 kap. **De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen**

2 a §. *Europeiska unionens lagstiftning.* Det föreslås att till lagen fogas en ny informativ bestämmelse om att det utöver denna lag samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den finns bestämmelser om försäkringsbolag på nivå 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr X/201X samt i tekniska standarder som utfärdats genom andra förordningar eller beslut som antagits av Europeiska kommissionen. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bereder utkast till tekniska standarder som utfärdas genom förordningar eller beslut som antas av kommissionen. På grund av det stora antalet tekniska standarder preciseras de inte i bestämmelsen. Dessutom utfärdar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten riktlinjer enligt principen följ eller förklara (eng. comply or explain), som inte nämns i paragrafen.

I paragrafens 2 mom. konstateras det att på sådana små bolag som avses i kapitlets 3 a § dock inte ska tillämpas kommissionens förordning eller tekniska standarder till den del som de gäller företagsstyrningssystem som det föreskrivs om i 6 kap 8—20 § och offentliggörande av information enligt bestämmelserna i 8 a kap. I kommissionens förordning och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens tekniska standarder ingår mera detaljerade bestämmelser än vad som ansetts vara ändamålsenligt för att i lagförslaget föreskriva om företagsstyrningssystem och offentliggörande av information i fråga om sådana små försäkringsbolag som avses i 3 b §. Med de nya bestämmelser som föreslås i 6 kap. uppnås i fråga om små försäkringsbolag en tillräckligt hög kravnivå, något högre än den nuvarande. Små försäkringsbolag ska emellertid om de så önskar ha möjlighet att tillämpa nivå 2 och 3 i regleringsramen i den utsträckning som de själva anser nödvändig.

Den föreslagna paragrafen är baserad på direktivets artikel 4.

3 §. *Livförsäkring, skadeförsäkring och återförsäkringsverksamhet.* I paragrafens 1 mom. definieras begreppet liv- och skadeförsäkring på motsvarande sätt som i den gällande lagen.

Det föreslås att till paragrafens nya 2 mom. fogas en definition av begreppet återförsäkringsverksamhet. I försäkringsbolagslagen används av hävd begreppet återförsäkringsverksamhet, men det definieras inte uttryckligen i den gällande lagen.

Med återförsäkring avses enligt direktivets artikel 13.7 a verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett försäkringsföretag. Nationellt kan det också vara fråga om att överta risker som överlåts av en försäkringsförening. Begreppet återförsäkringsverksamhet omfattar således både mottagen återförsäkring och vidareförsäkring. Utöver dessa omfattar begreppet också avgiven återförsäkring. I den nya 18 a § som föreslås i 2 kap. föreskrivs dessutom om begränsad återförsäkringsverksamhet.

Det har inte ansetts vara befogat att i den föreslagna paragrafen ta in definitionen av sammanslutningen Lloyd's, som ingår i direktivets artikel 13.7 b.

3 a §. *Risker.* I paragrafens 1—6 mom. definieras begreppen teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk, likviditetsrisk och koncentrationsrisk. De föreslagna bestämmelserna motsvarar artiklarna 13.30—13.35 i direktivet. Definitionerna behövs med tanke på situationer där parterna är oeniga om vilken definition som ska tillämpas. För-

teckningen är inte uttömmande när det gäller de riskbegrepp som används i lagen och inte heller när det gäller försäkringsbolagens samtliga exponeringar.

3 b §. *Små försäkringsbolag.* I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna, som ska uppfyllas för att ett försäkringsbolag ska kunna anses vara ett litet försäkringsbolag. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 4 där det definieras i vilka fall ett försäkringsbolag kan lämnas helt utanför tillämpningsområdet för direktivet, beroende på omfattningen och arten av dess verksamhet. Utgångspunkten för direktivet är att ett litet försäkringsbolag kan bedriva verksamhet t.o.m. utan koncession. I Finland har det dock inte ansetts vara ändamålsenligt att ha den utgångspunkten.

Om ett försäkringsbolag uppfyller de i paragrafen angivna förutsättningarna innebär detta att bolaget enligt den nationella modellen, så som föreskrivs i lagförslagets 2 a § 2 mom., inte behöver tillämpa kommissionens förordningar och tekniska standarder till de delar som förordningens bestämmelser har samband med vad som i 6 kap. 8—20 § föreskrivs om företagsstyrningssystem eller i 26 a kap. om offentliggöranden. Dessutom kan ett litet försäkringsbolag tillämpa de bestämmelser om utjämningsbelopp som föreslås i försäkringsbolagslagens 9 kap. 4—5 d §, inklusive den bestämmelse om utjämningsbelopp för små försäkringsbolag som föreslås i 9 kap. 5 b § 4 mom.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de krav som ett försäkringsbolag ska uppfylla för att betraktas som ett litet försäkringsbolag, om inte något annat följer av 2—4 mom. Försäkringsbolagets bruttopremieinkomster får enligt momentets 1 punkt inte överstiga 5 000 000 euro per år. Enligt momentets 2 punkt får bolagets i 10 kap. 2 § avsedda, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens totala försäkringstekniska avsättningar brutto inte överstiga 25 000 000 euro per år. Enligt momentets 3 punkt får bolagets affärsverksamhet inte omfatta försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker i försäkringsklasserna 11—15, dvs. ansvars-, kredit- och garantiförsäkringar, såvida de inte utgör underordnade risker, och inte heller sådan återförsäkringsverksamhet som till sin omfattning överskrider de gränser som anges i momentets 4 punkt.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs under vilka förutsättningar ett försäkringsbolag som ansöker om ny koncession inte är ett i lagen avsett litet försäkringsbolag, trots att det i princip uppfyller de förutsättningar som anges i 1 mom. Ett försäkringsbolag betraktas inte som ett litet försäkringsbolag om bolaget självt eller Finansinspektionen i samband med koncessionsansökan gör bedömningen att något av de belopp som föreskrivs i 1 mom. kommer att överskridas under de följande fem åren. Ett nystartat försäkringsbolag ska sålunda göra en kritisk bedömning av de förutsättningar som anges i 1 mom. I direktivets artikel 4.3 föreskrivs att genom undantag från punkt 1 ska detta direktiv tillämpas på alla företag som ansöker om koncession att bedriva försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vilkas årliga tecknade bruttopremieinkomster eller försäkringstekniska avsättningar brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag förväntas överskrida något av de belopp som nämns i punkt 1 inom de följande fem åren. Direktivbestämmelsen är otydlig när det gäller vem eller vilket organ som ska göra bedömningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska bedömningen göras av antingen sökanden eller av Finansinspektionen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i fråga om små försäkringsbolag som redan är verksamma på marknaden, under vilka förutsättningar de inte längre ska betraktas som små försäkringsbolag. Detta är fallet när något av de belopp som anges i 1 mom. överskrids under tre på varandra följande år. Försäkringsbolaget upphör då att vara ett litet bolag från och med det fjärde kalenderåret. För att underlätta tillsynen föreskrivs att ett litet försäkringsbolag utan dröjsmål ska underrätta Finansinspektionen om att beloppet överskridits.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att ett försäkringsbolag inte under några omständigheter kan anses vara litet om det bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla

tjänster, även om förutsättningarna i 1 mom. i övrigt uppfylls.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse om när ett försäkringsbolag som redan är verksamt på marknaden kan ansöka om att bli betraktat som ett litet försäkringsbolag. Till denna kategori kommer sannolikt att hänföras bolag som håller på att avsluta sin verksamhet.

Enligt direktivet är en förutsättning för att dess bestämmelser inte ska tillämpas att tillsynsmyndigheten gör bedömningen att gränsvärdena inte har överskridits och sannolikt inte kommer att överskridas under en viss tid. Tillsynsmyndigheten kommer nödvändigtvis inte att upptäcka om gränsvärdena underskrids. Det är därför motiverat att processen inleds på ansökan av försäkringsbolaget. En förutsättning för att ett försäkringsbolag ska börja betraktas som litet är sålunda för det första att bolaget självt vill att så ska ske. För det andra förutsätts att Finansinspektionen har konstaterat att inget av de belopp som nämns i 1 mom. har överskridits under de tre senaste på varandra följande åren och inte förväntas bli överskridna under de följande fem åren. Ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för tillsynsmyndighetens bedömning. Sålunda ska bolaget i sin ansökan visa att inget av de belopp som anges i 1 mom. har överskridits under de senaste tre åren och göra en bedömning av varför bolaget inte kommer att överskrida dem under de följande fem åren. Dessutom ska bolaget lägga fram en utredning om att det inte bedriver verksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster och att det inte har ett försäkringsbestånd som uppkommit till följd av ovan nämnda verksamhet.

3 c §. *Captivebolag för försäkring.* I denna paragraf definieras ett captivebolag för försäkring. Ett captivebolag är ett försäkringsbolag vars syfte är att försäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken det själv hör. Som captivebolag betraktas dock inte försäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en grupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller av ett annat företag inom finansbranschen. Till innehållet motsvarar bestämmelsen direktivets artikel 13.2.

4 §. *Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring.* Den föreslagna paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I den gällande lagens 4 § 2 mom. definieras begreppet captivebolag för återförsäkring. Det föreslås att momentet ändras så att det bättre motsvarar definitionen i direktivets artikel 13.5 och de ändringar som föreslås i 26 kap.

Enligt förslaget är syftet med ett captivebolag för återförsäkring att återförsäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken bolaget själv hör. Ett försäkringsföretag eller en grupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. och ett återförsäkringsbolag som ägs av en försäkringsgrupp eller av ett annat företag inom finansbranschen anses dock inte vara ett captivebolag för återförsäkring.

11 §. *EES-stat och tredjeland.* Till paragrafen fogas ett nytt 2 moment, enligt vilket ett tredjeland definieras som en stat som inte hör till det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Begreppet tredjeland har vedertaget använts i försäkringsbolagslagen, men det har inte tidigare definierats.

11 a §. *Hemstat.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny definition av begreppet hemstat. Med hemstat avses enligt förslaget vid skadeförsäkring den EES-stat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sin hemort. Vid livförsäkring avses den EES-stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin hemort och vid återförsäkring den EES-stat där återförsäkringsbolaget har sin hemort. Med hemstat avses försäkringsbolagets bolagsrättsliga hemort, som i Finlands bolagslagstiftning avser bolagets registrerade hemort (registreringsprincipen). Bestämmelsen avser inte bolagets huvudsakliga driftsställe, som exempelvis i Tyskland och vissa andra EU-medlemsstater (principen om huvudsakligt driftställe). När det gäller vissa EES-stater ska emellertid bolagets registrerade hemort och huvudkontor eller huvudsakliga driftställe finnas i en och samma stat.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 13.8.

15 §. *Separationsprincipen.* Det föreslås att till denna paragraf fogas ett nytt 4 mom. enligt vilket med kompositbolag avses ett liv-

försäkringsbolag som utöver livförsäkring bedriver skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2, på ett annat sätt än som försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal.

En förutsättning för att ett livförsäkringsbolag ska betraktas som ett kompositbolag är enligt förslaget att livförsäkringsbolaget beviljar försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och fortsätter att sköta dem. Enligt ordalydelsen omfattar bestämmelsen beviljande av nya försäkringar och skötsel av gamla åtaganden. Å andra sidan är enbart en koncessionsansökan som avser dessa försäkringsklasser, enbart en koncession eller enbart en bestämmelse i bolagsordningen, utan att bolaget bedriver sådan försäkringsverksamhet, inte tillräcklig för att ett livförsäkringsbolag ska betraktas som ett sådant kompositbolag som avses i bestämmelsen.

Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 73.2. I lagen föreslås inte någon undantagsbestämmelse motsvarande direktivets artikel 73.3 om redovisningsregler som ska tilllämpas på kompositbolag.

16 a §. *Proportionalitetsprincipen.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som avgränsar tillämpningsområdet för proportionalitetsprincipen. Enligt det föreslagna momentet ska proportionalitetsprincipen inte beaktas i samband med tillämpning av 2 kap. 1 a §, 8 och 9 kap. eller 27—29 kap. En proportionalitetsprincip som omfattar hela lagen är problematisk till den del som den gäller försäkringsbolagets startkapital och bokslutsrapportering samt det straffrättsliga påföljdssystemet. Startkapitalbeloppen är fasta. I fråga om bokslutsrapporteringen föreskrivs särskilt om vissa undantag och förutsättningarna för dem, vilka inte berörs av proportionalitetsprincipen. Dessutom ska försäkringsbolagets eller dess ansvarspersoners skadeståndsansvar eller brottsrelaterade ansvar inte heller vara beroende av försäkringsbolagets storlek, dess karaktär eller risknivå.

18 §. *Grundkapital.* I denna paragraf i den gällande lagen föreskrivs att försäkringsbolag ska ha ett grundkapital. Det föreslås att paragrafen upphävs och att dess innehåll överförs till 2 kap., där det föreskrivs om bildande av försäkringsbolag och koncession.

25 §. *Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet är möjligt att ändra de eurobelopp som nämns i detta kapitel, på basis av förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade eurobeloppet ska enligt förslaget avrundas uppåt till närmaste 100 000 -tal euro. Denna bestämmelse är baserad på direktivets artikel 300.

2 kap. Bildande av försäkringsbolag och koncession

1 a §. *Startkapital.* Det föreslås att till denna nya 1 a § överförs bestämmelserna om försäkringsbolags grundkapital från den gällande lagens 1 kap. 18 §. Den gällande lagens begrepp ”grundkapital” ska enligt förslaget ändras till ”startkapital”. Syftet med ändringen är att understryka att ett försäkringsbolag ska uppfylla kapitalkraven redan i det skede då bolaget bildas, så som närmare föreskrivs i detta kapitel 2. Startkapitalet är uttryckligen det kapital som behövs i det skede då bolaget bildas. Därefter gäller i fråga om bolaget i praktiken de minimi- och solvenskapitalkrav som föreskrivs i 11 kap. Försäkringsbolaget kan emellertid inte efter att det bildats sänka sitt startkapital under det minimibelopp som föreskrivs i denna paragraf.

I direktivet nämns inte begreppen grundkapital eller startkapital. I direktivets artikel 129 föreskrivs i stället om minimikapitalkrav. Den omständigheten att bolaget i enlighet med 13 a kap. bedriver livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet inom samma bolag har inte någon relevans för startkapitalet men däremot för minimikapitalkravet.

Dessutom föreslås det att till lagen fogas en definition av begreppet ”captivebolag för försäkring” (nya 1 kap. 3 c §) samt motsvarande bestämmelser om minimibeloppen för startkapitalet i captivebolag som består av skadeförsäkrings- och livförsäkringsbolag. I den gällande lagen finns ingen uttrycklig definition av begreppet captivebolag för försäkring och därför har det inte heller funnits något behov att i den gällande lagens bestäm-

melse om grundkapital beakta livförsäkrings- och skadeförsäkringsbolags captivebolag.

I paragrafens 2 mom. föreslås bestämmelser om startkapitalets minimibelopp. De föreslagna beloppen motsvarar de som anges i den gällande lagens 1 kap. 18 §. De motsvarar också 80 procent av de minimi- och solvenskapitalkrav som föreslås nedan. Enligt momentets 1 punkt ska startkapitalet uppgå till minst 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16. Bestämmelsen gäller också captivebolag. Enligt bestämmelsen är skadeförsäkringsverksamheten på motsvarande sätt som enligt den gällande lagen bunden till skadeförsäkringsklasserna 10—16. Detta avviker från direktivets bestämmelse om minimikapitalkrav, där det hänvisas till skadeförsäkringsklasserna 10—15.

Enligt paragrafens 2 mom. 2 punkten ska startkapitalet i bolag som bedriver annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten uppgå till 2 000 000 euro. Även captivebolag omfattas av denna bestämmelse.

Enligt paragrafens 2 mom. 3 punkten ska startkapitalet uppgå till minst 3 000 000 euro i ett återförsäkringsbolag. Enligt momentets 4 punkt ska startkapitalet i ett captivebolag för återförsäkring uppgå till minst 1 000 000 euro.

I paragrafens 3 mom. ingår liksom i den gällande lagens 1 kap. 18 § 3 mom. en informativ hänvisning till grundkapitalet i arbetspensionsförsäkringsbolag. För sådana bolags vidkommande föreslås dock inte att begreppet grundkapital ändras till startkapital, eftersom termen grundkapital används på flera ställen i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 §. *Bildande av försäkringsbolag.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om bildande av försäkringsbolag. I paragrafen föreslås en teknisk ändring som innebär att begreppet ”grundkapital” i överensstämmelse med 1 a § ändras till ”startkapital”. I övrigt motsvarar paragrafen innehållsmässigt gällande lag.

3 §. *Ansökan om koncession.* Paragrafens 1, 2, 3, 5 och 6 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs vilka handlingar som ska fogas till ett försäkringsbolags koncessionsansökan. Det föreslås att momentet ändras så att det stämmer överens med de nya krav för koncessionsansökningar och solvens som föreskrivs i direktivet. Dessutom ändras momentets skrivsätt mer tidsenligt.

Momentets 1—4 punkt motsvarar gällande lag. Momentets 5 punkt motsvarar enligt förslaget till sitt innehåll gällande lag, men med en teknisk ändring av hänvisningen till vad som i 2 kap. 1 a § föreskrivs om startkapital. Ett försäkringsbolags startkapital ska sålunda innan koncessionen beviljas uppgå till minst det belopp som anges i 2 kap. 1 a §. Enligt momentets 6 punkt ska försäkringsbolaget lägga fram en redogörelse för att det innan koncessionen beviljas uppfyller det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., med medräkningsbart primärkapital. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 18.1 d.

Försäkringsbolaget ska i enlighet med momentets 7 och 8 punkt lägga fram en redogörelse för att bolaget efter att det inlett sin verksamhet uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § med medräkningsbara kapitalbasmedel och minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § med medräkningsbart primärkapital. I 12 kap. föreskrivs närmare om kapitalbasmedel med vilka bolaget kan uppfylla dessa krav. Momentets 7 och 8 punkt motsvarar direktivets artikel 18.1 e och f. I momentets 9 punkt föreskrivs att kompositbolag ska uppfylla de nominella minimikapitalkraven i enlighet med 13 a kap. Det föreslås att gällande 4 mom. 6 punkten, där det föreskrivs om redogörelse för betydande bindningar flyttas till momentets 10 punkt.

4 §. *Utvidgning av koncessionen.* I denna paragraf föreskrivs om utvidgning av koncessioner som beviljats försäkringsbolag. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att bolaget till sin ansökan om utvidgning av koncessionen i tillägg till verksamhetsplanen ska foga utredningar om att bolaget i fortsättningen uppfyller de kapitalkrav som avses i 11 kap. och, om bolaget har för avsikt att inleda verksamhet som kompositbolag, att det uppfyller de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §. Dessutom föreslås

att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. och att gällande 2 mom. utan ändringar blir 3 mom. I föreslagna 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för utvidgning av liv- och skadeförsäkringsbolags koncession, om bolaget i enlighet med 1 kap. 15 § vill bedriva liv- och försäkringsverksamhet i samma bolag. Bolaget ska då visa att det uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § och det ska förbinda sig att uppfylla de minimikapitalkrav som avses i 13 a kap. 3 §.

Paragrafens nya 3 mom. motsvarar gällande 2 mom.

De bestämmelser som föreslås i paragrafen motsvarar direktivets artiklar 18.2—18.4

5 §. *Finansinspektionens skyldighet att inhämta utlåtande.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att i vissa fall inhämta en annan EES-stats tillsynsmyndighets yttrande om en koncessionsansökan. Benämningen Försäkringsinspektionen i paragrafens rubrik och 1 mom. ändras till Finansinspektionen. I paragrafens 1 mom. föreslås också en grammatikalisk ändring som inte påverkar den svenska texten.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att uttrycket ”det goda anseendet och erfarenheten hos chefer” ersätts med uttrycket ”chefers lämplighet och tillförlitlighet”. Detta motsvarar bättre direktivets terminologi och de ändringar som föreslås i 6 kap.

Paragrafen motsvarar artikel 26 i direktivet.

6 §. *Förutsättningar för beviljande av koncession.* I denna paragraf föreskrivs om beviljande av koncession. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. 1—3 punkten motsvarar gällande 1—3 punkten. Momentets 4 punkt motsvarar till innehållet gällande 4 punkten, med en teknisk justering av hänvisningen till vad som i 1 a § föreskrivs om startkapital. Vidare föreslås att i punkten anges kravet att bolaget ska uppfylla minimikapitalkravet. Dessutom föreslås att till momentet fogas en ny 5 punkt enligt vilken koncession kan beviljas om bolaget och kompositbolaget enligt den utredning som lagts fram i ärendet i fortsättningen minst kan anses uppfylla solvens- och minimikapitalkraven. Finansinspektionen ska på basis av de handlingar som den fått bedöma om koncessionsansökan är realistisk.

Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

9 b §. *Meddelande av uppgifter.* I denna paragraf föreskrivs en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om varje fall där koncession har beviljats respektive återkallats. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 25 a till den del som artikeln gäller Finansinspektionens uppgifter.

12 §. *Betalning i pengar, apport, indrivning och följder.* Paragrafens skrivsätt görs mera tidsenligt. Det föreslås att i paragrafens 2 mom. görs en teknisk justering av hänvisningen till 1 a § där det föreskrivs om startkapital. I övrigt motsvarar paragrafen till innehållet gällande lagstiftning.

Avsikten är att paragrafen i enlighet med lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag fortsättningsvis ska tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag, trots att bestämmelsen om grundkapital i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag enligt förslaget inte till ordalydelsen ska ändras till startkapital.

Särskilda bestämmelser om publiga försäkringsbolag, finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag

Det föreslås att kapitlets nuvarande mellanrubrik som står före 18 § kompletteras så att i den nämns också de särskilda bestämmelser i 18 a och 18 b § som avser finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag.

18 a §. *Risker och rapportering till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet.* Det föreslås att i den nya 18 a § som föreslås bli fogad till kapitlet ska föreskrivas om finansiell återförsäkring (eng. finite reinsurance).

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. måste försäkringsbolag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver finansiell återförsäkringsverksamhet kunna identifiera, mäta, övervaka, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

I paragrafens 2 mom. definieras begreppet finansiell återförsäkring. Med finansiell återförsäkring avses en återförsäkring där en del av risken bärs av cedenten. Dessutom avtalas mellan avtalsparterna om att det högsta möjliga ersättningsbeloppet till följd av en betydande försäkringsrisk och när det gäller återförsäkring av risker som hänför sig till tidpunkten då åtgärder ska vidtas, överstiger premierna under avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp. I avtalet beaktas kompensation för tidsvärdet av pengar eller för andra avtalsvillkor som anknyter till överföring av risk.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 210.1 och 210.3.

I direktivets artikel 210.2 föreskrivs att kommissionen vid behov får anta delegerade akter för att närmare specificera bestämmelserna i fråga om övervakning, hantering och kontroll av risker till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet. I avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 5 i kommissionens förordning finns endast relativt allmänna bestämmelser om saken.

18 b §. *Bildande av specialföretag.* I den nya 18 b § som föreslås föreskrivs om specialföretag (eng. special purpose vehicle, SPV) och om bildande av sådana. I den gällande lagen föreskrivs inte om specialföretag eftersom det inte har varit möjligt att bilda sådana i Finland. Enligt direktivets artikel 211 ska medlemsstaterna emellertid tillåta specialföretag att etablera sig inom deras territorier. Ett specialföretag bildas i allmänhet i syfte att överföra försäkringsbolagets risker. Ett specialföretag täcker riskerna genom emission av obligationer eller med andra finansiella metoder. Innehavare av finansiella instrument har sämre förmånsrätt för sina fordringar än vad som gäller för ett sådant specialföretags återförsäkringsåtaganden. Om försäkringsriskerna faller ut ska med andra ord i första hand ersättas försäkringsborgenärernas fordringar och därefter fordringar hos sådana parter som investerat i värdepapper. Värdet av ett finansiellt instrument är sålunda beroende av i vilken utsträckning försäkringsriskerna realiseras.

I paragrafens 1 mom. definieras begreppet specialföretag. Definitionen motsvarar direktivets artikel 13.26. Enligt paragrafens 2 mom. måste Finansinspektionens koncession utverkas för bildande av specialföretag. Ett specialföretag är emellertid inte ett försäkringsbolag eller ett återförsäkringsbolag och det bedriver sålunda inte försäkringsverksamhet. Specialföretaget behöver inte nödvändigtvis vara ett aktiebolag utan det kan bildas också i andra företagsformer. I kommissionens förordning föreskrivs om förutsättningarna för att bevilja specialföretag koncession. Ett villkor är att dessa krav uppfylls. Finansinspektionen ska sålunda bevilja koncession om de villkor som föreskrivs i kommissionens förordning är uppfyllda. Finansinspektionen kan sålunda inte tillämpa ändamålsenlighetsprövning i det sammanhanget.

I kommissionens förordning föreskrivs om villkoren för att bevilja specialföretag koncession, om obligatoriska villkor i avtal mellan försäkringsbolag och specialföretag samt mellan specialföretag och finansiärer, om specialföretags ledning, delägare, företagsstyrningssystem och solvens samt om kraven på rapportering.

3 kap. Bedrivande av direkt försäkring utomlands

3 §. *Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filialer.* I denna paragraf föreslås närmast tekniska justeringar samt i paragrafens 2 mom. vissa ändringar som behandlas nedan. Bestämmelsernas skrivsätt preciseras och ändras till mera tidsenligt. Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar till innehållet 3 kap. 3 § 1, 3 och 4 mom. i gällande lag.

I paragrafens rubrik och 1—4 mom. ändras benämningen Försäkringsinspektionen till Finansinspektionen. Vidare föreslås i 1 mom. en ändring som inte påverkar den svenska texten.

I paragrafens 2 mom. föreslås att begreppet verksamhetskapital ändras till en hänvisning till kapitalkraven enligt 11 kap., eftersom begreppet verksamhetskapital enligt förslaget inte längre ska användas i 11 kap. Finansinspektionen ska sålunda till de upplysningar

som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven.

9 §. *Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande.* Det föreslås att i paragrafens 1, 2 och 4 mom. görs motsvarande tekniska justeringar som i 3 §. Paragrafens 3 mom. motsvarar till innehållet gällande 3 kap. 9 § 3 mom.

13 §. *Tillämplig lagstiftning.* I denna paragraf föreskrivs om de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som ska tillämpas på finländska skadeförsäkringsbolags filialer i Schweiz. I paragrafen föreslås tekniska justeringar till följd av de ändringar som föreslås i 2 och 11 kap. Begreppet grundkapital ska ersättas med begreppet startkapital i enlighet med den ändring som föreslås i 2 kap. 1 a §. Begreppen verksamhetskapital och garantibelopp ska enligt förslaget ersättas med en hänvisning till kapitalkraven.

17 §. *Överlåtelse av försäkringsbestånd.* I denna paragraf föreskrivs om överlåtelse av en i Schweiz etablerad filials försäkringsbestånd till ett schweiziskt försäkringsföretag och om överlåtelse av schweiziskt försäkringsföretags försäkringsbestånd till en finländsk filial som är etablerad i Schweiz. I paragrafen föreslås närmast tekniska justeringar till följd av de terminologiska ändringar som föreslås i lagen. Det föreslås att begreppet Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att uttrycket ”tillräckligt verksamhetskapital” ersätts med uttrycket ”att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent” med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståendet, som syftar till det Schweiziska bolaget. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att uttrycket ”tillräckligt verksamhetskapital” ersätts med uttrycket ”i tillräcklig utsträckning uppfyller solvenskapitalkravet”, som syftar till det finska bolaget.

19 a §. *Meddelande om betydande problem i tredjeländer.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 19 a § enligt vilken Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla betydande problem som försäkringsbolag har mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland. Social- och hälsovårdsministeriet ska för sin del underrätta kommissionen. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 177.

DEL II Förvaltning, bokslut och offentliggörande av uppgifter

6 kap. Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placeringsverksamhet

Det föreslås att rubriken för lagens del II kompletteras så att den bättre motsvarar innehållet i denna del, som i fortsättnigen kommer att omfatta också 8 a kap. om försäkringsbolags skyldighet att offentliggöra uppgifter om sin solvens och finansiella ställning samt 9 kap. om ansvarsskuld i bokföringen.

Det föreslås att rubriken för 6 kap. ändras till ”Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placeringsverksamhet”, som bättre stämmer överens med kapitlets nya innehåll.

Det föreslås att till kapitlet fogas bestämmelser om företagsstyrningssystem enligt direktivets avdelning I kapitel XI avsnitt 2 till den del som gällande lag inte motsvarar direktivets bestämmelser. Dessutom föreslås att det i kapitlet i överensstämmelse med direktivets avdelning I kapitel VIII föreskrivs om placering av försäkringsbolagets tillgångar.

4 §. *Styrelseledamöternas behörighet.* Paragrafens 1—3 mom. motsvarar 6 kap. 4 § 1—3 mom. i den gällande lagen. Det nya 4 mom. motsvarar till innehållet den gällande paragrafens 5 mom. I paragrafens 4 mom. föreslås en sådan teknisk justering att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen. Enligt den gällande paragrafens 5 mom. ska försäkringsbolaget i överensstämmelse med direktivets artikel 42.3 underrätta Finansinspektionen om ändringar i styrelsens sammansättning på grund av att en styrelseledamot inte anses uppfylla något av de behörighetsvillkor som avses i 1—3 mom.

Den gällande paragrafens 1—3 mom. och 5 mom. kan anses uppfylla kraven i direkti-

vets artiklar 42.1 och 42.2. Det föreslås att bestämmelserna i direktivets artikel 42 om andra funktioner som förutsätter särskild behörighet tas in i 9 §, som behandlas nedan.

Paragrafens föreslagna 5 mom. motsvarar till innehållet 6 mom. i den gällande lagen.

I paragrafens 6 mom. föreslås en informativ hänvisning enligt vilken i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 artikel 273 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om styrelseledamöternas behörighet, dvs. krav på kvalifikationer och personlig tillförlitlighet.

8 §. *Allmänna krav på företagsstyrningen.* I gällande 8 § föreskrivs om allmänna krav på företagsstyrningen i försäkringsbolag. Bestämmelserna är baserade på direktivets artiklar 41.1—41.4. I paragrafens 2 mom. föreslås en kompletterande bestämmelse som gäller principerna för användning av volatilitetsjustering som föreslås i 10 kap. 8 §. Av principerna ska framgå bl.a. hur och när volatilitetsjustering ska användas och vem som ska besluta om användning av och avstående från volatilitetsjustering. Det kan t.ex. framgå att bolagets styrelse beslutar om användning av justering för ett kalenderår i sänder och att justering ska ske endast då ett av bolagen fastställt gränsvärde överskrids. Förslaget är baserat på direktivets artikel 44.2 a tredje stycket.

I den gällande paragrafens 5 mom. föreskrivs att en försäkringsholdingsammanslutning ska ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet. Det föreslås att momentets innehåll upphävs eftersom det i fortsättningen kommer att föreskrivas i lagförslagets 26 kap. 39 § om motsvarande skyldighet för gruppens yttersta moderföretag.

Genom kommissionens förordning kompletteras och preciseras direktivets allmänna bestämmelser. Det föreslås att den upphävda bestämmelsen ersätts med ett nytt 5 mom. med en informativ hänvisning till avdelning I kapitel IX avsnitt 1 i kommissionens förordning, där de allmänna kraven i direktivets artikel 41.1—41.4 preciseras genom förordningens artikel 258. I praktiken kommer de kompletterande bestämmelserna att delvis överlappa bestämmelserna i 8 § i gällande lag.

9 §. *Funktioner som förutsätter särskild behörighet.* I gällande 9 § föreskrivs om centrala funktioner och om de personer som ansvarar för dem. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 42.1.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett 3 mom. vari det föreskrivs om försäkringsbolagets skyldighet att rapportera till Finansinspektionen. Rapporteringsskyldigheten gäller byte av sådana personer som ansvarar för centrala funktioner i situationer då dessa inte kan anses uppfylla kraven på lämplighet och tillförlitlighet. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 42.2 och 42.3.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. med en hänvisning av informativ natur till avdelning I kapitel IX avsnitten 1—3 i kommissionens förordning. I artiklarna 268—272 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om centrala funktioner och deras uppgifter och i artikel 273 om krav på kvalifikationer hos de personer som svarar för funktioner som förutsätter särskild behörighet.

10 §. *Riskhantering.* Enligt gällande 10 § 1 mom. ska försäkringsbolaget ha ett riskhanteringssystem som ska innefatta fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen.

De finländska försäkringsbolagen har i praktiken tillgång till riskhanteringsmetoder och -system. Dessa ska emellertid ständigt hållas uppdaterade, dvs. de ska uppfylla de krav som lagstiftningen, kommissionens förordningar, Finansinspektionens och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens föreskrifter samt de krav som affärsverksamheten ställer. Dessutom måste försäkringsbolaget beakta tillämpliga Finansinspektionens samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens riktlinjer.

I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att i den nämns riskhanteringssystem som avser både risker som ska ingå vid beräkning av solvenskapitalet enligt 11 kap. 3 § och risker som inte ska beaktas vid beräkningen. Denna ändring föreslås för att paragrafen i sin helhet bättre än gällande lag ska motsvara direktivets artikel 44.1 och 44.2 första stycket.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

Den föreslagna paragrafens 3 mom. 1, 3—6 och 8 punkten motsvarar till innehållet gällande lag. Momentets 2 punkten ska ändras så att den förutom den gällande lagens ansvarsskuld omfattar de försäkringstekniska avsättningarna i solvensberäkningen. Till momentet ska enligt förslaget fogas nya punkter. I momentets 7 punkt stryks ordet ”och” som enligt förslaget flyttas till efter 9 punkten.

Till paragrafens 3 mom. fogas en ny 9 punkt. Enligt den ska riskhanteringen innehålla en bedömning av huruvida kreditvärderingarna är korrekta. Enligt direktivets artikel 44.4 a ska försäkringsbolaget som en del av sin riskhantering bedöma huruvida de externa kreditvärderingarna är korrekta genom att använda ytterligare värderingar när det är möjligt, i syfte att undvika ett mekaniskt beroende av externa värderingar. Avsikten är att undvika ett allt för stort utnyttjande av externa kreditvärderingar vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och solvenskapitalkravet. Försäkringsbolaget ska iaktta av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten upprättade och vid behov av kommissionen antagna tekniska genomförandestandarder som närmare reglerar de förfaranden som ska iakttas vid bedömning av externa kreditvärderingar.

Det föreslås att till paragrafens 3 mom. fogas en ny 10 punkt enligt vilken försäkringsbolaget vid tillämpning av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § ska upprätta en likviditetsplan, om en sådan justering används. Denna punkt är baserad på direktivets artikel 44.2 fjärde stycket.

Utöver de allmänna bestämmelserna i paragrafens 1 och 2 mom. föreskrivs i direktivet och lagen också om flera andra särskilda uppgifter som riskhanteringen ska omfatta, exempelvis anmälningar om försämring av de ekonomiska förhållandena till tillsynsmyndigheten, dvs. Finansinspektionen (direktivets artikel 136, lagens föreslagna 25 kap. 5 §).

Enligt paragrafens nya 4 mom. ska försäkringsbolaget regelbundet bedöma de uppgifter som avses i momentet gällande hantering av tillgångar och ansvarsförpliktelserna. I bestämmelsen har uppgifterna för tydlighetens skull delats in i punkter och underpunkter. Enligt paragrafens 4 mom. 1 punkten ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen uppgifter om hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna som avses i 10 kap. och de medräkningsbara kapitalbasmedlen som avses i 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer. Med extrapolering avses att utnyttja tillgängliga mätvärden inom ett mätområde för att uppskatta värden i ett utomliggande område där mätvärden inte finns tillgängliga.

Enligt punkt 30 i Omnibus II -direktivets ingress bör valet av tidpunkt för att inleda extrapoleringen av riskfria räntesatser ge företagen möjlighet att vid beräkning av bästa skattning med obligationer matcha de kassaflöden som diskonteras med icke-extrapolerade räntesatser. Under marknadsförhållanden liknande dem som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör extrapoleringen av riskfria räntesatser, särskilt i euro, ha utgångspunkt i en återstående löptid på 20 år. Under liknande marknadsförhållanden som råder den dag då detta direktiv träder i kraft bör den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer, särskilt i euro, konvergera på ett sådant sätt mot den slutliga terminskursen att den extrapolerade tidsräntan för löptider som sträcker sig 40 år längre fram i tiden än tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av de extrapolerade teminskurserna inte avviker mer än tre räntepunkter från den slutliga terminskursen. För andra valutor än euron bör hänsyn tas till särdragen på de lokala obligations- och swap-marknaderna när tidpunkten för inledandet av extrapoleringen av riskfria räntesatser och den lämpliga konvergensperioden för den slutliga terminskursen fastställs.

I 10 kap. 7 § föreskrivs särskilt om räntesatserna. Utgångspunkten är den att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten svarar för extrapoleringen. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om extrapoleringen.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. 2 punkten underpunkt a ska försäkringsbolaget när det använder matchningsjustering till-

ställa Finansinspektionen uppgifter om hur känsliga de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. och de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer. Enligt direktivets artikel 77c.1 punkt b ska matchningsjusteringen inte inkludera den grundläggande räntedifferensen, som motsvarar de återstående riskerna. Enligt förslaget ska bolaget dessutom bedöma de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel. Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. 2 punkten underpunkt b ska försäkringsbolaget bedöma hur känsliga dess försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar. Enligt paragrafens 4 mom. 2 punkten underpunkt c ska bolaget bedöma också effekterna av att matchningsjusteringen sätts till noll.

Ett försäkringsbolag som tillämpar volatilitetsjustering ska enligt paragrafens 4 mom. 3 punkten underpunkt a bedöma hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och de medräkningsbara kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen. Enligt den nämnda underpunkten ska bolaget dessutom bedöma de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar som förvaltas skilt för sig på deras medräkningsbara kapitalbasmedel. Enligt paragrafens 4 mom. 3 punkten underpunkt b ska bedömningen också omfatta effekten av att volatilitetsjusteringen sätts till noll.

Paragrafens 4 mom. motsvarar direktivets artikel 44.2 a, första och andra stycket.

11 §. *Riskhanteringsfunktion.* Det föreslås att till paragrafen fogas att nytt 3 mom. som baseras på Solvens II -direktivets artikel 44.5. I momentet föreskrivs om riskhanteringsfunktionens uppgifter i sådana fall att försäkringsbolaget helt eller delvis använder en intern modell som godkänts i enlighet med 11 kap. 21 §. Riskhanteringsfunktionen ansvarar i sådana fall för planering, genomförande, testning och kvalitetssäkring av den interna modellen, för dokumentering av den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den samt för analysering av den interna modellens funktion och rapportering om resultaten. Till funktionens uppgifter hör även att se till att svagheter i den interna modellen blir avhjälpta.

12 §. *Innehållet i en risk- och solvensbedömning.* Enligt de gällande bestämmelserna har försäkringsbolaget varit skyldigt att göra en risk- och solvensbedömning. Eftersom direktivets solvensbestämmelser fortfarande inte har antagits eller tillämpats har bedömningen gjorts i förhållande till de solvensbestämmelser i direktivet som nu föreslås bli ändrade. Övergången till en ny solvensreglering i enlighet med direktivet förutsätter vissa justeringar i fråga om risk- och solvensbedömningens innehåll samt när det gäller rapporteringen. Av den anledningen föreslås att i 12 § föreskrivs om bedömningens innehåll och i en ny 12 a § om upprättande av bedömningen samt om rapporteringen och tillämpningen. De föreslagna preciserande bestämmelserna är baserade på direktivets artikel 45.

Det föreslås att till rubriken för kapitlets 12 § fogas en hänvisning till risk- och solvensbedömningens innehåll.

Enligt förslaget ska paragrafens 1 mom. ändras så att det framgår av det inledande stycket att de följande 1—3 punkterna anger minimiinnehållet i bedömningen. Momentet innehåller sålunda inte nödvändigtvis en uttömmande förteckning över omständigheter som ska omfattas av bedömningen.

Momentets 1 punkt motsvarar 12 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen. I momentets 2 punkt hänvisas i överensstämmelse med direktivet till tillämpningen av bestämmelserna i 10 och 11 kap. Enligt momentets 3 punkt ska i samband med risk- och solvensbedömningen utredas i vilken mån bolagets riskprofil avviker från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med bolagets partiella eller fullständiga interna modell.

Enligt paragrafens 2 mom. 1 punkten ska bedömningen göras med beaktande av effekterna av tillämpningen av matchnings- och volatilitetsjusteringen och övergångsbestämmelserna i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (

/). Enligt 2 punkten i momentet ska bedömningen också göras så att de ovan i momentets 1 punkt nämnda korrigeringarna och övergångsbestämmelserna lämnas utan avseende. De föreslagna bestämmelserna är baserade på artikel 44.2, 44.2 a andra stycket samt på artiklarna 45.1 och 45.2 a i direktivet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om anpassning av den interna modellen till riskmåttet och kalibreringen enligt standardformeln. I sådana fall som avses i paragrafens 1 mom. 3 punkten, då försäkringsbolaget helt eller delvis använder den interna modellen, kan det riskmått och den tidsperiod (kalibrering) som bolaget tillämpar avvika från solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, t.ex. på grund av en högre kreditvärdering. Risk- och solvensbedömningen ska då göras i samma sammanhang som den interna modellen anpassas till riskmåttet och tidsperioden enligt direktivet. Bestämmelser om den interna modellen och hur modellens användning ska övervakas finns i 11 kap. 19—34 §. Momentet är baserat på artikel 45.3 i direktivet.

12 a §. *Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning.* Det föreslås att 12 § 2, 3 och 4 mom. utan innehållsmässiga ändringar blir den nya paragrafens 1, 2 och 3 mom.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska risk- och solvensbedömningen alltid beaktas i försäkringsbolagets strategiska beslut. När det är fråga om en omständighet som utgör ett centralt element i affärsstrategin, ska omständigheten beaktas i de strategiska besluten. Det föreslås därför att denna punkt i direktivet inte ordagrant tas in i lagen. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 45.4.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att kapitalkraven enligt 11 kap. inte får baseras på en risk- och solvensbedömning av bolaget. Härmed avses att Finansinspektionen inte på basis av en risk- och solvensbedömning får ålägga bolaget högre kapitalkrav. Bolagets bedömning fungerar i förhållande till tillsynsmyndigheten endast som utgångspunkt för tillsynen. Tillsynsmyndigheten ska sålunda självständigt bedöma om det eventuellt finns behov av att höja kapitalkravet, med beaktande av vad som föreskrivs nedan i 25 kap. 4 §. Bestämmelsen är baserad på artikel 45.7 i direktivet. I kommissionens förordning ingår inga närmare bestämmelser om vilka omständigheter som ska beaktas vid risk- och solvensbedömningen.

16 §. *Utläggning på entreprenad.* Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande lag.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att ordet ”och” i momentets inledande stycke ändras till ”eller”. I övrigt föreslås inga ändringar i den gällande bestämmelsen. Med en funktion avses i allmänhet en viss affärsprocess, medan en uppgift i allmänhet avser ett snävare arbetsskede än en funktion. Förslaget motsvarar direktivets artikel 49.2.

I det nya 5 mom. som föreslås i paragrafen hänvisas i informativt syfte till avdelning I kapitel IX avsnitt 4 artikel 274 i kommissionens förordning föreskrivs om kompletterande stadganden som gäller vilka omständigheter som ska beaktas i entreprenadavtal.

17 §. *Ersättningssystem.* I paragrafens nya 4 mom. hänvisas i informativt syfte till avdelning I kapitel IX avsnitt V artikel 275 i kommissionens förordning, där det finns kompletterande bestämmelser om sådana omständigheter som ska beaktas i fråga om ersättningssystemet.

18 §. *Aktuariefunktion.* Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar gällande lag.

I paragrafens 2 mom. 1 och 2 punkten föreslås en sådan precisering att punkterna kommer att omfatta förutom ansvarsskulden i bokföringen enligt den gällande lagen, även de försäkringstekniska avsättningarna som avses i solvensberäkningen. Momentets 3 punkt preciseras så att den gäller enbart de försäkringstekniska avsättningarna i solvensberäkningen. Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en ny 3 a punkt enligt vilken aktuariefunktionen ska jämföra bästa skattningar som avses i 10 kap. 6 § med den faktiska utvecklingen. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 48.1 d. Vidare föreslås att till 2 mom. fogas en ny 3 b punkt enligt vilken aktuariefunktionen i sådana fall som avses i 10 kap. 11 § ska se över beräkningen av ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna. Paragrafens 2 mom. 4—7 punkten motsvarar gällan-

de lag. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 48.1 f.

Placering av tillgångar

Det föreslås att i kapitlet tas in en ny mellanrubrik, dvs. ”Placering av tillgångar” före den nya 20 a §. Avsikten är att särskilja bestämmelserna om placering av tillgångar från kapitlets övriga bestämmelser.

20 a §. *Aktsamhetsprincipen.* I kapitlets nya 20 a § föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 132.2 och 132.4 om aktsamhetsprincipen som ska iakttas i försäkringsbolags placeringsverksamhet.

Enligt paragrafens 1 mom. får försäkringsbolag placera sina tillgångar endast i egendom och finansiella instrument som är förenade med risker som bolaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera. Enligt förslaget ska bolaget beakta dessa risker i bedömningen av sitt totala solvensbehov i enlighet med 12 §. Syftet med bestämmelsen är att bolaget inte ska placera sina tillgångar i egendom som är förenad med okända, okontrollerade och icke mätbara risker som, om de realiseras kan utgöra ett hot mot de försäkrade förmånerna.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolags medel placeras på ett sätt som garanterar säkerhet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet för portföljen som en helhet. I direktivets artikel 132.2 nämns uttryckligen placering av tillgångar som ska täcka kapitalkraven, men detta krav gäller bolagets samtliga placeringar. Enligt direktivet ska tillgångarna placeras på ett sätt som garanterar hela portföljens säkerhet och kvalitet; för dessa finns i paragrafen endast ett begrepp för säkerhet. Dessutom ska bolaget enligt direktivet säkra placeringarnas likviditet och lönsamhet, som i förslaget motsvaras av begreppen likviditet, tillgänglighet för portföljen som helhet och lönsamhet. Med tillgänglighet avses t.ex. att tillgångarna placeras i stater från vilka de vid behov kan tas hem.

Paragrafens 3 mom. gäller placering av tillgångar som ska användas för täckning av de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. Enligt 3 mom. ska tillgångarna placeras med beaktande av försäkringsavtalens art och varaktighet enligt 10 kap. Solvens II -regleringen förutsätter inte att egendom som utgör täckning för de försäkringstekniska avsättningarna ska specificeras, utan regleringen gäller placering av tillgångar i allmänhet. Därför föreskrivs i 3 mom. generellt att tillgångarna ska placeras med beaktande av försäkringsavtalens art och duration enlig 10 kap.

I fråga om placeringarna ska beaktas bolagets offentliggjorda mål för placeringsverksamheten samt övriga mål som enligt lagstiftningen kan vara t.ex. de mål som uppställs för utbetalning av tilläggsförmåner (13 kap. 2 § 3 mom.). Tillgångarna ska placeras med beaktande av de försäkrade förmånerna. I händelse av konflikter mellan bolagets intressen och de försäkrade förmånerna ska placeringarna göras i de försäkrades intresse.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs om begränsning av användningen av derivatinstrument. Sådana instrument ska det vara möjligt att använda endast så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning. Bestämmelsen gäller inte affärsverksamhet i anslutning till fondförsäkringsavtal.

Momentet motsvarar till innehållet 10 kap. 15 § 1 mom. i gällande lag och det är baserat på direktivets artikel 132.4 andra stycket, enligt vilket användning av derivatinstrument ska vara möjligt så länge som de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning. Av det första stycket i direktivets artikel 132.4 framgår att medlemsstaternas begränsningsmöjlighet i detta avseende inte gäller fondförsäkringsavtal. Användningen av derivatinstrument ska därför inte begränsas när det är fråga om investering av tillgångar som utgör täckning för fondförsäkringsavtal.

Eftersom det i kommissionens förordning inte närmare anges vad som avses med en effektiv portföljförvaltning måste Finansinspektionen i sina anvisningar, i den utsträckning som den anser behövlig, definiera i vilken utsträckning användning av derivatinstrument kan anses vara tillåten, med beaktande av de begränsningar enligt artikel 133.3 som beskrivs nedan i samband med 20 c §.

Enligt den föreslagna paragrafens 5 mom. ska sådana placeringar och tillgångar hållas på aktsamma nivåer, som inte är föremål för handel på en marknad som regleras i lagen om handel med finansiella instrument. Definitionen av begreppet reglerad marknad motsvarar definitionen i direktivets artikel 13.22. I 10 kap. 13 och 16 § i gällande lag föreskrivs att av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med onoterade värdepapper och med placeringar i en enda fastighet. Något sådant procenttal nämns inte i den föreslagna bestämmelsen, utan bolaget ska med beaktande av sin egen riskprofil bedöma vad som är en aktsam nivå för placeringarna och tillgångarna. I avsaknad av preciserande beslut, bestämmelser eller anvisningar kan motsvarande belopp som i den gällande lagen emellertid fortsättningsvis anses vara riktgivande anvisningar vid bedömningen av vad som är en lämplig nivå för placeringarna och tillgångarna och tillämpningen av omsorgsplikten.

I den föreslagna paragrafens 6 mom. ingår en informativ hänvisning till att det dessutom i avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning föreskrivs närmare om placering av försäkringsbolags tillgångar i konvertibla värdepapper eller strukturerade finansiella instrument.

20 b §. *Diversifiering av tillgångar.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om diversifiering av placeringar i enlighet med artikel 132.4 fjärde och femte stycket.

Av den nya paragrafen framgår huvudprincipen för diversifiering. Enligt bestämmelsen ska försäkringsbolagets placeringar vara tillräckligt diversifierade för undvikande av överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller företagsgrupp eller av ett geografiskt område samt allt för stor riskkoncentration i portföljen som helhet. Diversifieringen är viktig framför allt för undvikande av att riskerna i alltför stor utsträckning koncentreras i placeringstillgångarna.

20 c §. *Fondförsäkringar.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om fondförsäkringar. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 132.3 och motsvarar delvis 10 kap. 22 § i gällande lag.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska på fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser, denna paragraf och 20 a § om aktsamhetsprincipen tillämpas, med undantag för 20 a § 4 mom.

Enligt 10 kap. 22 § 2 mom. i den gällande lagen ska ansvarsskulden för fondförsäkringar till minst 95 procent täckas med tillgångar som hör till de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av dessa försäkringar. Det föreslås att den gällande bestämmelsen ändras så att den stämmer överens med direktivets ordalydelse. I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs därför i överensstämmelse med direktivets artikel 132.2, att försäkringstekniska avsättningar för fondförsäkringar enligt 10 kap. ska så exaktsom möjligt motsvaras av tillgångar som hör till investeringsobjekt som bestämmer dessa försäkringars värdeutveckling. I direktivet nämns som sådana tillgångar andelar i ett fondföretag enligt definitionen i direktiv 85/611/EEG, värdet av tillgångar som ingår i en intern fond som ägs av ett försäkringsföretag samt förmåner som enligt ett försäkringsavtal är direkt knutna till ett aktieindex. I praktiken kan bestämmelsen fortsättningsvis tolkas i enlighet med den gällande regleringen, eftersom i direktivet, i kommissionens förordning eller i de tekniska standarderna inte definieras hur uttrycket ”så nära som möjligt” ska tolkas. Med uttrycket avses att de försäkringstekniska avsättningarna till minst 95 procent ska motsvaras av tillgångar som hör till investeringsobjekt som bestämmer dessa försäkringars värdeutveckling.

Vidare föreslås att i paragrafens 3 mom. bibehålls mot den gällande lagen svarande bestämmelser enligt vilka värdet på tillgångsposter som hör till placeringsobjekt som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling måste fortlöpande kunna bestämmas och tillgångsposterna omvandlas till pengar i enlighet med försäkringsvillkoren. För en tillgångspost i anslutning till en fondförsäkring måste gälla en beräknings- eller definitionsgrund som gör det möjligt att fortlöpnade beräkna tillgångspostens värde.

Med avvikelse från den gällande bestämmelsen hänvisas i förslaget emellertid inte till det verkliga värdet. Med värde avses i princip det verkliga värde till vilket tillgångarna

kan realiseras mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och som har ett intresse av att transaktionen genomförs, och till vilket tillgångsposterna också värderas i försäkringsbolagets balansräkning i enlighet med 8 kap. 19 §. Också värderingsprinciperna i direktivets artikel 75 och i de preciserande bestämmelserna i kommissionens förordning (artiklarna 7—16) kan ge en fingervisning om värderingen. Enligt artikel 16.1 i kommissionens förordning får en finansiell tillgång eller finansiell skuld inte värderas till anskaffningsvärdet eller till ett upplupet anskaffningsvärde. I förordningen föreskrivs dessutom om värdering i en sådan exceptionell situation då det inte finns något noterat pris för de tillgångar som utgör täckning för de försäkringstekniska avsättningarna för fondförsäkringar. I fråga om fondförsäkringar accentueras aktsamhetsprincipen i 20 a § såtillvida att placeringarnas värden måste kunna mätas och rapporteras på ett tillförlitligt sätt.

När det gäller rapporteringen av det beräknade värdet kan utgångspunkten, på motsvarande sätt som enligt 48 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder, anses vara värdet varje bankdag.

Till övriga delar motsvarar 3 mom. gällande lag.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att om fondförsäkringen innefattar försäkringsbolagets löfte om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar, t.ex. ett löfte om att en viss procent av det placerade kapitalet återbetalas oavsett värdeutveckligen, ska i placeringsverksamheten, i fråga om den ökning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. som följer av detta löfte eller denna förmån, iakttas aktsamhetsprincipen enligt 20 a § och bestämmelserna om diversifiering av tillgångar i 20 b §. Sådana försäkringar kallas variabla annuiteter. I Finland har sålts försäkringar som innebär att förmånstagaren vid dödsfall har garanterats de betalda premierna eller en del av dem. I andra länder används bl.a. försäkringar som garanterar en avtalad förmån vid återköp av försäkringen. Vissa variabla annuiteter är förenade med avsevärda risker för försäkringsbolaget, eftersom det i sista hand är försäkringstagaren som fattar placeringsbesluten i fråga om fondförsäkringar.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse som motsvarar 10 kap. 22 § 3 mom. i den gällande lagen. Täckningen för fondförsäkringars ansvarsskuld ska enligt bestämmelsen hållas åtskild från täckningen för försäkringsgivarens övriga ansvarsskuld. Bestämmelsen sammanhänger i första hand med konkurslagstiftningen och med 23 kap. 35 § 3 mom. i gällande lag, där det föreskrivs att tillgångarna i ett livförsäkringsbolag före skiftet av tillgångarna först ska fördelas mellan fondförsäkringsbeståendet och det övriga försäkringsbeståendet. Placeringarna i samband med fondförsäkringar ska sålunda fortsättningsvis behandlas som en självständig del, separat från de övriga placeringstillgångarna och de ska enligt förslaget, enligt rådande praxis, också i fortsättningen tas upp separat från den övriga ansvarsskulden i bokslutet.

Föreskrifter och dispens

21 §. *Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter.* I 6 kap. 21 § i den gällande lagen föreskrivs om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Paragrafens 2—4 och 5 punkt motsvarar till sitt innehåll gällande lag. I paragrafens 2 punkt, föreslås en hänvisning till 26 kap. 39 §, i stället för till den bestämmelse som föreslås upphävas.

I paragrafens 1 punkt föreslås en sådan ändring att Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter förutom i fråga om den anmälan som avses i 4 § 4 mom., även i fråga om en sådan underrättelse som avses i 9 § 3 mom.

I paragrafens 3 punkt föreslås en sådan ändring, att hänvisningen till riskhantering i 10 § justeras så att den täcker datasystem och ordnandet av datasäkerhet som en del av operativ riskhantering som avses i 10 § 3 mom. Hänvisningen till ordnandet av intern kontroll som avses i 14 § upphävs. Solvens II direktivet innebär fullharmonisering. I direktivet ingår inte sådana bemyndiganden enligt vilka den nationella tillsynsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter om verkställigheten efter att direktivet genomförts natio-

nellt. Därutöver finns i kommissionens förordning och eventuellt andra delegerade rättsakter samt i den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens rekommendationer och anvisningar sådana närmare bestämmelser om verkställigheten av direktivet, som specificerar och förenhetligar tillämpningsområdet av och innehållet i direktivets bestämmelser. Detta minskar i fortsättningen behovet för nationella bestämmelser, eftersom dessa kan överlappa andra rättsakter.

I de nämnda rättsnormerna finns dock inte bestämmelser om datasystem och ordnandet av datasäkerhet som en del av operativ riskhantering som avses i 10 § 3 mom. Av denna orsak föreslås ett bemyndigande för Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter om saken. Att datasystem, ordnandet av datasäkerhet och kontinuitetsplaner har ordnats på ett adekvat sätt kan ses som en väsentlig del av tillförlitlig affärsverksamhet och tryggande av försäkrade förmåner. Föreskrifterna skulle vara likartade som de som finns i standard 4.4b i fråga om hantering av operativa risker i fråga om t.ex. kreditinstitut.

7 kap. Revision och särskild granskning

Revision

Det föreslås att en ny mellanrubrik tas in i lagen före 1 §. Det är skäl att ordna in alla paragrafer i kapitlet under en mellanrubrik.

6 §. *Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om revisorns skyldighet att fortlöpande granska försäkringsbolaget under räkenskapsperioden. Enligt 11 § i revisionslagen (459/2007) omfattar revisionen enligt lagens 1 kap. 1 § 1 mom. granskning av sammanslutningens eller stiftelsens bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse samt förvaltning. I balansräkningen består den försäkringstekniska ansvarsskulden av poster i balansräkningens passiva som redan i enlighet med revisionslagens generalklausul är föremål för revision. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan justering att hänvisningen uttryckligen ska gälla granskning av ansvarsskulden enligt 9 kap., liksom för närvarande, och inte granskning av de försäkringstekniska avsättningarna i anslutning till solvensberäkningen enligt 10 kap.

Eftersom verksamhetskapitalet inte längre ska beräknas med stöd av Solvens II -direktivet, utan i stället solvensen ska beräknas på det sammanlagda värdet av de poster som hör till kapitalbasmedlen, föreslås att i 1 mom. stryks hänvisningen till skade- och livförsäkringsbolags verksamhetskapital. Då en granskning av kapitalbasmedlen i praktiken förutsätter också granskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap., sträcker sig revisorns skyldigheter längre än för närvarande, om revisorn uttryckligen förutsätts granska också solvensställningen i balansräkningen enligt Solvens II -direktivet. Detta har inte ansetts vara ändamålsenligt.

Som en teknisk justering i 1 mom. föreslås dessutom i finska texten en teknisk ändring som inte påverkar den svenska texten.

Paragrafen ska tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag har ändrats genom lag (442/2012) bl.a. så att ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital och utjämningsbelopp har sammanslagits till ett solvenskapital. Arbetspensionsförsäkringsbolag har sålunda enligt gällande lag inte längre ha något verksamhetskapital utan i stället ett solvenskapital, vilket innebär att 7 kap. 6 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen måste ändras. Eftersom de begrepp som avser försäkringsbolag och arbetspensionsförsäkringsbolag skiljer sig från varandra är det skäl att i momentet ta in en separat hänvisning till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag i fråga om solvenskapitalet och också i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolagens ansvarsskuld. Ändringen är närmast av teknisk karaktär.

Det föreslås att innehållet i paragrafens 2 mom. upphävs eftersom försäkringsbolag enligt direktivet inte längre är skyldiga att föra en förteckning över tillgångsposter som motsvarar täckningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden (täckningsförteckning). Enligt förslaget kan förteckningen inte heller vara föremål för revision, eftersom någon sådan förteckning inte längre behöver upprätthållas.

Det nya 2 mom. motsvarar paragrafens 3 mom. i den gällande lagen. I paragrafens 3 mom. föreslås en sådan teknisk ändring att hänvisningen till 2 mom. i gällande lag, som föreslås upphävas, stryks.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 4 mom. gällande lag.

8 kap. Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern

4 §. *Tillämpning av bokföringslagen.* I denna paragraf föreslås ändringar av teknisk karaktär. I paragrafens 8 mom. kompletteras hänvisningen till den försäkringstekniska ansvarsskulden så att den avser ansvarsskulden i enlighet med 9 kap. För att undvika sammanblandning används på svenska begreppet försäkringsteknisk ansvarsskuld i fråga om avsättningar i bokslutet enligt 9 kap. och begreppet försäkringstekniska avsättningar i fråga om solvensberäkning enligt 10 kap. Dessutom föreslås att hänvisningen till dotter- eller intressesammanslutning ersätts med en hänvisning till dotter- och intresseföretag. Intresseföretag är ett mera vedertaget begrepp än intressesammanslutning.

19 §. *Värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde.* I denna paragraf föreslås tekniska ändringar. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att uttrycket ”placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld” ersätts med uttrycket ”placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld enligt 9 kap.”. Orsaken till ändringen är att direktivet inte föreskrivs om täckning för ansvarsskuld. Dessutom undviks på detta sätt att försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt föreslagna 10 kap. sammanblandas med sådan bokföringsmässig ansvarsskuld som avses i 9 kap. och i detta moment.

Paragrafens 2 mom. motsvarar innehållsmässigt gällande lag.

29 §. *Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter.* I denna paragraf föreslås tekniska ändringar. I paragrafens rubrik och inledande stycke ändras Försäkringsinspektionen till Finansinspektionen. Paragrafens 5 punkt preciseras för tydlighetens skull så att orden ”de försäkringstekniska” stryks för att förtydliga skillnaden mellan ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. Dessutom ändras hänvisningen till solvensen enligt 11 kap. så att den avser kapitalbasmedel enligt 12 kap. Med avvikelse från den gällande lagen behöver uppgifter om solvensen inte längre ges i ett särskilt bokslut eller i verksamhetsberättelsen utan i samband med dem. Avsikten med ändringen är att understryka den omständigheten att uppgifterna om solvensen i enlighet med direktivet inte längre utgör en del av bokslutet och verksamhetsberättelsen och sålunda inte omfattas av den lagstadgade revisionen. Dessa uppgifter kan lämnas i en särskild rapport, samtidigt som bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Till övriga delar motsvarar paragrafen gällande lag.

8 a kap. Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

Det föreslås att till försäkringsbolagslagen fogas ett nytt 8 a kap. I kapitlets 1—6 § föreslås bestämmelser motsvarande direktivets artiklar 51 och 53—56, som gäller försäkringsbolags lägesrapporter om solvens och finansiell ställning samt möjligheten att inte offentliggöra sådan information. Motsvarande bestämmelser om försäkringsbolags lägesrapporter om solvens och finansiell ställning finns inte i den gällande lagen, även om en del av den information som ska offentliggöras har framgått och också i framtiden kan framgå av noterna till försäkringsbolagens bokslut eller kan ingå i verksamhetsberättelsen. Avsikten är att samma information inte behöver offentliggöras mer än en gång.

Avsikten med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning är dock att understryka bolagens skyldighet att offentliggöra jämförbar, uppdaterad och konsekvent information. Informationen kan utnyttjas såväl av tillsynsmyndigheten och placerarna som av försäkringstagarna.

1 §. *Lägesrapporter om solvens och finansiell ställning.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om försäkringsbolags skyldighet att årligen offentliggöra en lägesrapport om sin solvens och finansiella ställning. Försäk-

ringsbolagets styrelse ska godkänna lägesrapporten innan den offentliggörs. Momentet motsvarar direktivets artikel 51.1 första stycket.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att försäkringsbolaget ska upprätta system och skriftliga verksamhetsprinciper och iaktta förfaranden som säkerställer att alla uppgifter som offentliggörs i enlighet med 2—6 § fortlöpande är relevanta. Bolaget ska sålunda säkerställa att de skriftliga verksamhetsprinciperna också iakttas i bolagets verksamhet.

Enligt paragrafens 3 mom. får försäkringsbolaget utnyttja eller hänvisa till andra offentliggöranden enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa offentliggöranden till såväl art som omfattning är likvärdiga med den information som krävs enligt 2—4 §. Sådana uppgifter kan framgå t.ex. av bokslutet och verksamhetsberättelsen eller av dokument som publiceras i samband med dem. Uppgifterna ska läggas fram antingen i fullständig form eller som hänvisningar till publicerade uppgifter. Försäkringsbolagen kan frivilligt offentliggöra också andra uppgifter i anslutning till sin solvens eller finansiella ställning än sådana uppgifter eller utredningar som ska offentliggöras i rapporten. Momentet motsvarar ingressen i direktivets artikel 51.1 andra stycket och artikel 53.3. Den sista meningen i andra stycket genomförs med de bestämmelser som föreslås i 2 § i detta kapitel.

Genom kommissionens förordning föreskrivs dessutom vilka uppgifter som ska offentliggöras samt hur och när detta ska se. I paragrafens 4 mom. föreslås en informativ bestämmelse om saken, med en hänvisning till avdelning I kapitel XII i förordningen.

2 §. *Lägesrapporternas innehåll.* I denna paragraf föreskrivs närmare om innehållet i en lägesrapport om solvens och finansiell ställning.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten ska lägesrapporten för det första innehålla en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat. Enligt 2 punkten ska lägesrapporten innehålla en beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till bolagets riskprofil. Enligt 3 punkten ska lägesrapporten innehålla en beskrivning där varje riskkategori behandlas separat av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet. Enligt 4 punkten ska lägesrapporten innehålla en beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och andra skulder av underlagen och metoderna för deras värdering med förklaring av eventuella större skillnader mellan dessa och dem som tillämpas vid värderingen av dem i bokslutet om motsvarande poster värderas i bokslutet. Till momentets 4 punkt. hänförs även en situation där försäkringsbolaget tillämpar matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §. Enligt momentets 5 punkt ska lägesrapporten i detta fall innehålla uppgifter om tillämpning av matchningsjusteringen. Med det tillämpningsområde som avses i detta lagrum, avses att lägesrapporten ska innehålla uppgifter om försäkringsförpliktelser och placeringstillgångar som hör till de respektive portföljer som matchningsjuteringen tilllämpas på. På motsvarande sätt ska lägesrapporten vid behov innehålla ett omnämnande om volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § tilllämpas. Dessutom ska rapporten innehålla en kvantitativ uppskattning av effekterna för försäkringsbolagets finansiella ställning ifall matchnings- eller volatilitetsjusteringen sätts till noll.

Paragrafens 1 mom. motsvarar direktivets artikel 51.1 andra stycket punkterna a—d samt artikel 51.1 a.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs vilka uppgifter som åtminstone ska tas in i beskrivningen av kapitalförvaltningen. Förteckningen är inte uttömmande. Enligt momentets 1 punkt ska lägesrapporten innehålla en beskrivning av dispositionen av det egna kapitalet, som tar upp åtminstone kapitalbasens struktur och belopp samt kvalitet samt enligt 2 punkten solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp. Enligt momentets 3 punkt ska bolaget också offentliggöra information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln enligt 11 kap. 7 § och de krav som ligger till grund för den interna modell som företaget eventuellt använder vid beräkningen av solvenskapitalkravet. Försäkringsbolaget ska sålunda i princip i be-

skrivningen klargöra om det tillämpar standardformeln eller en egen intern modell och hur den interna modellen eventuellt skiljer sig från standardformeln. Dessutom ska försäkringsbolaget enligt momentets 4 punkt klargöra storleken av det underskridande minimikapitalkravet eller väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa förhållanden senare rättats till, samt en förklaring av deras ursprung och följder och en redogörelse för de korrigerade åtgärder som vidtagits.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar direktivets artikel 51.1 e styckena i, ii, iv och v. I direktivets artikel 51.1 e stycke iii föreskrivs dessutom att i beskrivningen också ska tas in det alternativ för att beräkna solvenskapitalkravet som anges i artikel 304, dvs. durationsmodellen. Det är emellertid inte nödvändigt att nämna detta stycke i 2 mom., eftersom direktivets artikel 304 enligt förslaget inte ska genomföras i Finland.

3 §. *Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen.* I denna paragraf föreskrivs närmare om den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten, dvs. om beskrivningen av kapitalbasens struktur och belopp samt kvalitet. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska beskrivningen innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasen som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en förklaring av eventuella betydande skillnader i förhållande till värderingar i bokslutet samt en kort beskrivning av i vilken mån kapital kan överföras.

Ur beskrivningen ska kortfattat framgå om kapital kan överföras. Med överföring av kapitalbasmedel avses i vilken utsträckning poster som hör till ett enskilt bolags kapitalbasmedel kan användas för att täcka andra, till samma företagsgrupp hörande, bolags förluster. Bolagets kapitalbas kan beaktas i gruppens solvensberäkning i fråga om den del som överskrider kapitalbasmedlens minimibelopp och som fritt kan överföras mellan de företag som hör till gruppen. Poster som inte kan överföras ska räknas in i gruppens kapitalbasmedel till den del som de täcker bolagets solvenskapitalkrav.

Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artikel 51.2 första stycket.

4 §. *Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav.* I denna paragraf föreskrivs närmare om de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten ska i fråga om dessa uppgifter framgå solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap. Enligt momentets 2 punkt ska anges eventuellt höjning av kapitalkrav som ålagts enligt 25 kap. 4 § eller effekten av de bolagsspecifika parametrar som försäkringsbolaget ska använda enligt 11 kap. 18 §. Enligt momentets 3 punkt ska anges kortfattade uppgifter om Finansinspektionens skäl för att ålägga försäkringsbolaget höjning av kapitalkravet eller användning av bolagsspecifika parametrar.

Enligt paragrafens 2 mom. ett försäkringsbolag ska i samband med offentliggörandet vid behov meddelas om Finansinspektionen i ett senare skede gör en separat uppskattning av det slutliga beloppet för solvenskapitalkravet. Solvenskapitalkravets belopp blir följaktligen slutgiltigt först efter det att myndighetens tillsynsprocess i bolaget avslutas.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 51.2 andra och fjärde stycket. I förslaget ingår inte övergångsbestämmelsen i direktivets artikel 51.2 tredje stycket, enligt vilken medlemsstaterna inte behöver kräva att bolagen offentliggör kapitaltillägg eller effekten av bolagsspecifika parametrar.

5 §. *Undantag i fråga om offentliggörande.* I denna paragraf föreskrivs om undantag från bolagets skyldighet att offentliggöra uppgifter som avses i kapitlet.

Offentliggörande av uppgifter som avses i kapitlet kan vara förenat med risk för att ett annat försäkringsbolag utan grund utnyttjar affärshemligheter. Därför föreslås i paragrafens 1 mom. en bestämmelse enligt vilken ett försäkringsbolag inte behöver offentliggöra sådana uppgifter som avses i detta kapitel för det första om andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifterna offentliggjordes. Det är då fråga om affärshemligheter. Försäkringsbolaget behöver inte heller offentliggöra uppgifter om det är fråga om sekretessbelagd information. I båda fallen förutsätts det att Finansinspektionen ger sitt samtycke, i en form och vid en tidpunkt som inte anges närmare. Finansinspek-

tionen kan sålunda ge sitt samtycke t.ex. med anledning av att bolaget eventuellt gör en anmälan om saken på förhand eller efteråt i samband med Finansinspektionens tillsyn efter dennas förfrågan eller på något annat motsvarande sätt. Försäkringsbolaget ska dock alltid offentliggöra en sådan beskrivning av kapitalförvaltningen som avses i 2 § 2 mom.

Dessutom ska försäkringsbolaget enligt paragrafens 2 mom. i lägesrapportering om solvens och finansiell ställning ange att information inte har offentliggjorts och motivera detta.

I kommissionens förordning föreskrivs närmare om situationer där information inte behöver offentliggöras.

Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar till innehållet direktivets artiklar 53.1, 53.2 och 53.4.

6 §. *Uppdatering av lägesrapporten på grund av en betydande förändring.* Enligt 1 § 1 mom. i detta kapitel är ett försäkringsbolag skyldigt att årligen offentliggöra en lägesrapport. I 1 mom. i denna paragraf föreskrivs dessutom om försäkringsbolagets skyldighet att uppdatera lägesrapporten om det sker en sådan betydande förändring i bolagets verksamhet som har inverkar väsentligt på de uppgifter som tidigare offentliggjorts. Lägesrapporten ska sålunda fortlöpande hållas uppdaterad. I samband med offentliggörandet ska det också redogöras för vilken typ av betydande förändring det är fråga om och hur den påverkar bolagets verksamhet. Försäkringsbolag kan naturligtvis frivilligt offentliggöra uppgifter om andra förändringar som gäller deras solvens eller finansiella ställning. Momentet motsvarar direktivets artikel 54.1 första stycket.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om situationer då informationen i lägesrapporter ska uppdateras och offentliggöras omedelbart. Det är fråga om situationer där det åtminstone ska anses ha skett en sådan betydande förändring som avses i 1 mom. Det är enligt 2 mom. 1 punkten fråga om en betydande förändring då minimikapitalkravet inte längre är uppfyllt och Finansinspektionen antingen bedömer att försäkringsbolaget inte kommer att kunna överlämna någon realistisk kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § eller inte erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då underlåtelsen upptäcktes. Alternativt är det enligt 2 punkten fråga om en betydande förändring då det har skett ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet och Finansinspektionen inte inom två månader från det datum då underlåtelsen upptäcktes har erhållit någon realistisk plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 §. De förändringar som nämns i detta moment utgör inte någon uttömmande förteckning över betydande förändringar. Också någon annan motsvarande förändring kan anses vara betydande. Momentet motsvarar direktivets artikel 54.1 andra stycket.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att i sådana fall som definieras i 2 mom. kräva att försäkringsbolaget omedelbart offentliggör en utredning varav framgår beloppet av underskridandet, underskridandets orsaker och följder samt vilka korrigerande åtgärder som vidtagits. Momentet motsvarar direktivets artikel 54.1 tredje stycket första meningen och fjärde stycket första meningen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om försäkringsbolagets skyldighet att offentliggöra att avvikelsen från kapitalkravet inte har korrigerats inom utsatt tid. I momentet föreskrivs också vilken information som ska lämnas i ett sådant fall. Försäkringsbolaget ska utöver uppgifter som avses i 3 mom. dessutom offentliggöra ytterligare planerade korrigerande åtgärder. Momentet motsvarar till innehållet artikel 54.1 tredje stycket andra meningen och fjärde stycket andra meningen.

9 kap. Ansvarsskuld i bokföringen

Det nationella genomförandet av Solvens II -direktivets bestämmelser om ansvarsskuld innebär att det i lagen kommer att finnas bestämmelser dels om ansvarsskuld i bokföringen och dels om försäkringstekniska avsättningar. För att på ett tydligt sätt göra skillnad mellan ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar föreslås att den gällande lagens bestämmelser om ansvarsskuld i bokföringen överförs till ett eget kapitel i lagens del II 8 kap. (Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern) ef-

ter 8 a kap. (Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning). Bestämmelserna om ansvarsskuld i bokföringen och bokslutet ska enligt förslaget sålunda helt separeras från lagens del III, i vilken i överensstämmelse med Solvens II -direktivet tas in nya bestämmelser om försäkringsbolags solvens.

För lagens 9 kap. föreslås en ny rubrik, dvs. ”Ansvarsskuld i bokföringen”. På detta sätt förtydligas den omständigheten att det i fortsättningen behövs två termer, dvs. en för bokföringens behov och en annan för den nya solvensregleringen. I lagen föreslås preciseringar av vilket kapitel det är fråga om, dvs. kapitlet om ansvarsskuld i bokföringen eller kapitlet om försäkringstekniska avsättningar.

Enligt gällande 9 kap. ingår i ersättningsansvaret också ett utjämningsbelopp. Med utjämningsbelopp avses ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat belopp. Närmare bestämmelser om utjämningsbelopp för skadeförsäkringsbolag finns numera i social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011).

I skadeförsäkringsverksamhet har utjämningsbeloppet en stor betydelse till följd av avsevärda fluktuationer i försäkringsrörelsen mellan olika år. Det föreslås att bestämmelsen om utjämningsbelopp ska kvarstå i fråga om skadeförsäkringsbolag, men i en anpassad form. Dimensioneringen av utjämningsbeloppet i fråga om skadeförsäkringsbolag ska bindas till den nya Solvens II -ramen: målbeloppet är det kapitalkrav som hänför sig till försäkringsrörelsen och utjämningsbeloppets maximibelopp är en multipel av målbeloppet.

Den gällande regleringen framgår i stort sett av den ovan nämnda förordningen som utfärdats av social- och hälsovårdsministeriet. I fortsättningen ska merparten av regleringen tas in i försäkringsbolagslagen medan endast tekniska bestämmelserna ska tas in i en av social- och hälsovårdsministeriet utfärdad förordning. Genom de föreslagna lagändringarna och den förordning som social- och hälsovårdsministeriet utfärdar i ett senare skede genomförs i princip förslagen som lagts fram av den underarbetsgrupp som behandlat frågan om utjämningsbelopp och garantiavgiftsposter.

1 §. Ansvarsskuld i bokföringen. På grund av att försäkringsbolag i fortsättningen har dels ansvarsskuld och dels försäkringstekniska avsättningar föreslås att paragrafens rubrik och 1 mom. preciseras. Begreppet ansvarsskuld betyder sålunda endast bokföringsmässig ansvarsskuld enligt detta 9 kap. Nedan i 10 kap. föreslås bestämmelser om begreppet försäkringstekniska avsättningar.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande lag.

I paragrafens 3 mom. föreslås en teknisk ändring som innebär att Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

3 §. *Ersättningsansvar.* Det föreslås att denna paragraf ändras så att till den fogas en hänvisning till utjämningsbelopp i ett skadeförsäkringsbolag i enlighet med 4 §. Detta gäller också återförsäkringsbolag, eftersom på ett återförsäkringsbolag i enlighet med 1 kap. 4 § i princip ska tillämpas bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag. Eftersom i 4 § föreskrivs endast om utjämningsbelopp för skadeförsäkringsbolag gäller bestämmelsen inte längre livförsäkringsbolag. Enligt övergångsbestämmelserna ska livförsäkringsbolagens utjämningsbelopp avvecklas inom 10 år.

Enligt föreslagna 1 kap 15 § 3 mom. avses med kompositbolag ett livförsäkringsbolag som utöver livförsäkring bedriver skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2, på ett annat sätt än som anknytande verksamhet till livförsäkring. Sålunda kommer kompositbolag inte att i fortsättningen ha utjämningsbelopp, trots att de bedriver skadeförsäkringsverksamhet.

4 §. *Utjämningsbelopp.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om definition av begreppet utjämningsbelopp och om utjämningsbeloppet i bokslutet.

Enligt paragrafens 1 mom. första meningen avses med utjämningsbelopp ett för skaderika år ackumulerat belopp. Denna definition motsvarar i sak 9 kap. 4 § 1 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen. Det föreslås emellertid att det inexakta uttrycket ”riskteoretiskt beräknat” stryks. Orsaken är den att en

riskteoretisk beräkning snarare anger gränserna för utjämningsbeloppet än själva utjämningsbeloppet.

Utjämningsbeloppet är ett på hela försäkringsbeståndet beräknat belopp som ingår i den bokföringsmässiga ansvarsskulden och tryggar försäkringsbolagets förmåga att fullgöra sina åtaganden gentemot försäkringstagarna, de försäkrade och förmånstagarna. Det jämnar ut fluktuationer i skadekvoten på längre än ett års sikt. Denna tankegång framgår tydligare i 5 b § där det föreskrivs om överföringar till eller från utjämningsbeloppet. Behovet att jämna ut tillfälliga förändringar i skadekvoten sammanhänger med beredskapen att fullgöra åtagandena gentemot försäkringstagarna, de försäkrade och förmånstagarna. Sådana förändringar är typiska i synnerhet när det är fråga om skadeförsäkring. Skadeförsäkringar tas uttryckligen för skador som inträffar slumpmässigt och innebär att den försäkrade risken överförs på ett försäkringsbolag.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. andra meningen har utjämningsbeloppet ett minimibelopp, ett maximibelopp och ett målbelopp. Dessa begrepp sammanhänger med dimensioneringen av målbeloppet. I de följande paragraferna, dvs. 5 och 5 a §, föreskrivs om dimensionering av beloppen. Enligt paragrafens 1 mom. är systemet med utjämningsbelopp obligatoriskt för finländska skadeförsäkringsbolag, även om utjämningsbeloppet på grund av dimensioneringen av minimibeloppet enligt 5 a § vid någon tidpunkt kan bli noll. Den omständigheten att systemet med utjämningsbelopp är obligatoriskt innebär inte ett sådant extra solvenskrav som är förbjudet enligt Solvens II -direktivets maximiharmonisering.

Den gällande paragrafens 2 mom. om livförsäkringsbolags utjämningsbelopp föreslås bli upphävt. I livförsäkringsbolag har utjämningsbeloppet varit av en annan karaktär och dess betydelse har varit mindre än i skadeförsäkringsbolag. På grund av den långa avtalstiden för livförsäkringar och den särskilda garanti som premierna innebär samt på grund av den tilläggsförmånsteknik som skälighetsprincipen förutsätter har behovet av utjämningsbelopp i samband med livförsäkring varit betydligt mindre än i fråga om skadeförsäkring. Om utjämningsbeloppet för sådan skadeförsäkringsverksamhet i klasserna 1 och 2 som bedrivs av livförsäkringsbolag upprätthålls, skulle detta skapa en gräns för systemet med utjämningsbelopp inom livförsäkringsbolagen. Detta har inte ansetts vara ändamålsenligt. Enligt lagens övergångsbestämmelser ska livförsäkringsbolagen avveckla sina utjämningsbelopp inom tio år. Det finns sålunda inte längre något behov att reglera livförsäkringsbolagens utjämningsbelopp så som i nuläget.

Det föreslås att också paragrafens nuvarande 3 mom., om utjämningsbeloppets undre och övre gräns i skadeförsäkringsbolag upphävs. Enligt förslaget ska dimensioneringen av skadeförsäkringsbolagens utjämningsbelopp i fortsättningen regleras i 5 och 5 a §.

I paragrafen föreslås en sådan ändring att ett skadeförsäkringsbolag enligt 2 mom. i den föreslagna paragrafen ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet. Försäkringsbolaget ska ansöka om Finansinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna. Motsvarande krav föreskrivs för närvarande i 4 mom. Enligt föreslagna 12 § 1 mom. ska genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivas närmare om beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet i skadeförsäkringsbolag och om ändring av beräkningsgrunderna.

5 §. *Utjämningsbeloppets målbelopp.* Det centrala syftet med målbeloppet sammanhänger med beaktandet av de risker som är förenade med försäkringsverksamheten. Därför föreslås i denna paragraf att de risker som är förenade med försäkringsverksamheten ska dimensioneras på motsvarande sätt. Som målbelopp för utjämningsbeloppet uppställs sålunda det solvenskapitalkrav som försäkringsrörelsens risker förutsätter. Vid dimensioneringen av målbeloppet är det fråga om det solvenskapitalbelopp som bolaget ska ha för att den risk som ett års slumpmässig variation innebär för försäkringsrörelsens resultat ska kunna anses ha blivit beaktat.

För närvarande beräknas utjämningsbeloppets övre och under gränser samt målzonen enligt de formler som föreskrivs i social- och hälsovårdsministeriets förordning. Dessa formler bygger på en utredning som en arbetsgrupp vid social- och hälsovårdsministe-

riet gjorde 1981 om försäkringsbolagens solvens och utjämningsreservering (Vakuutusyhtiöiden vakavaraisuudesta ja tasoitusvarauksesta). Den teorietiska grunden för den föreslagna bestämmelsen motsvarar däremot Solvens II -direktivets teoretiska grund. Sålunda kan de solvenskrav som används för solvensberäkningen i enlighet med direktivet utnyttjas också för beräkning av gränserna för utjämningsbeloppet. Det föreslagna målbeloppet motsvarar närmast den undre gränsen för det nuvarande utjämningsbeloppets målzon, som för bolagsledningen har fungerat som ett slags alarmgräns.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om beräkningsprinciperna när det gäller dimensioneringen av målbeloppet i en situation där solvenskapitalkraven beräknas med den standardformel som föreskrivs i 11 kap. Dimensioneringen av utjämningsbeloppets målbelopp baseras på de kapitalkrav som hänför sig till riskelementen enligt 11 kap. 3 § 3 mom. 1—3 punkterna samt motpartsrisken för återförsäkring enligt 13 §.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om beräkningsgrunderna för dimensioneringen av målbeloppet i en situation där solvenskapitalkravet helt eller delvis beräknas med en intern modell enligt 11 kap. Dimensioneringen av målbeloppet är också då baserat på samma principer som enligt 1 mom., dvs. på det sammantagna kapitalkravet för försäkringsriskerna och återförsäkringens motpartsrisk, beräknat enligt den modell som bolaget använder för en beräkning av solvenskapitalkravet. Om bolaget använder en delvis intern modell ska målbeloppet beräknas med en kombination av den delvis interna modellen och standardformeln.

5 a §. *Utjämningsbeloppets minimibelopp och maximibelopp.* I denna paragraf föreskrivs om variationsintervallet för utjämningsbeloppet. Paragrafen utgör en helhet tillsammans med bestämmelserna i 11 och 12 kap. Utjämningsbeloppet utgör en del av solvenskapitalet och uppfyller sålunda de solvenskapital- och minimikapitalkrav som föreskrivs i 11 kap. Utjämningsbeloppet hänförs till det primärkapital som avses i 12 kap.

Enligt paragrafens 1 mom. är utjämningsbeloppets minimibelopp noll. Eftersom Solvens II -direktivet är baserat på principen om maximiharmonisering är det inte möjligt att föreskriva om ytterligare obligatoriska solvenskrav. Direktivets solvenskrav kan uppfyllas med alla de tillgångsposter som enligt direktivet kan hänföras till den medräkningsbara kapitalbasmedel. I direktivet föreskrivs endast att försäkringsbolaget ska ha tillräckliga kapitalbasmedel, för vilka i direktivet uttryckligen anges vissa egenskaper. Direktivet begränsar inte i sig vilka poster som får hänföras till kapitalbasmedlen. Det är inte heller endamålsenligt att utöver de krav som följer av direktivet föreskriva om ett större minimibelopp än noll, eftersom bolagen ska kunna använda hela sitt utjämningsbelopp för att täcka förlusterna av försäkringsrörelsen och ändå kunna fortsätta med sin verksamhet, om det finns tillräckligt mycket annat solvenskapital i bolaget.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om det maximibelopp som utjämningsbeloppet inte får överskrida. Utjämningsbeloppets maximibelopp är utgångsmässigt fyra gånger målbeloppet. Dimensioneringen av maximibeloppet är en viktig del av revideringen av hela systemet med utjämningsbelopp. Maximibeloppet bör vara så stort att försäkringssystemet klarar en sänkning av solvenskapitalet till följd av en negativ konjunkturcykel. Samtidigt bör maximibeloppet dock ligga på en nivå som inte leder till uppkomst av alltför stora kapitalbasmedel.

Med tanke på försäkringssystemets hållbarhet är det önskvärt att bolagen strävar efter att uppnå maximibeloppet, på grund av att bolag som går in för detta sannolikt bäst tryggar kontinuiteten i sin verksamhet under ekonomiskt instabila tider. Om bolagen strävar efter att uppnå maximibeloppet bidrar detta för sin del till att förbättra deras solvensställning, så att de under dåliga tider inte behöver förlita sig på extern finansiering för att säkerställa solvensen. Detta är viktigt redan av den anledningen att kostnaderna för anskaffning av kapital sannolikt stiger under ekonomiskt instabila förhållanden. Dessutom kan det visa sig vara svårt att skaffa tilläggsfinansiering i en ekonomiskt dålig situation. I systemet med utjämningsbelopp tryggar maximibeloppet sålunda på det hela taget försäkringssystemets hållbarhet.

Utjämningsbeloppets varaktighet och användning i en konjunktursvacka säkerställs samtidigt på det sättet att möjligheten att överföra utjämningsbelopp i enlighet med 5 b § regleras så att utjämningsbelopp kan överföras från bolaget endast i samband med realisering av försäkringsrörelsens risker, om det inte är fråga om en överföring av en del av försäkringsbeståndet och följaktligen även till att de till beståndsöverföringen anknutna riskerna överförs till ett annat bolag.

Dessutom föreskrivs i 2 mom. om utjämningsbeloppets maximibelopp där det är fråga om bolag vilkas verksamhet huvudsakligen består av långsiktig kredit- och borgensförsäkring, som syftar på skadeförsäkringsklasser 14 och 15 i lagen om försäkringsklasser. I dessa försäkringsklasser leder riskkumulering under en ekonomisk recession till att maximibelopp baserade på en normal lönsamhetscykel inte nödvändigtvis räcker för aktörer som bedriver denna typ av försäkringsverksamhet. Av denna anledning föreslås ett högre maximibelopp för aktörer som tillhandahåller sådana försäkringar. Maximibeloppet är också i detta fall en multipel av målbeloppet, i dessa fall 10 gånger målbeloppet. Detta belopp baseras på att skadorna i dessa försäkringsklasser kumuleras under ekonomiska kriser medan ersättningskostnaderna under andra tider är synnerligen små. Det är sålunda motiverat att av normala års överskott avsätta en större buffert för dessa försäkringsklasser än för övriga försäkringsklasser.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att bolaget hos Finansinspektionen kan ansöka om fastställelse också för beräkningsgrunder enligt vilka utjämningsbeloppet inte överskrider målbeloppet som avses i 5 §. Sålunda kan bolaget, om det så önskar, begränsa kumuleringen av utjämningsbeloppet så att det inte överstiger riskerna förenade med försäkringsrörelsens variation under en ettårsperiod. På den ansökan om fastställelse som avses i detta moment tillämpas bestämmelserna i 4 §.

5 b §. *Överföring av utjämningsbelopp.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om överföring av utjämningsbelopp, varmed avses ökning eller minskning av beloppet.

I paragrafens 1 mom. definieras begreppet överföring av utjämningsbelopp.

Enligt paragrafens 2 mom. baseras överföring av utjämningsbelopp under en räkenskapsperiod på den korrigerade skadekvoten och de korrigerade premieintäkterna och dessutom på den i beräkningsgrunden för utjämningsbeloppet fastställda skadekvoterna för ökning respektive minskning av utjämningsbeloppet.

Om räkenskapsperiodens korrigerade skadekvot överskrider minskningsskadekvoten, ska från utjämningsbeloppet till resultatet överföras ett belopp varmed de ersättningskostnader under räkenskapsåret som bolaget själv ansvarar för överstiger de ersättningskostnader på eget ansvar som anges i samband med minskningskadekvoten. Om däremot räkenskapsperiodens korrigerade skadekvot underskrider ökningsskadekvoten ska till utjämningsbeloppet från resultatet överföras det belopp varmed de ersättningskostnader som bolaget själv ansvarar för underskrider de ersättningskostnader på eget ansvar som framgår av ökningsskadekvoten.

Genom de metoder som beskrivs i momentet ökar utjämningsbeloppet under år då det försäkringstekniska resultatet är klart positivt och minskar under år då resultatet är klart negativt. Överföring av utjämningsbelopp baseras sålunda alltid på fluktuationer i den korrigerade skadekvoten på försäkringsbolagets eget ansvar. Överföringarna beror sålunda inte på fluktuationer i bolagets placeringsverksamhet eller driftskostnader, vilket innebär att förfarandet motsvarar nuvarande praxis. Med avvikelse från dagens system ska små årliga fluktuationer i resultatet inte nödvändigtvis jämnas ut, vilket understryker utjämningsbeloppets karaktär av ett belopp som avsätts för skaderika år. Dessutom ska försäkringsbolaget öka utjämningsbeloppet med räntan på beloppet enligt det föregående bokslutet, så som föreskrivs i 5 c §.

Enligt den sista meningen i paragrafens 2 mom. får ökningsskadekvoten inte vara större än minskningsskadekvoten. Bolaget kan sålunda också ansöka om fastställelse av beräkningsgrunderna enligt vilka minsknings- och ökningsskadekvoterna är lika stora.

Enligt paragrafens 3 mom. ska ökningsrespektive minskningsskadekvoterna väljas så att den på bolagets prognos för försäkringsrö-

relsen och fördelningen av ersättningskostnaderna baserade uppskattningen av utvecklingen av utjämningsbeloppet från utgångsläget noll leder till att målbeloppet nås tidigast inom 10 och senast inom 20 år. Bolagets möjlighet att öka sitt utjämningsbelopp begränsas och å andra sidan krävs inte en alltför snabb ökning. Bolaget kan inom dessa ramar anpassa ökningen till sin egen försäkringsrörelses lönsamhet. Bolagen har eventuellt ett begränsat statistiskt material för fastställelse av parametrar. I så fall är det t.ex. med hjälp av realiserade och korrigerade skadekvoter möjligt att kontrollera om parametrarna uppfyller de villkor som anges i denna paragraf, om några väsentliga förändringar i bolagets situation inte är att vänta. Ett nybildat bolag har endast tillgång till allmänt statistiskt material och till bolagets verksamhetsplan, som parametrarna och prognosen i fråga om kraven i denna paragraf kan baseras på.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att i små försäkringsbolag kan ökning- respektive minskningsskadekvoterna bindas till den genomsnittliga korrigerade skadekvoten under tidigare år. Exempelvis små nybildade bolag har inte nödvändigtvis ett tillräckligt stort och tillförlitligt statistiskt material för att parametrarna enligt 5 b § 3 mom. ska kunna beräknas och kravuppfyllelsen kontrolleras. I ett sådant fall kan bolagets statistiska material och bedömningar av sin verksamhet vara sådana att det kan vara onödigt svårt att uppskatta de parametrar som avses i 5 b § 3 mom. Av dessa orsaker föreslås det att små försäkringsbolag liksom för närvarande ska kunna binda överföringen av utjämningsbeloppet till den genomsnittliga korrigerade skadekvoten. Detta hindrar emellertid inte att små bolag ska iaktta samma förfarande som stora bolag, om detta är möjligt och ändamålsenligt för dem.

Enligt föreslagna 12 § 1 mom. utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om sådana omständigheter om vilka det föreskrivs i denna paragraf.

5 c §. *Ränta på utjämningsbelopp.* Bestämmelserna i denna paragraf motsvarar praxis enligt gällande lag, eftersom ränta redan nu räknas på utjämningsbeloppet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska i samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet som dock inte får överskrida den fem års riskfria ränta på euron som i enlighet med 10 kap. 7 § används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, i det fall att varken matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § har beaktats. Enligt paragrafen kan räntan också vara noll, om den räntenivå som nämns ovan är mycket låg. Det har dock inte ansetts nödvändigt att föreskriva om negativ ränta. Enligt bestämmelsen är förräntningen obligatorisk, eftersom den stöder utjämningsbeloppets realvärde och tillgångar som motsvarar utjämningsbeloppet ger motsvarande avkastning om de investeras. Att en övre gräns fastställs beror på att bolagen inte ska åläggas orimliga krav i fråga om kreditering av ränta på utjämningsbeloppet. Motsvarande avkastning uppnås sannolikt genom måttlig risktagning.

När utjämningsbeloppets målbelopp överskrids är det inte längre obligatoriskt att kreditera ränta på utjämningsbeloppet. I paragrafens 2 mom. föreskrivs om detta. Eftersom det inte är obligatoriskt att öka utjämningsbeloppet utöver målbeloppet är det inte heller obligatoriskt att kreditera ränta på beloppet då målbeloppet överskridits.

Enligt 12 § 1 mom. i detta kapitel ska genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet bestämmas närmare om den ränta som ska krediteras på utjämningsbeloppet.

5 d §. *Beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet då försäkringsbolaget befinner sig i en specifik situation.* I denna paragraf föreslås bestämmelser enligt vilka Finansinspektionen kan fastställa avvikande beräkningsgrunder för överföringar till utjämningsbeloppet då den korrigerade skadekvoten inte tillräckligt väl beskriver försäkringsbolagets teckningsrisker. Det avvikande förfarandet ska framgå också av beräkningsgrunderna för bolagets utjämningsbelopp.

De försäkringsbolag som nämns i paragrafen är bl.a. sådana som inte längre tecknar ny försäkringsrörelse utan endast sköter ett existerande försäkringsbestånd. I paragrafen föreskrivs även om situationer där bolagets korrigerade skadekvot inte av en annan orsak

ger en korrekt bild av hur bolagets teckningsrisker realiseras. I vissa situationer är det möjligt att bolagets premieintäkter är synnerligen små jämfört med ersättningskostnaderna, rentav negativa, vilket innebär att den korrigerade skadekvoten kunde leda till en överföring av utjämningsbeloppet som i något avseende är speciell. Det är naturligtvis möjligt att målgränsen som beräknats på basis av motpartsrisken för teckningsriskerna och återförsäkringen i en speciell situation ändras så att något avvikande förfarande inte behövs. Avsikten är dock att denna paragraf inte ska tillämpas i sådana fall då bolaget bedriver normal verksamhet.

För övrigt tillämpas i fråga om en specifik situation vad som i detta kapitel och i den förordning som utfärdats med stöd av 12 § 1 mom. föreskrivs om utjämningsbelopp och beräkningsgrunder. Härmed avses att beräkningen av målbeloppet, beräkningen av maximibeloppet, ökningshastigheten och förräntningen inte avviker från övriga försäkringsbolag.

12 §. *Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.* Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beräkningsgrunderna för försäkringsbolags utjämningsbelopp och om ändring av grunderna, om korrigerade skadekvoter och om beräkning av korrigerade premieintäkter, om val av ökningsskadekvoter och minskningsskadekvoter, om överföring av utjämningsbelopp, om bindande av små försäkringsbolags öknings- och minskningsskadekvoter till en genomsnittlig korrigerad skadekvot, om ränta som ska krediteras på utjämningsbeloppet samt om beräkning av utjämningsbeloppet under ett pågående år.

De frågor som enligt förslaget ska regleras genom förordning är huvudsakligen av teknisk karaktär, vilket innebär att det inte kan anses vara endamålsenligt att reglera dem på lagnivå. Räntenivån kan för sin del variera kraftigt, vilket innebär att det kan vara nödvändigt att t.o.m. årligen justera räntan på utjämningsbeloppet. Det är sålunda motiverat att utfärda närmare bestämmelser om detta i en författning på en lägre nivå än en lag.

Föreslagna 2 mom. motsvarar den andra punkten i gällande paragraf.

DEL III **Solvens**

10 kap. **Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning**

Det föreslås att rubriken för lagens del III ändras så att den bättre motsvarar det nya innehållet i del III.

Bestämmelserna i den gällande lagens 10 kap. ska enligt förslaget skrivas om i sin helhet. Bestämmelserna i det gällande kapitlet baserar sig till stor del på direktiv som upphävts genom Solvens II -direktivet. I de paragrafer som föreslås i fråga om detta kapitel nämns därför inte ändringarna i förhållande till rättsläget enligt gällande lag.

I nya 10 kap. föreslås bestämmelser om värdering av försäkringsbolags tillgångar och skulder vid solvensberäkning i enlighet med Solvens II -direktivet. I kapitlet föreslås också bestämmelser om fastställande och beräkning av försäkringstekniska avsättningar i samband med solvensberäkningen.

Allmänna bestämmelser

1 §. *Värdering av tillgångar och skulder.* I denna paragraf föreskrivs om värdering av tillgångar och skulder i samband med solvenberäkning i enlighet med direktivets artikel 75.

I paragrafens 1 mom. definieras utgångspunkterna för värdering av tillgångar och skulder. Ett försäkringsbolags tillgångar ska enligt förslaget värderas till det belopp för vilket de skulle kunna utväxlas. Skulderna ska för sin del värderas till det belopp för vilket skulderna skulle kunna överlåtas eller regleras i en transaktion. Både i fråga om tillgångarna och skulderna förutsätts parterna vara kunniga, oberoende av varandra och ha ett intresse av att transaktionen genomförs.

Tillgångarna och skulderna ska sålunda värderas på marknadsvillkor. Följden av detta värderingssätt är att de värderingar av tillgångar och skulder som försäkringsbolagen för närvarande tillämpar i balansräkningen

inte stämmer överens med de värden som används vid solvensberäkningen.

Utgångspunkten för värderingen av tillgångarna och skulderna är principen om kontinuerlig verksamhet. Dessutom ska vid värderingen iakttas de IFRS-standarder som antagits inom EU, om dessa inte strider mot principerna i direktivets artikel 75 och i delegerade akter som antagits av kommissionen.

Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 75.1 första stycket.

I paragrafens 2 mom. preciseras i fråga om värderingen av skulder det som föreskrivs i 1 mom. Vid skuldvärdering får försäkringsbolagets egen kreditvärdighet således inte tas i beaktande. Syftet med bestämmelsen är att ett försäkringsbolags svaga ekonomiska situation inte får minska beloppet av bolagets egna skulder. Bestämmelsen hindrar inte att den andra parten i sin egen verksamhet beaktar försäkringsbolagets kreditvärdighet. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 75.1 andra stycket.

Paragrafens 3 mom. är en informativ hänvisning till avdelning I kapitel II i kommissionens förordning, där det i artiklarna 7—16 föreskrivs närmare om de metoder och antaganden som ska tillämpas vid värdering av tillgångar och skulder.

2 §. *Försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning. Med försäkringstekniska avsättningar avses ansvar som följer av försäkringsavtal. Begreppet försäkringstekniska avsättningar som används vid solvensberäkning skiljer sig från begreppet ansvarsskuld som avses i 9 kap. i fråga om värderingen och i fråga om beräkningsmetoderna samt i fråga om de poster som ska beaktas vid beräkningen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs vilket värde på de försäkringstekniska avsättningarna som ska beaktas vid solvensberäkningen. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara det belopp som försäkringsbolaget ska betala om det direkt överlåter sitt på försäkringsavtalen baserade ansvar till ett annat försäkringsbolag. Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska sålunda motsvara det belopp som det andra försäkringsbolaget kan förväntas förutsätta för att överta ansvaret och svara för de försäkringsförpliktelser som överförs. Avsättningarnas belopp ska motsvara det underliggande försäkringsbeståndet. Uppgifter specifika för försäkringsbolaget, exempelvis om administreringen av ersättningar och om kostnaderna, ska vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna användas endast i den mån som det är motiverat på grund av särdragen i försäkringsbeståndet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 76.2.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs vilka faktorer som ska beaktas vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna. Den mest centrala faktorn är kostnaderna för att uppfylla försäkringsförpliktelserna som nämns i 1 punkten. Det är fråga om försäkringsbolagets hela ansvar gentemot försäkringstagarna, de försäkrade och förmånstagarna på basis av förpliktelserna enligt de existerande försäkringsavtalen, samt ansvaret för skötsel av dessa förpliktelser. Kostnader uppkommer både för skötsel av försäkringsbeståndet och på grund av ersättningsverksamheten. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 76.1.

Momentets 2—4 punkter är baserade på direktivets artikel 78 och artikel 79 första stycket. Enligt momentets 2 punkt ska minskningen av penningvärdet dvs. inflationen beaktas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Försäkringsbolaget ska sålunda utreda hur olika inflationsfaktorer påverkar de kostnader som är relaterade till försäkringsavtalen. Inflationen kan inverka både på försäkringsbolagets verksamhetskostnader och på försäkringsersättningarna. Den kan påverka verksamhetskostnaderna t.ex. via löner och datasystem. Försäkringsersättningarna kan inflationen påverka bl.a. via sjukvårds- och läkemedelskostnader. Inflation som påverkar de försäkringstekniska avsättningarna korrelerar sålunda inte nödvändigtvis direkt med t.ex. konsumentprisindex.

Enligt momentets 3 punkt ska vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas värdet av de finansiella garantier som erbjuds inom försäkringsavtal. Vidare ska beaktas värdet av eventuella optioner inom försäkringskontrakt. Med sådana optioner avses på försäkringsavtal baserade val-

möjligheter som försäkringsbolaget erbjuder sina kunder.

Garantier eller optioner av det slag som anses i punkten innebär bl.a. att en kund ges möjlighet att lämna premier obetalda, lyfta försäkringsbesparingar i förtid, få minst en garanterad avkastning på sina försäkringsbesparingar och betala extra premier på försäkring med garanterad avkastning. Till kategorin försäkringar med garanterad avkastning hör i praktiken bl.a. försäkringar med garanterad återbäring i form av beräkningsgrundernas ränteantagande.Då ett försäkringsbolag beaktar sådana avtalsbaserade optioner som avses i punkten utgår det från antaganden om bl.a. sannolikheten för att försäkringstagarna utnyttjar sina optioner eller valmöjligheter, inklusive annullerade förpliktelser och återköp. Enligt det andra stycket i direktivets artikel 79 ska antagandena vara realistiska och bygga på aktuell och trovärdig information.

Försäkringsbolaget ska antingen uttryckligen eller indirekt utifrån dessa antaganden bedöma framtida förändringar i förhållandena och deras eventuella relevans för kundbeteendet. Försäkringsbolaget ska i anslutning till avtalsbaserade optioner beakta sådana eventuella förändringar i ekonomiska och andra förhållanden som har relevans för användningen av optionerna. I ekonomiskt osäkra tider väljer kunderna ofta att överföra sina besparingar till alternativ som anses vara tryggare, t.ex. från fondförsäkringar till försäkringar med beräkningsränta. Det kan också gå så att kundernas betalningsvilja försvagas.

Enligt 4 punkten i det föreslagna momentet ska vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas tilläggsförmåner och andra prestationer som ska betalas till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare. Tilläggsförmåner och andra prestationer ska beaktas oberoende av om det har ingåtts bindande avtal om betalningen av dem. En prestation kan sålunda baseras på ett bindande avtal exempelvis i enlighet med lagen om försäkringsavtal men det är inte nödvändigt att det existerar ett bindande avtal.

Om det inte har ingåtts ett bindande avtal om en prestation är det fråga om en prestation som det kan bli aktuellt att betala om försäkringsbolaget fortsätter sin verksamhet på normalt sätt. Sådana prestationer är t.ex. tilläggsförmåner som ges försäkringstagarna, de försäkrade eller förmånstagarna och som försäkringsbolaget bereder sig på att betala på basis av de målsättningar som avses i 13 kap. 2 § 3 mom. eller på grund av tidigare utbetalda tilläggsförmåner. Enligt den gällande lagen behöver försäkringsbolaget i sin ansvarsskuld inte göra en avsättning för framtida tilläggsförmåner i anslutning till försäkringsavtal, men bolaget kan om det så önskar avsätta medel också för sådana åtaganden.

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna ska enligt förslaget inte beaktas överskottsmedel som avses i 12 kap. 4 § till den del som de hör till primärkapitalet.

I paragrafens 3 mom. föreslås en informativ hänvisning till avdelning I kapitel III avsnitt 3 i kommissionens förordning där bestämmelserna i 1 och 2 mom. preciseras. I artiklarna 24 och 25 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om beaktande av extra förmåner. Dessutom föreskrivs i artikel 26 närmare om hur försäkringstagarnas beteende ska beaktas i samband med värdering av optioner. I avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 3 artikel 32 i kommissionens förordning föreskrivs också närmare om värdering av finansiella garantier och avtalade optioner.

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

3 §. *Kvalitetsnormer för beräkning av försäkringstekniska avsättningar.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om kvalitetsnormer för beräkning av försäkringstekniska avsättningar. I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs att de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 76.4.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska utnyttjas information som finns tillgänglig på finansmarknaden, eftersom beräkningen baseras på marknadsvillkor. Värdet av avsättningarna får inte stå i konflikt

med informationen i fråga. Avsättningarna kan t.ex. bestå av delar som förfaller till betalning i likhet med finansmarknadsinstrument som har ett marknadsvärde. Vid beräkningen ska då utnyttjas information som finns tillgänglig på finansmarknaden. Vidare ska utnyttjas allmänt tillgänglig information om teckningsrisker. Det är fråga t.ex. om mortalitets-, incidens- och prevalensstatistik. När ett försäkringsbolag utnyttjar sådan information ska det bedöma hur väl försäkringsbeståndets riskprofil motsvarar riskprofilen för det bestånd som ligger till grund för statistiken. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 76.3.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om kvalitetskrav som ställs på försäkringsbolags interna processer och metoder. För att de försäkringstekniska avsättningarnas värde ska kunna beräknas tillräckligt noggrant måste försäkringsbolaget ha tillgång till metoder och förfaranden av tillräckligt hög kvalitet för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är lämpliga, tillräckliga och exakta. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 82.1.

I avdelning I kapitel III avsnitt 2 artiklarna 19—21 i kommissionens förordning föreskrivs om kvalitetskrav när det gäller uppgifter som används vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna. Paragrafens 4 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och de tillämpliga artiklarna.

4 §. *Gruppering av förpliktelser.* I denna paragraf föreskrivs om fördelning av förpliktelser enligt försäkringsavtalen vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna på motsvarande sätt som i direktivets artikel 80.

Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget fördela förpliktelserna enligt försäkringsavtalen på homogena riskgrupper. Avsikten är att försäkringsbolagets statistiska material på ett tillförlitligt sätt ska kunna utnyttjas vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Fördelningen ska ske åtminstone enligt försäkringsgren, men försäkringsbolaget ska använda en noggrannare gruppering om samma typ av försäkring är förenad med mycket heterogena risker. Om ett försäkringsavtal består av olika försäkringsgrenar eller delar av olika karaktär, ska avtalet redan före grupperingen indelas på lämpligt sätt. Med försäkringsgrenar enligt paragrafen avses inte försäkringsklasser enligt lagen om försäkringsklasser.

I paragrafens 2 mom. hänvisas det till avdelning I kapitel III avsnitt 5 i kommissionens förordning, i vars artikel 55 och bilaga 1 det föreskrivs närmare om gruppering av förpliktelser.

5 §. *Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs att de försäkringstekniska avsättningarnas värde ska vara lika med summan av bästa skattningen och en riskmarginal. Båda faktorerna ska bedömas separat. I 6 § föreskrivs närmare om bästa skattningen och i 10 § om riskmarginalen. Definitionen av avsättningarnas värde avviker emellertid från vad som föreskrivs i 1 mom., om de förutsättningar som avses i paragrafens 2 mom. uppfylls. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 77.1.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska fastställas på grundval av marknadsvärdet. En förutsättning för tillämpning av momentet är att det finns finansiella instrument vilkas kassaflöden motsvarar kassaflödena för de försäkringstekniska avsättningarna. Försäkringsbolaget måste kunna visa att sannolikhetsfördelningarna för de finansiella instrumentens kassaflöden och de försäkringstekniska avsättningarnas kassaflöden är tillräckligt likartade. En förutsättning för tillämpningen är vidare att pålitliga marknadsvärden är tillgängliga i fråga om de finansiella instrumenten. Frågan om marknadsvärden ska anses vara tillförlitliga sammanhänger i praktiken med att det finns en tillräckligt väl fungerande marknad för det finansiella instrumentet i fråga. Om båda förutsättningarna är uppfyllda ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna i anslutning till kassaflödena som hänför sig till försäkringsbolagets förpliktelser, i enlighet med 2 mom. fastställas på basis av de finansiella instrumentens marknadsvärden.

En förutsättning för tillämpning av momentet är inte att kassaflödena i anslutning till samtliga förpliktelser måste kunna fastställas på basis av de finansiella instrumen-

tens värde. Momentet ska tillämpas också i det fall att en del av kassaflödena kan fastställas med hjälp av finansiella instrument. Då ska en del av värdet av försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar bestämmas som summan av bästa skattning och en riskmarginal, medan en annan del ska bestämmas med hjälp av finansiella instrument. Till den del som värdet bestäms i enlighet med 2 mom. ska bästa skattningen inte beräknas separat från riskmarginalen. Momentet är baserat på direktivets artikel 77.4.

I kommissionens förordning föreskrivs närmare om villkoren för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna antingen enligt 1 eller enligt 2 mom. Paragrafens 3 mom. är en informativ hänvisning till de tillämpliga artiklarna i kommissionens förordning. I förordningens avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 5 och avsnitt 6, artiklarna 37—39, 56, 60 och 61 föreskrivs närmare om de allmänna principerna för värdering av försäkringstekniska avsättningar i enlighet med 2 mom. I artikel 40 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om förfarandet enligt 2 mom.

6 §. *Bästa skattning.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av bästa skattningen i enlighet med direktivets artikel 77.2.

Enligt paragrafens 1 mom. avses med bästa skattning det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena. Vid beräkningen av nuvärdet av kassaflödena ska tidsvärdet beaktas. I praktiken beräknas ett diskonterat nuvärde för kassaflödena. Vid diskonteringen ska enligt förslaget användas de i 7 § avsedda räntesatser som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten med stöd av direktivets artikel 77e ska offentliggöra minst en gång per kvartal. Till följd av diskonteringen är kassaflödena sinsemellan jämförbara vid granskningstidpunkten, oberoende av tidpunkterna då de realiserats.

Beräkningen ska baseras på kassaflödena i anslutning till uppfyllandet av de förpliktelser som orsakas av försäkringsavtalen. Vid beräkningen ska beaktas alla inkommande och utgående kassaflöden som behövs för att slutgiltigt uppfylla förpliktelserna under den tid det tar att avveckla dem slutgiltigt.

Bästa skattningen ska beräknas enligt det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena. Försäkringsbolaget ska sålunda bedöma sannolikheten för att kassaflödena realiseras.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att ett undantag när det gäller beaktande av kassaflödena dock utgörs av fordringar enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Bästa skattningen ska sålunda beräknas som ett bruttobelopp, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat så som föreskrivs i 12 §.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om de uppgifter och metoder som ska användas vid beräkning av bästa skattning. För beräkningen ska sålunda användas tillförlitliga uppgifter, realistiska antaganden samt lämpliga försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

I paragrafens 4 mom. hänvisas till avdelning I kapitel III avsnitt 1 i kommissionens förordning där det föreskrivs närmare om när försäkringsförpliktelser ska beaktas i de försäkringstekniska avsättningarna och hur försäkringsförpliktelsernas tidsdimension ska beaktas. I det nämnda kapitlets avsnitt 3 underavsnitt 1 preciseras de antaganden som ligger till grund för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna och i underavsnitt 3 föreskrivs om kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning.

7 §. *Räntesatser.* Enligt föreslagna 1 mom. ska som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen användas de riskfria räntesatser för relevanta durationer som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan anpassas genom matchningsjustering eller också kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering i enlighet med 8 §.

Enligt direktivets artikel 77a ska förfarandet för fastställande av riskfria räntesatser för relevanta durationer utnyttja och vara förenligt med information från relevanta finansiella instrument. Det fastställandet ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för de löptiderna, om marknaderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna är djupa, likvida och transparenta. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska stämma överens med de nämnda uppgifterna.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggör minst en gång per kvartal teknisk information som ska användas vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Sådan information är riskfria räntesatser för relevanta durationer separat för varje valuta (direktivets artikel 77e.1 a), en grundläggande räntedifferens för beräkning av matchningsjusteringen (artikel 77e.1 b) för varje relevant duration, kreditkvalitet och tillgångsklass samt för varje relevant nationell försäkringsmarknad, en volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer (artikel 77e.1 c). Genom Europeiska kommissionens genomförandeakter fastställs också den tekniska information som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggör och som läggs till grund för de riskfria räntesatserna (artikel 77e.2).

Enligt direktivets artikel 77a ska den del av de riskfria räntesatserna extrapoleras där marknaderna i fråga om löptiderna för de finansiella instrumenten samt obligationerna inte är djupa, likvida och transparenta. Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från en eller ett antal räntesatser i förhållande till de längsta löptiderna för vilka de relevanta finansiella instrumenten och obligationerna kan observeras på en djup och likvid marknad, till en slutlig terminskurs.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt uppgifter om riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget utnyttja dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget definiera räntesatserna genom användning av de metoder för beräkning av räntesatserna som föreskrivs i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

8 §. *Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering.* I denna paragraf föreskrivs om allmänna förutsättningar för användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering. I paragrafen hänvisas också till kompletterande bestämmelser.

Enligt paragrafens 1 mom. kan försäkringsbolaget, efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke, använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för tillämpningen. Finansinspektionen ska bevilja samtycke före matchningsjusteringen används.

Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering så länge förutsättningarna för tillämpningen är uppfyllda.

I momentet föreskrivs även om försäkringsbolagets skyldigheter i sådana fall, att förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfylls. Med bestämmelserna om skyldigheter genomförs artikel 77b.2 i direktivet. Närmare bestämmelser om förutsättningar för användningen av matchningsjustering ges genom social- och hälsovårdsministeriets förordning.

Enligt paragrafens 2 mom. kan försäkringsbolaget på räntesatserna tillämpa volatilitetsjusteringen som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom.

Volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på räntedifferensen mellan i) den räntesats som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan, och ii) de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan.

Om volatilitetsjusteringen av en valuta inte offentliggörs kan volatilitetsjusteringen inte användas på försäkringsförpliktelser i den valutan. För användning av volatilitetsjustering förutsätts inte Finansinspektionens samtycke, eftersom det under beredningen ansågs att ett sådant inte behövdes. Extrapoleringen av riskfria räntesatser baseras på volatilitetsjusterade räntor.

I paragrafens 3 mom. hänvisas i informativt syfte till avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning, där det föreskrivs närmare om antaganden, metoder och parametrar för beräk-

ning av volatilitetsjustering och matchningsjustering.

9 §. *Justering av metoder och antaganden för beräkning av bästa skattning.* Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolag ha upprättat processer och metoder för att regelbundet jämföra bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på med gjorda erfarenheter. Sådan jämförelse behövs eftersom bästa skattningen är en framtidsprognos och eftersom den framtida utvecklingen av de försäkringstekniska avsättningarna inte nödvändigtvis följer den tidigare utvecklingen. De parametrar och antaganden som det statistiska materialet bygger på kan innehålla fel, den statistiska modell som använts kan vara felaktig eller också kan det i verksamhetsmiljön ha skett förändringar som inte kunnat förutses i tillräcklig utsträckning. Exempelvis oförutsedd inflation kan leda till bristande överensstämmelse mellan bästa skattningar och faktiska utfall. Försäkringsbolaget ska regelbundet göra en sådan jämförelse.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om åtgärder som försäkringsbolaget ska vidta på basis av en sådan jämförelse som avses i 1 mom. Om beräkningarna för de bästa skattningarna systematiskt avviker från de gjorda erfarenheterna ska försäkringsbolaget göra lämpliga korrigeringar i de försäkringsmatematiska metoder som används eller i antagandena, eller i såväl metoderna som antagandena, för att den modell som används för bedömningen av bästa skattningar bättre ska motsvara verkligheten. Korrigerande åtgärder ska vidtas om de bästa skattningarna systematiskt avviker från senare faktiska utfall. Korrigerande åtgärder ska vidtas i synnerhet när en systematisk avvikelse tyder på att den bästa skattningen resulterat i en alltför låg värdering av försäkringsförpliktelserna.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 83.

10 §. *Riskmarginal.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs hur de försäkringstekniska avsättningarnas värde ska beräknas i fråga om den riskmarginal som avses i 5 § 1 mom. Riskmarginalen är en post som ska läggas till de bästa skattningarna. Genom riskmarginalen säkerställs det att de försäkringstekniska avsättningarnas belopp motsvarar det belopp som försäkringsbolaget enligt 2 § 1 mom. kan antas betala för att omedelbart överlåta sitt ansvar för försäkringsavtal till ett annat försäkringsbolag. Det är nödvändigt att använda sig av en riskmarginal eftersom uppskattningen av de ansvarsbelopp som försäkringsavtalen innebär är förenad med osäkerhet. Den bästa skattningen motsvarar inte, inklusive de anpassningar som nämns i 6 §, nödvändigtvis det värde för vilket försäkringsbeståndet kan överlåtas. Med andra ord motsvarar riskmarginalen och den bästa skattningen sammanlagt det belopp som skulle vara tillräckligt, för att det med stor sannolikhet finns ett försäkringsbolag, som kan bedömas ta emot försäkringsbeståndet och fullgöra de åtaganden som försäkringsavtalen innebär. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 77.3.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. ingår en grundläggande bestämmelse om beräkning av riskmarginalen och den kapitalkostnad som ingår i den. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 77.5 första stycket. I direktivets artikel 77.5 andra och tredje stycket föreskrivs att den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att hålla den medräkningsbara kapitalbasen ska vara densamma för alla försäkrings- och återförsäkringsföretag och ska ses över regelbundet. Dessutom ska den ränta som tillämpas vara lika med den ytterligare ränta, utöver den riskfria räntesatsen, som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag skulle ådra sig genom att hålla ett så stort belopp av den medräkningsbara kapitalbasen som är lika med solvenskapitalkravet, vilket är nödvändigt för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under förpliktelsernas ansvars- och avvecklingstid.

I paragrafens 3 mom. föreslås en informativ hänvisning till de avsnitt och underavsnitt, där det föreskrivs närmare om beräkning av riskmarginalen och därtill anslutna förfaringssätt, dvs. avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 4 artiklarna 37—39 i kommissionens förordning.

11 §. *Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal.* Enligt paragrafens 1 mom. får under specifika omständigheter, med avvikelse från vad som föreskrivs i 6 § 3 mom., för beräkningen av bästa skattning användas lämpliga uppskattningar, in-

klusive individuella beräkningsmetoder, om försäkringsbolaget inte har tillräckliga data som uppfyller kvalitetskraven för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp av sina försäkringsförpliktelser eller på belopp som kan återkrävas genom återförsäkringsavtal och från specialföretag. En sådan situation kan uppkomma t.ex. i fråga om sällsynta eller nya teckningsrisker, då statistiskt material inte finns att tillgå inom försäkringsbolaget eller externt. I synnerhet ett litet försäkringsbolag kan då ha ett otillräckligt statistiskt material för bedömning av riskerna. I momentet föreskrivs vidare att vid beräkning av bästa skattning och riskmarginal får i begränsad utsträckning användas också förenklade beräkningsmetoder, i sådana fall då detta är nödvändigt och står i rätt proportion till riskernas karaktär, omfattning och komplexitet. De metoder som används kan sålunda anpassas till riskegenskaperna. Paragrafens 1 mom. motsvarar direktivets artikel 82 andra stycket och artikel 86.1 h.

I paragrafens 2 mom. föreslås en informativ hänvisning till specificerande bestämmelser om individuella beräkningsmetoder i kommissionens förordning för att beräkna bästa skattning och riskmarginal. Sådana bestämmelser finns i förordningens avdelning I kapitel III avsnitt 2 artiklarna 20 och 21. I avdelning I kapitel III avsnitt 6 finns noggrannare bestämmelser om tillämpningen av proportionalitetsprincipen vid användning av individuella beräkningsmetoder.

12 §. *Fordringar enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om hur fordringar enligt återförsäkringsavtal och fordringar hos specialföretag ska värderas.

Enligt paragrafens 1 mom. ska vid beräkning av fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag tillämpas vad som föreskrivs i 1—11 §. Värdet på sådana fordringar ska således till denna del beräknas enligt samma principer som värdet av de försäkringstekniska avsättningarna i övrigt. Enligt vad som föreskrivs i 6 § 2 mom. ska dessa fordringar emellertid inte dras av från den bästa skattningen.

I paragrafens 2 mom. preciseras vilka faktorer försäkringsbolaget ska beakta utöver vad som föreskrivs i 1 mom. Vid beräkningen av värdet på de fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkringsbolaget dessutom beakta tiden, från och med att ersättningen har betalats ut, till tidpunkten då försäkringsbolaget erhåller betalningsprestationerna för återförsäkrings- och andra fordringar. När försäkringsbolaget betalar ut ersättningar, får bolaget prestation för de till dem relaterade fordringarna i fråga först därefter. Denna tidsskillnad ska beaktas vid beräkningen av kassaflödenas nuvärde. Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang, som i praktiken innebär att resultatet av beräkningen korrigeras med ett belopp som motsvarar risken för kreditförlust. Korrigeringen ska sålunda baseras på en bedömning av sannolikheten för motpartsfallissemang och den genomsnittliga förlusten till följd därav.

I avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 6 artiklarna 41 och 42 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om värderingen av fordringar från återförsäkringsavtal och specialföretag samt om bedömning av förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 81.

13 §. *Finansinspektionens rättigheter.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter med avseende på de försäkringstekniska avsättningarnas belopp och beräkningen av dem. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att ett försäkringsbolag på begäran av Finansinspektionen ska visa att nivån på dess försäkringstekniska avsättningar är tillräcklig och att bolaget använder relevanta metoder och adekvata statistiska data för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Detta innebär att bolaget ska visa att de nämnda omständigheterna stämmer överens med vad som föreskrivs i detta kapitel. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 84.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om försäkringsbolaget vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna inte iakttar bestämmelserna i detta kapitel får Finansinspektionen kräva att bolaget ska öka de försäkringstekniska avsättningarnas belopp så

att de motsvarar en nivå som beräknats enligt detta kapitel. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 85.

14 §. *Finansinspektionens informationsskyldighet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att regelbundet informera Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tjänstepensionsmyndigheten om användning av värderings- och beräkningsmetoder. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 77f.1 andra stycket.

15 §. *Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för tillämpning och beräkning av matchningsjustering. Det ansågs under beredningen inte behövligt att i lagen ta in direktivets relativt detaljerade bestämmelser om beräkningstekniska omständigheter som ska beaktas. . Därför föreslås att det i en förordning ska föreskrivas om det nationella genomförandet av direktivet till denna del.

11 kap. Kapitalkrav

Det föreslås att gällande 11 kap. om verksamhetskapital och garantibelopp ersätts med ett 11 kap. som i sin helhet gäller kapitalkrav. I kapitlet föreslås sådana bestämmelser om kapitalkrav som är förenliga med Solvens II -direktivet, dvs. bestämmelser om solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. I kapitlet föreskrivs också om beräkning av dessa krav och om risker som ska beaktas vid beräkningen. Ett försäkringsbolag kan beräkna solvenskapitalkravet på två sätt, enligt en standardformel och med en intern modell.

Allmänna bestämmelser

1 §. *Uppfyllelse av kapitalkrav.* I denna paragraf föreskrivs om kapitalkrav och om uppfyllelse av dem. Enligt paragrafens 1 mom. gäller för försäkringsbolag solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Den gemensamma benämningen för dessa är kapitalkrav. Kapitalkraven definieras närmare längre fram i kapitlet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolag fortlöpande uppfylla kapitalkraven med en tillräcklig kapitalbas vars kvalitet och belopp uppfyller kraven i 12 kap.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 100 första stycket och 128.

2 §. *Solvenskapitalkrav.* I denna paragraf föreskrivs hur solvenskapitalkrav ska bestämmas. Enligt paragrafens 1 mom. är syftet med solvenskapitalkravet att säkerställa att försäkringsbolaget med stor sannolikhet kan uppfylla sina förpliktelser beträffande de försäkrade förmånerna. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska beaktas försäkringsbolagets alla mätbara risker.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas oförutsedda förluster i den pågående verksamheten. I fråga om den pågående verksamheten ska i detta sammanhang inte beaktas förväntade eller kända förluster. Sådana förluster ska beaktas i samband med värdering av tillgångar och skulder, exempelvis försäkringstekniska avsättningar, så som föreskrivs i 10 kap. Ny affärsverksamhet som förväntas under de följande 12 månaderna ska beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet. I detta avseende ska beaktas både förväntade och icke-förväntade förluster. Momentet ska tillämpas på solvenskapitalkravet beräknat både enligt standardformeln och enligt den interna modellen. Bestämmelser om detta finns längre fram i detta kapitel.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. föreskrivs om solvenskapitalkravets belopp. Detta baseras på en beräkning av hur mycket försäkringsbolagets primärkapital enligt 12 kap. 2 § varierar till följd av variationer i de riskfaktorer som ansluter sig till försäkringsbolagets verksamhet. Via riskerna fastställs sannolikhetsfördelningen av värdeförändringar i primärkapitalet. Sannolikhetsfördelningen ska beräknas för en ettårsperiod med hjälp av ett value-at-risk -värde av det slag som används vid sannolikhetsberäkning. Detta värde används sålunda som riskmått.

Vid beräkning av solvenskapitalkravet anses säkerhetsnivån vara 99,5 procent. Av värdeförändringarna enligt sannolikhetsfördelningen är minst 99,5 procent värdeökningar eller värdeförluster som understiger solvenskapitalkravet. Med andra ord är högst

0,5 procent av värdeförändringarna förluster som överstiger solvenskapitalkravet. Detta betyder i praktiken att ett försäkringsbolag som uppfyller solvenskapitalkravet klarar av att med minst 99,5 procents sannolikhet under de följande tolv månaderna att uppfylla sina försäkringsförpliktelser.

I 25 kap. föreskrivs om korrigerande åtgärder som ett försäkringsbolag förutsätts vidta om solvenskapitalkravet underskrids.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 101.3.

3 §. *Beräkning av solvenskapitalkravet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om beräkning av solvenskapitalkravet. Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget beräkna solvenskapitalkravet med den standardformel som avses i 7—18 § eller med en intern modell enligt 19—29 §. Användningen av den interna modellen övervakas i enlighet med 30-34 §. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 100 andra stycket.

Enligt paragrafens 2 mom. ska solvenskapitalkravet beräknas under antagandet att försäkringsbolaget kommer att fortsätta bedriva sin verksamhet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 101.2.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs om de risker som försäkringsbolaget åtminstone ska beakta vid beräkning av solvenskapitalkravet. Dessa är teckningsrisk vid skadeförsäkring, teckningsrisk vid livförsäkring, teckningsrisk vid sjukförsäkring, marknadsrisk, kreditrisk och operativ risk. Längre fram i kapitlet föreskrivs närmare om hur dessa risker och försäkringsbolagets övriga risker ska beaktas i standardformeln. Genom kommissionens förordning kan föreskrivas också om beaktande av risker som inte uttryckligen nämns i lagen.

Vid tillämpning av standardformeln ska riskernas närmare innehåll preciseras, med undantag för kreditrisken, genom att varje risk ombildas till en riskdel. Kreditrisken beaktas i standardformeln dels i marknadsriskdelen och dels i motpartsriskdelen. Genom kommissionens förordning föreskrivs om det närmare innehållet i standardformelns varje riskdel.

Vid tillämpningen av en internmodell ska försäkringsbolagets förvissa sig om att det beaktar åtminstone de risker som avses i momentet. Försäkringsbolaget kan emellertid besluta om den interna modellens uppbyggnad.

Momentet motsvarar direktivets artikel 101.4 första stycket.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. preciseras vad den operativa risken enligt 3 mom. 6 punkten omfattar. Den operativa risken omfattar bolagets funktionella risker, såsom risker i anslutning till administrering av försäkringar och ersättningar samt utveckling av datasystem. Enligt momentet omfattar den operativa risken också rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och renommérisker. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 101.4 andra stycket.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs att vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska försäkringsbolagen beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att vederbörlig hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av sådana tekniker.

Den vanligaste riskreduceringstekniken är återförsäkring. Dessutom kan ett försäkringsbolag t.ex. använda olika typer av finansiella instrument för att skydda sina placeringar mot ränte- och aktiekursvariationer. Försäkringsbolaget kan vid beräkningen av solvenskapitalkravet beakta effekterna av finansiella instrument, under förutsättning att kreditriskerna och övriga risker i anslutning till användningen av finansiella instrument, såsom eventuell motpartsrisk, vederbörligen beaktas på det sätt som föreskrivs i momentet. Genom kommissionens förordning föreskrivs om de krav som ställs på riskreduceringstekniker och hur effekterna av dem ska beaktas. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 101.5.

I 25 kap. 4 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att i exceptionella situationer höja ett försäkringsbolags kapitalkrav beräknat enligt standardformeln eller en intern modell.

4 §. *Minimikapitalkravet och beräkning av det.* I denna paragraf föreskrivs om minimikapitalkravet, beräkning av det och om dess minimibelopp.

Enligt paragrafens 1 mom. ska minimikapitalkravet motsvara det belopp av medräkningsbart primärkapital enligt 12 kap. 11 § 2 mom. som hör till nivå 1 och i begränsad

omfattning till nivå 2. Om minimikapitalkravet underskrids innebär detta att försäkringstagarnas, de försäkrades och ersättningstagarnas förmåner skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet. Genom detta moment genomförs direktivets artikel 129.1 b.

Paragrafens 2 mom. är en grundläggande bestämmelse om beräkning av minimikapitalkravet. I momentet föreskrivs att om inte något annat följer av 3 och 4 mom. ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av de variabler som beskriver omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Lagtexten innehåller inte uttryckligen någon bestämmelse motsvarande direktivets artikel 129.1 a, enligt vilken minimikapitalkravet ska beräknas på ett klart och enkelt sätt och på ett sådant sätt som gör det möjligt att kontrollera beräkningen. Dessa krav kan dock anses ingå i kravet på en linjär funktion. Bestämmelsen innehåller även en informativ hänvisning till det avsnitt i kommissionens förordning, där ytterligare bestämmelser finns om bl.a. hur beräkningen ska utföras med den lineära funktionen.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 129.2 enligt vilken minimikapitalkravet utöver vad som nämns ovan ska beräknas med en linjär funktion. I funktionen ska beaktas försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar, premieinkomst, risksummor, latenta skatteskulder och administrativa omkostnader eller en del av dessa storheter. Enligt direktivets artikel 129.1 c ska den linjära funktion som används för att beräkna minimikapitalkravet kalibreras till ett värde för value-at-risk med ett konfidensintervall på 85 procent för en ettårsperiod. Om resultatet av en beräkning med beaktande av kommissionens förordning inte uppfyller kraven i 2 eller 3 mom. ska minimikapitalkravet bestämmas på basis av dessa moment.

I paragrafens 3 mom. preciseras minimikapitalkravets belopp. Minimikapitalkravet får inte underskrida 25 procent och inte överskrida 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav. Med solvenskapitalkrav avses enligt förslaget ett kapitalkrav som beräknas enligt standardformeln eller en intern modell och vari ingår också en sådan höjning av kapitalkravet som avses i 25 kap. 4 §.

Genom gränser som fastställs i procent säkerställs det att minimikapitalkravet i varje enskilt fall står i ett rimligt förhållande till försäkringsbolagets solvenskapitalkrav som motsvarar riskerna. Bestämmelsen stämmer överens med direktivets artikel 129.3.

Enligt paragrafens 4 mom. gäller för minimikapitalkravet en ovillkorlig miniminivå i euro, trots vad som föreskrivs i 2 mom. Minimikapitalkravet får sålunda aldrig underskrida den i euro angivna miniminivån.

Miniminivån i euro varierar beroende på om det är fråga om ett skadeförsäkringsbolag, ett livförsäkringsbolag eller ett återförsäkringsbolag. Enligt momentets 1 och 2 punkt är kravet i fråga om skade- och livförsäkringsbolag detsamma såväl för captivebolag som för andra bolag. Enligt 3 punkten är minimikapitalkravets nivå däremot högre för återförsäkringsbolag än enligt 4 punkten när det gäller captivebolag för återförsäkring. I enlighet med definitionen i denna lags 1 kap. 4 § 2 mom. försäkrar ett captivebolag för återförsäkring endast den företagsgrupps risker som bolaget själv tillhör. Det lägre minimikapitalkravet beror på att en direktförsäkringstagare vars risker försäkras av ett captivebolag för återförsäkring också äger det sist nämnda bolaget eller på att direktförsäkringstagaren och återförsäkraren står nära varandra. Också i detta fall är det i första hand direktförsäkraren som bär risken för direktförsäkringsavtalet.

I fråga om livförsäkringar gäller momentet kompositbolag. Genom momentet genomförs direktivets artikel 129.1 d.

Paragrafens 2 och 5 mom. innehåller informativa hänvisningar till centrala punkter i kommissionens förordning. I artiklarna 249—251 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om den lineära funktionen och de variabler som ingår i den som används vid beräkning av minimikapitalkravet och som beskriver omfattningen och exponeringen i dessa bolags verksamhet. Återförsäkring ska enligt förslaget tas i beaktande som en reducerande faktor när det gäller kravet. Dessutom ska i fråga om kompositbolag konstateras den absolut lägsta nivån för minimikapitalkravet i euro, enligt avdelning I

kapitel VII artikel 252 i kommissionens förordning.

I kapitlets 35 § föreskrivs om höjning av de eurobelopp som nämns i paragrafen genom social- och hälsovårdsministeriets förordning.

5 §. *Frekvens för beräkning av kapitalkravet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om frekvens för beräkning av kapitalkravet i enlighet med direktivets artiklar 102.1 och 129.4.

Ett försäkringsbolag ska beräkna kapitalkraven tillräckligt ofta. Enligt paragrafens 1 mom. ska solvenskapitalkravet beräknas minst en gång per år och minimikapitalkravet minst en gång per kvartal. Solvenskapitalkravet behöver dock inte beräknas kvartalsvis enbart med tanke på minimikapitalkravet enligt 4 § 3 mom.

De risker som är relevanta för solvenskapitalkravet kan förändras under den tid försäkringsbolaget är verksamt, vilket innebär att det finns anledning att beräkna solvenskapitalkravet oftare än vad som krävs enligt 1 mom. Om de nämnda riskerna väsentligt har förändrats ska försäkringsbolaget enligt paragrafens 2 mom. utan dröjsmål beräkna ett nytt solvenskapitalkrav.

Enligt den 1 § som föreslås i kapitlet ska försäkringsbolaget fortlöpande uppfylla kapitalkraven. Försäkringsbolaget ska därför ständigt ge akt på de medräkningsbara kapitalbasmedlen och på uppfyllelsen av solvenskapitalkraven. Försäkringsbolaget ska ha tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla de kapitalkrav som den senaste beräkningen resulterar i.

Enligt paragrafens 3 mom. ska beräkningsresultaten rapporteras till Finansinspektionen.

Om minimikapitalkravet beräknas inom de procentgränser som avses i 4 § 3 mom. ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om orsaken till detta. Kommissionen utnyttjar informationen genom att i enlighet med direktivets artikel 129.5 följa hur procentgränserna tillämpas på minimi- och maximinivån samt procentgränsernas belopp.

6 §. *Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen.* I paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 102.2 att Finansinspektionen får kräva att försäkringsbolag gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet. Finansinspektionen kan kräva detta om den har grundad anledning att anta att risker som är relevanta för försäkringsbolagets solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats sedan den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet.

Standardformel för solvenskapitalkrav

7 §. *Standardformelns struktur.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 103 om den standardformel som ska tillämpas vid beräkning av solvenskapitalkravet. Solvenskapitalkravet är lika med summan av tre poster. Dessa är enligt förslaget det primära solvenskapitalkravet, kapitalkravet för operativ risk och förlusttäckningskapaciteten. Bestämmelser om beräkning av dessa poster finns längre fram i detta kapitel.

8 §. *Beräkning av det primära solvenskapitalkravet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet. Genom denna paragraf genomförs direktivets artiklar 104.1—104.3.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med direktivet att beräkningen av det primära solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler som motsvarar åtminstone teckningsrisk vid skadeförsäkring, teckningsrisk vid livförsäkring, teckningsrisk vid sjukförsäkring, marknadsrisk och motpartsrisk. Detta gör det möjligt att genom kommissionens förordning lägga till riskmoduler. Närmare bestämmelser om riskmoduler enligt vad som föreskrivs i direktivet samt undergrupper av riskmoduler finns i 9—13 §. I kommissionens förordning föreskrivs dessutom att det primära solvenskapitalet ska innehålla en riskmodul för immateriell tillgångsrisk (artikel 87). Vid behov tillämpas en noggrannare riskindelning i undergrupper av riskmoduler för att alla relevanta risker i tillräcklig utsträckning ska bli beaktade i kapitalkraven.

Paragrafens 2 mom. gäller riskerna vid skadeförsäkring, livförsäkring och sjukförsäkring. Dessa risker ska hänföras till riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring eller sjukförsäkring, beroende på vilken modul som bäst anger riskens karaktär. På detta sätt säkerställs det att risker av samma karak-

tär blir likabehandlade vid solvensberäkningen. Exempelvis fastställda pensioner i samband med lagstadgad olycksfallsförsäkring och ansvarsförsäkring för motorfordon ska behandlas på motsvarande sätt som livförsäkringsrisker.

Riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring och sjukförsäkring kallas med en gemensam benämning för försäkringsriskmoduler.

Enligt paragrafens 3 mom. ska för vare riskmodul beräknas ett kapitalkrav. Enligt Solvens II -direktivet ska dessa separata kapitalkrav kombineras med en formel som anges i direktivets bilaga, dvs.

$$\sqrt{\sum_{ij} Corr_{ij} SCR_i SCR_j}$$

där SCRi och SCRj betecknar kapitalkraven i teckningsriskmodulen för skadeförsäkring, livförsäkring, sjukförsäkring, marknadsriskmodulen och motpartsriskmodulen, medan CORRij betecknar korrelationen mellan modulerna. Enligt artikel 87 i kommissionens förordning erhålls det primära solvenskapitalkravet genom att till det sålunda erhållna resultatet lägga till kapitalkravet för immateriella tillgångar.

Enligt direktivets artikel 104.3 erhålls genom tillämpning av korrelationskoefficienterna för aggregeringen av riskmodulerna ett övergripande solvenskapitalkrav.

Enligt direktivets artikel 104.4 ska samtliga riskmoduler kalibreras med hjälp av ett värde för value-at-risk med konfidensnivån 99,5 procent för en ettårsperiod. I tillämpliga fall ska diversifieringseffekter beaktas vid utformningen av varje riskmodul.

Enligt direktivets artikel 104.5 ska samma utformning och specifikationer användas för alla försäkringsbolag, såväl i fråga om det primära solvenskapitalkravet som när det gäller förenklade beräkningar.

Enligt direktivets artikel 104.6 får beträffande katastrofrisker geografiska specifikationer i tillämpliga fall användas vid beräkning av teckningsmoduler i samband med livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring.

I paragrafens 4 mom. finns en substantiell hänvisning till kompletterande bestämmelser i direktivets bilaga och en informativ hänvisning till kompletterande bestämmelser som ska antas genom kommissionens förordning. kompletterande bestämmelser. I Solvens II -direktivets bilaga IV och i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, allokering av försäkringsförpliktelser i riskmodulerna och kombinering av kapitalkraven. Solvens II -direktivets bilaga IV, där det föreskrivs om sammanslagning av kapitalkrav, tillämpas i enlighet med kommissionens förordning.

I kommissionens förordning föreskrivs om beräkning av kapitalkrav som innehåller en riskmodul för immateriell tillgångsrisk. Dessutom föreskrivs i förordningen om riskreduceringsmetoder samt om metoder och anpassningar för beaktande av riskdiversifieringsmöjligheter när det är fråga om sådana separata fonder som avses i 12 kap. 12 §.

9 §. *Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring.* I denna paragraf föreskrivs om faktorer som ska beaktas vid beräkning av teckningsriskmodulen för skadeförsäkring. Genom paragrafen genomförs direktivets artikel 105.2.

Enligt paragrafens 1 mom. ska i teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas den osäkerhet i fråga om försäkringsbolags resultat som hänför sig till de befintliga försäkringsförpliktelserna. Solvenskapitalkravet är baserat på en ettårsperiod, vilket innebär att också den osäkerhet som sammanhänger med teckning av ny försäkringsrörelse och annan påbörjad försäkringsaffärsverksamhet inom de följande 12 månaderna ska beaktas.

I enlighet med paragrafens 2 mom. avspeglar teckningsriskmodulen för skadeförsäkring åtminstone förlustrisken i anslutning till skadeförsäkringsförpliktelser och risken för negativ förändring av försäkringsskuldernas värde enligt 10 kap. i förhållande till riskerna som hör till avtalen samt riskerna i affärsverksamhetsprocesserna.

I momentets 1 och 2 punkt preciseras innehållet i undergrupper av riskmoduler för skadeförsäkring. Enligt momentets 1 punkt ska i teckningsriskmodulen beaktas premierisker och risker för försäkringstekniska avsättning-

ar inom skadeförsäkring som beror på variationer i försäkringshändelsernas tidpunkter, frekvens och ersättningsnivå samt variationer i ersättningstidpunkterna och ersättningsbeloppen. Katastrofrisker i momentets 2 punkt avser extrema eller exceptionella händelser inom skadeförsäkring som innebär betydande osäkerhet i premiesättningen och beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Försäkringsbolagen ska ha beredskap dels för normala fluktuationer i försäkringsbeståndet och dels för katastrofer som beror på naturfenomen eller som orsakats av människor. Katastrofer kan på en gång orsaka en stor skada eller ett stort antal försäkringsfall. Dessa risker kan på basis av försäkringsbranschens statistik inte nödvändigtvis i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen av premierna och de försäkringstekniska avsättningarna, utan för dem måste reserveras särskilt kapital. Beträffande katastrofrisker kan geografiska specifikationer i tillämpliga fall användas vid beräkningen av teckningsriskmoduler. Enligt kommissionens förordning ska också annullationsrisken beaktas. Genom kommissionens förordning kan föreskrivs också om andra faktorer som måste beaktas.

I paragrafens 3 mom. ingår en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser om teckningsriskmoduler och om undergrupper av riskmoduler för skadeförsäkring. I avdelning I kapitel V avsnitt 2 artiklarna 114—135 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler inom skadeförsäkring samt om kombinering av kapitalkrav.

10 §. *Teckningsriskmodulen för livförsäkring.* I denna paragraf föreskrivs om omständigheter som ska beaktas vid beräkning av teckningsriskmodulen för livförsäkring. Genom paragrafen genomförs direktivets artikel 105.3.

Teckningsriskmodulen för livförsäkring ska avspegla riskerna med livförsäkringsförpliktelser i fråga om de risker som täcks och de processer som används under utövande av affärsverksamheten. Detta gäller förlustriskerna i anslutning till livförsäkringsförpliktelser och verksamhetsprocesser samt risken för negativ förändring i värdet av försäkringsavsättningarna. Förlust- eller förändringsrisken kan vara en följd av ändrade nivåer och trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande en eller flera faktorer som nämns i paragrafen. Kommissionen kan genom förordning ange ytterligare faktorer.

I paragrafens 1 mom. 1—7 punkten preciseras undergrupperna av riskmoduler. I 1 punkten föreskrivs om beaktande av dödsfallsrisken till den del som ökad mortalitet kräver större försäkringstekniska avsättningar. Denna risk är förenad med t.ex. dödsfallsförsäkringar. I momentets 2 punkt nämns livsfallsrisken till den del som ökad livslängd kräver större försäkringstekniska avsättningar. Denna risk sammanhänger med t.ex. pensionsförsäkringar. I 3 punkten nämns handikapprisken som innebär att man beaktar ändrade trender i fråga om invaliditet, insjuknandefrekvens (incidens) och prevalens. I 4 punkten nämns kostnadsrisken vid livförsäkring. Livförsäkringar är långsiktiga, vilket innebär att man utöver försäkringsriskerna måste beakta den omständigheten att driftskostnaderna med tiden kan förändras. I 5 punkten nämns omprövningsrisken, dvs. risken för att förändringar i den rättsliga miljön eller de försäkrades hälsotillstånd eventuellt leder till omprövning av pensioner. Den rättsliga miljön kan förändras med ökade pensionsåtaganden som följd. Detta har betydelse framför allt när det gäller gruppensioner samt pensioner i anslutning till lagstadgad olycksfallsförsäkring och ansvarsförsäkring för motorfordon. I momentets 6 punkt nämns annullationsrisken, dvs. risken för uppsägning, förnyande och återköp av försäkringar. Försäkringsbolagens produkter ger ofta kunderna speciella rättigheter. Kunderna kan t.ex. ges möjlighet att avbryta premiebetalningen under försäkringsperioderna, lyfta försäkringsbesparingar i förtid och förlänga försäkringsperioden utan någon ny hälsoutredning. Vid bedömningen av dessa risker är det skäl att beakta också förändringar i kundernas beteende. I 7 punkten nämns katastrofrisker inom livförsäkring, dvs. väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena i fråga om extrema eller onormala händelser. För katastrofrisker får vid beräkningen av teckningsmoduler användas geografiska specifikationer.

Paragrafens 2 mom. är en informativ hänvisning till kompletterande bestämmelser i kommissionens förordning. I förordningens avdelning I kapitel V avsnitt 3 artiklarna 136—143 föreskrivs om undergrupper av livförsäkringsriskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till sådana undergrupper och om sammanslagning av kapitalkrav.

11 §. *Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring.* I denna paragraf föreskrivs om de omständigheter som ska beaktas vid beräkning av modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring. Genom den föreslagna paragrafen genomförs direktivets artikel 105.4 .

Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska enligt paragrafens 1 mom. ange risken vid tecknande av sjukförsäkringsförpliktelser, oberoende av om sjukförsäkring tekniskt sett fungerar på liknande sätt som livförsäkring, till följd av såväl de risker som täcks som de processer som används i verksamheten. Detta gäller risken för förlust eller negativ förändring av försäkringsskulderna till följd av en eller flera av de faktorer som nämns i punkterna 1—3. Kommissionen kan genom förordning ange ytterligare faktorer.

I momentets 1—3 punkt preciseras vad riskmodulen ska täcka. I 1 punkten nämns ändrade nivåer och utvecklingslinjer dvs. trender eller ändrad volatilitetsgrad beträffande kostnaderna för försäkringsavtal. En sjukförsäkring är till sin karaktär långvarig, vilket innebär att de risker som är förenade med kostnadsstrukturen måste beaktas. I 2 punkten nämns variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för betalning av ersättningarna. I 3 punkten nämns betydande osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena som beror på onormal ackumulering av risker i samband med utbrott av större epidemier och under andra extrema förhållanden, dvs. katastrofrisker inom sjukförsäkring. Risken för epidemier och globala pandemier är relevant när det gäller sjukförsäkring. I fråga om katastrofrisker får geografiska specifikationer användas vid beräkningen av teckningsriskmoduler.

I paragrafens 2 mom. ingår en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I avdelning I kapitel V avsnitt 4 artiklarna 144—163 föreskrivs närmare omundergrupper av riskmoduler, beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler i sjukförsäkring och om sammanslagning av kapitalkrav.

12 §. *Marknadsriskmodulen.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om marknadsriskmodulen. I den ska beaktas den inverkan som förändringar i priserna på finansiella instrument och deras struktur har på värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder. I fråga om tillgångarna är effekterna ofta direkta: värdet av försäkringsbolagets tillgångar undergår förändringar på marknaden. Förändringar i värdet på finansiella instrument som är kopplade till fondförsäkringar inverkar direkt på de försäkringstekniska avsättningarna för fondlivförsäkringar. Övriga försäkringstekniska avsättningar är både för liv- och för skadeförsäkring bundna till de finansiella instrumenten genom ränteförändringar. Genom den föreslagna paragrafens 1 och 2 mom. genomförs direktivets artikel 105.5 .

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska marknadsriskmodulen avspegla risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder. Försäkringsbolaget ska också beakta strukturell inkompatibilitet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet, med andra ord tillgångarnas genomsnittliga återbetalningstid och skuldernas genomsnittliga förfallotid, dvs. duration. Närmare bestämmelser om hur korrelationen mellan olika risktyper ska beaktas finns i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 1 artikel 164 i kommissionens förordning.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs närmare om vilka faktorer i anslutning till tillgångarna, skulderna och de finansiella instrumenten försäkringsbolaget åtminstone ska beakta. I momentets 1 punkt föreskrivs om ränterisken. I en solvensberäkning som görs på marknadsvillkor påverkar räntorna och deras volatilitet värdet på sådana finansiella instrument, i fråga om vilka avkastningen beror på tidsvärdet, och de diskonterade försäkringstekniska avsättningarna. Skillnaderna mellan durationerna för de försäkringsteknis-

ka avsättningarna och durationerna för de ränteinstrument som hör till försäkringsbolagets tillgångar ökar kapitalkravet. Närmare bestämmelser om beaktande av ränterisken finns i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 2 artiklarna 165—167 i kommissionens förordning.

I momentets 2 punkt föreskrivs om aktiekursrisken. Aktiekursrisken har samband med förändringar i placeringstillgångarnas marknadspriser. I avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 3 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om beaktande av sådana fluktuationer.

Kapitalkravet som beräknas enligt standardformeln innehåller, i fråga om undergruppen för aktiekursrisk, en mekanism för symmetrisk justering som det föreskrivs om i direktivets artikel 106. Avsikten med symmetrisk justering är att sänka kapitalkravet när prisnivån sjunker och att höja den vid stigande prisnivå, nära en vägd genomsnittsnivå. Förändringar i prisnivån följs genom det eller de index som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillkännager. Målet är att försäkringsbolagen inte ska bli tvungna att snabbt sälja alltför mycket av sina aktieinvesteringar, vilket skulle förstärka en negativ marknadsutveckling. En symmetrisk justering dämpar effekten av prisförändringar, men den påverkar inte prisnivån på sikt. Justeringen kan ha konjunkturdämpande effekter. Aktieindex återspeglar nödvändigtvis inte det rådande konjunkturläget eftersom aktiepriserna kan stiga trots en ekonomisk recession. Aktiepriserna kan dock anses ge en bild av placerarnas uppfattningar om de framtida förväntade kassaflödena från de olika placeringsobjekten.

Den symmetriska justeringen ska baseras på den nuvarande nivån på ett lämpligt aktieindex och en vägd genomsnittsnivå för detta index som beräknats med en funktion. Den symmetriska justeringen får inte leda till ett aktiekapitalkrav inom marknadsriskmodulen som är mer än 10 procentenheter mindre eller mer än 10 procentenheter större än standardkapitalkravet för aktier. Eftersom kommissionens förordning innehåller fullständiga bestämmelser om symmetrisk justering ska direktivets artikel 106.2 och 106.3 enligt förslaget inte implementeras i lagen. I artikel 172 i kommissionens förordning föreskrivs om symmetrisk justering av kapitalkravet för aktier.

I kommissionens förordning föreskrivs också om behandling av sådana specifika anknutna företag som avses i 26 kap. 1 § i fråga om aktiekursrisker. Ett försäkringsbolag kan ha anknutna företag vilkas verksamhet det kan påverka. Därför särbehandlas strategiska anknutna företag.

I momentets 3 punkt nämns fastighetsrisken. Kapitalkravet för fastighetsrisk preciseras i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 4 artikel 174 i kommissionens förordning.

I momentets 4 punkt föreskrivs om räntemarginalrisken (spreadrisk) när det gäller räntor som överskrider den riskfria räntesatsen. Obligationer har en krediträntemarginal vars storlek beror både på den allmänna utvecklingen av räntemarknaden och på emittentens kreditvärdighet. En förändring i krediträntemarginalen inverkar på marknadsvärdet av de obligationer som ingår i försäkringsbolagets tillgångar. Närmare bestämmelser om hur räntemarginalrisken ska beaktas finns i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 artiklarna 175—181 i kommissionens förordning. I förordningens artikel 104 och 105 föreskrivs om förenklad beräkning för räntemarginalrisken.

I momentets 5 punkt nämns valutarisken. Närmare bestämmelser om hur valutarisken ska beaktas finns i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 7 artikel 188 i kommissionens förordning.

I momentets 6 punkt nämns marknadsriskkoncentrationer. Denna risk kan uppkomma till följd av att placeringarna inte har diversifierats i tillräcklig utsträckning samt till följd av en stor kreditförlustrisk i anslutning till en eller flera emittenter. Närmare bestämmelser om beaktande av marknadsriskkoncentrationer finns i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

Paragrafens 3 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. Närmare bestämmelser om marknadsriskmodulen och dess undergrupper, beräkning av kapitalkrav för undergrupper och sammanslagning av kapitalkrav finns i avdelning I kapitel V av-

snitt 5 artiklarna 164—188 i kommissionens förordning.

13 §. *Motpartsriskmodulen.* I denna paragraf föreskrivs om motpartsriskmodulen. Genom paragrafen genomförs direktivets artikel 105.6.

Enligt paragrafens 1 mom. ska motpartsriskmodulen ge uttryck för möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under en följande tolvmånadersperiod.

Dessutom föreskrivs i 1 mom. vad motpartsriskmodulen åtminstone ska täcka. Enligt 1 punkten ska motpartsriskmodulen täcka försäkringsbolagets riskreducerande avtal. Sådana är t.ex. återförsäkringsavtal, avtal i samband med värdepapperisering och derivatavtal. Enligt 2 punkten ska motpartsrisken täcka fordringar på försäkringsförmedlare och enligt 3 punkten kreditrisker som inte omfattas av undergruppen för räntemarginalrisk enligt 12 § 2 mom. 4 punkten.

Enligt paragrafens 2 mom. ska vid bedömningen av de riskexponeringar som avses i 1 mom. tas hänsyn till säkerheter som innehas av försäkringsbolaget eller för dess räkning och till de risker som är förknippade med säkerheterna. Motpartsriskmodulen ska för varje motpart beakta det berörda försäkringsbolagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot bolaget.

Paragrafens 3 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I avdelning I kapitel V avsnitt 6 artiklarna 189—198 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen.

14 §. *Kapitalkravet för operativ risk.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av kapitalkrav för operativa risker. Genom den föreslagna paragrafen genomförs direktivets artikel 107.

För operativa risker ska enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. beräknas ett kapitalkrav till den del som riskerna inte har beaktats vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet enligt 8 §.

Försäkringsbolagen ska sålunda granska de operativa riskerna som en egen helhet, för att de ska kunna beaktas i sin helhet.

Det är problematiskt att göra en exakt mätning av operativa risker och till åtskillnad från vad som är fallet med försäkrings- och placeringsrisker finns det i allmänhet ingen statistik att tillgå om operativa risker. Kapitalkravet för de operativa riskerna ska anpassas till omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet. De operativa riskerna ska kalibreras på det sätt som avses i 11 kap. 2 § 2 mom.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. gäller livförsäkringsavtal där försäkringstagarna står för placeringsrisken. I fråga om sådana avtal som avses i momentet ska vid beräkningen av kapitalkravet för operativa risker beaktas de årliga driftskostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

Den föreslagna paragrafens 3 mom. gäller annan försäkringsverksamhet än sådan som avses i 2 mom. Till denna del ska de operativa riskerna bedömas i förhållande till premieintäkterna och de försäkringstekniska avsättningarna. På grund av att de operativa riskerna inte kan mätas exakt begränsas deras relativa betydelse för kapitalkravet. I momentet föreslås vidare en bestämmelse enligt vilken kapitalkravet för operativ risk inte får överstiga 30 procent av det primära solvenskapitalkravet för försäkringsverksamheten i fråga.

I paragrafens 4 mom. föreslås en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I förordningens avdelning I kapitel V avsnitt 8 artikel 204 föreskrivs närmare om beräkning av kapitalkravet för operativ risk.

15 §. *Förlusttäckningskapacitet.* I denna paragraf föreskrivs om förlusttäckningskapacitet. Den föreslagna paragrafen motsvarar direktivets artikel 108.

I paragrafens 1 mom. definieras begreppet förlusttäckningskapacitet. Enligt definitionen ska vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas vissa risker för oförutsedda förluster. Effekten av dessa förluster kan emellertid minskas genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller latenta skatterskulder eller en kombination av båda.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs hur förlusttäckningskapaciteten ska bestämmas. Enligt förslaget ska i förlusttäckningskapaciteten tas hänsyn till den riskreducerande effekten av framtidatilläggsförmåner enligt försäkringsavtal i den utsträckning som försäkringsbolaget kan visa att en minskning av tilläggsförmånerna kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår.

Solvenskapitalkravet sammanhänger med försäkringsbolagets förmåga att fullgöra sina åtaganden när risker realiseras. Försäkringsbolaget kan under vissa förhållanden avstå från tilläggsförmåner. De försäkringstekniska avsättningarna i samband med solvensberäkningen innehåller också diskretionära tilläggsförmåner som försäkringsbolaget inte slutgiltigt har förbundit sig till men som bolaget har beredskap för på grund av utbetalning av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 § 3 mom. eller tidigare utbetalda tilläggsförmåner. Dessa tilläggsförmåner ska ingå i de försäkringstekniska avsättningarna i enlighet med bästa skattning. När ett försäkringsbolag råkar i ekonomiska svårigheter kan det meddela kunderna att det inte längre betalar ut tilläggsförmåner. Försäkringsvillkoren kan ge försäkringsbolaget ensidig rätt också att återta redan utbetalda tilläggsförmåner.

Försäkringsbolaget kan i solvensberäkningen beakta också sådana latenta skatteskulder i anslutning till vissa tillgångsposter som har samband t.ex. med värdering av tillgångarna.

Förlusttäckningskapaciteten kan baseras också på i bokföringen upptagna men i beskattningen ännu orealiserade intäkter som ger upphov till latenta skatteskulder och som används för att täcka andra kostnader, exempelvis förluster, vilket innebär att de slutliga skatterna blir mindre än de latenta skatteskulderna som tagits upp i balansräkningen. Solvenskapitalkravet kan reduceras genom förlusttäckningskapaciteten.

Den riskreducering som kan uppnås genom framtida tilläggsförmåner får dock inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningarna och de latenta skatteskulderna som hänför sig till dessa framtida förmåner. Bestämmelser motsvarar andra stycket i direktivets artikel 108.

Enligt paragrafens 3 mom. ska värdet av framtida tilläggsförmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmåners värde enligt de underliggande antagandena för beräkningen av bästa skattning enligt 10 kap. 6 §.

Den föreslagna paragrafens 4 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I förordningens avdelning I kapitel V avsnitt 9 artiklarna 205 - 207 föreskrivs närmare om beräkning av förlusttäckningskapaciteten.

Anpassning av standardformeln

16 §. *Förenklad beräkning av riskmoduler.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 109 om möjligheten att beräkna riskmoduler på ett enklare sätt. Ett försäkringsbolag kan ha risker som tillräckligt noggrant kan mätas på ett enklare sätt än med standardformeln.

Enligt paragrafens 1 mom. får försäkringsbolag beräkna kapitalkravet i en eller flera riskmoduler eller undergrupper som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av kommissionen, om det är motiverat med hänsyn till beskaffenheten, dvs. arten komplexiteten och omfattningen av riskerna. Förenklade metoder kan tillämpas t.ex. då försäkringsbolaget de facto utsätts för en väsentligt annorlunda risk än standardformeln visar eller då bolaget endast i en synnerligen liten utsträckning utsätts för en sådan risk som antagandena i standardformeln avser.

Kommissionen fastställer i enlighet med direktivets artikel 111.1 förenklade beräkningsmetoder och krav som företagen ska uppfylla för att få rätt att tillämpa nämnda förenklingar. När kommissionen i enlighet med direktivets artikel 109 första stycket överväger att tillåta förenklingar ska den överväga om det vore oproportionerligt att kräva att alla företag ska tillämpa standardberäkningen. I så fall ska den tillstyrka en förenklad metod.

Enligt direktivets artikel 109 andra stycket ska förenklade beräkningar kalibreras i enlighet med artikel 101.3, vilket motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitels 2 § 2 mom. och 8 § 3 mom.

I paragrafens 2 mom. ingår en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I kommissionens förordning avdelning I kapitel III avsnitt 6, och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 föreskrivs närmare om förenklad beräkning av riskmoduler.

17 §. *Användning av bolagsspecifika parametrar på ansökan av försäkringsbolaget.* I denna paragraf föreskrivs att försäkringsbolag får tillämpa bolagsspecifika parametrar. Genom denna paragraf genomförs direktivets artikel 104.7.

Enligt paragrafens 1 mom. kan ett försäkringsbolag på ansökan och med Finansinspektionens samtycke ersätta en undergrupp av standardformelns parametrar med parametrar som är specifika för bolaget. För beräkning av solvenskapitalkravet finns i standardformeln parametrar som på ett allmänt plan motsvarar försäkringsbolagens behov. Ett försäkringsbolags risker kan dock i så hög grad skilja sig från standardformelns antaganden att det med användning av bolagsspecifika parametrar är möjligt att få en riktigare bild av bolagets faktiska risker.

Enligt paragrafens 2 mom. ska de bolagsspecifika parametrarna beräknas med stöd av interna uppgifter från bolaget eller uppgifter som är relevanta för bolagets verksamhet.

Paragrafens 3 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser. I förordningens avdelning I kapitel V avsnitt 12 artiklarna 218—220 föreskrivs närmare om tillämpning av bolagsspecifika parametrar.

18 §. *Användning av bolagsspecifika parametrar på yrkande av Finansinspektionen.* Enligt denna paragraf kan Finansinspektionen kräva att ett försäkringsbolag ersätter en del av de parametrar som används i beräkningen av försäkringsriskmodulerna enligt standardformeln med parametrar som är specifika för bolaget, om försäkringsbolagets risker som är relevanta för solvenskapitalkravet väsentligt avviker från de antaganden som ligger till grund för beräkningen enligt standardformeln. Med försäkringsriskmodul avses i enlighet med 8 § riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring eller sjukförsäkring. Också i så fall ska beräkningarna kalibreras i enlighet med 2 § 2 mom. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 110.

Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav

19 §. *Användning av en intern modell.* I denna paragraf föreskrivs om möjligheten att använda en intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet. Genom paragrafen genomförs direktivets artiklar 112.1, 112.2 och 113.1.

Enligt paragrafens 1 mom. får ett försäkringsbolag i stället för standardformeln använda sin egen interna modell för beräkning av solvenskapitalkravet. Enligt förslaget får bolaget beräkna solvenskapitalkravet antingen med en fullständig eller en partiell intern modell. En förutsättning för användningen av en intern modell är att bolaget gör en ansökan till Finansinspektionen och får dennas samtycke. I 20 och 21 § föreskrivs närmare om förfarandet. Försäkringsbolagets styrelse har det övergripande ansvaret för att bolagets förvaltning och riskhantering organiseras i enlighet med 6 kap. och detta kapitels 27 §.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs närmare om i vilken utsträckning försäkringsbolaget får använda en partiell intern modell. Tillämpningen av en partiell intern modell kan avgränsas med tanke på delfaktorerna i solvenskapitalkravet. Med modellen är det möjligt att beräkna en eller flera sådana delar av solvenskapitalkravet som avses i momentets 1—3 punkt. I de nämnda punkterna hänvisas till beräkning av det primära solvenskapitalkravet, solvenskapitalkravet för operativ risk och förlusttäckningskapaciteten.

Enligt paragrafens 3 mom. får en partiell modell tillämpas på försäkringsbolagets hela affärsverksamhet eller endast på en eller flera större affärsenheter. Detta är en följd av direktivets artikel 112.2 samt av kravet i artikel 120 enligt vilket försäkringsbolaget ska visa att dess interna modell används i stor utsträckning och har en viktig uppgift att fylla när det gäller dess företagsstyrningssystem.

Med en betydande del av verksamheten avses en eller flera av försäkringsbolagets större affärsenheter. På denna grund kan en intern modell användas t.ex. när det är fråga

om en verksamhet som är geografiskt avgränsad.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om förutsättningarna för tillämpning av en intern modell. Enligt 1 punkten är en förutsättning att en begränsning av tillämpningsområdet för modellen är motiverad. Det kan t.ex. inte godtas att en partiell intern modell avsiktligt används så att med den ersätts endast riskmoduler för vilka den interna modellen innebär ett lägre kapitalkrav än standardformeln. Enligt momentets 2 punkt förutsätts att det solvenskapitalkrav som erhålls med modellen bättre beskriver försäkringsbolagets risker än ett solvenskapitalkrav som beräknats enligt standardformeln. Enligt momentets 3 punkt ska modellen utformas i enlighet med kraven i 1—3 § och så att den kan integreras med standardformeln för solvenskapitalkravet.

Paragrafens 5 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser om saken. I förordningens avdelning I kapitel VI avsnitt 5 artikel 239 föreskrivs närmare om integration av partiella interna modeller i standardformeln.

20 §. *Ansökan om användning eller ändring av en intern modell.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om ansökningar som gäller interna modeller. Genom paragrafen genomförs direktivets artiklar 112.3, 115 och 116.1.

Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolag ansöka om Finansinspektionens samtycke till att beräkna solvenskapitalkravet med en intern modell innan modellen används. Finansinspektionen kan samtycka till att bolaget helt eller delvis får beräkna solvenskapitalkravet med en intern modell. Försäkringsbolagets styrelse ska godkänna ansökan till Finansinspektionen. Styrelsen ska också godkänna ändringsansökningarna, om försäkringsbolaget senare ändrar sin interna modell.

Enligt paragrafens 2 mom. ska ansökan innehålla en utredning om att kraven i 22—28 § är uppfyllda. Om ansökan gäller en partiellt intern modell ska denna uppfylla de nämnda kraven i fråga om tillämpningsområdet. Av ansökan ska också framgå principerna för ändring av den interna modellen. Försäkringsbolaget ska fortlöpande ge akt på riskerna och förhållandena samt på utvecklingen av metoderna och vid behov utveckla sin interna modell.

Verksamhetsprinciperna ska innehålla en specifikation av mindre och betydande ändringar av den interna modellen. Ändringarna kan avse exempelvis administreringen av den interna modellen, modellens uppbyggnad, de metoder som används för att beräkna den prognosticerade sannolikhetsfördelningen, information, antaganden och statistiskt material, tillämpningen av modellen och rapporteringen av resultaten samt kvalitetssäkring. Vid specifikationen av ändringarna som mindre respektive betydande ska ändringarnas betydelse beaktas. Ändringarna kan betraktas som betydande t.ex. om försäkringsbolaget ändrar modellens struktur eller de centrala antagandens som utgör grunden för beräkningen. Som mindre ändringar kan betraktas exempelvis uppdatering av parametervärden inom vissa gränser, på grund av ny information. Den sammantagna effekten av mindre ändringar kan emellertid vara så stor att ändringarna som helhet betraktade kan anses vara betydande.

Enligt paragrafens 3 mom. ska försäkringsbolaget dokumentera alla ändringar i den interna modellen. Finansinspektionen måste utifrån dokumentationen identifiera alla ändringar som gjorts i modellen och bedöma verkningarna av dem. Indelningen i mindre respektive större ändringar har betydelse för förfarandet då det görs ändringar i den interna modellen. Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke till ändringar i den interna modellen. Liksom enligt direktivets artikel 115 behöver försäkringsbolaget inte på förhand inhämta samtycke för ändringar av den interna modellen, under förutsättning att ändringarna görs i överensstämmelse med de principer som Finansinspektionen godkänt. Försäkringsbolaget ska också alltid på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för ändringar av de verksamhetsprinciper som gäller ändringar av den interna modellen.

21 §. *Finansinspektionens samtycke.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter i anslutning till ansökningar som berör ibruktagande och ändring av en intern modell. Genom paragra-

fen genomförs direktivets artiklar 112.3—112.5 och 113.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska avgöra försäkringsbolagets ansökningar enligt 20 § inom sex månader från det att ansökan blivit anhängig. Tidsfristen börjar dock löpa först från det att Finansinspektionen har fått alla de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra ärendet. Finansinspektionen måste på basis av informationen kunna bedöma om försäkringsbolagets riskhanteringssystem är tillräckligt effektiva och om den interna modellen uppfyller de föreskrivna kraven. Vid behov måste Finansinspektionen i enlighet med förvaltningslagen be försäkringsbolaget komplettera sin ansökan och meddela försäkringsbolaget att tidsfristen börjat löpa. Ansökan ska behandlas utan omotiverat dröjsmål.

Finansinspektionen ska motivera sitt beslut i enlighet med förvaltningslagen. Därför föreslås i lagen inte någon bestämmelse om motivering av negativa beslut motsvarande direktivets artikel 112.6.

Finansinspektionen ska ge sitt samtycke till användning och ändring av en intern modell om de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom. är uppfyllda.

En förutsättning är för det första att försäkringsbolagets riskhanteringssystem är tillräckliga. Detta innebär adekvata system för identifiering, mätning, kontroll, hantering och rapportering av risker. En förutsättning är också att den interna modellen uppfyller kraven i 22—28 §. Detta gäller en modell varmed solvenskapitalet beräknas i sin helhet. När det är fråga om en partiellt intern modell ska modellen uppfylla de nämnda kraven till den del som de gäller begränsad tillämpning av modellen i försäkringsbolaget. En partiellt intern modell ska uppfylla också de krav som föreskrivs i 19 § 2 och 3 mom.

Paragrafens 2 mom. ska tillämpas om ansökan i anslutning till en partiellt intern modell endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom försäkringsbolaget med avseende på en specifik riskmodul eller delar av båda dessa områden. Finansinspektionen får då kräva att försäkringsbolaget ska överlämna en övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen. I övergångsplanen ska det anges på vilket sätt försäkringsbolaget planerar att säkerställa att utvidgningen av tillämpningsområdet omfattar huvuddelen av försäkringsbolagets verksamhet som berörs av den specifika riskmodulen. Genom att kräva en sådan plan kan Finansinspektionen styra försäkringsbolaget att göra en övergripande modellering av riskerna och förhindra att en manipulerad intern modell används för sänkning av solvenskapitalkravet.

Krav som ställs på en intern modell

22 §. *Risker som ska beaktas i en intern modell.* I denna paragraf föreskrivs vilka risker som ska beaktas vid beräkning med en intern modell. Enligt paragrafens 1 mom. måste det vid användningen av en intern modell säkerställas att alla väsentliga risker som försäkringsbolaget är exponerat för beaktas i solvenskapitalkravet. Modellen ska täcka åtminstone de risker som anges i 3 §. Om det enligt kommissionens förordning är nödvändigt att beakta också andra risker utöver de som nämns i 3 §, måste dessa risker vederbörligen beaktas i den interna modellen. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 121.4 tredje stycket.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget i sin interna modell noggrant bedöma särskilda väsentliga risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga optioner, inklusive bolagets egna optioner och optioner som givits försäkringstagarna.

Dessutom ska försäkringsbolaget beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för användningen av optionerna. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 121.7.

I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken försäkringsbolaget i sin interna modell ska beakta alla de ersättningar till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare som det förväntar sig att utbetala, oavsett om ersättningarna är garanterade genom avtal eller ej. Sådana ersättningar och prestationer är tilläggsförmåner, som försäkringsbolaget förbereder sig på att betala enligt målsättningarna som avses i 13 kap. 2 § 3 mom., eller tidigare betalade tilläggsförmåner. Paragrafens 3 mom. motsvarar artikel

121.9 i direktivet. Kompletterande bestämmelser till denna paragraf och till 23—24 § ges i kommissionens förordning avdelning I kapitel VI avsnitt 3. Hänvisningen ingår i lagförslagets 24 § 3 mom.

23 §. *Diversifieringseffekter, riskreduceringstekniker och ledningens åtgärder.* I denna paragraf föreskrivs om diverse omständigheter som försäkringsbolaget kan beakta i en intern modell.

Enligt paragrafens 1 punkt kan försäkringsbolaget i sin interna modell beakta diversifieringseffekter av inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier. Med riskkategorier avses försäkringsbolagets interna riskklassificeringar. För att dessa ska kunna beaktas förutsätts det att försäkringsbolaget för Finansinspektionen visar att det har ett adekvat system för mätning av diversifieringseffekterna.

Enligt paragrafens 2 punkt kan försäkringsbolaget i sin interna modell fullt ut beakta effekterna av riskreduceringstekniker, förutsatt att kreditrisken och andra risker som är förenade med riskreduceringstekniker kommer till korrekt uttryck i modellen.

Enligt paragrafens 3 punkt får i den interna modellen beaktas de åtgärder som försäkringsbolagets ledning sannolikt kommer att vidta under specifika omständigheter, med hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder. Dessa åtgärder kan t.ex. avse beslut i fråga om tilläggsförmåner under vissa omständigheter.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 121.5, 121.6 och 121.8.

I avdelning I kapitel VI avsnitt 2 underavsnitt 2 i kommissionens förordning ingår bestämmelser som kompletterar denna paragraf samt 22 och 24 §. Hänvisningen ingår i 24 § 3 mom. som behandlas nedan.

24 §. *Kvalitetskrav för beräkningsmetoderna och informationen.* I denna paragraf föreskrivs om kvalitetsnormer för beräkningsmetoderna och informationen i fråga om interna modeller.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att sannolikhetsfördelningen för riskerna är en central faktor i den interna modellen. Solvenskapitalkravets riktighet är knuten till den prognosticerade sannolikhetsfördelningens riktighet. De metoder som används för att beräkna den prognosticerade sannolikhetsfördelningen ska inte stå i konflikt med de metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna som anges i 10 kap. Metoderna för beräkning av den prognosticerade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga aktuella uppgifter och realistiska antaganden samt på relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker. För beräkning av den prognosticerade sannolikhetsfördelning föreskrivs i övrigt ingen särskild metod. Försäkringsbolaget måste vid behov kunna motivera de antaganden som ligger till grund för dess interna modell. En uttrycklig bestämmelse om detta ingår i 31 § 1 mom.

Enligt paragrafens 2 mom. måste riskerna, oberoende av vilken beräkningsmetod som väljs, kunna kategoriseras och rangordnas, också med den interna modellen. Kategoriseringen och rangordningen ska vara i det avseendet adekvat att tillämpningen av den interna modellen över huvud taget, inom ramen för företagsstyrningssystemet, kan säkerställas. Med tillämpning av en beräkningsmetod inom ramen för företagsstyrningssystemet avses att metoden används på det sätt som avses i 27 §, i synnerhet i samband med riskhanteringen och beslutsförfarandena samt allokeringen av kapitalet.

Enligt 3 mom. ska den interna modellen baseras på exakta, tillräckliga och lämpliga uppgifter samt på statistiskt material. Detta är nödvändigt för att den interna modellen ska kunna användas för att på basis av de risker som avbildats i modellen producera ett tillförlitligt solvenskapitalkrav. Det statistiska material som används vid beräkningen av den prognosticerade sannolikhetsfördelningen ska uppdateras minst en gång per år.

I paragrafens 4 mom. konstateras det att avdelning I kapitel VI avsnitten 2 och 3 i kommissionens förordning innehåller bestämmelser som kompletterar denna paragraf och 22 och 23 §.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 121.2 första och andra stycket och 121.3 samt 121.4 andra stycket till den del som den gäller rangordning av risker och rangordningens tillräcklighet.

25 §. *Kalibreringskrav.* I denna paragraf föreskrivs om kalibrering av den interna modellen som används för att räkna solvenska-

pitalkravet. Vid kalibrering av den interna modellen ska parametrarna i den interna modellen anpassas så att de resultat som den interna modellen genererar motsvarar resultaten av ett solvenskapitalkrav som beräknats på ett sedvanligt sätt.

Enligt paragrafens 1 mom. är huvudregeln den att solvenskapitalkravet ska kalibreras direkt från den prognosticerade sannolikhetsfördelning som i enlighet med 2 § 2 mom. har genererats med hjälp av den interna modellen. Med riskmått hänvisas i bestämmelsen till ett value-at-risk -värde som överstiger en 99,5 procents sannolikhet. Försäkringsbolaget får använda också ett annat riskmått eller en annan tidsperiod i sin modell. Försäkringsbolaget kan t.ex. utgå från en längre tidsperiod än den som anges i 2 § 2 mom., eller i stället för ett value-at-risk -mått använda ett tail-value-at-risk -mått som mäter förlustbelopp utanför ett visst gränsvärde för sannolikhetsfördelningen. Avvikelsen förutsätter att försäkringsbolaget kan utnyttja de resultat som genererats med den interna modellen vid beräkningen av solvenskapitalkravet och att de försäkrade förmånerna får en motsvarande skyddsnivå som den som anges i 2 § 2 mom.

Paragrafens 2 mom. gäller den situationen att försäkringsbolaget inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognosticerade sannolikhetsfördelning som genererats med hjälp av den interna modellen. Finansinspektionen kan då samtycka till att uppskattningar dvs. approximationer används vid beräkningen av solvenskapitalkravet, under förutsättning att försäkringsbolaget kan styrka att de försäkrade förmånerna ges en motsvarand skyddsnivå som den som anges i 2 § 2 mom.

I paragrafens 3 mom. föreslås en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess närmare bestämmelser om saken. I förordningens avdelning I kapitel VI avsnitt 4 artikel 238 föreskrivs närmare om kalibrering av interna modeller.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 122.1—122.3.

26 §. *Kvalitetssäkring.* Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget regelbundet kvalitetssäkra den interna modellen och därvid även övervaka hur den fungerar, kontrollera att modellspecifikationen och antagandena fortlöpande är relevanta och testa resultaten mot de faktiska utfallen. Kvalitetssäkringen ska också innefatta en analys av den interna modellens stabilitet och de kvalitetskrav som enligt 24 § används för modellen samt testning av hur känsliga de resultat som modellen ger är för förändringar av de centrala underliggande antagandena.

Enligt paragrafens 2 mom. ska kvalitetssäkringen innefatta en effektiv statistisk kvalitetssäkring varmed försäkringsbolaget kan styrka främst för Finansinspektionen att de solvenskapitalkrav som erhålls med modellen är korrekta, dvs. tillräckliga. Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognosticerade sannolikhetsfördelningen, såväl med hänsyn till förlustutvecklingen som med hänsyn till alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör sannolikhetsfördelningen.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska försäkringsbolaget minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje betydande affärsenhet. För en sund försäkringsverksamhet är det nödvändigt att förstå orsakerna och källorna. Försäkringsbolaget ska också bedöma hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna. Vid bedömningen ska försäkringsbolagets riskprofil beaktas.

Paragrafens föreslagna 4 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och de kompletterande bestämmelserna i den. I förordningens avdelning I kapitel VI avsnitt 6 föreskrivs närmare om resultatanalys och i avsnitt 7 om valideringsnormer.

Paragrafens 1 och 2 mom. motsvaras av direktivets artikel 124 och 3 mom. av direktivets artikel 123.

27 §. *Användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem.* Enligt paragrafens 1 mom. ska den interna modellen utgöra en betydande del av det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. och användas i beslutsprocesserna samt processerna för bedömning och allokering i fråga om ekonomiskt kapital och solvenskapital. Den interna modellen kan sålunda inte vara en separat modell som används endast för beräkning av solvenskapi-

talkrav enligt lagen utan den ska utgöra en integrerad del av företagsstyrningssystemet och i synnerhet riskhanteringen. Den interna modellen ska i stor utsträckning används för nämnda syften. Modellen ska användas regelbundet både för beräkning av solvenskapitalkravet och för sådan annan verksamhet som avses i momentet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolagets styrelse säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen samt modellens överensstämmelse med försäkringsbolagets risker fortlöpande är ändamålsenliga. Dessutom ska styrelsen ombesörja att försäkringsbolaget tar i bruk system som säkrar den interna modellens funktion.

I paragrafens 3 mom. föreslås en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess närmare bestämmelser. I avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 116 andra stycket och artikel 120.

28 §. *Dokumentation av interna modeller.* Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget skriftligen dokumentera sin interna modell. Av försäkringsbolagets beskrivning ska framgå den interna modellens utformning och funktionella detaljer. Utformningen och detaljerna ska dokumenteras skriftligen så att det med ledning av beskrivningen är möjligt att klarlägga modellens funktion.

I paragrafens 1—4 punkt föreskrivs närmare vad som ska framgå av dokumentationen. Av den ska framgå uppgifter som visar att modellen uppfyller de krav som anges i 22—27 § (1 punkten), den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning (2 punkten), omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt (3 punkten) och förändringar av den interna modellen (4 punkten). Dessa skeden ingår i god modellutvecklingspraxis och i en modellutvecklingsprocess som utgår från en analys av empiriska fakta och teorier till matematiska definitioner av modellen och estimering eller kalibrering av parametrarna i modellen och slutligen till sådan kvalitetssäkring, dvs. validering av modellen, som avses i 26 §. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 125.

Paragrafens 2 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess närmare bestämmelser om saken. I förordningens avdelning I kapitel VI avsnitt 8 föreskrivs närmare om dokumentation av interna modeller.

29 §. *Externa modeller och uppgifter.* Att försäkringsbolaget har använt modeller eller uppgifter som den fått från en tredje part berättigar inte till undantag från något av de krav på interna modeller som föreskrivs i 22—28 §. Detta gäller t.ex. program som är avsedda för avbildning av marknadsrisker. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 126.

I paragrafens 2 mom. föreslås en informativ hänvisning till de närmare bestämmelser om saken som ingår i kommissionens förordning. I förordningens avdelning I kapitel VI avsnitt 9 föreskrivs närmare om externa modeller och uppgifter.

Tillsyn

30 §. *Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen av välgrundad anledning kan ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln. Detta kan vara motiverat t.ex. om Finansinspektionen har skäl att misstänka att den interna modellen resulterar i ett solvenskapitalkrav som är felaktigt eller vilseledande. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 112.7.

31 §. *Interna modellers tillförlitlighet.* Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget på begäran för Finansinspektionen kunna lägga fram en redogörelse för de antaganden som ligger till grund för den interna modellen. Bolaget måste kunna lägga fram en sådan motivering till sin redogörelse att Finansinspektionen kan avgöra ärendet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 121.2 tredje stycket.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om att Finansinspektionen ska kunna säkra att den interna modellen har kalibrerats enligt be-

stämmelserna i 25 § och att modellspecifikationerna motsvarar allmänt accepterad marknadspraxis. Finansinspektionen får kräva att försäkringsbolaget tillämpar sin interna modell på relevant jämförelsematerial med antaganden som bygger på externa uppgifter i stället för på interna uppgifter. Detta behövs eftersom det inte nödvändigtvis enbart på basis av försäkringsbolagets eget material är möjligt att tillräckligt väl kontrollera hur den interna modellen fungerar. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 122.4.

32 §. *Underlåtelse att iaktta kraven på en intern modell.* I denna paragraf föreskrivs om konsekvenserna i det fall att försäkringsbolaget inte följer kraven i fråga om den interna modellen. Paragrafens 1 mom. gäller situationer där en intern modell inte längre uppfyller kraven enligt 22—28 §. Försäkringsbolaget ska då utan dröjsmål för Finansinspektionen lägga fram en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid. Någon plan behöver dock inte läggas fram om försäkringsbolaget för Finansinspektionen visar att effekterna av den bristande överensstämmelsen är oväsentliga. Med effekt avses här inverkan på den interna modellens funktion eller på det solvenskapitalkravsbelopp som erhålls genom användning av modellen.

Paragrafens 2 mom. gäller försummelse att genomföra den plan som avses i 1 mom. Om försäkringsbolaget inte genomför planen får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska återgå till att beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 118.

33 §. *Övergång till standardformeln.* I denna paragraf föreskrivs om möjligheten att använda standardformeln, trots att försäkringsbolaget har tillstånd att använda en intern modell. I normala fall ska användningen av en intern modell vara permanent. Försäkringsbolaget kan inte med ett eget beslut övergå till att använda standardformeln om Finansinspektionen har godkänt försäkringsbolagets ansökan om användning av en intern modell.

Försäkringsbolaget ska utveckla sin interna modell så att den hålls uppdaterad. Exempelvis om det sker förändringar i förhållandena, kan det dock gå så att försäkringsbolaget inte kan anpassa sin interna modell till de nya förhållandena eller att det inte kan göra ändringarna tillräckligt snabbt. Av denna anledning föreslås det att Finansinspektionen av välgrundad anledning på ansökan kan ge försäkringsbolag som använder en intern modell tillstånd att återgå till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln i stället för med den interna modellen. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 117.

34 §. *Användning av en intern modell på yrkande av Finansinspektionen.* Det är möjligt att de risker som försäkringsbolaget utsätts för avviker väsentligt från antagandena i standardformeln. Finansinspektionen kan då med ett motiverat beslut kräva att försäkringsbolaget använder en fullständig eller partiell intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller relevanta riskmoduler som ingår i det. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 119.

Förordningar

35 §. *Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.* Enligt direktivets artikel 300 ska de belopp som i direktivet uttryckts i euro revideras vart femte år genom att grundbeloppet i euro höjs med den procentuella förändringen i de harmoniserade konsumentprisindexen för samtliga medlemsstater som offentliggörs av kommissionen från och med den 31 december 2015 fram till justeringsdagen och avrundas uppåt till närmaste 100 000-tal euro. I paragrafen föreskrivs, att eurobeloppen i detta kapitel kan ändras på grund av den nämnda revideringen genom social- och hälsovårdsministeriets förordning.

12 kap. Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

Det föreslås att gällande 12 kap. om proaktiv tillsyn över försäkringsbolags solvensställning ska ersättas med ett helt nytt 12 kap. om kapitalbasmedel vid solvensberäkning. I kapitlet föreslås i överensstämmelse med direktivet bestämmelser om kvalitativa krav

och kvantitativa begränsningar i fråga om kapitalbasmedel.

I förslaget används direktivets begrepp kapitalbasmedel. Det är fråga om en post på balansräkningens passivsida och begreppet medel skiljer sig från begreppet tillgångar som används på balansräkningens aktivsida. Dessutom omfattar begreppet kapitalbasmedel väsentligen andra poster än begreppet medel som i aktiebolagslagstiftningen används huvudsakligen i betydelsen utdelning samt begreppet kapitalbas som används i kreditinstitutslagstiftningen. Begreppsvalen har främst anknytning till den finska terminologin.

Kapitalbasmedel och överskottsmedel

1 §. *Kapitalbasmedel.* I denna paragraf definieras begreppet kapitalbasmedel som summan av primärkapitalet enligt 2 § och tilläggskapitalet enligt 3 §.

För tydlighetens skull konstateras i 2 mom. att kapitalbasmedlen ständigt till sin art och till sitt belopp ska vara tillräckligt för att uppfylla de kapitalkrav som avses i 11 kap.

I paragrafens 3 mom. ingår en informativ hänvisning till avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning, där det föreskrivs närmare om definition, klassificering, medräkningsbarhet och begränsningar i fråga om kapitalbasmedel.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 87.

2 §. *Primärkapital.* I denna paragraf definieras vad försäkringsbolagets primärkapital består av. Typiskt för primärkapitalet är att det innehas av försäkringsbolaget och kan användas för att täcka förluster. Det bör observeras att värderingen av primärkapitalet i en balansräkning i enlighet med Solvens II -direktivet kan avvika från hur posterna i fråga värderas i en balansräkning enligt 9 kap. Detta är en följd av att primärkapitalet värderas i enlighet med principerna i direktivets artikel 75 och denna lags 10 kap.

Enligt paragrafens 1 punkt består primärkapitalet av den positiva skillnaden, som erhålls genom att från tillgångarna avdra skulderna och värdet av försäkringsbolagets innehav av egna aktier. I beräkningen ska tillgångar och skulder värderas enligt 10 kap., dvs. i enlighet med en marknadsmässig värdering.

Enligt paragrafens 2 punkt ingår i primärkapitalet efterställda skulder, i synnerhet försäkringsborgenärers skulder. Sådana skulder kan bestå t.ex. av kapitallån som avses i försäkringsbolagslagens 15 kap., om de uppfyller de nedan i 8 § 1 mom. angivna klassificeringsgrunderna i fråga om kapitalbasmedlens egenskaper, dvs. permanent tillgänglighet och efterställdhet.

I kommissionens förordning föreskrivs hur sådana i 26 kap. 1 § definierade direkta eller indirekta innehav i kreditinstitut, finansiella institut och värdepappersföretag samt efterställda fordringar på dem ska behandlas när kravet på kapitalbasmedel bestäms.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 88.

3 §. *Tilläggskapital.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 89 och 93 vilka poster som ett försäkringsbolags tilläggskapitalkapital består av. Enligt paragrafens 1 mom. består tilläggskapitalet av poster som inte ingår i bolagets balansräkning och som inte är i bolagets besittning och som kan krävas in för att täcka bolagets förluster med stöd av lag, bolagsordningen eller gällande bindande avtal.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs vilka poster som kan ingå i tilläggskapitalet. I momentets 1 punkt nämns posterna ej inbetalt aktiekapital, garantikapital och grundfond som inte ännu infordrats. I praktiken ska posterna ha tecknats på ett bindande sätt för att vederbörande ska ha en rättsligt bindande förpliktelse att på anfordran betala dem till bolaget. I momentets 2 punkt nämns remburser och garantier och i 3 punkten nämns att tilläggskapitalet får omfatta andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkringsbolaget. Sådana poster som avses i momentets 3 punkt, utöver posterna i 1 och 2 punkten, kan vara t.ex. avtal om kapitallån för att täcka förluster.

Paragrafens 3 mom. gäller ömsesidiga skadeförsäkringsbolag i vilkas bolagsordning föreskrivs om försäkringstagarnas skyldighet att betala tilläggsavgift som avses i 14 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen. I sådana försäkringsbolag kan till tilläggskapitalet höra alla tilläggsavgifter som försäkringsbolaget kan

avkräva försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna.

Tilläggsavgifterna kan utgöra en avsevärd finansieringskälla för ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag, bl.a. i sådana fall då försäkringsbolaget drabbas av oförmånliga fluktuationer i affärsverksamheten. Numera kan en tilläggsavgift som försäkringsbolaget bestämmer räknas in i verksamhetskapitalet. I fortsättningen kan tilläggsavgifterna höra till tilläggskapitalet.

Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 89.1 tredje stycket, vars tillämpning inte är begränsad enbart till ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. Enligt försäkringsbolagslagen har ömsesidiga livförsäkringsbolag dock inte motsvarande möjlighet att kräva tilläggsavgifter som skadeförsäkringsbolagen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att när en post i tilläggskapitalet har betalts in eller krävts in ska den inte längre ingå bland posterna i tilläggskapitalet. Eftersom skillnaden mellan tillgångarna och skulderna hör till bolagets primärkapital i enlighet med 2 § 1 punkten, hör en sådan post inte längre till tilläggskapitalet utan till primärkapitalet.

4 §. *Överskottsmedel.* I paragrafens 1 mom. definieras för det första begreppet överskottsmedel. Därmed avses överskott som uppkommit genom livförsäkringsverksamhet och som ska delas ut som tilläggsförmåner till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare men som inte har gjorts tillgängliga för utdelning. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 91.1 enligt vilken vinster som inte har gjorts tillgängliga för utdelning till försäkringstagare och andra ersättningsberättigade ska anses som överskottsmedel. I praktiken kan sådana vinster uppkomma t.ex. då investeringar i bokslutet värderas till verkligt värde. Det är då i allmänhet fråga om obeskattade intäkter.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs dessutom om de förutsättningar under vilka överskottsmedel som avses i paragrafen ska anses höra till primärkapitalet och inte till de försäkringstekniska avsättningarna. Det förutsätts då att överskottsmedlen i väsentliga avseenden har sådana egenskaper som avses i 8 §, dvs. att de är permanent tillgängliga och efterställda. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 91.2.

Direktivets utgångspunkt är att alla betalningar som i framtiden betalas till kunderna hör till de försäkringstekniska avsättningarna. I direktivets artikel 91.2 föreskrivs att, om nationell lagstiftning medger detta, ska överskottsmedel inte betraktas som försäkrings- eller återförsäkringsskulder i den utsträckning som de uppfyller kriterierna i artikel 94.1.

I Finland utgår man ifrån att de medel som motsvarar överskottsmedel vilka bokförts som ansvarsskuld innehas av livförsäkringsbolaget, dvs. de är permanent tillgängliga för försäkringsbolaget. Tillgångar som är bokförda som ansvarsskuld, men som enligt en Solvens II -balansräkning hänförs till överskottsmedlen, är avsedda att delas ut som tilläggsförmåner, men de har inte ännu fördelats mellan försäkringarna. En enskild försäkringstagare, försäkrad eller förmånstagare kan då inte anses ha fordringsrätt som avser en sådan post. Trots att en post som motsvarar överskottsmedel redovisningstekniskt kan fördelas mellan försäkringarna har försäkringsbolaget, om solvensläget förutsätter det, rätt att använda denna post för att uppfylla solvenskraven, dvs. att överföra ansvaret till resultatet.

I Finland är det vid beräkning av ansvarsskulden i bokslutet inte nödvändigt att beakta framtida tilläggsförmåner i anslutning till försäkringsavtalen, men bolaget kan om det så önskar ha beredskap också för sådana åtaganden i sitt bokslut, exempelvis i form av ansvar för framtida tilläggsförmåner. Denna typ av avsättningar till ansvarsskulden kan i enlighet med direktivet och den föreslagna bestämmelsen dock under de förutsättningar som föreskrivs i 8 § betraktas som försäkringsbolagets överskottsmedel, vilket innebär att de inte ska hänföras till de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. Överskottsmedel kan också höra till primärkapitalet endast delvis, om de inte i alla avseenden uppfyller de egenskaper som nämns i 8 §.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget ha av styrelsen godkända skriftliga anvisningar om hur tilläggsförmåner som hör till överskottsmedlen bestäms och om hur överskottsmedel kan användas för att täcka förluster på det sätt som avses i 8 §.

Godkännande av tilläggskapital

5 §. *Ansökan om Finansinspektionens samtycke.* För att en post i tilläggskapitalet ska beaktas vid bestämmande av poster i kapitalbasen måste försäkringsbolaget enligt paragrafens första mening på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för postens monetära belopp eller för metoden att beräkna beloppet. Bestämmelsen behövs för att posterna i tilläggskapitalet i fråga om sina ekonomiska verkningar eller sin rättsliga form kan skilja sig från varandra avsevärt.

Försäkringsbolaget kan enligt förslaget på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för det monetära beloppet av en post som ingår i tilläggskapitalet. Enligt förslaget kan bolaget ansöka om samtycke också för metoden varmed beloppet bestäms. För alla poster kan inte nödvändigtvis direkt beräknas något monetärt värde. Det enda sättet är då att föreslå en metod för beräkning eller värdering av postens belopp. Enligt paragrafens andra mening ska det belopp som tillerkänns varje post i tilläggskapitalet återspegla postens förlusttäckningsförmåga. Beloppet kan variera beroende på postens rättsliga form och i vilken mån den är indrivningsbar samt i vilken utsträckning försäkringsbolagets motpart är solvent och villig att betala. Värderingen av poster i tilläggskapitalet ska bygga på aktsamma, tillförlitliga och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett bestämt nominellt värde ska beloppet för denna vara det nominella värdet, när detta motsvarar postens förlusttäckningsegenskaper.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 90.1 och 90.2.

6 §. *Finansinspektionens samtycke.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om Finansinspektionens beslut med anledning av försäkringsbolagets ansökan enligt 5 §. I paragrafens 1 mom. föreskrivs vilka omständigheter Finansinspektionen ska beakta i sitt beslut om samtycke. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke om de omständigheter som föreskrivs i momentet är uppfyllda. Finansinspektionen kan sålunda inte tillämpa ändamålsprövning för sitt beslut om samtycke. Samtycke kan beviljas för det belopp som anges i försäkringsbolagets ansökan eller för ett lägre belopp.

Omständigheter som Finansinspektionen ska beakta är enligt momentets 1 punkt försäkringsbolagets berörda motparters förmåga och vilja att betala, enligt 2 punkten möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form, enligt 3 punkten villkor som skulle kunna hindra att posten inbetalas eller krävs in, och enligt 4 punkten resultaten av tidigare betalningskrav när försäkringsbolaget har krävt in av motsvarande poster i tilläggskapitalet. I detta sammanhang syftar försäkringsbolag på det försäkringsbolag som har gjort ansökan och på eventuella andra försäkringsbolag som har krävt in motsvarande poster och i fråga om vilka Finansinspektionen har tillgång till information. Tidigare erfarenheter kan utnyttjas till den del som de på ett tillförlitligt sätt kan användas för värdering av prognosticerade resultat av framtida betalningskrav.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen ger samtycke till en sådan metod som avses i 5§ är det monetära belopp som beräknats med metoden i kraft för en särskilt angiven tidsperiod. Finansinspektionen ska då bestämma hur länge det monetära belopp som fastställts ska vara i kraft.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 90.3 och 90.4.

Kvalitativa krav på kapitalbasmedel

7 §. *Klassificering av kapitalbasmedel.* I denna paragraf föreskrivs om klassificering av kapitalbasmedel. Försäkringsbolaget ska enligt 1 mom. klassificera sina kapitalbasposter som tillhörande nivåerna 1—3. Utgångspunkten är den att klassificeringen ska göras i enlighet med kommissionens förordning. Enligt direktivets artikel 97.1 a ska kommissionen genom förordning fastställa en förteckning över kapitalbasposter, med en fullständig redovisning av de egenskaper som har legat till grund för klassificeringen för varje post. Klassificeringen i denna förteckning är baserad på kriterierna i direktivets artikel 94. Dessa närmare bestämmelser finns i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 artiklarna 69—79 och artikel 82.3 i kommissionens

förordning. Enligt den tankegång som framgår av direktivets artikel 95 andra stycket ska försäkringsbolaget använda denna förteckning i klassificeringen, ifall att posten ingår i förteckningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den situationen att en kapitalbaspost inte finns upptagen i den förteckning som avses i kommissionens förordning. Klassificeringen ska då göras enligt kriterierna i 8 och 9 §. I dessa paragrafer föreskrivs om de egenskaper som är relevanta för klassificeringen av posterna och om de huvudsakliga klassificeringsgrunderna. De nämnda paragraferna kompletterar de kriterier som posterna enligt kommissionens förordning ska uppfylla för att de ska anses höra till en viss klass. Enligt förslaget ska försäkringsbolag ansöka om Finansinspektionens förhandssamtycke för klassificeringen.

I artikel 79 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om förfarandet för Finansinspektionens samtycke enligt 2 mom.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 95.

8 §. *Egenskaper som inverkar på klassificeringen av kapitalbasmedel.* I denna paragraf föreskrivs om de egenskaper hos kapitalbasposterna, som avses i 7 § 2 mom., som har betydelse för klassificeringen av dem i försäkringsbolaget. I lagförslagets 9 § föreskrivs hur posterna ska klassificeras som tillhörande olika nivåer.

Enligt föreslagna 8 § 1 mom. är klassificeringen av posterna i kapitalbasen för det första beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital. Dessutom har postens rättsliga och ekonomiska egenskaper betydelse för klassificeringen. I momentets 1 punkt föreskrivs att posten ska vara permanent tillgänglig. En post anses ha denna egenskap om den är tillgänglig eller kan krävas in på begäran för att i sin helhet täcka förluster såväl i den löpande verksamheten som vid upplösning av försäkringsbolaget. Med permanent tillgänglighet avses att posten ska vara tillgänglig utan externa beslut samt utan betydande fördröjning eller kostnader.

I momentets 2 punkt definieras begreppet efterställdhet. En post har denna egenskap om postens hela belopp vid upplösning av försäkringsbolaget är tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser har uppfyllts. Posten ska sålunda i prioritetsordningen för fordringarna höra till den lägsta kategorin. Med andra förpliktelser avses åtaganden mot såväl försäkringstagare, försäkrade och ersättningstagare som mot övriga parter. Vid bedömningen av om en egenskap föreligger måste man sålunda beakta både förpliktelser som orsakas av försäkringsavtal och övriga förpliktelser.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om varaktighetens, dvs. durationens betydelse vid bedömning av i vilken mån en post för närvarande och i framtiden har sådana egenskaper som avses i 1 mom. Vid bedömningen ska beaktas framför allt posternas eventuella tidsbundenhet. Om förfallodagen för en post följer av lag eller förordning, bestäms genom avtalsvillkor eller är daterad, ska vid bedömningen om postens varaktighet är tillräcklig även försäkringsförpliktelsernas varaktighet tas i betraktande. Sålunda ska postens varaktighet jämföras med varaktigheten hos försäkringsbolagets förpliktelser och den omständigheten bedömas hur länge posten står till försäkringsbolagets förfogande för täckning av förluster.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att vid bedömnigen av kapitalbasposterna dessutom ska beaktas om posten är fri från krav på eller incitament till inlösen (1 punkten), om posten är fri från obligatoriska fasta kostnader (2 punkten) eller om posten är fri från belastningar (3 punkten). Det är här fråga om t.ex. en i förhållande till försäkringsbolagets utomstående parts rätt att kräva att försäkringsbolaget betalar en post eller ett krav på högre ränta då försäkringsbolagets situation försämras. Inlösenvillkor, avgifter och belastningar kan dra ner värdet på en post eller dess användbarhet för förlusttäckning.

Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 93.

9 §. *Huvudkriterier för klassificeringen.* I denna paragraf föreskrivs om grunderna för klassificering av de i 7 § 2 mom. avsedda posterna i primärkapitalet som tillhörande nivåerna 1—3. Som klassificeringsgrunder används de egenskaper hos kapitalbasposter som definieras i 8 §.

Enligt paragrafens 1 mom. ska poster i primärkapitalet klassificeras som tillhörande

nivå 1 om de i väsentlig grad har egenskaperna permanent tillgänglighet och efterställdhet. Sådana poster är i praktiken t.ex. poster i det egna kapitalet och kapitallån med dessa egenskaper. Ett utjämningsbelopp har inga kända borgenärer och det är permanent tillgängligt för försäkringsbolaget för täckning av teckningsrisker.

Poster i primärkapitalet klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskapen att vara efterställda. För att en post ska klassificeras som tillhörande nivå 2 krävs sålunda inte att den har egenskapen permanent tillgänglighet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska poster i tilläggskapitalet klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

Enligt paragrafens 3 mom. ska varje post i primärkapitalet och tilläggskapitalet som inte klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 klassificeras som tillhörande nivå 3.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 94.

10 §. *Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen.* Paragrafens 1 mom. ska tillämpas om inte något annat följer av 7—9 §. I praktiken kan det vara nödvändigt att med stöd av 7 - 9 § klassificera någon av de poster som avses i momentet som tillhörande en lägre nivå än den som anges i momentet.

Enligt momentets 1 punkt ska överskottsmedel som avses i 6 § och hör till primärkapitalet klassificeras som tillhörande nivå 1. Denna punkt motsvarar direktivets artikel 96 första stycket punkt 1.

Enligt momentets 2 punkt ska remburser och garantier som ställts av kreditinstitut som har beviljats koncession i en EES-stat och som av en oberoende förvaltare förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer klassificeras som tillhörande nivå 2. Denna punkt motsvarar direktivets artikel 96 första stycket punkt 2.

Enligt momentets 3 punkt ska framtida fordringar som fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 och 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan ställa på försäkringstagarna under de kommande 12 månaderna, klassificeras som tillhörande nivå 2. I Finland finns i praktiken för närvarande inga sådana försäkringsbolag som avses i 3 punken. Punkten motsvarar direktivets artikel 96 första stycket punkt 3.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att andra framtida fordringar än sådana som avses i 1 mom. 3 punkten och som ömsesidiga försäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera, kan ställa på försäkringstagarna genom infordran av ytterligare avgifter inom de närmaste 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2, om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda enligt 8 §. Sådana finansiella instrument som regleras i 14 kap. 5 § i denna lag uppfyller i praktiken inte dessa villkor. Momentet motsvarar direktivets artikel 96 andra stycket.

Medräkningsbarhet av kapitalbasmedel och kvantitativa gränsvärden för nivåerna vid uppfyllelse av kapitalkraven

11 §. *Kvantitativa gränsvärden på nivåerna 1—3.* I denna paragraf föreskrivs i vilken utsträckning kapitalbasmedel på nivå 1—3 kan användas för uppfyllelse av kapitalkrav.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Som sådana kan användas kapitalbasmedel på nivå 1 och i begränsad utsträckning kapitalbasmedel på nivå 2 och 3. Enligt direktivet ska andelen nivå–1–kapital inom den medräkningsbara kapitalbasen vara mer än en tredjedel av dess totala medräkningsbara kapitalbasmedel. Dessutom ska det medräkningsbara nivå–3–kapitalet vara mindre än en tredjedel av de totala medräkningsbara kapitalbasmedlen. Dessa krav skärps emellertid avsevärt i kommissionens förordning och det har därför inte ansetts vara skäl att ta in dessa direktivbestämmelser i lagförslaget.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om det medräkningsbara primärkapital med vilket minimikapitalkravet kan uppfyllas. De medräkningsbara kapitalbasmedlen utgörs av kapitalbasmedel på nivå 1 och i begränsad utsträckning av primärkapitalposter på nivå 2. Enligt direktivet ska kapitalbasmedel på nivå 1 utgöra mer än hälften av primärkapitalet.

Detta krav skärps emellertid avsevärt i kommissionens förordning och därför har det inte ansetts vara behövligt att ta in dessa direktivbestämmelser i lagförslaget.

I paragrafens 3 mom. föreslås en hänvisning till kommissionens förordning och dess bestämmelser om kvantitativa begränsningar för kapitalbasmedel. Närmare bestämmelser om kvantitativa begränsningar i fråga om medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet finns i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 underavsnitt 2 artikel 82 i kommissionens förordning. I kommissionens förordning skärps de kvantitativa begränsningarna jämfört med direktivets bestämmelser om minimibegränsningar.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 98.

12 §. *Separata fonder.* Denna paragraf gäller separata fonder som avses i direktivets artikel 99 b. Enligt 1 mom. avses med separata fonder kapitalbasmedel som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår genom särskilda förpliktelser eller från särskilda risker. När sådana fonder medräknas i kapitalbasmedlen ska begränsningarna i fråga om överförbarheten beaktas.

Fonder av det slag som avses ovan kan förekomma t.ex. i samband med tjänstepensioner i samband med verksamhet som livförsäkringsbolag bedriver i enlighet med tjänstepensionsdirektivet. I Finland är det inte tillåtet för livförsäkringsbolag att bedriva verksamhet enligt bestämmelserna i tjänstepensionsdirektivet.

I avdelning I kapitel IV avsnitt 3 underavsnitt 1 artiklarna 80 och 81 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om medräkningsbarhet av separata fonder i kapitalbasmedlen.

DEL IV **Livförsäkring**

13 kap. **Livförsäkring**

1 §. *Beräkningsgrunderna för livförsäkring.* Paragrafens 1 mom. motsvarar innehållsmässigt gällande lag. I momentets 2 punkt definieras, i klargörande syfte, inte återköpsvärdet uttryckligen att gälla livförsäkring, eftersom samma begrepp används i bestämmelserna i 25 kap. på så sätt att begreppet gäller liv- och skadeförsäkring.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att den gällande bestämmelsens hänvisning till solvenskrav enligt 11 och 12 kap. till följd av de ändringar som föreslås i 12 kap. ändras till en hänvisning som avser uppfyllelse av kapitalkrav enligt 11 kap. Beräkningsgrunderna för nya livförsäkringsbolag ska utformas så att bolaget inte behöver använda intäkterna från placering av premierna på ett sätt som äventyrar uppfyllelsen av kapitalkraven. Dessutom föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen i paragrafens 3 mom. ändras till Finansinspektionen.

2 §. *Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner.* I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att den gällande bestämmelsens hänvisning till solvenskraven enligt 11 och 12 kap., till följd av de ändringar som föreslås i 11 och 12 kap., ändras till en hänvisning till 11 kap. om uppfyllelse av kapitalkraven. Tilläggsförmånerna ska sålunda i fortsättningen dimensioneras så att de inte äventyrar uppfyllelsen av kapitalkraven.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande lag.

I paragrafens 4 mom. föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

13 a kap. **Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag**

Det föreslås att till lagens del IV fogas ett nytt 13 a kap. med närmare bestämmelser om separering av s.k. kompositbolags verksamhet. För försäkringsverksamhet gäller separationsprincipen som föreskrivs i 1 kap. 15 §. Enligt den nya definition som föreslås i nämnda paragraf avses med kompositbolag emellertid ett försäkringsbolag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet. Trots separationsprincipen kan ett försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet ansöka om koncession för att samtidigt bedriva också försäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1—2 (olycksfall och sjukdom). På motsvarande sätt kan ett försäkringsbolag som bedriver endast försäkring i klasserna 1 och 2 ansöka om konces-

sion för livförsäkringsverksamhet. Ett kompositbolags kunder kan köpa olika slag av försäkringsprodukter också skilt för sig.

I Solvens II -direktivets artiklar 73 och 74 föreskrivs om kompositbolag och separering av funktioner. Motsvarande bestämmelser har ingått i livförsäkringsdirektiven. Separationsprincipen har dock ansetts omfatta denna reglering och i försäkringsbolagslagen har inte ingått särskilda bestämmelser om kompositbolag. Solvens II -direktivet innehåller dock bestämmelser om minimikapitalkrav och om kapitalbasöverföringar mellan funktioner. Det har sålunda i dessa avseenden ansetts nödvändigt att ta in närmare bestämmelser om separation av funktioner i kompositbolag i lagförslaget.

1 §. *Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag.* Liv- och skadeförsäkringsverksamhet innebär risker av olika karaktär som ska hållas åtskilda från varandra. Av denna anledning föreslås i paragrafens 1 mom. att kompositbolags verksamhet ska ordnas så att de försäkrade förmånerna inte äventyras.

I direktivets artikel 74.1 andra stycket understryks framför allt livförsäkringstagarnas rättigheter. Enligt bestämmelsen ska i synnerhet avkastningen av livförsäkring komma livförsäkringstagarna till godo. Det är fråga om att skydda bl.a. sådana försäkringstagares intressen som på grund av försäkringsavtal har rätt till överskott. Avkastningen på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar ska användas endast till förmån för dessa försäkringar. Därför har det på motsvarande sätt ansetts att avkastningen på och kostnaderna för bedrivande av skadeförsäkring inte väsentligt ska inverka på livförsäkringsverksamheten då båda försäkringsformerna bedrivs i samma bolag. I Finland utgör visserligen skadeförsäkring i livförsäkringsbolag typisk anknuten verksamhet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om kompositbolags skyldighet att hålla livförsäkringsverksamhetens respektive skadeförsäkringsverksamhetens intäkter och kostnader separerade från varandra. Enligt direktivets artikel 74.6 första stycket ska räkenskaper föras så att de separat utvisar hur resultaten för livförsäkring och skadeförsäkring uppnåtts. Alla intäkter, särskilt premier, inbetalningar från återförsäkrare och placeringsinkomster, och alla kostnader, särskilt försäkringsersättningar, ökning av försäkringstekniska avsättningar, återförsäkringspremier och driftskostnader för försäkringsverksamheten, ska särredovisas med hänsyn till deras ursprung. Poster som hänför sig till båda verksamheterna ska redovisas enligt fördelningsprinciper som godkänts av tillsynsmyndigheten. Det behövs en särskild bestämmelse om särredovisningsskyldigheten, eftersom denna inte kan härledas direkt från bestämmelserna om minimi- och solvenskapitalkrav.

2 §. *Beräkning av nominellt minimikapitalkrav.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om beräkning av nominella minimikapitalkrav för kompositbolag. Enligt paragrafen ska försäkringsbolaget beräkna det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och för skadeförsäkringsverksamheten. Eventuell återförsäkringsverksamhet ska hänföras till respektive verksamhet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 74.2.

Av de nominella minimikapitalkraven för liv- och skadeförsäkringsfunktionerna kan beräknas ett minimikapitalkrav för kompositbolaget. I paragrafens 2 mom. ingår en informativ hänvisning till kommissionens förordning. I förordningens avdelning I kapitel VII föreskrivs närmare om beräkning av minimikapitalkrav i kompositbolag.

3 §. *Uppfyllelse av nominellt minimikapitalkrav.* I paragrafen föreskrivs om separat uppfyllelse av nominellt minimikapitalkrav. Enligt denna paragrafs 1 mom. ska ett kompositbolag uppfylla det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten. Nominella minimikapitalkrav ska uppfyllas med primärkapital som är medräkningsbart enligt 12 kap. 11 §. Bestämmelsen motsvarar till innehållet direktivets artikel 74.3 första stycket.

Enligt direktivets artikel 74.3 andra stycket får livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten inte belasta varandra. I paragrafens 1 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse om saken.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Enligt momentet får försäkringsbolaget, när de nomi-

nella minimikapitalkraven är uppfyllda, efter att ha underrättat Finansinspektionen utnyttja överskottsmedel från livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten för att täcka solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §. Det förutsätts då att de nominella minimikapitalkraven enligt 1 mom. är uppfyllda. Försäkringsbolaget ska dock på förhand underrätta Finansinspektionen om saken. Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artikel 74.4.

Paragrafens 3 mom. förutsätter att försäkringsbolaget utarbetar en redogörelse med specifikation av de poster i primärkapitalet som uppfyller det nominella minimikapitalkravet för respektive verksamhet. Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artikel 74.6 andra stycket.

4 §. *Otillräckligt primärkapitalbelopp.* I denna paragraf föreskrivs om den situationen att ett kompositbolags primärkapital är otillräckligt. Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artikel 74.7.

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det nominella minimikapitalkravet för liv- eller skadeförsäkringsverksamhet med tilläckligt primärkapital ska Finansinspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap., oberoende av resultaten av den andra verksamheten.

Ovan i 3 § 1 mom. förutsätts det att de nominella minimikapitalkraven ska uppfyllas separat i fråga om livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten. Enligt föreslagna 4 § 2 mom. får, med Finansinspektionens medgivande, medräkningsbara poster i primärkapitalet överföras mellan verksamhetsformerna. En förutsättning för sådana överföringar är enligt 1 § att de försäkrade förmånerna inte äventyras.

DEL V Finansiering

14 kap. Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

5 §. *Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag.* I denna paragraf föreskrivs om tillskottsplikt för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. Till följd av ändringarna i 11 kap. föreslås en sådan ändring i paragrafens 1 mom. att hänvisningen till verksamhetskapital som underskrider garantibeloppet i överensstämmelse med 11 kap. 4 § ändras till ”om bolagets minimikapitalkrav inte uppfylls”. Tillskottsplikt uppkommer således då bolaget inte längre uppfyller minimikapitalkravet.

Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande lag. Bestämmelsernas skrivsätt har dock gjorts mera tidsenligt.

15 kap. Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §. *Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter.* I denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags kredittagning. Paragrafens 1 och 4 mom. motsvarar till sitt innehåll gällande lag.

I paragrafens 2 mom. föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen. I bestämmelsen specificeras Finansinspektionens befogenheter att meddela föreskrifter så att bemyndigandet gäller hur försäkringsbolaget ska underrätta Finansinspektionen om upptagande av krediter vad underrättelsen ska innehålla.

Dessutom föreslås en ändring i paragrafens 3 mom. Den gällande paragrafen innehåller en hänvisning till gällande 10 kap. 4 § som föreslås ändras såsom ovan föreslagits. Efter den föreslagna ändringen är hänvisningen i paragrafens 3 mom. felaktig ifall hänvisningen till 10 kap. 4 § inte justeras. I 3 mom. bibehålls rättsläget i enlighet med den gällande lagen. Bestämmelserna om försäkringsbolags kredittagning skulle sålunda i överensstämmelse med nuvarande praxis gälla dotterföretag vars uppgift är att för försäkringsbolagets del äga obligationer, låne- och andra fordringar, aktier och andra värdepapper samt fastigheter och andra motsvarande tillgångar. Med andra motsvarande tillgångar avses poster som enligt 10 kap. 4 § i den gällande lagen räknas upp utöver dem som nämns i momentet.

I den gällande lagens 10 kap. 4 § avses 1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, 2) lånefordringar och andra fodringar som baserar sig på skuldförbindelser, 3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning samt kapitallån och andra förbindelser som är efterställda sammanslutningens övriga förbindelser, 4) andelar i placeringsfonder eller AIF-fonder, 5) fastigheter, byggnader jämte hyresrättigheter och rättigheter i fast egendom som grundar sig på avtal eller annan rättshandling, såsom hyres- och nyttjanderättigheter som upptagits som särskilda rättigheter i fastighetsregistret, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, byggnadstida fordringar på fastighetssammanslutningar som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringsbolaget har bestämmanderätt i egenskap av innehavare av täckningen, 6) andra värdepapper, 7) sådana fordringar på försäkringstagare, försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som härrör från verksamhet med direkt försäkring och återförsäkring; fordringar på försäkringstagare och försäkringsförmedlare kan godkännas som täckning för ansvarsskulden endast om det från förfallodagen har förflutit högst tre månader, 8) vid beskattningen fastställda skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund, 9) fodringar på garantifonder, 10) andra tillgångar än de materiella tillgångar som avses i 5 punkten, 11) pengar och banktillgodohavanden, insättningar i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot insättningar, samt 12) resultatregleringar, såsom upplupna räntor, upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott.

DEL VI **Utbetalning av medel**

16 kap. **Utbetalning av försäkringsbolagets medel**

5 §. *Utdelningsbart belopp.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av försäkringsbolags fritt utdelningsbara egna kapital enligt bokslutet samt om minskning av aktie- och garantikapitalet. I paragrafens 3 mom. föreslås en ändring som innebär att hänvisningarna till verksamhetskapitalet och garantibeloppet samt dessas minimibelopp och till täckningen för ansvarsskulden ersätts på motsvarande sätt som enligt föreslagna 10 och 11 kap. Enligt Solvens II -regleringen är det väsentligt att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkravet enligt 11 kap. Detta får inte äventyras genom utbetalning av medel.

Eftersom det inte längre föreslås motsvarande bestämmelser om täckning av ansvarsskulden som i den gällande lagen föreslås att hänvisningen ersätts med en bestämmelse om uppfyllelse av kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. Utdelning av medel får inte ske i strid med bestämmelserna om bokföringsmässig ansvarsskuld enligt 9 kap. eller bestämmelserna om försäkringstekniska avsättningar som i enlighet med 10 kap. används vid solvensberäkning. Sådana bestämmelser finns närmast i 9 och 10 kap. men också i de nya paragrafer i 6 kap. som gäller placeringar. Försäkringsbolaget får sålunda inte betala ut medel till delägarna om bolaget inte uppfyller kapitalkraven enligt 11 kap. och kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får inte heller betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till att bolaget blir insolvent eller till att kapitalkraven enligt 11 kap. eller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. inte längre uppfylls.

Utbetalning av medel ska enligt kapitlets 3 § fortfarande baseras på det senast fastställda reviderade bokslutet, men därvid ska beaktas också kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet samt att det fortlöpande kontrolleras att kapitalkraven uppfylls.

12 §. *Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall.* I paragrafens 1 mom. föreslås en teknisk justering som inte påverkar den svenska texten.

Paragrafens 2 mom. motsvarar innehållsmässigt gällande lag.

17 kap. **Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital**

2 §. *Beslutsfattande.* I paragrafens 3 mom. föreslås en teknisk korrigering varmed hänvisningen till försäkringsbolagets grundkapital ändras så att den avser bolagets startkapital i enlighet med föreslagna 2 kap. 1 a §.

DEL VII Ändring av bolagsstruktur och upplösning av bolag

19 kap. Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §. *Fusionsplan och revisorsyttrande.* I denna paragraf föreskrivs om fusionsplanens innehåll. Paragrafens 1 mom. 1—3 punkten motsvarar gällande lag. I momentets 4 punkt föreslås en teknisk ändring till följd av de ändringar som föreslås i 10—12 kap. Enligt Solvens II -direktivet är det väsentligt att bolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. Om bolaget är ett kompositbolag ska det på motsvarande sätt uppfylla solvens- och minimikapitalkraven enligt 13 a kap. Detta får inte äventyras om bolaget eller kompositbolaget fusioneras.

Eftersom det inte längre föreslås några bestämmelser om ansvarsskulden som motsvarar gällande lag ska hänvisningen till täckning för ansvarsskulden ersättas med bestämmelser om uppfyllelse av kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar och enligt 10 kap. I fortsättningen ska fusionsplanen sålunda innehålla en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. samt kapitalkraven enligt 11 kap. Om det övertagande bolaget är ett kompositbolag ska det uppfylla kapitalkraven enligt 13 a kap. I praktiken har Finansinspektionen i samband med överlåtelsen av försäkringsbeståndet och delningen bett bolagen om separata utredningar, för att affärshemligheter inte ska röjas.

I den gällande lagen ingår en inexakt bestämmelse enligt vilken det övertagande bolaget ska uppfylla kraven både i denna lag och bl.a. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I fortsättningen kan bolaget i sådana situationer som avses i paragrafen uppfylla endast antingen kraven enligt denna lag eller enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan precisering att vad som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om revisorsyttrande ska på motsvarande sätt tillämpas på ansvarsskuld enligt försäkringsbolagslagens 9 kap., på de krav som ställs på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt på de solvenskrav som föreskrivs i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Till denna del motsvarar bestämmelsen gällande lag.

I paragrafens 2 mom. föreslås att revisorns yttrande inte gäller de solvenskrav som avses i 10—12 och 13 a kap. Motsvarande bestämmelser ingår inte i redovisningsdirektiven, revisionsdirektivet, fusionsdirektiven eller i Solvens II -direktivet, och dessa omständigheter omfattas inte heller annars av den lagstadgade revision som avses i Solvens II -direktivet. Uppgifter om dessa omständigheter kan emellertid ingå i bokslutet eller verksamhetsberättelsen som ingår i fusionsplanen, vilket innebär att revisorn ska yttra sig om dem. Ett bolag som deltar i fusionen kan också med revisorn komma överens om att revisionen ska omfatta de omständigheter som avses ovan. I överensstämmelse med gällande lag föreskrivs i 2 mom. dessutom att revisorns behörighet ska motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 § i denna lag.

20 kap. Delning av försäkringsaktiebolag

3 §. *Delningsplan och revisorsyttrande.* I denna paragraf föreslås motsvarande justeringar som i 19 kap. 3 §.

21 kap. Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §. *Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet.* I denna paragraf föreslås motsvarande ändringar som i 19 kap. 3 §.

7 §. *Samtycke av EES-staters tillsynsmyndigheter till överlåtelse av försäkringsbe-*

stånd. Den gällande paragrafens omnämnande om det övertagande bolagets verksamhetskapital föreslås bli ersatt med uttrycket ”uppfyller kapitalkraven”. Detta beror på direktivet och de ändringar som på grund av direktivet föreslås i 11 kap. Dessutom ska benämningen Försäkringsinspektionen ersättas med Finansinspektionen samt uttrycket ”de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staterna” ersättas med uttrycket ”EES-staternas tillsynsmyndigheter”.

17 §. *Överlåtelse till utländska EES-försäkringsbolag av försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster.* Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar innehållsmässigt den gällande paragrafens bestämmelser.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan justering att Finansinspektionen ska inhämta bekräftelse av tillsynsmyndigheten i det övertagande bolagets hemstat på att det övertagande bolaget, med beaktande av beståndsöverlåtelsen, uppfyller kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet. Bestämmelser om kapitalkraven finns i direktivets kapitel VI avsnitten 3 - 5, artiklarna 87 - 100 och 128.

Likaså föreslås i paragrafens 5 mom. att den gällande paragrafens omnämnande om det övertagande bolagets verksamhetskapital ersätts med uttrycket ”uppfyller kapitalkraven”. Justeringen beror på direktivet och på de ändringar som med stöd av direktivet föreslås i 11 kap.

I paragrafens 6 mom. föreslås en ny bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen inte enligt 12 § får ge samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet om det övertagande försäkringsbolaget har avkrävts en plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § eller en kortfristig finansieringsplanenligt 25 kap. 6 §. Dessutom förutsätts att Finansinspektionen anser att försäkringstagarnas rättigheter enligt försäkringsavtalen eller ett återförsäkringsföretags avtalsförpliktelser är hotade. I sådana fall då Finansinspektionen efter att ha mottagit en plan anser att det övertagande bolaget inte kommer att uppfylla kapitalkraven enligt direktivet efter överlåtelsen av försäkringsbeståndet, är de försäkrade förmånerna eller återförsäkringsföretagens avtalsförpliktelser hotade. Då kan samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet inte beviljas. Det övertagande bolaget ska sålunda kunna uppfylla solvenskraven enligt direktivet efter överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I paragrafen föreslås dessutom tekniska justeringar i paragrafens skrivsätt och att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen och att uttrycket ”myndighet som ansvarar för försäkringsinspektionen” ersätts med tillsynsmyndigheten.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 39 och 142.2.

18 §. *Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag.* Paragrafens 1 mom. motsvarar innehållsmässigt gällande lag. Bestämmelsens skrivsätt preciseras så att överlåtelse av försäkringsbestånd kräver samtycke av Finansinspektionen.

I paragrafens 2 mom. föreslås motsvarande ändringar som i 17 § 2 mom. I paragrafens 2 och 3 mom. ersätts benämningen Försäkringsinspektionen med Finansinspektionen och uttrycket ”myndighet som ansvarar för försäkringsinspektionen” ersätts med tillsynsmyndigheten.

19 §. *Övertagande av försäkringsbeståndet från ett utländskt EES-försäkringsbolag.* I paragrafens 1 mom. ersätts benämningen Försäkringsinspektionen med Finansinspektionen. Dessutom preciseras skrivsättet i bestämmelsen.

I paragrafens 2 mom. föreslås ett förtydligande av Finansinspektionens befogenheter då ett utländskt EES-försäkringsföretag har för avsikt att överlåta sitt försäkringsbestånd till ett sådant försäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen. Då ska tillsynsmyndigheten i det överlåtande bolagets hemstat i enlighet med direktivets artikel 39.5 be Finansinspektionen ge ett yttrande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att Finansinspektionen inom tre månader efter att den mottagit begäran om yttrande ska lämna sitt svar till den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat. Om Finansinspektionen inte inom utsatt tid har svarat myndigheten som ansvarar för försäkringstillsynen i det överlåtande

bolagets hemstat, anses Finansinspektionen ha gett sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet. Paragrafen motsvarar till innehållet gällande praxis samt direktivets artikel 39.5.

22 kap. Ändring av bolagsform

2 §. *Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt.* Paragrafens 1 och 3 mom. motsvarar gällande lag.

I paragrafens 2 mom. föreslås tekniska ändringar till följd av lagförslagets nya 10—12 kap. Momentet preciseras i fråga om försäkringsbolag och ömsesidiga försäkringsbolag så att dessa kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och till publikt ömsesidigt försäkringsbolag om bolaget uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap., försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. Ett kompositbolag ska uppfylla kapitalkraven enligt 13 a kap. Dessutom föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

Enligt gällande lag ska att ett bolag som deltar i ombildningen ska uppfylla de krav som anges både i denna lag och bl.a. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Eftersom ett bolag i sådana situationer som avses i paragrafen kan uppfylla endast antingen de krav som anges i denna lag eller i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, föreslås att momentet justeras i detta avseende.

Dessutom föreslås en strykning av sista meningen i 2 mom. enligt vilken till registeranmälan ska fogas ett revisorsintyg om att kraven i detta moment uppfyllts. Revisorn ska inte granska de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och inte heller uppfyllelsen av kapitalkraven. Sådana uppgifter kan dock ingå i bokslutet eller i verksamhetsberättelsen och de är till dessa delar föremål för revision. Uppfyllelsen ska övervakas av Finansinspektionen.

23 kap. Likvidation och konkurs

Allmänna bestämmelser

Det föreslås att till detta kapitel fogas en ny mellanrubrik före 1 §. Därmed sorteras kapitlets samtliga paragrafer in under en mellanrubrik.

1 §. *Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen.* I denna paragraf föreskrivs om tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen i samband med att försäkringsbolag avvecklas. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. Samtidigt blir gällande 2 mom. 3 mom., med de ändringar som föreslås nedan.

I paragrafens förnyade 2 mom. föreskrivs att aktiebolagslagens bestämmelser om avveckling av bolag ska tillämpas också i situationer som avses i 26 § 2 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen. Det är fråga om en sådan situation då försäkringsbolaget har meddelat att det efter överlåtelse av hela försäkringsbeståndet kommer att fortsätta med annan försäkringsverksamhet men denna inte har inletts inom sex månader efter överlåtelsen. Enligt den gällande lagen skulle det i ett sådant fall, av skäl som sammanhänger med tillsynen, vara nödvändigt att upplösa bolaget i enlighet med försäkringsbolagslagens bestämmelser, vilket inte kan anses vara motiverat eftersom företaget fortfarande har kapital som kan användas för att bedriva försäkrings- eller annan affärsverksamhet.

Enligt den föreslagna bestämmelsen ska försäkringsbolaget upplösas i enlighet med aktiebolagslagen också i sådana fall som avses i 21 kap. 14 § 3 mom., dvs. då bolagets beslut att fortsätta med annan affärsverksamhet förfaller. I den gällande lagen finns inte bestämmelser om sådana situationer. Möjligheten att tillämpa aktiebolagslagen endast nämns i momentets motivering (RP 13/2008 rd, s. 187 och 188).

Bestämmelsen som i det närmaste motsvarar 2 mom. i den gällande lagen överförs till paragrafens 3 mom. Det föreslås att 3 mom. jämfört med 2 mom. i den gällande lagen ändras så att det i den föreslagna bestämmelsen hänvisas till situationer som avses i både 1 och 2 mom. Aktiebolagslagen ska sålunda inte tillämpas i andra situationer än sådana som avses i 1 och 2 mom. I andra situationer ska enligt förslaget inte tillämpas t.ex. aktiebolagslagens 20 kap. 4 §, dvs. då Finansinspektionen får kännedom om sådana i och för sig allvarliga situationer som avses i be-

stämmelsen. Finansinspektionen har å andra sidan rätt att försätta försäkringsbolaget i likvidation, enligt vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagens 23 kap. 4 § och i 26 § i lagen om Finansinspektionen.

2 §. *Förutsättningar för försättande i likvidation.* I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för att försätta ett bolag i likvidation. I paragrafens 1 mom. 1 punkten föreslås en sådan ändring att ett försäkringsbolag i fortsättningen ska försättas i likvidation om det inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 §. Detta motsvarar tankegången i Solvens II -direktivet, dvs. att uppfyllelse av kapitalkraven är det viktigaste kravet i bedömningen av bolagets solvens. Det är sålunda inte bokslutet som är avgörande för beslutet att försätta ett försäkringsbolag i likvidation, utan beräkningen av minimikapitalkravet. En förutsättning för att försätta bolaget i likvidation är dessutom att situationen inte har rättats till inom den tid som föreskrivs i 3 § 1 mom., i enlighet med en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 6 §. Samma tankegång ingår också i den gällande lagen, men i 1 punkten föreslås en teknisk ändring till följd av de ändringar som föreslås i 3 §.

Till följd av en ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (442/2012) gäller från och med 1.1.2013 för arbetspensionsförsäkringsbolag ett sådant särskilt minimikapitalkrav som avses i 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I den föreslagna punkten hänvisas sålunda till uppfyllelse av detta minimikapitalkrav i enlighet med en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Ändringen är närmast teknisk till sin karaktär.

Paragrafens 1 mom. 2 punkten och 2 mom. till innehållet motsvarar gällande lag, även om den bestämmelsens skrivsätt på svenska justeras till mera tidsenligt.

3 §. *Kallelse till den bolagsstämma som ska besluta om försättande i likvidation.* I denna paragraf föreskrivs om kallelse till den bolagsstämma som beslutar om att försätta bolaget i likvidation. Det föreslås att paragrafen skrivsätt ändras i överensstämmelse med de ändringar som föreslås i denna lag och i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag 442/2012. I bestämmelsen hänvisas inte längre till bokslut som visar att försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet, utan också i detta avseende ska solvensberäkningarna läggas till grund för åtgärderna.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med gällande lag att om ett försäkringsbolag eller arbetspensionsförsäkringsbolag ska försättas i likvidation enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, dvs. om bolaget inte uppfyller minimikapitalkravet, ska styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för att besluta om att bolaget ska försättas i likvidation inom en månad efter att minimikapitalkravet inte har uppfyllts. I bestämmelsen föreslås en sådan ändring att Finansinspektionen i fortsättningen ska kunna förlänga tidsfristen med högst tre månader när det är fråga om ett försäkringsbolag. Enligt den gällande lagen kan Finansinspektionen förlänga tidsfristen med ett år för att genomföra en kortfristig finansieringsplan. Ändringsförslaget följer av bestämmelserna i direktivets artikel 139.

I föreslagna 25 kap. 6 § föreskrivs om en realistisk kortfristig finansieringsplan vars syfte är att bolaget, inom tre månader från att bristande uppfyllelsen konstaterats, återigen ska uppfylla minimikapitalkravet eller ändra sin riskprofil så att det uppfylls. I lagens 25 kap. föreslås också andra bestämmelser om ett försäkringsbolags skyldigheter då det inte uppfyller kapitalkraven.

Också i 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ingår en särskild bestämmelse om en kortfristig finansieringsplan gällande arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt bestämmelsen ska planen också genomföras inom tre månader men Finansinspektionen kan förlänga tidsfristen med ytterligare tre månader. Finansinspektionen kan sålunda förlänga tidsfristen med högst sex månader.

Jämfört med den gällande lagens möjlighet till ett års förlängning kan ett försäkringsbolag och ett arbetspensionsförsäkringsbolag sålunda försättas i likvidation snabbare än för närvarande. Detta kan anses vara motiverat för att trygga de försäkrade förmånerna.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om skriftlig stämmokallelse på innehållsmässigt motsvarande sätt som i den gällande lagen även

om den bestämmelsens skrivsätt på svenska justeras till mera tidsenligt. Momentets hänvisning till 11 kap. föreslås emellertid bli ändrad till 25 kap. 8 § där det föreskrivs om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.

En liknande justering föreslås också i paragrafens 4 mom. Bestämmelsens skrivsätt justeras till mera tidsenligt.

Dessutom ändras benämningen Försäkringsinspektionen i 2—4 mom. till Finansinspektionen.

4 §. *Beslut om likvidation.* I denna paragraf föreskrivs om bolagsstämmans skyldighet att besluta om likvidation. I paragrafens 1 mom. föreslås en ändring så att bestämmelsen bättre stämmer överens med ändringarna i 3 §. Bolagsstämman ska besluta att bolaget ska försättas i likvidation, om bolaget inte uppfyller minimikapitalkravet och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman. Också ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska i en sådan situation försättas i likvidation, men med tanke på terminologins enhetlighet finns det inte något behov av att uttryckligen nämna arbetspensionsförsäkringsbolag på motsvarande sätt som enligt gällande lag.

I paragrafens 2 mom. ändras benämningen Försäkringsinspektionen till Finansinspektionen.

Paragrafens 3 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I paragrafen föreslås ett nytt 4 mom. där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta Patent- och registerstyrelsen om tidsfrister för att rätta till brister och förordnanden som avses i 3 mom. I bestämmelsen föreskrivs också om registermyndighetens skyldighet att anteckna de av Finansinspektionen meddelade tidsfristerna och förordnandena i handelsregistret. Bestämmelsen är baserad på det nationella regleringsbehovet och motsvarar delvis aktiebolagslagens 20 kap. 5 § 2 mom.

Del VIII **Tillsyn**

25 kap. **Tillsyn över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar**

Finansinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem.

I kapitlets första mellanrubrik föreslås en sådan justering att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

1 §. *Finansinspektionens tillsynsuppgifter.* I paragrafens 1 mom. föreslås ett omnämnande av den allmänna principen att Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Detta för att understryka tillsynens förebyggande karaktär. Finansinspektionen ska övervaka att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. I detta syfte ska Finansinspektionen beakta och bedöma försäkringsbolagens strategier, processer och rapporteringsförfaranden, som det föreskrivs om i direktivets artikel 36.1, i denna lags 6 och 8 a kap. samt i detta kapitels 3 §.

Finansinspektionens tillsynsåtgärder ska genomföras regelbundet. Därför ska Finansinspektionen för varje försäkringsbolag fastställa en minsta frekvens för sina tillsynsåtgärder. Vidare ska Finansinspektionen slå fast i vilken utsträckning tillsynen av ett visst försäkringsbolag kommer att genomföras. I enlighet med proportionalitetsprincipen är det skäl att beakta arten och omfattningen av varje försäkringsbolags affärsverksamhet. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att tillsynen uppfyller minimikraven. Enligt 18 § i lagen om Finansinspektionen har Finansinspektionen rätt att utan dröjsmål få också andra för tillsynen relevanta uppgifter än de som åtminstone ska lämnas av varje bolag. Också i kommissionens förordning konstateras det att förordningen inte hindrar att tillsynsmyndigheten ber försäkringsbolaget om andra uppgifter än de som föreskrivs i förordningen.

Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 29.1 och 36.6.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att i momentet bättre beaktas bestämmelserna i Solvens II -direktivet, i synnerhet dess artikel 36. I överensstämmelse med direktivets bestämmelser om ledningen, förvalt-

ningen och solvensen, ska Finansinspektionen särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de i 6 kap. föreskrivna kraven i fråga om ledningen, aktuariefunktionen och ansvarig försäkringsmatematiker samt företagsstyrningssystemet, inklusive risk- och solvensbedömning, placeringsverksamhet och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap., uppfyllelse av kapitalkraven samt fullständiga och partiella interna modeller enligt 11 kap. och i fråga om kapitalbasens kvalitet och storlek enligt 12 kap. Finansinspektionen ska i sin tillsyn i fråga om sådana små försäkringsbolag som avses i 1 kap. 3 b § beakta att de inte är skyldiga att iaktta kommissionens förordning eller tekniska standarder i fråga om företagsstyrningssystemet och offentliggörande av information.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen också bedöma försäkringsbolagets förmåga att stå emot och klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets ekonomiska situation, inklusive metoder varmed bolaget bereder sig för sådana situationer. I överensstämmelse med gällande lag övervakar Finansinspektionen fortfarande också försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Paragrafens 4 mom. motsvarar till innehållet gällande 3 mom. I paragrafens rubrik och moment föreslås som en teknisk justering att benämningen Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

3 §. *Information som ska tillställas Finansinspektionen.* I denna paragraf föreskrivs vilka för tillsynen behövliga uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen och hur de ska läggas fram. I enlighet med 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolagen tillställa Finansinspektionen alla de uppgifter och utredningar som den behöver för tillsynen.

I Solvens II -direktivets artikel 35 ingår flera allmänna bestämmelser om vilka uppgifter som försäkringsbolaget åtminstone ska lämna tillsynsmyndigheten och i vilken form de ska ges. För tillsynen nödvändiga uppgifter är enligt direktivet åtminstone sådana som behövs för bedömning av bolagets företagsstyrningssystem, affärsverksamhet, värderingsprinciper, konstaterade risker, riskhanteringssystem, kapitalstruktur, kapitalbehov och ledningen samt för genomförande av övervakningsåtgärder. Uppgifterna ska vara fullständiga, tillgängliga, relevanta, tillförlitliga och förståeliga samt jämförbara med tidigare uppgifter. Enligt direktivet ska uppgifterna ha kvalitativa, kvantitativa, historiska, aktuella eller framåtblickande inslag och komma från interna eller externa källor, eller lämplig kombination av sådana. I artikel 35 finns dessutom bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenheter och tillgång till information. I fråga om befogenheterna ska direktivets bestämmelser beaktas i detta kapitels 24 §. Bestämmelserna om rätten till information medför inga ändringsbehov eftersom det i lagen om Finansinspektionen redan ingår bestämmelser som behövs i detta avseende.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att den gällande lagens moment indelas i två delar. I förhållande till nuläget ska uppgifterna inte längre lämnas in före revisionen. Detta framgår av momentet. Revisionen av försäkringsbolag är kontinuerlig till sin karaktär, även om den formellt kan indelas så att den avser olika räkenskapsperioder. Detta är enligt förslaget inte längre motiverat av den anledningen, att Solvens II - rapporteringen innebär, att försäkringsbolagen måste tillställa tillsynsmyndigheten uppgifter också vid andratidpunkter. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om tidsfristerna för att lämna uppgifter.

I momentet hänvisas till uppgifter som avser de värderingsprinciper som avses i 10—12 kap. och uppgifter om bolagets finansiella ställning. Dessutom hänvisas till sådana uppgifter som föreskrivs i 6 kap. om bolagsledningen, företagsstyrningssystemet, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten. De funktioner som regleras i direktivet ingår i begreppet företagsstyrningssystem. Av dessa minimiuppgifter ska framgå arten och omfattningen av affärsverksamheten samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Den ska presenteras på ett konsekvent sätt och i en lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska ha upprättat, i förhållande till sin verksamhet, lämpliga system samt skriftliga verksamhetsprinciper som

dess styrelse har godkänt och som bolaget använder och följer.

Paragrafens 1 mom. motsvarar direktivets artiklar 35.1, 35.2 och 35.4. Enligt artikel 35.3 ska uppgifterna omfatta kvalitativa eller kvantitativa inslag, eller en lämplig kombination av sådana; historiska, aktuella eller framåtblickande inslag, eller en lämplig kombination av sådana; uppgifter från interna eller externa källor eller en lämplig kombination av sådana. Dessa krav anses ingå i kravet på uppgifter som behövs för tillsynen och anses endast precisera uppgifterna i 1 mom. och det har sålunda inte ansetts nödvändigt att genomföra kraven på nivån av en nationell lag.

Enligt bestämmelserna i paragrafens nya 2 mom. ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen resultaten av en risk- och solvensbedömning i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. behövs för tillsynen. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 45.6. Vidare föreskrivs att försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts. Finansinspektionen kan ge anvisningar om hur uppgifterna ska lämnas.

I samband med beredningen har det inte ansetts ändamålsenligt eller nödvändigt att föreskriva att risk- och solvensbedömningen ska upprättas samtidigt som bokslutet och verksamhetsberättelsen, eftersom detta kunde leda till att kvaliteten på risk- och solvensbedömningen kan lida. I praktiken torde risk- och solvensbedömningarna upprättas i anslutning till strategiprocessen, vid en annan tidpunkt än då bokslutet upprättas.

I paragrafens nya 3 mom. föreskrivs att livförsäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen en redogörelse för beräkning av ansvarsskulden enligt 9 kap. Förslaget motsvarar gällande lag, med det undantaget att försäkringsbolagen enligt den föreslagna bestämmelsen inte längre åläggs att tillställa Finansinspektionen utredningen före revisionen. Revisionen av försäkringsbolag är kontinuerlig till sin karaktär, trots att den formellt kan indelas så att den avser olika räkenskapsperioder. Uppgifter ska lämnas till tillsynsmyndigheten också i andra sammanhang. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upprättande av analysen och beräkningen.

Paragrafens 4 och 5 mom. motsvarar till innehållet 2 och 3 mom. i den gällande paragrafen. Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens rubrik och moment ska enligt förslaget ändras till Finansinspektionen.

Paragrafens 6 mom. är en informativ hänvisning till kommissionens förordning och dess kompletterande bestämmelser om bl.a. offentliggörande av information som behövs för tillsynen.

4 §. *Höjning av kapitalkrav.* I denna paragraf föreskrivs att Finansinspektionen i vissa speciella fall i anslutning till sina tillsynsuppgifter kan besluta höja kapitalkravet. Enligt den gällande lagens 11 kap. 25 § kan Finansinspektionen som en del av en plan för återställande av en sund finansiell ställning höja kravet i fråga om minimibeloppet av ett försäkringsbolags verksamhetskapital för att säkerställa att försäkringsbolaget i framtiden kan uppfylla kraven i fråga om verksamhetskapitalet. Enligt Solvens II -direktivet har tillsynsmyndigheten inte längre någon sådan befogenhet att höja kapitalkravet när det gäller planen för återställande av en sund finansiell ställning.

Utgångspunkten för bedömningen av tillräckligheten av de kvantitativa kapitalkraven för försäkringsbolag är solvenskapitalkravet. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om exceptionella situationer i vilka Finansinspektionen kan höja solvenskapitalkravet. Det är fråga om en sådan exceptionell situation som avses i momentets 1 punkt om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet enligt standardformeln och att en intern modell inte trots framställda krav har utarbetats, att utarbetandet av en intern modell inte är ändamålsenligt eller att en intern modell är under arbete. Det kan enligt 2 punkten vara fråga om en exceptionell situation om det finns avsevärda brister i den fullständiga eller partiella interna modell som försäkringsbolaget använder. Enligt momentets 3 punkt är det fråga om en exceptionell situation om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat

till grund för korrigeringarna och övergångsåtgärderna, då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering eller sådana övergångsåtgärder som avses i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändringen av försäkringsbolagslagen. Enligt momentets 4 punkt kan kapitalkravet höjas om bolaget inte uppfyller kraven enligt företagsstyrningssystemet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs närmare om hur höjningen av kapitalkravet ska beräknas och i 3 mom. föreskrivs hur brister ska avhjälpas.

Enligt paragrafens 4 mom. ska Finansinspektionen minst en gång per år kontrollera i vilken utsträckning bristerna har avhjälpts. En höjning av kapitalkravet är i kraft tills vidare och dess belopp kan ändras om bolagets riskprofil ytterligare förändras väsentligt. Finansinspektionen ska upphäva höjningen när försäkringsbolaget har avhjälpt de brister som ledde till höjningen. Det är då inte längre nödvändigt att hålla höjningen i kraft.

I paragrafens 5 mom. konstateras det att om kapitalkravet har höjts ska solvenskapitalkravet ersättas med ett solvenskapitalkrav vari ingår höjningen av kapitalkravet. Vid beräkning av riskmarginalen får en höjning med stöd av 1 mom. 4 punkten dock inte tas i beaktande.

I avdelning I kapitel X i kommissionens förordning föreskrivs under vilka omständigheter en höjning av kapitalkravet får tillämpas samt om metoderna för beräkning av en kapitalkravshöjning.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 37.1—37.5.

Anmälningsskyldighet och åtgärder då kapitalkraven inte uppfylls

Det föreslås att till kapitlet fogas en ny mellanrubrik som beskriver innehållet i 5—8 §.

5 §. *Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om åtgärder vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet som definieras i 11 kap. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att försäkringsbolaget omedelbart ska underrätta Finansinspektionen om bolaget konstaterar att det inte längre uppfyller solvenskapitalkravet eller att så kan ske under de närmaste tre månaderna.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget, inom två månader efter att det konstaterat den bristande uppfyllelsen av solvenskapitalkravet, överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen. Planen ska vara realistisk. I den gällande lagens 11 kap. 25 § föreskrivs om motsvarande skyldighet att upprätta en plan.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om sådana åtgärder som förutsätts av försäkringsbolaget för att det ska uppfylla solvenskapitalkravet, dvs. att det ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att inom sex månader efter att det konstaterat att solvenskapitalkravet inte uppfyllts avhjälpa denna situation genom att öka sin kapitalbas eller ändra sin riskprofil för att uppfylla solvenskapitalkravet. Försäkringsbolaget kan vidta åtgärderna på eget initiativ eller också kan Finansinspektionen kräva att det vidtar de åtgärder som behövs.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. får Finansinspektionen vid behov förlänga sex månaders tidsfristen med tre månader.

Enligt paragrafens 5 mom. får Finansinspektionen ytterligare förlänga den tidsfrist som avses i 4 mom., om det förekommer exceptionella störningar på finansmarknaden. Tidsfristen får dock förlängas med högst sju år. Försäkringsbolaget ska då var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och hur bolaget har lyckats uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

Den förlängda tidsfristen ska enligt 6 mom. återtas om lägesrapporten visar att det inte skett några väsentliga framsteg när det gäller att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbasen enligt solvenskapitalkravet eller att ändra riskprofilen för att uppfylla solvenskapitalkravet, mellan det datum då den bristande uppfyllelsen av solvenskapitalkravet konstaterades och det datum då lägesrapporten inlämnades.

I avdelning I kapitel XI i kommissionens förordning föreskrivs vilka omständigheter som ska beaktas när tidsfristen fastställs.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 138.

6 §. *Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet.* I denna paragraf föreskrivs om åtgärder vid bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet enligt 11 kap. Enligt paragrafens 1 mom. ska ett försäkringsbolag omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget konstaterar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet eller att det finns risk för att så sker under de följande tre månaderna.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget inom en månad från konstaterandet att minimikapitalkravet inte uppfylls till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska vara realistisk. I den gällande lagens 11 kap. 26 § föreskrivs om motsvarande skyldighet att upprätta en sådan plan. Syftet med planen är att bolaget ska uppfylla minimikapitalkravet inom tre månader från konstaterande att kravet inte uppfyllts, vilket innebär att bolaget ska ha tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel. Ett annat alternativ är att bolaget inom samma tid ändrar sin riskprofil så att minimikapitalkravet uppfylls. Om bolaget inte inom tidsfristen åter uppfyller kapitalkravet ska det i enlighet med bestämmelserna i 23 kap. försättas i likvidation.

Enligt direktivet kan genom kommissionens förordning föreskrivas närmare också om en kortfristig finansieringsplan, men sådana bestämmelser ingår för närvarande inte i kommissionens förordning.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 139.1 och 139.2. Nedan i 9 § föreskrivs om åtgärder som avses i artikel 139.3.

7 §. *Uppgifter som ska framgå av planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen.* I denna paragraf föreskrivs om miniminnehållet i de planer som avses i 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. I planerna ska enligt 1 punkten tas in uppgifter åtminstone om bolagets allmänna omkostnader och provisioner samt övriga kostnader för förvaltning, enligt 2 punkten om uppskattade inkomster och utgifter avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring, enligt 3 punkten en prognos för balansräkningen, enligt 4 punkten uppgifter om uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalkrav, samt enligt 5 punkten företagets allmänna återförsäkringsprinciper.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 142.1. I lagförslagets 21 kap. 18 § föreskrivs om Finansinspektionens samtycke enligt artikel 142.2.

8 §. *Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.* I denna paragraf föreskrivs om skyldigheten att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse ifall minimikapitalkravet inte uppfylls. I paragrafen föreskrivs också när bokslutet och verksamhetsberättelsen ska upprättas. Bestämmelsen är inte baserad på direktivet utan på nationell reglering.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. inträder skyldigheten att upprätta bokslut vid den tidpunkt då försäkringsbolaget inte längre uppfyller minimikapitalkravet. Detta är fallet också i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Förslaget innebär en ändring jämfört med 11 kap. 24 § i den gällande lagen där det föreskrivs om skyldigheten att upprätta bokslut om det kan antas att bolagets solvensställning är svag och att bolaget inte uppfyller solvenskraven.

Utgångspunkten för regleringen är att försäkringsbolagens solvensställning ska följas upp genom regelbundna analyser av deras solvens, inte genom bokslutet. Med undantag för arbetspensionsförsäkringsbolag är de uppgifter som framgår av bokslutet och verksamhetsberättelsen således inte väsentliga för utredning av om ett bolag uppfyller minimikapitalkravet eller inte. Bokslutets och verksamhetsberättelsens uppgifter behövs emellertid för en helhetsbild av försäkringsbolagets finansiella ställning och exempelvis dess framtidsutsikter. Därför måste försäkringsbolagen fortsättningsvis upprätta bokslut och verksamhetsberättelse. I paragrafens utformning föreslås en sådan ändring att bokslutet och verksamhetsberättelsen ska överlämnas till revisorn för granskning. Revisorn nämns i singularis till följd av lagförslagets 7 kap. 2 §. Om försäkringsbolaget enligt sin bolagsordning ska ha fler än en revisor ska bokslutets verksamhetsberättelse naturligtvis överlämnas till samtliga revisorer.

Paragrafens 2 mom. motsvarar innehållsmässigt den gällande lagens 11 kap. 24 §

2 mom. Benämningen Försäkringsinspektionen har dock ändrats till Finansinspektionen.

9 §. Förbud mot överlåtelse och pantsättning. I denna paragraf föreskrivs att Finansinspektionen kan förbjuda ett försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom. Finansinspektionen ska i enlighet med direktivets artikel 137 ange vilka tillgångar som ska omfattas av detta förbud.

I paragrafen föreslås tekniska ändringar i de bestämmelser om solvensberäkning som ingår i försäkringsbolagslagen och i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. 1 punkten preciseras så att hänvisningen i fråga om försäkringsbolag ska gälla kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås inga ändringar. I momentets 2 punkt föreslås en sådan ändring att i den hänvisas till minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § i fråga om försäkringsbolag och till minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Hänvisningarna i den gällande paragrafens 1 mom. 3 punkten till de krav som ställs på försäkringsbolags verksamhetskapital föreslås bli ändrade så att de avser solvenskapitalkravet. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag hänvisas i punkten till att ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, vilket stämmer överens med de ändringar som genom lagändringen 442/2012 gjorts i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. I praktiken kan Finansinspektionen genom överlåtelse- och pantsättningsförbud i ett tidigare skede än för närvarande i sådana fall då ett försäkringsbolags solvens försämras.

Paragrafens hänvisningar till Försäkringsinspektionen föreslås bli ändrade så att de avser Finansinspektionen och uttrycket ”myndigheter som ansvarar för försäkringsinspektionen” föreslås bli ändrat till tillsynsmyndigheten. Paragrafens skrivsätt justeras men i övrigt motsvarar paragrafen innehållsmässigt den gällande lagens 25 kap. 9 § samt direktivets artiklar 137, 138.5 och 139.3.

13 §. *Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom.* Paragrafens 1 och 3 mom. motsvarar gällande lag.

I paragrafens 2 mom. föreslås en teknisk justering. Skillnaden mellan bolagets verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp ändras i överensstämmelse med de ändringar som föreslås i 11 och 12 kap. I framtiden ska enligt förslaget alltid ombudets samtycke ansökas för en affärstransaktion vars värde överstiger en miljon euro eller 1 procent av skillnaden mellan de kapitalbasmedel som godkänts för uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. På motsvarande sätt ska i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag 1 000 000 euro eller 1 procent jämföras med skillnaden mellan solvenskapitalet och minimikapitalkravet, vilket stämmer överens med de ändringar som genom lagändringen 442/2012 gjordes i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Förordningar och föreskrifter samt uppgifter som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Det föreslås att kapitlets sista mellanrubrik preciseras så att den omfattar också vad som i kapitlets nya 27 § föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

24 §. *Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter.* Det föreslås att denna paragraf om bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter justeras. Enligt paragrafens 1 punkt kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om information som avses i 3 § 3—5 mom., vilket stämmer överens med 24 § 1 punkten i den gällande lagen. Det är emellertid skäl att utvidga bestämmelsen så att i punkten dessutom hänvisas till dokumentens form och sättet på hur de regelbundet ska tillställas Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska när den eventuellt meddelar föreskrifter beakta bemyndigandet i 18 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen, bestämmelserna i kommissionens direkt tillämpliga förordning och tekniska standarder

samt sådana av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten antagna riktlinjer som avser rapportering av information, informationens innehåll och tidpunkterna för tillställande av informationen. Den föreslagna bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 35.2.

Paragrafens 2 punkt motsvarar den gällande 2 punkten. Det föreslås att till paragrafens 3 punkt överförs bemyndigandet från gällande 11 kap. 28 § i fråga om uppgifter i en plan för återställande av en sund finansiell ställning och i en kortfristig finansieringsplan. Jämfört med den gällande lagen är det skäl att beakta att det i den nya 7 § som föreslås i 25 kap. föreskrivs om dessa planers minimiinnehåll. Kommissionen kan anta närmare föreskrifter om planerna. Med beaktande av att dessa planer upprättas i exceptionella situationer där försäkringsbolagets solvens är hotad, kan Finansinspektionen dock vid behov meddela närmare föreskrifter om dessa planer med beaktande av 7 § och de bestämmelser som kommissionen eventuellt antar.

25 §. *Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter att i enskilda fall begränsa den regelbundna rapporteringsskyldigheten för tillsynen över försäkringsbolag. Detta har samband med att Finansinspektionen med stöd av 24 § 1 punkten har bestämt att den regelbundna rapporteringen i anslutning till tillsyn enligt detta kapitel ska ske oftare än en gång per år. Bestämmelsens utformning är exceptionell, men den har godtagits under vissa förutsättningar (GrUU 17/2004 rd). Syftet med bestämmelsen är att undvika onödig administrativ belastning hos försäkringsbolagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om villkoren för begränsning av den regelbundna tillsynsrapporteringen. Enligt momentets 1 punkt får Finansinspektionen begränsa rapporteringsskyldigheten om överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande för försäkringsbolaget, enligt 2 punkten om överlämnandet av uppgifterna inte är nödvändigt för en effektiv tillsyn över företaget, enligt 3 punkten om undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, enligt 4 punkten om försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall och enligt 5 punkten om uppgifterna rapporteras minst årligen.

I praktiken är det i bestämmelsen fråga om att minska den administrativa belastningen på bolaget. Vid tillämpningen av paragrafen ska Finansinspektionen bedöma den administrativa belastning som rapporteringsskyldigheten innebär för försäkringsbolaget. Enligt direktivets artikel 35.8 ska då beaktas åtminstone volymen av företagets premier och försäkringstekniska avsättningar, volatiliteten för de anspråk och förmåner som företaget täcker, de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka koncession beviljas, eventuella effekter av förvaltningen av företagets tillgångar på den finansiella stabiliteten, företagets system och strukturer för att tillhandahålla information för tillsynsändamål och, lämpligheten av företagets förvaltningssystem, storleken på de kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet samt huruvida företaget är ett captivebolag för försäkring eller återförsäkring som endast täcker risker som är förknippade med den industri- eller handelsgrupp som företaget tillhör.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. får Finansinspektionen utgångsmässigt inte begränsa den regelbundna rapporteringsskyldigheten för försäkringsbolag som utgör en del av en grupp. I fråga om grupper föreskrivs i 26 kap. 43 § om rapporteringsskyldigheten.

I paragrafens 3 mom. förskrivs om kvantitativa begränsningar som innebär att den regelbundna rapporteringsskyldigheten kan begränsas. I momentet föreskrivs dessutom att Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta företagen när den fastställer vilka företag som kan omfattas av undantagen.

Paragrafens 4 mom. innehåller en informativ hänvisning till 11 kap. där det föreskrivs separat om regelbunden rapporteringsskyldighet i fråga om minimikapital.

Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 35.6 och 35.7.

26 §. *Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.* Enligt denna paragraf får Finansinspek-

tionen i enskilda fall begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen eller bevilja helt eller delvist undantag från kravet på rapportering post för post. Bestämmelsens utformning är exceptionell, men den har godtagits under vissa förutsättningar (GrUU 17/2004 rd). Syftet med bestämmelsen är att undvika onödig administrativ belastning hos försäkringsbolagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om villkor som motsvarar dem som behandlas ovan i samband med 25 § 1 mom. 1—4 punkten. Paragrafens 2 mom. motsvarar 25 § 2 mom. Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen vid bedömningen av huruvida paragrafens ska tillämpas beakta den administrativa belastning som rapporteringsskyldigheten innebär. Vid bedömningen ska beaktas de omständigheter som nämns i direktivets artikel 35.8 och som räknas upp ovan i samband med 25 §. Till innehållet motsvarar paragrafen direktivets artikel 35.7.

27 §. *Den information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 27 §. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet. De uppgifter som avses i momentet ska tillställas specificerade på samtliga försäkringsbolag, livförsäkringsbolag, skadeförsäkringsbolag samt sådana bolag och återförsäkringsbolag som bedriver både livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet. I fråga om dessa specifikationer ska också separat meddelas höjningar av kapitalkraven.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringskyldigheten enligt 25 kap. 25 och 26 § eller 26 kap. 43 §, särskilt antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas undantag från kravet på rapporteringsskyldighet där tillgångarna redovisas post för post.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 52.1.

26 kap. Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

I gällande 26 kap. föreskrivs om extra tillsyn över försäkringsgrupper. Det föreslås att kapitlet ändras och att dess bestämmelser förenhetligas med Solvens II -direktivets avdelning III artiklarna 212—266 om grupptillsyn. Detta innebär att kapitlet skrivs om. Kapitlet kommer i fortsättningen att gälla grupptillsyn över försäkringsgrupper samt sådana gruppers solvens på gruppnivå. Det föreslås att kapitlet inte längre ska tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Definitioner och tillämpningsområde

1 §. *Definitioner.* I denna paragraf definieras kapitlets centrala begrepp. I paragrafens 1 mom. 1 punkten definieras begreppet moderföretag och i 2 punkten begreppet dotterföretag. Det föreslås att den gällande lagens definition i enlighet med direktivets artiklar 13.15 och 13.16 samt 212.2 första och andra meningen kompletteras så att med moderföretag avses också ett företag som Finansinspektionen anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag. Med dotterföretag avses också ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande.

I paragrafens 1 mom. 3 punkten definieras begreppet ägarintresse. Definitionen motsvarar delvis den gällande lagens 26 kap. 1 mom. 3 punkten och i fråga om den första delen av definitionen 2 § 1 mom. 10 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Enligt bestämmelsens a-punkt avses med ägarintresse för det första att det mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §. I den sist nämnda bestämmelsen hänvisas till begreppet bestämmande inflytande, som dock inte definieras i försäkringsbolagslagen. I bestämmelsen föreslås därför i enlighet med definitionen i direktivets artikel 13.20 att ägarintresse enligt

b-punkten kan uppstå också genom att någon har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen. Denna definition motsvarar artikel 13.18 i Solvens II -direktivet samt definitionen i artikel 1 i koncernredovisningsdirektivet (tidigare 83/349/EEG, numera direktivet 2013/34/EU) till den del som tillämpningsområdet för bestämmelsen om bestämmande inflytande i försäkringsbolagslagens 1 kap. 10 § är oklart. För det tredje omfattar definitionen enligt c-punkten den situationen att en fysisk person eller ett företag direkt eller indirekt innehar rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar i ett företag där Finansinspektionen anser att det utövas faktiskt betydande inflytande. Den sista delen av bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 212.2 tredje stycket.

I paragrafens 1 mom. 4 punkten definieras begreppet företag med ägarintresse i överensstämmelse med direktivets artikel 212.1 a. I den gällande lagen används om företag med ägarintresse begreppet ägarföretag. Det föreslås att begreppet ägarföretag inte längre ska definieras i lagen eftersom begreppet med ägarintresse används med samma betydelse i direktivet, bokföringslagen, kreditinstitutslagen (610/2014) och i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). En omständighet som talar för att byta ut begreppet är också att de preciserande bestämmelserna i kommissionens förordning gäller företag med ägarintresse. Definitionen motsvarar i sak 26 kap. 1 mom. 4 punkten i den gällande lagen.

I paragrafens 1 mom. 5 punkten definieras för tydlighetens skull begreppet ”försäkringsföretag med ägarintresse” varmed avses ett försäkringsföretag som är företag med ägarintresse i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredjeland.

I paragrafens 1 mom. 6 punkten definieras begreppet anknutet företag på ett sätt som i sak motsvarar gällande 26 kap. 1 mom. 5 punkten. Det föreslås emellertid att definitionen preciseras så att ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse nämns i stället för en juridisk person. Den föreslagna bestämmelsen omfattar sålunda också inhemska och utländska företag som inte är juridiska personer. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 212.1 b. I lagen föreslås inte längre någon definition av begreppet anknutet försäkringsföretag.

I paragrafens 1 mom. 7 och 8 punkten definieras begreppet försäkringsföretag och begreppet försäkringsföretag i tredjeland. Definitionerna motsvarar den gällande lagens 26 kap. 1 mom. 7 punkten och 8 punkten samt direktivets artiklar 13.1 och 13.3, med undantag för arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). I definitionen av begreppet försäkringsföretag ingår i överensstämmelse med direktivet och försäkringsbolagslagen kravet att ett finländskt försäkringsföretag och ett EES-försäkringsföretag ska ha beviljats koncession. Ett sådant försäkringsföretag från tredjeland som definitionen avser förutsätts ha motsvarande koncession om det är etablerat inom gemenskapen.

I paragrafens 1 mom. 9 punkten föreslås en definition av begreppet konglomerats holdingföretag. En i sak motsvarande definition ingår i den gällande lagens 26 kap. 1 § 8 a punkten. Jämfört med den gällande bestämmelsen har den föreslagna bestämmelsen preciserats så att i den avses endast moderföretaget i en företagsgrupp som utgör ett finans- och försäkringskonglomerat och som inte är ett reglerat företag. Förslaget motsvarar Solvens II -direktivets artikel 212.1 h.

I paragrafens 1 mom. 10 punkten definieras på motsvarande sätt som enligt den gällande lagens 26 kap. 1 § 1 mom. 9 punkten begreppet mångbranschholdingföretag, som också motsvarar definitionen av försäkringsholdingbolag i direktivets artikel 212.1 g.

I paragrafens 1 mom. 11 punkten föreslås en ny definition av begreppet grupptillsynsmyndighet. Med grupptillsynsmyndighet avses sålunda en myndighet som är ansvarig för grupptillsyn, exempelvis Finansinspektionen. Förslaget motsvarar direktivets artikel 212.1 d.

I paragrafens 1 mom. 12 punkten föreslås en ny definition av begreppet tillsynskollegium. Med tillsynskollegium avses en samarbetsgrupp som består av de tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över företagen i en grupp. Syftet är att underlätta till-

synssamarbetet och koordineringen av det. Även i lagen om Finansinspektionen 65 b och 65 c § finns bestämmelser om tillsynskollegiet. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 212.1 e.

Enligt paragrafens 1 mom. 13 punkten avses med Europeiska försäkringstillsynsförordningen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 som gäller bl.a. inrättande av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

I paragrafens 2 mom. bestäms på motsvarande sätt som i den gällande lagen vad som avses med indirekt innehav i definitionen av ägarintresse enligt 1 mom. 3 punkten. Definitionen av ägarintresse i enlighet med momentet tillämpas enbart i fråga om 26 kap. I direktivet ingår inte längre någon bestämmelse om saken.

2 §. *Försäkringsgrupper.* I paragrafens 1 mom. konstateras generellt att försäkringsföretag som hör till samma försäkringsgrupp ska på gruppnivå övervakas i enlighet med detta kapitel. Försäkringsgrupp benämns längre fram i kapitlet grupp.

En grupp kan enligt 2 mom. bildas på två olika sätt. Den kan enligt momentets 1 punkt för det första bestå av ett försäkringsföretag, dess anknutna företag eller företag med ägarintresse och av företag som är anknutna till företag med ägarintresse. Detta motsvarar i praktiken grunderna för bildande av en försäkringsgrupp enligt den gällande lagstiftningen.

Enligt momentets 2 punkt består en grupp av försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar. En förutsättning är att något av företagen i fråga utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, inklusive över deras finansiella beslut. Då ska detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag. Vidare ska grupptillsynsmyndigheten på förhand fastställa uppkomsten av en sådan grupp. Den sist nämnda grunden innebär att t.ex. ömsesidiga försäkringsbolag och -föreningar utan ägarintresse kan bilda en grupp som kan vara föremål för grupptillsyn. Definitionen innebär att till gruppen dessutom kan höra också andra ömsesidiga företag. Att denna definition fogas till lagen innebär i praktiken en ändring av praxisen på grund av vilken företag i Finland har ansetts bilda ett försäkringskonglomerat och i fortsättningen en försäkringsgrupp.

Definitionen av en grupp i paragrafens 2 mom. motsvarar direktivets artikel 212.1 c.

3 §. *Tillämpningsområde och yttersta moderföretag.* Paragrafens föreslagna 1 mom. är en informativ bestämmelse om olika typer av företag som kan vara föremål för grupptillsyn i enlighet med försäkringsbolagslagen. I 7 § som det hänvisas till i den föreslagna bestämmelsen föreskrivs om tillsynsmyndighetens avtal varmed Finansinspektionen kan överföra uppgifter på en annan tillsynsmyndighet. I 8 § föreskrivs om beslut att inte tillämpa grupptillsyn. I 9 § föreskrivs uttryckligen om undantag i fråga om kreditinstitut samt finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 punkt ska grupptillsyn tillämpas på försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11—49 §. Enligt momentets 2 punkt ska grupptillsyn tillämpas på företag med ägarintresse som inte är försäkringsföretag i enlighet med 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §. Enligt momentets 3 punkt ska grupptillsyn tillämpas på försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11—49 §. Enligt momentets 4 punkt ska grupptillsyn tillämpas på försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51—54 §. Dessutom ska grupptillsyn i enlighet med 50 § tillämpas på försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag. Om många av momentets punkter samtidigt är tillämpliga på samma grupp ska på gruppen tillämpas alla de paragrafer som nämns i punkterna i fråga. Med undantag för momentets 2 punkt motsvarar förslaget direktivets artikel 213.2.

I paragrafens 2 mom. föreslås en definition av begreppet yttersta moderföretag. Därmed avses enligt momentets 1 punkt ett försäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett kon-

glomerats holdingföretag, alla dessa på gruppens högsta nivå, samt enligt 2 punkten ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat. Med ett konglomerats holdingföretag jämförs i enlighet med 1 § 1 mom. 9 punkten centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker.

I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse om när ett företag är yttersta moderföretag samt en hänvisning till tillämpliga grupptillsynsbestämmelser. Den nivå på vilken bestämmelserna tillämpas, definierar det moderföretag och de företag som hör till gruppen på vilka tillsyn utövas, och det moderföretag som utgör utgångspunkten för tillsynen. Enligt bestämmelsen ska 11—49 § om grupptillsyn tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå om ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i en EES-stat. Bestämmelsen ska tillämpas i situationer då försäkringsföretaget har endast ett försäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag. Förslaget motsvarar direktivets artikel 215.

I paragrafens 4 mom. ingår en bestämmelse som kompletterar direktivet när det gäller den situationen att det i en grupp finns flera moderföretag eller försäkringsföretagens ömsesidiga ägar- avtals- eller faktiska kontrollförhållanden utgör flera grupper. Enligt förslaget ska det i gruppen också i en sådan situation finnas endast ett yttersta moderföretag på vars nivå bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas. Det yttersta moderföretaget är då det företag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. På motsvarande sätt som enligt bokföringslagens 1 kap. 6 § kan det yttersta moderföretaget också ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller ett dotterföretag till moderföretaget ensamt eller tillsammans med andra dotterföretag. Jämfört med gällande lag är detta en klar förändring, eftersom bestämmelserna tidigare tillämpades på varje företag skilt för sig, som hörde till ett försäkringskonglomerat. I fortsättningen kommer gruppens yttersta moderföretag med hemort i en EES-stat och som antingen direkt eller indirekt eller enligt Finansinspektionens åsikt är moderföretag för gruppens övriga moderföretag, att vara ansvarigt för tillämpningen av bestämmelserna. Bestämmelsen behövs eftersom ett försäkringsföretag har endast ett yttersta moderföretag och en grupptillsynsmyndighet samt för undvikande av onödig överlappande tillsyn över försäkringsföretaget.

4 §. *Yttersta moderföretag i Finland.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 216.1 om Finansinspektionens befogenheter att besluta om tilllämpning av grupptillsyn på ett till en grupp hörande finländskt företag som är yttersta moderföretag i Finland. I så fall ska Finansinspektionen dock inte vara grupptillsynsmyndighet. Paragrafen kan enligt förslaget tillämpas om Finansinspektionen har fattat ett sådant beslut om grupptillsyn enligt försäkringsbolagslagen som avses i 9 §. Om Finansinspektionen enligt 9 § fattar ett beslut enligt vilket på grupptillsynen ska tillämpas lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller kreditinstitutslagen, ska försäkringsbolagslagen inte tillämpas.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett yttersta moderföretag som avses i 3 § inte har sin hemort i Finland kan Finansinspektionen besluta att de krav som anges i 11—49 § ska tillämpas på nivån av det till gruppen hörande nationellt sett yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen innan den fattar beslutet samråda med det moderföretag som avses i 3 § och grupptillsynsmyndigheten. Finansinspektionen ska i enlighet med förvaltningslagen motivera sitt beslut. Det föreslås att i momentet i informativt syfte föreskrivs att Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till det yttersta moderföretaget på EES-nivån och till grupptillsynsmyndigheten, då det är Finansinspektionen som ansvarar för tillsynen över det finländska yttersta moderföretaget.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen dock inte fatta något beslut eller hålla beslutet i kraft om ett yttersta moderfö-

retag har fått samtycke till att på dess dotterföretag, dvs. på det yttersta finländska moderföretag som avses i denna paragraf, ska tillämpas bestämmelserna i 36 och 37 §. Förslaget motsvarar direktivets artikel 216.6.

I Solvens II -direktivet föreskrivs om möjligheten att i kommissionens förordning vid behov kan meddelas närmare föreskrifter om sådana situationer där ett beslut som avses i 1 mom. kan fattas. Enligt artikel 358 i kommissionens förordning ska ett sådant beslut fattas under omständigheter som motiveras av objektiva skillnader i verksamhet, organisation eller riskprofil mellan undergruppen och gruppen.

Grupptillsynsmyndighet

5 §. *Grupptillsynsmyndighet.* I denna paragraf föreskrivs för tydlighetens skull att Finansinspektionen verkar som grupptillsynsmyndighet i Finland om den har beviljat koncession till alla försäkringsföretag inom en grupp samt i sådana fall som avses i 6 §. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 247.2 första stycket till den del som paragrafen gäller auktorisering av samtliga försäkringsföretag i en grupp.

6 §. *Utseende av tillsynsmyndighet.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om vissa situationer där Finansinspektionen ska verka som grupptillsynsmyndighet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen verka som grupptillsynsmyndighet om den har beviljat koncession till försäkringsföretaget som är gruppens yttersta moderföretag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om situationer där det yttersta moderföretaget i en grupp inte är ett försäkringsföretag. Finansinspektionen ska i sådana situationer verka som grupptillsynsmyndighet med stöd av 1 punkten, om den har beviljat koncession till ett försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag.

Med stöd av momentets 2 punkt ska Finansinspektionen verka som grupptillsynsmyndighet också när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller om ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Finland och gruppen består av flera försäkringsföretag varav minst ett har beviljats koncession av Finansinspektionen.

Dessutom ska Finansinspektionen enligt momentets 3 punkt verka som grupptillsynsmyndighet om gruppens ledning består av minst två försäkringsholdingsammanslutningar eller konglomerats holdingföretag och dessa har sina hemorter i skilda EES-stater och det i var och en av dessa stater finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och om Finansinspektionen har beviljat koncession till det till gruppen hörande försäkringsföretag som har den största balansomslutningen.

Enligt momentets 4 punkt ska Finansinspektionen vidare verka som grupptillsynsmyndighet om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat där det inte finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession till det till gruppen hörande försäkringsföretag vars balansomslutning är störst.

Enligt det föreslagna momentets 5 punkt ska Finansinspektionen vidare verka som grupptillsynsmyndighet i andra situationer än de som avses i 1 - 4 punkten, om Finansinspektionen har beviljat koncession till det försäkringsföretag vars balansomslutning är störst.

I paragrafens 3 mom. föreslås procedurbestämmelser enligt vilka tillsynsmyndigheterna kan avvika från de grunder som nämns ovan. Grunderna för att utse en grupptillsynsmyndighet enligt paragrafens 1 och 2 mom. kan vara oändamålsenliga med beaktande av gruppens struktur samt den relativa betydelse som försäkringsföretagets verksamhet har i olika EES-stater. I en sådan situation kan någon av de behöriga tillsynsmyndigheterna föreslå avvikelse från de grunder som nämns i 1 och 2 mom. I direktivet föreskrivs att tillsynsmyndigheterna för företagen i en grupp kan begära att sådana förhandlingar som avses ovan ska inledas högst en gång per år. Det har dock inte ansetts nödvändigt att i lagen föreskriva om en sådan begränsning. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Finansinspektionen då för sin del vidta åtgärder för att ett gemensamt beslut ska kunna fattas i samråd med övriga

behöriga tillsynsmyndigheter. Uppkomsten av ett gemensamt beslut är naturligtvis beroende också av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna. Enligt direktivet ska tillsynsmyndigheterna för försäkringsföretagen i gruppen fatta ett gemensamt beslut om att utse en grupptillsynsmyndighet inom tre månader från begäran om att förhandlingar ska inledas. Finansinspektionen kan enligt paragrafens 3 mom. i samråd med andra myndigheter som utövar tillsyn över gruppen av särskilda skäl besluta avvika från de grunder för utseende av grupptillsynsmyndighet som föreskrivs i 1 eller 2 mom. Då ska någon annan tillsynsmyndighet utses till grupptillsynsmyndighet. Myndigheten ska höra gruppen innan beslutet fattas.

I paragrafens 4 mom. föreslås bestämmelser om den situationen att tillsynsmyndigheten för ett företag i en grupp hänskjuter ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen. Finansinspektionen ska då invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och vid fattandet av det gemensamma beslutet handla i enlighet med avgörandet.

I paragrafens 5 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet ska tillställa det motiverade beslutet till gruppen samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet. Bestämmelsen behövs för att Finansinspektionen ska sända beslutet också till övriga behöriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet som inte är parter i den bemärkelse som avses i förvaltningslagen. I bestämmelsen preciseras de myndigheter som beslutet ska sändas till.

I paragrafens 6 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska betrakta ett gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande. Bestämmelsen ska tillämpas även i det fall att Finansinspektionen inte i egenskap av grupptillsynsmyndighet deltar i fattandet av beslutet som avses i bestämmelsen.

I paragrafens 7 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen, till dess att ett gemensamt beslut som avses i 3 mom. kan fattas, ska verka som grupptillsynsmyndighet om uppgiften hör till den i enlighet med 1 eller 2 mom.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 247.2 andra stycket samt 247.3—247.6.

7 §. *Överföring av grupptillsynsuppgifter till en annan tillsynsmyndighet.* Paragrafens 1 mom. är en allmän bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen kan ingå en överenskommelse om grupptillsyn på undergruppsnivå omfattande flera EES-stater. Finansinspektionen kan ingå en sådan överenskommelse med en eller flera EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över sådana andra anknutna företag som är yttersta moderföretag på nationell nivå och har sin hemort i EES-staten i fråga. Det är fråga om en situation motsvarande den som avses i 4 § där det föreskrivs om yttersta moderföretag i Finland. Gruppen har då endast ett yttersta moderföretag, men om de nationella tillsynsmyndigheterna så beslutar kan de utsträcka grupptillsynen till det nationellt yttersta moderföretaget för gruppen i respektive EES-stat. De nationella tillsynsmyndigheterna kan med tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater som har fattat motsvarande beslut om att tillsynen ska skötas av endast en sådan EES-stats tillsynsmyndighet på den undergrupps nivå som utgörs av samtliga sådana nationellt yttersta moderföretag. Tillsynsmyndigheterna ska då motivera sin överenskommelse både för grupptillsynsmyndigheten och för det yttersta moderföretaget.

Enligt den föreslagna bestämmelsen förutsätts det att överenskommelsen är motiverad med tanke på en effektiv organisering av grupptillsynen. Syftet med bestämmelsen är att tillsynsuppgifterna, när det gäller företag som omfattas av grupptillsyn, ska kunna fördelas på ett sådant sätt att grupptillsynen blir effektiv som helhet betraktad. Det är i bestämmelsen fråga om en effektiv organisering av tillsynen enligt direktivet och om en ändamålsenlig fördelning av tillsynsuppgifterna mellan Finansinspektionen och en annan EES-stats tillsynsmyndighet. En effektiv tillsynsmetod är nödvändig, tillräcklig och proportionerlig i förhållande till målsättningarna för tillsynen. Avsikten är t.ex. att undvika en situation där en annan EES-stats grupptillsynsmyndighet beslutar tillämpa en viss tillsynsmetod på gruppnivå medan Finansin-

spektionen beslutar tillämpa någon annan metod nationellt, på nivån av ett yttersta moderföretag. Avsikten med bestämmelsen är också att undvika att tillsynsmyndigheterna i onödan övervakar samma delområde. Med tanke på tillsynens syften är det inte motiverat att tillämpa olika effektiva tillsynsmetoder eller att i onödan utföra överlappande tillsynsarbete.

Med avvikelse från 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat förutsätts det inte några vägande skäl för en effektiv tillsyn. Enligt motiveringen till den nämnda bestämmelsen i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avses med villkoret att det ska föreligga vägande skäl närmast att den koordinerande myndigheten är behörig att utöva tillsyn över konglomeratet på ett motsvarande sätt som enligt finsk lag. Solvens II -direktivet är till sin karaktär ett fullständigt harmoniserande direktiv, vilket innebär att det inte finns grunder för att uppställa villkoret att ett helt motsvarande vägande skäl ska föreligga.

I paragrafens 2 mom. föreslås det att om Finansinspektionen enligt överenskommelsen svarar för grupptillsynen ska på undergruppsnivån tillämpas 10 § med beaktande av proportionalitetsprincipen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det att Finansinspektionen inte i enlighet med 2 mom. får utöva grupptillsyn i Finland, om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat enligt en överenskommelse ska ansvara för grupptillsynen. I så fall ska på grupptillsynen tillämpas den EES-statens lag där grupptillsynsmyndigheten finns. Med anledning av en sådan överenskommelse som avses i paragrafen ska dessutom upprättas ett tillsynsprotokoll ges in till undergruppens yttersta moderföretag. Motsvarande bestämmelse finns inte i direktivet men i den nationella lagstiftningen, exempelvis 15 § i kreditinstitutslagen och 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, förutsätts det att ett tillsynsprotokoll upprättas i motsvarande situationer. I 67 § i lagen om Finansinspektionen finns dessutom kompletterande bestämmelser om överföring av inspektionsuppgifter som ska beaktas också i en sådan överenskommelse som det här är fråga om. I lagen om Finansinspektionen förutsätts bl.a. att överföring av beslutanderätt ska vara behövlig för en effektiv tillsyn över ett konglomerat.

I Solvens II -direktivet föreskrivs om möjligheten att kommissionen vid behov kan anta delegerade akter för att specificera under vilka förhållanden sådana överenskommelser som avses i paragrafen kan ingås.

I paragrafens 4 mom. föreslås en bestämmelse om Finansinspektionens skyldigheter i en situation där den är grupptillsynsmyndighet för en grupp inom EES-området och får vetskap om en överenskommelse mellan nationella tillsynsmyndigheter på högsta nivå. Finansinspektionen ska då i enlighet med 46 § underrätta tillsynkollegiet om överenskommelsen. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 217.

Avvikelse från tillämpning av bestämmelserna om grupptillsyn

8 §. *Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupptillsyn.* I denna paragraf föreskrivs om undantag när det gäller tillämpning av grupptillsyn. I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse om situationer då Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet på ansökan kan besluta att kapitlets bestämmelser inte ska tillämpas på ett företag som omfattas av grupptillsynen. I momentets 1 punkt föreskrivs om den situationen att grupptillsynsmyndigheten inte får information från ett tredjeland. Med målsättningarna för grupptillsynen avses i momentets 2 och 3 punkt sådana omständigheter som nämns i punkt 16 i direktivets ingress, dvs. att ge försäkringstagare och förmånstagare tillräckligt skydd samt att säkerställa finansiell stabilitet och korrekt fungerande stabila marknader.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att ett eller flera företag får undantag från grupptillsynen, om företaget eller företagen har en ringa gemensam betydelse från tillsynssynpunkt. På motsvarande sätt ska enskilda företag omfattas av grupptillsynen om deras gemensamma betydelse inte är obetydlig. I momentet är det fråga om tillämpning av proportionalitetsprincipen.

Om Finansinspektionen inte utsträcker grupptillsynen till ett försäkringsföretag ska

den i enlighet med 3 mom. i sådana situationer som avses i 1 mom. 2 eller 3 punkten höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter innan den fattar beslutet.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 214.2. Det har inte ansetts nödvändigt att i paragrafen implementera direktivets artikel 214.1 eftersom 2 §, som gäller tillsyn över försäkringskonglomerat, inkluderar också företag i tredjeländer.

9 §. *Tillämpning av lagarna om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt kreditinstitutsverksamhet.* I direktivet om ändring av finanskonglomeratdirektivet har grupptillsynen enligt direktivet och detta kapitel utsträckts också till konglomerats holdingföretag. Eftersom på ett konglomerats holdingföretag ska tillämpas också tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller enligt kreditinstitutslagen, är det för att förhindra överlappande tillsyn nödvändigt att till lagen foga en bestämmelse om begränsning av tillämpningen av grupptillsyn på sådana företag i situationer då företaget är föremål för tillsyn också enligt någon annan lag. Grupptillsyn enligt försäkringsbolagslagen innebär ytterst sällan extra uppgifter när det gäller tillsynen över konglomeratets holdingföretag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om motsvarande bestämmelser tillämpas på ett konglomerats holdingföretag både enligt denna lag och enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, som är baserad på direktiv 2002/87/EG eller motsvarande lagstiftning i tredje land i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen vid behov efter samråd med en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndigheter besluta att endast de relevanta bestämmelserna om saken i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag. Uttrycket ”vid behov” i bestämmelsen hänvisar till en situation där konglomeratets holdingföretag har dotterföretag i Finland och dessutom i andra EES-stater. Finansinspektionen ska då innan den fattar beslut om saken höra en sådan annan EES-stats behöriga tillsynsmyndigheter. Om konglomeratets holdingföretag i Finland äger endast dotterföretag som har sin hemort i Finland, är det inte nödvändigt att samråda med den andra EES-statens tillsynsmyndighet.

Om Finansinspektionen beslutar tillämpa grupptillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ska försäkringsbolagslagens 26 kap. inte tillämpas. Som konglomeratets rapportering räcker då de till konglomeratet hörande bolagens separata rapporter samt rapporteringen i enlighet med lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om motsvarande situation när det är fråga om tillsyn enligt kreditinstitutslagen. I så fall kan Finansinspektionen enligt överenskommelse med en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndighet besluta tillämpa antingen endast denna lag eller kreditinstitutslagen, som tidigare baserades på direktiv 2006/48/EG och numera på direktiv 2013/36/EG, beroende på vilken sektors betydelse som är större beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, dvs. artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till konglomeratets holdingföretag samt underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten om sina beslut enligt 1 och 2 mom. I bestämmelsen preciseras de myndigheter som beslutet skall sändas till.

Paragrafen motsvarar Solvens II -direktivets artiklar 213.4, 213.5 och 213.6.

10 §. *Grupptillsyn över finländska yttersta modeföretag.* I denna paragraf föreskrivs om en situation som avses i 4 §, dvs. att en grupps yttersta moderföretag har sin hemort i någon annan EES-stat än Finland och grupptillsynsmyndigheten är någon annan myndighet än Finansinspektionen. I en sådan situation har grupptillsynsmyndigheten befogenhet att vidta vissa tillsynsåtgärder och fatta vissa tillsynsbeslut, som i princip ska tillämpas också vid tillsynen av ett sådant finländskt nationellt yttersta moderföretag som avses i kapitlets 4 §. Det kan vara fråga om en sådan åtgärd t.ex. när det gäller beslut som avses i 2 mom. Då kan Finansinspektionen dock under vissa förutsättningar nationellt avgränsa tillsynen över det nationellt yttersta finländska moderföretaget så att den avser

endast dess finansiella ställning eller en del av den.

Enligt paragrafens 1 mom. är en förutsättning för att begränsa tillämpningsområdet när det gäller tillsynen över ett finländskt yttersta moderföretag att detta är motiverat med tanke på en effektiv organisering av grupptillsynen. I den föreslagna bestämmelsen är det fråga om en effektiv organisering av tillsynen enligt direktivet och om en ändamålsenlig fördelning av tillsynsuppgifterna mellan grupptillsynsmyndigheten i en annan EES-stat och Finansinspektionen. Åtgärder eller beslut är effektiva med tanke på syftet med grupptillsynen om de är nödvändiga och tillräckliga samt står i proportion till tillsynens syften. Det är sålunda motiverat att tillämpa en annan EES-stats grupptillsynsmyndighets beslut eller åtgärder på tillsynen över ett finländskt, nationellt sett yttersta moderföretag om besluten eller åtgärderna effektivt uppfyller målsättningarna för tillsynen till den del som de tillämpas på det finländska, nationellt sett yttersta moderföretaget. Till den del som grupptillsynsmyndighetens beslut eller åtgärder inte tillämpas på ett finländskt, nationellt sett yttersta moderföretag eller till den del som de inte är effektiva, har Finansinspektionen befogenhet att på det sätt som avses i momentet tillämpa denna lags bestämmelser vid sin övervakning.

Liksom ovan i fråga om 7 § är syftet med bestämmelsen att undvika en situation där en annan EES-stats grupptillsynsmyndighet beslutar tillämpa vissa tillsynsmetoder på gruppnivå och Finansinspektionen beslutar tillämpa någon annan metod på nivån av ett nationellt sett yttersta moderföretag. Avsikten med bestämmelsen är likaså att undvika att olika tillsynsmyndigheter i onödan övervakar samma delområde. Med tanke på målsättningarna för tillsynen är det inte motiverat att tillämpa olika effektiva tillsynsmetoder eller att i onödan utföra överlappande tillsynsarbete.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om verkningarna av Finansinspektionens beslut att tillämpa solvensbestämmelserna på ett sådant nationellt sett yttersta moderföretag som avses i 4 §. Enligt momentets 1 punkt ska Finansinspektionen för det första betrakta det val av metod som bindande, som grupptillsynsmyndigheten för det yttersta moderföretaget enligt 3 § har gjort för beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om det yttersta moderföretaget tillämpar antagandena i en intern modell vid beräkningen av solvenskapitalkravet, ska också Finansinspektionen tillämpa samma antaganden. Enligt momentets 2 punkt ska Finansinspektionen i överensstämmelse med 28 eller 32 § betrakta den godkända interna modellen som bindande. Enligt momentets 3 punkt får det finländska yttersta moderföretaget inte ansöka om samtycke som innebär att bestämmelserna som avser förfaranden i 36 och 37 § ska användas på något av dess dotterföretag.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen kan besluta om höjning av solvenskapitalkravet för en grupp om den anser att det finländska yttersta moderföretagets riskprofil på ett betydande sätt avviker från de antaganden som legat till grund för det på EES-nivå yttersta moderföretagets interna modell som avses i 3 § och om företaget i fråga inte löser de problem som Finansinspektionen konstaterat. Om ett sådant höjning av kapitalkravet i en sådan exceptionell situation inte skulle vara motiverat, får Finansinspektionen kräva att det finländska yttersta moderföretaget ska beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt standardformeln.

Paragrafens 4 mom. är en informativ bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till grupptillsynsmyndigheten och till det yttersta moderföretaget på EES-nivå i sådana fall då Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över det finländska nationellt sätt yttersta moderföretaget. I bestämmelsen preciseras den myndighet till vilken beslutet ska sändas.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 216.2—216.5. I 4 § föreskrivs om de omständigheter som avses i artiklarna 216.1 och 216.6.

Solvens på gruppnivå

11 §. *Uppfyllelse och beräkning av solvenskapitalkrav.* Enligt paragrafens 1 mom. ska ett försäkringsföretag med ägarintresse eller de försäkringsföretag som hör till en grupp säkerställa att gruppen fortlöpande har

kapitalbasmedel av god kvalitet som räcker för att gruppen ska kunna uppfylla solvenskapitalkravet. Att upprätta en solvensberäkning är i praktiken en viktig åtgärd i detta avseende.

Solvenskapitalkravet ska enligt förslaget beräknas i enlighet med 14—33 §. Gruppens kapitalbasmedel ska kvalitativt och kvantitativt motsvara dessa bestämmelser. Eftersom det enskilda företagets solvens beaktas i gruppens solvensberäkning, är en omständighet som inverkar på kvalitets- och kvantitetskraven också vad som i 11 och 12 kap. föreskrivs om solvenskapitalkrav gällande enskilda försäkringsbolag och om kapitalbasmedlens kvalitet och kvantitet. Paragrafens 1 mom. är baserat på direktivets artiklar 218.2 och 218.3.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den situationen att gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat. I så fall ska gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingsammanslutningens eller holdingföretagets nivå i enlighet med 14 - 33 §. Vid denna beräkning ska försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratet betraktas som försäkringsbolag. På dem tillämpas bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap. Paragrafens 2 mom. är baserat på direktivets artikel 235.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att ett försäkringsföretag med ägarintresse och ett försäkringsföretag som hör till en grupp ska informera Finansinspektionen om företaget har konstaterat att gruppens solvenskapitalkrav inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det kommer att underskridas. I praktiken får Finansinspektionen med stöd av anmälningsskyldigheten enligt 11 § 2 mom. reda på hur det förhåller sig av det företag som är föremål för grupptillsynen. På företaget kan då tillämpas det förfarande som avses i 25 kap. 5 § när det är fråga om vilka åtgärder försäkringsbolaget ska vidta om solvenskapitalkravet underskrids. Vidare föreslås i momentet att Finansinspektionen ska höra den tillsynsmyndighet som ansvarar för grupptillsynen före Finansinspektionen fattar beslut om förlängningen av tidsfristen för åtgärdsplanen.

Enligt 4 mom. ska Finansinspektionen efter att ha fått meddelandet informera de övriga myndigheter som hör till tillsynskollegiet. Dessa myndigheter ska i enlighet med direktivets artikel 218.5 därefter analysera gruppens situation. Paragrafens 3 och 4 mom. är baserade på direktivets artiklar 218.4 och 218.5.

12 §. *Återkommande solevensberäkningar.* Enligt paragrafens 1 mom. ska gruppens yttersta moderföretag minst en gång per år göra de beräkningar som avses i 11 §. Det är fråga om beräkningar varmed tillsynsobjekten kan följa gruppens solvenskapitalkrav och kapitalbasmedel. Förslaget motsvarar direktivets artikel 219.1.

Relevanta data för beräkning och beräkningens resultat ska enligt 2 mom. lämnas till Finansinspektionen. Data och resultaten ska lämnas till Finansinspektionen för att den ska kunna sköta sitt tillsynsuppdrag på vederbörligt sätt. Uppgifterna ska enligt förslaget lämnas av gruppens yttersta moderföretag eller av ett företag som hör till gruppen och som Finansinspektionen har utsett efter att ha hört gruppen och övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Förslaget motsvarar direktivets artikel 219.1 andra stycket.

I paragrafens 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken gruppens yttersta moderföretag fortlöpande ska övervaka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det solvenskapitalkrav som senast rapporterades till grupptillsynsmyndigheten, ska en förnyad beräkning av detta krav göras utan dröjsmål och rapporteras till Finansinspektionen. Finansinspektionen är i allmänhet också en sådan grupptillsynsmyndighet som avses i momentet och som fick den senaste rapporten. Förslaget motsvarar direktivets artikel 219.2 första stycket.

13 §. *Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen.* I överensstämmelse med direktivets artikel 219.2 andra stycket föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att kräva att gruppens solvenskapitalkrav beräknas på nytt. Detta är möjligt då Finansinspektionen fungerar som grupptillsynsmyndighet och har välgrundad anledning att anta att gruppens riskprofil för-

ändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet.

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

14 §. *Tekniska principer och huvudmetod.* Enligt paragrafens 1 mom. ska solvensberäkningen för gruppen utföras enligt de försäkringstekniska principer som avses i detta kapitel. Därmed avses t.ex. kapitlets bestämmelser om beaktande av proportionella andelar och förhindrande av dubbel användning av solvenskapitalet.

Huvudmetoden för att beräkna gruppen solvens baseras på koncernbokslutet. Tillsynsobjektet ska med denna metod beräkna gruppens kapitalbasmedel och solvenskapitalkrav. I 26—29 § föreskrivs närmare om metoden. Avvikelse från användning av huvudmetoden kan göras på det sätt som föreskrivs i 15 §.

Förslaget avviker från gällande lag enligt vilken huvudregeln är att avdrags- och sammanräkningsmetoden ska tillämpas. Den svenska skrivningen ändras så att denna alternativa metod som tidigare benämndes avdrags- och sammanställningsmetoden i fortsättningen benämns avdrags- och sammanräkningsmetoden. I direktivet benämns metoden avräknings- och sammanläggningsmetoden och i kommissionens förordning avräknings- och totalmetoden. Även i fråga om huvudmetoden frångås undantagsvis direktivets terminologi. Metoden som i direktivet benämns sammanställd redovisning eller koncernredovisning, benämns i Finland koncernbokslut som i lagen är det vedertagna begreppet.

I paragrafens 2 mom. föreslås en informativ hänvisning till avdelning II kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning, där det föreskrivs närmare om tillämpning av huvudmetoden som har sin utgångspunkt i koncernboksluten .

Genom paragrafen genomförs direktivets artiklar 220.1 och 220.2 första stycket samt 230—232.

15 §. *Finansinspektionens beslut om metoden.* I paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 220.2 andra stycket om alternativa sätt att beräkna gruppens solvens. Solvensen kan i stället för med den på koncernboksluten baserade metoden beräknas enligt avdrags- och sammanräkningsmetoden så som föreskrivs i 31—33 §.

En förutsättning för användning av en metod är Finansinspektionens samtycke. Finansinspektionen ska i sitt beslut bedöma den på koncernbokslut baserade metodens lämplighet för beräkning av gruppens solvens. Finansinspektionen ska också höra gruppen och övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen kan också besluta att gruppens solvens ska beräknas med en kombination av den på koncernboksluten baserade metoden samt avdrags- och sammanräkningsmetoden.

I paragrafens 2 mom. föreslås en informativ hänvisning till avdelning II kapitel I avsnitt 1 i kommissionens förordning där det föreskrivs närmare om val av metod.

16 §. *Beaktande av den proportionella andelen.* Enligt paragrafens 1 mom. ska vid solvensberäkning på gruppnivå tas hänsyn till den proportionella andel som företaget med ägarintresse innehar i de anknutna företagen. Den proportionella andelen bestäms beroende på beräkningsmetoden. Denna princip om beaktande av anknutna företags proportionella andel motsvarar innehållsmässigt 26 kap. 9 § 2 punkten i den gällande lagen.

Med den proportionella andelen avses enligt momentets 1 punkt den procentandel som tillämpas vid upprättandet av koncernboksluteten. I samband med avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt momentets 2punkt avser den proportionella andelen ägarföretagets direkta eller indirekta ägarandel i det anknutna företagets aktiekapital, garantikapital eller grundfond. I den proportionella andelen inräknas tecknat kapital vid bildandet och därefter. Motsvarande reglering ingår inte i den gällande lagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om undantag när det gäller beaktande av den proportionella andelen enligt 1 mom. Momentet ska tillämpas om ett anknutet företag är ett dotterföretag som inte har tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel. Då ska vid beräkningen av solvensen på gruppnivå beaktas hela solvensunderskottet, dvs. skillnaden

mellan dotterföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel och solenskapitalkravet.

Trots vad som föreskrivs i momentets första mening kan ett dotterföretags solvensunderskott under vissa förutsättningar beaktas vid beräkningen, med användning av den relativa andel som föreskrivs i 1 mom. Detta är möjligt om Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet ger sitt samtycke till detta efter att ha gjort bedömningen att det moderföretags ansvar som äger kapitalandelen har begränsats till denna kapitalandel. Paragrafens 2 mom. motsvarar till innehållet den gällande lagens 26 kap. 10 §. 2 mom.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 221.1.

17 §. *Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet efter att ha hört gruppen och övriga tillsynsmyndigheter ska bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen. För närvarande har Finansinspektionen inte motsvarande befogenheter.

Finansinspektionen ska besluta om andelen för det första om det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp (1 punkten). För det andra ska Finansinspektionen besluta om andelen om den har fastställt att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse, eftersom ett faktiskt betydande inflytande utövas över företaget (2 punkten). Finansinspektionen ska besluta om andelen också om den har avgjort att ett företag är moderföretag till ett annat företag, eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över det andra företaget (3 punkten). Paragrafen motsvarar direktivets artikel 221.2.

18 §. *Förhindrande av dubbelräkning av poster i medräkningsbara kapitalbasmedel.* Syftet med paragrafen är att säkerställa en korrekt bild av gruppens solvens så att de poster som hänförs till de medräkningsbara kapitalbasmedlen beaktas endast en gång i solvensberäkningen. I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken dubbelräkning av medräkningsbara kapitalbasmedel som används för att uppfylla solvenskapitalkravet mellan olika försäkringsföretag inte får tillåtas. I slutet av paragrafen preciseras användningen av medräkningsbara kapitalmedel. I paragrafens 2—4 mom. föreskrivs först om tillgångsposter som ska undantas vid beräkningen och därefter om poster som får omfattas av beräkningen. I paragrafens 5—7 mom. föreskrivs om vissa andra villkor för användningen av medräkningsbara kapitalbasmedel. I paragrafen avses kapital som inbetalats vid bolagsbildningen eller därefter i form av aktiekapital, garantikapital eller grundfond.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om tillgångar som inte får tas med i solvensberäkningen. Sådana poster är enligt 1 punkten tecknat men inte inbetalt kapital som medför en möjlig förpliktelse för ett företag med ägarintresse, enligt 2 punkten sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag med ägarintresse som medför en möjlig förpliktelse för ett anknutet försäkringsföretag, och enligt 3 punkten sådant tecknat med inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkringsföretag som medför en möjlig förpliktelse för ett annat försäkringsföretag som är anknutet till samma försäkringsföretag med ägarintresse.

Enligt den föreslagna paragrafens 3 mom. ska vid beräkningen av gruppens solvens undantas vissa tillgångar, om inte något annat föreskrivs i 26—31 §. Det är enligt momentets 1 punkt fråga om sådana tillgångar i ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör dess anknutna försäkringsföretags medräkningsbara kapitalbasmedel, enligt 2 punkten sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett försäkringsföretag med ägarintresse samt enligt 3 punkten sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett annat försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om vissa poster som får omfattas av solvensberäkningen om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. En förutsättning är att posten kan hänföras till det anknutna företagets medräkningsbara kapitalbasmedel. I momentets

1 mom. nämns för det första överskottsmedel enligt 12 kap. 4 § som uppkommer i ett livförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse, eller motsvarande överskottsmedel enligt lagstiftningen i en annan EES-stat. Det föreskrivs om sådana överskottsmedel i direktivets artikel 91.2. Momentets 2 punkt gäller tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen anser att vissa poster i de medräkningsbara kapitalbasmedlen, utöver de som avses i 4 mom., som får uppfylla ett anknutet försäkringsföretags solvenskapitalkrav i praktiken inte får användas som medräkningsbara kapitalbasmedel i dess försäkringsföretag med ägarintresse, får dessa poster tas med i beräkningen endast i den mån som de får ingå för att uppfylla solvenskapitalkravet för det anknutna företaget.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs om det maximala belopp av kapitalbasen som kan beaktas i gruppens solvensberäkning. Summan av de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 4 och 5 mom. inte får överstiga solvenskapitalkravet för ett anknutet försäkringsföretag. Den överskjutande delen av kapitalbasmedlen får sålunda vid gruppens solvensberäkning utnyttjas som medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet. Den summa som avses i momentet ska beräknas på de poster som i enlighet med 4 och 5 mom. i det aktuella fallet tas med i solvensberäkningen.

I paragrafens 7 mom. föreskrivs att sådana poster av de medräkningsbara kapitalbasmedlen i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse, för vilka Finansinspektionen eller motsvarande EES-tillsynsmyndighets förhandsgodkännande enligt 12 kap. 5 § ska utverkas, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som är ansvarig för tillsynen över det anknutna företaget.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 222. Delvis motsvarande bestämmelser om verksamhetskapitalet finns i den gällande lagens 26 kap. 7 § 2—4 mom., i synnerhet till de delar som bestämmelsernas gäller tecknat men inte inbetalt aktie- och garantikapital samt överskottsmedel.

19 §. *Att inte beakta kapital som skapats inom en grupp.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av en grupps solvens med beaktande av den interna finansieringen. Enligt paragrafens 1 mom. får vid beräkning av en grupps solvens inte tas någon hänsyn till sådana poster i de medräkningsbara kapitalmedlen som får uppfylla solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess anknutna företag, företag med ägarintresse, eller mellan ett annat företag som är anknutet till företaget med ägarintresse.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att vid beräkning av en grupps solvens får sådana poster inte beaktas i de medräkningsbara kapitalbasmedlen som kan uppfylla solvenskapitalkravet i ett försäkringsföretag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse, om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse.

I paragrafens 3 mom. finns bestämmelser om ömsesidig finansiering. Enligt paragrafens 3 mom. ska ömsesidig finansiering anses föreligga, åtminstone om ett försäkringsföretag eller dess anknutna företag innehar aktier, garantiandelar eller andelar i den inbetalda grundfonden i eller ger lån till ett företag som direkt eller indirekt innehar poster som hänförs till det förstnämnda försäkringsföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel.

Paragrafens 4 mom. är en informativ hänvisning till avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning, där det i artikel 342 föreskrivs närmare om eliminering av kapital som skapats inom en grupp.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 223. Förslaget motsvarar delvis bestämmelserna om verksamhetskapital i den gällande lagens 26 kap. 7 § 2—4 mom., i synnerhet till de delar som bestämmelserna gäller innehav av aktier eller andelar, kapitallån och andra placeringar inom en grupp.

20 §. *Värdering av tillgångar och skulder.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 224 om värdering av tillgångar och skulder vid be-

räkning av solvens på gruppnivå. Tillgångarna och skulder ska i enlighet med 10 kap. 1 § värderas enligt marknadsvillkor.

Paragrafens 2 mom. är en informativ hänvisning enligt vilken i avdelning III kapitel I avsnitt 2 artiklarna 339 och 340 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om värdering om val och tillämpning av beräkningsmetoder. I de nämnda bestämmelserna föreskrivs om gruppspecifika parametrar och om bästa skattning.

Användning av beräkningsmetoder

21 §. *Anknutna försäkringsföretag.* Enligt paragrafens 1 mom. ska vid beräkning av en grupps solvens beaktas samtliga försäkringsföretag som är anknutna till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om ett anknutet försäkringsföretag har sin hemort i en annan EES-stat, ska beräkningen ta hänsyn till solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla detta enligt bestämmelserna i den andra EES-staten.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 225. Den föreslagna bestämmelsen skiljer sig från den gällande lagens 26 kap. 6 § 1 mom. 2 punkten, enligt vilken verksamhetskapitalet och dess minimibelopp alltid ska bestämmas enligt bestämmelserna i respektive EES-stat. Orsaken till ändringen är att huvudmetoden i fortsättningen ska baseras på koncernbokslutet.

22 §. *Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs att vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag eller ett företag i ett tredjeland, ska försäkringsholdingsammanslutningens eller konglomeratets holdingföretags ställning beaktas i beräkningen. Momentet motsvarar direktivets artikel 226.1 första stycket.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag vid beräkningen betraktas som ett försäkringsbolag på vilka bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna i 12 kap. i fråga om de medräkningsbara kapitalbasmedlen tillämpas. Genom momentet genomförs direktivets artikel 226.1 andra stycket.

Bestämmelsen skiljer sig från den gällande lagens 26 kap. 6 § 1 mom. 4 punkten, enligt vilken verksamhetskapitalets minimibelopp i motsvarande situation är noll.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att om en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. innehar efterställda skulder eller andra medräkningsbara kapitalbasmedel för vilka begränsningar gäller enligt 12 kap. 11 §, ska dessa poster godkännas upp till de belopp som beräknats vid tillämpningen av de gränsvärden som i 12 kap. 11 § anges för de medräkningsbara kapitalbasmedlen på gruppnivå. Vid beräkningen ska sålunda beaktas begränsningarna i fråga om medräkningsbara kapitalbasmedel men inte de begränsningar som gäller i fråga om medräkningsbart primärkapital. Momentet motsvarar direktivets artikel 226.2 första stycket.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att sådana medräkningsbara kapitalbasmedel i en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, som avses i 1 mom. och för vilka en ansökan om samtycke enligt 12 kap. 5 § ska lämnas in till Finansinspektionens eller motsvarande annan EES-tillsynsmyndighet, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de har godkänts av grupptillsynsmyndigheten. Genom momentet genomförs direktivets artikel 226.2 andra stycket.

23 §. *Anknutna försäkringsföretag i tredjeland.* Paragrafens 1 mom. ska tillämpas i samband med den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 §. När en kombination av beräkningsmetoderna används ska momentet tillämpas till den del som solvensen för ett försäkringsföretag med ägarintresse beräknas med den nämnda metoden.

Paragrafens 1 mom. gäller beräkning av solvensen på gruppnivå för försäkringsföretag i ett tredjeland. Det först nämnda försäkringsföretaget ska i beräkningen behandlas på motsvarande sätt som ett anknutet försäkringsföretag.

Som momentets andra mening föreslås en mot direktivets artikel 227.1 andra stycket svarande bestämmelse som det inte är obligatoriskt att genomföra. I den föreslagna bestämmelsen föreskrivs att om det tredjeland där försäkringsföretaget har sin hemort kräver att företaget ska ha koncession och ålägger det en solvensordning som är minst likvärdig med den som fastställts genom 10—12 kap., får vid beräkningen i fråga om detta företag beaktas solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla det som föreskrivits i tredjelandet i fråga.

Paragrafens 1 mom. motsvarar direktivets artikel 227.1. En delvis motsvarande bestämmelse om verksamhetskapitalet ingår i den gällande försäkringsbolagslagen 26 kap. 6 § 1 mom. 3 punkten.

Paragrafens 2 mom. gäller den situationen att Europeiska kommissionen inte har antagit ett tredjelands beslut om likvärdighet dvs. överensstämmelse. Finansinspektionen ska då i egenskap av grupptillsynsmyndighet kontrollera överensstämmelsen. Kontroller ska göras på begäran av ett försäkringsföretag med ägarintresse eller på Finansinspektionens eget initiativ. Innan Finansinspektionen fattar beslut om överensstämmelsen ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan bistå Finansinspektionen i samband med kontrollen och hörandet. Paragrafens 2 mom. motsvarar direktivets artiklar 227.2 första stycket och 227.2 andra stycket första meningen.

Genom kommissionens förordning kan föreskrivas om grunderna för bedömning av likvärdigheten när det gäller solvensordningen. Därför föreslås i paragrafens 3 mom. en bestämmelse där det föreskrivs att om kommissionen har antagit en delegerad förordning överensstämmelse av en solvensordning, ska Finansinspektionen fatta ett beslut i enlighet med de kriterier som förordningen avser. Vidare föreskrivs att om kommissionen har antagit ett beslut enligt vilket ett tredjelands tillsynsarrangemang tillfälligt är överensstämmande, ska tredjelandet i fråga dessutom anses stå i överensstämmelse vid tillämpningen av 1 mom. Förslaget motsvarar direktivets artiklar 227.2 andra stycket andra meningen och 227.7.

I paragrafens 4 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet i fråga om ett tredjeland inte får fatta ett beslut som strider mot ett tidigare beslut, om det inte är nödvändigt att beakta betydande ändringar i den solvensordning som föreskrivs i 10—12 kap. och ändringar av tillsynsordningen i tredjelandet. Förslaget motsvarar direktivets artikel 227.2 andra stycket tredje meningen.

I direktivets artikel 227.2 tredje stycket föreskrivs dessutom att tillsynsmyndigheterna kan hänskjuta meningsskiljaktigheter och beslut om överensstämmelse till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Det har inte ansetts nödvändigt att i förslaget ta in en uttrycklig bestämmelse om detta eftersom det föreskrivs om saken i 50 b § i lagen om Finansinspektionen.

24 §. *Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av solvensen på gruppnivå för ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt instituts försäkringsföretag med ägarintresse.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse kan enligt 1 mom. använda metoderna 1 och 2 som fastställts i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Direktivet gäller extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat. Beräkningsmetod 1 som avses i bilaga I är baserad på koncernbokslutet och metod 2 är baserad på avdrags- och sammanräkningsmetoden. Den metod som valts ska användas konsekvent.

Metod 1 kan dock användas endast om Finansinspektionen anser att nivån på den samordnade ledningen, avseende de koncernbolag som ska inbegripas i tillämpningsområdet för sammanställningen och nivån på internkontrollen, är tillräcklig.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet på begäran av försäkringsföretaget med ägarintresse eller på eget initiativ besluta dra av varje sådant ägarintresse i företag som avses i 1 mom. från de poster i kapitalbasen som får medräknas när solven-

sen på gruppnivå bestäms för försäkringsföretaget med ägarintresse. Det föreslagna momentet motsvarar direktivets artikel 228 andra stycket.

25 §. *Tillgång till nödvändiga data saknas.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen inte har tillgång till data för solvensberäkning på gruppnivå om ett anknutet försäkringsföretag med hemort i en EES-stat eller ett tredjeland, ska det anknutna företagets bokföringsvärde i försäkringsföretaget med ägarintresse dras av från gruppens medräkningsbara kapitalbasmedel.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. får ett anknutet företags orealiserade vinster inte heller räknas in i gruppens medräkningsbara kapitalbasmedel. Bestämmelsen behövs eftersom de olika staterna inte tillämpar samma värderingsprinciper i sin redovisning. Anknutna företags tillgångsposter som inte tagits upp i redovisningen, exempelvis värderingsdifferenser, ska behandlas på samma sätt som redovisade tillgångar.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 229. Förslagets bestämmelser om verksamhetskapital stämmer delvis överens med den gällande lagens 26 kap. 10 § 3 mom.

Beräkningsmetoder

26 §. *Metod baserad på koncernbokslut.* Enligt denna paragraf ska beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse genomföras med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedlen och solvenskapitalkraven.

Enligt paragrafens 2 mom. ska beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet göras med tillämpning av 11 och 12 kap.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 230.1. I den nämnda punkten hänvisas till sammanställd redovisning som i Finland vedertaget benämns koncernbokslut.

27 §. *Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut.* I denna paragraf föreskrivs om användning av metoden för beräkning av solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut. Det föreslås att i paragrafen tas in uttrycket ”det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå”. Detta är motiverat dels för att den på koncernbokslut baserade metoden och solvenskapitalkravet i enlighet därmed tydligt ska kunna särkskiljas från avdrags- och sammanräkningsmetoden som behandlas nedan. Å andra sidan har samma begrepp, dvs. ”det sammanställda solvenskapitalkravet”, använts i motsvarande betydelse i kreditinstitutslagen och i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt paragrafens 1 mom. ska solvenskapitalkravet på gruppnivå beräknas enligt standardformeln i 11 kap. eller med en godkänd intern modell. I 11 kap. föreskrivs närmare om de allmänna principerna för standardformler och interna modeller.

I paragrafens 2 mom. införs bestämmelser om den minsta nivån för det sammaställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Enligt paragrafens 2 mom. ska det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå uppgå till minst summan av minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse och den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska enligt 3 mom. uppfyllas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen enligt vad som anges i 12 kap. 11 §. Vid bestämningen av om huruvida dessa poster får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska tillämpas 16—25 § i detta kapitel och 25 kap. 6 §.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 230.2.

28 §. *Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att, om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i gruppen med en intern modell inlämnas av försäkringsföretaget och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska ansökan sändas till grupptillsynsmyndigheten. I ansökan ska uppges kraven och vid behov vilka omständigheter som ligger till grund för den.

Bestämmelsen gäller en situation där flera företag gemensamt ansöker om sådant samtycke. I annat fall ska bestämmelserna om en intern modell i 11 kap. tillämpas. Momentet är baserat på direktivets artikel 231.1 första och andra stycket.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål ska underrätta de övriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet samt sända den fullständiga ansökan till dem. En sådan ansökan ska innehålla de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra ärendet.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen tillsammans med de övriga tillsynsmyndigheterna besluta om samtycke ska ges och eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska i egenskap av tillsynsmyndighet inom fem månader från mottagandet av ansökan sända sitt beslutsförslag till de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.

Enligt den föreslagna paragrafens 4 mom. ska Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder för att ett gemensamt beslut ska kunna fattas tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom sex månader från mottagandet av ansökan. Enligt direktivets artikel 231.2 ska de behöriga tillsynsmyndigheterna göra allt de kan för att nå fram till ett gemensamt beslut i fråga om ansökan inom sex månader från den dag då grupptillsynsmyndigheten mottog den fullständiga ansökan. Enligt vår nationella lagstiftning är det dock inte möjligt att ålägga tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater skyldigheter att ingå avtal. Därför gäller den föreslagna bestämmelsen endast Finansinspektionen och i den föreskrivs endast om vilka åtgärder som ska vidtas för att ingå avtal.

I paragrafens 5 mom. införs bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall ensamt ska fatta ett beslut. En sådan omständighet föreligger för det första i det fall att ett gemensamt beslut inte har kunnat fattas inom tidsfristen på sex månader och att ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avgöra ärendet. Beslutet ska å andra sidan fattas ensamt, i fall att det beslutsförslag, som den nämnd som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillsatt, förkastas. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs att om möjligheten att Finansinspektionen eller någon av de behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom., innan det gemensamma beslutet har fattats före utgången av den sexmånaders tidsfrist som anges i 4 mom., har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

I paragrafens 7 mom. föreslås en uttrycklig bestämmelse att beslutet ska tillställas sökanden och de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna. I bestämmelsen preciseras de myndigheter som beslutet ska sändas till.

Enligt den föreslagna paragrafens 8 mom. ska Finansinspektionen erkänna det gemensamma beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså beslut av andra behöriga myndigheter i egenskap av grupptillsynsmyndigheter. Bestämmelsen tillämpas även i det fall att Finansinspektionen inte i egenskap av grupptillsynsmyndighet är med om att fatta beslutet.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 231.1, 231.2, 231.3 första och andra stycket, 231.5 och 231.6.

29 §. *Höjning av kapitalkravet vid tillämpning av en gruppintern modell.* Enligt denna paragraf får Finansinspektionen höja kapitalkravet för ett enskilt försäkringsbolag. En förutsättning för höjningen är inte att Finansinspektionen handlar i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

Enligt paragrafens 1 mom. får Finansinspektionen enligt 25 kap. 4 § höja försäkringsbolagets solvenskapitalkrav som beräknats med en intern modell. Höjningen förutsätter att riskprofilen för försäkringsbolaget som står under tillsyn, enligt Finansinspektionens uppfattning, väsentligt avviker från de antaganden som den godkända interna modellen baseras på. Höjningen förutsätter även att försäkringsbolaget inte löser upptäckta problem på ett vederbörligt sätt.

I paragrafens 2 mom. ska tillämpas i det fall att en höjning av solvenskapitalkravet under särskilda omständigheter inte skulle vara en lämplig lösning. I detta fall får Finansinspektionen kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln i stället för med en intern modell. I sådana fall som anses föreligga i 25 kap. 4 § 2 mom. får Finansinspektionen höja det solvenskapitalkrav som blir resultatet med tillämpning av standardformeln.

Paragrafens 3 mom. är en förtydligande bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till försäkringsföretaget samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet. I bestämmelsen specificeras de myndigheter som beslutet ska sändas till.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 231.7.

30 §. *Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod.* Det föreslås att denna bestämmelse ska tillämpas då försäkringsbolaget tillämpar en på koncernbokslutet baserad metod vid beräkning av solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen ska utreda om försäkringsföretagets riskprofil är relevant. I enlighet med paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen till denna del i egenskap av grupptillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där omständigheter som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. kan uppkomma på gruppnivå. Enligt momentets 1 punkt ska detta ske framför allt om särskilda risker som riktar sig mot gruppen är svåra att kvantifiera och inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen. Så ska enligt 2 punkten ske också om solvenskapitalkravet för anknutna försäkringsföretag har höjts av behöriga tillsynsmyndigheterna i enlighet med 29 § och 25 kap. 4 §.

Om gruppens riskprofil inte beaktas på ett korrekt sätt, får Finansinspektionen enligt paragrafens 2 mom. höja det sammanställda solvenskapitalkravet med iakttagande av bestämmelserna i 25 kap. 4 §.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 232.

31 §. *Avdrags- och sammanräkningsmetoden.* I denna paragraf föreskrivs om avdrags- och sammanräkningsmetoden för solvensberäkning på gruppnivå. Metoden kan tillämpas i stället för eller tillsammans med metoden som är baserad på koncernbokslut, om Finansinspektionen så beslutar i enlighet med 15 §.

Ur paragrafens 1 mom. framgår att solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse är differensen mellan vissa poster. Solvensen erhålls genom att från gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel avdra de värden som de anknutna försäkringsföretagen har i försäkringsföretag med ägarintresse, samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen. Momentet motsvarar direktivets artikel 233.1.

I paragrafens 2 mom. definieras gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel. Det är fråga om summan av de kapitalbasmedel hos ett försäkringsbolag med ägarintresse som får medräknas för uppfyllandet av solvenskapitalkravet, och den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet. Momentet motsvarar direktivets artikel 233.2.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i sin tur om gruppens samlade solvenskapitalkrav. Det erhålls som summan av solvenskapitalkravet för försäkringsföretaget med ägarintresse och den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen. Momentet motsvarar direktivets artikel 233.3.

Paragrafens 4 mom. tillämpas i det fall att ägarintresset i de anknutna försäkringsföretagen helt eller delvis består av indirekt innehav. I detta fall ska de anknutna försäkringsföretagens värde i försäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av detta indirekta ägande med beaktande av de relevanta successiva ägarintressena. Dessutom ska i de poster som avses i 2 mom. 2 punkten ingå de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel som får medräknas vid uppfyllandet av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen, samt de proportionella andelar av poster som enligt 3 mom. 2 punkten får medräknas för att täcka solvenskapitalkraven för de anknutna försäk-

ringsföretagen. Momentet motsvarar direktivets artikel 233.4.

32 §. *Avdrags- och sammanräkningsmetoden samt den interna modellen.* I denna paragraf föreskrivs att, i fråga om en ansökan om tillstånd att beräkna solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag med ägarintresse i en grupp med en intern modell, ska i fråga om ansökningsförfarandet vad gäller beräkningen och metoden i tillämpliga delar tillämpas bestämmelserna om den metod som är baserad på koncernbokslutet. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 233.5.

I kommissionens förordning föreskrivs närmare om de tekniska principerna för metoden som är baserad på koncernredovisningen samt för vad som i denna lag benämns avdrags- och sammanräkningsmetoden.

33 §. *Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av avdrags- och sammanräkningsmetoden.* Denna paragraf ska tillämpas då försäkringsbolaget tillämpar avdrags- och sammanräkningsmetoden för beräkning av solvenskapitalkravet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen, vid bedömningen av om solvenskapitalkravet på ett tillfredsställande sätt återspeglar riskprofilen, särskilt uppmärksamma de eventuella specifika risker som riktar sig mot gruppen och som är svåra att kvantifiera och inte beaktas i tillräcklig utsträckning i beräkningen.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. får Finansinspektionen, i det fall att en grupps riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för gruppens samlade kapitalkrav, höja detta kapitalkrav för gruppen. Då ska motsvarande förfarande tillämpas som vid höjning av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsbolag.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 233.6.

Centraliserad riskhantering och förfarandet vid solvenstillsyn

34 §. *Tillämpning av förfarandet på dotterföretag.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de villkor som vid solvensberäkning och bristande uppfyllelse av solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav ska uppfyllas för att 36 och 37 § ska kunna tillämpas på försäkringsföretag som är dotterföretag till ett annat försäkringsföretag med ägarintresse. Samtliga villkor ska vara uppfyllda samtidigt. Villkoren motsvarar de villkor som räknas upp i direktivets artikel 236.

Enligt 1 mom. 1 punkten får grupptillsynsmyndigheten inte ha fattat ett beslut som avses i 8 §, enligt vilket ett dotterbolag undantas grupptillsyn. I momentets 2 punkt nämns villkoret att riskhanteringen och den interna kontrollen i försäkringsföretaget med ägarintresse omfattar också dotterföretaget och att försäkringsföretaget med ägarintresse övertygar grupptillsynsmyndigheten om att dotterföretaget leds enligt sunda affärsprinciper. I momentets 3 punkt nämns villkoret att försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 40 § 3 mom. och 44 § 2 mom. I momentets 4 punkt nämns ytterligare villkoret att försäkringsföretaget med ägarintresse har ansökt om och fått samtycke enligt 35 § av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession. I kommissionens förordning föreskrivs om grunderna för uppfyllelse av villkoren.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att motsvarande bestämmelser ska tillämpas om försäkringsföretaget är dotterföretag till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag.

35 §. *Beslut om tillämpning av förfarandet.* I denna paragraf föreskrivs om beslut som avser tillämpning av 36 och 37 §. Enligt paragrafens 1 mom. ska ett försäkringsföretag med ägarintresse på förhand ansöka om tillstånd att använda förfarandet enligt 36 och 37 § hos den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession.

I paragrafens 2—7 mom. föreskrivs om Finansinspektionens förfarande med avseende på ansökan samt om beslutsprocessen. Ansökan och frågan om beviljande av tillstånd ska behandlas i tillsynskollegiet. Förfarandet är i övrigt detsamma som det som beskrivs i 28 §, men Finansinspektionen ska i fråga om tidsfristen vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga berörda tillsynsmyndigheter ska kunna fattas

inom tre månader från det att samtliga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet har tagit emot ansökan. När Finansinspektionen ensam fattar beslutet ska den också utöver de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna beakta de synpunkter som framförs av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 237.1—237.3, 237.5 och 237.6.

36 §. *Beräkning av solvenskapitalkrav för dotterföretag.* I denna paragraf föreskrivs om beräkning av solvenskapitalkrav för dotterföretag i sådana fall då villkoren i 36 och 37 § är uppfyllda.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten får Finansinspektionen föreslå att kapitalkravet höjs eller ingripa i beräkningen av solvenskapitalkravet när vissa villkor är uppfyllda. Då förutsätts det för det första att solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med en intern modell som godkänts i enlighet med 28 §. För det andra förutsätts det att Finansinspektionen är den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget dess koncession. För det tredje krävs det att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från den interna modellen och att dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen påtalat.

Enligt paragrafens 1 mom. 2 punkten får Finansinspektionen i exceptionella situationer föreslå att företaget ersätter en undergrupp av parametrarna med parametrar som är specifika för bolaget eller höjning av solvenskapitalkravet när vissa villkor uppfylls. Då förutsätts det för det första att solvenskapitalkravet för dotterföretaget beräknas med standardformeln. För det andra förutsätts det att Finansinspektionen är den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget dess koncession. För det tredje förutsätts det att dotterföretagets riskprofil väsentligt avviker från de antaganden som gjorts för beräkningen enligt standarformeln och att dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen påtalat.

I båda situationerna ska Finansinspektionen i enlighet med 2 mom. diskutera sitt förslag i tillsynskollegiet. Både tillsynskollegiet och dotterföretaget ska underrättas om grunderna för förslaget. Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för att ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet ska kunna fattas.

Presumtionen är att tillsynskollegiet uppnår en överenskommelse om eventuella åtgärder. I paragrafens 3 mom. föreskrivs emellertid om förfarande i situationer då den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession inte är Finansinspektionen, Finansinspektionen är grupptillsynsmyndighet och att dessa myndigheter inte kan enas i frågan. Myndigheterna kan då hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten före det slutliga beslutet. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med avgörandet.

I paragrafens 4 mom. föreslås en uttrycklig förtydligande bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession ska sända det motiverade beslutet till dotterföretaget och sända det till tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet. I bestämmelsen specificeras de myndigheter som beslutet ska sändas till.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs dessutom att Finansinspektionen ska beakta ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av den tillsynsmyndighet som beviljat koncession för dotterföretaget. Bestämmelsen tillämpas även i det fall att Finansinspektionen inte i egenskap av grupptillsynsmyndighet fattat beslutet.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 238.

37 §. *Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet för dotterföretag.* I denna paragraf föreskrivs om förfarandet i det fall att ett dotterföretag inte uppfyller solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen, vid bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet för dotterföretaget, i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession, utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den plan för återställande av en sund finansiell ställning som lagts fram av dotterföretaget.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen, om den konstaterar försämringar av de ekonomiska förhållandena, utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som dotterföretaget föreslagit. Med undantag av krissituationer, där omedelbara åtgärder krävs, ska tillsynskollegiet före beslutet diskutera vilka åtgärder som ska vidtas. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om sådana krissituationer som avses i direktivets artikel 138.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen inom fyra månader från konstaterandet av bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet enligt 1 mom. eller inom en månad från mottagandet av en sådan underrättelse som avses i 2 mom. vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession ensam fatta beslut om godkännande av åtgärdsplanen.

I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs att om tillsynsmyndigheten som beviljat dotterföretaget koncession och Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet är av olika åsikt om godkännande av åtgärdsplanen eller om de åtgärder som föreslagits med anledning av försämringen av den ekonomiska situationen, kan ärendet hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

I paragrafens 6 mom. föreslås en uttrycklig förtydligande bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession ska sända beslutet tilldotterföretaget och till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet. I bestämmelsen specificeras de myndigheter som beslutet ska sändas till.

Enligt den föreslagna paragrafens 7 mom. ska Finansinspektionen betrakta ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av en annan tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession. Bestämmelsen tillämpas även i det fall att Finansinspektionen inte i egenskap av grupptillsynsmyndighet fattat beslutet.

I den föreslagna paragrafens 8 mom. föreskrivs uttryckligen om den situationen att minimikapitalkravet för dotterföretaget inte uppfyllts. Finansinspektionen ska då i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den kortfristiga finansieringsplan som lagts fram av dotterföretaget. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtagits för att uppfylla minimikapitalkravet på dotterföretagsnivå.

I direktivets artikel 239.1 föreskrivs dessutom att i de fall där solvenskapitalkravet inte efterlevs ska den tillsynsmyndighet som beviljat koncession för dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den plan för återställande av en sund finansiell ställning som lagts fram av dotterföretaget, för att inom sex månader efter konstaterandet av att solvenskapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel eller reducera sin riskprofil så att solvenskapitalkravet uppfylls. På motsvarande sätt föreskrivs i direktivets artikel 239.3 att i de fall där minimikapitalkravet inte efterlevs ska den tillsynsmyndighet som beviljat koncession för dotterföretaget utan dröjsmål till tillsynskollegiet vidarebefordra den kortfristiga finansieringsplan som lagts fram av dotterföretaget för att, inom tre månader efter konstaterandet att minimikapitalkravet inte efterlevts, återupprätta nivån på de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker minimikapitalkravet eller reducera sin riskprofil så att minimikapitalkravet uppfylls. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 239 med det undantaget att det inte ansetts behövligt att i den föreslagna paragrafen ta in bestämmelser om syftet med den planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen.

38 §. *När användningen av förfarandet upphör.* I denna paragraf föreskrivs i vilka fall 36 och 37 § inte längre ska tillämpas på ett dotterföretag samt om tillämpning av bestämmelserna i fråga om försäkringsföretag med ägarintresse och Finansinspektionens skyldigheter.

Enligt paragrafens 1 mom. svarar ett försäkringsföretag med ägarintresse för att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Företaget ska utan dröjsmål underrätta

grupptillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för det berörda dotterföretaget i det fall att villkoren inte iakttas. Försäkringsföretaget med ägarintresse ska lägga fram en plan för att villkoren inom en rimlig tid ska kunna iakttas.

I den föreslagna paragrafens 2 mom. ingår bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter som grupptillsynsmyndighet. Finansinspektionen ska minst en gång per år kontrollera att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Finansinspektionen ska också genomföra sådan kontroll på begäran av en annan behörig tillsynsmyndighet om denna har vägande skäl att anta att villkoren inte längre iakttas. Om brister påvisas under kontrollen, ska Finansinspektionen kräva att försäkringsföretaget med ägarintresse lägger fram en plan för att villkoren ska kunna iakttas inom en rimlig tid.

I paragrafens 3 mom. föreslås bestämmelser för konstaterande av att förfarandet ska avslutas. I momentet föreskrivs att 36 och 37 § inte kan tillämpas ifall om villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten inte iakttas inom rimlig tid. Tillämpningen av förfarandet ska upphöra även i det fall att Finansinspektionen efter att ha hört tillsynskollegiet konstaterar att dotterföretaget inte ingår i grupptillsynen. Förfarandet upphör även i det falla att, Finansinspektionen efter att ha hört tillsynskollegiet anser att en plan som avses i 1 eller 2 mom. är otillräcklig. De behöriga tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrättas om att förfarandet avslutats.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 240.

Tillsyn över företagsstyrningssystem på gruppnivå

39 §. *Företagsstyrningssystem på gruppnivå.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om företagsstyrningssystem på gruppnivå.

Enligt paragrafens 1 mom. svarar gruppens yttersta moderföretag för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8—12, 12 a, 14—16 och 18—20 § samt för att riskhanteringen, internkontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupptillsynen. De bestämmelser i 6 kap. som ska tillämpas är sålunda de som gäller styrelseledamöternas behörighet (4 §), allmänna krav på företagsstyrningen (8 §), funktioner som förutsätter särskild behörighet (9 §), riskhantering (10 §), riskhanteringsfunktion (11 §), risk- och solvensbedömning (12 och 12 a §), intern kontroll (14 §), intern revision (15 §), entreprenadavtal (16 §), aktuariefunktion (18 §), försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker (19 §) samt ansvariga försäkringsmatematikers skyldigheter och rätt att få upplysningar (20 §).

I fråga om tillämpningsområdet för bestämmelserna måste det emellertid för det första beaktas att i direktivet föreskrivs endast om aktuariefunktionen och att bestämmelserna i 6 kap. 19—20 § om försäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker är nationella. Eftersom motsvarande bestämmelser om ansvarig försäkringsmatematiker inte nödvändigtvis finns i andra länder ska bestämmelserna till denna del tillämpas endast på finländska försäkringsföretag och eventuellt på försäkringsföretag i länder som har bestämmelser om ansvariga försäkringsmatematiker. För det andra måste det på gruppnivå säkerställas att aktuariefunktionen och, med beaktande av det som sägs ovan, den ansvariga försäkringsmatematikerns skyldigheter är vederbörligen reglerade i varje försäkringsföretag som står under grupptillsyn. Denna kontrolluppgift kan i gruppen åläggas en viss person eller en viss grupp av personer eller ett visst organ. På gruppnivå behöver det sålunda inte finnas en särskild ansvarig försäkringsmatematiker. För det tredje måste det beaktas att de krav som gäller för företagsstyrningssystem på gruppnivå är besvärliga att tillämpa på företag som hör till någon annan grupp, om det inte är fråga om ett företag som står under bestämmande inflytande.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om minimiinnehållet i internkontrollen. Internkontrollen inom gruppen ska omfatta åtminstone tillsyn över solvensen på gruppnivå samt tillförlitliga rapporterings- och redovisningsförfaranden. I momentet föreslås inga sådana ändamålsbestämmelser som i direktivet om gruppintern kontroll för säkerställande av att alla väsentliga risker kan fastställas och mä-

tas och att kapitalbasmedlen på ett korrekt sätt kan anpassas till riskerna. I förslaget ingår inte heller någon bestämmelse om att tillförlitliga rapporterings- och redovisningsrutiner behövs för att övervaka och hantera transaktioner inom gruppen och riskkoncentrationer.

I direktivets artikel 257 föreskrivs dessutom att alla som i praktiken leder verksamheten i ett försäkringsholdingbolag eller försäkringsholdingsammanslutning ska vara lämpliga för att utföra sina uppdrag. I 6 kap. 4 § ingår redan bestämmelser om saken i fråga om försäkringsholdingsammanslutningar. I fråga om konglomerats holdingföretag gäller på motsvarande sätt 14 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 246.1 och 246.2 punkt a. Nedan i 46 § föreskrivs om sådan internkontroll som avses i artikel 246.2.

40 §. *Risk- och solvensbedömning på gruppnivå.* I paragrafen föreskrivs om sådan risk- och solvensbedömning på gruppnivå som ska utföras av det yttersta moderföretaget inom EES-området som är ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i en grupp.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska gruppens yttersta moderföretag vara ansvarig för att i enlighet med 6 kap. 12 § genomföra en risk- och solvensbedömning på gruppnivå. Bestämmelsen är baserad på direktivets artiklar 215.1 och 246.4 första stycket.

Solvensen på gruppnivå kan beräknas enligt en metod som är baserad på koncernbokslut. I så fall ska gruppens yttersta moderföretag ge Finansinspektionen sådana uppgifter, att man kan verifiera skillnaden, mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkringsföretag inom gruppen, och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 246.4 andra stycket.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens samtycke företa bedömningar samtidigt på gruppnivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen och utarbeta en enda handling som omfattar samtliga bedömningar. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 246.4 tredje stycket.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 3 mom. ska den höra behöriga myndigheter i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter. Denna bestämmelse motsvarar direktivets artikel 246.4 fjärde stycket.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 246.4 femte stycket att om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i 3 mom., att utarbeta en enda handling, ska den överlämna handlingen samtidigt till alla berörda tillsynsmyndigheter.

Också utan en uttrycklig bestämmelse om saken innebär direktivets bestämmelse att de berörda dotterföretagen dock inte på grund av att denna möjlighet utnyttjas ska befrias från skyldigheten att säkerställa att kraven i fråga om risk- och solvensbedömning enligt 6 kap. 12 och 12 a § är uppfyllda.

Information som ska sändas till Finansinspektionen samt offentliggörande av informationen

41 §. *Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp.* I denna paragraf föreskrivs om tillsyn över riskkoncentrationer inom en grupp av försäkringsföretag. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om inte något annat följer av 42 § ska gruppens yttersta moderföretag eller ett försäkringsföretag som Finansinspektionen utsett efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter, minst en gång per år till Finansinspektionen rapportera varje betydande riskkoncentration på gruppnivå och alla betydande interna transaktioner som försäkringsföretag inom en grupp har gjort. En sådan rapport ska färdigställas minst en gång i året. I momentet ges dessutom Finansinspektionen rätten att utse det företag som ska utarbeta denna rapport. En sådan situation kan uppkomma t.ex. då till gruppen hör företag som bättre än moderföretaget känner till gruppens riskkoncentrationer.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller rapporteringsskyldigheten också transaktioner med fysiska personer som har sådana betydande

bindningar till ett företag inom gruppen som avses i 1 kap. 10 §. Om en intern transaktion är synnerligen relevant för företag som hör till gruppen ska rapporteringen ske så snart det är möjligt.

Enligt paragrafens 3 mom. åläggs Finansinspektionen skyldigheten att specificera vilka slag av risker och affärstransaktioner de försäkringsföretag som ingår i en viss grupp alltid ska rapportera. När Finansinspektionen fattar beslut ska företagsgruppen och de andra behöriga tillsynsmyndigheterna beredas möjlighet att yttra sig. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen och andra eventuella behöriga tillsynsmyndigheter beakta gruppens specifika struktur och riskhantering.

När Finansinspektionen anger de riskkoncentrationer som ska rapporteras, ska Finansinspektionen enligt paragrafens 4 mom. bestämma lämpliga tröskelvärden som baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar. Det är även möjligt att inspektionen bestämmer tröskelvärden enligt bägge kriterierna. Vid beslutsfattandet ska Finansinspektionen höra andra behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Enligt paragrafens 5 mom. ska Finansinspektionen vid tillsyn över riskkoncentrationer särskilt övervaka ifall risker kan spridas inom gruppen , om eventuella intressekonflikter kan föreligga samt riskernas nivå eller volym.

I avdelning II kapitel VI avsnitt 2 artikel 377 i kommissionens förordning föreskrivs närmare om regelbunden rapportering på gruppnivå, definitionen av betydande riskkoncentration, definitionen av interna transaktioner inom gruppen och hur de ska särskiljas samt om rapportering om riskkoncentrationer och transaktioner på gruppnivå.

Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 244.2 första och andra stycket, 244.3, 245.2 första, andra och tredje stycket samt 245.3. Nedan i 46 § föreskrivs närmare om tillsynsuppgifter som avses i direktivets artiklar 244.1 och 244.2 tredje stycket, 245.1 och 245.2.

42 §. Undantag från lämnande av information. I denna paragraf föreskrivs om undantag som gäller rapporteringsskyldighet. I paragrafen föreskrivs att om gruppens yttersta moderföretag självt är ett reglerat företag eller ett anknutet företag till ett reglerat företag eller konglomeratets holdingföretag som är underkastat tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, får Finansinspektionen besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt 41 § eller över transaktioner inom en grupp eller båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på det yttersta moderföretagets nivå. Med uttrycket ”reglerat företag” avses kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag. Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 213.3 och 215.2.

43 §. *Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.* Enligt bestämmelserna i denna paragraf kan Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet begränsa den regelbundna rapporteringsskyldigheten eller befria från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Det förutsätts då att begränsningen enligt 25 kap. 25 § eller undantaget enligt 25 kap. 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Enligt den föreslagna bestämmelsen ska Finansinspektionen vid sitt beslutsfattande beakta arten och omfattningen i gruppens affärsverksamhet, samt karaktären av de inneboende riskerna. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 254.2 andra och tredje stycket.

44 §. *Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå.* I denna paragraf föreskrivs om rapportering om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Paragrafen motsvarar direktivets artiklar 256 och 256a.

Enligt paragrafens 1 mom. ska det yttersta moderföretaget i en grupp årligen offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. På offentliggörandet av rapporten ska tillämpas bestämmelserna i 8 a kap. I paragrafen föreskrivs också att försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen ska offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppens sammansättning, så som uppgifter om den rättsliga och den administrativa strukturen, om samtliga dotterföretag samt om betydande anknutna företag och fi-

lialer. I kommissionens förordning föreskrivs närmare om saken.

Enligt paragrafens 2 mom. kan gruppens yttersta moderföretag med Finansinspektionens samtycke lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning. Rapporten ska innehålla information på gruppnivå. Informationen för varje dotterföretag i gruppen ska individualiseras i rapporten. Dessa uppgifter ska offentliggöras i enlighet med 8 a kap.

I paragrafens 3 mom. förpliktas Finansinspektionen att innan den ger sitt samtycke enligt 2 mom. ska höra de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet och i behövlig utsträckning beakta deras synpunkter.

Om det i den rapport som avses i 2 mom., som berör gruppens solvens och finansiella ställning, saknas information som den myndighet som har beviljat ett dotterföretag i gruppen dess koncession kräver, har Finansinspektionen enligt 4 mom. befogenhet att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information. Förutsättningen är att de utelämnade uppgifterna är av betydelse. I en sådan situation som avses i momentet handlar Finansinspektionen inte nödvändigtvis i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

I kommissionens förordning föreskrivs närmare om vilka uppgifter som ska offentliggöras och hur de ska offentliggöras i en sådan en enda rapport som avses i 2 mom. av solvens och finansiell ställning. Paragrafens 5 mom. är en informativ hänvisning till avdelning II kapitel VI avsnitt 1 i kommissionens förordning.

Tillsynsåtgärder på gruppnivå

45 §. *Tillsynssamarbete på gruppnivå.* Enligt direktivet ska Finansinspektionen ha ett nära samarbete med övriga tillsynsmyndigheter, i synnerhet då försäkringsföretag möter finansiella svårigheter. Paragrafens 1 mom. är en informativ hänvisning till 65 a och 65 b § i lagen om Finansinspektionen. I dessa paragrafer föreskrivs om Finansinspektionens samarbete med övriga tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företag inom en grupp och om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett tillsynskollegium. I samband med revideringen av kreditinstitutslagen ändrades lagen om Finansinspektionen så att dess bestämmelser stämmer överens med direktivets artiklar 248.2, 248.3 och 249.1. I 65 a § i lagen om Finansinspektionen dessutom föreskrivs om samråd med tillsynskollegiets medlemmar på ett sätt som i det närmaste motsvarar direktivets artikel 250.1 och i 65 c § om tillsynskollegiets verksamhetsprinciper på ett sätt som motsvarar samordnings- eller koordineringsöverenskommelser enligt direktivets artiklar 248.4 första stycket och 248.5.

Om det råder delade meningar om upprättandet av samordningsöverenskommelser i enlighet med direktivets artikel 248.4 ska grupptillsynsmyndigheten avgöra ärendet i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

I direktivets artikel 249.1 föreskrivs utöver om den allmänna samarbetsskyldigheten dessutom om tillsynsmyndighetens skyldighet att ge andra tillsynsmyndigheter information bl.a. om åtgärder som har vidtagits av gruppen och tillsynsmyndigheterna samt information som har lämnats av gruppen såväl om gruppens rättsliga och administrativa struktur som om företagsstyrningssystemet. Det är inte nödvändigt att uttryckligen precisera dessa omständigheter eftersom 52, 65 och 71 § i lagen om Finansinspektionen omfattar de omständigheter som nämns i direktivet.

Enligt direktivets artikel 249.1a kan ärendet hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten då en tillsynsmyndighet inte har gett Finansinspektionen relevant information eller samarbetat med Finansinspektionen och i synnerhet då en begäran om utbyte av relevant information har avslagits eller inte besvarats inom två veckor. Om Finansinspektionen inte har handlat på det sätt som beskrivs ovan kan på motsvarande sätt de berörda tillsynsmyndigheterna hänskjuta ärendet till försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. I 50 b § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att hänskjuta ett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om samarbetet i tillsynskollegiet inte löper på det sätt som föreskrivs i direktivets artiklar 248.2 tredje

stycket, 248.4 andra och tredjestycket, 249.1 a punkten eller 255.2.

I direktivets artikel 255.2 föreskrivs om kontroll av information hos ett tillsynsobjekt, då informationen finns i en annan EES-stat. När en begäran till en annan tillsynsmyndighet om att en kontroll ska utföras i enlighet med denna punkt inte har föranlett någon reaktion inom två veckor, eller om tillsynsmyndigheten i praktiken är förhindrad att utöva sin rätt att delta i enlighet med tredje stycket, får enligt punkten den myndighet som framställt begäran hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i försäkringstillsynsförordningen. I detta fall får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten agera i enlighet med sina befogenheter enligt samma artikel.

I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska överlämna information om hur tillsynskollegiet fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått. Till innehållet motsvarar den föreslagna paragrafen direktivets artikel 248.6.

I paragrafens 3 mom. föreslås en informativ hänvisning till avdelning II kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning där det föreskrivs närmare om utbyte av upplysningar mellan tillsynsmyndigheterna i samband med grupptillsyn. I det nämnda avsnittet preciseras bestämmelserna i direktivets artikel 249.1.

46 §. *Finansinspektionens uppgifter som grupptillsynsmyndighet.* Både i denna lag och i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens uppgifter. I paragrafens ingress hänvisas uttryckligen till 65 a § i lagen om Finansinspektionen där det föreslås bestämmelser om bl.a. om insamling av uppgifter som behövs för tillsynen och om samordning och spridning av information samt om planering och koordinering av tillsynsverksamheten i samråd med de övriga EES-tillsynsmyndigheter som deltar i tillsynen. Enligt direktivet gäller samarbetsförpliktelsen både regelbundna möten och i övrigt kontinuerligt. Dessa punkter motsvarar direktivets artikel 248.1 punkt a och punkt e.

I den föreslagna paragrafen föreskrivs om grupptillsynsmyndighetens uppgifter. Som helhet betraktad motsvarar paragrafen till innehållet direktivets artikel 248.1.

Enligt paragrafens 1 punkt ska Finansinspektionen granska och bedöma gruppens finansiella ställning. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 248.1 punkt b.

Enligt paragrafens 2 punkt ska Finansinspektionen granska och bedöma gruppens efterlevnad av bestämmelserna om solvens, riskkoncentrationer och gruppinterna transaktioner. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 248.1 punkt c. På en allmän nivå föreskrivs också i direktivets artiklar 218.1 och 218.4 om grupptillsynsmyndighetens skyldighet att övervaka de till gruppen hörande företagens kapitalbasmedel och uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Med stöd av de nämnda artiklarna ska 6 kap. 10 §, 25 kap. 5, 9 och 16 § samt 26 kap. 5, 6, 43—51 § tillämpas.

Enligt paragrafens 3 punkt ska Finansinspektionen granska och bedöma gruppens företagsstyrningssystem, risk- och solvensbedömning samt ledningens duglighet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 248.1 punkt d.

Enligt paragrafens 4 punkt ska Finansinspektionen också leda bedömningen av interna modeller och tillståndsförfaranden. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 248.1 punkt f.

Enligt momentets 5 punkt ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet informera tillsynskollegiets övriga medlemmar om beslut som avses i 4 § som fattats av en annan tillsynsmyndighet för ett nationellt yttersta moderföretag.

I momentets 6 punkt föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet kan anvisas andra uppgifter i tillsynskollegiet för att effektivisera grupptillsynen. Samordningsöverenskommelser, dvs. koordinationsöverenskommelser ska ingås mellan tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 248.5 andra stycket där det föreskrivs att samordningsöverenskommelserna får fastställa ytterligare uppgifter till grupptillsynsmyndigheten, andra tillsynsmyndigheter eller

till Europeiska- försäkrings och tjänstepensionsmyndigheten i fall där detta resulterar i en effektivare grupptillsyn, och detta inte försämrar kollegiemedlemmarnas tillsynsverksamhet när det gäller deras enskilda uppgifter, utan att det sagda begränsar de rättigheter och förpliktelser som grupptillsynsmyndigheten eller andra tillsynsmyndigheter tilldelats genom detta direktiv.

Enligt den allmänna bestämmelsen i direktivets artikel 248.1 punkt f ska grupptillsynsmyndigheten utöver de uppgifter som nämns ovan omfatta andra uppgifter, åtgärder och beslut som följer av direktivet. Det finns ingen anledning att i lagen ta in en motsvarande bestämmelse, eftersom det även annars hör till Finansinspektionen att sköta de uppgifter som tilldelats den enligt finsk lag.

47 §. *Tillsynsmyndigheternas möte.* I denna paragraf föreskrivs om situationer då Finansinspektionen ska yrka på ett möte med alla tillsynsmyndigheter som medverkar i grupptillsyn. Ett möte ska enligt 1 punkten hållas åtminstone när Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet eller en överträdelse av minimikapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller överträdelse av solvenskapitalkravet beräknat på koncernuppgifter i en grupp.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 punkt ska ett möte sammankallas när Finansinspektionen blir får kännedom om en betydande överträdelse av solvenskapitalkravet i gruppen eller gruppens samlade solvenskapitalkrav beräknade antingen enligt 26 § där det föreskrivs om metoden baserad på koncernbokslut, enligt 31 § där det föreskrivs om avdrags- och sammanräkningsmetoden eller enligt 32 § där det föreskrivs om den interna modellen.

Ett möte ska enligt paragrafens 3 punkt också sammankallas när andra exceptionella omständigheter än de som avses i 1 eller 2 punkten har inträffat. Det kan t.ex. vara fråga om gruppinterna ägararrangemang eller överföringar av försäkringsbestånd. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 249.2.

48 §. *Rätt att få och ge information.* Solvens II -direktivet innehåller ett antal bestämmelser som gäller granskningsrätt, rätt att få uppgifter, sekretess och samarbete i fråga om grupptillsyn (artiklarna 251—255). I paragrafens 1 mom. föreslås en hänvisning till lagen om Finansinspektionen där det ingår bestämmelser om dessa rättigheter .

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att 25 kap. 3 § ska tillämpas på lämnandet av uppgifter som behövs för grupptillsyn. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 254.2 första stycket. Sådana uppgifter som avses i direktivets artikel 256a kan anses bli lämnade med stöd av lagen om Finansinspektionen och bokföringslagstiftningen.

Dessutom föreslås i paragrafens 3 mom. för tydlighetens skull en bestämmelse där det föreskrivs att i fråga om ett sådant företag som utelämnats ur grupptillsynen med stöd av 8 § 1 mom. 2 eller 3 punkten, har tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där försäkringsföretaget i fråga har sin hemort rätt att be och få sådana uppgifter från gruppens yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland som kan vara relevanta för tillsynen över försäkringsföretaget i fråga. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 251.

49 §. *Finansinspektionens åtgärder.* I denna paragraf föreskrivs om tvångsmedel gentemot försäkringsholdingsammanslutningar, konglomerats holdingföretag och försäkringsföretag som hör till en grupp. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 258.1.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett försäkringsföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 11—41 §, dvs. de krav som enligt direktivets artiklar 218—246 gäller i fråga om solvens, riskkoncentrationer, gruppinterna transaktioner eller företagsstyrningssystem, eller om företaget uppfyller kraven men solvensen ändå kan vara äventyrad i fråga om försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag och i egenskap av tillsynsmyndighet i fråga om ett försäkringsföretag. Finansinspektionen är skyldig att vidta åtgärder även i det fall att transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkringsföretagets finansiella ställning. Momentet motsvarar direktivets artikel 258.1 första stycket.

Om försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller försäkringsföretaget har sin hemort i en annan EES-stat än Finland ska Finansinspektionen enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. in-

formera tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten om sina iakttagelser vid sin tillsyn, för eventuella åtgärder. Momentet motsvarar direktivets artikel 258.1 andra och tredje stycket.

Enligt direktivets artikel 258.1 tredje stycket ska medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder som deras tillsynsmyndigheter får vidta. Det har inte ansetts nödvändigt att i lagförslaget ta in motsvarande bestämmelser, eftersom det redan föreskrivs om saken i den gällande lagen om Finansinspektionen.

Mångbranschholdingföretag

50 §. *Rapportering om transaktioner inom en grupp.* I denna paragraf föreskrivs om rapportering i sådana situationer då försäkringsföretaget är ett dotterföretag till ett mångbranschholdingföretag. Försäkringsföretaget ska då till Finansinspektionen rapportera om transaktioner mellan å ena sidan mångbranschholdingföretaget och å andra sidan mellan försäkringsföretagets och mångbranschholdingföretagets anknutna företag. Då ska 41 och 47—49 § tillämpas till den del som de nämnda bestämmelserna gäller gruppinterna transaktioner. Mångbranschholdingföretaget behöver inte rapportera riskkoncentrationer till Finansinspektionen. Paragrafen är baserad på artikel 265.

Tredjeländer

51 §. *Kontroll av tillsynens likvärdighet.* I denna paragraf föreskrivs hur likvärdigheten av myndighetstillsynen i tredjeländer ska kontrolleras i förhållande till tillsyn enligt detta kapitel.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att när det är fråga om ett försäkringsföretag som har sin hemort i Finland och vars moderföretag är ett försäkringsföretag, ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska Finansinspektionen kontrollera om tredjelandets tillsynsmyndighet utför tillsyn som är likvärdig med vad som i detta kapitel föreskrivs om grupptillsyn.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att Finansinspektionen ska, assisterad av den Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, utföra kontrollen som avses i 1 mom., om den i enlighet med 5 eller 6 § skulle verka som grupptillsynsmyndighet. Det förutsätts då att Europeiska kommissionen inte redan tidigare har konstaterat att tredjelandets tillsyn är likvärdig. Kontrollen ska utföras på begäran av antingen moderföretaget eller på begäran av ett försäkringsföretag som hör till gruppen eller på Finansinspektionens eget initiativ.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen, innan den beslutar om huruvida tillsynsordningen är likvärdig, samråda med övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Kommissionen kan genom sin delegerade förordning meddela närmare bestämmelser om de grunder som ska iakttas vid bedömningen av överensstämmelsen. I denna bestämmelse avses med delegerad förordning inte detsamma som i 1 kap. 2 a § med kommissionens förordning.

Vidare föreskrivs i den föreslagna paragrafens 3 mom. att Finansinspektionen inte i fråga om ett tredjeland får fatta ett beslut som står i konflikt med tidigare beslut som berör tredjelandet i fråga. Det har eventuellt gjorts betydande ändringar i solvensordning och tredjelandets tillsynsordning efter det föregående beslutet. Sådana ändringar kan emellertid beaktas i ett nytt beslut.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att om tillsynsmyndigheterna är oeniga om ett beslut som fattats i enlighet med 3 mom. kan de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och i enlighet med artikel 19 i den Europeiska försäkringstillsynsförordningen be den om hjälp inom tre månader efter det att Finansinspektionen meddelat beslutet.

Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 260.1 och 260.4.

52 §. *Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer.* I denna paragraf föreskrivs om samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer. Om det i ett tredjeland bedrivs grupptillsyn i enlighet med detta kapitel ska Finansinspektionen utöva tillsyn över försäkringsföretaget i samarbete med tredjelandets tillsynsmyndigheter i enlighet med 5, 6, 39 och 44—49 § samt enligt lagen om Finansinspektionen. Motsvarande tillsyn i tredjelan-

det kan i enlighet med kommissionens förordning vara tillfällig eller permanent eller också kan Finansinspektionen efter en kontroll anse att den är permanent. Paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 260.5 och 260.7 samt 261.

53 §. *Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger.* I denna paragraf föreskrivs om situationer där det inte finns sådan överensstämmande tillsyn som avses i 51 §.

Enligt paragrafens 1 mom. ska på försäkringsföretag i ett tredjeland användas metoder om grupptillsyn enligt lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34—38 §. Om dessa metoder inte leder till ett, med tanke på grupptillsynen, effektivt resultat kan Finansinspektionen, i enlighet med bestämmelserna i 4 mom., använda någon annan effektiv metod. En förutsättning är i båda fallen enligt 1 punkten att likvärdig tillsyn saknas i tredjelandet, eller enligt 2 punkten att det trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet i en EES-stat har etablerat sig ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland.

Om metoderna i lagen om Finansinspektionen och metoderna om grupptillsyn i detta kapitel används på ett tredjelands försäkringsföretag, ska metoderna enligt paragrafens 2 mom. användas på nivån för försäkringsholdingsammanslutningar, konglomeratets holdingföretag och tredjelandets försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretags moderföretag är ett sådant försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutning eller konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska i fråga om gruppens solvensberäkning enligt 3 mom. tillämpas på moderföretaget vad som föreskrivs om kapitalbasmedel i 12 kap. Dessutom ska i enlighet med 22 § antingen tillämpas ett solvenskapitalkrav om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, eller ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med 23 § om det är fråga om ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

För att försäkra sig om att försäkringsföretag i en grupp står under adekvat tillsyn, kan Finansinspektionen enligt paragrafens 4 mom., i andra hand, besluta tillämpa också andra effektiva metoder. Förutsättningarna är då, för det första, att bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34—38 §, inte är effektiva med tanke på målsättningarna för grupptillsynen. För det andra förutsätts att man enbart genom en sådan annan metod som avses i 4 mom. kan uppnå grupptillsynens målsättningar. Denna metod ska vara effektiv, dvs. nödvändig, tillräcklig och i rätt proportion till grupptillsynens målsättningar. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter och Europeiska kommissionen om metoderna.

Enligt paragrafens 5 mom. kan Finansinspektionen kräva att i en EES-stat etableras en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och tillämpa bestämmelserna i detta kapitel på försäkringsföretagen i den grupp som leds av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 262.

54 §. *Kontroll av tillsynens likvärdighet på nivån för yttersta moderföretag i tredjeland.* I paragrafen föreskrivs om den situationen att ett moderföretag som avses i 51 § är dotterföretag i ett sådant försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutning eller konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland. Då ska enligt 1 mom. kontrollen av tillsynens överensstämmelse enligt 51 § riktas endast på nivån för det yttersta moderföretaget i tredjelandet.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen dock i det fall att överensstämmande tillsyn saknas utföra en ny kontroll på en lägre nivå där det finns ett moderföretag till försäkringsföretag, oavsett om det är ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i ett tredjeland. Härvid tillämpas 53 §.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 263.

DEL IX **Påföljder och rättsskydd**

29 kap. **Avgörande av tvister samt straffpåföljder**

5 §. *Försäkringsbolagsförseelse.* I paragrafens 1 mom. 5 och 6 punkten föreslås närmast tekniska justeringar till följd av de ändringar som föreslås i 6, 11, 12, 25 och 26 kap.

I momentets 5 punkt föreslås en sådan ändring att hänvisningen till 1 kap. 25 och 26 § ändras till 25 kap. 5 och 6 §, där det enligt förslaget föreskrivs om försäkringsbolags skyldighet att rapportera om bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet. Samtidigt justeras skrivningen i punkten.

I den gällande lagens 11 kap. 23 § föreskrivs om försäkringsbolags skyldighet att till Finansinspektionen lämna en beräkning över att de krav som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. I gällande lagens 12 kap. 5 § föreskrivs om skyldigheten att till Finansinspektionen lämna resultaten av mätningar av om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt. I gällande 12 kap. 6 § föreskrivs om livförsäkringsbolags skyldighet att i vissa fall till Finansinspektionen överlämna en plan för återställande av solvensställningen eller en detaljerad utredning av sin solvensställning. I lagens 12 kap. 13 § 4 mom. föreskrivs om skadeförsäkringsbolags skyldighet att lämna Finansinspektionen beräkningar av tillsynsgränserna och i 12 kap. 14 § 2 mom. om skadeförsäkringsbolags skyldighet att i vissa fall lämna Finansinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning. Enligt förslaget ska gällande 11 och 12 kap. upphävas och i de nya paragraferna föreslås inga bestämmelser som motsvarar dem som nämns ovan. Enligt lagförslaget ska i 11 kap. 5 § 3 mom. dock föreskrivas om försäkringsbolags skyldighet att till Finansinspektionen rapportera resultaten av beräkningar som avser solvenskapitalkrav. Eftersom det föreskrivs om motsvarande skyldighet i de bestämmelser som föreslås bli upphävda, ska underlåtelse att iaktta skyldigheten enligt förslagets bestraffas som försäkringsbolagsförseelse.

Dessutom föreslås att hänvisningarna till 26 kap. 5, 12 och 13 § ska ersättas med hänvisningar till 26 kap. 11, 40, 41 och 48. Sådana rapporter som avses i 11 och 41 § i det nämnda kapitlet motsvarar till sitt syfte de paragrafer som det tidigare hänvisades till i 26 kap. Med stöd av direktivets artikel 258.2 föreskrivs i lagförslaget om straff för underlåtelse att till Finansinspektionen lämna uppgifter för risk- och solvensbedömning på gruppnivå (40 §) eller uppgifter som behövs för tillsynen (48 §). Enligt förslaget ska det också vara straffbart att underlåta rapportering om solvens och finansiell ställning på gruppnivå (44 §).

Det föreslås att i början av paragrafens 6 punkt hänvisas till 25 kap. 8 § där det i fortsättningen föreskrivs om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse vid bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet. Utan en uttrycklig hänvisning till paragrafen om skyldigheten att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse skulle straffbestämmelsen inte gälla själva skyldigheten att upprätta dessa handlingar utan endast handlingarnas innehåll. Dessutom föreslås att hänvisningen till 11 kap. 24 § i den gällande bestämmelsen ska ändras till en hänvisning till 25 kap. 8 §.

De hänvisningar i lagens 26 kap. 41 § 6 mom. och 44 § 5 mom. som avser kommissionens förordning är informativa till sin karaktär. Överträdelse av kommissionens förordning är enligt förslaget inte straffbar som en försäkringsbolagsförseelse. Påföljden för överträdelse av kommissionens förordning kan endast vara en administrativ sanktion enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen.

DEL X **Särskilda bestämmelser**

30 kap. **Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter**

3 §. *Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess.* I paragrafens 1 mom. 10 punkten föreslås en teknisk justering. I punkten föreslås en ändring av hänvisningen till 26 kap. Ändringen påverkar inte den svenska texten.

Dessutom föreslås att till 10 punkten fogas ett omnämnande av grupptillsyn. Tillägget baseras på direktivets artikel 254.1 enligt vilken fysiska och juridiska personer som om-

fattas av grupptillsyn och deras anknutna företag och företag med ägarintresse ska kunna utbyta information som skulle kunna vara relevant för grupptillsynen. Ett försäkringsbolag ska sålunda i fortsättningen ha rätt att till ett företag som hör till samma grupp lämna ut information också för grupptillsynen.

Ikraftträdande

Det ska föreskrivas om ikraftträdandet av denna lag genom en särskild lag. Detta är påkallat med beaktande av det stora antalet detaljerade övergångsbestämmelser som direktivet förutsätter.

1.2 Lag om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

1 §. *Ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen.* I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (/), dvs. ändringslagen ska träda i kraft den 1 januari 2016.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolagslagens nya 2 kap. 1 a § om startkapital tillämpas på försäkringsbolag som bildas efter det att ändringslagen trätt i kraft. Redan verksamma försäkringsbolag har inget behov att öka sitt startkapital.

I den föreslagna paragrafens 3 mom. föreskrivs att en koncessionsansökan som är anhängig när denna lag träder i kraft ska kompletteras i enlighet med försäkringsbolagslagen, inom ett år från att ändringslagen har trätt i kraft.

2 §. *Upphävande av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet.* I denna paragraf nämns en förordning av social- och hälsovårdsministeriet som ska upphävas, i vilken det föreskrivs närmare om verksamhetsplaner i enlighet med den gällande försäkringsbolagslagen. Förordningen ska upphävas såsom obehövlig. Upphävandet av förordningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Avsikten är att avlåta en ny förordning av social- och hälsovårdsministeriet om verksamhetsplaner för att dessa efter att lagen trätt i kraft ska stämma överens med kraven i Solvens II -direktivet.

Dessutom föreslås en sådan innehållsmässig ändring i försäkringsbolagslagen att bestämmelsen om bemyndigande att utfärda förordning om proaktiv tillsyn över livförsäkringsbolag (12 kap. 7 §) och bemyndigande att utfärda förordning om höjning av de eurobelopp som föreskrivs i försäkringsbolagslagen (11 kap. 27 § 2 mom.) stryks. Det föreslås sålunda att förordningarna 609/2008 och 1239/2009 om dessa bemyndiganden upphävs. Dessutom ska med stöd av de ändringar som föreslås i försäkringsbolagslagens 9 kap. 12 § och 12 kap. 15 § upphävas social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna (1144/2011). Avsikten är att utfärda en ny förordning av social- och hälsovårdsministeriet om utjämningsbeloppet.

3 §. *Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rättigheter och skyldigheter som tillämpas innan den 1 januari 2016. På grund av att paragrafen tillämpas tidigare än den nationella lagen, hänvisas i bestämmelserna i stället för försäkringsbolagslagen till bestämmelserna i ändringslagen och till ikraftträdelselagen. Hänvisningens objekt finns, eftersom bestämmelserna är stadfästa vid den tidpunkt då de ska tillämpas, även om de inte är i kraft.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 308a med undantag för artikel 308a.1 punkt h där det föreskrivs om en durationsmodell som är en option för medlemsstaterna men som enligt förslaget inte ska tas in i försäkringslagstiftningen. I paragrafen ingår inte heller någon bestämmelse motsvarande direktivets artikel 308a.1 punkt j, eftersom det i försäkringsbolagslagen inte föreslås någon bestämmelse om Finansinspektionens samtycke till användning av volatilitetsjustering.

4 §. *Utjämningsbelopp.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioden i anslutning till utjämningsbelopp. Syftet med övergångsperioden är att möjliggöra en störningsfri överföring av försäkringssystemet till det

nya systemet med utjämningsbelopp genom att ge försäkringsbolagslagen tillräckligt med tid för att anpassa sin verksamhet till den ändrade lagstiftningen om utjämningsbelopp. Bestämmelsen står i praktiken i samband med maximibeloppet enligt försäkringsbolagslagens 9 kap. 5 a § och det anpassningsbehov som orsakas av det nya systemet med utjämningsbelopp.

Det centrala syftet med den föreslagna paragrafen är att minska skadeförsäkringsbolagets eventuella tidigare utjämningsbelopp till det maximibelopp som avses i 9 kap. 5 a § i försäkringsbolagslagen. Livförsäkringsbolagen ska på motsvarande sätt ha möjlighet att under en lika lång tid anpassa sitt solvenskapital då utjämningsbeloppet avvecklas.

Enligt den föreslagna bestämmelsen ska sänkningen av den överskjutande delen av utjämningsbeloppet göras inom tio år från det att ändringslagen trätt i kraft. Bolaget ska upprätta en plan för sänkningen och inhämta Finansinspektionens fastställelse av planen. I planen ska i rimlig utsträckning beaktas hur utjämningsbeloppet har uppkommit. Uppkomstsättet kan variera beroende på t.ex. vilka slag av försäkringar det är fråga om. Ett skadeförsäkringsbolag kan ha ökat utjämningsbeloppet med extra parametrar när bolaget på eget initiativ byggt upp sin risktäckningskapacitet. Utjämningsbeloppet har å andra sidan eventuellt ökat till följd av en gynnsam skadeutveckling, vilket kan ha varit resultatet av t.ex. kundernas förbättrade arbetarskydd eller brandskydd.

Skadeförsäkringsbolagen kan välja sitt maximala utjämningsbelopp inom de gränser som anges i försäkringsbolagslagens 9 kap. 5 a §. Med tanke på avvecklingsskyldigheten saknar det betydelse om bolaget har valt ett lägre maximibelopp än vad som hade varit möjligt enligt försäkringsbolagslagens 9 kap. 5 a § 2 mom. Om försäkringsbolaget som maximalt utjämningsbelopp väljer ett belopp enligt försäkringsbolagslagens 9 kap. 5 a § 3 mom., går avvecklingsplanen för utjämningsbeloppet ut på att uppnå detta belopp. Tidtabellen för avvecklingen blir beroende av bolagets prövning förutsatt att i avvecklingsplanen beaktas de omständigheter som nämns i paragrafens 1 mom.

Enligt specialbestämmelsen anses ett livförsäkringsbolags utjämningsbelopp under övergångsperioden ingå i det ersättningsansvar som anges i försäkringsbolagslagens 9 kap. 3 §.

5 §. *Försäkringsbolag som avslutar sin verksamhet.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioder för försäkringsbolag som avslutar sin verksamhet. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att på ett försäkringsbolag som avslutar sin verksamhet kan tillämpas försäkringsbolagslagen sådan den var i kraft när ändringslagen trädde i kraft. Syftet med övergångsbestämmelsen är att bolag som avslutar sin verksamhet inte ska bli tvungna att tillämpa Solvens II -bestämmelserna för en tid av endast några år. I paragrafens 2—4 mom. föreskrivs om förfarandet då försäkringsbolag avslutar sin verksamhet. Rätten att använda sig av övergångsbestämmelser kan återtas, ifall Finansinspektionen har välgrundad anledning att, på basis av försäkringsbolagets utredning av de åtgärder som tagits för att avveckla verksamheten, konstatera att tillräckliga framsteg inte gjorts. Finansinspektionen ska utvärdera genomförda åtgärder i förhållande till målsättningen att upphöra med verksamheten. I enlighet med direktivet förutsätts att Finansinspektionen inte är övertygad om försäkringsbolagets framsteg i att avveckla sin verksamhet, och därför förbjuder bolaget att tillämpa övergångsbestämmelserna. Paragrafen är baserad på direktivets artiklar 308b.1—308b.4.

6 §. *Sändande av information.* I denna paragraf föreskrivs i enlighet med direktivets artiklar 308b.5—308b.8 om försäkringsbolags och försäkringsgruppers avvikande rapporteringstider åren 2016, 2017 och 2018.

7 §. *Klassificering av kapitalbasmedel.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioden när det är fråga om klassificering av kapitalbasmedel. Vissa tillgångsposter som innan Solvens II -bestämmelserna trädde i kraft åtminstone delvis kunde hänföras till verksamhetskapitalet, ska placeras i nivå 1 eller 2 för en tid av högst 10 år. Syftet med övergångsbestämmelserna är att ge bolagen tid att anpassa tillgångsposterna till den nya regleringsramen. Paragrafen är baserad på direktivets artiklar 308 b.9 och 308 b.10.

8 §. *Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioderna vid beräkning av kapitalkravet för koncentrationsrisken och räntemarginalrisken. Vid beräkningen av dessa kapitalkrav ska till utgången av 2019 användas sänkta parametrar för fordringar på EU-staters regeringar eller centralbanker som anges i en annan valuta än respektive lands valuta. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 308b.12.

9 §. *Aktiekursrisk.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioden för beräkning av kapitalkravet för aktiekursrisken. På vissa grupper av aktier kan tillämpas ett lägre kapitalkrav som succesivt under sju år stiger till den nivå som anges i kommissionens förordning. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 308b.13.

10 §. *Uppfyllelse av solvenskapitalkravet.* I denna paragraf föreskrivs om övergångsperioden för uppfyllelse av solvenskapitalkravet. Om försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet då Solvens II -bestämmelserna träder i kraft men uppfyller verksamhetskapitalkravet innan Solvens II -bestämmelserna träder i kraft har bolaget två år på sig att uppfylla solvenskapitalkravet. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 308b.14.

11 §. *Justering av räntesatsen för livförsäkring.* I denna paragraf föreskrivs om justering av räntesatsen för livförsäkring. Med hjälp av justeringen kan ett livförsäkringsbolag under vissa villkor succesivt under femton år övergå från den diskonteringsränta som användes före Solvens II -direktivet till ett förräntningsförfarande i enlighet med direktivet.

I paragrafens 2 mom. avses med avtal på vilka den justerade räntesatsen kan användas för det första livförsäkrings- och pensionsförsäkringsavtal som ingåtts innan ändringslagen trätt i kraft samt sådana andra innan ändringslagen trätt i kraft ingångna personförsäkringsavtal, enligt vilkas villkor försäkringsbolaget inte har förbehållit sig rätt att på någon i försäkringsavtalet angiven grund ändra premie- eller andra avtalsvillkor. Med avtal på vilka den justerade räntesatsen kan användas avses för det andra sådana andra försäkringar än personförsäkringar och pensionsförsäkringar vilkas premie- eller övriga villkor kan ändras i enlighet med försäkringsavtalslagens 20 a § 1 mom., ända till början av den första premieperioden efter att denna ändringslag trätt i kraft eller, om premieperioden inte avtalats, till den 31 december 2016.

Paragrafen är baserad på direktivets artikel 308c.

12 §. *Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden.* I denna paragraf föreskrivs om avdrag för försäkringstekniska avsättningar. Med hjälp av avdraget kan försäkringsbolaget under en period på femton år succesivt övergå från att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna i enlighet med de grunder som gällde innan Solvens II -bestämmelserna trädde i kraft till att beräkna dem i enlighet med Solvens II -bestämmelserna. Avdraget kan utnyttjas på försäkringsgrupper.

Paragrafen är baserad på direktivets artikel 308d. Enligt artikeln ska de försäkringstekniska avsättningarna innan Solvens II -bestämmelserna trätt i kraft beräknas enligt de lagar, förordningar, och administrativa bestämmelser som utfärdats med stöd av artikel 15 i skadeförsäkringsdirektivet (73/239/EEG), artikel 20 i livförsäkringsdirektivet (2002/83/EG) och artikel 32 i återförsäkringsdirektivet (2005/68/EG).

I livförsäkringsdirektivets artikel 20 föreskrivs om principerna för beräkning av tekniska avsättningar i livförsäkringsbolag. Dessa principer utgör en självständig helhet. I skadeförsäkringsdirektivets artikel 15 hänvisas till rådets direktiv om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsbolag (91/674/EEG). I återförsäkringsdirektivets artikel 32 hänvisas både till det nyss nämnda redovisningsdirektivet och till ovan nämnda artikel 20 i livförsäkringsdirektivet.

Under beredningen har framförts divergerande tolkningar av frågan om de försäkringstekniska avsättningarna enligt direktivets artikel 308d inbegriper utjämningsbeloppet eller inte.

Tolkningen att utjämningsbeloppet ingår i tillämpningsområdet för den nämnda bestämmelsen har motiverats med att bestämmelserna som nämns i hänvisningarna i direktivets artikel 308d i Finland avser försäk-

ringsbolagslagens 9 kap., social- och hälsovårdsministeriets förordning om maximiräntesatser som ska tillämpas vid beräkning av ansvarsskulden i livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag samt social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för skadeförsäkringsbolagens korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna.

Det finns tre omständigheter som talar för tolkningen att utjämningsbeloppet inte ingår i de försäkringstekniska avsättningarna enligt direktivets artikel 308d.

För det första hänvisas i Solvens II -direktivets artikel 308d inte direkt till skadeförsäkringsdirektivets artikel 15a, enligt vilken utjämningsbelopp krävs endast i samband med kreditförsäkring. I artikelns nämns inte heller utjämningsansvar eller utjämningsbelopp. Detta skiljer sig från skadeförsäkringsdirektivets artikel 15a om kreditförsäkring, där begreppen försäkringstekniska avsättningar och utjämningsansvar uttryckligen nämns. Enligt en tolkning e contrario avser Solvens II -direktivets artikel 308 d inte utjämningsbelopp.

För det andra kan det konstateras att de försäkringstekniska avsättningarna enligt direktivets artikel 308d inte ska beräknas på basis av författningar som utfärdats med stöd av redovisningsdirektivet för försäkringsföretag. I Finland har med stöd av redovisningsdirektivet för försäkringsföretag genom social- och hälsovårdsministeriets förordning utfärdats bestämmelser om hur utjämningsbelopp ska tas upp i bokslutet.

För det tredje måste det i fråga om de hänvisningar i Solvens II -direktivets artikel 308d som gäller annat än kreditförsäkring konstateras att det i artikel 15 i skadeförsäkringsdirektivet (73/239/EEG), artikel 20 i livförsäkringsdirektivet (2002/83(EG) och artikel 32 i återförsäkringsdirektivet (2005/68/EG) inte föreskrivs om utjämningsbelopp för Finlands vidkommande. De grundläggande nationella bestämmelserna om utjämningsbelopp tillkom redan på 1950-talet (Arbetsgruppen för utredning av utjämningsbelopp 2008:35, s. 20). Till andra delar än de som gäller utjämningsbelopp är bestämmelserna om försäkringstekniska avsättningar baserade på skade- och livförsäkringsdirektiven. I försäkringsbolagslagens gällande 9 kap. föreskrivs om ansvarsskuld. Definitionerna av begreppen premieansvar och ersättningsansvar i 9 kap. 2 och 3 § är baserade på livförsäkringsdirektivets artikel 20 samt på artiklarna 57, 58 och 60 i redovisningsdirektivet för försäkringsföretag. Preciserande bestämmelser om beräkning av livförsäkringsbolags ansvarsskuld finns i försäkringsbolagslagens 9 kap. 7 och 8 §. Paragraferna är baserade på livförsäkringsdirektivets artikel 20. Bestämmelserna om beräkning av skadeförsäkringsbolags ansvarsskuld preciseras i 9 kap. 8 och 9 § på basis av redovisningsdirektivets artiklar 57 och 60 (RP 13/2008 rd).

Utjämningsbelopp behandlas inte i livförsäkringsdirektivets ovan nämnda artikel 20 eller i redovisningsdirektivets artiklar 57, 58 eller 60. Bestämmelserna om utjämningsbelopp, med undantag för kreditförsäkring, och om beaktande av utjämningsbeloppet som en del av ersättningsansvaret är nationella och de är inte baserade på de artiklar i livförsäkringsdirektivet, skadeförsäkringsdirektivet eller återförsäkringsdirektivet som räknas upp i Solvens II -direktivets artikel 308d.

På dessa grunder är det skäl att gå in för en restriktiv tolkning, till förmån för den förpliktade parten, av bestämmelsen enligt vilken utjämningsbeloppet inte omfattas av tillämpningsbeloppet för Solvens II -direktivets artikel 308d vid beräkning av ansvarsskulden i enlighet med de bestämmelser som gällde innan Solvens II -direktivet trädde i kraft.

I praktiken skulle en annan tolkning försätta de finländska skade- och livförsäkringsbolagen i en ojämlik ställning eftersom det i livförsäkringsdirektivets artikel 20 inte föreskrivs att utjämningsbeloppet ska beaktas som en del av ansvarsskulden i bokföringen, trots att så är fallet i fråga om skadeförsäkringsbolag. Dessutom skulle de finländska försäkringsbolagen försättas i en ojämlik ställning i förhållande till försäkringsföretagen i de medlemsstater där utjämningsbeloppet framgår av noterna till bokslutet.

13 §. *Övriga bestämmelser.* I denna paragraf föreskrivs om övriga övergångsbestämmelser. Paragrafens 1 mom. gäller finansiella instrument som är baserade på paketerade

lån, 2 mom., gruppinterna modeller, 3 och 4 mom. tillämpning av övergångsbestämmelser på försäkringsgrupper och 5 mom. kompositbolag. Paragrafen är baserad på direktivets artiklar 308b.11, 308b.15, 308b.16 och 308b.17.

1.3 Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

1 kap. **Allmänna stadganden**

2 §. *Definitioner.* I den gällande paragrafens 6 a punkt definieras begreppet återförsäkring. Det föreslås att punkten ändras i överensstämmelse med direktivets artikel 13.7 a. Enligt förslaget avses med återförsäkring verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett EES-försäkringsbolag eller av ett försäkringsbolag eller återförsäkringsbolag i tredjeland. Återförsäkringsverksamhet omfattar sålunda mottagen återförsäkring samt vidareförsäkring. Denna definition motsvarar definitionen av begreppet återförsäkringsverksamhet i försäkringsbolagslagens 1 kap. 3 §. Det har inte ansetts nödvändigt att i lagen ta in en bestämmelse motsvarande direktivets artikel 13.7 b som gäller samverkande försäkringsgivare som uppträder under namnet Lloyd's.

Det föreslås att definitionen av begreppet hemstat i paragrafens 1 mom. 7 punkten ändras i överensstämmelse med direktivets artikel 13.8. Enligt förslaget avses med hemstat vid skadeförsäkringen den stat där det försäkringsbolag som försäkrar risken har sin bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkring den stat där återförsäkringsbolaget har sin bolagsrättsliga hemort. Definitionen motsvarar den definition av begreppet i försäkringsbolagslagens 1 kap. 11 a §.

3 §. *Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet.* Paragrafens 1 mom. 1 punkten motsvarar gällande lag. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. till direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen föreslås bli ändrad till en hänvisning till Solvens II -direktivet.

2 kap. **Inledande och avslutande av verksamheten**

7 §. *En filials etableringsanmälan.* I denna paragraf föreskrivs om de uppgifter som den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i hemstaten ska tillställa Finansinspektionen i samband med anmälan om inledande av verksamheten.

I paragrafens 1 mom. föreslås en ändring som inte påverkar den svenska texten. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras så att hänvisningarna till minimisolvenskraven i direktiv 2002/83/EG och 73/239/EEG ändras så att de avser de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet. I direktivets kapitel VI avsnitten 3—5, artiklarna 87—100 och 128 föreskrivs om kapitalkrav. Ett utländskt EES-försäkringsbolag ska uppfylla de nämnda kapitalkraven och Finansinspektionen ska få ett intyg om saken från försäkringstillsynsmyndigheten i bolagets hemstat. Den föreslagna ändringen motsvarar den som föreslås i försäkringsbolagslagens 3 kap. 3 § 2 mom.

10 §. Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. I paragrafens 1 punkt hänvisas till intyg som avses i 7 § 2 mom. och därför föreslås i denna paragraf samma hänvisning till de kapitalkrav som ställs på bolag som ovan i nämnda 7 § 2 mom. Dessutom föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen. Paragrafens 2 och 3 punkt motsvarar gällande lag.

3 kap. **Tillsyn**

15 §. *Hemstatens myndighets behörighet i Finland.* I denna paragraf föreskrivs om de åtgärder som Finansinspektionen kan vidta i fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag på begäran av den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i bolagets hemstat. Det föreslås att paragrafens 2 och 3 mom. justeras så att de i dem hänvisas till de krav som ställs på försäkringstekniska avsättningar och solvens i direktivet. I bestämmelserna avses med försäkringstekniska avsättningar,

inte ansvarsskuld i bokslutet. Bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar finns i direktivets kapitel VI avsnitt 2 artiklarna 76—78 och bestämmelser om kapitalkrav finns i direktivets kapitel VI avsnitten 3—5 artiklarna 87—100 och 128.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att avyttra eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt den tillsynsansvariga myndigheten i sin hemstat inte uppfyller krav på försäkringstekniska avsättningar eller solvens i enlighet med direktivet.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar som innehas av kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, av fondbolag och fondföretag enligt lagen om placeringsfonder, av AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, av värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster och av livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen och som hänför sig till EES-försäkringsbolagets tjänstepensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt den tillsynsansvariga myndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.

I paragrafens 3 mom. föreslås dessutom en teknisk justering av hänvisningen till lagen om investeringstjänster. Vidare föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

4 kap. Inledande av verksamheten

19 §. *Koncession.* I denna paragraf föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av koncession.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att det bättre stämmer överens med direktivets artikel 162 där det föreskrivs om minimikraven för beviljande av koncession. Momentets 1—3 punkt motsvarar till innehållet gällande lag. Det föreslås att ordet ”och” efter 3 punkten stryks. Momentets 4 punkt ska i övrigt bibehållas som i den gällande lagen, men hänvisningen till grundkapital enligt 28 § ersätts med hänvisning till startkapital enligt 28 §. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i försäkringsbolagslagens 2 kap. 1 a §. Till momentets nya 5 punkt ska enligt förslaget fogas en hänvisning till solvenskraven enligt 31 §. Ett bolag kan sålunda beviljas koncession om det utöver kraven i de övriga momentet uppfyller de solvenskrav som föreskrivs i 31 §.

20 §. *Handlingar som ska fogas till koncessionsansökan.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. 1 punkten ändras så att den bättre stämmer överens med direktivets artikel 162.1 samt med de ändringar som föreslås i försäkringsbolagslagen. Ett nytt villkor utöver den gällande lagens förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning är enligt förslaget att bolaget uppfyller de krav som ställs på styrelsen i 6 kap. i försäkringsbolagslagen. Kraven på adekvata företagsstyrningssystem och aktuariefunktioner i förhållande samt arten och omfattningen av affärsverksamheten ingår i momentets 5 a punkt.

Momentets 2—5 och 6 punkt motsvarar till innehållet gällande lag. Ordet ”och” efter 6 punkten stryks. I momentets 7 punkt föreslås inga andra ändringar jämfört med gällande lag än att hänvisningen till grundkapital som avses i 28 § ersätts med en hänvisning till startkapital som föreslås i 28 §. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i 2 kap. 1 a § i försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att till momentet fogas en ny 8 punkt där det föreskrivs att en utredning om att filialen när verksamheten inleds uppfyller solvenskraven enligt 31 § ska fogas till koncessionsansökan.

6 kap. Solvens och bedrivande av verksamheten

28 §. *Filialens startkapital.* Det föreslås att benämningen ”grundkapital” i den gällande lagen ersätts med ”startkapital” liksom i paragrafens rubrik och i 3 mom. Avsikten är att understryka att tredjeländers försäkringsbolag ska uppfylla kravet redan i det skede då bolaget bildas. I direktivet används inte begreppen grundkapital och startkapital. I direktivet föreskrivs däremot om minikapitalkrav. Det föreslås att startkapitalets eurobelopp i filialer ska motsvara startkapitalets belopp i finländska försäkringsbolag. Momentet gäller också minimibeloppet av startkapitalet för skade- och livförsäkringsbolags captivebolag, trots att detta inte uttryckligen föreskrivs i lagen.

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och försäkringsverksamhet i skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt enligt 2 punkten minst 2 000 000 vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet alltid här ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro. Tredjelands captivebolag för återförsäkring ska i Finland dock ha tillgångar som uppgår till minst 1 000 000 euro. Förslaget motsvarar föreslagna 2 kap. 1 a § i försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att paragrafens 4 och 5 mom. upphävs. Finansinspektionen ska enligt förslaget inte längre ha sådana befogenheter som avses i 4 mom. att minska beloppet av ett bolags startkapital då bolaget varit verksamt i Finland i tre år. En sådan lindring kan inte anses vara motiverad med beaktande av skyddet av de försäkrade förmånerna. En sådan justering av eurobeloppen i fråga om startkapitalet som avses i 5 mom. har ingen väsentlig betydelse eftersom det i varje fall ska uppfylla solvens- och minimikapitalkraven, vilkas eurobelopp ska justeras i enlighet med direktivet. Startkapitalet har snarare ett uttryckligt samband med filialetablering, vilket innebär att det är motiverat att föreskriva om ändring av eurobeloppen genom lag och inte genom förordning. I den gällande försäkringsbolagslagen har det aldrig föreskrivits att grundkapitalets belopp ska justeras genom förordning. Någon sådan bestämmelse föreslås inte heller bli fogad till lagen.

29 §. *Säkerhet.* Det föreslås att paragrafens 1 och 2 mom. ändras så att den gällande lagens uttryck ”ska deponeras som säkerhet” ändras till ”ska sättas in som säkerhet”. Avsikten är att understryka att det uttryckligen är fråga om att sätta in startkapitalet. Dessutom föreslås i 1 mom. en sådan teknisk ändring att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras i överensstämmelse med direktivets artikel 162.2 e så att värdet av säkerheten medan verksamheten pågår alltid ska uppgå till minst en fjärdedel av minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen. Paragrafens 3 mom. upphävs som obehövligt. I paragrafens 4 mom. föreslås inga ändringar.

30 §. *Ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar.* Det föreslås att den gällande lagens paragraf om verksamhetkapital ersätts med bestämmelser om ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar. Enligt paragrafens 1 mom. har ett försäkringsbolag från tredjeland skyldighet att i fråga om sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna. Bestämmelsen motsvarar i fråga om ansvarsskulden gällande 33 § första meningen. Ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas i enlighet med bestämmelserna i 2 och 3 mom. Med avvikelse från nuläget innebär detta att ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas separat med tanke på redovisningen respektive solvensen.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 33 § andra meningen. I en filials bokföring och bokslut består ansvarsskulden av premieansvar och ersättningsansvar, i enlighet med 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen. Den föreslagna bestämmelsen innebär såtillvida en precisering jämfört med den gällande bestämmelsen att 2 mom. gäller enbart ansvarskuld i samband med bokföring och bokslut.

Enligt paragrafens 3 mom. ska de försäkringstekniska avsättningarna vid solvensberäkningen för en filial beräknas i enlighet med 10 kap. i försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen motsvarar första meningen i direktivets artikel 165.

30 a §. *Överlämnandet av beräkning som avser verksamhetskapitalet till Försäkringsinspektionen.* Det föreslås att denna paragraf upphävs så som obehövlig. Bestämmelser om kapitalkrav kommer i fortsättningen att finnas i 31 § och bestämmelser om utredningar som ska tillställas Finansinspektionen kommer att finnas i 39 §.

31 §. *Solvenskrav för filialer till tredjeländers försäkringsbolag.* Det föreslås att de gällande bestämmelserna om försäkringsbolags solvens ersätts med bestämmelser som stämmer överens med direktivet.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. beräknas en filials kapitalbasmedel i enlighet med 12 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen utifrån filialens tillgångar och skulder. För beräkning av kapitalbasmedlen ska filialens tillgångar och skulder värderas enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen. I fråga om filialens kapitalbasmedel tillämpas i övrigt bestämmelserna i 12 kap. i försäkringsbolagslagen. Dessa bestämmelser är baserade på andra och tredje meningen i direktivets artikel 165 samt på den första meningen i artikel 166.1.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav för försäkringsverksamhet som bedrivs av tredjelands försäkringsbolag i Finland ska beräknas i enlighet med 11 kap. i försäkringsbolagslagen. Vid beräkningen ska beaktas endast försäkringsverksamhet som försäkringsbolaget bedriver i Finland. Momentet är baserat på direktivets artikel 166.1 andra och tredje stycket.

I paragrafens nya 3 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att kapitalbasmedlen för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska fortlöpande kvalitativt och kvantitativt uppfylla solvenskraven enligt 2 mom. Bestämmelsen motsvarar sålunda 11 kap. 1 § 2 mom. som föreslås i försäkringsbolagslagen.

Paragrafens nya 4 mom. innehåller bestämmelser om var kapitalbasmedel motsvarande minimikapitalkravet ska finnas lokaliserade. Dessa medel som motsvarar minimikapitalkravet ska finnas i Finland och överskjutande tillgångar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 166.4.

Enligt paragrafens nya 5 mom. ska det medräkningsbara primärkapitalet enligt 12 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen för uppfyllande av minimikapitalkravet uppgå till minst hälften av det som föreskrivs i 11 kap. 4 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen. I primärkapitalet ska också inräknas säkerhet enligt 29 § i denna lag. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 166.3.

32 §. *Ansökan om avvikelse från solvensbestämmelserna.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om försäkringsbolag från tredjeländer som har ansökt om eller beviljats koncession i någon annan EES-stat utöver Finland. Ett sådant försäkringsbolag kan ansöka om Finansinspektionens förhandssamtycke till förfaranden som avses i momentets 1—3 punkt. Samtycke kan beviljas endast som en helhet avseende alla 1—3 punkter, inte en enskild punkt.

Paragrafens 1 mom. 1 punkten gäller möjligheten att beräkna det solvenskapitalkrav som anges i 31 § på grund av hela den affärsverksamhet som försäkringsbolagets filialer bedriver inom EES. Momentets 2 punkt gäller möjligheten att göra den deposition som krävs enligt 29 § endast i en av de EES-stater där försäkringsbolaget bedriver försäkringsverksamhet. Undantaget som avses i 3 punkten har att göra med lokaliseringen av primärkapital som motsvarar minimikapitalkravet. Sådana kapitalbasmedlen får finnas i vilken som helst av de EES-stater där försäkringsbolaget bedriver verksamhet. Momentet motsvarar direktivets artikel 167.1 och delvis 167.2 andra stycket.

Paragrafens nya 2 mom. innehåller bestämmelser om förfarandet för en ansökning och innehållet i den. Ett försäkringsbolag från tredjeland ska göra ansökan till Finansinspektionen och dessutom till tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där försäkringsbolaget har ansökt om eller beviljats koncession. I ansökan ska anges den myndighet som i framtiden ska utöva tillsyn av solvensen för den totala försäkringsverksamhet som utövas

av de filialer som försäkringsbolaget har etablerat inom EES. Försäkringsbolagets val av myndighet ska motiveras. Den säkerhet som avses i detta kapitels 29 § ska deponeras i den medlemsstat där försäkringsbolaget har beviljats koncession och vars myndighet som utövar tillsyn över solvensen är beläget. Momentet motsvarar direktivets artikel 167.2.

32 a §. *Finansinspektionens samtycke till avvikelse från solvensbestämmelserna.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 32 a § om Finansinspektionens samtycke. Enligt paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen ge sitt samtycke endast om förfarandet har godkänts av alla de tillsynsmyndigheter som ansökan ska riktas till. Finansinspektionen ska meddela andra behöriga tillsynsmyndigheter ifall den på grundval av anmälan utövar solvenstillsyn över hela den försäkringsrörelse som bedrivs via filialerna. Sådana förmåner som avses i 32 § 1 mom. träder i kraft från och med Finansinspektionens meddelande. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 167.3 första och andra stycket. Enligt direktivets artikel 167.3 tredje stycket ska den valda tillsynsmyndigheten från de övriga medlemsstaterna inhämta erforderliga upplysningar om den totala solvensen för de filialer företaget etablerat inom deras territorier. Det har inte ansetts vara skäl att genomföra bestämmelsen i den nationella lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen alltid återkalla sitt samtycke. Finansinspektionen ska då be berörda tillsynsmyndigheter i de övriga EES-staterna handla på samma sätt. Dessutom ska Finansinspektionen själv återkalla sitt samtycke i motsvarande situation, på begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 167.4.

33 §. *Ansvarsskuld.* Det föreslås att denna paragraf upphävs, eftersom det i fortsättningen föreskrivs om ansvarsskuld i 30 §.

34 §. *Täckning av ansvarsskuld.* Det föreslås att denna paragraf upphävs eftersom det i fortsättningen inte kommer att föreskrivas i försäkringsbolagslagen om täckning av ansvarsskuld.

35 §. *Beräkningsgrunder.* I denna paragraf föreslås en teknisk ändring för att precisera att i paragrafen avses filialer till försäkringsbolag från tredjeländer och inte försäkringsbolag från tredjeländer.

36 §. *Placering av tillgångar.* Det föreslås att gällande 36 § om fondförsäkring ändras så att i den allmänt föreskrivs om placering av tillgångar. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att vad som i 6 kap. 20 a—20 c § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om placering av tillgångar gäller också verksamhet som utländska försäkringsbolags filialer bedriver i Finland. I de nämnda paragraferna föreskrivs om aktsamhetsprincipen och diversifiering av tillgångar samt om fondförsäkringar.

7 kap. Tillsyn

39 §. *Uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen.* I denna paragraf föreskrivs om uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen för tillsynen. I gällande 39 § föreslås ändringar i 1 och 2 mom. Dessutom föreslås att hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens rubrik och moment ersätts med Finansinspektionen. Ordet ”utredningar” i paragrafens rubrik föreslås bli ersatt med ordet ”uppgifter”, för att begreppen ska stämma överens med försäkringsbolagslagen.

I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att en filial till ett försäkringsbolag ska ge in sådana uppgifter till Finansinspektionen som har samband med bokföringen och den ekonomiska ställningen. Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar enligt förslaget gällande 39 § 1 mom. till innehållet, med den skillnaden att uttrycket ”livförsäkringsbolagets redogörelse” ersätts med ”beräkningen av ansvarsskulden enligt 30 § 2 mom.”.

Paragrafens 3 mom. motsvarar innehållsmässigt 39 § 2 mom. i den gällande lagen med den skillnaden att uttrycket grundkapital som används i det gällande momentet i enlighet med den ändring som föreslås i 28 § ersätts med uttrycket startkapital, medan uttrycket ”den ställda säkerheten” i enlighet med föreslagna 29 § ersätts med uttrycket ”sätts in som säkerhet”. Vidare behöver enligt förslaget inte längre till utredningen fo-

gas ett intyg över att täckningen av ansvarsskulden motsvarar kraven i 34 §. Den gällande lagens 34 § föreslås bli upphävd eftersom det i försäkringsbolagslagen i fortsättningen inte ingår bestämmelser om täckning av ansvarsskulden. Däremot ska ett bolag i ett tredjeland utreda att en filial uppfyller kraven på försäkringstekniska avsättningar enligt 30 § 3 mom., kraven på solvens enligt 31 § och kraven på placering av tillgångar enligt 36 §. I den föreslagna bestämmelsen förutsätts inte längre att generalagenten ska tillställa utredningen till Finansinspektionen. Även andra sätt att lämna information ska vara möjliga.

40 §. *Filialens bokslut och verksamhetsberättelse.* Det föreslås att paragrafens 3 mom. i förhållande till gällande lag ska preciseras så att benämningen grundkapital i enlighet med den ändring som föreslås i 28 § ersätts med benämningen startkapital.

46 §. *Plan för återställande av en sund finansiell ställning, kortfristig finansieringsplan och höjning av kapitalkravet.* Det föreslås att denna paragraf ändras i överensstämmelse med de av direktivet föranledda ändringar som föreslås i bestämmelserna om försäkringsbolags solvens. Dessutom föreslås att paragrafens rubrik preciseras i överensstämmelse med paragrafens innehåll så att i den nämns höjning av kapitalkravet.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att, om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §, ska bolaget i enlighet med 25 kap. 6 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en kortfristig finansieringsplan. Vid bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet ska dessutom tillämpas vad som i 25 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte i enlighet med 31 § uppfyller solvenskapitalkravet ska bolaget i enlighet med 25 kap. 5 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen kräva att filialen för godkännande tillställer den en åtgärdsplan, om Finansinspektionen annars anser att de försäkrade förmånerna är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från ett tredjeland har etablerat i Finland.

Enligt paragrafens 4 mom. kan Finansinspektionen i enlighet med 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen fastställa en höjning av kapitalkravet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland. Genom bestämmelsen ersätts bestämmelsen i den gällande lagens 4 mom. om höjning av verksamhetskapitalets minimibelopp. Den gällande paragrafens 5 och 6 mom. föreslås bli upphävda eftersom de inte längre är förenliga med de solvensbestämmelser för försäkringsbolag som stämmer överens med direktivet.

Paragrafens nya 5 mom. motsvarar 7 mom. i den gällande paragrafen. I paragrafen föreslås en sådan teknisk justering att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

47 §. *Förbud att överlåta och pantsätta egendom.* Det föreslås att denna paragraf ändras i överensstämmelse med de av direktivet föranledda ändringar som föreslås i de gällande bestämmelserna om försäkringsbolags solvens. Även paragrafens skrivsätt justeras.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. 1 punkten ändras jämfört med den gällande lagens 47 § 1 mom. 1 punkten. Det föreslås att hänvisningen i gällande 34 § till täckning av ansvarsskulden ska ersättas med en hänvisning till de krav gällande ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar som enligt 30 § utöver ansvarsskuld i bokföringen och bokslutet gäller försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen. Finansinspektionen kan sålunda i syfte att trygga de försäkrade förmånerna förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt 30 § i fråga om försäkringstekniska avsättningar och ansvarsskuld.

Det föreslås att den gällande lagens 47 § 1 mom. 2 punkten ändras i överensstämmelse med den nya solvensregleringen. I den gällande lagen hänvisas till 30 § som gäller filialers verksamhetskapital. Det föreslås att denna hänvisning ändras så att den avser försäkringstekniska avsättningar. I lagförslagets 31 § föreskrivs om filialers solvens. I 47 §

1 mom. 2 punkten föreslås sålunda en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen i syfte att trygga försäkrade förmåner kan förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om försäkringsbolagets filial inte uppfyller minimikapitalkravet med tillräckligt primärkapital enligt 31 §.

Det föreslås att också paragrafens 1 mom. 3 punkten ändras i överensstämmelse med de ändringar som direktivet föranleder och som föreslås i bestämmelserna om försäkringsbolags solvens. Finansinspektionen kan sålunda förbjuda ett försäkringsföretag att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om försäkringsbolagets filial i Finland inte har en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet enligt 31 § och Finansinspektionen har anledning att anta att filialens finansiella ställning ytterligare kommer att försvagas eller om Finansinspektionen anser att filialen håller på att komma i en sådan situation.

Paragrafens 1 mom. 4 punkten motsvarar till innehållet gällande lag. Det föreslås att begreppet grundkapital i denna punkt ersätts med begreppet startkapital.

Dessutom föreslås en sådan teknisk ändring att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen,

Paragrafens 2—6 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

7 a kap. Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet

47 b §. *Tillämplig lagstiftning.* Denna paragrafs 1 mom. motsvarar gällande lag. I paragrafens 2 och 3 mom. räknas upp de undantag som innebär att lagens bestämmelser om tredjeländers försäkringsbolag inte ska tillämpas på schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att benämningen grundkapital ändras till startkapital, liksom i fråga om tredjeländers försäkringsbolag.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. ändras för det första så att på schweiziska skadeförsäkringsbolag inte ska tillämpas 20 § 1 mom. 2, 3 och 6—8 punkten i denna lag. I bestämmelsen beaktas den nya 8 punkt som föreslås bli fogad till 20 § 1 mom., dvs. en utredning om att filialen när verksamheten inleds uppfyller solvenskraven enligt 31 §. För det andra föreslås att i momentet samtidigt stryks hänvisningen till lagens 30 § i fråga om verksamhetskapital. Hänvisningen som föreslås bli upphävd ersätts med bestämmelser om ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar. För det tredje föreskrivs om tredjeländers försäkringsbolags solvens i 31 §, som stämmer överens med direktivet. Detta beaktas i förslaget. För det fjärde föreslås att till momentet också fogas en hänvisning till den nya 32 a § som föreslås i lagen i fråga om samtycke och återkallelse av samtycke. För det femte föreslås att momentets hänvisning till lagens 45 § 5 punkten ändras till en hänvisning som avser 45 §. Bestämmelsen i 45 § som avser begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession har ändrats genom lagen om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag (895/2008). Enligt den ändrade paragrafen föreskrivs i 26 och 27 i lagen om Finansinspektionen om begränsning av koncessionsenlig verksamhet och om återkallelse av koncessionen.

47 g §. *Överlåtelse av försäkringsbestånd.* I paragrafens 1 och 2 mom. regleras samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i Finland och i Schweiz i samband med överlåtelse av ett skadeförsäkringsbolags försäkringsbestånd. Det föreslås att uttrycket ”ett tillräckligt verksamhetskapital” ersätts med uttrycket ”tillräckligt solvent”. Detta är en följd av att den med direktivet förenliga regleringen av försäkringsbolagens solvens inte längre inbegriper verksamhetskapital.

I paragrafens 1 mom. är det fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet i enlighet med 66 §, dvs. då det övertagande bolaget är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag med filial i Finland. Finansinspektionen ska då innan den ger sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, hos den schweiziska myndighet som svarar för försäkringstillsynen inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 1 mom. är ett finländskt skadeförsäkringsbolag, ska Finansinspektionen på begäran ge den schweiziska försäkringstillsynsmyndigheten bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Paragrafens 3 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

Dessutom föreslås i paragrafen en sådan teknisk ändring att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen, samt vissa justeringar som inte påverkar den svenska lagtexten.

10 kap. Överlåtelse av försäkringsbestånd

65 §. *Överlåtelse av ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd.* Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar till innehållet gällande lag. Skrivsättet i dessa moment har förtydligats.

I paragrafens 3 mom. föreslås en sådan justering att Finansinspektionen ska ge den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen. Justeringen är en följd av att begreppet verksamhetskapital inte längre används i försäkringsbolagslagens 11 kap.

Motsvarande ändring föreslås i 4 mom. Den nuvarande hänvisningen till det övertagande bolagets verksamhetskapital ersätts med en hänvisning till bolagets uppfyllelse av solvenskapitalkravet.

Dessutom föreslås en sådan teknisk justering att paragrafens hänvisningar till Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 39.

66 §. *Överlåtelse av försäkringsbeståndet i försäkringsbolag från tredjeländer.* Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar till innehållet gällande lag. Skrivsättet i momenten har förtydligats.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. preciseras så att Finansinspektionen innan den ger sitt samtycke, hos den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i bolagets hemstat ska inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas uppfyller kapitalkraven som ställs i Solvens II -direktivet. Med kapitalkrav avses här solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav enligt direktivet. Bestämmelser om kapitalkrav finns i direktivets kapital VI avsnitten 3—5 artiklarna 87—100 och 128.

I paragrafens 4 mom. föreslås en sådan precisering att Finansinspektionen ska inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas är tillräckligt solvent. I förhållande till gällande lag ändras hänvisningen till verksamhetskapital till en hänvisning avseende tillräcklig solvens. Verksamhetskapital ingår inte i direktivets begreppsapparat om försäkringsbolags solvens.

Som en teknisk justering föreslås att paragrafens hänvisningar till Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen.

67 §. *Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse.* Det föreslås att denna paragraf preciseras så att hänvisningen till ett tillräckligt verksamhetskapital ersätts med uttrycket ”bolaget är tillräckligt solvent”. Begreppet verksamhetskapital ingår inte längre i direktivets bestämmelser om försäkringsbolags solvens.

Som en teknisk justering föreslås dessutom att paragrafens hänvisningar till Försäkringsinspektionen ersätts med hänvisningar till Finansinspektionen.

11 kap. Särskilda stadganden

79 §. *Sekretess.* Det föreslås att denna paragrafs 4 mom. 10 punkten ändras i överensstämmelse med försäkringsbolagslagens 30 kap. 3 § 1 mom. 10 punkten. I paragrafen hänvisas sålunda också till begreppet försäkringsgrupp enligt försäkringsbolagslagens 26 kap. Information i anslutning till grupptillsynen kan delas mellan de företag som hör till

en koncern, en grupp eller ett konglomerat. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 254.1.

1.4 Lag om försäkringsföreningar

1 kap. **Allmänna stadganden**

1 §. *I denna paragraf föreslås bestämmelser om lagens tillämpningsområde.* Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas lagen på ömsesidiga försäkringsföretag. Enligt den gällande lagen kan verksamhetsområdet omfatta 40 kommuner. I fortsättningen ska verksamheten kunna omfatta hela Finlands territorium.

Kommunsammanslagningar kommer sannolikt att leda till att kommunernas geografiska områden växer, vilket innebär att om den nuvarande regleringen bibehålls skulle föreningarnas verksamhetsområden i varje fall blir betydligt större. Bildandet av en försäkringsförening förfaller om föreningen inte registreras på det sätt som anges i 2 kap. 10 §. Paragrafens föreslagna 2 mom. begränsar verksamheten till småskalig.

Enligt momentet får en försäkringsförenings sammanlagda årliga premieinkomst inte överstiga 5 000 000 euro, och då försäkringsföreningen hör till en försäkringsgrupp får gruppens sammanlagda ansvarsskuld inte överstiga 25 000 000 euro och inte heller får andelen mottagen återförsäkring överstiga 10 procent av föreningens sammanlagda premieinkomst eller ansvarsskuld. Med försäkringsgrupp avses en grupp som definieras i försäkringsbolagslagens 26 kap. 2 §. I sin ändrade utformning omfattar paragrafen också fiskeriförsäkringsföreningar, som sålunda inte uttryckligen behöver nämnas i paragrafen.

Med ansvarsskuld avses i bestämmelsen de avsättningar som ska tas upp i bokföringen och i bokslutet men inte de avsättningar som följer av solvensberäkningarna. Om försäkringsföreningen har välgrundad anledning att anta att de gränsvärden i fråga om solvensberäkningar som avses i 1 kap. 3 b § i försäkringsbolagslagen skulle överskridas, ska föreningen göra noggrannare beräkningar enligt de bestämmelser som gäller försäkringstekniska avsättningar i försäkringsbolagslagen och meddela Finansinspektionen om saken.

Enligt Solvens II -direktivets artikel 4.1 ska direktivet inte tillämpas på ett försäkringsbolag som uppfyller samtliga följande villkor:

a) företagets årligen tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 5 miljoner euro,

b) företagets totala försäkringstekniska avsättningar brutto överstiger inte 25 miljoner euro,

c) om företaget ingår i en grupp överstiger gruppens totala försäkringstekniska avsättningar inte 25 miljoner euro,

d) företagets verksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker försäkringsrisker avseende åtagande av ansvar, kredit- och borgensförpliktelser, såvida de inte utgör underordnade risker,

e) företagets verksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade bruttopremieinkomsterna med mer än 0,5 miljoner euro, eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 2,5 miljoner euro eller de tecknande bruttopremieinkomsterna med mer än 10 procent eller de försäkringstekniska avsättningarna brutto av belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag med mer än 10 procent.

De med ovan nämnda moment förenliga begränsningarna av omfattningen av en försäkringsförenings verksamhet och av försäkringsklasserna innebär att försäkringsföreningens verksamhet faller utanför tillämpningsområdet som föreskrivs i Solvens II -direktivets artikel 4.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om något av de belopp som nämns i momentet överskrids tre år i rad ska föreningsstämman fatta ett beslut om ändring av försäkringsföreningen till ett ömsesidigt försäkringsbolag. På beslutsfattandet tillämpas bestämmelserna i 8 kap. Genom denna ändring beaktas Solvens II -direktivets artikel 4.2 där det föreskrivs att om något av de belopp som anges i 4.1 överskrids under tre på varandra följande år, ska detta direktiv tillämpas från och med det fjärde året. Enligt momentets sista mening ska föreningen utan dröjsmål underrätta

Finansinspektionen om att beloppen överskrids.

Paragrafens 3 mom. motsvarar i sak gällande 1 § 5 mom., men i momentet har gjorts tekniska justeringar till följd av ändringar i lagstiftningen. Lagen om fiskeriförsäkringsföreningar (331/1958) har upphävts genom lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012).

Paragrafens 4 mom. överensstämmer i sak med den gällande lagens 1 kap. 1 § 6 mom., men hänvisningen ska i enlighet med de föreslagna ändringarna ändras så att den avser eurobelopp som nämns i 2 mom.

3 §. Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar i sak gällande lag. I paragrafens 2 mom. föreslås en ändring som innebär att hänvisningen till en stor försäkringsförenings verksamhetskapital som är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 § ska strykas som obehövlig. Paragrafens skrivsätt har gjorts klarare.

4 §. Det föreslås att paragrafens 4 mom. upphävs eftersom det avser stora försäkringsföreningar.

I paragrafens övriga moment föreslås inga ändringar.

2 kap. Bildande av en försäkringsförening

4 §. I denna paragrafs 1 mom. föreskrivs det att fastställelse av försäkringsföreningens stadgar och ändringar i dem ska sökas hos Finansinspektionen. Bestämmelsen motsvarar till innehållet gällande lag. Det föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen i paragrafens 1 och 2 mom. ersätts med Finansinspektionen. I övrigt föreslås inga ändringar i de nämnda bestämmelserna.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket Finansinspektionen inte får fastställa stadgarna om försäkringsföreningens verksamhet vid tidpunkten för ansökan om fastställelse av stadgarna under de följande fem åren kan bedömas överskrida något av de maximala belopp som anges i 1 kap. 1 § 2 mom. Detta är baserat på Solvens II -direktivets artikel 4.3 där det föreskrivs att direktivet ska tillämpas på försäkringsföretag som förväntas överskrida något av de angivna beloppen inom de följande fem åren. Finansinspektionen ska basera sin prövning på försäkringsföreningens bedömning av hur den egna verksamheten kommer att utvecklas i fortsättningen.

5 §. Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs. I momentet föreskrivs att om föreningens verksamhet omfattar personförsäkring eller om dess verksamhetsområde omfattar flera än 25 kommuner, ska grundkapitalet uppgå till ett större belopp. Det grundkapital som avses i paragrafens 1 mom. kan anses räcka för försäkringsföreningar, eftersom försäkringsföreningarna i fortsättningen inte får bedriva personförsäkring och eftersom det i 1 kap. 1 § föreslås också andra begränsningar av verksamheten.

8 kap. Ändring av sammanslutningsform

2 §. Paragrafens 1, 3 och 4 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan lagteknisk justering som att i den hänvisas till vad som i försäkringsbolagslagens 2 kap. 6 § föreskrivs om beviljande av koncession. I den gällande lagen hänvisas felaktigt till försäkringsbolagslagens 2 kap. 5 § där det föreskrivs om skyldighet att begära utlåtande.

9 kap. Revision och särskild granskning

2 a §. I paragrafens 1 mom. föreslås en teknisk justering som inte påverkar den svenska texten.

Det föreslås att innehållet i den gällande paragrafens 2 mom. upphävs eftersom det i momentet hänvisas till den täckningsförteckning som avses i försäkringsbolagslagens 10 kap. 6 §. Den paragrafen i försäkringsbolagslagen föreslås i detta sammanhang bli upphävd, vilket innebär att det i försäkringsbolagslagen inte längre kommer att föreskrivas om en täckningsförteckning. Av den anledningen föreslås att hänvisningen till försäkringsbolagslagen stryks som obehövlig.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan lagteknisk justering att hänvisningen till 2 mom. stryks, eftersom det nuvarande innehållet i momentet föreslås bli upphävt. I övrigt mot-

svarar det föreslagna 2 mom. 3 mom. i den gällande lagen.

Det föreslagna 3 mom. motsvarar 4 mom. i den gällande lagen.

3 §. Det föreslås att paragrafens 1 och 2 mom. till innehållet upphävs eftersom det i dessa moment föreskrivs om stora försäkringsföreningars revisorer.

I paragrafens 3 mom. föreslås en sådan ändring att i momentet i fortsättningen hänvisas till en försäkringsförening i stället för till en liten försäkringsförening. Dessutom föreslås att hänvisningen till den nämnda lagens 2 § 3 punkten ändras till revisionslagen.

10 kap. Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §. Paragrafens 1, 2, 4 och 5 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

Det föreslås att den hänvisning till 10 a kap. 12 § som ingår i paragrafens 3 mom. ändras så att den avser 10 a kap. 8 §. Samtidigt föreslås vissa tekniska justeringar i paragrafen.

3 b §. I denna paragraf föreskrivs om täckning av försäkringsföreningars ansvarsskuld. I den gällande paragrafen hänvisas till försäkringsbolagslagens 10 kap. som föreslås bli upphävt i detta sammanhang. De nuvarande bestämmelserna om diversifiering i fråga om täckning av ansvarsskulden är onödigt detaljerade när det gäller små försäkringsföreningar, t.ex. fiskeriförsäkringsföreningar.

En försäkringsförening kan för närvarande placera högst fem procent av ansvarsskuldens bruttobelopp i enskilda företag och högst 10 procent i sådana enskilda fastigheter och företag vilkas aktier är föremål för offentlig handel. I syfte att säkerställa riskspridningen föreslås det att i ett enskilt objekt får placeras högst två miljoner euro, vilket motsvarar som minst åtta procent av ansvarsskuldens bruttobelopp som för närvarande är 25 miljoner euro. Denna i euro fastställda gräns innebär att försäkringsföreningen på ett bankkonto kan sätta in ett belopp som räcker för att upprätthålla likviditeten.

Från kvalitetssynpunkt kan det anses vara tillräckligt att placeringarna i fast egendom avser inteckningsbara objekt. Som exempel kan nämnas fastigheter, luftfartyg, havsgående fartyg, rätt till vattenkraft samt arrende- eller nyttjanderätter till fastigheter.

Täckningen för ansvarsskulden ska vara belägen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Förslaget baseras på att placeringarna kan avgränsas till EES-området när de utgör täckning för småskaliga föreningars ansvarsskuld.

3 c §. I den gällande paragrafen föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriets befogenheter att utfärda förordningar. I paragrafen föreskrivs det att tillgångar som utgör täckning för en försäkringsförenings ansvarsskuld ska värderas till det värde till vilket de tagits upp i föreningens bokslut.

Täckningen för ansvarsskulden värderas för närvarande till dess verkliga värde. Föreningens administrativa börda ökas på grund av att flera värderingsprinciper tillämpas samtidigt. Försäkringsföreningen kan i sin bokföring värdera finansiella instrument, placeringsfastigheter och biologiska råvaror till deras verkliga värde. Det är sålunda möjligt att också i fortsättningen till verkligt värde värdera egendom som utgör täckning för ansvarsskulden, om föreningen väljer att tillämpa denna princip för värdering av placeringstillgångarna.

Till följd av ändringar i lagstiftningen skärps bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden i någon mån i försäkringsföreningar som tillämpar den värderingsprincip som utgår från anskaffningsutgiften.

3 d §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett till innehållet nytt 1 mom. enligt vilket Finansinspektionen på ansökan av försäkringsföreningen kan tillåta att vissa tillgångar som godkänts som täckning värderas avvikande från 3 c §, om detta inte äventyrar de försäkrade förmånerna. Föreningen kan t.ex. ansöka om tillstånd att värdera egendomen till dess verkliga värde.

Enligt förslaget behöver föreningen inte längre tillställa Finansinspektionen en förteckning över täckningen av ansvarsskulden. Kontrollen av att täckningen är tillräcklig ska enligt förslaget baseras på balansräkningen och dess bilagor, som ska vara tillräckligt detaljerade för att i regel kunna läggas till grund för konstaterandet av om täckningen av ansvarsskulden, dvs. i praktiken placer-

ingarna, räcker till. Finansinspektionen kan i samband med tillsynen vid behov be att få närmare uppgifter om försäkringsföreningens placeringar.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen av välgrundad anledning i enskilda fall begränsa eller förbjuda att en viss placering räknas med i täckningen av ansvarsskulden, om den anser att placeringen äventyrar de försäkrade förmånerna.

Det föreslås att innehållet i paragrafens nuvarande 2 mom. i sak, med undantag för dess 4 och 5 punkt, blir paragrafens nya 3 mom. I momentets 4 och 5 punkt hänvisas till försäkringsbolagslagens 10 kap. som föreslås bli upphävt i detta sammanhang och därför upphävs punkterna.

4 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs. I paragrafen föreskrivs om en försäkringsförenings skyldighet att göra upp en placeringsplan. Enligt förslaget behöver försäkringsföreningarna inte längre göra upp någon sådan plan.

10 a kap. Verksamhetskapital

I den gällande lagens 10 a kap. 1 § föreskrivs att med en försäkringsförenings verksamhetskapital avses det belopp med vilket föreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, med iakttagande av vad som i 11 kap. 2—5 § i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeförsäkringsbolagets verksamhetskapital. I försäkringsbolagslagens 11 kap. 2 § föreskrivs om poster som hänförs till verksamhetkapitalet, i 3 § om särskilda villkor för kapitallån, i 4 § om begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet och i 5 § om poster som ska dras av från verksamhetskapitalet. Då de nya bestämmelserna i Solvens II -direktivet börjas tillämpa på försäkringsbolag kommer det inte längre att ställas krav på verksamhetskapital i den nuvarande formen och för försäkringsbolagen kommer det inte heller längre att beräknas något verksamhetskapital. De nämnda paragraferna i försäkringsbolagslagens 11 kap. upphävs sålunda. I fråga om försäkringsföreningar kommer den nuvarande solvensregleringen att kvarstå. De nämnda paragraferna om verksamhetskapitalet överförs sålunda från försäkringsbolagslagen till lagen om försäkringsföreningar. Det är i praktiken fråga om en teknisk ändring. Skrivsättet i bestämmelserna har dock gjorts klarare i förhållande till nuläget.

1 §. I den gällande paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till försäkringsbolagslagens 11 kap. 2—5 § ersätts med en hänvisning till detta kapitels nya 1 a—1 d §.

Det föreslås att den gällande paragrafens 2 mom. överförs till 13 § 2 mom. i detta kapitel eftersom det i den nämnda paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens rättigheter.

Den föreslagna paragrafens 2 mom. motsvarar till innehållet gällande 3 mom.

Det föreslås att den gällande paragrafens 3 och 4 mom. upphävs så som obehövliga.

1 a §. I denna paragraf föreskrivs det om poster som ska hänföras till en försäkringsförenings verksamhetskapital. En del av posterna kan utan begränsningar hänföras till verksamhetskapitalet. I fråga om vissa poster gäller de begränsningar som nämns i 1 b och 1 c §. Vissa poster kan godkännas endast med Finansinspektionens tillstånd. Paragrafen motsvarar till sitt innehåll den gällande försäkringsbolagslagens 11 kap. 2 §, med det undantaget att i paragrafen enligt förslaget anges endast poster som enligt gällande reglering kan hänföras till försäkringsföreningens verksamhetskapital.

1 b §. I denna paragraf föreskrivs om särskilda villkor för kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten. För att ett kapitallån ska kunna hänföras till försäkringsföreningens verksamhetskapital ska det uppfylla de villkor som nämns i 1 kap. 5 c § och de villkor som anges i denna paragrafs 1—3 punkt. Paragrafen motsvarar till innehållet försäkringsbolagslagens 11 kap. 3 §.

1 c §. I denna paragraf föreskrivs om kvantitativa begränsningar i fråga om poster som får hänföras till verksamhetskapitalet. Paragrafen motsvarar till innehållet försäkringsbolagslagens 11 kap. 4 §.

1 d §. I denna paragraf föreskrivs om poster som ska dras av från verksamhetskapitalet. Paragrafen motsvarar till innehållet försäkringsbolagslagens 11 kap. 5 §, med undantag för den sista punkten. Paragrafen i

fråga har tidigare i sin helhet tillämpats också på försäkringsföreningar. Enligt 11 kap. 5 § 1 mom. 10 punkten i den gällande försäkringsbolagslagen ska från försäkringsbolagets verksamhetskapital dras av det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap.; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanräkningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.

I denna punkt föreslås vissa ändringar i samband med att den överförs till lagen om försäkringsföreningar. Hänvisningen till grupptillsyn föreslås utgå på grund av att den är onödigt komplicerad. Samtidig föreskrivs det att det verkliga värdet av aktier och andelar ska dras av endast till den del som värdet överstiger tio procent av företagets bundna kapital. Avsikten med bestämmelsen är att försäkringsföreningar i en liten utsträckning ska kunna placera i företag inom finans- och försäkringsbranschen. I paragrafen föreslås dessutom även tekniska justeringar.

2 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig eftersom den gäller endast stora försäkringsföreningar.

2 a §. I den gällande paragrafen föreskrivs om minimibeloppet av små försäkringsföreningars verksamhetskapital och eget kapital. Det föreslås att paragrafen ändras så att den gäller endast försäkringsföreningar.

Enligt paragrafens 1 mom. i den gällande lagen ska verksamhetskapitalet uppgå till minst 97 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna. Enligt den gällande lagens 10 a kap. 6 § 6 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet det i euro angivna beloppet i 2 a § ändras så att det motsvarar de ändringar som skett i den allmänna prisnivån. Senast justerades eurobeloppet i denna paragraf den 14 november 2012 genom social- och hälsovårdsministeriets förordning om en höjning av vissa belopp som anges i lagen om försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar (644/2012). Eurobeloppet höjdes då till 104 000 euro. Det föreslås att det eurobelopp som anges i momentet höjs i enlighet med förordningen. Samtidigt upphävs bestämmelsen i förordningen.

3 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig eftersom den gäller endast stora försäkringsföreningar.

4 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs som obehövlig eftersom den gäller endast stora försäkringsföreningar.

5 §. I denna paragraf föreskrivs att omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna. Vidare föreslås att också placeringen av försäkringsföreningens tillgångar ska ordnas så att den tryggar de försäkrade förmånerna. Tillägget anses behövligt eftersom det i fortsättningen inte längre kommer att vara obligatoriskt att upprätta en placeringsplan.

6 §. I denna paragraf föreskrivs om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. Det föreslås att paragrafens 1 mom. upphävs. Enligt momentet har social- och hälsovårdsministeriet kunnat utfärda en förordning om justering av eurobeloppen i 3 §, som föreslås bli upphävd.

7 §. Paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet den gällande lagen. I paragrafen föreslås vissa tekniska justeringar som närmast gäller hänvisningarna.

Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 2 mom. 1 punkten till försäkringsbolagslagens 11 kap. 2 § ändras så att den avser 1 a § i detta kapitel och att hänvisningen till försäkringsbolagslagens 11 kap. 4 § ändras så att den avser 1 c § i detta kapitel. I paragrafens 2 mom. 2 punkten föreslås motsvarande justeringar som i 1 punkten. Hänvisningen i paragrafens 2 mom. 3 punkten till försäkringsbolagslagens 11 kap. 5 § föreslås bli ändrad så att den avser 1 d § i detta kapitel.

13 §. Det föreslås att 10 a kap. 1 § 2 mom. i gällande lag överförs till 13 § 2 mom. Samtidigt föreslås att hänvisningen till försäkringsbolagslagens 11 kap. 2—5 § ändras till en hänvisning till 10 a kap. 1 a—1 d § i lagen om försäkringsföreningar.

11 kap. **Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar**

Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I paragrafens 3 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till 10 a kap. 4 § som gäller stora försäkringsföreningars eget kapital stryks, eftersom den nämnda paragrafen föreslås bli upphävd. I momentet föreslås också en strykning av förbudet mot vinstutdelning, om föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om en vinstutdelning skulle leda till detta. Kraven på täckning av ansvarsskulden sammanhänger huvudsakligen med de placerade tillgångarnas kvalitativa egenskaper och huruvida de uppfylls. En försäkringsförening kan bibehålla sin solvens och likviditet trots att den inte fullt ut har iakttagit bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden. Försäkringsföreningen kan t.ex. ha placerat mera tillgångar i ett visst objekt än vad som föreskrivs.

3 §. I paragrafens 1 mom. föreslås en strykning av ordet liten, så att det i fortsättningen föreskrivs om reservfonden i en försäkringsförening. Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar gällande lag.

6 §. I paragrafens 2 mom. föreslås en strykning av hänvisningen till 10 a kap. 4 § som föreslås bli upphävd.

12 kap. **Tillsynen över försäkringsföreningarna**

3 §. En försäkringsförening kan höra till en sådan grupp som avses i försäkringsbolagslagens 26 kap. Med anledning av att bestämmelserna om försäkringsgrupper föreslås bli upphävda är det skäl att i lagen föreskriva om sådana situationer. I den föreslagna paragrafen föreskrivs att om en försäkringsförening hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen, ska på tillsynen över föreningen tillämpas den nämnda lagen, speciellt bestämmelserna i 26 kap.

6 b §. I denna paragraf föreskrivs om planer som ska tillställas Finansinspektionen i det fall att en försäkringsförenings ekonomiska situation inte uppfyller de krav som föreskrivs i lagen. I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till vad som i 10 a kap. 2 § föreskrivs om stora försäkringsföreningars verksamhetskapital stryks och att benämningen Försäkringsinspektionen samtidigt ersätts med Finansinspektionen.

I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till 10 a kap. 3 § om stora försäkringsföreningars garantibelopp stryks, liksom också hänvisningen till 10 a kap. 4 § om minimikraven. Vidare föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen ersätts med Finansinspektionen.

Paragrafens 3, 4 och 7 mom. motsvarar till innehållet gällande lag.

I paragrafens 5 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till försäkringsbolagslagens 10 kap. 2 § ändras till en hänvisning till 10 a kap. 1 a § i denna lag. Bestämmelsens skrivsätt görs klarare.

I paragrafens 6 mom. föreslås en sådan ändring att hänvisningen till 10 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen ändras till en hänvisning till 10 a kap. 1 a § i denna lag. Även momentets skrivsätt har justerats. Samtidigt föreslås att benämningen Försäkringsinspektionen i 6 och 7 mom. ersätts med Finansinspektionen.

6 c §. Det föreslås att paragrafens 1 mom. 1 punkten upphävs, eftersom i den hänvisas till de krav som enligt 10 kap. 3 a § i lagen om försäkringsföreningar ställs på täckning av ansvarsskulden, som föreslås bli upphävda i detta sammanhang. I övrigt motsvarar paragrafen gällande lag.

12 a kap. **Extra tillsyn över försäkringsgrupper**

Det föreslås att detta kapitel upphävs som obehövligt, eftersom försäkringsbolagslagens bestämmelser, speciellt i fråga om grupptillsyn i 26 kap., i fortsättningen ska tillämpas på försäkringsföreningar om de hör till en sådan grupp som avses ovan.

13 kap. **Likvidation och konkurs**

3 §. I den gällande paragrafens 3 mom. föreskrivs att om antalet försäkringstagare i fö-

reningen under två år i följd är mindre än 300, kan Finansinspektionen vidta åtgärder för att föreningen ska träda i likvidation och upplösas. Det finns ingen anledning att försätta en försäkringsförening i likvidation och upplösa den endast på grund av att den har ett litet antal medlemmar, om den i övrigt uppfyller de krav som ställs på en förenings verksamhet. Det föreslås därför att paragrafens 3 mom. upphävs.

20 §. I denna paragraf föreskrivs om avslutande av en försäkringsförenings likvidation och om fortsättande av dess verksamhet. I paragrafens 1 mom. skrivs kravet på röstmajoritet i föreningsstämman in i momentet på ett sådant sätt att bestämmelsens innehåll inte ändras. Även i övrigt motsvarar bestämmelsen till innehållet gällande lag. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan ändring att 1 punkten som gäller stora föreningar stryks som obehövlig. Samtidigt ändras skrivningen i bestämmelsen att motsvara sedvanlig meningsbyggnad. Paragrafens 3 och 4 mom. motsvarar till innehållet gällande lag. I paragrafens 4 mom. ändras Försäkringsinspektionen till Finansinspektionen.

27 §. I denna paragraf föreskrivs om försäkringsföreningars solidariska ansvar för fordringar som avses i 24 §, till den del som fordringarna inte ens efter det att delägarna har fullgjort sin skyldighet att erlägga tilläggsavgift kan betalas med den försäkringsförenings medel som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Tidigare hade en försäkringsförenings delägare obegränsat ansvar för föreningens åtaganden. Bestämmelsen om solidariskt ansvar tillkom i ett skede då delägarnas tillskottsplikt begränsades till ett belopp som motsvarade högst ett års premier. Avsikten med bestämmelsen om föreningarnas solidariska ansvar var att trygga betalningen av prioriterade fordringar och likvidationskostnader i sådana fall då enbart tillskottsplikten inte var tillräcklig.

I fortsättningen kan försäkringsföreningarna utöver fiskeriförsäkring, som de bedriver för närvarande, bedriva också annan småskalig försäkringsverksamhet. För skadeförsäkringsbolagens vidkommande gäller solidariskt ansvar endast i fråga om lagstadgade försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring och trafikförsäkringslagen, dvs. försäkringar som föreningarna inte kan bevilja. Med avvikelse från tidigare praxis kommer föreningarna i fortsättningen inte nödvändigtvis att bedriva samarbete i fasta former, utan de kan i praktiken bedriva verksamhet helt separat från övriga försäkringsföreningar. Om bestämmelsen om solidariskt ansvar bibehålls kan den dessutom utgöra en onödigt hög tröskel för att bilda nya föreningar. Av de skäl som nämns ovan finns det inte längre samma behov som tidigare att hålla kvar bestämmelsen om föreningarnas solidariska ansvar. Det föreslås därför att paragrafen upphävs.

1.5 Lag om försäkringskassor

7 kap. Försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskapital

I artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (tjänstepensionsdirektivet) föreskrivs att institut som förvaltar pensionsplaner där institutet och inte det uppdragsgivande företaget står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning eller en viss förmånsnivå ständigt, som en buffert, innehar kompletterande tillgångar utöver de tekniska avsättningarna. Enligt direktivets artikel 17.2, ska för beräkning av den lägsta storleken på de kompletterande tillgångarna bestämmelserna i artiklarna 27 och 28 i livförsäkringsdirektivet 2002/83/EEG tillämpas. Eftersom livförsäkringsdirektivet upphävs har vissa av dess bestämmelser överförts till tjänstepensionsdirektivet genom artiklarna 17a, 17b, 17c, 17d, 21a och 21b.

Ovan nämnda artikel 17 i tjänstepensionsdirektivet har i Finland genomförts i 83 s § i lagen om försäkringskassor. I paragrafen hänvisas till de paragrafer i försäkringsbolagslagens 11 kap. där det föreskrivs om livförsäkringsbolags verksamhetskapital och om beräkning av verksamhetskapitalets minimibelopp. Eftersom lagförslaget innebär att försäkringsbolagslagens 11 kap. skrivs om måste hänvisningen till försäkringsbolagslagen ändras. Därför föreslås att bestämmel-

serna i försäkringsbolagslagens 11 kap. om beräkning av tillgångarnas minimibelopp till behövliga delar överförs till lagen om försäkringskassor som 83 v—83 y §. Samtidigt fogas till kapitlet en ny 83 z § där det föreskrivs vilka åtgärder pensionskassan ska vidta om dess medel inte räcker till för att uppfylla kraven i detta kapitel.

I praktiken är det i denna lag till stor del fråga närmast om tekniska ändringar. Bestämmelsernas skrivsätt avviker från gällande lag så att man i de nya bestämmelserna hänvisar explicit till försäkringsklasser enlig lagen om försäkringsklasser, då det i den gällande lagen föreskrivs på om saken på ett allmänt plan genom de bestämmelser som gäller denna verksamhet.

83 s §. I paragrafen föreskrivs om kapitalbasen för en pensionskassa som bedriver tilläggspensionsverksamhet i enlighet med tjänstepensionsdirektivet, i sådana fall då pensionskassan står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken pensionskassan utöver den försäkringstekniska ansvarsskulden ständigt ska ha en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla det sammanräknade minimikapitalkravet för olika försäkringsklasser, beräknade i enlighet med 83 v—83 y §.Detta krav benämns kapitalbasens minimibelopp. Bestämmelsen motsvarar i sak gällande 1 mom. och gällande 11 kap. 12 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 83 s § 2 mom.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om poster som kan hänföras till pensionskassans kapitalbas. En motsvarande bestämmelse finns i tjänstepensionsdirektivets artikel 17a. Det föreslagna momentet motsvarar i sak gällande 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om poster som ska dras av från kapitalbasen. Motsvarande bestämmelse finns i tjänstepensionsdirektivets artikel 17a. Det föreslagna momentet stämmer i sak överens med gällande 11 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande 11 kap. 6 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen om Finansinspektionens rätt att förbjuda en pensionskassa att hänföra värderingsdifferenser till kassans kapitalbas. Enligt tjänstepensionsdirektivets artikel 17a får värderingsdifferenser hänföras till kapitalbasen endast med samtycke av tillsynsmyndigheten. Motsvarande bestämmelse finns också i livförsäkringsdirektivet. Eftersom i praktiken alla försäkringsföretag i Finland har värderingsdifferenser, har den ifrågavarande direktivbestämmelsen genomförts så att värderingsdifferenserna kan hänföras till verksamhetskapitalet utan tillsynsmyndighetens samtycke, men myndigheten har rätt att av särskilda skäl förbjuda användning av posten som en del av verksamhetskapitalet. Det föreslås att en bestämmelse om motsvarande förfarande i fråga om kapitalbasen nu tas in i lagen om försäkringskassor.

Paragrafens 6 mom. motsvarar gällande 83 s § 5 mom. i lagen om försäkringskassor när det gäller bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter.

83 v §. I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om beräkning av kapitalbasens minimibelopp i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 och 2. Paragrafen är baserad på tjänstepensionsdirektivets artikel 17b och motsvarar gällande 11 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

83 w §. I denna nya paragraf föreskrivs om beräkning av kapitalbasens minimibelopp i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3. Paragrafen är baserad på tjänstepensionsdirektivets artikel 17b och motsvarar gällande 11 kap. 14 § i försäkringsbolagslagen.

83 x §. I denna nya paragraf föreslås bestämmelser om kapitalbasens minimibelopp vid beräkning av de relationstal som avses i 83 v och 83 w § och med hjälp av vilka återförsäkring beaktas som en faktor som sänker kraven.

Enligt gällande 83 s § 4 mom. i lagen om försäkringskassor ska vid beräkning av en pensionskassas kapitalbas beaktas kassans avgivna återförsäkring till fullt belopp som en post som sänker kravet på kapitalbasen. Eftersom detta strider mot direktivet föreslås det att behandlingen av avgiven återförsäkring ändras i överensstämmelse med direktivet.

Paragrafen är baserad på tjänstepensionsdirektivets artikel 17b och motsvarar gällande 11 kap. 17 § i försäkringsbolagslagen.

83 y §. I denna nya paragraf föreskrivs om beräkning av kapitalbasens minimibelopp i fråga om försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2. Paragrafen är baserad på tilläggspensionsdirektivets artikel 17d. Paragrafens 1 mom. motsvarar i sak den gällande försäkringsbolagslagens 11 kap. 7 § 1 mom., medan 2 mom. motsvarar 11 kap. 8 § 1 mom., 3 mom. motsvarar 11 kap. 8 § 3 mom., 4 mom. motsvarar 11 kap. 9 § 1 mom. och 5 mom. motsvarar 11 kap. 11 §.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning om höjning av de eurobelopp som föreskrivs i paragrafen. Paragrafen är baserad på tjänstepensionsdirektivets artikel 21a och motsvarar 11 kap. 27 § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen.

83 z §. I denna nya paragraf föreskrivs om åtgärder som en pensionskassa ska vidta om dess kapitalbas enligt 83 s § 2 och 3 mom. understiger det kapitalkrav enligt 83 s § 1 mom. Enligt förslaget ska pensionskassan i ett sådant fall utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska framgå hur pensionskassan inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

I den gällande lagen om pensionskassor finns ingen uttrycklig bestämmelse om vilka åtgärder en pensionskassa ska vidta om dess kapitalbas som avses i 83 s § 2 och 3 mom. understiger det kapitalkrav som avses i 83 s § 1 mom.

Syftet med tillägget är att förtydliga regleringen. Enligt förslaget ska en sådan situation jämställas med det fall som avses i 83 e § 2 mom. Dessutom kan Finansinspektionen i enlighet med 83 e § 4 mom. vid behov meddela närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av sådana planer.

1.6 Lag om pensionsstiftelser

6 kap. **Pensionsansvaret och täckandet av det samt verksamhetskapitalet**

Artikel 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut har nationellt satts i kraft både i lagen om försäkringskassor och i lagen om pensionsstiftelser (48 e §). Det är sålunda nödvändigt att göra ändringar även i lagen om pensionsstiftelser. Det föreslås att ändringarna genomförs så att i 48 e § i lagen om pensionsstiftelser görs motsvarande ändringar som i 83 s § i lagen om försäkringskassor, men i fråga om kapitalbasens minimibelopp hänvisas till lagen om försäkringskassor. På motsvarande sätt som i fråga om lagen om försäkringskassor är det också vad beträffar lagen om pensionsstiftelser närmast fråga om tekniska ändringar.

48 e §. I denna paragraf föreskrivs att om en pensionsstiftelse, som bedriver tilläggspensionsverksamhet i enlighet med tjänstepensionsdirektivet, står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska den ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital. I paragrafen föreslås motsvarande ändringar som i 83 s § i lagen om försäkringskassor.

48 g §. I denna nya paragraf föreskrivs om de åtgärder som en pensionsstiftelse ska vidta om dess kapitalbas som avses i 48 e § 2 och 3 mom. understiger det kapitalbasens minimibelopp som avses i 48 e § 1 mom. Enligt förslaget ska pensionsstiftelsen i en sådan situation utan dröjsmål för godkännande tillställa Finansinspektionen en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Detta motsvarar det tillägg som föreslås i lagen om försäkringskassor. Ur denna plan ska framgå hur pensionsstiftelsen uppfyller kraven på kapitalbasens minimibelopp. Till planen ska dessutom fogas en utredning om hur pensionsstiftelsen inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

48 h §. Denna nya paragraf motsvarar till innehållet gällande 48 g §.

1.7 Lag om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 kap. **Allmänna stadganden**

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Paragrafens 3 mom. innehåller en förteckning över de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte ska tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. I denna proposition föreslås inte att det i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag görs ändringar motsvarande dem som till följd av Solvens II -direktivet föreslås i försäkringsbolagslagen. Därför måste det i laghänvisningarna i 3 mom. göras tekniska ändringar för att de ändringar som nu föreslås i försäkringsbolagslagen inte ska tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Den förändringen som riksdagen godkände den 21 november 2014 (RSv 117/2014 rd) har beaktats i denna proposition.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska enligt förslaget inte tillämpas följande paragrafer i försäkringsbolagslagens 1 kap.: 2 a § om Europeiska unionens lagstiftning, 3 a § om risker, 3 b § om små försäkringsbolag, 3 c § om captivebolag för försäkring, 11 a § om hemstat och 25 § om bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska inte tillämpas följande bestämmelser i försäkringsbolagslagens 2 kap.: 1 a § om startkapital, 9 b § om meddelande av uppgifter, 12 § om betalning i pengar, apport, indrivning och följder, 18 a § om risker och rapportering till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet och 18 b § om bildande av specialföretag. Till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag överförs av hänvisningstekniska skäl en bestämmelse som motsvarar försäkringsbolagslagens 2 kap. 12 §, vilket innebär att det inte längre finns något behov av att på arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpa den ifrågavarande bestämmelsen i försäkringsbolagslagen.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska inte längre tillämpas försäkringsbolagslagens 6 kap. 4 § 4 mom., som upphävts genom lagen 211/2009 och 5 mom. som gäller styrelseledamöternas behörighet, eftersom motsvarande bestämmelse överförs till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. På arbetspensionsförsäkringsbolag ska inte heller tillämpas försäkringsbolagslagens 6 kap. 8 § 5 mom., som ska upphävas och nya 6 mom. i den paragrafen som gäller allmänna krav på företagsstyrningen, 12 a § om upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning, 20 a § om aktsamhetsprincipen, 20 b § om diversifiering av tillgångar och 20 c § om fondförsäkringar.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska i fortsättningen inte tillämpas försäkringsbolagslagens 7 kap. 6 §, eftersom motsvarande bestämmelse överförs till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska i fortsättningen inte tillämpas försäkringsbolagslagens 10 kap till någon del. Däremot föreslås det att till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska överföras en bestämmelse som motsvarar försäkringsbolagslagens 10 kap. 3 § om beloppet av ansvarsskulden som ska täckas.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska i fortsättningen inte heller tillämpas försäkringsbolagslagens 11 kap. till någon del. Det föreslås att till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag överförs bestämmelser som i sak motsvarar försäkringsbolagslagens 11 kap. 23 och 28 §, dvs. de bestämmelser som tidigare tillämpades på arbetspensionsförsäkringsbolag i fråga om beräkning av verksamhetskapital och Försäkringsinspektionens befogenheter att meddela föreskrifter.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska enligt förslaget inte tillämpas försäkringsbolagslagens nya 13 a kap. som gäller bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i ett och samma försäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag ska i fortsättningen inte tillämpas 25 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen, eftersom en motsvarande bestämmelse överförs till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. På arbetspensionsförsäkringsbolag ska inte tillämpas försäkringsbolagslagens 25 kap. 3 § 2 mom. som gäller livförsäkringsbolag, 4—7 § som gäller kapitalkrav, 25 § som gäller begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten, 26 § som gäller undantag från krav på rapporteringsskyldighet när tillgångarna redovisas post för post och inte heller 27 § som gäller den information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. På arbetspensionsförsäkringsbolag ska enligt förslaget tillämpas försäkringsbolags-

lagens nya 25 kap. 8 § som i sak motsvarar gällande 11 kap. 24 § i den nämnda lagen, som för närvarande tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Hittills har bestämmelserna i försäkringsbolagslagens 26 kap. om extra tillsyn över försäkringsgrupper tillämpats på arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt förslaget ska försäkringsbolagslagens 26 kap. i fortsättningen inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. När direktivets bestämmelser om extra tillsyn över försäkringsföretag som hör till en försäkringsgrupp genomfördes ansågs det från tillsynssynpunkt vara motiverat att tillämpa grupptillsyn på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det ansågs i synnerhet vara motiverat för att förhindra att företagens kapital dubbelutnyttjas. En effektiv tillsyn ansågs förutsätta att bestämmelserna om extra tillsyn gäller samtliga försäkringsbolag som hör till en grupp i sådana fall då till samma grupp utöver arbetspensionsförsäkringsbolag hör också liv- och skadeförsäkringsbolag.

Solvens II -direktivets bestämmelser om solvensberäkning för försäkringsgrupper utgår ifrån att solvenskravet för samtliga försäkringskonglomerat som hör till gruppen ska beräknas i enlighet med Solvens II -direktivet. Direktivet ska emellertid i enlighet med artikel 9.3 dock inte tillämpas på det finländska arbetspensionsförsäkringssystemet. Eftersom på arbetspensionsförsäkringsbolagen inte heller ska tillämpas sådana bestämmelser för beräkning och klassificering av kapitalbasmedel som avses i Solvens II -direktivet är det inte ändamålsenligt att bibehålla försäkringsbolagslagens grupptillsyn som en metod för att förhindra dubbelutnyttjande av kapital. Av denna anledning är det befogat att i detta hänseende betrakta arbetspensionsförsäkringsbolag som hör till en försäkringsgrupp som företag som står utan för finanssektorn. Motsvarande tolkning görs i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, enligt vilken arbetspensionsförsäkringsbolagen hör till ett konglomerat men inte betraktas som företag inom finans- och försäkringssektorn.

Enligt gällande 16 d § 7 punkten i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska från solvenskapitalet dras av det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av begreppet ägarintresse som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen. En bestämmelse som i sak motsvarar 16 d § 7 punkten anses räcka för att förhindra dubbelutnyttjande av kapital och därför är det inte heller av tillsynsskäl befogat att tillämpa försäkringsbolagslagens 26 kap. på arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 kap. **Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag**

5 a §. Betalning i pengar, apport, indrivning och följder. I denna paragraf föreskrivs om tillämpning av försäkringsbolagslagen samt på motsvarande sätt som i den nämnda lagens 2 kap. om sätten för inbetalning av grundkapitalet. Enligt paragrafen ska på arbetspensionsförsäkringsbolag med vissa undantag tillämpas 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen.

Paragrafen motsvarar till innehållet försäkringsbolagslagens gällande 2 kap. 12 § som hittills har tillämpats på arbetspensionsförsäkringsbolag. Av hänvisningstekniska skäl är det nödvändigt att i denna lag ta in en motsvarande bestämmelse. Det är närmast fråga om en teknisk ändring.

4 kap. **Bolagets förvaltning**

9 g §. Skyldighet att anmäla förändringar i styrelsens sammansättning till Finansinspektionen. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny paragraf enligt vilken ett arbetspensionsförsäkringsbolag utan dröjsmål ska underrätta Finansinspektionen om förändringar i styrelsens sammansättning. Av anmälan ska framgå att styrelseledamöterna uppfyller de krav som lagen ställer.

Paragrafen motsvarar i sak försäkringsbolagslagens gällande 6 kap. 4 § 5 mom., som tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. För att det ska vara möjligt att hänvisa till de krav som ställs på arbetspensionsförsäkringsbolags styrelseledamöter måste be-

stämmelserna överföras till denna lag. Det är sålunda närmast fråga om en teknisk ändring.

11 §. Verkställande direktör. I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan lagteknisk justering att i momentet hänvisas till vad som i försäkringsbolagslagens 6 kap. 19 § föreskrivs om ansvariga försäkringsmatematiker. I den gällande lagen hänvisas felaktigt till försäkringsbolagslagens 6 kap. 20 §, där det föreskrivs om ansvariga försäkringsmatematikers uppgifter.

5 kap. **Revision**

13 b §. *Särskilda bestämmelser om revision av arbetspensionsförsäkringsbolag.* I denna nya paragraf föreskrivs om de delområden som den fortlöpande granskningen under räkenskapsperioden som utförs av revisorn i tillräcklig omfattning ska utsträckas till. Det är bl.a. fråga om ansvarsskulden, solvenskapitalet och placeringsverksamheten. Revisorn ska avge en berättelse om revisionen till bolagets styrelse. Dessutom föreskrivs att bolagets styrelse och förvaltningsråd minst en gång per år vid sitt sammanträde ska höra revisorn om omständigheter som framkommit vid revisionen.

Paragrafen motsvarar i sak försäkringsbolagslagens 7 kap. 6 § 1, 3 och 4 mom. som också tidigare har tillämpats på arbetspensionsförsäkringsbolag. Av hänvisningstekniska skäl anses det vara skäl att till denna lag överföra paragrafens nämnda moment. Det är närmast fråga om en teknisk ändring.

6 kap. **Ansvarsskuld**

15 §. *Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden.* Den föreslagna paragrafens 1 och 4—6 mom. motsvarar 1 och 3—5 mom. i den gällande lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. i den gällande lagen beräknas beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas genom att från ansvarsskulden dras av de poster som nämns i försäkringsbolagslagens 10 kap. 3 §. Det föreslås att försäkringsbolagslagens 10 kap. 3 § upphävs i detta sammanhang. Av denna anledning är det skäl att i denna lag ta in en bestämmelse som motsvarar försäkringsbolagslagens 10 kap. 3 § gällande beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas, till den del som de poster som anges i paragrafen är av ett sådant slag att de kan finnas hos ett arbetspensionsförsäkringsbolag. De nya 2 och 3 mom. som föreslås motsvarar i övrigt till innehållet den gällande försäkringsbolagslagens 10 kap. 3 §, utom i fråga om punkterna 4 och 5 som avser poster av ett slag som inte kan finnas hos ett arbetspensionsförsäkringsbolag. I 1 punkten stryks dessutom poster i samband med skadeförsäkringar.

7 kap. **Solvenskapital**

16 d §. *Poster som ska dras av från solvenskapitalet.* I paragrafens 1 mom. 7 punkten föreslås en sådan ändring att i den stryks hänvisningarna till försäkringsbolagslagens 26 kap. och till särskilt reglerade avdrags- och sammanräkningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning. Ändringen är nödvändig, eftersom försäkringsbolagslagens 26 kap. inte längre kommer att tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. I fortsättningen ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag sålunda från solvenskapitalet dra av det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, enbart i det fall att det mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företaget finns en sådan betydande bindning som avses i 1 kap. 10 §. På grund av de krävande villkoren för att det ska anses föreligga en betydande bindning föreligger det i praktiken endast i undantagsfall bolaget en skyldighet att dra av det verkliga värdet från sitt solvenskapital.

16 e §. *Finansinspektionens befogenheter.* I denna paragrafs 1 mom. föreslås en sådan lagteknisk justering att hänvisningen till försäkringsbolagslagens 11 kap. 24 § ändras till en hänvisning till 16 f § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Även bestämmelsens skrivsätt har gjorts klarare.

Dessutom föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. enligt vilket Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som enligt 16 a—16 d § ska hänföras till respektive dras av från solvenskapitalet

samt om vilka uppgifter som ska framgå av planer som avses i 20 §.

16 f §. *Beräkning av solvenskapitalet.* I lagen föreslås en ny paragraf om beräkning av solvenskapitalet. Paragrafens 1 mom. motsvarar i sak försäkringsbolagslagens 11 kap. 23 §, som tidigare har tillämpats på arbetspensionsförsäkringsbolag. Enligt momentet ska arbetspensionsförsäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen en beräkning varav framgår huruvida solvenskapitalkraven har uppfyllts.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om hur solvenskapitalberäkningen ska upprättas och när den ska ges in. Momentet motsvarar i sak försäkringsbolagslagens 11 kap. 28 § 2 punkten, som tidigare har tillämpats på arbetspensionsförsäkringsbolag.

11 kap. **Särskilda bestämmelser**

31 §. *Finansinspektionens tillsynsuppgifter.* Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf som i sak motsvarar försäkringsbolagslagens 25 kap. 1 § som tidigare tillämpades på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att den ifrågavarande bestämmelsen i försäkringsbolagslagen ändras i detta sammanhang, vilket innebär att det är skäl att till denna lag överföra en bestämmelse motsvarande den gällande paragrafen. Det är sålunda fråga närmast om en teknisk ändring.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen övervaka att arbetspensionsförsäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen särskilt övervaka att arbetspensionsförsäkringsbolagens solvens och de omständigheter som inverkar på den samt arbetspensionsförsäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen också övervaka finländska försäkringsholdingsammanslutningar med beaktande av bestämmelserna i försäkringsbolagslagen.

1.8 Lag om upphävande av 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Genom paragrafen upphävs 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (442/2012). I momentet föreskrivs att vid tillämpningen av 25 kap. 9 § 1 mom. 3 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag sådan den lyder när denna lag träder i kraft. Momentet behövs inte längre eftersom försäkringsbolagslagens 25 kap. 9 § föreslås bli ändrad så att den till behövliga delar stämmer överens med de ändringar som gjorts i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om ikraftträdande av lagen. Utgångspunkten i beredningen är att lagen ska träda i kraft den 1 januari 2016.

1.9 Lag om Finansinspektionen

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

4 §. *Tillsynsobjekt.* I paragrafens 2 mom. definieras begreppet auktoriserade tillsynsobjekt. Det föreslås att paragrafens 2 punkt kompletteras med ett omnämnande av specialföretag. I den nya 18 b § som föreslås i försäkringsbolagslagens 2 kap. föreskrivs om koncession för specialföretag. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 211.

6 §. *Övriga definitioner.* Det föreslås att definitionen av begreppet grupptillsyn i paragrafens 11 punkt och av begreppet konglomerat i paragrafens 12 punkt justeras till följd av de ändringar som gjorts i försäkringsbolagslagens 26 kap. Som en teknisk ändring ska begreppet grupptillsyn innehålla också grupptillsynen enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen. Med konglomerat avses i fortsättningen en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen. I samma punkt föreslås en teknisk justering som gäller kreditinstitutslagen och lagen om investeringstjänster. I övrigt motsvarar punkten gällande lag.

3 kap. **Tillsynsbefogenheter**

26 §. *Återkallande av verkssamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet.* I paragrafens

1 mom. 2 punkten föreskrivs om Finansinspektionens rätt att återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd om tillsynsobjektet inte har kunnat genomföra de åtgärder som avses i en plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i försäkringsbolagslagen. Det föreslås att hänvisningarna till försäkringsbolagslagen ska justeras i överensstämmelse med de ändringar som föreslås i försäkringsbolagslagens 25 kap. 5 och 6 § samt 26 kap. 11 §. Bestämmelsen gäller också den situationen att Europeiska centralbanken eller någon annan behörig tillståndsmyndighet framställer att tillståndet ska återkallas. I bestämmelsen stryks dessutom hänvisningarna till de paragrafer i 12 a kap. i lagen om försäkringsföreningar som föreslås bli upphävda i detta sammanhang.

I paragrafens 5 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen ska återkalla eller föreslå återkallande av ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt, om detta har försatts i konkurs eller likvidation eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Det föreslås att momentet preciseras så att bestämmelsen i enlighet med paragrafens syfte blir tillämplig också på situationen i det skedet då likvidationen inleds.

I försäkringsbolagslagens 23 kap. 5 § föreskrivs att likvidationen börjar när beslutet om den har fattats eller Finansinspektionen har utfärdat ett förordnande om den. Syftet med den gällande lagen är att inledandet av ett likvidationsförfarande samtidigt innebär att verksamhetstillståndet dras in och att ett försäkringsbolag som är försatt i likvidation inte kan ha något verksamhetstillstånd. Detta framgår bl.a. av att ett solvent försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagens 23 kap. 27 § kan avsluta likvidationen och fortsätta bedriva försäkringsverksamhet under förutsättning att bolaget på nytt ansöker om koncession med iakttagande av bestämmelserna i försäkringsbolagslagens 2 kap.

Det är skäl att ändra 26 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen på det sätt som föreslås för att lagens bestämmelse om återkallelse av koncessionen tidsmässigt ska kunna tillämpas på försäkringsbolag. Om momentet inte ändras kommer koncessionen för ett försäkringsbolag som försatts i likvidation att återkallas först i slutskedet av likvidationsförfarandet, dvs. då likvidatorerna ger sin slutredovisning.

6 kap. Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

65 b §. *Inrättande av ett tillsynskollegium.* I paragrafens 2 mom. föreslås en sådan teknisk ändring att momentet utöver kreditinstitut gäller också försäkringsföretag.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen inrätta ett tillsynskollegium också för tillsyn över försäkringskonglomerat. För att tillsynskollegiet ska kunna verka så effektivt som möjligt kan det förutsättas att endast en del av de tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet i praktiken svarar för en del av dess åtgärder.

Förslaget motsvarar direktivets artiklar 248.2 första och andra stycket samt 248.3. Till innehållet motsvarar 50 b § i lagen om Finansinspektionen direktivets artikel 248.2 tredje stycket.

65 c §. *Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet.* I denna paragraf föreslås en ändring som innebär att sådana krav ska beaktas som gäller fastställande av tillvägagångssätt i tillsynskollegiets verksamhet. Enligt direktivets artikel 248.4 ska inrättandet av och verksamheten vid kollegiet baseras på samordningsöverenskommelser som ingås av grupptillsynsmyndigheten och övriga berörda tillsynsmyndigheter. I paragrafens 1 mom. föreslås tekniska ändringar som innebär att tillämpningen av paragrafen utsträcks till att gälla även grupptillsyn över försäkringsbolag.

Det föreslås att till paragrafens 2 mom. fogas en ny 8 punkt enligt vilken de skriftliga verksamhetsprinciperna ska omfatta också beslutsförfarandena enligt 26 kap. 6, 28, 30 och 32 § samt förfaringssätt i fråga om informationsskyldighet till andra tillsynsmyndigheter enligt 26 kap. 11 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

Enligt Solvens II -direktivets artikel 248.6 är det också möjligt att fastställa förfaranden för hörande av och annat samarbete med de

tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Syftet med bestämmelsen är att förfaranden som avser enbart försäkringsverksamhet inte behöver tas med i verksamhetsprinciperna för ett tillsynskollegium avseende kreditinstitutsverksamhet. På motsvarande sätt behöver för tillsynen över försäkringsgrupper inte fastställas sådana förfaringssätt och föreskrifter om konsekvent tillämpning av solvenskraven i enlighet med momentets 3 och 7 punkt, som gäller enbart kreditinstitut. I övrigt motsvarar momentet till innehållet gällande lag om kan tillämpas också på grupptillsyn över försäkringsbolag.

Den föreslagna paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artiklar 248.1 första stycket och 248.5. Till innehållet motsvarar 50 b § i lagen om Finansinspektionen direktivets artikel 248.4 andra stycket.

67 §. *Överföring av inspektionsuppgifter.* I paragrafens 5 mom. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att delegera beslutanderätt i fråga om tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet, så som föreskrivs t.ex. i kreditinstitutslagen. Till uppräkningen av lagar i bestämmelsen ska enligt förslaget fogas också försäkringsbolagslagen, eftersom Finansinspektionen enlighet med försäkringsbolagslagens 26 kap. 7 § i fortsättningen kan ingå tillsynsavtal med andra EES-staters tillsynsmyndigheter i sådana fall som avses i paragrafen.

1.10 Lag om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

1 kap. Allmänna bestämmelser

2 §. *Definitioner.* I denna paragraf definieras de centrala begrepp som används i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Paragrafens 1 mom. 7 punkten gäller företag i försäkringsbranschen. Det föreslås att i bestämmelsen nämns också captivebolag och specialföretag som avses i försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen omfattar de nya definitionerna i försäkringsbolagslagen på så sätt att det i den nya 3 c § som föreslås bli fogad till försäkringsbolagslagens 1 kap. föreskrivs om captivebolag för försäkring, i 1 kap. 4 § 2 mom. om captivebolag för återförsäkring och i den nya 18 b § som föreslås i 2 kap. om specialföretag.

Ändringsförslaget är baserat på finanskonglomeratdirektivets ändringsdirektiv artiklarna 2.2 och 2.6 varmed bl.a. definitionerna ändras i direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat.

I paragrafens 1 mom. 14 punkten, motsvarar underpunkt a och underpunkt d den gällande lagen. I punktens underpunkt b och c föreslås en teknisk justering så att bestämmelsen som gäller extra tillsyn ersätts med grupptillsyn.

3 kap. Tillsyn över konglomeratets finansiella ställning

17 §. *Tillämpningsområdet för tillsynen över den finansiella ställningen.* I paragrafens 2 mom. föreslås en teknisk justering, där extra tillsyn över försäkringsbolag ersätts med grupptillsyn. I bestämmelsen hänvisas inte till 22 §, eftersom paragrafen upphävts tidigare.

18 §. *Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat.* Hänvisningen i paragrafens punkt g till verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp ändras till en hänvisning till kapitalbasmedel och solvenskapitalkrav, samt hänvisningen i paragrafens punkt e till verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen ändras till en hänvisning till medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som godkänns för uppfyllning av solvenskapitalkravet.

I paragrafens punkt h föreslås en ändring så att hänvisningen till verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen ändras till en hänvisning till kapitalbasmedel enligt försäkringsbolagslagens 12 kap. som kan användas för att uppfylla kapitalkravet.

20 §. *Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav.* Hänvisningen till verksamhetskapitalkrav i försäkringsbolagslagen i paragrafens 2 mom. ändras, så att hänvisningen avser krav på kapitalbasmedel som används

för kapitaltäckningen. Dessutom föreslås till momentet en hänvisning till gruppens kapitalbasmedel enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen samt till solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen. Dessutom föreslås en teknisk justering enligt vilken extra tillsyn av företag ersätts med grupptillsyn över försäkringsbolag.

21 §. *Exponeringar mot kunder.* Till momentet föreslås det fogas ett nytt 2 mom., som exkluderar sådana placeringar som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen från vad som ska betraktas som konglomeratets kundexponeringar. Risken i fråga om värdeutveckligen i fråga om sådana placeringsobjekt ligger i praktiken enbart hos kunden. Av denna anledning medför de ingen motpartsrisk för ett försäkringsbolag som hör till konglomeratet.

1.11 Lag om Finansinspektionens tillsynsavgift

4 §. *Proportionell tillsynsavgift.* I denna paragraf föreskrivs om grunderna för fastställande av proportionella tillsynsavgifter. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas benämningen specialföretag, som definieras i den nya 18 b § som föreslås i försäkringsbolagslagens 2 kap. Enligt de ändringar som föreslås i försäkringsbolagslagen och i lagen om Finansinspektionen är specialföretag auktoriserade tillsynsobjekt. Tillsynen över specialföretag, exempelvis tillståndsdokumentationen och tillsynen i enlighet med Solvens II -direktivet, kommer att för Finansinspektionens del innebära kostnader som ska täckas genom tillsynsavgiften. Den proportionella avgiften för specialföretag ska enligt förslaget bestämmas på basis av balansomslutningen. Avgiften föreslås vara 0,00284 procent av balansomslutningen. Avgiften motsvarar den avgift som tas ut hos övriga tillsynsobjekt inom försäkringsbranschen.

5 §. *Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift.* I denna paragraf föreskrivs om grundavgiften för aktörer som betalar proportionell avgift. Det föreslås att till paragrafens 1 mom. fogas ett omnämnande av specialföretag som avses i den nya 18 b § som föreslås bli fogad till försäkringsbolagslagens 2 kap. Det föreslås att grundavgiften för specialföretag ska vara 2 000 euro. Beloppet är något lägre än grundavgiften för övriga tillsynsobjekt inom försäkringsbranschen.

1.12 Lag om försäkringsavtal

2 kap. **Information om försäkringen**

9 a §. *Närmare bestämmelser och föreskrifter.* I paragrafens 1 mom. föreslås en teknisk ändring. Direktiv 2002/83/EG och dess bilaga, som det hänvisas till i momentet, upphävs då Solvens II -direktivet träder i kraft. Justitieministeriet har med stöd av momentet utfärdat en förordning om information om livförsäkring (177/2011).

I Solvens II -direktivets artiklar 183 och 184 föreskrivs om uppgifter beträffande skadeförsäkring. I artikel 185 föreskrivs om sådana uppgifter om livförsäkring som ska meddelas. Dessa bestämmelser fanns tidigare förtecknade i en bilaga till direktivet. Förteckningen över uppgifter som ska meddelas har utökats.

Det föreslås att momentets hänvisning ersätts med en hänvisning till Solvens II -direktivets artiklar 183—185. Direktivets bestämmelser innebär också att det måste göras ändringar i justitieministeriets förordning.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I akter och tekniska standarder som antagits genom kommissionens förordning finns det ett flertal bestämmelser som kompletterar Solvens II -direktivet.

Det föreslås att social- och hälsovårdsministeriet bemyndigas att utfärda en förordning om ändring av de eurobelopp som föreskrivs i 1 kap. 25 § och 11 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen samt i 83 y § i lagen om försäkringskassor, på basis av de förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska gemenskapernas statistikkontor publicerar. De ändringar som görs med den förordning som utfärdas med stöd av 83 y i la-

gen om försäkringskassor påverkar även tillämpningen av lagen om pensionsstiftelser.

Avsikten är att social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 2 kap. 19 § i den gällande försäkringsbolagslagen och 2 § 3 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag också ska utfärda en ny förordning om innehållet i verksamhetsplanen. Den gällande förordningen (621/2008) motsvarar varken till innehållet eller i fråga om begreppsapparaten artiklarna 23 och 163 i Solvens II -direktivet. Dessutom föreslås ändringar i social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringsföretags bokslut och koncernbokslut (614/2008). Dessa ändringar ska göras separat i samband med att det under år 2015 görs ändringar i bokföringslagstiftningen. Enligt försäkringsbolagslagens föreslagna 10 kap. 15 § kan social- och hälsovårdsministeriet genom förordning föreskriva närmare om förutsättningarna för tillämpning och beräkning av matchningsjustering.

Enligt förslaget till ändring av 9 a § 1 mom. i lagen om försäkringsavtal ska justitieministeriets gällande bemyndigande att utfärda förordning ändras. I fortsättningen kan genom förordning av justitieministeriet utfärdas närmare föreskrifter om meddelande av sådana uppgifter som räknas upp i Solvens II -direktivets artiklar 183—185.

Enligt förslaget ska Finansinspektionen med stöd av försäkringsbolagslagens 6 kap. 21 § bemyndigas ett meddela närmare föreskrifter om sådana meddelanden om behörigheten hos försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter, som ska tillställas den. Däremot ska Finansinspektionen i fortsättningen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om datasystem och ordnandet av datasäkerheten som en del av den operativa riskhanteringen som avses i 10 § 3 mom. men inte i fråga om intern kontroll som avses i 14 §.

Enligt försäkringsbolagslagens 8 kap. 29 § bemyndigas Finansinspektionen att meddela föreskrifter bl.a. om hur bokslut ska upprättas och tillgångar värderas. Finansinspektionen får likaså med stöd av försäkringsbolagslagens 25 kap. 24 och 25 § på det sätt som förutsätts i direktivets artikel 35.2 meddela föreskrifter om uppgifter som ska lämnas till den och om tidtabeller för lämnande av uppgifter samt bl.a. om planer för att rätta till bolagets ekonomiska situation.

Enligt förslaget har Finansinspektionen med stöd av 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag rätt att meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska ingå i åtgärdsplaner och finansieringsplaner.

Dessutom sträcker sig Finansinspektionens bemyndigande att meddela föreskrifter enligt 83 s § 5 mom. i lagen om försäkringskassor fortsättningsvis till vilka tillgångar som ska hänföras till eller vilka poster som ska dras av från kapitalbasen samt hur de beräkningar som gäller uppfyllelse av kraven på kapitalbasen ska göras och tidpunkten då beräkningarna ska vidarebefordras. Motsvarande bemyndigande att meddela föreskrifter ingår också i 48 e § 6 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

3 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna som berör vissa av Finansinspektionens befogenheter ska tillämpas den 1 april 2015 och den 1 juli 2015. I övrigt ska de träda i kraft huvudsakligen den 1 januari 2016, dvs. vid den tidpunkt då Solvens II och Omnibus II -direktiven börjar tillämpas. Lagarna ska emellertid stadfästas och publiceras då Solvens II och Omnibus II -direktiven genomförs nationellt, dvs. senast den 31 mars 2015.

Såsom ovan framgår, ska en särskild lag stiftas om ikraftträdandet och övergångsbestämmelser som gäller tillämpningen av ändringarna i försäkringsbolagslagen. De nya bestämmelserna i de övriga lagarna ska enligt förslaget börja tillämpas så snart respektive lag har trätt i kraft.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

De med tanke på lagstiftningsordningen relevanta frågorna sammanhänger antingen med Solvens II -direktivets tvingande bestämmelser eller också stämmer de överens med de principer som redan tidigare införts i försäkringslagstiftningen.

4.1 Koncession

Det föreslås att koncessionsbestämmelserna i försäkringsbolagslagens 2 kap. ändras i överensstämmelse med de tvingande bestämmelserna i Solvens II -direktivet. Det är skäl att fästa avseende vid koncessionsbestämmelserna, med tanke på näringsfriheten som föreskrivs i grundlagens 18 §. Enligt grundlagens 18 § 1 mom. har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt.

Grundlagsutskottet har ansett att näringsfrihet är huvudregeln enligt grundlagen, men att det i undantagsfall är möjligt att föreskriva om tillståndspliktig näringsverksamhet. Tillståndsplikten måste emellertid fastställas i en lag som ska uppfylla de allmänna förutsättningarna när det är fråga om begränsning av en grundläggande rättighet. Utskottet har med avseende på regleringens innehåll ansett det vara viktigt att bestämmelserna om tillståndsförutsättningarna och tillståndets varaktighet leder till att myndighetsverksamheten i tillräcklig utsträckning är förutsägbar (GrUU 67/2002 rd och GrUU 28/2001 rd). Från denna synpunkt har det bl.a. betydelse i vilken utsträckning myndighetens befogenheter bestäms i enlighet med bunden prövning eller ändamålsenlighetsprövning (GrUU 28/2000 rd).

Direktivets kapitel II innehåller tvingande bestämmelser om koncession. Dessa har till stor del implementerats i försäkringsbolagslagen redan i samband med det nationella genomförandet av tidigare direktiv. Lagförslaget innehåller inga väsentliga ändringar av de nuvarande koncessionsbestämmelserna.

Regeringen anser att de föreslagna koncessionsbestämmelserna är förenliga med näringsfriheten som tryggas i grundlagens 18 §. Tillståndsplikten när det gäller försäkringsverksamhet är baserad på behovet att trygga en störningsfri försäkringsmarknad och att främja förtroendet för försäkringsbolagen. Grundlagsutskottet har i fråga om den i förhållande till försäkringsverksamheten närliggande kreditinstitutsverksamheten konstaterat att en viss grad av myndighetskontroll är nödvändig med tanke på finansmarknadens stabilitet och kundskyddet, då medel i stor skala tas emot från allmänheten (GrUU 24/2002 rd).

4.2 Överenskommelse om tillsynen mellan behöriga tillsynsmyndigheter

Det föreslås att i försäkringsbolagslagens 26 kap. 7 § bibehålls den från direktivet härledda tvingande principen, enligt vilken det med tillsynsmyndigheterna i vederbörande stater måste kunna avtalas om det huvudsakliga tillsynsansvaret när det är fråga om multinationella grupper. Det föreslås att denna princip ska beaktas i lagen på så sätt att en finsk myndighet kan avstå från att tillämpa lagen om den kan säkerställa att en annan behörig myndighet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet åtar sig att sköta dessa uppgifter. Tillsynsmyndigheterna ska då samtycka till arrangemanget och det ska inte heller, på grund av den inom EES-området i det närmaste totalharmoniserade regleringen, finnas något särskilt skäl för att tillämpa finsk lag. I sådana fall som närmare anges i lagen kan det på motsvarande sätt vara möjligt att tillämpa lagen i andra situationer än sådana som direkt med stöd av lag hör till tillämpningsområdet för finsk lag, om en behörig finsk myndighet åtar sig att sköta uppgifterna i fråga. Det är i båda fallen fråga om vilken tillsynsmyndighet som det med tanke på tillsynens effektivitet är mest ändamålsenligt att ålägga tillsynen över ett visst företag inom gruppen.

Möjligheten att komma överens om vilken myndighet som är behörig i ett enskilt fall är beaktansvärd med tanke på grundlagens 21 §, där det föreskrivs att var och en har rätt att på behörigt sätt få sin sak behandlad av en myndighet som är behörig enligt lag. Också grundlagens 2 § 3 mom. är relevant i sammanhanget. Enligt den sist nämnda bestämmelsen ska all utövning av offentlig makt bygga på lag och lag ska noggrant iakttas i all offentlig verksamhet.

Regeringen anser att lagförslaget uppfyller kraven på en noggrann och exakt reglering och att det inte är förenat med problem vad gäller tillsynsobjektens rättssäkerhet. Av lagen framgår tillräckligt tydligt vilka avtalsparterna är, bemyndigandenas innebörd samt avtalsförutsättningarna. Grundlagsutskottet

har ansett att myndigheterna sinsemellan kan komma överens om arbetsfördelningen, med beaktande av de särdrag som multinationella tillsynsobjekt innebär för tillsynen (GrUU 17/2004 rd). Dessutom är det skäl att beakta de bestämmelser om delegering av beslutanderätt som ingår i 67 § 5 och 6 mom. i lagen om Finansinspektionen och kompletterar de bestämmelser som föreslås i försäkringsbolagslagen.

4.3 Undantag i fråga om tillämpningen av försäkringsbolagslagen

Riksdagens grundlagsutskott har i fråga om lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat inte ansett det vara helt oproblematiskt att en tillsynsmyndighet kan besluta om lagtillämpning. Regleringen gällde i sak frågan om det var möjligt att bevilja en enskild, i lag definierad aktör ett slags dispens. Enligt grundlagsutskottets åsikt var detta möjligt under vissa förutsättningar. Förutsättningarna var att de övriga centrala tillsynsmyndigheterna samtyckte till detta, att tillämpningen av lagen hade endast en ringa betydelse för syftet med regleringen, att det med tanke på syftet med regleringen inte hade varit ändamålsenligt att tillämpa lagen eller att det hade varit vilseledande att tillämpa lagen, eller också att det inte hade funnits några särskilda skäl att tillämpa lagen. Grundlagsutskottet ansåg att bestämmelserna i tillräcklig grad begränsade myndigheternas behörighet i ett sammanhang där det krävdes yrkesmässig expertis (GrUU 17/2004 rd, s. 4).

Enligt de bestämmelser som föreslås i försäkringsbolagslagens 25 kap. 25 § 1 och 2 mom. kan Finansinspektionen i enskilda fall begränsa försäkringsbolags regelbundna rapporteringsskyldighet. På motsvarande sätt föreslås i lagens 25 kap. 26 § 1 och 2 mom. bestämmelser enligt vilka Finansinspektionen i enskilda fall kan begränsa eller t.o.m. bevilja undantag från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. En förutsättning för begränsning är enligt förslaget att Finansinspektionen gör bedömningen att rapporteringen av uppgifterna skulle vara betungande, att uppgifterna skulle ha en relativt liten betydelse, att undantaget inte rubbar de berörda finanssystemens stabilitet i unionen och att försäkringsbolaget har beredskapen att tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall. En förutsättning för beviljande av undantag är att Finansinspektionen gör bedömningen att rapporteringsskyldighet post för post skulle vara oändamålsenligt. Finansinspektionens prövningsrätt är under de förutsättningar som nämns ovan tillräcklig väl avgränsad.

I fråga om försäkringsbolagslagens 25 kap. uppfyller förslaget kraven att regleringen ska vara tillräckligt avgränsad och exakt. Det finns inga särskilda skäl för rapporteringsskyldigheten i sådana situationer som nämns i bestämmelserna.

I försäkringsbolagslagens 26 kap. föreskrivs om grupptillsyn över försäkringsbolag. Till en grupp kan höra företag från flera stater. Grupptillsyn enligt försäkringsbolagslagen, lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt enligt kreditinstitutslagen och grupptillsyn i olika staters regim leder ofta till situationer där ett och samma tillsynsobjekt blir föremål för grupptillsyn enligt flera olika bestämmelser eller från flera länder eller olika bestämmelser från flera länder. Det är då viktigt att ordna med en effektiv tillsyn som eliminerar den typen av dubbleringar. En effektiv tillsyn innebär att gruppen vederbörligen står under tillsyn som en helhet, men detta innebär inte att tillsynsmyndigheterna eller tillsynsobjekten eller alla involverade parter vidtar onödiga överlappande åtgärder.

Enligt försäkringsbolagslagens 26 kap. 9 § kan Finansinspektionen besluta att lagen inte ska tillämpas på vissa försäkringsbolag eller försäkringsgrupper som avses i ifrågavarande lagrum. Det är fråga om att det på ett konglomerats holdingföretag ska tillämpas nästan motsvarande bestämmelser från tillsynssynpunkt, både enligt försäkringsbolagslagen och enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller enligt kreditinstitutslagen, i synnerhet när det är fråga om riskbaserad tillsyn. I sådana fall har tillämpningen av försäkringsbolagslagen endast en liten betydelse med tanke på regleringens effektivitet, eftersom tillsynsbestämmelserna i

de nämnda lagarna inte skiljer sig mycket från varandra.

Försäkringsbolagslagens 26 kap. 10 § 1 mom. gäller den situationen att en grupps yttersta moderföretag är beläget i någon annan EES-stat än Finland och att Finansinspektionen inte är tillsynsmyndighet för gruppen. Då ska åtminstone ett nationellt yttersta moderföretag ha sin hemort i Finland. Grupptillsynsmyndigheten har då befogenhet att vidta vissa tillsynsåtgärder och fatta vissa beslut som i princip ska iakttas också vid tillsynen över det finländska yttersta moderföretaget. Enligt den föreslagna bestämmelsen har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet för det nationellt sett yttersta moderföretaget befogenhet att fatta ett beslut om att bestämmelserna om grupptillsyn ska tillämpas endast på det nationellt sett yttersta moderföretagets finansiella ställning eller på en del av den. En förutsättning är att detta är motiverat med tanke på tillsynens effektivitet. Finansinspektionen har på det sätt som avses i momentet befogenhet att tillämpa försäkringsbolagslagens bestämmelser i sin tillsyn, till de delar som grupptillsynsmyndighetens beslut eller åtgärder inte ska tillämpas på det finländska, nationellt sett yttersta moderföretaget, eller till de delar som åtgärderna inte skulle vara effektiva. Det kan inte anses vara en motiverat att en grupptillsynsmyndighet på EES-nivå beslutar tillämpa en viss effektiv tillsynsmetod på gruppnivå och att Finansinspektionen tillämpar en annan metod på nivån av ett nationellt sett yttersta moderföretag. Det vore på motsvarande sätt oändamålsenligt att olika tillsynsmyndigheter i onödan övervakar samma delområde. Förslaget uppfyller i fråga om försäkringsbolagslagens 26 kap. kraven på en avgränsad och exakt reglering. I sådana situationer som avses i bestämmelserna är det inte motiverat att tilllämpa försäkringsbolagslagen med tanke på tillsynens effektivitet.

4.4 Bemyndiganden att utfärda författningar och föreskrifter på lägre nivå än lag

Normgivningsbemyndiganden för social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet och Finansinspektionen måste bedömas utifrån grundlagens 80 §. Dessa bestämmelsers innehåll behandlas ovan i under rubriken 2 Närmare bestämmelser och föreskrifter.

De bemyndiganden att utfärda föreskrifter som föreslås i 1 kap. 25 § och 11 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen och i 83 y § i lagen om försäkringskassor är baserade på direktivets artikel 300. Motsvarande bemyndigande att utfärda förordning ingår i försäkringsbolagslagens gällande 11 kap. 27 § 2 mom. som föreslås bli upphävt. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande bedömt denna bestämmelse och ansett att den är bunden till en tillräckligt exakt beräkningsgrund (GrUU 17/2004 rd).

I försäkringsbolagslagens 10 kap. 15 § föreskrivs närmare om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering. Direktivets bestämmelser om saken är relativt detaljerade.

I förslaget till ändring av 9 a § 1 mom. i lagen om försäkringsavtal föreskrivs att genom förordning av justitieministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om hur de uppgifter som räknas upp i artiklarna 183—185 i Solvens II -direktivet ska lämnas. Motsvarande bemyndigande ingår i den gällande lagen om försäkringsavtal. Det föreslås att bemyndigandet att utfärda normer, som gäller uppgifter om livförsäkring, utsträcks till att gälla också skadeförsäkring. Det föreslagna bemyndigandet är tillräckligt exakt och avgränsat. Den föreslagna bestämmelsen innebär att justitieministeriets normgivningsbefogenhet är bunden till bestämmelserna i de nämnda artiklarna i direktivet.

Enligt grundlagens 80 § 2 mom. kan även andra myndigheter än ministerier genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning.

Enligt propositionen bemyndigas Finansinspektionen att meddela föreskrifter. Det föreskrivs om dessa bemyndiganden i föreslagna 6 kap. 21 §, 8 kap. 29 §, 25 kap. 24 och 25 § i försäkringsbolagslagen, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag, 83 s § 6 mom. i la-

gen om försäkringskassor och i 48 e § 6 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

De ovan nämnda bestämmelserna är huvudsakligen av teknisk karaktär. Motsvarande bemyndiganden för Finansinspektionen att meddela föreskrifter ingår delvist i gällande lagar och justeringarna i bemyndigandena avser endast ändringar av teknisk karaktär. Finansinspektionen bemyndigas i fortsättningen att utfärda närmare föreskrifter om riskhanteringen som avses i 6 kap 10 § i fråga om datasystem och ordnandet av datasäkerheten som en del av den operativa riskhanteringen som avses i 10 § 3 mom. men inte i fråga om intern kontroll som avses i 14 §. Dessutom är det bemyndigande i försäkringsbolagslagen, som avser föreskrifter om centrala uppgifter och personer som sköter dem, nytt. Finansinspektionen föreslås också få i viss mån utökade befogenheter att meddela föreskrifter jämfört med gällande lag, i fråga om uppgifter som enligt försäkringsbolagslagens 25 kap. 24 och 25 § ska tillställas Finansinspektionen. Befogenheterna är tillräckligt lagbundna med beaktande av den reglerade försäkringsverksamhetens karaktär och särdrag.

Grundlagsutskottet har i flera sammanhang bedömt bestämmelser om bemyndiganden för Finansinspektionens föregångare, dvs. den förra Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen (t.ex. GrUU 17/2004 rd och GrUU 28/2008 rd samt i dem nämnda övriga utlåtanden). Utskottet har inte ansett det vara problematiskt från grundlagssynpunkt att bemyndiga dessa myndigheter på det sätt som avses i propositionen.

Av de skäl som nämns ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap. 18 §,

ändras 1 kap. 3 och 4 §, 2 kap. 2— 6 §, 12 § och mellanrubriken före 18 §, 3 kap. 3, 9, 13 och 17 §, rubriken för del II, rubriken för 6 kap., 6 kap. 4 §, 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 4 § 8 mom., 19 §, 29 § 5 punkten, rubriken för 9 kap., som överförs till del II, samt 9 kap. 1 § samt 1, 3, 4 och 12 §, rubriken för del III, 10—12 kap., 13 kap. 1 och 2 §, 14 kap. 5 §, 15 kap. 1 §, 16 kap. 5 § 3 mom. och 12 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 § 21 kap. 2, 7, 17—19 §, 22 kap. 2 §, 23 kap. 2—4 §, mellanrubriken före 25 kap. 1 § samt 1 § samt 3, 9 och 13 §, mellanrubriken före 23 § samt 24 §, 26 kap., 29 kap. 5 § 1 mom. 5 och 6 punkten samt 30 kap. 3 § 1 mom. 10 punkten,

av dem 2 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 981/2013 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 893/2008 och 981/2013, rubriken för 6 kap., 6 kap. 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 § samt 29 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 981/2013, 6 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 211/2009, 9 kap. 3 §, 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 § och 21 kap. 2 § sådana de lyder i lag 1170/2010 samt 23 kap. 2 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 893/2008, samt

fogas till 1 kap. nya 2 a §, 3 a—3 c §, till 11 § ett nytt 2 mom., till kapitlet en ny 11 a §, till 15 § ett nytt 4 mom., till 16 a §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 2 mom. och till kapitlet en ny 25 §, till 2 kap. nya 1 a §, 9 b, 18 a och 18 b §, till 3 kap. en ny 19 a §, till 6 kap. 9 §, sådan den lyder i lag 981/2013, nya 3 och 4 mom., till 11 §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 3 mom., till kapitlet en ny 12 a §, till 17 § sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 4 mom., till kapitlet nya 20 a—20 c § samt en ny mellanrubrik före dem, en ny mellanrubrik före 7 kap. 1 §, till lagen ett nytt 8 a kap., till 9 kap. en ny 5 § i stället för den 5 § som upphävts genom lag 1170/2010 samt nya 5 a—5 d §, till lagen ett nytt 13 a kap., till 23 kap. en ny mellanrubrik före 1 § och till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 120/2004 och 893/2008, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 25 kap. nya 4—8 § i stället för 4—8 § som upphävts genom lag 893/2008 och en ny mellanrubrik före 5 § samt till kapitlet nya 25—27 § som följer:

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

2 a §

Europeiska unionens lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den finns det bestämmelser om försäkringsbolag i kommissionens delegerade förordning (EG) nr x/201x om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, samt i tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen.

På sådana små försäkringsbolag som avses i 3 b § tillämpas inte vad som i kommissionens förordning och tekniska standarder föreskrivs om det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. 8—20 § och om det offentliggörande av uppgifter som avses i 8 a kap.

Definitioner

3 §

Livförsäkring, skadeförsäkring och återförsäkringsverksamhet

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (526/2008) och med *skadeförsäkring* verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den lagen.

Med *återförsäkringsverksamhet* avses verksamhet som består i att överta sådana risker som ett försäkringsbolag, återförsäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) har överlåtit.

3 a §

Risker

Med *teckningsrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.

Med *marknadsrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Med *kreditrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller räntemarginalrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.

Med *operativ risk* avses risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser.

Med *likviditetsrisk* avses risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.

Med *koncentrationsrisk* avses varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.

3 b §

Små försäkringsbolag

Med li*tet försäkringsbolag* avses, om inte annat följer av 2—4 mom., ett bolag som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets totala premieinkomst överstiger inte 5 000 000 euro per år,

2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens totala försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § överstiger inte 25 000 000 euro per år,

3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11—15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen,

4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 500 000 euro, eller de totala försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 2 500 000 euro, eller de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 10 procent eller de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 10 procent.

Ett försäkringsbolag är inte ett litet försäkringsbolag om försäkringsbolaget eller Finansinspektionen i samband med koncessionsansökan uppskattar att något av de belopp som anges i 1 mom. kommer att överskridas under de följande fem åren.

Om något av de belopp som anges i 1 mom. överskrids under tre på varandra följande år är försäkringsbolaget inte längre ett litet försäkringsbolag från ingången av det fjärde kalenderåret. Ett litet försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskridits.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla

tjänster, är bolaget inte ett litet försäkringsbolag.

Om Finansinspektionen på ansökan av försäkringsbolaget har konstaterat att inget av de belopp som anges i 1 mom. har överskridits under de tre senaste på varandra följande åren och om de inte förväntas bli överskridna under de följande fem åren, blir försäkringsbolaget ett litet försäkringsbolag från ingången av det följande kalenderåret. Försäkringsbolagets ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för Finansinspektionens bedömning.

3 c §

Captivebolag för försäkring

Med *captivebolag för försäkring* avses ett försäkringsbolag vars syfte är att försäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken captivebolaget självt hör. Som ett captivebolag för försäkring betraktas dock inte ett försäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller av ett annat företag inom finansbranschen.

4 §

Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring

Med *återförsäkringsbolag* avses ett försäkringsbolag som bedriver endast återförsäkringsverksamhet och därmed direkt sammanhängande affärsverksamhet. Om inte något annat föreskrivs i denna lag ska på ett återförsäkringsbolag tillämpas vad som föreskrivs om skadeförsäkringsbolag.

Med *captivebolag för återförsäkring* avses återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Som ett captivebolag för återförsäkring betraktas dock inte ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsbolagsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller ett annat företag inom finansbranschen.

11 §

EES-stat och tredjeland

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *tredjeland* avses en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

11 a §

Hemstat

Med *hemstat* avses vid skadeförsäkringsverksamhet den EES-stat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den EES-stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sitt bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkringsverksamhet den EES-stat där återförsäkringsbolaget har sitt bolagsrättsliga hemort.

15 §

Separationsprincipen

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *kompositbolag* avses ett livförsäkringsbolag som på något annat sätt än försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal bedriver skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2 enligt lagen om försäkringsklasser.

16 a §

Proportionalitetsprincipen

— — — — — — — — — — — — — — —

Proportionalitetsprincipen beaktas inte vid tillämpning av 2 kap. 1 a §, 8 och 9 kap. eller 27—29 kap.

25 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de föränd-

ringar i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

1 a §

Startkapital

Ett försäkringsaktiebolag ska ha ett aktiekapital och ett ömsesidigt försäkringsbolag ska ha ett garantikapital eller en grundfond (*startkapital*).

Startkapitalet ska uppgå till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet samt försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16 enligt lagen om försäkringsklasser,

2) 2 000 000 vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) 3 000 000 euro i ett återförsäkringsbolag,

4) 1 000 000 euro i ett captivebolag för återförsäkring.

I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreskrivs om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring.

2 §

Bildande av försäkringsbolag

För bildandet av ett försäkringsbolag ska upprättas ett avtal om bolagsbildning. På bildande av försäkringsbolag tillämpas i övrigt bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 1, 2 och 4 § i aktiebolagslagen. Utöver vad som föreskrivs i nämnda 2 § ska i avtalet om bildande av ett försäkringsbolag anges startkapitalets belopp.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag såsom startkapital har en grundfond ska

1) avtalet om bolagsbildning undertecknas av den som tillskjutit grundfonden med iakttagande av vad som i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen föreskrivs om aktiebolags aktieägare,

2) det penningbelopp som tillfaller det ömsesidiga försäkringsbolaget tas upp som en separat post i det bundna egna kapitalet vid tillskjutandet av grundfonden,

3) i avtalet om bolagsbildning med avvikelse från bestämmelserna uppgifterna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen nämnas den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden.

3 §

Ansökan om koncession

För bedrivande av försäkringsverksamhet ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper enligt lagen om försäkringsklasser. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass enligt den lagen.

Återförsäkringsbolag beviljas koncession i enlighet med sökandens begäran för antingen återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för alla former av återförsäkringsverksamhet.

Koncessionen är i kraft inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på begäran av sökanden också utanför samarbetsområdet.

Till koncessionsansökan ska fogas

1) en verksamhetsplan,

2) en sådan redogörelse om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 6 kap. 4 och 5 §,

3) en redogörelse för de delägare och ägare av garantiandelar som ska lämna en sådan anmälan som avses i 4 kap. 5 § samt om deras innehav,

4) en redogörelse för att bolaget kan bedriva verksamhet i enlighet med företagsstyrningssystemet enligt 6 kap.,

5) en redogörelse för att bolagets startkapital innan koncessionen beviljas uppgår till minst det belopp som anges i 2 kap. 1 a §,

6) en redogörelse för att bolaget innan koncessionen beviljas uppfyller det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,

7) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §., genom dess medräkningsbara kapitalbas enligt 12 kap. 11 §,

8) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,

9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 13 a kap. 3 §, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag, och

10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §.

Om koncessionsansökan gäller trafikförsäkring ska i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.

I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag finns bestämmelser om ett sådant försäkringsbolags koncession som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring.

4 §

Utvidgning av koncessionen

Ett försäkringsbolag ska hos Finansinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte nämns i den gällande koncessionen eller om ett försäkringsbolag som har beviljats koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ämnar bedriva försäkringsverksamhet utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till ansökan ska fogas en sådan verksamhetsplan som avses i 3 § 4 mom. 1 punkten och en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller åtminstone solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet enligt 4 § och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Ett livförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för skadeförsäkring, eller ett skadeförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för livförsäkring ska visa att det i fortsättningen uppfyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom. och att det förbinder sig att uppfylla de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Bestämmelserna i 6 § om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att inhämta yttrande

Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen inhämta ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

I den begäran om yttrande som avses i 1 mom. ska den som ger yttrandet uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet

samt de chefers lämplighet och tillförlitlighet som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att lämna de upplysningar som gäller dessa omständigheter och som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.

Koncession ska beviljas om

1) det på grundval av redogörelsen för den tilltänkta försäkringsverksamheten samt för försäkringsbolagets verksamhetsplan och delägare enligt 3 § kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper,

2) försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs på den,

3) försäkringsbolaget kan bedömas ha kapacitet att bedriva verksamhet på det sätt som företagsstyrningssystemet förutsätter,

4) försäkringsbolagets startkapital uppgår till minst det belopp som anges i 2 kap. 1 a § och försäkringsbolaget i fortsättningen uppfyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., och om

5) försäkringsbolaget enligt den utredning som lagts fram i ärendet i fortsättningen kan anses uppfylla solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Om försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan försäkra sig om att en utländsk myndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till konglomeratet inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om de beslut som gäller beviljande av koncession och återkallande av koncession.

12 §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följderna av betalningsdröjsmål i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen tillämpas också på försäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § ska

1) grundfonden i ett ömsesidigt bolag betalas i pengar,

2) av aktierna i ett försäkringsaktiebolag samt av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det startkapital som anges i 1 a § i detta kapitel.

Särskilda bestämmelser om offentliga försäkringsbolag, finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag.

Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag, finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag

18 a §

Risker och rapportering till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet

Försäkringsbolag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver finansiell återförsäkringsverksamhet måste kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

Med *finansiell återförsäkringsverksamhet* avses återförsäkring där det avtalas om att det högsta möjliga ersättningsbeloppet, till följd av en betydande försäkringsrisk och en tidsrisk i fråga om när förpliktelserna realiseras, överstiger premierna under avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp. Finansiell återförsäkring har dessutom åtminstone en av följande egenskaper:

1) uttryckligt och materiellt beaktande av pengars tidsvärde,

2) avtalsvillkor som syftar till att utjämna det ekonomiska resultat som avtalet ger parterna under dess giltighetstid i syfte att genomföra den eftersträvade risköverföringen.

18 b §

Bildande av specialföretag

Med specialföretag avses, oberoende av om det är ett registrerat aktiebolag eller inte, ett företag, annat än ett försäkringsbolag, som övertar risker från försäkringsbolag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan sådan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter.

För bildande av ett specialföretag ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession ska beviljas om specialföretaget uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i kommissionens förordning.

3 kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

3 §

Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filialer

Finansinspektionen ska inom tre månader från mottagandet av försäkringsbolagets anmälan samt all utredning som avses i 2 § sända de upplysningar som den fått till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Finansinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan försäkringsbolaget söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla Finansinspektionens avslagsbeslut. Besvär kan anföras tills Finansinspektionen har fattat beslut om att sända upplysningarna. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens

inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. som gäller bolagets ledning. Filialen kan inte etableras om Finansinspektionen har vägrat sända upplysningarna.

9 §

Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 § underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där bolaget har för avsikt att fritt tillhandahålla försäkringstjänster om försäkringsbolagets anmälan och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Finansinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg om att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver och en redogörelse för de försäkringsklasser inom vilka försäkringsbolaget har rätt att bedriva verksamhet samt en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan sökanden anföra besvär med iakttagande av bestämmelserna i 3 § 3 mom.

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. som gäller bolagets ledning. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster kan inte inledas om Finansinspektionen har vägrat att sända upplysningarna.

13 §

Tillämplig lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i 12 § tillämpas bestämmelserna i 14—18 § på direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av en sådan filial till ett skadeförsäkringsbolag som är etablerad i Schweiziska edsförbundet (*Schweiz*). Dessutom bestäms filialens startkapital och kapitalkrav enligt denna lag.

17 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om ett finländskt skadeförsäkringsbolag överlåter det schweiziska försäkringsbeståndet eller en del av det till ett försäkringsföretag som har sin hemort i Schweiz ska Finansinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts, hos den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz inhämta bekräftelse på att det övertagande företaget är tillräckligt solvent med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsföretag som har sin hemort i Schweiz och det övertagande bolaget är ett finländskt skadeförsäkringsbolag med filial i Schweiz, ska Finansinspektionen på begäran ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet i tillräcklig utsträckning uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.

19 a §

Meddelande om betydande problem i tredjeländer

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyn-

digheten om alla betydande problem som försäkringsbolag har mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland.

DEL II

Förvaltning, bokslut och offentliggörande av uppgifter

6 kap.

Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placering av tillgångar

4 §

Styrelseledamöternas behörighet

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven enligt 1—3 mom.

Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1, 3 och 4 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.

Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.

8 §

Allmänna krav på företagsstyrningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. Dessutom ska av verksamhetsprinciperna framgå grunderna för en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om bolaget använder denna. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och rapporteringsförfarandet.

— — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om de krav som ställs på försäkringsbolags företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 1 i kommissionens förordning.

9 §

Funktioner som förutsätter särskild behörighet

— — — — — — — — — — — — — — —

Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I meddelandet ska redogöras för lämpligheten och tillförlitligheten hos de personer som svarar för centrala funktioner.

Bestämmelser om uppgifter i anslutning till de centrala funktioner som avses i 11, 14, 15 och 18 § finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitten 1 och 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om de personers lämplighet och tillförlitlighet som svarar för funktioner vilka kräver särskild behörighet finns dessutom i avsnitt 3 i det kapitlet.

10 §

Riskhantering

Försäkringsbolaget ska ha ett riskhanteringssystem som avser både risker som ska ingå vid beräkning av solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 3 § och risker som inte ska beaktas vid beräkningen. Riskhanteringen ska innefatta fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen.

Försäkringsbolaget ska ha en riskhanteringsstrategi som inte får strida mot bolagets affärsstrategi.

Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:

1) beviljande av försäkringar,

2) överföring av de försäkringsrelaterade ansvarsförpliktelserna till ansvarsskulden enligt 9 kap. och till de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,

3) hantering av kapital och ansvarsförpliktelser,

4) derivatinstrument och liknande åtaganden samt andra placeringar,

5) likviditet,

6) hantering av koncentrationsrisker,

7) hantering av operativa risker,

8) återförsäkring och andra medel för riskreducering,

9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta,

10) en likviditetsplan vari prognosticeras framtida kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om en sådan justering används.

Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktelserna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillställa Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

1) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. och de kapitalbasmedel som avses i 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer,

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) hur känsliga försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalbasmedel enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,

c) effekterna av att matchningsjusteringen sätts till noll, samt

3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §,

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) effekterna av att volatilitetsjusteringen sätts till noll.

11 §

Riskhanteringsfunktion

— — — — — — — — — — — — — — —

Om försäkringsbolaget för beräkning av solvenskapitalkravet använder en intern modell som är godkänd i enlighet med 11 kap. 21 §, ska riskhanteringsfunktionen ansvara för

1) planering, testning och kvalitetssäkring av den interna modellen,

2) dokumentering av den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den,

3) analys av och rapportering om den interna modellens funktion,

4) information till styrelsen och verkställande direktören om resultaten och utvecklingen av den interna modellen och om hur insatserna för att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskrider.

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolag ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

1) bolagets totala solvensbehov,

2) fortlöpande iakttagande av kapitalkraven i 11 kap. och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i 10 kap.,

3) hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell.

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av tillämpningen av matchnings- och volatilitetsjusteringen och av övergångsåtgärderna enligt lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (/), samt

2) utan att de omständigheter som nämns i 1 punkten beaktas.

En bedömning enligt 1 mom. 3 punkten ska genomföras samtidigt som resultaten av den interna modellen anpassas till solvenskapitalkravet, om en intern modell används för beräkning av solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och i den interna modellen används ett riskmått eller en tidsperiod enligt 25 § 1 mom. i det kapitlet som avviker från riskmåttet och perioden enligt 2 § i det kapitlet.

12 a §

Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning

Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § regelbundet och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap.

Försäkringsbolaget ska rapportera till Finansinspektionen om resultaten av sin risk- och solvensbedömning.

Risk- och solvensbedömningen ska alltid beaktas i försäkringsbolagets strategiska beslut.

Försäkringsbolagets kapitalkrav enligt 11 kap. får inte baseras på en risk- och solvensbedömning av bolaget.

16 §

Utläggning på entreprenad

Ett försäkringsbolag som lägger ut sina funktioner eller sina uppgifter på entreprenad behåller trots detta ansvaret för att uppfylla att sina förpliktelser enligt lag samt enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå.

Centrala funktioner eller uppgifter får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att

1) kvaliteten hos bolagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt,

2) den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning,

3) Finansinspektionens tillsynsmöjligheter försämras, eller till att

4) försäkringstagarna, de försäkrade och ersättningstagarna får sämre service.

Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.

Avtal om att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad ska ingås skriftligen.

Bestämmelser om beaktande av vissa omständigheter i samband med entreprenadavtal finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 4 i kommissionens förordning.

17 §

Ersättningssystem

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om de principer som ska iakttas i fråga om ersättningssystemet finns

dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 5 i kommissionens förordning.

18 §

Aktuariefunktion

Försäkringsbolaget ska upprätta en aktuariefunktion.

Aktuariefunktionen ska

1) koordinera beräkningen av ansvarskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,

2) säkerställa lämpligheten hos de metoder och modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av ansvarskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,

3) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,

3 a) jämföra bästa skattningar enligt 10 kap. 6 § med den faktiska utvecklingen,

3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i sådana fall som avses i 10 kap. 11 §,

4) informera bolagets styrelse om graden av tillförlitlighet och lämplighet vid beräkningarna av ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna,

5) ge bolagets styrelse ett utlåtande om den allmänna försäkringspolicyn för tecknande av försäkring,

6) ge bolagets styrelse ett utlåtande om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringsarrangemangen,

7) bidra till att det riskhanteringssystem som avses i 10 § genomförs effektivt och delta i upprättandet av den risk- och solvensbedömning som avses i 12 §.

Aktuariefunktionen ska minst en gång om året ge styrelsen en rapport om de uppgifter som den har utfört och resultaten av dessa samt om eventuella brister och om rekommendationer för att avhjälpa bristerna.

Aktuariefunktionen ska skötas av personer som med hänsyn till riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet har tillräckliga kunskaper i försäkrings- och finansmatematik och tillräcklig yrkeskompetens.

Placering av tillgångar

20 a §

Aktsamhetsprincipen

Försäkringsbolag får placera sina tillgångar endast i egendom och finansiella instrument som är förenade med risker som bolaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera. Bolaget ska beakta dessa risker i bedömningen av sina totala solvensbehov i enlighet med 12 §.

Försäkringsbolags tillgångar ska placeras på ett sätt som garanterar säkerhet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet för portföljen som helhet.

Tillgångarna ska placeras med beaktande av arten och varaktigheten hos de förpliktelser enligt 10 kap. som följer av försäkringsavtalen. Tillgångarna ska placeras i alla försäkrades intresse, med hänsyn till bolagets offentliggjorda mål för placeringarna och övriga målsättningar. I händelse av intressekonflikter mellan bolaget och de försäkrade förmånerna ska placeringarna göras i de försäkrades intresse.

Förutom i fråga om fondförsäkringar kan derivatavtal användas, endast ifall de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Placeringar och tillgångar som inte är föremål för handel på en marknad som regleras i lagen om handel med finansiella instrument ska hållas på aktsamma nivåer.

Bestämmelser om placering av försäkringsbolags tillgångar finns dessutom i avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning.

20 b §

Diversifiering av tillgångar

Försäkringsbolagets placeringar ska vara tillräckligt diversifierade för att undvika överdriven beroende av en viss tillgång, emittent eller företagsgrupp eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskkoncentration i portföljen som helhet.

20 c §

Fondförsäkringar

På fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser ska denna paragraf tillämpas utöver 20 a §.

Försäkringstekniska avsättningar för fondförsäkringar enligt 10 kap. ska så exakt som möjligt täckas med av tillgångar som hör till placeringsobjekt som bestämmer dessa försäkringars värdeutveckling.

Värdet på tillgångsposter som hör till placeringsobjekt som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling måste fortlöpande kunna bestämmas och tillgångsposterna måste kunna omvandlas till pengar i enlighet med försäkringsvillkoren. Till de tillgångsposter som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling får inte räknas försäkringsbolagets egna aktier eller andelar.

Om fondförsäkringen innefattar försäkringsbolagets löfte om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar ska i placeringsverksamheten, i fråga om den ökning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. som följer av löftet eller förmånen, iakttas 20 a och 20 b §.

Placeringar som utgör täckning för fondförsäkningar ska hållas åtskilda från övriga tillgångar.

21 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt 4 § 4 mom. och 9 § 3 mom. ska tillställas Finansinspektionen,

2) organiseringen av sådan intern kontroll och riskhantering i försäkringsholdingsammanslutningarna som avses i 26 kap. 39 §,

3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 4 mom. samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom.,

4) förfarandena vid identifiering av kunder enligt 13 § 1 mom. och om riskhantering enligt 13 § 2 mom.,

5) meddelande om utläggning på entreprenad enligt 16 § 3 mom.

7 kap.

Revision och särskild granskning

Revision

6 §

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden enligt 9 kap., till ansvarsskulden enligt 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och till solvenskapitalet enligt 16 § i den lagen samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om andra omständigheter som framkommit i samband med revisionen.

8 kap.

Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern

4 §

Tillämpning av bokföringslagen

— — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas inte på dotter- eller intresseföretags ansvarsskuld enligt 9 kap. i denna lag eller på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Användningen av detta undantagsförfarande ska uppges i noterna till koncernbokslutet.

19 §

Värdering till verkligt värde av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar

De placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld enligt 9 kap. ska i balansräkningen tas upp skilt för sig, till verkligt värde. Förändringar i det verkliga värdet ska tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Överföringar av tillgångar mellan placeringar och de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar genomförs till verkligt värde.

29 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

— — — — — — — — — — — — — — —

5) hur ansvarsskulden enligt 9 kap. ska tas upp i det särskilda bokslut som avses i 8 kap. 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt om hur kapitalbasen enligt 12 kap. ska tas upp i samband med det särskilda bokslutet som avses i 8 kap. 24 § eller i verksamhetsberättelsen, om det finns ett behov av att meddela föreskrifter, samt

— — — — — — — — — — — — — — —

8 a kap.

Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

1 §

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2—6 §.

Försäkringsbolaget får utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som krävs enligt 2—4 §.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

En lägesrapport som avses i 1 § ska innehålla

1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till bolagets riskprofil,

3) en beskrivning av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet, separat för varje riskkategori,

4) separata beskrivningar i fråga om tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och andra skulder av underlagen och metoderna för deras värdering samt en redogörelse för betydande skillnader mellan

dessa underlag och metoder, om motsvarande poster värderas i bokslutet,

5) vid behov uppgifter om tillämpning av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om tillämpningsområdet samt om effekterna av att justeringarna eventuellt sätts till noll.

Lägesrapporten ska också innehålla en beskrivning av dispositionen av kapitalet, som tar upp åtminstone

1) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,

2) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,

3) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln enligt 11 kap. 7 § och de antaganden som ligger till grund för den interna modell som företaget använder vid beräkningen av solvenskapitalkravet, och

4) en redogörelse för avvikelsens storlek, ursprung, följder och för eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits, om minimikapitalkravet inte uppfyllts eller solvenskapitalkravet har inte uppfyllts till väsentliga delar under rapporteringsperioden, även om avvikelsen senare rättats till.

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten ska separat framgå

1) det solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap.,

2) höjning av kapitalkrav som ålagts enligt 25 kap. 4 § eller effekten av de bolagsspecifika parametrar som försäkringsbolaget ska använda i enlighet med 11 kap. 18 §,

3) ett sammandrag av Finansinspektionens skäl för att ålägga försäkringsbolaget höjning av kapitalkravet enligt 2 punkten eller användning av bolagsspecifika parametrar enligt 2 punkten.

Om Finansinspektionen i ett senare skede gör en separat uppskattning av det slutliga beloppet för solvenskapitalkravet, i samband med offentliggörandet av lägesrapporten ska ett försäkringsbolag meddela att solvenskapitalkravets belopp blir slutgiltigt efter att Finansinspektionen gjort sin uppskattning.

5 §

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 2 mom. får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

Försäkringsbolaget ska i lägesrapportering om solvens och finansiell ställning ange att information inte offentliggjorts, med uppgift om skälen till detta.

6 §

Uppdatering av lägesrapporten på grund av en betydande förändring

Försäkringsbolaget ska uppdatera lägesrapportens uppgifter om bolagets solvens och finansiella ställning om det inträffar en betydande förändring som inverkar väsentligt på de uppgifter som tidigare offentliggjorts. Försäkringsbolaget ska offentliggöra information om förändringen och följderna av denna.

Informationen ska uppdateras och offentliggöras omedelbart alltid då

1) minimikapitalkravet inte längre är uppfyllt och Finansinspektionen antingen bedömer att försäkringsbolaget inte kommer att kunna överlämna någon kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § eller inte då Finansinspektionen erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då det framkom att minimikapitalkravet inte uppfyllts, eller

2) det har skett ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet och Finansinspektionen inte inom två månader från det datum då underlåtelsen upptäcktes har erhållit någon plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 §.

Om kapitalkraven inte har uppfyllts ska Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget omedelbart offentliggör en utredning varav framgår

1) i vilken utsträckning kapitalkravet inte har uppfyllts,

2) orsaker till och följderna av att kravet inte uppfyllts,

3) vilka korrigerande åtgärder bolaget har vidtagit.

Om försäkringsbolaget trots planen inte har korrigerat avvikelsen från minimikapitalkravet inom tre månader från det att den konstaterats eller avvikelsen från solvenskapitalkravet inom sex månader från det att den konstaterats, ska försäkringsbolaget offentliggöra avvikelsen vid utgången av tidsfristen. Försäkringsbolaget ska samtidigt offentliggöra uppgifter om omständigheter som avses i 3 mom. samt om eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

9 kap.

Ansvarsskuld i bokföringen

1 §

Ansvarsskuld i bokföringen

I detta kapitel är ansvarsskuld det ansvar som uppkommer till följd av ett försäkringsbolags försäkringsavtal. Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också ansvar som uppkommer till följd av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget ska ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden ska alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal.

Om Finansinspektionen har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan Finansinspektionen kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för skadeförsäkring fastställs på förhand.

3 §

Ersättningsansvar

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall samt i ett skadeförsäkringsbolag dessutom ett utjämningsbelopp enligt 4 §.

4 §

Utjämningsbelopp

Med *utjämningsbelopp* avses ett för skaderika år ackumulerat belopp. Utjämningsbeloppet har ett minimibelopp, ett maximibelopp och ett målbelopp.

Ett skadeförsäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet. Försäkringsbolaget ska ansöka om Finansinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna.

5 §

Utjämningsbeloppets målbelopp

Om försäkringsbolagets solvenskapitalkrav beräknas med den standardformel som avses i 11 kap. är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som beloppet av det primära solvenskapitalkravet enligt en sådan standardformel som beaktar endast de kapitalkrav som hänför sig till försäkringsriskmodulerna

samt motpartsrisken i fråga om det kapitalkrav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring.

Om solvenskapitalkravet helt eller delvis beräknas med den interna modell som avses i 11 kap., är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som solvenskapitalkravet enligt en sådan modell som bolaget använder med beaktande av samma risker som vid en beräkning enligt 1 mom.

5 a §

Utjämningsbeloppets minimibelopp och maximibelopp

Utjämningsbeloppets minimibelopp är noll.

Utjämningsbeloppets maximibelopp är fyra gånger det målbelopp som föreskrivs i 5 §. Utjämningsbeloppets maximibelopp är dock 10 gånger målbeloppet när det är fråga om ett försäkringsbolag som huvudsakligen bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder enligt vilka utjämningsbeloppet inte överskrider målbeloppet.

5 b §

Överföring av utjämningsbelopp

Med *överföring av utjämningsbelopp* avses ökning eller minskning av utjämningsbeloppet under en räkenskapsperiod.

Överföring av utjämningsbelopp under en räkenskapsperiod baseras på skadeförsäkringsbolagets korrigerade skadekvot och korrigerade premieintäkter. Skadeförsäkringsbolaget ska i beräkningsgrunden för utjämningsbeloppet fastställa en skadekvot för ökning och en skadekvot för minskning av utjämningsbeloppet. Om den korrigerade skadekvoten underskrider ökningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet ökas. Om den korrigerade skadekvoten överskrider minskningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet minskas. Ökningsskadekvoten får inte vara större än minskningsskadekvoten.

Öknings- och minskningsskadekvoterna ska väljas så att den på bolagets prognos för försäkringsrörelsen och fördelningen av ersättningskostnaderna baserade uppskattningen av utvecklingen av utjämningsbeloppet leder till att en ökning som motsvarar målbeloppet nås tidigast inom 10 och senast inom 20 år.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 2 mom. kan öknings- och minskningsskadekvoterna för sådana små försäkringsbolag som avses i 1 kap. 3 b § bindas till den genomsnittliga korrigerade skadekvoten under tidigare år.

5 c §

Ränta på utjämningsbelopp

I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Räntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.

5 d §

Beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet då försäkringsbolaget befinner sig i en specifik situation

Om ett försäkringsbolag inte längre tecknar ny försäkringsrörelse eller dess korrigerade skadekvot annars inte ger en korrekt bild av bolagets teckningsrisker, kan Finansinspektionen för försäkringsbolaget fastställa sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet att i stället för den korrigerade skadekvoten och de korrigerade premieintäkterna vid överföring av utjämningsbeloppet används andra storheter som bättre beskriver försäkringsbolagets teckningsrisker.

12 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

1) beräkningsgrunderna för skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp och om ändring av grunderna,

2) beräkning av korrigerade skadekvoter och om beräkning av korrigerade premieintäkter,

3) val av öknings- och minskningsskadekvoter,

4) överföring av utjämningsbelopp,

5) bindande av öknings- och minskningsskadekvoter för små försäkringsbolag till en genomsnittlig korrigerad skadekvot,

6) kreditering av ränta på utjämningsbeloppet,

7) beräkning av utjämningsbeloppet under ett pågående år.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om maximiräntan enligt 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom.

DEL III

Solvens

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

Allmänna bestämmelser

1 §

Värdering av tillgångar och skulder

För ett försäkringsbolags solvensberäkning ska bolagets tillgångar och skulder värderas till det belopp för vilket tillgångarna skulle kunna bytas och skulderna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan parter som har kännedom om saken och är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

Vid värdering av skulder får försäkringsbolagets egen kreditvärdighet inte tas i beaktande.

Bestämmelser om metoder och antaganden vid värdering av tillgångar och skulder i avdelning I kapitel II i kommissionens förordning.

2 §

Försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

Vid solvensberäkningen ska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar motsvara det belopp som försäkringsbolaget skulle vara tvunget att betala om det omedelbart skulle föra över sina försäkringsförpliktelser till ett annat försäkringsbolag.

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna ska alla förpliktelser som följer av försäkringsavtalet beaktas och dessutom

1) kostnaderna för att uppfylla försäkringsförpliktelserna,

2) minskningen av penningvärdet,

3) värdet av de finansiella garantier och avtalade optioner som erbjuds inom försäkringsavtal samt sådana eventuella förändringar i finansiella och andra förhållanden som är relevanta för utnyttjande av avtalade optioner,

4) andra tilläggsförmåner än de som avses i 3 punkten och andra prestationer som ska betalas till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare, oberoende av om det har ingåtts bindande avtal om betalningen av förmånerna, med undantag för överskottsmedel som enligt 12 kap. 4 § hör till primärkapitalet.

Bestämmelser om antaganden som har samband med beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som har samband med värderingen av sådana finansiella garantier och optioner inom försäkringsavtal som avses i 2 mom. 3 punkten finns dessutom i avdelning

I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 3 i den förordningen.

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

3 §

Kvalitetsnormer för beräkning av försäkringstekniska avsättningar

De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisker utnyttjas.

Försäkringsbolaget ska ha processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är lämpliga, tillräckliga och exakta.

Bestämmelser om uppgifter som används vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och om uppgifternas kvalitetskrav finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning.

4 §

Gruppering av förpliktelser

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsbolaget fördela sina förpliktelser enligt försäkringsavtalen på homogena riskgrupper. Fördelningen på riskgrupper ska göras åtminstone enligt försäkringsgrenar.

Bestämmelser om gruppering av förpliktelser finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 5 i kommissionens förordning.

5 §

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen enligt 6 § och en riskmarginal enligt 10 §, om inte något annat följer av 2 mom.

Om pålitliga marknadsvärden är tillgängliga för finansiella instrument vilkas kassaflöden på ett säkert sätt kan konstateras motsvara kassaflödena för försäkringsbolagets förpliktelser, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna till denna del bestämmas på grundval av marknadsvärdet av dessa finansiella instrument.

Bestämmelser om beräkning enligt 2 mom. finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 5 och avsnitt 6 i kommissionen förordning.

6 §

Bästa skattning

Bästa skattningen är det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena i anslutning till regleringen av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal, vilket beräknas enligt det sannolikhetsvägda genomsnittet för kassaflödet med användning av de räntesatser som avses i 7 §.

Bästa skattningen ska beräknas som ett bruttobelopp, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med 12 §.

För beräkningen av bästa skattning ska användas tillförlitliga och uppdaterade uppgifter, realistiska antaganden samt lämpliga försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

Bestämmelser om när försäkringsförpliktelser ska beaktas i de försäkringstekniska avsättningarna och hur försäkringsförpliktelsernas utsträckning i tiden ska beaktas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 1 i kommissionens förordning. Bestämmelser om antaganden som ligger till grund för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som ligger till grund för kassaflödesprognoser finns i underavsnitt 3.

7 §

Räntesatser

Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan i enlighet med 8 § anpassas genom matchningsjustering eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering i enlighet med den paragrafen.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt uppgifter om riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget ange räntesatserna genom användning av de metoder som föreskrivs i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska för-säkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering, och försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom.

Bestämmelser om antaganden, metoder och parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering I avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

9 §

Justering av metoder och antaganden för beräkning av bästa skattning

Försäkringsbolag ska ha upprättat processer och metoder för att regelbundet jämföra bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på med gjorda erfarenheter.

Om de bästa skattningarna systematiskt avviker från de gjorda erfarenheterna ska försäkringsbolaget korrigera försäkringsmatematiska metoder som används eller av de antaganden som görs eller bådadera.

10 §

Riskmarginal

Riskmarginalen är en post som ska tilläggas den bästa skattningen för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som avses i 2 § 1 mom.

Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att kunna täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid.

Bestämmelser om beräkning av riskmarginalen finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 4 i kommissionens förordning.

11 §

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Under specifika omständigheter får för beräkningen av den bästa skattningen användas lämpliga uppskattningar eller individuella beräkningsmetoder, om försäkringsbolaget inte har tillräckliga data som uppfyller kvalitetskraven för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Vid beräkningen av den bästa skattningen och riskmarginalen får i begränsad utsträckning användas också förenklade metoder.

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

12 §

Fordringar enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Vid beräkning av värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska 1—11 § tillämpas.

Vid beräkningen värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkringsbolaget dessutom beakta tidsskillnaden mellan utbetalning av ersättningar och senare inbetalningen av ersättningar enligt återförsäkringsavtal och andra ersättningsfordringar. Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang.

Bestämmelser om belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

13 §

Finansinspektionens rättigheter

Ett försäkringsbolag ska på begäran av Finansinspektionen visa att nivån på dess försäkringstekniska avsättningar enligt detta kapitel är tillräcklig och att bolaget använder relevanta metoder och adekvata statistiska data för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om försäkringsbolaget vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna inte iakttar bestämmelserna i detta kapitel får Finansinspektionen kräva att bolaget ska öka de försäkringstekniska avsättningarnas belopp så att det motsvarar en nivå som beräknats enligt detta kapitel.

14 §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska årligen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om

1) tillgången på den finländska marknaden på försäkringsprodukter som innehåller långsiktiga garantier och om försäkringsbolagens beteende som långsiktiga investerare,

2) antalet försäkringsbolag som använder

a) matchningsjusteringen,

b) volatilitetsjusteringen,

c) förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom.

d) de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen,

3) effekterna på försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier samt de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag,

4) effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen och den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier på för-

säkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalet,

5) effekterna av förlängningar av en eventuell återhämtningsperiod i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom. på försäkringsbolagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen i syfte att säkerställa solvenskapitalkravet, samt om

6) huruvida försäkringsbolag, när de utnyttjar övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, följer de planer som avses i 11 § 7 och 8 mom. och 12 § 7 och 8 mom. och om möjligheterna att minska beroendet av dessa övergångsåtgärder, samt om åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, inom ramen för lagstiftningen.

15 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering.

11 kap.

Kapitalkrav

Allmänna bestämmelser

1 §

Uppfyllelse av kapitalkrav

I detta kapitel föreskrivs om solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav (*kapitalkrav*).

Försäkringsbolag ska fortlöpande uppfylla kapitalkraven med en tillräcklig kapitalbas vars kvalitet och belopp uppfyller kraven i 12 kap.

2 §

Solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet ska säkerställa att försäkringsbolaget med stor sannolikhet kan uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska beaktas försäkringsbolagets alla mätbara risker, icke-förväntade förluster i den pågående affärsverksamheten och den nya affärsverksamhet som kan förväntas under de följande 12 månaderna.

Solvenskapitalkravet bestäms enligt sannolikhetsfördelningen av de värdeförändringar i primärkapitalet enligt 12 kap. 2 § som sker under en ettårsperiod, så att högst 0,5 procent av värdeförändringarna är värdeförluster som överstiger solvenskapitalkravet.

3 §

Beräkning av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolag ska beräkna solvenskapitalkravet med standardformeln enligt 7—18 § eller med en intern modell enligt 19—29 §, vars användning övervakas i enlighet med 30—34 §.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsbolaget kommer att fortsätta bedriva sin verksamhet.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas åtminstone

1) teckningsrisk vid skadeförsäkring,
2) teckningsrisk vid livförsäkring,
3) teckningsrisk vid sjukförsäkring,
4) marknadsrisk,
5) kreditrisk, och
6) operativ risk.

Den operativa risken omfattar också rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och inte heller renommérisker.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas effekterna av riskreduceringstekniker. Vid beräkningen ska hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av riskreduceringsteknikerna.

4 §

Minimikapitalkravet och beräkning av det

Minimikapitalkravet ska motsvara det belopp av medräkningsbart primärkapital enligt 12 kap. 11 § 2 mom. under vilket de försäkrade förmånerna skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om försäkringsbolaget fortsätter sin verksamhet.

Om inte något annat följer av 3 och 4 mom. ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av de variabler som beskriver omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Bestämmelser om beräkning finns dessutom i avdelning I kapitel VII artiklarna 248—251 i kommissionens förordning.

Minimikapitalkravet uppgår till minst 25 procent och högst 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav.

Trots bestämmelserna i 1 mom. uppgår minimikapitalkravet till minst

1) 3 700 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 enligt lagen om försäkringsklasser och för livförsäkringsbolag,

2) 2 500 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) 3 600 000 euro för återförsäkringsbolag, samt

4) 1 200 000 euro för captivebolag för återförsäkring.

Bestämmelser om minimikapitalkravet för kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII artikel 252 i kommissionens förordning.

5 §

Frekvens för beräkning av kapitalkravet

Solvenskapitalkravet ska beräknas minst en gång per år och minimikapitalkravet minst en gång per kvartal. Solvenskapitalkravet behöver dock inte beräknas kvartalsvis enbart med tanke på minimikapitalkravet enligt 4 § 3 mom.

Om de risker som är relevanta för försäkringsbolagets solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats ska försäkringsbolaget utan dröjsmål beräkna solvenskapitalkravet på nytt.

De beräkningsresultat som avses i 1 och 2 mom. ska rapporteras till Finansinspektionen. Om minimikapitalkravet bestäms enligt de procentgränser som avses i 4 § 3 mom. ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om orsakerna till detta.

6 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har grundad anledning att anta att risker som är relevanta för ett försäkringsbolags solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats sedan den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Standardformel för solvenskapitalkrav

7 §

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av

1) det primära solvenskapitalkravet enligt 8 §,

2) kapitalkravet för operativ risk enligt 14 §,

3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.

8 §

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Beräkningen av det primära solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler för åtminstone teckningsrisk vid skadeförsäkring, teckningsrisk vid livförsäkring, teckningsrisk vid sjukförsäkring, marknadsrisk och motpartsrisk samt undergrupper av riskmoduler enligt vad som föreskrivs i 9—13 §.

Teckningsriskerna vid skadeförsäkring, livförsäkring och sjukförsäkring ska hänföras

till riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring eller sjukförsäkring (*försäkringsriskmodul*) beroende på vilken försäkringsriskmodul som bäst anger riskens karaktär.

För varje riskmodul eller undergrupp av en riskmodul ska beräknas kapitalkrav som kalibreras i enlighet med 2 § 2 mom. Kapitalkraven aggregeras till det primära solvenskapitalkravet.

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

9 §

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas riskerna i skadeförsäkringsförpliktelser, med beaktande av osäkerheten när det gäller de befintliga försäkringsförpliktelserna samt sådan ny försäkringsrörelse som förväntas tecknas inom de följande 12 månaderna.

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i anslutning till skadeförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser och risken för negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I tekningsriskmodulen för skadeförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler

1) premierisker och risker för försäkringstekniska avsättningar inom skadeförsäkring,

2) katastrofrisker inom skadeförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler samt om sammanslagning av kapitalkrav inom skadeförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 2 i kommissionens förordning.

10 §

Teckningsriskmodulen för livförsäkring

I teckningsriskmodulen för livförsäkring beaktas förlustrisken i anslutning till livförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser samt risken för negativ förändring i de försäkringstekniska avsättningarna. I teckningsriskmodulen för livförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler

1) dödsfallsrisk,
2) livsfallsrisk,
3) handikapprisk,
4) kostnadsrisk vid livförsäkring,
5) omprövningsrisk,
6) annullationsrisk, och
7) katastrofrisker inom livförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom livförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 3 i kommissionens förordning.

11 §

Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring

I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i sjukförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser samt för risken negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska beaktas åtminstone

1) ändrade nivåer och utvecklingslinjer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande kostnaderna för skötsel av försäkringsavtal,

2) variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för betalning av ersättningarna, och

3) katastrofrisker inom sjukförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom sjukförsäkringen finns dessutom i avdelning

I kapitel V avsnitt 4 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler

1) ränterisk,
2) aktiekursrisk, som innehåller en symmetrisk justering,
3) fastighetsrisk,
4) räntemarginalrisk,
5) valutarisk,
6) marknadsriskkoncentrationer.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

13 §

Motpartsriskmodulen

I motpartsriskmodulen beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I motpartsriskmodulen ska behandlas åtminstone

1) försäkringsbolagets riskreducerande avtal,
2) fordringar på försäkringsförmedlare, och
3) kreditrisker som inte omfattas av den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten.

Vid bedömningen av de riskexponeringar som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till säkerheter som innehas av försäkringsbolaget eller för dess räkning, och till de risker som är förknippade med säkerheterna. I motpartsriskmodulen ska för varje motpart beaktas det berörda försäkringsbolagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot bolaget.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

14 §

Kapitalkravet för operativ risk

För operativa risker ska beräknas ett kapitalkrav till den del som de operativa riskerna inte har beaktats vid beräkningen av det primära solvenskapitalskravet.

I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna bär placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativa risker ta hänsyn till de årliga kostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

I fråga om annan försäkringsverksamhet än den som avses i 2 mom. ska man vid operativa risker ta hänsyn till försäkringsverksamhetens volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar. Kapitalkravet för operativ risk är då högst 30 procent av det primära solvenskapitalkravet.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för operativ risk finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 8 i kommissionens förordning.

15 §

Förlusttäckningskapacitet

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latenta skatteskulderna.

I förlusttäckningskapaciteten ska hänsyn tas till den riskreducerande effekten av framtida tilläggsförmåner enligt försäkringsavtal i den utsträckning som försäkringsbolaget kan

visa att en minskning av tilläggsförmånerna kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida tilläggsförmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och de latenta skatteskulderna som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpning av 2 mom. ska värdet av framtida tilläggsförmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmåners värde enligt antagandena för beräkningen av den bästa skattningen enligt 10 kap. 6 §.

Bestämmelser om beräkning av förlusttäckningskapaciteten finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Anpassning av standardformeln

16 §

Förenklad beräkning av riskmoduler

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av kommissionen, om det är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

17 §

Användning av bolagsspecifika parametrar på ansökan av försäkringsbolaget

Ett försäkringsbolag kan på ansökan och med Finansinspektionens samtycke ersätta en del av parametrarna i försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika.

De bolagsspecifika parametrarna ska beräknas med stöd av interna uppgifter från bolaget eller uppgifter som är relevanta för bolagets verksamhet.

Bestämmelser om tillämpning av bolagsspecifika parametrar finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 12 i kommissionens förordning.

18 §

Användning av bolagsspecifika parametrar på yrkande av Finansinspektionen

Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag ersätter en del av de parametrar som används i beräkningen av försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika, om försäkringsbolagets riskexponering som är relevant för solvenskapitalkravet väsentligt avviker från antagandena enligt standardformeln.

Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav

19 §

Användning av en intern modell

Ett försäkringsbolag får på ansökan och med Finansinspektionens samtycke använda antingen en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.

Försäkringsbolaget får använda en partiell intern modell för beräkning av en eller flera av följande

1) en eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 § 1 mom.,

2) solvenskapitalkravet för operativ risk enligt 14 §, eller

3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.

En partiell modell får användas i fråga om försäkringsbolagets hela affärsverksamhet eller endast på en eller flera stora affärsenheter.

En förutsättning för användning av partiella interna modeller är dessutom att

1) en begränsning av tillämpningsområdet för modellen är motiverad,

2) det solvenskapitalkrav som beräknas med modellen bättre beskriver försäkringsbolagets risker än ett solvenskapitalkrav som beräknats enligt standardformeln, och att

3) modellen är utformad i enlighet med kraven i 1—3 § och kan integreras med standardformeln för solvenskapitalkravet.

Bestämmelser om integrering av partiella interna modeller i standardformeln finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 5.

20 §

Ansökan om användning eller ändring av en intern modell

Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet med en intern modell. Försäkringsbolagets styrelse ska godkänna ansökan till Finansinspektionen.

Ansökan ska innehålla en utredning om att kraven i 22—28 § är uppfyllda samt verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen. Verksamhetsprinciperna ska innehålla en specifikation av mindre och betydande ändringar av den interna modellen.

Försäkringsbolaget ska dokumentera ändringar av den interna modellen. Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke också för betydande ändringar av den interna modellen och för ändringar av verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen.

21 §

Finansinspektionens samtycke

Finansinspektionen ska avgöra en ansökan om ibruktagande och ändring av en intern modell inom sex månader från det att ansökan blivit anhängig och de handlingar och utredningar kommit in som behövs för att avgöra ärendet. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om försäkringsbolagets riskhanteringssystem är tillräckliga och om den interna modellen uppfyller kraven i 22—28 § eller om en partiell intern modell i fråga om sitt tillämpningsområde uppfyller kraven i 19 § 2 och 3 mom. och 22—28 §.

Om ansökan i anslutning till en partiell intern modell endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom försäkringsbolaget med avseende på en specifik riskmodul eller delvis i vardera av dessa områden, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska överlämna en övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen. I övergångsplanen ska det anges på vilket sätt försäkringsbolaget planerar att säkerställa att utvidgningen av tillämpningsområdet omfattar huvuddelen av bolagets försäkringsverksamhet som berörs av den specifika riskmodulen.

Krav som ställs på en intern modell

22 §

Risker som ska beaktas i en intern modell

Vid användning av en intern modell måste det säkerställas att alla väsentliga risker som försäkringsbolaget är exponerat för beaktas i solvenskapitalkravet. Modellen ska täcka åtminstone de risker som anges i 3 §.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell noggrant bedöma sådana väsentliga särskilda risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga optioner, samt bolagets egna optioner och optioner som givits försäkringstagarna. Dessutom ska försäkringsbolaget beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för användningen av dessa optioner.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell beakta alla de betalningar till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare som det förväntar sig att betala, oavsett om ett bindande avtal ingåtts om betalningarna.

23 §

Diversifieringseffekter, riskreduceringstekniker och ledningens åtgärder

I den interna modellen får beaktas

1) diversifieringseffekter av inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, om försäkringsbolaget för Finansinspektionen visar att mätningen av dessa diversifieringseffekter är ändamålsenlig,

2) effekterna av riskreduceringstekniker, om kreditrisken och andra risker som är för-

enade med dessa tekniker kommer till korrekt uttryck i modellen,

3) de åtgärder som försäkringsbolagets ledning sannolikt kommer att vidta under specifika omständigheter, med hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.

24 §

Kvalitetkrav för beräkningsmetoderna och informationen

De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen för riskerna som den interna modellen baseras på får inte strida mot de metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna som anges i 10 kap. Metoderna för beräkning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga uppdaterade uppgifter och realistiska antaganden samt på relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker.

Utifrån beräkningsmetoden måste riskerna kunna kategoriseras och rangordnas på ett adekvat sätt.

Den interna modellen ska baseras på exakta, tillräckliga och lämpliga uppgifter samt på statistiskt material. Det statistiska material som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska uppdateras minst en gång per år.

Bestämmelser som kompletterar denna paragraf samt 22 och 23 § finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 och 3 i kommissionens förordning.

25 §

Kalibreringskrav

Solvenskapitalkravet ska kalibreras direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som i enlighet med 2 § 2 mom. har genererats med hjälp av den interna modellen. Försäkringsbolaget får använda också ett annat riskmått eller en annan tidsperiod i den interna modellen, om bolaget kan utnyttja resultaten av sin interna modell för att beräkna solvenskapitalkrav så att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Om försäkringsbolaget inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats med hjälp av den interna modellen, kan Finansinspektionen samtycka till att uppskattningar används vid beräkningen av solvenskapitalkravet. En förutsättning är då att försäkringsbolaget kan styrka att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Bestämmelser om kalibrering av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i kommissionens förordning.

26 §

Kvalitetssäkring

Försäkringsbolaget ska ha ett system för kvalitetssäkring av den interna modellen med vilket man regelbundet utvärderar hur modellen fungerar, kontrollerar att antagandena är relevanta och jämför resultaten med de faktiska utfallen. Kvalitetssäkringen ska också innefatta en analys av den interna modellens stabilitet och de kvalitetskrav på de uppgifter som enligt 24 § används för modellen uppfylls samt testning av hur känsliga de resultat som modellen ger är för förändringar av de centrala antagandena.

Försäkringsbolaget ska med en statistisk kvalitetssäkringsmetod påvisa att solvenskapitalkravet som erhålls med en intern modell är korrekt. Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningens relevans i förhållande till förlustutvecklingen samt till alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör sannolikhetsfördelningen.

Försäkringsbolaget ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje betydande affärsenhet. Samtidigt ska försäkringsbolaget bedöma hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna, med beaktande av försäkringsbolagets riskprofil.

Bestämmelser om analys av vinster och förluster finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 6 i kommissionens förordning och

om kvalitetssäkring i avsnitt 7 i den förordningen.

27 §

Användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem

Den interna modellen ska utgöra en betydande del av det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. och ska användas i stor utsträckning. Modellen ska användas särskilt när det gäller riskhanteringen och beslutsprocesserna samt processerna för bedömning och allokering i fråga om ekonomiskt kapital och solvenskapital. Försäkringsbolaget ska visa att det konsekvent använder den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet och för andra syften som nämns i detta moment.

Försäkringsbolagets styrelse ska säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen samt modellens överensstämmelse med försäkringsbolagets risker fortlöpande är ändamålsenliga. Styrelsen ska ombesörja att försäkringsbolaget tar i bruk system som säkerställer den interna modellens funktion.

Bestämmelser om användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i kommissionens förordning.

28 §

Dokumentation av interna modeller

Försäkringsbolaget ska skriftligen dokumentera utformningen av sin interna modell och dess funktion. Av dokumentationen ska framgå

1) uppgifter som visar att modellen uppfyller de krav som anges i 22—27 §,

2) den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning,

3) omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt,

4) förändringar av den interna modellen i enlighet med 20 §.

Bestämmelser om dokumentation av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 8 i kommissionens förordning.

29 §

Externa modeller och uppgifter

Att försäkringsbolaget använt modeller eller uppgifter som det fått från en tredje part berättigar inte till undantag från något av de krav på interna modeller som föreskrivs i 22—28 §.

Bestämmelser om externa modeller och uppgifter finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Tillsyn

30 §

Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln

Finansinspektionen kan av välgrundad anledning ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln.

31 §

Interna modellers tillförlitlighet

Försäkringsbolaget ska på begäran för Finansinspektionen lägga fram en redogörelse för de antaganden som ligger till grund för den interna modellen.

Finansinspektionen får kräva att försäkringsbolaget tillämpar sin interna modell på relevant jämförelsematerial och använder antaganden som bygger på externa uppgifter, för att kontrollera att den interna modellen uppfyller kalibreringskraven enligt 25 § och att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

32 §

Underlåtelse att iaktta kraven på en intern modell

Om en intern modell inte längre uppfyller kraven enligt 22—28 § ska försäkringsbolaget utan dröjsmål antingen för Finansinspektionen lägga fram en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid eller visa att effekterna av underlåtelsen att iaktta kraven är oväsentliga.

Om försäkringsbolaget inte genomför den plan som avses i 1 mom. får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln.

33 §

Övergång till standardformeln

Finansinspektionen kan av välgrundad anledning på ansökan ge försäkringsbolag som använder en intern modell tillstånd att börja beräkna solvenskapitalkravet helt eller delvis enligt standardformeln.

34 §

Användning av en intern modell på yrkande av Finansinspektionen

Om ett försäkringsbolags riskexponering väsentligt avviker från antagandena i standardformeln kan Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget använder en fullständig eller partiell intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller riskmoduler som används vid beräkningen.

Förordningar

35 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de ändringar i det europeiska konsumentprisindexet som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

12 kap.

Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

Kapitalbasmedel och överskottsmedel

1 §

Kapitalbasmedel

Med *kapitalbasmedel* avses summan av primärkapitalet enligt 2 § och av tilläggskapitalet enligt 3 §.

Kapitalbasmedlen ska ständigt vara av en sådan kvalitet och uppgå till ett sådant belopp som räcker för att uppfylla de kapitalkrav som avses i 11 kap.

Bestämmelser om definition, klassificering, medräkningsbarhet och begränsningar i fråga om kapitalbasmedel finns dessutom i avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning.

2 §

Primärkapital

Med *primärkapitalet* avses

1) den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna värderade enligt 10 kap., efter avdrag för värdet av försäkringsbolagets innehav av egna aktier,

2) efterställda skulder.

3 §

Tilläggskapital

Tilläggskapitalet består av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som kan krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster

1) obetalt aktiekapital, garantikapital och grundfond som inte ännu krävts in,

2) remburser och garantier,

3) andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkringsbolaget än de som avses i 1 och 2 punkten.

I fråga om ömsesidiga skadeförsäkringsbolag får tilläggskapitalet också omfatta tilläggsavgifter som bolaget kan kräva in av sina försäkringstagardelägare under de följande 12 månaderna.

Om en post i tilläggskapitalet har betalats in eller krävts in ingår den inte längre i tilläggskapitalet.

4 §

Överskottsmedel

Med *överskottsmedel* avses överskott som uppkommit genom livförsäkringsverksamhet och som avses att delas ut som tilläggsförmåner till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare men som inte har fördelats. Överskottsmedlen hör till primärkapitalet om de i väsentliga avseenden har sådana egenskaper som avses i 8 §.

Försäkringsbolaget ska ha av styrelsen godkända skriftliga principer om hur tilläggsförmåner som hör till överskottsmedlen bestäms och om hur överskottsmedel kan användas för att täcka förluster på det sätt som avses i 8 §.

Godkännande av tilläggskapital

5 §

Ansökan om Finansinspektionens samtycke

För att en post i tilläggskapitalet ska beaktas vid bestämmande av kapitalbasmedlen måste försäkringsbolaget på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för postens monetära belopp eller för metoden för att beräkna beloppet. Det monetära belopp som hör till varje post i tilläggskapitalet ska motsvara postens förlusttäckningsförmåga samt bygga på aktsamma, tillförlitliga och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett nominellt värde är beloppet för denna post detta nominella värde, om detta på ett ändamålsenligt sätt ger uttryck förpostens förlusttäckningsegenskaper.

6 §

Finansinspektionens samtycke

Finansinspektionen ska när den beslutar om samtycke enligt 5 § beakta följande omständigheter:

1) de berörda motparternas förmåga och vilja att betala,

2) möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form,

3) villkor som skulle kunna hindra att posten betalas eller krävs in,

4) resultaten av tidigare betalningskrav när försäkringsbolagen har krävt in motsvarande poster i tilläggskapitalet.

Om Finansinspektionen ger sitt samtycke till en sådan metod som avses i 5 § är det monetära belopp som beräknats med metoden i kraft en utsatt tid.

Kvalitativa krav på kapitalbasmedel

7 §

Klassificering av kapitalbasmedel

Försäkringsbolaget ska klassificera sina kapitalbasmedel i tre nivåer. Bestämmelser om hur medlen klassificeras enligt nivåer finns i den förteckning som fastställs i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.

Om en post som hör till kapitalbasmedlen inte finns upptagen i den förteckning som avses i 1 mom. ska klassificeringen göras enligt kriterierna i 8 och 9 § och försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för klassificeringen av denna post.

8 §

Egenskaper som inverkar på klassificeringen av kapitalbasmedel

Klassificeringen av de poster i kapitalbasen som avses i 7 § 2 mom. ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:

1) posten är tillgänglig, eller kan krävas in, för att i sin helhet täcka förluster såväl i den löpande verksamheten som vid upplösning av försäkringsbolaget (*permanent tillgänglighet*),

2) vid upplösning av försäkringsbolaget är postens hela belopp tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser har uppfyllts (*efterställdhet*).

Vid bedömningen av egenskaperna enligt 1 mom. hos posterna i kapitalbasmedlen ska dessutom beaktas posternas förfallodag. Om förfallodagen för posten har avtalats eller föreskrivits, den relativa varaktigheten jämföras med varaktigheten hos de förpliktelser som följer av försäkringsavtalet.

Vid bedömningen av egenskaperna hos posterna bland kapitalbasmedlen ska dessutom beaktas huruvida till posten kopplats

1) krav på eller incitament till inlösen,

2) obligatoriska fasta kostnader,

3) belastningar.

9 §

Huvudkriterier för klassificeringen

De poster i primärkapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda och som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskapen att vara efterställda.

De poster i tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

De poster i primärkapitalet och tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. och som inte klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

10 §

Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen

Om inte något annat följer av 7—9 § ska

1) överskottsmedel som hör till primärkapitalet klassificeras som tillhörande nivå 1,

2) sådana remburser och garantier som ställts av kreditinstitut som har beviljats koncession i en EES-stat och som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare klassificeras som tillhörande nivå 2,

3) framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 och 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagarna under de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

Andra framtida tilläggsavgifter än sådana som avses i 1 mom. 3 punkten och som sådana ömsesidiga försäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera, kan kräva in av försäkringstagarna inom de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

Medräkningsbarhet av kapitalbasmedel och kvantitativa gränsvärden för nivåerna vid uppfyllelse av kapitalkraven

11 §

Kvantitativa gränsvärden på nivåerna 1—3

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av kapitalbasmedel på nivå 2 eller 3.

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller minimikapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av primärkapitalmedel på nivå 2.

Bestämmelser om kvantitativa begränsningar för kapitalbasmedel på olika nivåer finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 i kommissionens förordning.

12 §

Separata fonder

Med *separata fonder* avses kapitalbasmedel som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår genom särskilda förpliktelser eller särskilda risker.

Bestämmelser om medräkningsbarhet av separata fonder i kapitalbasmedlen finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning.

dem, på ett sätt som skulle kunna äventyra möjligheterna att uppfylla kapitalkraven enligt 11 kap.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen de beräkningsgrunder som avses i denna paragraf innan de tas i bruk.

13 kap.

Livförsäkring

1 §

Beräkningsrunderna för livförsäkring

En livförsäkring samt försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser ska, om de hänför sig till försäkringsavtal i livförsäkringsklass 1 eller motsvarande försäkringsavtal i livförsäkringsklass 3, utöver de beräkningsgrunder enligt 9 kap. 1 § 2 mom. som gäller för de försäkringstekniska avsättningarna ha beräkningsgrunder i vilka det anges

1) hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas,

2) det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden,

3) hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren avbryter betalningen av försäkringspremier.

Beräkningsgrunderna för försäkringspremierna för nya livförsäkringar ska uppgöras med hänsyn till tryggandet av de försäkrade förmånerna så att försäkringsbolaget kan fullgöra alla sina försäkringsförpliktelser som föranleds av dessa försäkringar utan att behöva använda andra tillgångar än försäkringspremierna för dessa försäkringar och den avkastning som fås genom placering av

2 §

Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner

När beslut fattas om tilläggsförmåner på försäkringar för vilka enligt försäkringsavtalen finns en rätt till eventuella tilläggsförmåner som ges på basis av det överskott som försäkringarna genererar, ska totalbeloppet av de tilläggsförmåner som ges på dessa försäkringar samt beloppet av och sättet på vilket överskottet av dessa försäkringar uppkom beaktas i skälig omfattning. Tilläggsförmånerna får inte äventyra möjligheterna att uppfylla kapitalkraven enligt 11 kap. eller kontinuiteten i nivån på tilläggsförmånerna.

Tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar ska ha en beräkningsgrund av vilken tilläggsförmånernas effekter på försäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 9 kap. 1 § framgår.

Försäkringsbolaget ska för utbetalningen av tilläggsförmåner ha skriftliga mål som godkänts av styrelsen och som försäkringsbolaget ska publicera på sina webbsidor och i sitt bokslut. Försäkringsbolaget ska årligen på sina webbsidor och i sitt bokslut publicera en rapport om måluppfyllelsen och vid behov motiveringar till varför målen inte uppnåtts.

Finansinspektionen ska årligen publicera både bolagsspecifika uppgifter och uppgifter som sinsemellan är så jämförbara som möjligt om hur försäkringsbolagen har iakttagit skälighetsprincipen enligt 1 mom. samt om bolagens mål och måluppfyllelsen.

13 a kap.

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

1 §

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

Om liv- och skadeförsäkringsverksamhet bedrivs i ett kompositbolag ska funktionerna i enlighet med 2—5 § hållas separerade på ett sådant sätt att de försäkrade förmånerna inte äventyras.

Bokföringen ska ordnas så att av den framgår livförsäkringsverksamhetens och skadeförsäkringsverksamhetens intäkter och kostnader skilt för sig. Poster som är gemensamma för de båda verksamheterna ska i bokföringen tas upp i enlighet med de fördelningsgrunder som Finansinspektionen godkänt.

2 §

Beräkning av nominellt minimikapitalkrav

Försäkringsbolaget ska i enlighet med 11 kap. 4 § beräkna det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten.

Bestämmelser om beräkning av minimikapitalkrav i kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII i kommissionens förordning.

3 §

Uppfyllelse av nominellt minimikapitalkrav

Ett försäkringsbolag ska uppfylla det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten. Nominella minimikapitalkrav ska uppfyllas med primärkapital som är medräkningsbart enligt 12 kap. 11 §. Livförsäkringsverksamhet och skadeförsäkringsverksamhet får inte svara för att det nominella minimikapitalkravet för den andra verksamheten uppfylls.

När de nominella minimikapitalkraven är uppfyllda får försäkringsbolaget efter att ha underrättat Finansinspektionen utnyttja överskottsmedel från liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att uppfylla solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget ska utarbeta en redogörelse med specifikation av de poster i primärkapitalet som uppfyller det nominella minimikapitalkravet för respektive verksamhet.

4 §

Otillräckligt primärkapitalbelopp

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det nominella minimikapitalkravet för liv- eller skadeförsäkringsverksamheten ska Finansinspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap. oberoende av resultatet av den andra verksamheten.

Trots vad som föreskrivs i 3 § 1 mom. får, med samtycke av Finansinspektionen, medräkningsbara poster i primärkapitalet överföras från den ena verksamheten till den andra i sådana situationer som avses i 1 mom. i denna paragraf.

14 kap.

Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

5 §

Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

Försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen är tillskottspliktiga ska omedelbart påföras en tilläggsavgift, om bolagets minimikapitalkrav enligt 11 kap. 4 §, på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak, inte uppfylls eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 4 kap. 4 §.

Om en försäkringstagardelägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom eller henne ska tilläggsavgiften omedelbart indrivas genom utsökning. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos en försäkringstagardelägare ska det bristande beloppet fördelas mellan de övriga försäkringstagardelägarna högst till beloppet av deras tillskottsplikt, om det ännu är nödvändigt att driva in tilläggsavgiften.

Tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

15 kap.

Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §

Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter

Ett försäkringsbolag får ta upp krediter endast

1) för skötseln av nödvändig likviditet,

2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006),

3) som sådant kapitallån som avses i 2 §,

4) ur en personalfond som ägs av dess egen personal,

5) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämställbara krediter.

Försäkringsbolaget ska underrätta Finansinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om lämnande av anmälan och innehållet i den.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. om försäkringsbolags rätt att ta upp krediter gäller på motsvarande sätt ett tjänsteföretag som är dotterföretag till ett försäkringsbolag och ett dotterföretag vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt äga obligationer, lånefordringar och andra fordringar, aktier och andra värdepapper eller fastigheter och andra motsvarande tillgångar. Dotterföretaget kan dock ta upp krediter av det försäkringsbolag som är moderbolag.

Ett försäkringsbolag kan ingå avtal om återköp av värdepapper.

16 kap.

Utbetalning av försäkringsbolagets medel

5 §

Utdelningsbart belopp

— — — — — — — — — — — — — — —

Försäkringsbolaget får inte betala ut medel till delägarna om bolaget inte uppfyller kapitalkraven enligt 11 kap. eller de krav på ansvarsskuld enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får heller inte betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till att bolaget blir insolvent eller till att kapitalkraven enligt 11 kap. eller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. inte längre uppfylls.

12 §

Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall

Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om placeringar i ett sådant bolag ska fattas av försäkringsbolagets styrelse.

Bestämmelserna i 1 mom. om kreditgivning tillämpas också på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

17 kap.

Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital

2 §

Beslutsfattande

— — — — — — — — — — — — — — —

Försäkringsbolaget får inte minska sitt startkapital så att det understiger vad som föreskrivs i 2 kap. 1 a §.

— — — — — — — — — — — — — — —

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och revisorsyttrande

Utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

1) ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder överförs till det övertagande bolaget,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om de omständigheter som nämns i 2 § 3 mom. i detta kapitel, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller de krav på ansvarsskuld enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Vad som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska tillämpas också på försäkringsbolag. Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 4 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

3 §

Delningsplan och revisorsyttrande

Utöver vad som föreskrivs i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska delningsplanen uppta

1) ett förslag till hur det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder ska fördelas mellan de bolag som deltar i delningen,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om att de bolag som deltar i delningen efter delningen uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Vad som i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska tillämpas också på försäkringsbolag. Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 3 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Det överlåtande bolagets styrelse ska med det övertagande bolagets styrelse för överlåtelsen av försäkringsbeståndet upprätta en skriftlig plan som ska dateras och undertecknas.

Av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska framgå

1) det överlåtande och det övertagande bolagets firma, företags- och organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter och hemorter,

2) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

3) vid behov förslag till ändring av det övertagande bolagets bolagsordning,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer det överlåtande och det övertagande bolagets förvaltningsråds- och styrelseledamöter, verkställande direktör, revisor och i 3 § avsedd revisor,

6) utredning om vad som har avtalats om sådant delägarskap i det övertagande bolaget som bygger på försäkringar som överlåts, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

7) utredning om det försäkringsbestånd som ska överlåtas och de tillgångar som enligt avtal ska överföras som täckning för beståndet,

8) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

9) en utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap, och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

10) utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital i en situation som avses i 4 § 4 mom.,

11) förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

7 §

Samtycke av EES-staternas tillsynsmyndigheter till överlåtelse av försäkringsbestånd

Om Finansinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Finansinspektionen med stöd av 6 § 1 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Finansinspektionen med stöd av 6 § 2 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget uppfyller kapitalkraven eller ha gett sitt samtycke till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

17 §

Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster

Ett försäkringsbolag får med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överlåta sitt bestånd av försäkringsavtal som ingåtts med stöd av etableringsrätten enligt 3 kap. 1 § och rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 6 § till ett utländskt försäkringsbolag som har sin hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*).

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 12 § ska den inhämta bekräftelse av tillsynsmyndigheten i det övertagande bolagets hemstat om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen uppfyller de kapitalkrav i enlighet med Solvens II -

direktivet samt samtycke av tillsynsmyndigheten i den EES-stat där den risk som ett skadeförsäkringsavtal gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till.

Om de försäkringsavtal som ska överlåtas har slutits genom en filial som avses i 3 kap. 4 §, ska Finansinspektionen innan den ger sitt samtycke enligt 12 § i detta kapitel ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Finansinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad, att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer samt att 15 och 16 § inte tillämpas på överlåtelsen. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

Om Finansinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av tillsynsmyndigheterna i de EES-stater av vilka Finansinspektionen med stöd av 2 mom. har begärt bekräftelse eller samtycke eller vilka Finansinspektionen med stöd av 3 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget uppfyller kapitalkraven eller har gett sitt samtycke till eller ett positivt yttrande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Finansinspektionen får inte ge samtycke enligt 12 § till överlåtelse av försäkringsbeståndet om det övertagande försäkringsbolaget har avkrävts en plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § eller en kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § och om Finansinspektionen anser att försäkringstagarnas rättigheter enligt försäkringsavtalen eller ett återförsäkringsföretags avtalsförpliktelser är hotade.

18 §

Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan med samtycke av Finansinspektionen helt eller delvis överlåta ett annat försäkringsbestånd än ett sådant som avses i 17 § till ett EES-försäkringsbolag.

Finansinspektionen ska innan den ger sitt samtycke enligt 12 § inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande bolaget är beläget om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen uppfyller kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Finansinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

19 §

Övertagande av försäkringsbeståndet av utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke till övertagandet av försäkringsbeståndet, om de förutsättningar som anges i 12 § uppfylls.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att den mottagit begäran om yttrande lämna sitt svar till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det

överlåtande bolagets hemstat. Om Finansinspektionen inte inom utsatt tid har svarat myndigheten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det överlåtande bolagets hemstat, anses Finansinspektionen ha gett sitt samtycke till överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Bolagsstämmans beslut om ombildning av ett privat försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt bolag ska fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 21 §.

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenkraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som denna lag ställer på publika försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Finansinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag.

Försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.

23 kap.

Likvidation och konkurs

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

— — — — — — — — — — — — — — —

Om försäkringsbolaget efter att hela försäkringsbeståndet överlåtits inte fortsätter att bedriva försäkringsverksamhet inom sex månader efter överlåtelsen eller om bolagets beslut att fortsätta med annan affärsverksamhet förfaller med stöd av 21 kap. 14 § 3 mom. på grund av underlåtelse att lämna anmälan för registrering eller att registrering har vägrats, ska på bolagets likvidation och upplösning tillämpas bestämmelserna om likvidation och upplösning av aktiebolag i 20 kap. 1—22 § i aktiebolagslagen.

I andra situationer än den som avses i 1 och 2 mom. ska aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags likvidation eller konkurs. Om inte något annat följer av detta kapitel ska konkurslagen (120/2004) tillämpas på försäkringsbolags konkurs.

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och situationen inte har rättats till inom den tid som föreskrivs i detta kapitels 3 § 1 mom., i enlighet med en kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 6 § eller i 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Bolaget kan försättas i likvidation fast de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § har inte vidtagits eller efter det att dessa åtgärder vidtagits.

3 §

Kallelse till den bolagsstämma som ska besluta om försättande i likvidation

Om ett försäkringsbolag eller arbetspensionsförsäkringsbolag ska försättas i likvidation enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, ska styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för att besluta om att bolaget ska försättas i likvidation inom en månad efter att minimikapitalkravet inte har uppfyllts. Finansinspektionen kan förlänga tiden inom vilken bolaget ska försättas i likvidation med högst tre månader enligt 25 kap. 6 § eller med högst sex månader enligt 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag för att en kortfristig finansieringsplan ska kunna genomföras och minimikapitalkravet uppfyllas, om de försäkrade förmånerna inte äventyras till följd av detta.

Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen ska en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Styrelsen ska underrätta Finansinspektionen om kallelsen till bolagsstämman.

I kallelsen ska det huvudsakliga innehållet i styrelsens beslutsförslag. Till styrelsens beslutsförslag ska dessutom fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 25 kap. 8 § samt ett revisorsyttrande om dem. Förslaget jämte bilagor ska på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för delägarna i minst en vecka före bolagsstämman och utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman.

Om styrelsen och verkställande direktören inte har upprättat det bokslut som avses i 3 mom., sammankallar Finansinspektionen den bolagsstämma som ska besluta om likvidationen med iakttagande av bestämmelserna i 25 kap. 8 §.

4 §

Beslut om likvidation

Försäkringsbolagets bolagsstämma ska besluta att bolaget ska försättas i likvidation och upplösas, om bolaget inte uppfyller minimikapitalkravet och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman.

Om bolagsstämman inte fattar det beslut som förutsätts i 1 mom., ska Finansinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses.

Utan hinder av 1 och 2 mom. förordnar Finansinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplöses, om försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska underrätta Patent- och registerstyrelsen om förordnanden som avses i 3 mom. samt om den tid för att avhjälpa en brist och om förordnanden som avses i 26 § i lagen om Finansinspektionen, och Patent- och registerstyrelse ska på tjänstens vägnar anteckna den utsatta tiden och förordnandena i registret.

25 kap.

Tillsyn över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

Finansinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska övervaka att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Tillsynen ska genomföras regelbundet. Finansinspektionen ska för varje försäkringsbolag fastställa en minsta frekvens och omfattning för sina tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de krav som gäller

1) ledning, företagsstyrningssystem, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker, samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

2) försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.,

3) uppfyllelse av kapitalkraven samt fullständiga och partiella interna modeller enligt 11 kap., samt

4) kapitalbasens kvalitet och storlek enligt 12 kap.

Finansinspektionen ska bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation samt metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen övervakar också finländska försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i denna lag.

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10—12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska ha upprättat ändamålsenliga system samt verksamhetsprinciperna och förfarandena som dess styrelse har godkänt och som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen resultaten av en risk- och solvensbedömning i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Livförsäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen en redogörelse för beräkning av ansvarsskulden enligt 9 kap. samt en analys av försäkringsverksamheten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur utredningen och analysen ska upprättas.

Försäkringsbolaget ska årligen inom en månad från den bolagsstämma där bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställdes eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen godkänt tillställa inspektionen en redogörelse för sin verksamhet enligt vad som Finansinspektionen särskilt bestämmer.

Finländska försäkringsholdingsammanslutningar ska årligen inom en tid som Finansinspektionen bestämmer tillställa denna sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

Bestämmelser om offentliggöranden, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, tidsfrister, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapitlen XII och XIII i kommissionens förordning.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

1) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med 11 kap., och om kravet på att använda en intern modell enligt 34 § i det kapitlet inte är ändamålsenligt eller har visat sig ineffektivt, eller om en fullständig eller partiell in-

tern modell håller på att utarbetas i enlighet med 11 kap. 34 §,

2) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med 11 kap., och att vissa kvantifierbara risker angivits bristfälligt och om det inte har lyckats att inom utsatt tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen,

3) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för korrigeringarna och övergångsåtgärderna, då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § eller övergångsåtgärder enligt 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, eller

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i 6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälps genom andra åtgärder inom utsatt tid.

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1 mom. 3 och 4 punkten stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga riskerna som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

I sådana fall som avses i 1 mom. 2 och 4 punkten ska Finansinspektionen säkerställa att försäkringsbolaget avhjälper de brister som ledde till höjning av kapitalkravet.

Finansinspektionen ska bedöma en sådan höjning av kapitalkravet som avses i 1 mom. minst en gång per år. Höjningen ska upphävas när försäkringsbolaget har avhjälpt de brister som ledde till höjningen.

Om kapitalkravet har höjts ska solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § ersättas med ett solvenskapitalkrav vari ingår höjningen av kapitalkravet. Vid beräkning av riskmarginalen enligt 10 kap. 10 § 2 mom. får solvenskapitalkravet dock inte inkludera höjningen av kapitalkravet enligt 1 mom. 4 punkten.

Anmälningsskyldighet och åtgärder då kapitalkraven inte uppfylls

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolaget ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Försäkringsbolaget ska inom två månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen för godkännande.

Försäkringsbolaget ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att inom sex månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfyllts avhjälpa denna situation eller ändra sin riskprofil för att uppfylla solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen får vid behov förlänga tidsfristen enligt 3 mom. med tre månader.

Om det förekommer exceptionella störningar på finansmarknaden får Finansinspektionen förlänga den förlängda tidsfristen enligt 4 mom. med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Försäkringsbolaget ska då var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

Tidsfristen enligt 5 mom. ska återtas om lägesrapporten enligt 5 mom. visar att det inte skett några väsentliga framsteg när det gäller att uppfylla solvenskapitalkravet eller att ändra riskprofilen mellan det datum då det observerades att solvenskapitalkravet inte uppfylls och det datum då lägesrapporten inlämnades.

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls, på nytt uppfyller minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

7 §

Uppgifter som ska framgå av planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen

Den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 5 § och den kortfristiga finansieringsplan som avses i 6 § ska innehålla åtminstone

1) en uppskattning av de allmänna omkostnaderna och provisionerna samt övriga förvaltningskostnader,

2) uppskattade inkomster och utgifter avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring,

3) en prognos för balansräkningen,

4) uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. samt kapitalkrav enligt 11 kap., och

5) företagets återförsäkringsprinciper.

8 §

Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål och senast inom två månader upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse inte ännu har framlagts vid bolagsstämman, och överlämna dem till revisorn för granskning. Härvid ska iakttas vad som i 8 kap. i denna lag föreskrivs om bokslut och verksamhetsberättelse och i revisionslagen om revisionsberättelse. Om tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen omfattar också den föregående räkenskapsperioden, ska för denna räkenskapsperiod upprättas ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

Om styrelsen och verkställande direktören inte i en sådan situation som avses i 1 mom. har upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, ska Finansinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Om uppmaningen inte följs har Finansinspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning.

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga försäkrade förmåner kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller kraven på beloppet av den ansvarsskulden och kravet på täckning för ansvarsskulden enligt vad som föreskrivs i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

3) försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgränsen enligt

17 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Finansinspektionen har anledning att anta att bolagets finansiella ställning kommer att försämras ytterligare eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att komma i en sådan situation.

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom. förbjuda ett försäkringsbolag också att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. Bestämmelserna i denna lag om förbud att överlåta och pantsätta egendom tillämpas också på beslut om förbud, med de undantag som anges i 13 § 2 mom.

Finansinspektionen kan be tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där bolaget bedriver försäkringsverksamhet med stöd av 3 kap. 1 och 6 § att vidta sådana åtgärder i sin hemstat som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta förlänga förbudet med högst tre månader.

13 §

Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom

Ett förbud mot överlåtelse och pantsättning av egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktör eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom är i kraft behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga affärsverksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. För en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent av skillnaden mellan de kapitalbasmedel som godkänts i enlighet med 12 kap. för uppfyllelse av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet eller skillnaden mellan ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital som beräknats enligt 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och minimikapitalkravet, ska alltid ansökas om samtycke av ombudet. Försäkringens återköpsvärde får dock inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

En åtgärd som strider mot förbudet är ogiltig, utom när den andra parten inte visste eller inte borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

Förordningar och föreskrifter samt uppgifter som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

24 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) den information som avses i 3 § 3—5 mom., om utformningen av de dokument i vilka informationen finns och hur dessa dokument regelbundet ska ges in till Finansinspektionen,

2) innehållet i en underrättelse enligt 19 § 1 mom.,

3) vilken information som ska ingå i de planer som avses i 7 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

25 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter

Om Finansinspektionen med stöd av 24 § 1 punkten meddelar närmare föreskrifter om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när den understiger ett år kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av ar-

ten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall,

5) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Finansinspektionen får inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 §, om rapporteringen sker oftare än en gång per år. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten för ett bolag om detta påvisar att det är oändamålsenligt att rapporteringen sker oftare än årligen, med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsgruppens affärsverksamhet.

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringbolag.

Bestämmelser om skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter i fråga om minimikapital finns i 11 kap.

26 §

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen får i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags rapporteringsskyldighet eller befria bolaget från skyldigheten, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i företagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Finansinspektionen får inte befria försäkringbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall befria ett försäkringsbolag från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om försäkringsbolaget påvisar att rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post är oändamålsenligt med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i gruppens affärsverksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringbolag.

27 §

Den information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen separat tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringskyldigheten enligt 25 kap. 25 § eller 26 kap. 43 §, särskilt antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 25 kap. 26 § eller 26 kap. 43 §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkringsbolags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

Definitioner och tillämpningsområde

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande över ett annat företag samt ett företag som Finansinspektionen anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,

2) *dotterföretag* ett företag över vilket ett moderföretag i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande,

3) *ägarintresse* det att

a) det mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §,

b) det att någon med bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen innehar minst 20 procent av ett företags rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar,

c) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt innehar rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar i ett sådant företag där Finansinspektionen anser att det utövas faktiskt betydande inflytande,

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,

5) *försäkringsföretag med ägarintresse* ett försäkringsföretag som är företag med ägarintresse i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredjeland,

6) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,

7) *försäkringsföretag* ett försäkringsbolag, dock inte ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, samt en motsvarande utländsk försäkringsgivare vars hemort är i en EES-stat,

8) *försäkringsföretag i tredjeland* ett utländskt företag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemort inte är i en EES-stat,

9) *konglomerats holdingföretag* moderföretaget i en företagsgrupp som utgör ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som inte är ett reglerat företag samt ett sådant företag i ledningen för ett konglomerat enligt i 3 § 3 mom. 2 punkten i den lagen,

10) *mångbranschholdingföretag* ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kon-

glomerats holdingföretag och som har minst ett försäkringsföretag enligt denna lag bland sina dotterföretag,

11) *grupptillsynsmyndighet* en myndighet som är ansvarig för grupptillsyn,

12) *tillsynskollegium* en permanent men flexibel samarbetsgrupp som ska underlätta beslut om samarbete, koordinering och grupptillsyn och som består av de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företagen i en grupp,

13) *Europeiska försäkringstillsynsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

När ägarintresse bestäms i enlighet med 1 mom. 3 punkten ska som indirekt innehav betraktas även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern ska deras innehav i ett bolag utanför koncernen räknas som direkt innehav.

2 §

Försäkringsgrupper

Försäkringsföretag som hör till samma försäkringsgrupp (*grupp*) ska på gruppnivå övervakas i enlighet med detta kapitel.

En grupp består av

1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse och av företag som är anknutna till företag med ägarintresse, eller av

2) försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, och detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag och att grupptillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag.

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7—9 § ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas på

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11—49 §,

2) företag med ägarintresse som inte är försäkringsföretag i enlighet med 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §,

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11—49 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51—54 §,

5) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, ska 11—49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömsesidiga ägar-, avtals- eller faktiska kontrollförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag

som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera av sina dotterföretag eller också kan det yttersta moderföretagets dotterföretag ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag.

4 §

Yttersta moderföretag i Finland

Om ett yttersta moderföretag som avses i 3 § inte har sin hemort i Finland kan Finansinspektionen besluta att 11—49 § ska tillämpas på nivån av det till gruppen hörande nationellt sett yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslutet höra det yttersta moderföretag som avses i 3 § och grupptillsynsmyndigheten. Det motiverade beslutet ska av Finansinspektionen ges in till grupptillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Finansinspektionen kan inte fatta beslut eller hålla ett beslut i kraft om ett yttersta moderföretag som enligt 3 § i enlighet med 35 § har fått samtycke till att på dess dotterföretag tillämpas solvenskapitalkrav enligt 36 och 37 § samt bestämmelserna om bristande uppfyllelse av solvens- och minimikapitalkraven.

Grupptillsynsmyndighet

5 §

Grupptillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupptillsynsmyndighet i Finland om den har beviljat koncession för alla försäkringsföretag inom en grupp samt i sådana fall som avses i 6 §.

6 §

Utseende av tillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupptillsynsmyndighet om den har beviljats koncession för försäkringsföretaget med ägarintresse.

Om det yttersta moderföretaget i en grupp inte är ett försäkringsföretag ska Finansinspektionen vara grupptillsynsmyndighet

1) om den har beviljat koncession för ett försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller om ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Finland och gruppen består av flera försäkringsföretag varav minst ett har beviljats koncession av Finansinspektionen,

3) om gruppens ledning består av minst två försäkringsholdingsammanslutningar eller konglomerats holdingföretag och dessa har sina hemorter i olika EES-stater och det i alla dessa stater finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag som har den största balansomslutningen,

4) om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat där det inte finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag vars balansomslutning är störst, eller

5) i andra situationer än de som avses i 1—4 punkten, om Finansinspektionen har beviljat koncession för det försäkringsföretag vars balansomslutning är störst.

På begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten kan Finansinspektionen i samråd med andra myndigheter som utövar tillsyn över gruppen av särskilda skäl besluta att avvika från de grunder för utseende av grupptillsynsmyndighet som anges i 1 och 2 mom. Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med övriga behöriga myndigheter inom tre månader efter att begäran framförts. Myndigheten ska höra gruppen innan beslutet fattas.

Om Finansinspektionen eller någon av de andra behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 3 mom. före ett gemensamt beslut och utgången av den tre månaders tidsfrist som föreskrivs i det momentet har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och

tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och fatta det gemensamma beslutet samt handla i enlighet därmed.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till gruppen samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett gemensamt beslut enligt denna paragraf som bindande.

Till dess att ett gemensamt beslut enligt 3 mom. fattas ska Finansinspektionen vara grupptillsynsmyndighet, om uppgiften hör till den i enlighet med 1 eller 2 mom.

7 §

Överföring av grupptillsynsuppgifter till en annan tillsynsmyndighet

Finansinspektionen kan ingå en överenskommelse om grupptillsyn på undergruppsnivå omfattande flera EES-stater. Finansinspektionen kan ingå en sådan överenskommelse med en eller flera sådana EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över sådana andra anknutna företag som är yttersta moderföretag på nationell nivå och har sin hemort i EES-staten i fråga. En överenskommelse kan ingås, om det är motiverat för en effektiv organisering av grupptillsynen. Tillsynsmyndigheterna ska då motivera sin överenskommelse både för grupptillsynsmyndigheten och för det yttersta moderföretaget.

Om Finansinspektionen enligt överenskommelsen svarar för grupptillsynen ska på undergruppsnivån tillämpas 10 §.

Finansinspektionen får inte utöva grupptillsyn enligt 4 § i Finland om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat enligt den överenskommelse som avses i 1 mom. ska ansvara för grupptillsynen. I så fall ska på grupptillsynen tillämpas lagen i den stat där den myndighet som svarar för grupptillsynen finns. Över överenskommelsen ska upprättas ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga behöriga tillsynsmyndigheter och ges in till undergruppens yttersta moderföretag.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet i enlighet med 46 § underrätta tillsynskollegiet om överenskommelser som avses i 1 mom.

Avvikelse från tillämpning av bestämmelserna om grupptillsyn

8 §

Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupptillsyn

Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget om

1) företaget har sin hemort i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av nödvändig information,

2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupptillsynens syften, eller om

3) det är oändamålsenligt eller vilseledande att med hänsyn till grupptillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupptillsynen.

Ett eller flera företag får undantas grupptillsynen, om företagets betydelse eller företagens gemensamma betydelse för tillsynen är ringa.

Om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag i enlighet med 1 mom. 2 eller 3 punkten inte behöver omfattas av grupptillsynen, ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.

9 §

Tillämpning av lagarna om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt kreditinstitutsverksamhet

Om bestämmelser som motsvarar varandra tillämpas på ett konglomerats holdingföretag både enligt denna lag och enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen vid behov efter att ha hört en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndigheter besluta att endast

bestämmelserna om saken i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag.

Om bestämmelser som motsvarar varandra ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag både enligt denna lag och enligt kreditinstitutslagen (610/2014) i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen enligt en gemensam överenskommelse med en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndighet besluta tillämpa antingen endast denna lag eller kreditinstitutslagen beroende på vilken sektors betydelse som är större inom gruppen beräknad i enlighet med 4 § 2 mom. 1 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till konglomeratets holdingföretag samt om sina beslut enligt 1 och 2 mom. underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.

10 §

Grupptillsyn över finländska yttersta moderföretag

Finansinspektionen får begränsa tillämpningen av kraven på grupptillsyn över ett nationellt sett yttersta moderföretag som avses i 4 § till moderföretagets finansiella ställning eller en del av den, om det för en effektiv organisering av grupptillsynen är motiverat med anledning av beslut eller åtgärder gällande grupptillsynsmyndighets grupptillsyn i en annan EES-stat.

Om Finansinspektionen beslutar att de solvensbestämmelser som gäller gruppen ska tillämpas på det finländska yttersta moderföretaget

1) ska den erkänna det val av metod som bindande, som grupptillsynsmyndigheten för det yttersta moderföretaget enligt 3 § har gjort för beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå i överensstämmelse med ett beslut enligt 15 § och tillämpa den,

2) ska den i överensstämmelse med 28 eller 32 § erkänna den godkända interna modellen som bindande,

3) får det finländska yttersta moderföretaget inte i enlighet med 35 § ansöka om sådant samtycke genom vilket användning av förfaranden enligt 36 och 37 § som gäller bristande uppfyllelse solvenskapitalkraven samt av de kraven och minimikapitalkraven skulle tillåtas i något av dess dotterföretag.

Om det yttersta moderföretaget som avses i 3 § i överensstämmelse med 28 eller 32 § har fått tillstånd att beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt den interna modellen och om Finansinspektionen anser att det finländska yttersta moderföretagets riskprofil på ett betydande sätt avviker från de antaganden som legat till grund för det moderföretags interna modell som avses i 3 § och om det finländska yttersta moderföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen besluta att höja kapitalkrav enligt 25 kap. 4 § utöver solvenskapitalkravet på nationell gruppnivå. Om en höjning av kapitalkravet i en exceptionell situation inte är motiverat, får Finansinspektionen kräva att det finländska yttersta moderföretaget ska beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till grupptillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Solvens på gruppnivå

11 §

Uppfyllelse och beräkning av solvenskapitalkrav

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller de försäkringsföretag som hör till en grupp ska säkerställa att gruppen fortlöpande har kapitalbasmedel som till kvalitet och mängd räcker för att gruppen ska kunna uppfylla solvenskapitalkravet enligt 14—33 §.

Om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat, ska gruppens solvens

beräknas på försäkringsholdingsammanslutningens eller konglomeratets holdingföretags nivå i enlighet med 14—33 §. Vid denna beräkning ska på försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratets holdingföretag tillämpas bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsföretag som hör till en grupp och vilka avses i 1 mom. ska utan dröjsmål lämna ett meddelande till Finansinspektionen om att gruppens solvenskapitalkrav inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det inte kommer att uppfyllas under de följande tre månaderna. Vid förfarandet iakttas då 25 kap. 5 §. Vid behov ska Finansinspektionen före förlängningen av tidsfristen för planen för återställande av en sund finansiell ställning höra den tillsynsmyndighet som svarar för grupptillsynen.

Efter att ha fått meddelandet enligt 3 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera övriga tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, vilka ska analysera gruppens situation.

12 §

Återkommande solvensberäkningar

Gruppens yttersta moderföretag ska minst en gång per år göra de beräkningar som avses i 11 §.

Gruppens yttersta moderföretag eller ett företag som hör till gruppen och som Finansinspektionen utsett efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter ska lämna behövliga data för beräkningen och beräkningens resultat till Finansinspektionen.

Gruppens yttersta moderföretag ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om gruppens risker avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det solvenskapitalkrav på gruppnivå som senast rapporterats till grupptillsynsmyndigheten, ska en förnyad beräkning av detta kapitalkrav göras utan dröjsmål och rapporteras till Finansinspektionen.

13 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har välgrundad anledning att anta att gruppens risker förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva en förnyad beräkning av detta kapitalkrav på gruppnivå.

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

14 §

Tekniska principer och huvudmetod

Den solvensberäkning som avses i 11 § ska göras upp enligt de tekniska principer som avses i detta kapitel. Om inte något annat följer av 15 § ska solvensen beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26—29 §.

Bestämmelser om den på koncernbokslutet baserade metoden finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning

15 §

Finansinspektionens beslut om metoden

Om det inte är lämpligt att använda den på koncernbokslutet baserade metoden för att beräkna solvensen på gruppnivå får Finansinspektionen efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter besluta att i fråga om gruppen ska användas avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31—33 § eller en kombination av de nämnda metoderna.

Bestämmelser om val av metod finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 1 i kommissionens förordning.

16 §

Beaktande av den proportionella andelen

Vid solvensberäkning på gruppnivå ska hänsyn tas till den proportionella andel som

företaget med ägarintresse innehar i ett anknutet företag. Med proportionell andel avses

1) i samband med den på koncernbokslutet baserade metoden den procentandel som använts vid upprättandet av koncernbokslutet,

2) i samband med avdrags- och sammanräkningsmetoden direkta eller indirekta ägarandel av kapitalet i det anknutna företaget som ett företag med ägarintresse har.

Om ett anknutet företag är ett dotterföretag som inte har tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet ska vid beräkningen av solvensen på gruppnivå beaktas hela skillnaden mellan dotterföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet trots vad som föreskrivs i 1 mom. Med Finansinspektionens samtycke får dotterföretagets solvensunderskott dock beaktas på proportionell basis om ansvaret hos ett moderföretag som innehar en andel av kapitalet är begränsat till denna kapitalandel.

17 §

Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen om

1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,

2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett faktiskt betydande inflytande utövas i företaget, eller om

3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande i det andra företaget.

18 §

Förhindrande av dubbelräkning av poster i medräkningsbara kapitalbasmedel

Medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllandet av solvenskapitalkravet får inte mellan olika försäkringsföretag användas två gånger vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

Vid beräkningen beaktas inte

1) tecknat men inte inbetalt kapital som eventuellt belastar ett företag med ägarintresse,

2) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag med ägarintresse som eventuellt belastar ett anknutet försäkringsföretag,

3) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkringsföretag som eventuellt belastar ett annat försäkringsföretag som är anknutet till samma försäkringsföretag med ägarintresse.

Om inte något annat föreskrivs i 26—31 § ska vid beräkningen inte beaktas

1) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör dess anknutna försäkringsföretags medräkningsbara kapitalbasmedel,

2) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett försäkringsföretag med ägarintresse, och

3) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett annat försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

Om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. får följande poster omfattas av beräkningen om de får ingå i det anknutna företagets medräkningsbara kapitalbasmedel

1) överskottsmedel enligt 12 kap. 4 § som uppkommer i ett livförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse eller motsvarande överskottsmedel enligt lagstiftningen i en annan EES-stat,

2) tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

Om Finansinspektionen anser att vissa poster i de medräkningsbara kapitalbasmedlen, utöver de som avses i 4 mom., som får uppfylla ett anknutet försäkringsföretags solvenskapitalkrav faktiskt inte får användas som medräkningsbara kapitalbasmedel i dess försäkringsföretag med ägarintresse, får des-

sa poster tas med i beräkningen endast till det belopp som krävs för att uppfylla solvenskapitalkravet för det anknutna företaget.

Summan av de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 4 och 5 mom. får inte överstiga solvenskapitalkravet för ett anknutet försäkringsföretag.

Sådana poster av de medräkningsbara kapitalbasmedlen i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse, för vilka en ansökan om samtycke på förhand enligt 12 kap. 5 § ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över det anknutna företaget.

19 §

Att inte beakta kapital som skapats inom en grupp

Vid beräkning av en grupps solvens får sådana poster inte beaktas i de medräkningsbara kapitalbasmedlen som får uppfylla solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess

1) anknutna företag,

2) företag med ägarintresse, eller mellan ett

3) ett annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.

Vid beräkning av en grupps solvens får inte beaktas poster i de medräkningsbara kapitalbasmedel som får uppfylla solvenskapitalkravet i ett försäkringsföretag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse, om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse.

Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone om ett försäkringsföretag eller dess anknutna företag innehar aktier, garantiandelar eller andelar i den inbetalda grundfonden i ett sådant företag eller ger lån till ett sådant företag som direkt eller indirekt innehar poster i det förstnämnda försäkringsföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel.

Bestämmelser om när intern finansiering på gruppnivå inte ska beaktas finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

20 §

Värdering av tillgångar och skulder

Vid beräkning av solvens på gruppnivå ska tillgångarna och skulderna värderas i enlighet med 10 kap. 1 §.

Bestämmelser om värdering av tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå samt om val och användning av beräkningsmetoder finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

Användning av beräkningsmetoder

21 §

Anknutna försäkringsföretag

I beräkningen av solvensen på gruppnivå ska samtliga försäkringsföretag som är anknutna till ett försäkringsföretag med ägarintresse beaktas.

Om ett anknutet försäkringsföretag har sin hemort i en annan EES-stat, ska i beräkningen solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla detta enligt bestämmelserna i den andra EES-staten beaktas.

22 §

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

På försäkringsholdingsammanslutning eller konglomeratets holdingföretag tillämpas då

bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om de medräkningsbara kapitalbasmedlen i 12 kap.

Om en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. innehar efterställda skulder eller andra medräkningsbara kapitalbasmedel på vilka tillämpas begränsningar enligt 12 kap. 11 §, ska av dessa poster som medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet den andel godkännas som fås vid en beräkning på gruppnivå med iakttagande av begränsningarna enligt 12 kap. 11 §.

Sådana medräkningsbara kapitalbasmedel i en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. och för vilka en ansökan om samtycke enligt 12 kap. 5 § på förhand ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de har godkänts av grupptillsynsmyndigheten.

23 §

Anknutna försäkringsföretag i tredjeland

Om man för ett försäkringsföretag med ägarintresse beräknar solvensen på gruppnivå enligt den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § ska ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland vid denna beräkning behandlas på samma sätt som ett anknutet försäkringsföretag. Om det tredjeland där försäkringsföretaget har sin hemort kräver att företaget ska ha koncession och att det ska ha en solvensordning som minst motsvara de krav som anges i 10—12 kap., får i beräkningen i fråga om detta företag beaktas solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla det som föreskrivits i tredjelandet i fråga.

Om Europeiska kommissionen inte har antagit ett beslut om likvärdighet av solvensordning i ett tredjeland ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet vid tillämpningen av 1 mom. kontrollera likvärdigheten. Kontrollen ska göras på begäran av ett försäkringsföretag med ägarintresse, eller Finansinspektionen kan göra kontrollen på eget initiativ. Innan Finansinspektionen fattar beslut om likvärdigheten ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan bistå Finansinspektionen i samband med kontrollen och hörandet.

Om Europeiska kommissionen har antagit en delegerad förordning om likvärdighet ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta ett beslut i enlighet med de kriterier som godkänns i förordningen. Om kommissionen har antagit ett beslut enligt vilket ett tredjelands tillsynsordning tillfälligt är likvärdigt, ska tredjelandet i fråga anses vara likvärdigt vid tillämpningen av 1 mom.

Finansinspektionen får i egenskap av grupptillsynsmyndighet inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som strider mot ett tidigare beslut om detta tredjeland, om det inte är nödvändigt för att betydande ändringar i solvensordning enligt 10—12 kap. och i tillsynsordningen i tredjelandet ska kunna beaktas.

24 §

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

Vid beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, kan försäkringsföretaget med ägarintresse använda metoderna 1 och 2 som fastställts i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG. Metod 1 kan dock användas endast om Finansinspektionen har försäkrat sig om att nivån på den samordnade ledningen och nivån på den interna kontrollen i koncernbolagen är tillräcklig. Den valda metoden ska användas konsekvent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen i egenskap

av grupptillsynsmyndighet på begäran av försäkringsföretaget med ägarintresse eller på eget initiativ besluta att från de medräkningsbara kapitalbasmedlen som uppfyller solvenskapitalkravet på gruppnivå och som gäller det försäkringsföretag med ägarintresse avdras ägarandelen i företaget enligt 1 mom.

25 §

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om Finansinspektionen inte har tillgång till sådana data för solvensberäkning på gruppnivå som gäller försäkringsföretag och avser ett anknutet försäkringsföretag med hemort i en EES-stat eller ett tredjeland, ska det anknutna företagets bokföringsvärde i försäkringsföretaget med ägarintresse dras av från de medräkningsbara kapitalbasmedlen för uppfyllande av solvenskapitalkraven på gruppnivå.

Ett anknutet företags orealiserade vinster får inte räknas in i de medräkningsbara kapitalbasmedlen.

Beräkningsmetoder

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet tillämpas 11 och 12 kap.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Solvenskapitalkravet på gruppnivå med utgångspunkt i koncernbokslutet (*det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå*) ska beräknas enligt standardformeln i 11 kap. eller med en godkänd intern modell.

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse och den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska uppfyllas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen enligt vad som anges i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16—25 § och 25 kap. 6 §.

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i gruppen med en intern modell görs av försäkringsföretaget och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska ansökan ges in till grupptillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet samt sända den fullständiga ansökan till dem.

Finansinspektionen ska tillsammans med de övriga tillsynsmyndigheterna besluta om samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska inom fem månader från mottagandet av ansökan sända sitt förslag till avgörande till de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.

Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom sex månader från mottagandet av ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och inte hel-

ler någon av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillsätter en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. före det gemensamma beslutet och före utgången av den sex månaders tidsfrist som anges i 4 mom. har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten så som i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna det gemensamma beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

29 §

Höjning av kapitalkravet vid tillämpning av en gruppintern modell

Om Finansinspektionen anser att riskprofilen hos ett försäkringsbolag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för den interna modell som godkänts för gruppen, och bolaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i enlighet med 25 kap. 4 § för företaget besluta att höja kapitalkravet utöver det genom en intern modell beräknade solvenskapitalkravet.

Om det i exceptionella situationer inte är motiverat att höja solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att ett företag enligt 1 mom. ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i 11 kap. 1—18 §. I sådana fall som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. får Finansinspektionen höja kapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som beräknats med hjälp av standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till försäkringsföretaget samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupptillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där omständigheter som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. kan uppkomma på gruppnivå, framför allt om

1) särskilda risker som riktar sig mot gruppen är svåra att kvantifiera och inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen, eller om

2) de behöriga tillsynsmyndigheterna i enlighet med 29 § och 25 kap. 4 § har höjt kapitalkravet utöver solvenskapitalkravet för anknutna försäkringsföretag.

Om gruppens riskprofil inte beaktas på ett korrekt sätt, får Finansinspektionen höja det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå med iakttagande av 25 kap. 4 §.

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

1) gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom.,

2) de värden som de anknutna försäkringsföretagen har i försäkringsföretag med ägarintresse samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

1) de kapitalbasmedel hos ett försäkringsföretag med ägarintresse som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet,

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

1) solvenskapitalkravet för försäkringsföretaget med ägarintresse,

2) de proportionella andelarna av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen.

Om ägarintresset i de anknutna försäkringsföretagen helt eller delvis är indirekt, ska de anknutna försäkringsföretagens värde i försäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av indirekta ägande med beaktande av relevanta successiva ägarintressena. Dessutom ska de poster som avses i 2 mom. 2 punkten inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel i de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas vid uppfyllandet av solvenskapitalkravet, samt de poster som avses i 3 mom. 2 punkten inbegripa de proportionella andelarna av solvenskapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

32 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden samt den interna modellen

Om en gemensam ansökan om tillstånd att beräkna gruppens samlade solvenskapitalkrav enligt 31 § för gruppens försäkringsföretag med hjälp av en intern modell görs av ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess anknutna företag eller av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska på beräkningen och metoden tillämpas 28 och 29 §.

33 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av avdrags- och sammanräkningsmetoden

Finansinspektionen ska när utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet särskilt uppmärksamma de specifika risker som riktar sig mot gruppen som är svåra att kvantifiera och som inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen.

Om riskprofilen för en grupp avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för gruppens samlade solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen höja gruppens samlade kapitalkrav. I sådana fall tillämpas 25 kap. 4 §.

Centraliserad riskhantering och förfarandet vid solvenstillsyn

34 §

Tillämpning av förfarandet på dotterföretag

På försäkringsföretag som är dotterföretag till ett annat försäkringsföretag ska 36 och 37 § tillämpas, om

1) grupptillsynsmyndigheten inte har fattat något beslut enligt 8 § om att lämna ett dotterföretag utanför grupptillsynen,

2) riskhanteringen och den interna kontrollen i försäkringsföretaget med ägarintresse omfattar också dotterföretaget och försäkringsföretaget med ägarintresse övertygar grupptillsynsmyndigheten om att dotterföretaget leds enligt sunda affärsprinciper,

3) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 40 § 3 mom. och samtycke enligt 44 § 2 mom., och

4) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 35 § av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Om försäkringsföretaget är dotterföretag till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag ska 35—38 § tillämpas på ansökningsförfarandet, solvensberäkningen och förfarandet i exceptionella situationer.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska ansöka på förhand om samtycke till att använda förfarandet enligt 36 och 37 § hos den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession.

Finansinspektionen ska i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet om saken samt sända en fullständig ansökan till dem.

Finansinspektionen ska i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet besluta om huruvida samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska sända sitt förslag till avgörande till tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet inom två månader efter att ha mottagit ansökan.

Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom tre månader från det att samtliga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet har tagit emot ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har tillsatt en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen fatta beslut ärendet i egenskap av grupptillsynsmyndighet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av övriga behöriga tillsynsmyndigheter samt av övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga myndigheter som avses i 2 mom. före ett gemensamt beslut och före utgången av den tidsfrist på tre månader som anges i 4 mom. har överfört ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

36 §

Beräkning av solvenskapitalkrav för dotterföretag

Solvenskapitalkravet för försäkringsföretags dotterföretag beräknas på följande sätt:

1) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med en intern modell som godkänts i enlighet med 28 § och om Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell, och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 § eller, om detta i exceptionella situationer inte skulle vara motiverat, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln,

2) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med standardformeln och Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden enligt standardformeln och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i exceptionella situationer föreslå att företaget delvis ersätter en parametrarna enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar som omfattar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som avses i 11 kap. 18 §; i stället får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 §.

Finansinspektionen ska förhandla om sitt förslag i tillsynskollegiet samt underrätta dotterföretaget om grunderna för förslaget. Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession är av en annan åsikt om saken än Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet, ska Finansinspektionen före ett gemensamt beslut och senast inom en månad på förslag av den behöriga tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession sända det motiverade beslutet till dotterföretaget och till tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

37 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet för dotterföretag

Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget inte har uppfyllts ska Finansinspektionen, i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession, utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § som lagts fram av dotterföretaget.

Om Finansinspektionen konstaterar att dotterföretagets ekonomiska förhållanden har försvagats ska den utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som dotterföretaget föreslagit. Med undantag av krissituationer ska tillsynskollegiet före beslutet förhandla om vilka åtgärder som ska vidtas.

Finansinspektionen ska inom fyra månader från det att den konstaterat att solvenskapitalkravet enligt 1 mom. inte har uppfyllts eller inom en månad från mottagandet av en sådan underrättelse som avses i 2 mom. vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom utsatt tid och om ingen av de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande, ska Finansinspektionen fatta beslut om ärendet i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Om den behöriga tillsynsmyndigheten som beviljat dotterföretaget koncession och Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet är av olika åsikt om godkännande av planen för återställande av en sund finansiell ställning eller av de åtgärder som föreslagits med anledning av försämringen i den ekonomiska situationen, ska Finansinspektionen, utom i krissituationer, för ett gemensamt beslut och senast inom de tidsfrister som avses i 3 mom., i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Ett motiverat beslut ska sändas till dotterföretaget och till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Om minimikapitalkravet för dotterföretaget inte har uppfyllts ska Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den kortfristiga finansieringsplan som enligt 25 kap. 6 § lagts fram av dotterföretaget. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som

vidtagits för att minimikapitalkravet ska uppfyllas på dotterföretagsnivå.

38 §

När användningen av förfarandet upphör

Ett försäkringsföretag med ägarintresse svarar för att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Företaget ska utan dröjsmål underrätta grupptillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för dotterföretaget i det fall att villkoren inte iakttas. Försäkringsföretaget med ägarintresse ska lägga fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet minst en gång per år kontrollera att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Finansinspektionen ska dessutom genomföra sådan kontroll på begäran av en annan behörig tillsynsmyndighet om denna har vägande skäl att misstänka att villkoren inte längre iakttas. Om brister påvisas under kontrollen, ska Finansinspektionen kräva att försäkringsföretaget med ägarintresse lägger fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Om villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten inte iakttas inom en rimlig tid eller om Finansinspektionen efter att ha hört tillsynskollegiet fattar ett beslut enligt 8 §, eller konstaterar att en plan som avses i 1 eller 2 mom. är otillräcklig, kan 36 och 37 § inte tillämpas. De behöriga tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrättas om saken.

Tillsyn över företagsstyrningssystem på gruppnivå

39 §

Företagsstyrningssystem på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8—12, 12 a, 14—16 och 18—20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupptillsynen.

Den interna kontrollen inom gruppen ska omfatta åtminstone tillsyn över solvensen på gruppnivå samt tillförlitliga rapporterings- och redovisningsförfaranden.

40 §

Risk- och solvensbedömning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömningen på gruppnivå enligt 6 kap. 12 §.

Om solvens på gruppnivå beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26 § ska gruppens yttersta moderföretag lämna Finansinspektionen, i dennas egenskap av grupptillsynsmyndighet, sådana uppgifter som gör det möjligt att påvisa skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens samtycke, i Finansinspektionens egenskap av grupptillsynsmyndighet, göra en risk- och solvensbedömning samtidigt på gruppnivå och på dotterföretagnivå när dotterföretag hör till gruppen och utarbeta en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 3 mom. ska den höra tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet och beakta deras synpunkter på ett behörigt sätt.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i 3 mom. ska den sända handlingen samtidigt till alla behöriga tillsynsmyndigheter för gruppen.

Information som ska sändas till Finansinspektionen samt offentliggörande av informationen

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Om inte något annat följer av 42 § ska gruppens yttersta moderföretag eller ett försäkringsföretag som Finansinspektionen utsett efter att ha hört med övriga behöriga till-

synsmyndigheter, minst en gång per år till Finansinspektionen rapportera varje betydande riskkoncentration på gruppnivå och alla betydande interna transaktioner som försäkringsföretag inom en grupp har gjort.

Rapporteringsskyldigheten gäller också transaktioner med fysiska personer som har sådana betydande bindningar till ett företag inom gruppen som avses i 1 kap. 10 §. Om en intern transaktion har en betydande inverkan på företag som hör till gruppen ska rapporteringen ske genast när det är möjligt.

Finansinspektionen ska efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange de risktyper och affärstransaktioner som de försäkringsföretag som ingår i gruppen alltid ska rapportera. När Finansinspektionen och andra behöriga tillsynsmyndigheter anger de risktyper eller transaktioner som ska rapporteras eller yttrar sig om dem ska de beakta gruppens specifika struktur och riskhantering.

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen eller vartdera värdet.

Vid tillsyn över riskkoncentrationer ska Finansinspektionen särskilt övervaka risken för en eventuell spridning inom gruppen, risken för intressekonflikter samt riskernas nivå eller volym.

Bestämmelser om rapportering av regelbunden tillsyn över en grupp samt om anmälan av betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner på gruppnivå finns dessutom i avdelning II kapitel VI i kommissionens förordning.

42 §

Undantag från lämnande av information

Om gruppens yttersta moderföretag självt är ett reglerat företag eller anknutet till ett reglerat företag eller konglomeratets holdingföretag som är underkastat tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, får Finansinspektionen efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt 41 § eller över transaktioner inom en grupp eller vardera formen av tillsyn inte ska utövas på nivån för det yttersta moderföretaget.

43 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Grupptillsynsmyndigheten kan begränsa skyldigheten att lämna regelbundna tillsynsrapporter eller bevilja befrielse från skyldighet att lämna rapporter när tillgångarna redovisas post för post, om begränsningen enligt 25 kap. 25 § eller befrielse enligt 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Finansinspektionen ska när den fattar beslut om saken beakta arten och omfattningen av gruppens affärsverksamhet samt riskernas natur samt vid beslut om befrielse enligt 26 § dessutom de omständigheter som påverkar den finansiella stabiliteten.

44 §

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Det yttersta moderföretaget i en grupp ska årligen offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska tillämpas bestämmelserna om offentliggörande av information i 8 a kap.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

1) information på gruppnivå,

2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har individualiserats separat för varje dotterföretag.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 2 mom. ska den höra de tillsynsmyndigheter som hör till i tillsynskollegiet och till den del det är nödvändigt beakta deras synpunkter.

Om det i den rapport som avses i 2 mom. saknas information som Finansinspektionen kräver och om detta utelämnande är av väsentlig betydelse, har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession rätt att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information.

Bestämmelser om offentliggörande av rapporter om företagens solvens och finansiella situation samt om rapporternas innehåll finns dessutom i avdelning II kapitel VI avsnitt 1 i kommissionens förordning.

Tillsynsåtgärder på gruppnivå

45 §

Tillsynssamarbete på gruppnivå

Bestämmelser om samarbetet med övriga tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företag inom en grupp och om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett tillsynskollegium finns i 65 a och 65 b § i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna relevant information om hur tillsynskollegiet fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått.

Bestämmelser om utbyte av upplysningar mellan tillsynsmyndigheterna i samband med grupptillsyn finns dessutom I avdelning II kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.

46 §

Finansinspektionens uppgifter som grupptillsynsmyndighet

Utöver vad som föreskrivs i 65 a § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet

1) granska och bedöma gruppens finansiella ställning,

2) granska och bedöma huruvida gruppen iakttar av bestämmelserna om solvens samt de krav som gäller riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp,

3) granska och bedöma gruppens företagsstyrningssystem, risk- och solvensbedömning samt ledningens duglighet,

4) leda bedömningen av interna modeller och tillståndsförfaranden på gruppnivå,

5) informera tillsynskollegiets övriga tillsynsmyndigheter om beslut enligt 4 § som har fattats av någon annan tillsynsmyndighet,

6) sköta andra uppgifter som i enlighet med samordningsöverenskommelser mellan de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet eventuellt anvisas Finansinspektionen i syfte att effektivisera grupptillsynen.

47 §

Tillsynsmyndigheternas möte

Finansinspektionen ska yrka på att ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupptillsyn sammankallas åtminstone om

1) Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller att minimikapitalkravet inte uppfylls i det försäkringsföretaget,

2) om Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet på gruppnivå eller gruppens samlade solvenskapitalkrav beräknade enligt 11 och 12 § med utgångspunkt i den metod baserad på koncernbokslutet som avses i 26 §, eller avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31 § eller den interna modellen enligt 32 §,

3) andra exceptionella omständigheter än de som avses i 1 eller 2 punkten har inträffat.

48 §

Rätt att få och ge information

Bestämmelser om Finansinspektionens granskningsrätt och rätt att få uppgifter samt

om dess skyldighet att lämna ut information finns i lagen om Finansinspektionen.

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupptillsyn tillämpas 25 kap. 3 §.

Om Finansinspektionen med stöd av 8 § 1 mom. 2 eller 3 punkten lämnar ett försäkringsföretag utanför grupptillsynen har tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där försäkringsföretaget i fråga har sin hemort på begäran rätt att av gruppens yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland få information som kan vara relevant för tillsynen över försäkringsföretaget i fråga.

49 §

Finansinspektionens åtgärder

Om ett försäkringsföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 11—41 § eller om företaget uppfyller kraven men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkringsföretagets finansiella ställning, ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt denna lag eller enligt lagen om Finansinspektionen i fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingföretag eller ett försäkringsföretag.

Om försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller försäkringsföretaget har sin hemort i en annan EES-stat än Finland ska Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten om sina iakttagelser, för eventuella åtgärder.

Mångbranschholdingföretag

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

Om ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett mångbranschholdingföretag ska försäkringsföretaget informera Finansinspektionen om dess transaktioner med mångbranschholdingföretaget och företag anknutna till mångbranchholdingföretaget. I sådana fall ska 41 och 47—49 § tillämpas på transaktioner inom en grupp.

Tredjeländer

51 §

Kontroll av tillsynens likvärdighet

När det är fråga om ett försäkringsföretag som har sin hemort i Finland och vars moderföretag är ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska Finansinspektionen kontrollera om tredjelandets tillsynsmyndighet utför tillsyn som är likvärdig med vad som i detta kapitel föreskrivs om grupptillsyn.

Om inte Europeiska kommissionen har konstaterat att tillsynsordningen i tredjelandet är likvärdig, krävs utöver vad som anges 1 mom. att kontrollen genomförs av Finansinspektionen, om den i enlighet med 5 eller 6 § skulle verka som grupptillsynsmyndighet. Kontrollen ska utföras på begäran av antingen moderföretaget eller på begäran av ett försäkringsföretag som hör till gruppen eller på Finansinspektionens eget initiativ. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistår Finansinspektionen vid kontrollen.

Innan Finansinspektionen beslutar om huruvida tillsynsordningen är likvärdig ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Beslutet ska fattas i enlighet med kommissionens delegerade förordning. Finansinspektionen får inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som står i konflikt med tidigare beslut som berör tredjelandet i fråga. Det ovannämnda beslutet kan emellertid fattas om det är nödvändigt med beaktande av betydande förändringar i solvensordningen och i tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om ett beslut som fattats i enlighet med 3 mom. kan de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen be den om hjälp inom tre månader efter det att Finansinspektionen meddelat beslutet.

52 §

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer

Om tillsynsmyndigheterna i ett tredjeland bedriver tillsyn som är likvärdig med detta kapitel ska Finansinspektionen samarbeta med dessa tillsynsmyndigheter. Härvid tillämpas 5, 6, 39 och 44—49 § samt lagen om Finansinspektionen.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om försäkringsföretag i ett tredjeland används antingen metoder i lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel, dock inte metoder enligt 34—38 §. I enlighet med 4 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyns saknas, eller om

2) trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet i en EES-stat har etablerat sig ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland.

Om bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen och bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas på ett tredjelands försäkringsföretag, ska de tillämpas endast på nivån för försäkringsholdingsammanslutningar, konglomeratets holdingföretag och tredjelandets försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretags moderföretag är ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska på moderföretaget vid beräkningen av solvensen på gruppnivå tillämpas bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap. samt

1) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 22 §, om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 23 §, om det är fråga om ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

Om bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34—38 §, inte är effektiva med tanke på målsättningarna för tillsynen, kan Finansinspektionen besluta tillämpa också andra effektiva metoder som säkerställer en ändamålsenlig tillsyn över försäkringsföretagen i en grupp. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter och Europeiska kommissionen om metoderna.

Finansinspektionen kan kräva etablering av en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat och tillämpa bestämmelserna i detta kapitel på försäkringsföretagen i den grupp som leds av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag.

54 §

Kontroll av tillsynens likvärdighet på nivån för yttersta moderföretag i tredjeland

Om ett moderföretag som har sin hemort i ett tredjeland och som avses i 51 § är dotterföretag i ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska kontrollen av tillsynens likvärdighet enligt den paragrafen göras endast på nivån för det yttersta moderföretaget i tredjelandet.

Finansinspektionen kan dock i det fall att likvärdig tillsyn saknas utföra en ny kontroll på en lägre nivå på vilken försäkringsföretag har ett moderföretag som kan vara ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i ett tredjeland. Härvid tillämpas 53 §.

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

— — — — — — — — — — — — — — —

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om anmälan för registrering av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse, underlåter att göra anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt denna lags 3 kap. 2, 5, 8, 12 eller 19, 19 a, 20 eller 21 §, 4 kap. 5 §, 6 kap. 19 §, 11 kap. 5 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31 eller 37 §, 25 kap. 2, 3, 5, 6 eller 12 §, 26 kap. 11, 40, 41 eller 48 § eller enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen ska lämnas till Finansinspektionen, eller inte offentliggör rapporter eller information som avses i 26 kap. 44 §, eller

6) bryter mot 8 kap. 4—27 §, 23 kap. 14 § eller 25 kap. 8 § i denna lag eller mot de bestämmelser i 8 kap. 10 eller 12 § i aktiebolagslagen som med stöd av denna lag ska tillämpas på försäkringsbolag och som gäller upprättande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut eller bokslut och verksamhetsberättelse enligt 25 kap. 8 § i denna lag, eller mot vad som i 16 kap. 17 § eller 17 kap. 17 § i aktiebolagslagen eller i 23 kap. 23 § i denna lag föreskrivs om slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

— — — — — — — — — — — — — — —

10) till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget, till ett företag som hör till samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, grupptillsyn samt riskhantering; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

2.

Lag

om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

Lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (/), nedan *ändringslagen*, träder i kraft den 1 januari 2016.

Försäkringsbolagslagens (521/2008) 2 kap. 1 a § tillämpas på försäkringsbolag som bildas efter att ändringslagen trätt i kraft.

En koncessionsansökan som är anhängig när ändringslagen träder i kraft ska inom ett år från ikraftträdandet kompletteras så att den motsvarar kraven i försäkringsbolagslagen.

2 §

Upphävande av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet

Genom ändringslagen upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008).

3 §

Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft

Finansinspektionen har från och med den 1 april 2015 befogenhet att godkänna

1) tilläggskapital i enlighet med 12 kap. 6 § i ändringslagen,

2) klassificering av poster i kapitalbasmedlen i enlighet med 12 kap. 7 § i ändringslagen,

3) bolagsspecifika parametrar i enlighet med 11 kap. 17 § i ändringslagen,

4) fullständiga och partiella interna modeller i enlighet med 11 kap. 21 § i ändringslagen,

5) bildande av specialföretag i Finland i enlighet med 2 kap. 18 b § i ändringslagen,

6) en mellanliggande försäkringsholdingsammanslutnings tilläggskapital i enlighet med 26 kap. 22 § i ändringslagen,

7) interna modeller för en grupp i enlighet med 26 kap. 28 och 32 §,

8) användning av matchningsjustering på riskfria räntesatser i enlighet med 10 kap. 8 § i ändringslagen,

9) användning av övergångsåtgärder för riskfria räntesatser i enlighet med 11 § i denna lag, och om

10) användning av övergångsåtgärder för försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. i ändringslagen, i enlighet med 12 § i denna lag.

Finansinspektionen har från och med den 1 april 2015 befogenhet att

1) bestämma nivån och tillämpningsområdet för grupptillsynen i enlighet med 26 kap. 3—10 § samt 40 och 42 § i ändringslagen,

2) utse grupptillsynsmyndighet i enlighet med 26 kap. 6 § i ändringslagen, och

3) tillsätta ett tillsynskollegium i enlighet med 26 kap. 45 § och 65 b § i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2015 befogenhet att

1) besluta om avdrag av ägarintresse i enlighet med 26 kap. 24 § i ändringslagen,

2) besluta om val av metod för solvensberäkning i enlighet med 26 kap. 15 § i ändringslagen,

3) vid behov besluta om likvärdighet i enlighet med 26 kap. 23 och 51 § i ändringslagen,

4) bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag tillstånd att i enlighet med 26 kap.

34 § i ändringslagen tillämpa bestämmelserna i 36 och 37 § i det kapitlet,

5) fatta beslut enligt med 26 kap. 53 och 54 § i ändringslagen,

6) vid behov besluta om användningen av övergångsåtgärder i enlighet med 5—10 § i denna lag.

Finansinspektionen ska behandla försäkrings- och återförsäkringsföretagens ansökningar om godkännande och tillstånd i enlighet med 2 och 3 mom. Finansinspektionens beslut om ansökningar om godkännande och tillstånd tillämpas inte före den 1 januari 2016.

4 §

Utjämningsbelopp

Ett skadeförsäkringsbolag ska sänka den överskjutande delen av utjämningsbeloppets maximibelopp ned till det maximibelopp som avses i 9 kap. 5 a § i försäkringsbolagslagen och ett livförsäkringsbolag ska avveckla sitt utjämningsbelopp inom högst tio år efter att ändringslagen trätt i kraft. Bolaget ska upprätta en plan för sänkning och avveckling av utjämningsbeloppet och inhämta Finansinspektionens fastställelse av planen. I planen ska i rimlig utsträckning beaktas hur utjämningsbeloppet har uppkommit.

Ett livförsäkringsbolags utjämningsbelopp anses under övergångsperioden höra till det ersättningsansvar som anges i 9 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen.

5 §

Försäkringsbolag som avslutar sin verksamhet

På ett försäkringsbolag som innan ändringslagen trädde i kraft har slutat bevilja nya försäkringar kan de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet, om

1) försäkringsbolaget förvaltar endast försäkringsbeståndet i syfte att avsluta sin verksamhet senast den 31 december 2018 eller om

2) ett likvidationsförfarande enligt 23 kap. i försäkringsbolagslagen har tillämpats på försäkringsbolaget innan ändringslagen trädde i kraft och en likvidator har utsetts.

Om Finansinspektionen av välgrundad anledning konstaterar att framsteg inte har gjorts vad gäller avslutande av verksamheten ska tillämpning av ändringslagen på försäkringsbolaget påbörjas senast

1) den 1 januari 2019 i de fall som avses i 1 mom. 1 punkten, och

2) den 1 januari 2021 i de fall som avses i 1 mom. 2 punkten.

Om ett försäkringsföretag hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen kan övergångsbestämmelsen i 1 mom. tillämpas på företaget endast om förfarandet används i fråga om samtliga försäkringsföretag som hör till gruppen.

Försäkringsbolaget ska meddela Finansinspektionen om det vill omfattas av ett förfarande som avses i 1 mom. Försäkringsbolaget ska varje år rapportera till Finansinspektionen vilka åtgärder det vidtagit samt vilka framsteg det gjort för att avsluta verksamheten.

Finansinspektionen ska upprätta en förteckning över de försäkringsbolag som omfattas av det förfarande som avses i 1 mom. och för kännedom sända förteckningen till de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i de övriga medlemsstaterna.

6 §

Sändande av information

Den tid inom vilken ett försäkringsbolag ska offentliggöra information som avses i 8 a kap. i försäkringsbolagslagen samt sända information som avses i 25 kap. 3 § varje år eller med längre intervaller, ska förkortas med två veckor per räkenskapsperiod så att den är

1) högst 20 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod om räkenskapsperioden upphör den 30 juni 2016 eller därefter men före den 1 januari 2017,

2) högst 14 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod om räkenskapsperioden upphör den 30 juni 2019 eller därefter men före den 1 januari 2020.

Den tid inom vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag kvartalsvis ska sända information som avses i 25 kap. 3 § i försäk-

ringsbolagslagen ska förkortas med en vecka per räkenskapsperiod så att den är

1) högst åtta veckor den 1 januari 2016 eller därefter men före det kvartal som slutar den 1 januari 2017, och

2) högst fem veckor den 1 januari 2019 eller därefter men före det kvartal som slutar den 1 januari 2020.

Paragrafens 1 och 2 mom. ska tillämpas på gruppnivå, i fråga om 26 kap. 44 § och 48 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, på försäkringsföretag med ägarintresse, på försäkringsholdingsammanslutningar och på moderföretag i ett sådant finans- och försäkringskonglomerat som avses i 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) varvid de tider som anges 1 och 2 mom. i denna paragraf förlängs med sex veckor.

7 §

Klassificering av kapitalbasmedel

Med avvikelse från klassificeringen av kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen ska en tillgångspost som ingår i primärkapitalet placeras i nivå 1 för en tid av högst 10 år från ändringslagens ikraftträdande, om

1) tillgången inte i enlighet med 12 kap. i försäkringsbolagslagen klassificeras som hörande till nivå 1 eller 2 för kapitalbasmedel,

2) tillgången har förvärvats innan ändringslagen trädde i kraft,

3) tillgången eller en del av den har kunnat räknas som en del av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse kapitlet hade vid ändringslagens ikraftträdande, och om

4) tillgången hör till de poster som avses i 11 kap. 4 § 1, 2 eller 3 mom. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse de hade vid ändringslagens ikraftträdande.

Med avvikelse från klassificeringen av kapitalbasmedel enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen kan en tillgångspost som ingår i primärkapitalet placeras i nivå 2 för en tid av högst 10 år från ändringslagens ikraftträdande, om

1) tillgången har förvärvats före ändringslagens ikraftträdande,

2) tillgången eller en del av den har kunnat räknas som en del av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse kapitlet hade vid ändringslagens ikraftträdande,

3) tillgången hör till de poster som avses i 11 kap. 4 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse momentet hade vid ändringslagens ikraftträdande.

8 §

Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för räntemarginalrisk enligt i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten i försäkringsbolagslagen, i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr /201 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, eller vid beräkning av kapitalkravet för marknadsriskkoncentrationer som avses i 12 § 2 mom. 6 punkten i försäkringsbolagslagen, i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning, ska följande parametrar användas för sådana fordringar på EU-medlemstaters regeringar eller centralbanker som anges i en annan valuta än respektive lands valuta

1) till utgången av 2017 samma parametrar som vid beräkning av fordringarna i respektive lands egen valuta,

2) 2018 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 80 procent, och

3) 2019 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 50 procent.

9 §

Aktiekursrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för aktier som försäkringsbolaget har förvärvat den dag ändringslagen trädde i kraft eller tidigare och vilka är av typ 1 enligt artikel 168 i kommissionens förordning samt på vilka ska tillämpas den beräkningsmetod som avses i artikel

169.1 b i kommissionens förordning, kan försäkringsbolaget tillämpa anpassning.

Anpassningen beräknas utifrån det vägda medelvärdet av följande tal

1) parametern enligt artikel 170.1 a i kommissionens förordning,

2) parametern enligt artikel 169.1 a i kommissionens förordning.

Vikten för den parameter som avses i 2 mom. 2 punkten ökar minst linjärt från värdet noll den 1 januari 2016 till värdet ett den 1 januari 2023.

Bestämmelser om beräkningen av kapitalkravet enligt denna paragraf finns dessutom i artikel 173 i kommissionens förordning.

10 §

Uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Om försäkringsbolaget inte uppfyller det solvenskapitalkrav som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen under år 2016 men uppfyller kraven på verksamhetskapital enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande, ska försäkringsbolaget vidta åtgärder för att öka sin kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller för att sänka sin riskprofil så att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017. På försäkringsbolaget ska då inte tillämpas de tidsfrister som anges i 25 kap. 5 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

Ett försäkringsbolag enligt 1 mom. ska var tredje månad sända en rapport av vilken det framgår vilka åtgärder som vidtagits och de framsteg som gjorts för att öka de medräkningsbara kapitalbasmedlen i enlighet med solvenskapitalkravet eller för att sänka riskprofilen.

Om rapporten enligt Finansinspektionens åsikt visar att några betydande framsteg inte har gjorts när det gäller ökningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen eller sänkningen av riskprofilen, ska Finansinspektionen återkalla den förlängning av tidsfristen som avses i 25 kap. 5 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

Ett livförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke justera räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om försäkringsbolaget inte tillämpar övergångsbestämmelsen för försäkringstekniska avsättningar enligt 12 § i denna lag.

En räntesats som anpassats genom justering kan användas i fråga om en sådan del av försäkringsbeståndet som omfattar försäkringsavtal vilka har ingåtts senast innan ändringslagen trädde i kraft, med undantag för sådana förnyande av avtal som gjorts den 1 januari 2016 eller därefter, och i fråga om vilken matchningsjustering enligt 10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen inte används.

För justeringar som avses i 1 mom. ska för varje valuta beräknas skillnaden mellan följande tal

1) den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkringsbolaget använder dagen före ändringslagens ikraftträdande, och

2) den ränta som tillämpad på försäkringsbeståndets kassaflöden ger samma värde som den bästa skattningen enligt 10 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen, då i beräkningen har beaktats en volatilitetsjustering enligt 8 § i det kapitlet, om bolaget använder sådan justering.

Beloppet av den justering som avses i 1 mom. minskar linjärt från ändringslagens ikraftträdande till och med den 1 januari 2032 så att beloppet utgör 100 procent av resultatet enligt 3 mom. när ändringslagen trädde i kraft och utgör noll procent av resultatet enligt 3 mom. den 1 januari 2032.

Den del av försäkringsbeståndet på vilken den genom en justering som avses ovan anpassade räntesatsen används får inte tas med i beräkningen av volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen.

Om försäkringbolaget använder en justering enligt denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport enligt 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken relevans användningen av den

anpassade räntesatsen har för bolagets finansiella ställning.

Om försäkringsbolaget observerar att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att använda en justering enligt denna paragraf, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader efter att bolaget observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls ska försäkringsbolaget upprätta en plan varav framgår vilka åtgärder bolaget kommer att vidta för att öka de medräkningsbara kapitalbasmedlen enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller sänka riskprofilen för att försäkringsbolaget ska uppfylla solvenskapitalkravet senast det datum som anges i 1 mom. Planen kan vid behov uppdateras i ett senare skede.

Ett försäkringsbolag enligt 7 mom. ska årligen till Finansinspektionen sända en rapport där de vidtagna åtgärderna presenteras. Av rapporten ska också framgå vilka framsteg som gjorts för att målet ska nås. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska dessa åtgärder och vilka framsteg som gjorts också framgå av rapporten. Om Finansinspektionen konstaterar att det enligt vad som framgår av rapporten är orealistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet det datum som anges i 1 mom., ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att utnyttja den justering av räntesatsen som avses i denna paragraf.

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Med Finansinspektionens förhandssamtycke får försäkringsbolag utnyttja ett avdrag på försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om bolaget inte utnyttjar den justering av räntesatsen som anges i 11 §. Avdraget kan utnyttjas separat på varje grupp av försäkringsförpliktelser som avses i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

För avdrag som avses i 1 mom. beräknas skillnaden mellan följande poster

1) de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen vid ändringslagens ikraftträdande, med beaktande av volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om försäkringsbolaget utnyttjar en sådan; från de sålunda beräknade försäkringstekniska avsättningarna dras av fordringar som är baserade på återförsäkringsavtal och fordringar på specialföretag,

2) ansvarsskulden beräknade enligt 9 kap. i försäkringsbolagslagen utan utjämningsbelopp dagen före ändringslagens ikraftträdande i enlighet med då gällande bestämmelser och beräkningsrunderna för bolagets ansvarsskuld. Från den sålunda beräknade ansvarsskulden dras av fordringar som är baserade på återförsäkringsavtal.

Maximibeloppet av det avdrag som avses i 1 mom. minskar linjärt från ändringslagens ikraftträdande till och med den 1 januari 2032 så att beloppet utgör 100 procent av resultatet enligt 2 mom. när ändringslagen trädde i kraft och utgör noll procent av resultatet enligt 2 mom. den 1 januari 2032.

Med Finansinspektionens förhandssamtycke eller på yrkande av Finansinspektionen kan beräkningen enligt 2 mom. göras om

1) med 24 månaders intervaller, eller

2) oftare än enligt 1 punkten om försäkringsbolagets riskprofil har ändrats väsentligt.

Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2—4 mom. om utnyttjande av avdraget fullt ut leder till lägre försäkringstekniska avsättningar än en beräkning enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande beräkningsrunderna för bolagets ansvarsskuld.

Om försäkringbolaget utnyttjar ett avdrag som avses i denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska också framgå vilken relevans utnyttjandet av avdraget har för bolagets finansiella situation.

Om försäkringsbolaget observerar att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att utnyttja ett avdrag enligt denna paragraf ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader efter att bolaget observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls ska försäkringsbolaget upprätta en plan varav framgår vilka åtgärder bolaget kommer att vidta för att öka de medräk-

ningsbara kapitalbasmedlen enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller sänka riskprofilen för att försäkringsbolaget ska uppfylla solvenskapitalkravet senast det datum som anges i 1 mom. Planen kan vid behov uppdateras i ett senare skede.

Försäkringsbolag enligt 7 mom. ska årligen till Finansinspektionen sända en rapport där de vidtagna åtgärderna presenteras. Av rapporten ska också framgå vilka framsteg som gjorts för att målet ska nås. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska dessa åtgärder och vilka framsteg som gjorts också framgå av rapporten. Om Finansinspektionen konstaterar att det enligt vad som framgår av rapporten är orealistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet det datum som anges i 1 mom., ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att utnyttja ett avdrag enligt detta moment.

13 §

Övriga bestämmelser

Om försäkringsbolaget har gjort placeringar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument baserade på ompaketerade lån som har emitterats före den 1 januari 2011, ska avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning inte tillämpas, om inte nya underliggande exponeringar har lagts till eller ersatts den 1 januari 2015 eller därefter.

Ett sådant ytterst moderföretag med hemort i Finlands som avses i 26 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen kan hos Finansinspektionen till och med den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en sådan intern modell som avses i 26 kap. 28 § i försäkringsbolagslagen och som ska tillämpas endast på det yttersta moderföretaget eller åtminstone på ett av dess dotterföretag med hemort i Finland, om riskprofilen för den del av en grupp som uppkommer på detta sätt avsevärt skiljer sig från den övriga gruppen.

Också på en sådan försäkringsgrupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas 6, 7, 10 § samt 11 § 1 mom. samt 12 § 1 mom. i denna lag.

På en försäkringsgrupp som inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen men som uppfyller minimikapitalkravet för det anpassade verksamhetskapitalet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen i den lydelse det hade vid ändringslagens ikraftträdande, tillämpas 9 § i denna lag.

På ett livförsäkringsbolag som vid ändringslagens ikraftträdande har slutat bevilja nya försäkringar i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008) på ett annat sätt än försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal, ska inte tillämpas 1 kap. 15 § 4 mom., 11 kap. 4 § 5 mom. eller 13 a kap. i försäkringsbolagslagen. Vad som föreskrivs ovan gäller till dess bolaget beslutar att åter börja bevilja nämnda försäkringar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) 29 § 3 mom., 30 a, 33 och 34 §, sådana de lyder, 29 § 3 mom., 33 och 34 § i lag 525/2008 och 30 a § i lag 418/2004,

ändras 2 § 1 mom. 6 a och 7 punkten, 3, 7 och 10 §, 15 § 2 och 3 mom., 19 § 1 mom., 20 § 1 mom., 28 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32, 35, 36 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47, 47 b, 47 g och 65–67 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten,

av dem 2 § 1 mom. 6 a-punkten, 3 och 10 §, 15 § 2 mom., 28 §, 29 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47 b, 47 g, 65 och 66 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten sådana de lyder i lag 525/2008, 2 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 637/2000, 7 och 47 § sådana de lyder i lagarna 525/2008 och 895/2008, 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 189/2014, 19 § 1 mom. och 20 § 1 mom. sådana de lyder i lagarna 525/2008 och 982/2013 samt 67 § sådan den lyder i lag 359/2002, samt

fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

6 a) *återförsäkring* verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett utländskt EES-försäkringsbolag eller av ett försäkringsbolag eller återförsäkringsbolag i tredjeland,

7) *hemstat* vid skadeförsäkring den stat där det försäkringsbolag som försäkrar risken har sin bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkring den stat där återförsäkringsbolaget har sin bolagsrättsliga hemort,

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), och inte heller på

2) sådan koassuransverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *Solvens II -direktivet*, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag

deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

7 §

En filials etableringsanmälan

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringstillsynen har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten.

Dessutom behövs ett intyg av försäkringstillsynsmyndigheten i bolagets hemstat över att försäkringsbolaget uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten.

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland som fritt tillhandahållande av tjänster, ska Finansinspektionen av försäkringstillsynsmyndigheten i försäkringsbolagets hemstat få en anmälan till vilken ska fogas

1) ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

3 kap.

Tillsyn

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att avyttra eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt den tillsynsmyndigheten i sin hemstat inte uppfyller Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar som innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (610/2014), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster (747/2012) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt den tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.

4 kap.

Inledande av verksamheten

19 §

Koncession

Koncession ska beviljas om

1) det utifrån den verksamhetsplan som avses i 20 § och annan utredning om den planerade försäkringsverksamheten den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper,
2) generalagenten uppfyller kraven enligt 24 §,
3) den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland uppfyller kraven på företagsstyrningssystem enligt 34 a § samt kraven som gäller ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion enligt 37 §,
4) filialen har ett startkapital enligt 28 § och säkerhet har ställts enligt 29 §, samt om
5) den bedömningen kan göras att filialen uppfyller de solvenskraven enligt 31 § när verksamheten inleds.

— — — — — — — — — — — — — —

20 §

Handlingar som ska fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar
1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning samt en utredning om att bolaget uppfyller de krav som ställs på bolagsstyrelsen i 6 kap. i försäkringsbolagslagen,
2) en utredning om hurdan försäkringsverksamhet bolaget bedriver i sin hemstat,
3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,
4) en verksamhetsplan för den verksamhet som bedrivs i Finland,
5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,
5 a) en utredning om att bolaget uppfyller de krav på ett företagsstyrningssystem som föreskrivs i 34 a § och de krav på ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion som föreskrivs i 37 §,
6) en utredning om att de handlingar som inlämnats på bolagets vägnar har upprättats enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person,
7) ett intyg om att filialen har tillgångar som motsvarar det startkapital som avses i 28 § och att säkerhet som avses i 29 § har ställts, och
8) en utredning om att filialen när verksamheten inleds uppfyller solvenskraven enligt 31 §.

— — — — — — — — — — — — — —

6 kap.

Solvens och bedrivande av verksamheten

28 §

Filialens startkapital

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland här ha tillgångar som uppgår till minst
1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och försäkringsverksamhet i skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt
2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan försäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten.
Ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet ska här ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro. Tredjelands captivebolag för återförsäkring ska dock ha tillgångar i Finland som uppgår till minst 1 000 000 euro.
I denna lag avses med *filialens startkapital* det minimibeloppet av tillgångar som avses i 1 och 2 mom.

29 §

Säkerhet

Av startkapitalet för en filial till försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska på villkor som Finansinspektionen bestämmer minst

hälften sättas in som säkerhet på en finländsk depositionsbank eller på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland.

Medan verksamheten pågår ska värdet av säkerheten alltid uppgå till minst en fjärdedel av minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 2 och 3 mom.

I en filials bokföring och bokslut består ansvarsskulden av premieansvar och ersättningsansvar, i enlighet med 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen.

Vid solvensberäkningen för en filial ska de försäkringstekniska avsättningarna beräknas i enlighet med 10 kap. i försäkringsbolagslagen.

31 §

Solvenskrav för filialer till försäkringsbolag från tredjeland

En filials kapitalbasmedel beräknas utifrån filialens tillgångar och skulder i enlighet med 12 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. För beräkning av kapitalbasmedlen ska filialens tillgångar och skulder värderas enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen. På filialens kapitalbasmedel tillämpas i övrigt vad som i 12 kap. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om kapitalbasmedel.

Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav för försäkringsverksamhet som bedrivs av försäkringsbolag från tredjeland i Finland ska beräknas i enlighet med 11 kap. i försäkringsbolagslagen.

Kapitalbasmedlen för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska fortlöpande kvalitativt och kvantitativt uppfylla kapitalkraven enligt 2 mom.

De kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Finland och överskjutande del i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det medräkningsbara primärkapitalet enligt 12 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska för att uppfylla minimikapitalkravet uppgå till minst hälften av det som föreskrivs i 11 kap. 4 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen. I primärkapitalet ska inräknas säkerhet enligt 29 § i denna lag.

32 §

Ansökan om avvikelse från solvensbestämmelserna

Ett försäkringsbolag från tredjeland som har ansökt om eller beviljats koncession i någon annan stat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utöver Finland kan ansöka om Finansinspektionens samtycke till att

1) det solvenskapitalkrav som avses i 31 § ska beräknas på grundval av hela den affärsverksamhet som försäkringsbolagets filialer bedriver inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras endast i en av de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver försäkringsverksamhet, och

3) det primärkapital som motsvarar minimikapitalkravet får placeras i vilken som helst av de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver verksamhet.

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska göra ansökan till Finansinspektionen och dessutom till de behöriga tillsynsmyndigheterna i de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget har ansökt om eller beviljats koncession. I ansökan ska den myndighet anges som i fortsättningen ska utöva tillsyn över solvensen för den totala försäkringsverksamhet som utövas av de filialer som försäkringsbolaget har etablerat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och försäkringsbolagets val av myndighet ska motiveras. Den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras i

den medlemsstat där den myndighet som utövar tillsyn över solvensen har är beläget.

32 a §

Finansinspektionens samtycke till avvikelse från solvensbestämmelserna

Finansinspektionen kan ge sitt samtycke till förfarande enligt 32 § 1 mom. endast om förfarandet godkänns av alla de behöriga tillsynsmyndigheter som ansökan ska riktas till. Om Finansinspektionen på grundval av ansökan kommer att utöva tillsyn över solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av filialer till försäkringsbolaget från tredjeland, ska den informera de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna om saken.

Finansinspektionen kan återkalla sitt samtycke. Finansinspektionen ska då be behöriga tillsynsmyndigheter i de övriga EES-staterna handla på samma sätt. Finansinspektionen ska återkalla sitt samtycke på begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

35 §

Beräkningsgrunder

Vad som i försäkringsbolagslagen föreskrivs om beräkningsgrunder gäller också filialer till ett försäkringsbolag från tredjeland.

36 §

Placering av tillgångar

Vad som i 6 kap. 20 a—20 c § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om placering av tillgångar gäller också verksamhet som utländska försäkringsbolags filialer bedriver i Finland.

7 kap.

Tillsyn

39 §

Uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen

En filial till ett försäkringsbolag från ett tredjeland ska för tillsynen till Finansinspektionen ge in nödvändiga uppgifter om filialens finansiella ställning och om andra sådana delområden som avses i 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Av de tillställda uppgifterna ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förenade med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolag från tredjeländer ska ha ändamålsenliga system samt skriftliga verkasamhetsprinciper och förfarandena som dess styrelse har godkänt och som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

En filial till ett livförsäkringsbolag ska dessutom till Finansinspektionen ge in en redogörelse för beräkningen av ansvarsskulden enligt 30 § 2 mom. samt en analys av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och analysen ska göras i enlighet med Finansinspektionens föreskrifter.

Ett försäkringsbolag från ett tredjeland ska årligen till Finansinspektionen ge in en redogörelse för filialens verksamhet. Till redogörelsen ska fogas ett intyg över att tillgångar som motsvarar filialens startkapital samt den deponerade säkerheten motsvarar kraven i 28 och 29 §. Försäkringsbolag från tredjeland ska visa att filialen uppfyller kravet på försäkringstekniska avsättningar enligt 30 § 3 mom., solvenskravet enligt 31 § och kravet på placering av tillgångar enligt 36 §. Redogörelsen ska göras upp på det sätt som Finansinspektionen bestämmer och ges in inom den tid som Finansinspektionen bestämmer.

40 §

Filialens bokslut och verksamhetsberättelse

— — — — — — — — — — — — — — — —

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10 och 11, 13—19 och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i de nämnda lagrummen föreskrivs om aktier och aktiekapital gäller också garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det startkapital som bildas av dem.

— — — — — — — — — — — — — — — —

46 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning, kortfristig finansieringsplan och höjning av kapitalkravet

Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §, ska bolaget i enlighet med 25 kap. 6 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en kortfristig finansieringsplan. Dessutom tillämpas bestämmelserna i 8 § i det kapitlet på upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.

Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 § ska bolaget i enlighet med 25 kap. 5 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Om Finansinspektionen annars anser att de försäkrade förmånerna är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från ett tredjeland har etablerat i Finland, kan Finansinspektionen kräva att filialen för godkännande ger in den planen för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan i enlighet med 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen fastställa en höjning av kapitalkravet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt 30 § i fråga om ansvarsskuld eller försäkringstekniska avsättningar,

2) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §,

3) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 § och Finansinspektionen har anledning att anta att filialens finansiella ställning ytterligare kommer att försvagas eller om Finansinspektionen anser att filialen håller på att komma i en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit Finansinspektionens uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsvarar filialens startkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Finansinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. Vad som i denna lag föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom, tillämpas också på förbudsbeslutet.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från ett tredjeland får gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta om förlängning av förbudet med högst tre månader.

Av Finansinspektionens beslut enligt 1 mom. ska framgå beslutsdatum, vilken egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt vilken inverkan ett överklagande har på beslutets verkställbarhet.

Finansinspektionen ska tillsätta ett i 29 § i lagen om Finansinspektionen avsett ombud vid filialen för ett försäkringsbolag från tredjeland. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har utöver de befogenhe-

ter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas dessutom vad som i 24 kap. och 25 kap. 12—21 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förbud för ett finländskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

7 a kap.

Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet

47 b §

Tillämplig lagstiftning

På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland ska, med de undantag som nämns i 2 och 3 mom., tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om försäkringsbolag från tredjeland.

På schweiziska skadeförsäkringsbolags startkapital och solvenskrav ska schweizisk lag tillämpas.

På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3 och 6—8 punkten, 28 och 29 §, 31, 32, 32 a §, 45 och 46 §, 47 § 2—5 mom. eller 51 § i denna lag.

47 g §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

Om det övertagande bolaget vid en sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har filial i Finland ska Finansinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts, hos den schweiziska myndighet som svarar för försäkringstillsynen inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Om det övertagande bolaget vid en överlåtelse enligt 1 mom. är ett finländskt skadeförsäkringsbolag, ska Finansinspektionen på begäran ge den schweiziska försäkringstillsynsmyndigheten bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag med filial i Finland kan med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finländskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. Finansinspektionen ska då innan den ger sitt samtycke inhämta bekräftelse enligt 1 mom. På sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i detta moment tillämpas i övrigt 21 kap. 1—5, 8—12 och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte Finansinspektionen medger dispens från detta. Bestämmelserna i 8—10 § i det kapitlet tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

10 kap.

Överlåtelse av försäkringsbestånd

65 §

Överlåtelse av ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag, om myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ger sitt samtycke till detta.

Finansinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om

1) den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland,

2) den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland, eller

3) den som har tecknat livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänför sig är beläget i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finländskt försäkringsbolag, ska Finansinspektionen dessutom ge den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen.

Finansinspektionen ska besluta om samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader efter att begäran inkom från den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat. I annat fall anses Finansinspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i försäkringsbolag från tredjeländer

Ett försäkringsbolag från ett tredjeland kan med samtycke av Finansinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts av dess filial i Finland till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller tredjelands försäkringsbolag som har en filial i Finland.

Finansinspektionen ska innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om

1) den risk som skadeförsäkringsavtalet täcker finns i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt 3 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen

2) den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

3) den som har tecknat livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, ska Finansinspektionen innan den ger sitt samtycke, hos den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i bolagets hemstat inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas uppfyller de kapitalkrav som ställs i Solvens II -direktivet.

Om det övertagande bolaget är ett annat försäkringsbolag från ett tredjeland som har filial i Finland och solvensövervakningen av den direkta försäkringsverksamhet som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas är tillräckligt solvent.

67 §

Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse

Om Finansinspektionen inte inom tre månader efter att begäran anlänt till mottagaren har fått svar från de EES-staters myndigheter som svarar för försäkringstillsynen och av vilka Finansinspektionen med stöd av 66 § har begärt bekräftelse eller samtycke, anses dessa ha bekräftat att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent eller på motsvarande sätt ha gett sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet.

11 kap.

Särskilda stadganden

79 §

Sekretess

— — — — — — — — — — — — — — —

Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen

— — — — — — — — — — — — — — —

10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget,

samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, grupptillsyn samt konglomeratets riskhantering; vad som ovan i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

En ansökan om koncession som gjorts av ett försäkringsbolag från tredjeland och som var anhängig när denna lag trädde i kraft ska inom ett år från lagens ikraftträdande kompletteras så att den stämmer överens med kraven i denna lag.

4.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 4 § 4 mom., 2 kap. 5 § 2 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2, 3 och 4 § samt 6 § 1 mom., 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten, 12 a kap. och 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 §,

av dem 1 kap. 4 § 4 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2 och 3 § samt 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 1231/2009, 2 kap. 5 § 2 mom. och 10 a kap. 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 417/2004, 10 a kap. 4 § sådan den lyder i lag 340/2000, 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 § sådana de lyder i lag 333/2004,

ändras 1 kap. 1 och 3 §, 2 kap. 4 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a och 3 §, 10 kap. 3 § och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 §, 11 kap. 2 och 3 § och 6 § 2 mom., 12 kap. 6 b § och 13 kap. 20 §,

av dem 1 kap. 1 och 3 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a §, 10 kap. 3 § och 3 b — 3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 § samt 11 kap. 2 § i lag 1231/2009, 2 kap. 4 § i lag 340/2000, 9 kap. 3 § i lag 470/2007, 11 kap. 3 § delvis ändrad i lagarna 340/2000 och 417/2004, 11 kap. 6 § 2 mom. i lag 417/2004 samt 13 kap. 20 § i lag 333/2004, samt

fogas till 10 a kap. nya 1 a—1 d § och till 12 kap. en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom lag 1231/2009, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Denna lag tillämpas på ömsesidiga försäkringsföretag (*försäkringsförening*) som är registrerade enligt finsk lag och som bedriver försäkringsverksamhet inom Finlands territorium.

En försäkringsförenings sammanlagda årliga premieinkomst får inte överstiga 5 000 000 euro. Försäkringsföreningens, eller om den hör till en försäkringsgrupp, gruppens sammanlagda ansvarsskuld får inte överstiga 25 000 000 euro, och mottagna återförsäkringspremier får inte överstiga 10 procent av föreningens sammanlagda premieinkomst eller ansvarsskuld. Om något av de angivna belopp överskrids tre år i rad ska föreningsstämman fatta ett beslut om ombildning av försäkringsföreningen till ett ömsesidigt försäkringsbolag med iakttagande av vad som föreskrivs i 8 kap. Föreningen ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskrids.

Bestämmelser om försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel finns dessutom i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012).

De belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

3 §

Delägarna i försäkringsföreningen är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings egna kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller om tillgångarna i en förening som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringstagardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav för-

utsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. Detta moment tillämpas endast på en sådan delägare som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det kalenderår då tilläggsavgiften påfördes, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger en påförd tilläggsavgift, ska avgiften utan dröjsmål indrivas i utsökningsväg. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu är nödvändig, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av avgiften finns i lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

4 §

Fastställelse av försäkringsföreningens stadgar och ändringar av dem ska sökas hos Finansinspektionen

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna eller ändringar i dem, om den tilltänkta försäkringsverksamheten är sådan att den medför förpliktelser som med beaktande av föreningens verksamhetsförutsättningar står i uppenbar disproportion till dess ansvarsförmåga.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna om den bedömningen kan göras vid tidpunkten för ansökan om fastställelse av stadgarna att försäkringsföreningens verksamhet överskrider något av de maximibelopp som anges i 1 kap. 1 § 2 mom. under de följande fem åren.

8 kap.

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen har rätt att förena fastställelsen av bolagsordningen med sådana villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

9 kap.

Revision och särskild granskning

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sam-

manslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

3 §

I en försäkringsförening ska revisorn och revisorssuppleanten vara en revisor som avses i revisionslagen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §

Bestämmelserna om försäkringsbolags ansvarsskuld i 9 kap. 1—3, 6 och 9—11 § samt 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas också på försäkringsföreningars ansvarsskuld.

Med *försäkringsföreningens utjämningsbelopp* avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderika år.

Med *utjämningsbeloppets undre gräns* avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 8 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som nämns i 10 a kap. 7 §. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. Med *utjämningsbeloppets övre gräns* avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet samt utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur försäkringsföreningens utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet görs upp.

3 b §

Täckningen för försäkringsföreningens ansvarsskuld ska bestå av finansiella instrument eller inteckningsbar fast egendom eller av inteckningsbara rättigheter som är införda i ett offentligt register. Den fasta egendom som utgör täckning för ansvarsskulden ska vara belägen inom territoriet för en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Högst 30 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp, dock högst 2 000 000 euro, får vara placerade i ett och samma objekt.

3 c §

Tillgångar som utgör täckning för försäkringsföreningens ansvarsskuld ska värderas till det värde till vilket de tagits upp i föreningens balansräkning.

3 d §

Finansinspektionen kan på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att vissa tillgångar som godkänns som täckning värderas avvikande från 3 c §, om detta inte äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan av välgrundad anledning i enskilda fall begränsa eller förbjuda att en viss placering som avses i 3 b § räknas med i täckningen av ansvarsskulden, om den anser att placeringen äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år

1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen, på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §.

10 a kap.

Verksamhetskapital

1 §

En försäkringsförenings verksamhetskapital är det belopp varmed föreningens tillgångar ska anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara åtaganden, så som föreskrivs i 1 a—1 d §.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskapitalet som anges i detta kapitel.

1 a §

Till en försäkringsförenings verksamhetskapital hänförs

1) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke förutsatt att 25 procent av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda beloppet av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, på de villkor som föreskrivs i 1 b § och med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, det till fullo betalda kapitalet av ett kapitallån med minst fem års uppsägningstid som föreningen tagit för minst fem år,

8) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c § den tilläggsavgift enligt 1 kap. 3 § som en verksam försäkringsförening kan bestämma för räkenskapsperioden i fråga; av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de avgifter som tagits ut, samt

9) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke andra poster som är jämförbara med de som nämns ovan.

1 b §

För att ett sådant kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten ska kunna hänföras till verksamhetskapitalet ska det uppfylla villkoren i 1 kap. 5 c §. Dessutom är det en förutsättning att

1) lånekapitalet, förutom när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, får återbetalas så att föreningen efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) låneavtalet inte innehåller bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, samt

3) låneavtalet kan ändras endast på försäkringsföreningens ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

1 c §

Av ett sådant obetalt belopp som avses i 1 a § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 1 a § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av

verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av sådana tidsbestämda kapitallån som avses i 2 mom. får till verksamhetskapitalet sammanlagt hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

1 d §

Från verksamhetskapitalet ska följande poster dras av

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den del av föreningens fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som föreningens kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret, om diskontering används vid beräkning av föreningens ersättningsansvar,

7) med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

8) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsföreningen, samt

10) det verkliga värdet av aktier och andelar som föreningen äger i kreditinstitut och finansinstitut, i andra försäkringsföreningar och i försäkringsbolag, till den del som värdet överstiger tio procent av det bundna kapitalet i respektive företaget.

2 a §

En försäkringsförenings verksamhetskapital ska uppgå till minst 104 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.

En försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp.

5 §

Placeringen av en försäkringsförenings tillgångar samt dess verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

7 §

En försäkringsförenings solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.

Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigering av solvenskapitalet på följande sätt

1) ett kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 1 c § inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,

2) det belopp enligt 1 kap. 3 § som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del som beloppet i enlighet med 1 a § 8 punkten och 1 c § 3 mom. i detta kapitel har hänförts till verksamhetskapitalet, och

3) aktierna och andelarna i kredit- och finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital dras av från solvenskapitalet, om det mellan föreningens innehav finns ett sådant ägarintresse som avses i 12 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskapital med stöd av 1 d § 10 punkten i detta kapitel.

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från verksamhetskapitalet i enlighet med 1 a—1 d §.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst och bolagets övriga fria egna kapital enligt den fastställda balansräkningen för den senaste räkenskapsperioden, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke-utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de orealiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen har upptagits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas 5 kap. 2 §. Bestämmelser om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse finns i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om en försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 2 kap. 5 §. Med eget kapital jämställs då inte av försäkringsföreningen upptaget kapitallån. Vinstutdelning är också förbjuden om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet eller till att föreningen blir insolvent.

3 §

En försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, ska årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

Till reservfonden ska överföras det belopp som vid garantiandelsteckning erhållits för garantiandelarna utöver det nominella beloppet samt det belopp som enligt stadgarna ska överföras till reservfonden. Föreningsstämman kan besluta att ett visst belopp av det fria egna kapital som balansräkningen utvisar ska överföras till reservfonden.

Reservfonden får genom beslut av föreningsstämman nedsättas endast för täckande av en förlust som den fastställda balansräkningen utvisar, om inte förlusten kan täckas med fritt eget kapital, eller för överföring av medel till grundfonden.

6 §

— — — — — — — — — — — — — —

Föreningsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

3 §

Om en försäkringsförening hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen ska på tillsynen över föreningen tillämpas det kapitlet.

6 b §

En försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet av verksamhetskapital enligt 10 a kap. 2 a § ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

En försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en kortfristig finansieringsplan.

Om Finansinspektionen annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrade förmåner hotas, kan Finansinspektionen kräva att försäkringsföreningen till Finansinspektionen för godkännande ger in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Som en del av planen som avses i 1 och 3 mom. kan Finansinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av en försäkringsförenings verksamhetskapital för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 10 a kap. 1 a § skrivs ned i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b § om marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen eller det i övrigt är behövligt för att en korrekt bild ska fås av bolagets finansiella ställning.

Finansinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra poster som avses i 10 a kap. 1 a § 6 och 8 punkten till föreningens verksamhetskapital.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

13 kap.

Likvidation och konkurs

20 §

Om en försäkringsförening har trätt i likvidation med stöd av 3 § 2 mom. genom föreningsstämmans beslut kan föreningsstämman, sedan revisorerna yttrat sig i ärendet, besluta att likvidationen ska avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Beslutet är giltigt endast om det har biträtts av delägare med minst två tredjedelar eller en i stadgarna bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapital åter uppfyller dessa krav.

Efter ett beslut om att avsluta likvidationen och fortsätta föreningens verksamhet ska för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Efter att en styrelse har valts ska likvidatorerna utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt lämna en anmälan till registermyndigheten för registrering av beslutet. Beslutet får inte verkställas förrän det registrerats. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan om likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 s §, sådan den lyder i lag 175/2009, samt

fogas till lagen nya 83 v—83 z § som följer:

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och solvenskapital

83 s §

Om en pensionskassa som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionskassan utöver ansvarsskulden ständigt ha en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla det sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § beräknats för olika försäkringsklasser (*kapitalbasens minimibelopp*).

Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.

Till pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:

1) den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

4) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen och de frivilliga reserver som avses i 15 §, samt

5) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.

Från pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

4) alla med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt

5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionskassan.

Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionskassan att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 5 punkten till kassans tillgångar enligt 1 mom.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,

2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.

83 v §

Den andel som ska hänföras till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008), med undantag av försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i den lagen, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf.

På summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent. I fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tecknats för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

83 w §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 enligt lagen om försäkringsklasser bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § bär placeringsrisken, ska på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan inte har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska på summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 1 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll ska beräknas en andel om 0,3 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska en andel om 25 procent beräknas på försäkringarnas administrationskostnader under den närmast föregående räkenskapsperioden.

83 x §

Det relationstal som avses i 83 v § 2 mom. och i 83 w § 2 och 3 mom. erhålls när summan av en försäkringsgrupps egen andel av premieansvaret för gruppen i fråga och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Det relationstal som avses i 83 v § 3 mom. och i 83 w § 4 mom. erhålls när försäkringsgruppens egen andel av risksumman för försäkringarna för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är ringa, kan Finansinspektionen kräva att pensionskassan vid beräkningen av kapitalbasens minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 och 2 mom.

83 y §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § är i fråga om försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser det största av de belopp som räknats ut enligt 2—5 mom.

Av en pensionskassas premieinkomst i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser ska av den egna andelen av premieinkomsten under den senaste räkenskapsperioden sammanräknas 18 procent upp till 50 000 000 euro och 16 procent av den överstigande delen.

Om pensionskassans premieintäkt i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under den senaste räken-

skapsperioden är större än premieinkomsten, ska premieintäkten i stället för premieinkomsten användas i den beräkning som avses i 2 mom.

Av medelvärdet av pensionskassans egen andel av ersättningskostnader i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen.

Om kapitalbasens minimibelopp enligt 1 mom. som bestämt i enlighet med 2—4 mom. är mindre än minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas, ska kapitalbasens minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas multiplicerad med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser vid räkenskapsperiodens slut divideras med den egna andelen av ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan de beloppen i denna paragraf justeras enligt de förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska gemenskapernas statistikkontor tillkännager. Det justerade beloppen avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

83 z §

Om beloppet av pensionskassans kapitalbas enligt i 83 s § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt i 83 s § 1 mom, ska pensionskassan utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska framgå hur pensionskassan inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 e och 48 g § sådana de lyder, 48 e § i lag 174/2009, och 48 g § i lag 443/2012, samt

fogas till lagen en ny 48 h § som följer:

6 kap.

Pensionsansvaret och täckandet av det samt solvenskapitalet

48 e §

Om en pensionsstiftelse som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionsstiftelsen utöver pensionsansvaret ständigt ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital för att uppfylla de sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § i lagen om försäkringskassor beräknats för olika försäkringsklasser (*kapitalbasens minimibelopp*).

Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.

Till pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:

1) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

2) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

3) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen och de frivilliga reserver som avses i 15 §, samt

4) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.

Från pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

4) alla med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt

5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionsstiftelsen.

Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionsstiftelsen att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 4 punkten till stiftelsens tillgångar enligt 1 mom.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,

2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.

48 g §

Om beloppet av pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 48 e § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt 48 e § 1 mom., ska pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska framgå hur

pensionsstiftelsen inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

48 h §

En förutsättning för att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet är att pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriver vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen förstärks genom understödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.

Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Om en post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt har hänförts till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa förhållandet mellan sin solvens och den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för solvensen inom arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 11 § 2 mom., 15 §, 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom.,

sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag (/) och 11 § 2 mom. i lag 983/2013, 15 § i lag 524/2008 samt 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom. i lag 442/2012, samt

fogas till lagen nya 5 a §, 9 g § och 13 b §, till 16 e §, sådan den lyder i lag 442/2012, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 16 f § och en ny 31 §, i stället för den 31 § som upphävts genom lag 524/2008, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

— — — — — — — — — — — — — — —

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3—5 och 11 a §, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten samt 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—5 och 7—12 och 12 a §, 14—18 och 20 a—20 c §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10—13 och 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §, 16 § 1 mom. samt 25—27 §, 26 kap. eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

2 kap.

Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag

5 a §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följderna av betalningsdröjsmål i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § i det kapitlet ska

1) grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag betalas i pengar,

2) av aktierna i ett arbetspensionsförsäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 6 § 1 mom. i denna lag.

4 kap.

Bolagets förvaltning

9 g §

Skyldighet att anmäla förändringar i styrelsens sammansättning till Finansinspektionen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar i styrelsens sammansättning. Av anmälan ska framgå att styrelseledamöterna uppfyller kraven i 9 e §.

11 §

Verkställande direktör

— — — — — — — — — — — — — — —

Verkställande direktören ska vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.

— — — — — — — — — — — — — — —

5 kap.

Revision

13 b §

Särskilda bestämmelser om revision av arbetspensionsförsäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i en omfattning som kan anses tillräcklig utsträckas till ansvarsskulden enligt 14 § och till solvenskapitalet enligt 16 §, samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern.

En berättelse om revisionen enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som framkommit vid revisionen.

6 kap.

Ansvarsskuld

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska täcka ansvarsskulden enligt 14 § i denna lag så som bestäms i lagen om beräkning av sol-

vensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att följande poster dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 §

1) i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, vilken får vara sammanlagt högst 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

4) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

Återförsäkrarens andel enligt 2 mom. 1 punkten kan dock inte dras av om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är sannolikt att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser. Finansinspektionen kan dessutom av särskilda tillsynsrelaterade skäl för högst två år begränsa rätten för ett enskilt arbetspensionsförsäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—4 mom. ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska bifogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 5 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

7 kap.

Solvenskapital

16 d §

Poster som ska dras av från solvenskapitalet

Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:

— — — — — — — — — — — — — — —

7) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om det mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företaget finns en sådan betydande bindning som avses i 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen.

16 e §

Finansinspektionens befogenheter

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som avses i 16 a § skrivs ned i den solvenskapitalberäkning som avses i 16 f §, om marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen eller det i övrigt är behövligt för att en korrekt bild ska fås av bolagets finansiella ställning.

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som enligt 16 a—16 d § ska hänföras till och dras av från solvenskapitalet samt om vilka uppgifter som ska framgå av planer som avses i 20 §.

16 f §

Beräkning av solvenskapitalet

Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska till Finansinspektionen ge in en beräkning varav framgår huruvida solvenskapitalkraven har uppfyllts.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur solvenskapitalberäkningen ska upprättas och när den ska ges in.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

31 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen övervakar att arbetspensionsförsäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed.

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att arbetspensionsförsäkringsbolagens solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom ska Finansinspektionen utöva tillsyn över arbetspensionsförsäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen ska också övervaka finländska försäkringsholdingsammanslutningar med iakttagande av försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om upphävande av 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (442/2012).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen on Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten, det inledande stycket i 26 § 1 mom. samt 26 § 1 mom. 2 punkten och 5 mom., 65 b § 2 mom., 65 c § 1 och 2 mom. samt 67 § 5 mom.,

av dem 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten och 67 § 5 mom. i lag 752/2012, 26 § 1 mom. 2 punkten i lag 170/2014, det inledande stycket i 26 § 1 mom. och 26 § 5 mom. samt 65 c § 2 mom. i lag 611/2014 samt 65 b § 2 mom. och 65 c § 1 mom. i lag 985/2013, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

4 §

Tillsynsobjekt

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — —

2) försäkringsbolag och specialföretag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

11) *grupptillsyn* konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, grupptillsyn över försäkringsföretag och tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

12) *grupp* en finansiell företagsgrupp enligt 1 kap. 16 § i kreditinstitutslagen och 1 kap. 16 § i lagen om investeringstjänster, en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

— — — — — — — — — — — — — — —

3 kap.

Tillsynsbefogenheter

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt vad som föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag, och om

— — — — — — — — — — — — — — —

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansiell saneringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i

46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Verksamhetstillståndet ska återkallas också om försäkringsbolaget har beslutat om likvidation eller om Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation.

— — — — — — — — — — — — — — —

6 kap.

Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

— — — — — — — — — — — — — — —

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över tillsynsobjekt och filialer som avses i 1 mom. och Europeiska tillsynsmyndigheten har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över tillsynsobjekt och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprincipen höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande

1) informationsutbytet,

2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,

3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en bedömning enligt 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,

5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,

6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,

7) konsekvent tillämpning av solvenskraven vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten, och

8) förfarandena för att fatta beslut som avses i 26 kap. 6, 28, 30 och 32 § samt förfarandet för fullgörande av informationsskyldigheten enligt 26 kap. 11 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

— — — — — — — — — — — — — — —

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt i fråga om tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i kreditinstitutslagen, försäkringsbolagslagen, lagen om investeringstjänster och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

10.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 7 punkten och 14 punkten underpunkt a—d, 17 § 2 mom., 18 § e, g och h-punkten och 20 § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 984/2013, 2 § 1 mom. 14 punkten underpunkt a—d och 17 § 2 mom. sådana de lyder i lag 886/2008 samt 18 § h-punkten sådan den lyder i lag 622/2014,

fogas till 21 §, sådan den lyder i lag 622/2014, ett nytt 2 mom. som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i försäkringsbolagslagen och i lagen om försäkringsföreningar samt captivebolag och specialföretag som avses i försäkringsbolagslagen,

— — — — — — — — — — — — — — —

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) utländska tillsynsmyndigheter, som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra utländska tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaserade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för grupptillsyn över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,

c) utländska tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag som gruppbaserad tillsyn eller grupptillsyn som avses i b-punkten inte tillämpas på,

d) andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över reglerade utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de tillsynsmyndigheter som avses i a—c- punkten enhälligt så beslutar.

— — — — — — — — — — — — — — —

3 kap.

Tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad Finansinspektionen beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—21 och 23 § lämnas obeaktat om tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndighe-

terna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp som hör till ett konglomerat och ett företag som omfattas av grupptillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av Finansinspektionen, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaserade tillsynen eller grupptillsynen.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

— — — — — — — — — — — — — — —

e) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet, när det är fråga om ett inhemskt liv- eller skadeförsäkringsbolag eller ett annat än i g-punkten avsett utländskt liv- eller skadeförsäkringsföretag eller återförsäkringsföretag,

— — — — — — — — — — — — — — —

g) kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet enligt bestämmelserna i försäkringsföretagets hemstat, när det är fråga om ett utländskt försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt försäkringsföretag, vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen; om dylika bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag men inte på återförsäkringsföretag kan kapitalbasmedlen och solvenskapitalkravet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i nämnda hemstat,

h) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och det kapitalkrav som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,

— — — — — — — — — — — — — — —

20 §

Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav

— — — — — — — — — — — — — — —

Om den sammanräknade kapitalbasen i de företag som hör till samma bransch i konglomeratet överskrider det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen som krävs av dessa företag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till den del det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen överskrids, vid beräkningen av kapitaltäckningen för konglomeratet beaktas endast den kapitalbas som uppfyller både de krav som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen och de krav som ställs på de medräkningsbara kapitalbasmedlen i försäkringsbolagslagen. Vad som i detta moment föreskrivs om kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen tillämpas på motsvarande sätt på den konsoliderade

kapitalbasen och på gruppens kapitalbasmedel enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen samt på minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen och på solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen i fråga om företag som hör till ett sådant företags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller som omfattas av grupptillsynen över ett försäkringsbolag som hör till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Exponeringar mot kunder

— — — — — — — — — — — — — — —

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling utgör inte exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 171/2014, som följer:

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Avgiftsgrund**	**Avgift i % av avgiftsgrunden**
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284

Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjeländers kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,34
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30 %, avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i lagens 6 kap. 1 § 3—5 mom.	omsättning	0,34

värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0011
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,15
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,34
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

— — — — — — — — — — — — — — —

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Grundavgift i euro**
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 000
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 000
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 500
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 000
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000

filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 000
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 000
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 9 a § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 9 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 426/2010, som följer:

2 kap.

Information om försäkringen

9 a §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av justitieministeriet kan det utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som nämns i artiklarna 183—185 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ska ges in.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 18 december 2014

Statsministerns ställföreträdande, finansminister

ANTTI RINNE

Social- och hälsovårdsminister *Laura Räty*

Bilaga
Parallelltexter

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap. 18 §,

ändras 1 kap. 3 och 4 §, 2 kap. 2— 6 §, 12 § och mellanrubriken före 18 §, 3 kap. 3, 9, 13 och 17 §, rubriken för del II, rubriken för 6 kap., 6 kap. 4 §, 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 4 § 8 mom., 19 §, 29 § 5 punkten, rubriken för 9 kap., som överförs till del II, samt 9 kap. 1 § samt 1, 3, 4 och 12 §, rubriken för del III, 10—12 kap., 13 kap. 1 och 2 §, 14 kap. 5 §, 15 kap. 1 §, 16 kap. 5 § 3 mom. och 12 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 § 21 kap. 2, 7, 17—19 §, 22 kap. 2 §, 23 kap. 2—4 §, mellanrubriken före 25 kap. 1 § samt 1 § samt 3, 9 och 13 §, mellanrubriken före 23 § samt 24 §, 26 kap., 29 kap. 5 § 1 mom. 5 och 6 punkten samt 30 kap. 3 § 1 mom. 10 punkten,

av dem 2 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 981/2013 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 893/2008 och 981/2013, rubriken för 6 kap., 6 kap. 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 § samt 29 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 981/2013, 6 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 211/2009, 9 kap. 3 §, 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 § och 21 kap. 2 § sådana de lyder i lag 1170/2010 samt 23 kap. 2 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 893/2008, samt

fogas till 1 kap. nya 2 a §, 3 a—3 c §, till 11 § ett nytt 2 mom., till kapitlet en ny 11 a §, till 15 § ett nytt 4 mom., till 16 a §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 2 mom. och till kapitlet en ny 25 §, till 2 kap. nya 1 a §, 9 b, 18 a och 18 b §, till 3 kap. en ny 19 a §, till 6 kap. 9 §, sådan den lyder i lag 981/2013, nya 3 och 4 mom., till 11 §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 3 mom., till kapitlet en ny 12 a §, till 17 § sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 4 mom., till kapitlet nya 20 a—20 c § samt en ny mellanrubrik före dem, en ny mellanrubrik före 7 kap.

1 §, till lagen ett nytt 8 a kap., till 9 kap. en ny 5 § i stället för den 5 § som upphävts genom lag 1170/2010 samt nya 5 a—5 d §, till lagen ett nytt 13 a kap., till 23 kap. en ny mellanrubrik före 1 § och till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 120/2004 och 893/2008, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 25 kap. nya 4—8 § i stället för 4—8 § som upphävts genom lag 893/2008 och en ny mellanrubrik före 5 § samt till kapitlet nya 25—27 § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen
	2 a §
	Europeiska unionens lagstiftning
	*Utöver vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den finns det bestämmelser om försäkringsbolag i kommissionens delegerade förordning (EG) nr x/201x om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan **kommissionens förordning**, samt i tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen.*
	På sådana små försäkringsbolag som avses i 3 b § tillämpas inte vad som i kommissionens förordning och tekniska standarder föreskrivs om det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. 8—20 § och om det offentliggörande av uppgifter som avses i 8 a kap.
	Definitioner
3 §	3 §
Livförsäkring och skadeförsäkring	*Livförsäkring, skadeförsäkring och **återförsäkringsverksamhet***
Med livförsäkring avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (526/2008) och med skadeförsäkring verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den nämnda lagen.	Med *livförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (526/2008) och med *skadeförsäkring* verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den lagen.
	*Med **återförsäkringsverksamhet** avses verksamhet som består i att överta sådana*

risker som ett försäkringsbolag, återförsäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) har överlåtit.

3 a §

Risker

*Med **teckningsrisk** avses risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.*

*Med **marknadsrisk** avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.*

*Med **kreditrisk** avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller räntemarginalrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.*

*Med **operativ risk** avses risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser.*

*Med **likviditetsrisk** avses risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.*

*Med **koncentrationsrisk** avses varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.*

3 b §

Små försäkringsbolag

*Med **litet försäkringsbolag** avses, om inte annat följer av 2—4 mom., ett bolag som uppfyller följande förutsättningar:*

1) bolagets totala premieinkomst överstiger

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

inte 5 000 000 euro per år,

2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens totala försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § överstiger inte 25 000 000 euro per år,

3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11—15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen,

4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 500 000 euro, eller de totala försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 2 500 000 euro, eller de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 10 procent eller de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 10 procent.

Ett försäkringsbolag är inte ett litet försäkringsbolag om försäkringsbolaget eller Finansinspektionen i samband med koncessionsansökan uppskattar att något av de belopp som anges i 1 mom. kommer att överskridas under de följande fem åren.

Om något av de belopp som anges i 1 mom. överskrids under tre på varandra följande år är försäkringsbolaget inte längre ett litet försäkringsbolag från ingången av det fjärde kalenderåret. Ett litet försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskridits.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster, är bolaget inte ett litet försäkringsbolag.

Om Finansinspektionen på ansökan av försäkringsbolaget har konstaterat att inget av de belopp som anges i 1 mom. har överskridits under de tre senaste på varandra följande åren och om de inte förväntas bli överskridna under de följande fem åren, blir försäkringsbolaget ett litet försäkringsbolag från ingången av det följande kalenderåret. Försäkringsbolagets ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för Finansinspektionens bedömning.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 c §

Captivebolag för försäkring

*Med **captivebolag för försäkring** avses ett försäkringsbolag vars syfte är att försäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken captivebolaget självt hör. Som ett captivebolag för försäkring betraktas dock inte ett försäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller av ett annat företag inom finansbranschen.*

4 §

Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring

Ett *återförsäkringsbolag* är ett försäkringsbolag som enbart bedriver återförsäkringsverksamhet och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten. På återförsäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om skadeförsäkringsbolag, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

4 §

Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring

*Med **återförsäkringsbolag** avses ett försäkringsbolag* som bedriver endast återförsäkringsverksamhet och därmed direkt sammanhängande affärsverksamhet. Om inte något annat föreskrivs i denna lag ska på ett återförsäkringsbolag tillämpas vad som föreskrivs om skadeförsäkringsbolag.

*Med **captivebolag för återförsäkring** avses återförsäkringsbolag* vars syfte är att återförsäkra risker endast för sitt *moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Som ett captivebolag för återförsäkring betraktas dock inte ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsbolagsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller ett annat företag inom finansbranschen.*

11 §

EES-stat och tredjeland

— — — — — — — — — — — — — — —

*Med **tredjeland** avses en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.*

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	11 a §
	Hemstat
	*Med **hemstat** avses vid skadeförsäkringsverksamhet den EES-stat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sitt bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den EES-stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sitt bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkringsverksamhet den EES-stat där återförsäkringsbolaget har sitt bolagsrättsliga hemort.*
	15 §
	Separationsprincipen
	— — — — — — — — — — — — — — —
	*Med **kompositbolag** avses ett livförsäkringsbolag som på något annat sätt än försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal bedriver skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2 enligt lagen om försäkringsklasser.*
16 a §	16 a §
Proportionalitetsprincipen	*Proportionalitetsprincipen*
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Proportionalitetsprincipen beaktas inte vid tillämpning av 2 kap. 1 a §, 8 och 9 kap. eller 27—29 kap.
18 §	
Grundkapital	
Ett försäkringsaktiebolag ska ha ett aktiekapital och ett ömsesidigt försäkringsbolag ska ha ett garantikapital eller en grundfond (grundkapital).	(upphävs)
Grundkapitalet ska uppgå till minst följande belopp:	
1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och sådan försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt	

Gällande lydelse

2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet.

Utan hinder av bestämmelserna i 2 mom. ska grundkapitalet för ett captivebolag för återförsäkring uppgå till minst 1 000 000 euro. Grundkapitalet för ett annat återförsäkringsbolag än ett captivebolag ska uppgå till minst 3 000 000 euro.

Bestämmelser om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

Föreslagen lydelse

25 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de förändringar i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

1 a §

Startkapital

*Ett försäkringsaktiebolag ska ha ett aktiekapital och ett ömsesidigt försäkringsbolag ska ha ett garantikapital eller en grundfond (**startkapital**).*

Startkapitalet ska uppgå till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet samt försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16 enligt lagen om försäkringsklasser,

2) 2 000 000 vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) 3 000 000 euro i ett återförsäkringsbolag,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4) 1 000 000 euro i ett captivebolag för återförsäkring. *I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreskrivs om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring.*
2 §	2 §
Bildande av försäkringsbolag	*Bildande av försäkringsbolag*
För bildandet av ett försäkringsbolag ska upprättas ett avtal om bolagsbildning. På bildande av försäkringsbolag tillämpas i övrigt bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 1, 2 och 4 § i aktiebolagslagen. Utöver vad som föreskrivs i nämnda 2 § ska i avtalet om bolagsbildning anges beloppet av grundkapitalet. Om ett ömsesidigt försäkringsbolag såsom grundkapital har en grundfond 1) undertecknas avtalet om bolagsbildning av den som tillskjutit grundfonden med iakttagande på motsvarande sätt av bestämmelserna om ett aktiebolags aktieägare i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen, 2) tas det penningbelopp som tillfaller det ömsesidiga försäkringsbolaget upp som en separat post i det bundna egna kapitalet vid tillskjutandet av grundfonden, och 3) nämns i avtalet om bolagsbildning i stället för uppgifterna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden.	För bildandet av ett försäkringsbolag ska upprättas ett avtal om bolagsbildning. På bildande av försäkringsbolag tillämpas i övrigt bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 1, 2 och 4 § i aktiebolagslagen. Utöver vad som föreskrivs i nämnda 2 § ska i avtalet om bildande av ett försäkringsbolag anges *startkapitalets* belopp. Om ett ömsesidigt försäkringsbolag såsom startkapital har en grundfond ska 1) avtalet om bolagsbildning undertecknas av den som tillskjutit grundfonden med iakttagande av *vad som i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen föreskrivs om aktiebolags aktieägare*, 2) det penningbelopp som tillfaller det ömsesidiga försäkringsbolaget tas upp som en separat post i det bundna egna kapitalet vid tillskjutandet av grundfonden, 3) i avtalet om bolagsbildning *med avvikelse från bestämmelserna* uppgifterna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen nämnas den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden.
3 §	3 §
Ansökan om koncession	*Ansökan om koncession*
För bedrivande av försäkringsverksamhet ska ett försäkringsbolag ansöka om koncession hos Finansinspektionen. Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla endast en del av en försäkringsklass. Återförsäkringsbolag beviljas i enlighet med sökandens begäran koncession antingen	För bedrivande av försäkringsverksamhet ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper *enligt lagen om försäkringsklasser*. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass enligt den lagen. Återförsäkringsbolag beviljas koncession i enlighet med sökandens begäran för antingen

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
för återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för all återförsäkringsverksamhet.	återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för alla former av återförsäkringsverksamhet.
Koncessionen gäller inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på sökandens begäran också utanför samarbetsområdet.	Koncessionen är i kraft inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på begäran av sökanden också utanför samarbetsområdet.
Till koncessionsansökan ska fogas	Till koncessionsansökan ska fogas
1) en verksamhetsplan,	1) en verksamhetsplan,
2) en sådan redogörelse om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 6 kap. 4 och 5 §,	2) en sådan redogörelse om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 6 kap. 4 och 5 §,
3) en redogörelse för de delägare och ägare av garantiandelar som ska lämna en sådan anmälan som avses i 4 kap. 5 § samt om deras innehav,	3) en redogörelse för de delägare och ägare av garantiandelar som ska lämna en sådan anmälan som avses i 4 kap. 5 § samt om deras innehav,
4) en redogörelse för att bolaget kan bedriva verksamhet på det sätt som företagsstyrningssystemet i 6 kap. förutsätter,	4) en redogörelse för att bolaget kan bedriva verksamhet i enlighet med företagsstyrningssystemet enligt 6 kap.,
5) en redogörelse för att försäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 kap. 18 § innan koncessionen beviljas,	5) en redogörelse för att bolagets *startkapital* innan koncessionen beviljas uppgår till minst det belopp som anges i *2 kap. 1 a §,*
6) en redogörelse för de eventuella betydande bindningar som avses i 8 § i detta kapitel.	*6) en redogörelse för att bolaget innan koncessionen beviljas uppfyller det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,*
	7) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §., genom dess medräkningsbara kapitalbas enligt 12 kap. 11 §,
	8) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,
	9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 13 a kap. 3 §, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag, och
	10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §.
Om en koncessionsansökan gäller trafikförsäkring ska i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namnen och adresserna på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.	Om koncessionsansökan gäller trafikförsäkring ska i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.
Bestämmelser om koncession för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensions-	I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag finns bestämmelser om ett sådant försäkringsbolags koncession som bedriver lag-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
försäkring finns i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.	stadgad pensionsförsäkring.
4 §	4 §
Utvidgning av koncession	*Utvidgning av koncessionen*
Ett försäkringsbolag ska hos Försäkringsinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte nämns i den gällande koncessionen eller om ett försäkringsbolag som har beviljats koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ämnar bedriva försäkringsverksamhet utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till anmälan ska fogas en sådan verksamhetsplan som nämns i 3 § 4 mom.	Ett försäkringsbolag ska hos Finansinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte nämns i den gällande koncessionen eller om ett försäkringsbolag som har beviljats koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ämnar bedriva försäkringsverksamhet utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till ansökan ska fogas en sådan verksamhetsplan som avses i 3 § 4 mom. *1 punkten och en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller åtminstone solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet enligt 4 § och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.* *Ett livförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för skadeförsäkring, eller ett skadeförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för livförsäkring ska visa att det i fortsättningen uppfyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom. och att det förbinder sig att uppfylla de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.*
Bestämmelserna i 6 § om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.	Bestämmelserna i 6 § om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.
5 §	5 §
Försäkringsinspektionens skyldighet att begära utlåtande	*Finansinspektionens skyldighet att inhämta yttrande*
Om ett försäkringsaktiebolag kommer att vara dotterföretag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller dotterföretag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värde-	Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan *EES-stat* eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
pappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller om samma fysiska eller juridiska personer kommer att ha bestämmande inflytande såväl i det försäkringsbolag som ska bildas som i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska Försäkringsinspektionen begära utlåtande om ansökan också av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.	*EES-stat* eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan *EES-stat*, ska *Finansinspektionen* inhämta ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.
I den begäran om utlåtande som avses i 1 mom. ska den som ger utlåtandet uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt det goda anseendet och erfarenheten hos chefer som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att lämna de upplysningar som gäller dessa omständigheter och som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.	I den begäran om yttrande som avses i 1 mom. ska den som ger yttrandet uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt de chefers lämplighet och tillförlitlighet som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att lämna de upplysningar som gäller dessa omständigheter och som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.
Beviljande av koncession	
6 §	6 §
Förutsättningar för beviljande av koncession	*Förutsättningar för beviljande av koncession*
Försäkringsinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om koncession ska beviljas eller förvägras.	*Finansinspektionen* ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.
Koncession ska beviljas, om	Koncession ska beviljas om
1) det på grundval av den redogörelse för den tilltänkta försäkringsverksamheten samt för försäkringsbolagets verksamhetsplan och delägare enligt 3 § kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper,	1) det på grundval av redogörelsen för den tilltänkta försäkringsverksamheten samt för försäkringsbolagets verksamhetsplan och delägare enligt 3 § kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper,
2) försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs på den,	2) försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs på den,
3) försäkringsbolaget kan bedömas ha förmåga att bedriva verksamhet på det sätt som företagsstyrningssystemet förutsätter,	3) försäkringsbolaget kan bedömas ha kapacitet att bedriva verksamhet på det sätt som företagsstyrningssystemet förutsätter,
4) försäkringsbolagets grundkapital uppgår till minst det belopp som nämns i 1 kap. 18 §.	4) försäkringsbolagets startkapital uppgår till minst det belopp som anges i *2 kap. 1 a § och försäkringsbolaget i fortsättningen upp-*

Gällande lydelse

Om försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan säkerställa att en utländsk myndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till ett sådant konglomerat inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingsammanslutning, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Övriga bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Föreslagen lydelse

fyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., och om

5) försäkringsbolaget enligt den utredning som lagts fram i ärendet i fortsättningen kan anses uppfylla solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Om försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan försäkra sig om att en utländsk myndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till konglomeratet inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndig-

Gällande lydelse

12 §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

På försäkringsbolag tillämpas bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen; 6 § tillämpas dock så att

1) grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag ska betalas i pengar, samt så att

2) av aktierna i ett försäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag ska i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 1 kap. 18 § i denna lag.

Föreslagen lydelse

heten om de beslut som gäller beviljande av koncession och återkallande av koncession.

12 §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följderna av betalningsdröjsmål i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen tillämpas också på försäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § ska

1) grundfonden i ett ömsesidigt bolag betalas i pengar,

2) av aktierna i ett försäkringsaktiebolag samt av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det *startkapital* som anges i *1 a §* i detta kapitel.

Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag, finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag

18 a §

Risker och rapportering till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet

Försäkringsbolag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver finansiell återförsäkringsverksamhet måste kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

Med finansiell återförsäkringsverksamhet *avses återförsäkring där det avtalas om att det högsta möjliga ersättningsbeloppet, till följd av en betydande försäkringsrisk och en tidsrisk i fråga om när förpliktelserna realiseras, överstiger premierna under avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp. Finansiell återförsäkring har dessutom åtminstone en av följande egenskaper:*

1) uttryckligt och materiellt beaktande av pengars tidsvärde,

2) avtalsvillkor som syftar till att utjämna det ekonomiska resultat som avtalet ger par-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	terna under dess giltighetstid i syfte att genomföra den eftersträvade risköverföringen.
	18 b §
	Bildande av specialföretag
	*Med **specialföretag** avses, oberoende av om det är ett registrerat aktiebolag eller inte, ett företag, annat än ett försäkringsbolag, som övertar risker från försäkringsbolag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan sådan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter.*
	För bildande av ett specialföretag ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession ska beviljas om specialföretaget uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i kommissionens förordning.
3 kap.	3 kap.
Bedrivande av direkt försäkring utomlands	**Bedrivande av direkt försäkring utomlands**
3 §	3 §
Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filial	***Finansinspektionens** skyldighet att sända upplysningar om filialer*
Försäkringsinspektionen ska inom tre månader från mottagandet av försäkringsbolagets anmälan samt all utredning som avses i 2 § sända de upplysningar som den fått till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.	*Finansinspektionen* ska inom tre månader från mottagandet av försäkringsbolagets anmälan samt all utredning som avses i 2 § sända de upplysningar som den fått till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.
Försäkringsinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller kraven på verksamhetskapital enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver.	*Finansinspektionen* ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt *11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver.*
Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan försäkringsbola-	Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan försäkringsbola-

Gällande lydelse

get anföra besvär. Besvären anses då gälla Försäkringsinspektionens avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras tills Försäkringsinspektionen har fattat ett beslut om att sända upplysningarna. Försäkringsinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tilllämpliga delar förvaltningsprocesslagen.

Försäkringsinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolagets solvens är tillräcklig eller att dess förvaltning har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent uppfyller kraven enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. Filialen kan inte etableras om Försäkringsinspektionen har vägrat att sända upplysningarna.

9 §

Försäkringsinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande

Försäkringsinspektionen ska inom en månad från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 § underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där bolaget har för avsikt att fritt tillhandahålla försäkringstjänster om försäkringsbolagets anmälan och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Till uppgifterna ska Försäkringsinspektionen foga ett intyg om att försäkringsbolaget uppfyller kraven på verksamhetskapital enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver och en redogörelse för de försäkringsklasser inom vilka försäkringsbolaget har rätt att bedriva verksamhet samt en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan sökanden anföra besvär enligt 3 § 3 mom.

Försäkringsinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. som gäller bolagets ledning. Filialen kan inte etableras om *Finansinspektionen* har vägrat sända upplysningarna.

Föreslagen lydelse

get söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla *Finansinspektionens* avslagsbeslut. Besvär kan anföras tills *Finansinspektionen* har fattat beslut om att sända upplysningarna. *Finansinspektionen* ska underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. *Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen (586/1996).*

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. som gäller bolagets ledning. Filialen kan inte etableras om *Finansinspektionen* har vägrat sända upplysningarna.

9 §

***Finansinspektionens** skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande*

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 § underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där bolaget har för avsikt att fritt tillhandahålla försäkringstjänster om försäkringsbolagets anmälan och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Finansinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg om att försäkringsbolaget uppfyller *solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap.* i den omfattning som den planerade verksamheten kräver och en redogörelse för de försäkringsklasser inom vilka försäkringsbolaget har rätt att bedriva verksamhet samt en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan sökanden anföra besvär *med iakttagande av bestämmelserna i 3 § 3 mom.*

Gällande lydelse

da upplysningarna om den har anledning att ifrågasätta att försäkringsbolagets solvens är tillräcklig eller att dess förvaltning har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning uppfyller kraven enligt 6 kap. 2 § 2 mom. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster kan inte inledas om Försäkringsinspektionen har vägrat att sända upplysningarna.

13 §

Tillämplig lagstiftning

Utöver vad som bestäms i 12 § tillämpas bestämmelserna i 14–18 § på direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av en sådan filial till ett skadeförsäkringsbolag som är belägen i Schweiziska edsförbundet (*Schweiz*). Dessutom bestäms filialens grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp enligt denna lag.

17 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om ett finländskt skadeförsäkringsbolag överlåter det schweiziska försäkringsbeståndet eller en del av det till ett försäkringsbolag som har sin hemort i Schweiz ska Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts, hos den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsbolag som har sin hemort i Schweiz och det övertagande bolaget är ett finländskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Schweiz, ska Försäkringsinspektionen på begäran ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz be-

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning *inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. som gäller bolagets ledning*. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster kan inte inledas om *Finansinspektionen* har vägrat att sända upplysningarna.

13 §

Tillämplig lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i 12 § tillämpas bestämmelserna i 14—18 § på direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av en sådan filial till ett skadeförsäkringsbolag som är etablerad i Schweiziska edsförbundet (*Schweiz*). Dessutom bestäms *filialens startkapital och kapitalkrav* enligt denna lag.

17 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om ett finländskt skadeförsäkringsbolag överlåter det schweiziska försäkringsbeståndet eller en del av det till ett *försäkringsföretag* som har sin hemort i Schweiz ska *Finansinspektionen*, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts, hos den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz inhämta bekräftelse på att det övertagande företaget *är tillräckligt solvent med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet.*

Om det överlåtande bolaget är ett *försäkringsföretag* som har sin hemort i Schweiz och det övertagande bolaget är ett finländskt skadeförsäkringsbolag med filial i Schweiz, ska *Finansinspektionen* på begäran ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz bekräftelse på att det övertagande bolaget med *beaktande*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.	*av överlåtelsen av försäkringsbeståndet i tillräcklig utsträckning uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.*
	19 a §
	Meddelande om betydande problem i tredjeländer
	Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla betydande problem som försäkringsbolag har mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeland.
DEL II	DEL II
Förvaltning och bokslut	**Förvaltning, bokslut och offentliggörande av uppgifter**
6 kap.	6 kap.
Försäkringsbolagets ledning och företagsstyrningssystem	**Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placering av tillgångar**
4 §	4 §
Styrelseledamöternas behörighet	*Styrelseledamöternas behörighet*
En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare, vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.	En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.
Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.	Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.	Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.
(5 mom.) Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål lämna en anmälan till Försäkringsinspektionen om eventuella ändringar i styrel-	Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta *Finansinspektionen* om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. I

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
sens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelsens ledamöter uppfyller kraven enligt 1—3 mom.	denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven enligt 1—3 mom.
(6 mom.) Vad som i 2 § 2 mom. och 1, 3 samt 5 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsholdingsammanslutningar.	Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1, 3 och *4* mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.
	Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.
8 §	8 §
Allmänna krav på företagsstyrningen	*Allmänna krav på företagsstyrningen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för säkerställande av att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren samt för intern kontroll, riskhantering, intern revision, ersättning och utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och rapporteringsförfarandet.	Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. *Dessutom ska av verksamhetsprinciperna framgå grunderna för en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om bolaget använder denna.* I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och rapporteringsförfarandet.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
En försäkringsholdingsammanslutning ska ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet.	*Bestämmelser om de krav som ställs på försäkringsbolags företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 1 i kommissionens förordning.*
	9 §
	Funktioner som förutsätter särskild behörighet
	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I meddelandet ska redogöras för lämpligheten och tillförlitligheten hos de personer som svarar för centrala funktioner.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Bestämmelser om uppgifter i anslutning till de centrala funktioner som avses i 11, 14, 15 och 18 § finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitten 1 och 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om de personers lämplighet och tillförlitlighet som svarar för funktioner vilka kräver särskild behörighet finns dessutom i avsnitt 3 i det kapitlet.
10 §	10 §
Riskhantering	*Riskhantering*
Försäkringsbolaget ska ha ett riskhanteringssystem som ska innefatta fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen.	Försäkringsbolaget ska ha ett riskhanteringssystem som avser både risker som ska ingå vid beräkning av solvenskapitalkravet enligt *11 kap. 3 § och risker som inte ska beaktas vid beräkningen. Riskhanteringen ska innefatta fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen.*
Försäkringsbolaget ska ha en riskhanteringsstrategi som stämmer överens med bolagets affärsstrategi.	Försäkringsbolaget ska ha en riskhanteringsstrategi *som inte får strida mot* bolagets affärsstrategi.
Riskhanteringssystemet ska omfatta åtminstone följande delområden:	Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:
1) beviljande av försäkringar,	1) beviljande av försäkringar,
2) överföring av de försäkringsrelaterade ansvarsförpliktelserna till ansvarsskulden,	2) överföring av de försäkringsrelaterade ansvarsförpliktelserna till ansvarsskulden enligt *9 kap. och till de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,*
3) hantering av kapital och ansvarsförpliktelser,	3) hantering av kapital och ansvarsförpliktelser,
4) placeringar, särskilt i derivatinstrument och liknande åtaganden,	4) derivatinstrument och liknande åtaganden samt andra placeringar,
5) likviditet,	5) likviditet,
6) hantering av koncentrationsrisker,	6) hantering av koncentrationsrisker,
7) hantering av operativa risker, och	7) hantering av operativa risker,
8) återförsäkring och andra medel för riskreducering.	8) återförsäkring och andra medel för riskreducering,
	9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta,
	10) en likviditetsplan vari prognosticeras framtida kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om en sådan justering används.
	Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktel-

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

serna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillställa Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

1) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. och de kapitalbasmedel som avses i 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer,

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) hur känsliga försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalbasmedel enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar,

c) effekterna av att matchningsjusteringen sätts till noll, samt

3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §,

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) effekterna av att volatilitetsjusteringen sätts till noll.

11 §

Riskhanteringsfunktion

— — — — — — — — — — — — — — —

Om försäkringsbolaget för beräkning av solvenskapitalkravet använder en intern modell som är godkänd i enlighet med 11 kap. 21 §, ska riskhanteringsfunktionen ansvara för

1) planering, testning och kvalitetssäkring av den interna modellen,

2) dokumentering av den interna modellen,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

inbegripet senare ändringar av den,

3) analys av och rapportering om den interna modellens funktion,

4) information till styrelsen och verkställande direktören om resultaten och utvecklingen av den interna modellen och om hur insatserna för att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskrider.

12 §

Risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolaget ska som en del av riskhanteringen genomföra en risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och affärsstrategi för följande delområden:

1) bolagets totala solvensbehov,

2) fortlöpande uppfyllelse av de krav som gäller ansvarsskulden,

3) fortlöpande uppfyllelse av kapitalkraven i 12 kap.

Försäkringsbolaget ska göra den bedömning som avses i 1 mom. regelbundet och utan dröjsmål om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd för att risk- och solvensbedömningen genomförs som en del av den risk- och solvensbedömning som eventuellt görs för försäkringskonglomerat som avses i 26 kap.

Försäkringsbolaget ska underrätta Finansinspektionen om resultaten av sin risk- och solvensbedömning.

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolag ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

1) bolagets totala solvensbehov,

2) *fortlöpande iakttagande av kapitalkraven i 11 kap. och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i 10 kap.,*

3) *hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell.*

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av tillämpningen av matchnings- och volatilitetsjusteringen och av övergångsåtgärderna enligt lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (/), samt

2) utan att de omständigheter som nämns i 1 punkten beaktas.

En bedömning enligt 1 mom. 3 punkten ska genomföras samtidigt som resultaten av den interna modellen anpassas till solvenskapitalkravet, om en intern modell används för beräkning av solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och i den interna modellen används ett riskmått eller en tidsperiod enligt 25 § 1 mom. i det kapitlet som avviker från riskmåttet och perioden enligt 2 § i det kapitlet.

12 a §

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning
	Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § regelbundet och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.
	Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap.
	Försäkringsbolaget ska rapportera till Finansinspektionen om resultaten av sin risk- och solvensbedömning.
	Risk- och solvensbedömningen ska alltid beaktas i försäkringsbolagets strategiska beslut.
	Försäkringsbolagets kapitalkrav enligt 11 kap. får inte baseras på en risk- och solvensbedömning av bolaget.
16 §	16 §
Utläggning på entreprenad	*Utläggning på entreprenad*
Ett försäkringsbolag som lägger ut sina funktioner eller uppgifter på entreprenad har trots detta ansvar för att förpliktelser enligt lag samt enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå uppfylls.	Ett försäkringsbolag som lägger ut sina funktioner eller sina uppgifter på entreprenad behåller trots detta ansvaret för att uppfylla att sina förpliktelser enligt lag samt enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå.
Centrala funktioner och uppgifter får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att	Centrala funktioner *eller* uppgifter får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att
1) kvaliteten hos bolagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt,	1) kvaliteten hos bolagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt,
2) den operativa risken ökar i oskälig utsträckning,	2) den operativa risken ökas i otillbörlig utsträckning,
3) Finansinspektionens tillsynsmöjligheter försämras, eller till att	3) Finansinspektionens tillsynsmöjligheter försämras, eller till att
4) försäkringstagarna, de försäkrade och ersättningstagarna får sämre service.	4) försäkringstagarna, de försäkrade och ersättningstagarna får sämre service.
Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad samt om senare väsentliga förändringar som gäller utläggningen.	Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.
	Avtal om att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad ska ingås skriftligen.
	Bestämmelser om beaktande av vissa om-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	ständigheter i samband med entreprenadavtal finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 4 i kommissionens förordning.
	17 §
	Ersättningssystem
	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Bestämmelser om de principer som ska iakttas i fråga om ersättningssystemet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 5 i kommissionens förordning.
18 §	18 §
Aktuariefunktion	*Aktuariefunktion*
Försäkringsbolaget ska upprätta en aktuariefunktion.	Försäkringsbolaget ska upprätta en aktuariefunktion.
Aktuariefunktionen ska	Aktuariefunktionen ska
1) koordinera beräkningen av ansvarsskulden,	1) koordinera beräkningen av ansvarsskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,
2) säkerställa lämpligheten av de metoder och modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av ansvarsskulden,	2) säkerställa lämpligheten hos de metoder och modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av ansvarsskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,
3) bedöma om data som används vid beräkningen av ansvarsskulden är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,	3) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,
	3 a) jämföra bästa skattningar enligt 10 kap. 6 § med den faktiska utvecklingen,
	3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i sådana fall som avses i 10 kap. 11 §,
4) informera bolagets styrelse om graden av tillförlitlighet och lämplighet vid beräkningarna av ansvarsskulden,	4) informera bolagets styrelse om graden av tillförlitlighet och lämplighet vid beräkningarna av ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna,
5) ge bolagets styrelse ett utlåtande om den övergripande policyn för tecknande av försäkring,	5) ge bolagets styrelse ett utlåtande om den allmänna försäkringspolicyn för tecknande av försäkring,
6) ge bolagets styrelse ett utlåtande om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringslösningarna,	6) ge bolagets styrelse ett utlåtande om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringsarrangemangen,
7) bidra till att det riskhanteringssystem som avses i 10 § genomförs effektivt och del-	7) bidra till att det riskhanteringssystem som avses i 10 § genomförs effektivt och del-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ta i upprättandet av den risk- och solvensbedömning som avses i 12 §.	ta i upprättandet av den risk- och solvensbedömning som avses i 12 §.
Aktuariefunktionen ska minst en gång om året ge styrelsen en rapport om de uppgifter som den har utfört och resultaten av dessa samt om eventuella brister och om rekommendationer för att avhjälpa bristerna.	Aktuariefunktionen ska minst en gång om året ge styrelsen en rapport om de uppgifter som den har utfört och resultaten av dessa samt om eventuella brister och om rekommendationer för att avhjälpa bristerna.
Aktuariefunktionen ska skötas av sådana personer som med hänsyn till riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet har tillräckliga kunskaper i försäkrings- och finansmatematik och tillräcklig yrkeskompetens.	Aktuariefunktionen ska skötas av personer som med hänsyn till riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet har tillräckliga kunskaper i försäkrings- och finansmatematik och tillräcklig yrkeskompetens.
	Placering av tillgångar
	20 a §
	Aktsamhetsprincipen
	Försäkringsbolag får placera sina tillgångar endast i egendom och finansiella instrument som är förenade med risker som bolaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera. Bolaget ska beakta dessa risker i bedömningen av sina totala solvensbehov i enlighet med 12 §.
	Försäkringsbolags tillgångar ska placeras på ett sätt som garanterar säkerhet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet för portföljen som helhet.
	Tillgångarna ska placeras med beaktande av arten och varaktigheten hos de förpliktelser enligt 10 kap. som följer av försäkringsavtalen. Tillgångarna ska placeras i alla försäkrades intresse, med hänsyn till bolagets offentliggjorda mål för placeringarna och övriga målsättningar. I händelse av intressekonflikter mellan bolaget och de försäkrade förmånerna ska placeringarna göras i de försäkrades intresse.
	Förutom i fråga om fondförsäkringar kan derivatavtal användas, endast ifall de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.
	Placeringar och tillgångar som inte är föremål för handel på en marknad som regleras i lagen om handel med finansiella instrument ska hållas på aktsamma nivåer.
	Bestämmelser om placering av försäk-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ringsbolags tillgångar finns dessutom i avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning.

20 b §

Diversifiering av tillgångar

Försäkringsbolagets placeringar ska vara tillräckligt diversifierade för att undvika överdriven beroende av en viss tillgång, emittent eller företagsgrupp eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskkoncentration i portföljen som helhet.

20 c §

Fondförsäkringar

På fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser ska denna paragraf tillämpas utöver 20 a §.

Försäkringstekniska avsättningar för fondförsäkringar enligt 10 kap. ska så exakt som möjligt täckas med av tillgångar som hör till placeringsobjekt som bestämmer dessa försäkringars värdeutveckling.

Värdet på tillgångsposter som hör till placeringsobjekt som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling måste fortlöpande kunna bestämmas och tillgångsposterna måste kunna omvandlas till pengar i enlighet med försäkringsvillkoren. Till de tillgångsposter som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling får inte räknas försäkringsbolagets egna aktier eller andelar.

Om fondförsäkringen innefattar försäkringsbolagets löfte om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar ska i placeringsverksamheten, i fråga om den ökning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. som följer av löftet eller förmånen, iakttas 20 a och 20 b §.

Placeringar som utgör täckning för fondförsäkningar ska hållas åtskilda från övriga tillgångar.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
21 §	21 §
Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter	*Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter*
Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om	Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om
1) de anmälningar om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör som ska sändas till Finansinspektionen enligt 4 § 5 mom.,	1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt *4 § 4 mom. och 9 § 3 mom. ska tillställas* Finansinspektionen,
2) hur den interna kontrollen av och riskhanteringen i försäkringsholdingsammanslutningarna som avses i 8 § 5 mom. ska ordnas,	2) *organiseringen av sådan* intern kontroll och riskhantering i försäkringsholdingsammanslutningarna som avses *i 26 kap. 39 §*,
3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 4 mom. samt om ordnandet av den riskhantering som avses i 10 § och den interna kontroll som avses i 14 §,	3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 4 mom. *samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom.,*
4) de tillvägagångssätt som ska iakttas vid kundkontroll enligt 13 § 1 mom. och om den riskhantering som avses i 13 § 2 mom.,	4) förfarandena vid identifiering av kunder enligt 13 § 1 mom. och om riskhantering enligt 13 § 2 mom.,
5) den anmälan om utläggning på entreprenad som avses i 16 § 3 mom.	5) meddelande om utläggning på entreprenad enligt 16 § 3 mom.
7 kap.	7 kap.
Revision och särskild granskning	**Revision och särskild granskning**
	Revision
6 §	6 §
Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag	*Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag*
Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.	Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden *enligt 9 kap., till ansvarsskulden enligt 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och till solvenskapitalet enligt 16 § i den lagen samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. i denna lag.
	(upphävs)
Försäkringsbolagets revisor ska minst en gång per år granska huruvida den täckningsförteckning som avses i 10 kap. 6 § och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de krav som uppställts i denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Granskning ska utföras också när Försäkringsinspektionen särskilt begär detta.	
En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska avges till bolagets styrelse.	En berättelse om revisorns granskning enligt *1* mom. ska avges till bolagets styrelse.
Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som framkommit i samband med revisionen.	Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om andra omständigheter som framkommit i samband med revisionen.
8 kap.	8 kap.
Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern	**Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern**
4 §	4 §
Tillämpning av bokföringslagen	*Tillämpning av bokföringslagen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas inte på en dotter- eller intressesammanslutnings försäkringstekniska ansvarsskuld eller på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Användningen av detta undantagsförfarande ska uppges i noterna till koncernbokslutet.	Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas inte på dotter- eller intresseföretags ansvarsskuld enligt *9 kap. i denna lag* eller på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Användningen av detta undantagsförfarande ska uppges i noterna till koncernbokslutet.
19 §	19 §
Värdering av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar till verkligt värde	*Värdering till verkligt värde av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar*
De placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld tas i balansräkningen upp särskilt, till verkligt värde. Förändringar i det verkliga värdet tas upp	De placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars *ansvarsskuld enligt 9 kap.* ska i balansräkningen tas upp skilt för sig, till verkligt värde. Förändringar i det verkliga

Gällande lydelse

som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

29 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

— — — — — — — — — — — — — — —

5) om hur den försäkringstekniska ansvarsskulden som anges i 9 kap. och solvensen som anges i 11 kap. vid behov ska tas upp i det särskilda bokslut som avses i 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt om

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

värdet ska tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Överföringar av tillgångar mellan placeringar och de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar genomförs till verkligt värde.

29 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

— — — — — — — — — — — — — — —

5) hur ansvarsskulden enligt 9 kap. *ska tas upp i det särskilda bokslut som avses i 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt om hur kapitalbasen enligt 12 kap. ska tas upp i samband med det särskilda bokslutet som avses i 24 § eller i verksamhetsberättelsen, om det finns ett behov av att meddela föreskrifter,* samt

— — — — — — — — — — — — — — —

8 a kap.

Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

1 §

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2—6 §.

Försäkringsbolaget får utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som krävs enligt 2—4 §.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

En lägesrapport som avses i 1 § ska innehålla

1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till bolagets riskprofil,

3) en beskrivning av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet, separat för varje riskkategori,

4) separata beskrivningar i fråga om tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och andra skulder av underlagen och metoderna för deras värdering samt en redogörelse för betydande skillnader mellan dessa underlag och metoder, om motsvarande poster värderas i bokslutet,

5) vid behov uppgifter om tillämpning av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om tillämpningsområdet samt om effekterna av att justeringarna eventuellt sätts till noll.

Lägesrapporten ska också innehålla en beskrivning av dispositionen av kapitalet, som tar upp åtminstone

1) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,

2) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,

3) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln enligt 11 kap. 7 § och de antaganden som ligger till grund för den interna modell som företaget använder vid beräkningen av solvenskapitalkravet, och

4) en redogörelse för avvikelsens storlek,

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

ursprung, följder och för eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits, om minimikapitalkravet inte uppfyllts eller solvenskapitalkravet har inte uppfyllts till väsentliga delar under rapporteringsperioden, även om avvikelsen senare rättats till.

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten ska separat framgå

1) det solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap.,

2) höjning av kapitalkrav som ålagts enligt 25 kap. 4 § eller effekten av de bolagsspecifika parametrar som försäkringsbolaget ska använda i enlighet med 11 kap. 18 §,

3) ett sammandrag av Finansinspektionens skäl för att ålägga försäkringsbolaget höjning av kapitalkravet enligt 2 punkten eller användning av bolagsspecifika parametrar enligt 2 punkten.

Om Finansinspektionen i ett senare skede gör en separat uppskattning av det slutliga beloppet för solvenskapitalkravet, i samband med offentliggörandet av lägesrapporten ska ett försäkringsbolag meddela att solvenskapitalkravets belopp blir slutgiltigt efter att Finansinspektionen gjort sin uppskattning.

5 §

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 2 mom. får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

Försäkringsbolaget ska i lägesrapportering om solvens och finansiell ställning ange att information inte offentliggjorts, med uppgift om skälen till detta.

6 §

Uppdatering av lägesrapporten på grund av en betydande förändring

Försäkringsbolaget ska uppdatera lägesrapportens uppgifter om bolagets solvens och finansiella ställning om det inträffar en betydande förändring som inverkar väsentligt på de uppgifter som tidigare offentliggjorts. Försäkringsbolaget ska offentliggöra information om förändringen och följderna av denna.

Informationen ska uppdateras och offentliggöras omedelbart alltid då

1) minimikapitalkravet inte längre är uppfyllt och Finansinspektionen antingen bedömer att försäkringsbolaget inte kommer att kunna överlämna någon kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § eller inte då Finansinspektionen erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då det framkom att minimikapitalkravet inte uppfyllts, eller

2) det har skett ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet och Finansinspektionen inte inom två månader från det datum då underlåtelsen upptäcktes har erhållit någon plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 §.

Om kapitalkraven inte har uppfyllts ska Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget omedelbart offentliggör en utredning

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	varav framgår *1) i vilken utsträckning kapitalkravet inte har uppfyllts,* *2) orsaker till och följderna av att kravet inte uppfyllts,* *3) vilka korrigerande åtgärder bolaget har vidtagit.* *Om försäkringsbolaget trots planen inte har korrigerat avvikelsen från minimikapitalkravet inom tre månader från det att den konstaterats eller avvikelsen från solvenskapitalkravet inom sex månader från det att den konstaterats, ska försäkringsbolaget offentliggöra avvikelsen vid utgången av tidsfristen. Försäkringsbolaget ska samtidigt offentliggöra uppgifter om omständigheter som avses i 3 mom. samt om eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.*
9 kap.	9 kap.
Ansvarsskuld	**Ansvarsskuld i bokföringen**
1 §	1 §
Ansvarsskuld	*Ansvarsskuld i bokföringen*
Med ett försäkringsbolags ansvarsskuld avses det ansvar som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal. Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också det ansvar som uppkommer till följd av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 §.	*I detta kapitel är ansvarsskuld det ansvar som uppkommer till följd av ett försäkringsbolags försäkringsavtal.* Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också ansvar som uppkommer till följd av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 §.
Försäkringsbolaget ska ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden ska alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal.	Försäkringsbolaget ska ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden ska alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal.
Om Försäkringsinspektionen har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan Försäkringsinspektionen kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för en skadeförsäkring fastställs på förhand.	Om *Finansinspektionen* har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan *Finansinspektionen* kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för skadeförsäkring fastställs på förhand.
3 §	3 §

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Ersättningsansvar	*Ersättningsansvar*
Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall samt ett utjämningsbelopp.	Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall *samt i ett skadeförsäkringsbolag dessutom ett utjämningsbelopp enligt 4 §.*
4 §	4 §
Utjämningsbelopp	*Utjämningsbelopp*
Med utjämningsbelopp avses ett för skaderika år riskteoretiskt beräknat belopp. Utjämningsbeloppet har en undre och en övre gräns.	*Med **utjämningsbelopp** avses ett för skaderika år ackumulerat belopp. Utjämningsbeloppet har ett minimibelopp, ett maximibelopp och ett målbelopp.*
Ett försäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Ett skadeförsäkringsbolag ska ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna för bestämmande av utjämningsbeloppet.	Ett skadeförsäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utjämningsbeloppet. Försäkringsbolaget ska ansöka om Finansinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna.
	5 §
	Utjämningsbeloppets målbelopp
	Om försäkringsbolagets solvenskapitalkrav beräknas med den standardformel som avses i 11 kap. är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som beloppet av det primära solvenskapitalkravet enligt en sådan standardformel som beaktar endast de kapitalkrav som hänför sig till försäkringsriskmodulerna samt motpartsrisken i fråga om det kapitalkrav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring.
	Om solvenskapitalkravet helt eller delvis beräknas med den interna modell som avses i 11 kap., är utjämningsbeloppets målbelopp detsamma som solvenskapitalkravet enligt en sådan modell som bolaget använder med beaktande av samma risker som vid en beräkning enligt 1 mom.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

5 a §

Utjämningsbeloppets minimibelopp och maximibelopp

Utjämningsbeloppets minimibelopp är noll.

Utjämningsbeloppets maximibelopp är fyra gånger det målbelopp som föreskrivs i 5 §. Utjämningsbeloppets maximibelopp är dock 10 gånger målbeloppet när det är fråga om ett försäkringsbolag som huvudsakligen bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder enligt vilka utjämningsbeloppet inte överskrider målbeloppet.

5 b §

Överföring av utjämningsbelopp

*Med **överföring av utjämningsbelopp** avses ökning eller minskning av utjämningsbeloppet under en räkenskapsperiod.*

Överföring av utjämningsbelopp under en räkenskapsperiod baseras på skadeförsäkringsbolagets korrigerade skadekvot och korrigerade premieintäkter. Skadeförsäkringsbolaget ska i beräkningsgrunden för utjämningsbeloppet fastställa en skadekvot för ökning och en skadekvot för minskning av utjämningsbeloppet. Om den korrigerade skadekvoten underskrider ökningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet ökas. Om den korrigerade skadekvoten överskrider minskningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet minskas. Ökningsskadekvoten får inte vara större än minskningsskadekvoten.

Ökning- och minskningsskadekvoterna ska väljas så att den på bolagets prognos för försäkringsrörelsen och fördelningen av ersättningskostnaderna baserade uppskattningen av utvecklingen av utjämningsbeloppet leder till att en ökning som motsvarar målbeloppet nås tidigast inom 10 och senast inom 20 år.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 2 mom. kan ökning- och minskningsskadekvoterna för sådana små försäkringsbolag som avses i 1 kap. 3 b § bindas till den ge-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	nomsnittliga korrigerade skadekvoten under tidigare år.
	5 c §
	Ränta på utjämningsbelopp
	I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Räntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §.
	Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.
	5 d §
	Beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet då försäkringsbolaget befinner sig i en specifik situation
	Om ett försäkringsbolag inte längre tecknar ny försäkringsrörelse eller dess korrigerade skadekvot annars inte ger en korrekt bild av bolagets teckningsrisker, kan Finansinspektionen för försäkringsbolaget fastställa sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet att i stället för den korrigerade skadekvoten och de korrigerade premieintäkterna vid överföring av utjämningsbeloppet används andra storheter som bättre beskriver försäkringsbolagets teckningsrisker.
12 §	12 §
Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning	*Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning*
Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om	Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet *utfärdas närmare bestämmelser om*
1) beräkningen av det i 4 § avsedda utjämningsbeloppet i ett skadeförsäkringsbolag, utjämningsbeloppets undre och övre gräns och	*1) beräkningsgrunderna för skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp och om ändring av grunderna,*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
förändringarna i utjämningsbeloppet samt om utarbetandet av beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet, och 2) den maximiräntesats som avses i 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom.	*2) beräkning av korrigerade skadekvoter och om beräkning av korrigerade premieintäkter,* *3) val av öknings- och minskningsskadekvoter,* *4) överföring av utjämningsbelopp,* *5) bindande av öknings- och minskningsskadekvoter för små försäkringsbolag till en genomsnittlig korrigerad skadekvot,* *6) kreditering av ränta på utjämningsbeloppet,* *7) beräkning av utjämningsbeloppet under ett pågående år.* *Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om maximiräntan enligt 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom.*
DEL III	DEL III
Ansvarsskuld och täckning av den samt solvens	**Solvens**
10 kap.	10 kap.
Täckning av ansvarsskulden	***Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning***
	Allmänna bestämmelser
1 §	1 §
Definitioner	***Värdering av tillgångar och skulder***
I detta kapitel avses med 1) OECD-stat en stat som hör till Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, 2) skuldförbindelse lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en skuldförbindelse samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument med undantag av aktier, andelar, derivatavtal och sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser; bestämmelserna om skuldförbindelser i detta kapitel gäller också på dessa upplupen ränta, 3) fastighetssammanslutning en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars huvudsakliga syfte är att direkt eller	*För ett försäkringsbolags solvensberäkning ska bolagets tillgångar och skulder värderas till det belopp för vilket tillgångarna skulle kunna bytas och skulderna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan parter som har kännedom om saken och är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.* *Vid värdering av skulder får försäkringsbolagets egen kreditvärdighet inte tas i beaktande.* *Bestämmelser om metoder och antaganden vid värdering av tillgångar och skulder i avdelning I kapitel II i kommissionens förordning.*

Gällande lydelse

indirekt äga i en EES-stat belägna fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter,

4) placeringsfond en placeringsfond enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) för kollektiva investeringar i hemlandet eller utomlands,

4 a) AIF-fond en inhemsk eller utländsk AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014),

5) kreditinstitut ett kreditinstitut som beviljats koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn,

6) offentlig handel offentlig handel som avses i 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen och därmed jämförbar handel i en annan stat, och med

7) skuldförbindelseutan säkerhet en skuldförbindelse utan sådan säkerhet som enligt 7–11 § som sådan kan godkännas som täckning för ansvarsskulden.

Täckning av ansvarsskulden

2 §

Täckning av ansvarsskulden och uppgörande av en förteckning

Ett försäkringsbolag ska täcka sin ansvarsskuld och förteckna täckningen för ansvarsskulden enligt vad som föreskrivs i detta kapitel.

Vid täckningen av ansvarsskulden och vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel ska arten av den försäkringsverksamhet som bolaget bedriver tas i beaktande och i enlighet härmed sörjas för att placeringarna görs så att de tryggar tillgångarnas säkerhet, avkastning och likviditet samt är lämpligt diversifierade och har lämplig spridning.

Utöver vad som bestäms i 1 och 2 mom. ska ett försäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till försäkringsbolagets tillgångar.

Föreslagen lydelse

2 §

Försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

Vid solvensberäkningen ska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar motsvara det belopp som försäkringsbolaget skulle vara tvunget att betala om det omedelbart skulle föra över sina försäkringsförpliktelser till ett annat försäkringsbolag.

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna ska alla förpliktelser som följer av försäkringsavtalet beaktas och dessutom

1) kostnaderna för att uppfylla försäkringsförpliktelserna,

2) minskningen av penningvärdet,

3) värdet av de finansiella garantier och avtalade optioner som erbjuds inom försäkringsavtal samt sådana eventuella förändringar i finansiella och andra förhållanden som är relevanta för utnyttjande av avtalade optioner,

4) andra tilläggsförmåner än de som avses i 3 punkten och andra prestationer som ska betalas till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare, oberoende av om det har in-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gåtts bindande avtal om betalningen av förmånerna, med undantag för överskottsmedel som enligt 12 kap. 4 § hör till primärkapitalet.

Bestämmelser om antaganden som har samband med beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som har samband med värderingen av sådana finansiella garantier och optioner inom försäkringsavtal som avses i 2 mom. 3 punkten finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 3 i den förordningen.

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

3 §

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att följande poster dras av från den ansvarsskuld som avses i 9 kap. 1 § (totalbeloppet av ansvarsskulden):

1) i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, vilken får vara sammanlagt högst 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden; i fråga om sådana skadeförsäkringsklasser där ansvarsskulden innehåller kapitaliserade pensioner kan som en enskild återförsäkrares andel dras av högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden i den nämnda försäkringsklassen; återförsäkrarens andel kan dock inte dras av om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är sannolikt att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser; Försäkringsinspektionen kan av särskilda tillsynsrelaterade skäl för högst två år begränsa rätten för ett enskilt försäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt,

3 §

Kvalitetsnormer för beräkning av försäkringstekniska avsättningar

De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisker utnyttjas.

Försäkringsbolaget ska ha processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är lämpliga, tillräckliga och exakta.

Bestämmelser om uppgifter som används vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och om uppgifternas kvalitetskrav finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse

4) värdet av sådana skadade föremål som varit försäkringsobjekt och vilkas äganderätt övergår eller har övergått till försäkringsbolaget,

5) motsäkerheter i bolagets besittning som hänför sig till kända försäkringsfall inom kreditförsäkringsverksamheten, samt

6) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

4 §

Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden

Den andel av ansvarsskulden som avses i 3 § ska täckas med tillgångar som hör till de tillgångsslag som anges i denna paragraf.

De tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden ska värderas till verkligt värde med avdrag för de skulder som uppkommit vid anskaffningen (täckningsvärde). Om de tillgångar som utgör täckning för försäkringsbolagets ansvarsskuld är föremål för en i 6 § 3 mom. 1 punkten avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt, ska från tillgångarnas verkliga värde också dras av det verkliga värdet på panträtten eller den andra förmånsrätten.

Täckningen för ansvarsskulden ska bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning samt kapitallån och andra förbindelser som är efterställda sammanslutningens övriga förbindelser,

4) andelar i placeringsfonder eller AIF-fonder, (7.3.2014/188)

5) fastigheter, byggnader jämte hyresrättigheter och rättigheter i fast egendom som grundar sig på avtal eller annan rättshandling, såsom hyres- och nyttjanderättigheter som upptagits som särskilda rättigheter i fastighetsregistret, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, byggnadstida fordringar på fastighetssammanslutningar som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringsbolaget har bestämmanderätten i

Föreslagen lydelse

4 §

Gruppering av förpliktelser

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsbolaget fördela sina förpliktelser enligt försäkringsavtalen på homogena riskgrupper. Fördelningen på riskgrupper ska göras åtminstone enligt försäkringsgrenar.

Bestämmelser om gruppering av förpliktelser finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 5 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

egenskap av innehavare av täckningen,
6) andra värdepapper,
7) sådana fordringar på försäkringstagare, försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som härrör från verksamhet med direkt försäkring och återförsäkring; fordringar på försäkringstagare och försäkringsförmedlare kan godkännas som täckning för ansvarsskulden endast om det från förfallodagen har förflutit högst tre månader,
8) vid beskattningen fastställda skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,
9) fordringar på garantifonder,
10) andra tillgångar än de materiella tillgångar som avses i 5 punkten,
11) pengar och banktillgodohavanden, insättningar i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot insättningar, samt
12) resultatregleringar, såsom upplupna räntor, upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott.

5 §

Begränsningar och villkor som gäller täckningen för ansvarsskulden

Ansvarsskulden kan täckas endast med de tillgångar som räknas upp i 4 §. Dessa tillgångar ska höra till någon av de tillgångsgrupper som räknas upp i 7—11 §, med undantag för derivatavtal som regleras i 15 §.

Ansvarsskulden kan täckas med tillgångar som hör till en viss tillgångsgrupp till högst det belopp som anges i 7—11 och 15 §. Maximibeloppet av de tillgångar som hör till respektive tillgångsgrupp som räknas upp i 7—11 § beräknas av det totalbelopp av ansvarsskulden som avses i 3 §.

Bestämmelser om övriga begränsningar och villkor som gäller de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden ingår i 12—14 §, 15 § 2 och 3 mom. och 16—20 §.

5 §

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen enligt 6 § och en riskmarginal enligt 10 §, om inte något annat följer av 2 mom.

Om pålitliga marknadsvärden är tillgängliga för finansiella instrument vilkas kassaflöden på ett säkert sätt kan konstateras motsvara kassaflödena för försäkringsbolagets förpliktelser, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna till denna del bestämmas på grundval av marknadsvärdet av dessa finansiella instrument.

Bestämmelser om beräkning enligt 2 mom. finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 5 och avsnitt 6 i kommissionen förordning.

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
6 §	6 §
Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen	***Bästa skattning***
I täckningsförteckningen antecknas 1) totalbeloppet av ansvarsskulden, avdragen från ansvarsskulden samt beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas i enlighet med 3 §, 2) täckningen för ansvarsskulden indelad i grupper enligt 7—11 och 15 §, samt 3) uppfyllandet av villkoren och begränsningarna enligt 12—20 §. De handlingar som gäller de tillgångar som hör till täckningen ska förvaras på ett tillförlitligt sätt hos täckningshavaren eller andra försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag, av Finansinspektionen registrerade AIF-förvaltare, förvaringsinstitut eller särskilda förvaringsinstitut som beviljats koncession inom EES. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelssystem, ska systemet stå under offentlig tillsyn inom EES. OECD-staterna och andra stater jämställs med EES-stater i enlighet med 19 § 2 mom. även i fråga om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen. Till täckningsförteckningen ska som bilaga fogas en förteckning i vilken antecknas 1) sakrättsligt skyddade fordringar som avses i 2 § 3 mom., och 2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig. Maximibeloppen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden för varje tillgångsgrupp.	*Bästa skattningen är det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena i anslutning till regleringen av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal, vilket beräknas enligt det sannolikhetsvägda genomsnittet för kassaflödet med användning av de räntesatser som avses i 7 §.* *Bästa skattningen ska beräknas som ett bruttobelopp, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med 12 §.* *För beräkningen av bästa skattning ska användas tillförlitliga och uppdaterade uppgifter, realistiska antaganden samt lämpliga försäkringsmatematiska och statistiska metoder.* *Bestämmelser om när försäkringsförpliktelser ska beaktas i de försäkringstekniska avsättningarna och hur försäkringsförpliktelsernas utsträckning i tiden ska beaktas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 1 i kommissionens förordning. Bestämmelser om antaganden som ligger till grund för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som ligger till grund för kassaflödesprognoser finns i underavsnitt 3.*
7 §	7 §
Skuldförbindelser för vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag eller ett kreditinstitut svarar (hela beloppet)	***Räntesatser***
Hela beloppet av ansvarsskulden kan täckas med 1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning med åtminstone en EES- eller	*Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesat-*

Gällande lydelse

OECD-stat som medlem,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan i en EES-stat belägen kommun, samkommun, församling som är ett offentligt samfund eller något annat med dessa jämställbart regionalt offentligt samfund som har rätt att uppbära skatt eller vars medlemmar har en sådan rätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag som beviljats koncession i en EES-stat, eller med

4) skuldförbindelser med livförsäkringar som beviljats av ett försäkringsbolag som avses i 3 punkten som pantsäkerhet, dock högst till återköpsvärdet, eller skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

8 §

Andra skuldförbindelser (50 procent)

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 50 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med skuldförbindelser

1) i vilka gäldenären är en sammanslutning med hemort i en EES-stat och med vars aktier offentlig handel bedrivs i en EES-stat,

2) med vilka offentlig handel bedrivs i en EES-stat, eller

3) för vilka skuldförbindelser som avses i denna paragraf utgör pantsäkerhet.

Föreslagen lydelse

ser kan i enlighet med 8 § anpassas genom matchningsjustering eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering i enlighet med den paragrafen.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt uppgifter om riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget ange räntesatserna genom användning av de metoder som föreskrivs i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering, och försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fast-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	ställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom.
	Bestämmelser om antaganden, metoder och parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering I avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.
9 §	9 §
Aktier och därmed jämförbara placeringar (50 procent)	***Justering av metoder och antaganden för beräkning av bästa skattning***
Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 50 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med 1) aktier, andelar och andra av sammanslutningar emitterade värdepapper, med vilka offentlig handel bedrivs i en EES-stat, med undantag för skuldförbindelser som avses i 8 §, 2) aktier, andelar och andra av sammanslutningar emitterade värdepapper i sammanslutningar med hemort i en EES-stat, med undantag för skuldförbindelser som avses i 8 §, 3) av sammanslutningar som avses i 1 eller 2 punkten upptagna kapitallån och andra förbindelser som är efterställda sammanslutningens övriga förbindelser, eller med 4) skuldförbindelser för vilka värdepapper som avses i denna paragraf utgör pantsäkerhet.	*Försäkringsbolag ska ha upprättat processer och metoder för att regelbundet jämföra bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på med gjorda erfarenheter.* *Om de bästa skattningarna systematiskt avviker från de gjorda erfarenheterna ska försäkringsbolaget korrigera försäkringsmatematiska metoder som används eller av de antaganden som görs eller bådadera.*
10 §	10 §
Fastigheter och därmed jämförbara placeringar (40 procent)	***Riskmarginal***
Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med 1) fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter i en EES-stat, 2) i 4 § 3 mom. 5 punkten avsedda rättigheter i fastigheter i en EES-stat, 3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, 4) skuldförbindelser och fordringar för	*Riskmarginalen är en post som ska tilläggas den bästa skattningen för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som avses i 2 § 1 mom.* *Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att kunna täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens gil-*

Gällande lydelse

byggnadstiden på fastighetssammanslutningar i vilka försäkringsbolaget har bestämmanderätten i egenskap av den som innehar täckningen, samt med

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i fast egendom i en EES-stat eller i en i 4 § 3 mom. 5 punkten nämnd rättighet i sådan egendom eller för vilka pantsäkerheten utgörs av aktier eller andelar som avses i 3 punkten i nämnda moment.

11 §

Andra placeringar (25 procent)

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 25 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med andra tillgångar än sådana som nämns i 7—10 §.

I fråga om de tillgångar som avses i 1 mom. är det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden, i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

1) sammanlagt 25 procent i fråga om sådana fordringar på försäkringstagare, försäkringsgivare och försäkringsförmedlare som föranleds av verksamhet med direkt försäkring och återförsäkring, 5 procent i fråga om fordringar på en enskild försäkringstagare eller försäkringsgivare, sammanlagt 5 procent i fråga om fordringar på försäkringsförmedlare och 1 procent i fråga om fordringar på en enskild försäkringsförmedlare,

2) sammanlagt 25 procent i fråga om i beskattningen fastställda fordringar och andra motsvarande fordringar på offentliga samfund inom EES och sammanlagt 10 procent i fråga om fordringar på ett annat enskilt offentligt samfund än en EES-stat,

3) sammanlagt 3 procent i fråga om fordringar på garantifonder i kreditinstitut och försäkringsbolag som beviljats koncession i en EES-stat,

4) sammanlagt 5 procent i fråga om resultatregleringar och andra fordringar, varav högst 1 procent i fråga om en enskild fordring,

5) sammanlagt 3 procent i fråga om likvida

Föreslagen lydelse

tighetstid.

Bestämmelser om beräkning av riskmarginalen finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 4 i kommissionens förordning.

11 §

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Under specifika omständigheter får för beräkningen av den bästa skattningen användas lämpliga uppskattningar eller individuella beräkningsmetoder, om försäkringsbolaget inte har tillräckliga data som uppfyller kvalitetskraven för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Vid beräkningen av den bästa skattningen och riskmarginalen får i begränsad utsträckning användas också förenklade metoder.

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

Gällande lydelse

medel i försäkringsbolagets egen besittning,

6) sammanlagt 5 procent i fråga om skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett fartyg infört i ett fartygsregister som förs i en EES-stat och 2 procent i fråga om ett enskilt fartygsobjekt,

7) sammanlagt 5 procent i fråga om skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett luftfartyg infört i ett luftfartygsregister som förs i en EES-stat och 2 procent i fråga om ett enskilt luftfartyg,

8) sammanlagt 25 procent i fråga om i 12 § 3 mom. avsedda fondandelar i placeringsfonder och AIF-fonder, varav högst 10 procent i fråga om sådana fondandelar vars andel av täckningen av ansvarsskulden överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, och

9) 10 procent i fråga om andra i 4 § avsedda tillgångar.

Övriga villkor och begränsningar som gäller täckningen för ansvarsskulden

12 §

Fondandelar i placeringsfonder och AIF-fonder

Andelar i placeringsfonder och AIF-fonder räknas till de tillgångsgrupper som avses i 7—11 § och de tas med i de maximibelopp som fastställs i 7–11 § enligt vad som föreskrivs i denna paragraf.

Om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7—10 § räknas fondandelarna till denna tillgångsgrupp.

Andra fondandelar än sådana som avses i 2 mom. räknas till de övriga placeringar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. räknas dock andelar i placeringsfonder med hemort i en EES-stat och på vilka tillämpas nationell lagstiftning som anpassats till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) till den tillgångsgrupp

Föreslagen lydelse

12 §

Fordringar enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Vid beräkning av värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska 1—11 § tillämpas.

Vid beräkningen värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkringsbolaget dessutom beakta tidsskillnaden mellan utbetalning av ersättningar och senare inbetalningen av ersättningar enligt återförsäkringsavtal och andra ersättningsfordringar. Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang.

Bestämmelser om belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

som avses i 9 §, om inte mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §, varvid fondandelarna i denna placeringsfond räknas till den tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §.

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enda placeringsfond eller AIF-fond. Om det är fråga om fondandelar som avses i 3 mom. kan i en enda placeringsfond eller AIF-fond placeras högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §

Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med aktier, andra med aktier jämförbara värdepapper och sådana förbindelser som är efterställda gäldenärens övriga förbindelser eller med masskuldebrev, om offentlig handel inte bedrivs med dessa.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas dock inte på

1) masskuldebrev för vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut eller någon annan därmed jämförbar sammanslutning svarar enligt 7 § 1—3 punkten, och inte heller på

2) placeringar som avses i 10 §.

Bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf tillämpas inte heller på de andelar i placeringsfonder eller i AIF-fonder som avses i 12 §, om det inte är fråga om en placeringsfond eller AIF-fond vars tillgångar till mer än 70 § har placerats i andra värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. Även om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs, tillämpas 1 mom. i denna paragraf inte om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i skuldförbindelser som avses i 7 och 8 §.

14 §

13 §

Finansinspektionens rättigheter

Ett försäkringsbolag ska på begäran av Finansinspektionen visa att nivån på dess försäkringstekniska avsättningar enligt detta kapitel är tillräcklig och att bolaget använder relevanta metoder och adekvata statistiska data för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om försäkringsbolaget vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna inte iakttar bestämmelserna i detta kapitel får Finansinspektionen kräva att bolaget ska öka de försäkringstekniska avsättningarnas belopp så att det motsvarar en nivå som beräknats enligt detta kapitel.

14 §

Gällande lydelse

Skuldförbindelser utan säkerhet

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med skuldförbindelser utan säkerhet. Med en placering i en i denna paragraf avsedd skuldförbindelse utan säkerhet eller i flera av samma gäldenär ingångna skuldförbindelser utan säkerhet är det möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 1 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas dock inte på

1) skuldförbindelser i vilka staten, en kommun, ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut eller någon annan därmed jämförbar sammanslutning är gäldenär enligt 7 § 1–3 punkten, och inte heller på

2) masskuldebrevslån och andra kapitalmarknadsinstrument.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska årligen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om

1) tillgången på den finländska marknaden på försäkringsprodukter som innehåller långsiktiga garantier och om försäkringsbolagens beteende som långsiktiga investerare,

2) antalet försäkringsbolag som använder

a) matchningsjusteringen,

b) volatilitetsjusteringen,

c) förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom.

d) de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen,

3) effekterna på försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier samt de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag,

4) effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen och den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalet,

5) effekterna av förlängningar av en eventuell återhämtningsperiod i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom. på försäkringsbolagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen i syfte att säkerställa solvenskapitalkravet, samt om

6) huruvida försäkringsbolag, när de utnyttjar övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, följer de planer som avses i 11 § 7 och 8 mom. och 12 § 7 och 8 mom. och om möjligheterna att minska beroendet av dessa övergångsåtgärder, samt

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	om åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, inom ramen för lagstiftningen.
15 §	15 §
Derivatavtal	***Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning***
Derivatavtal kan användas som täckning för ansvarsskulden om de minskar placeringsrisken eller möjliggör en effektiv placeringsförvaltning. Det sammanlagda beloppet av derivatavtalens underliggande tillgångar kan vara högst lika stort som det sammanlagda beloppet av de aktier och andelar samt av de penning- och kapitalmarknadsinstrument enligt 8 kap. 16 § 2 mom. vilka godkänns som täckning för ansvarsskulden. Derivatavtal ska värderas försiktigt.	*Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering.*
16 §	
Placeringar i en enda fastighet	
Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med en placering i en enda fastighet eller byggnad jämte hyresrättigheter eller i flera fastigheter eller hyresrättigheter och byggnader som är belägna så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering. Denna begränsning tillämpas också på alla i 4 § 3 mom. 5 punkten avsedda rättigheter eller fordringar som hänför sig till en enda fastighet eller byggnad jämte hyresrättigheter eller till flera fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter som i enlighet med 1 mom. betraktas som en enda placering samt på skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i en enda fastighet eller byggnad jämte hyresrättigheter eller i flera fastigheter eller byggnader jämte hyresrättigheter som i enlighet med 1 mom. ska betraktas som en enda placering, eller i rättigheter som hänför sig till dessa.	(upphävs)
17 §	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Placeringar i en enda sammanslutning	
Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden täckas med placeringar i en enda sammanslutning. Som placeringar i en enda sammanslutning betraktas placeringar i 1) denna sammanslutnings aktier, andra därmed jämförbara värdepapper samt dess kapitallån, 2) skuldförbindelser som ingåtts av en och samma gäldenär, samt i 3) sådana av olika gäldenärer ingångna skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av placeringar i en enda sammanslutning eller av borgen eller borgensförsäkring som en sammanslutning har ställt. Med placeringar i en enda sammanslutnings aktier, andra därmed jämförbara värdepapper samt dess kapitallån med vilka offentlig handel inte bedrivs är det möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Om offentlig handel bedrivs med sammanslutningens aktier kan försäkringsbolaget höja andelen för en placering enligt 1 mom. till högst 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Ett villkor för höjningen är att sådana placeringar i en enda sammanslutning i vilken det placerade beloppet motsvarar minst 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, inte sammanlagt får överstiga ett belopp som motsvarar 40 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. I skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en i 7 § 2 punkten avsedd enskild kommun, samkommun, församling eller något annat regionalt offentligt samfund kan, trots begränsningen i 1 mom. i denna paragraf, av ansvarsskulden placeras högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden. Om det till en skuldförbindelse som avses i denna paragraf knutits en säkerhet som enligt 7—10 § som sådan kan godkännas som täckning för ansvarsskulden, ska en sådan skuldförbindelse, upp till beloppet av säkerheten, inte beaktas vid tillämpning av maximigränserna enligt denna paragraf. Denna paragraf tillämpas inte på	(upphävs)

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES- eller OECD-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning med åtminstone en EES- eller OECD-stat som medlem, och inte heller på

2) andelar i placeringsfonder eller i AIF-fonder enligt 12 §.

18 §

Begränsning av valutarisken

Ansvarsskulden ska täckas med tillgångar angivna i den valuta i vilken försäkringsbolaget ska fullgöra sina förpliktelser på grund av försäkringsavtalen. (upphävs)

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om försäkringsbolaget enligt momentet skulle vara skyldigt att inneha tillgångar i en viss valuta till ett belopp som motsvarar högst 7 procent av de tillgångar i andra valutor som ska beaktas i täckningen för ansvarsskulden.

Med avvikelse från vad som bestäms i 1 mom. får högst 20 procent av täckningen för den ansvarsskuld som svarar mot placeringar som ska fullgöras i en viss valuta utgöras av andra tillgångar än sådana som anges i denna valuta eller tillgångar som har skyddats mot valutakursförändringar.

En ansvarsskuld som svarar mot skyldigheter som ska fullgöras i en EES-stats valuta kan täckas också med tillgångar angivna i euro.

19 §

Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES

Om den ansvarsskuld som ska täckas hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat, ska även täckningen för ansvarsskulden finnas i en EES-stat med de undantag som föreskrivs i 2 mom. (upphävs)

Om den ansvarsskuld som ska täckas hänför sig till försäkringsrisker i en EES-stat, jämställs också OECD-stater som inte hör till EES med en EES-stat, när det är fråga om placeringar som avses i 7—10 § och 11 § 2 mom. 1, 8 och 9 punkten. Med dessa pla-

ceringar är det dock möjligt att täcka högst ett belopp som motsvarar 10 procent av det totalbelopp av ansvarsskulden som avses i detta moment. I denna begränsning medräknas dock inte skuldförbindelser som getts eller garanterats av stater och därmed jämställbara sammanslutningar och med vilka hela ansvarsskulden kan täckas enligt 7 § 1 punkten.

Om den ansvarsskuld som ska täckas hänför sig till försäkringsrisker i en annan OECD-stat än en EES-stat, jämställs OECD-staten med en EES-stat.

Om den ansvarsskuld som ska täckas hänför sig till försäkringsrisker i en annan stat än en OECD-stat, jämställs OECD-staterna och den stat där försäkringsrisken finns med en EES-stat.

Ett värdepapper anses finnas i den stat där emittenten av värdepapperet har sin hemort. Dessutom anses värdepapperet finnas i en EES-stat om offentlig handel med värdepapperet bedrivs i någon EES-stat.

På fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. tillämpas 5 mom. i denna paragraf. Andra i 12 § avsedda placeringsfonder och AIF-fonder anses vara belägna i en EES-stat, om fondbolaget, en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond eller AIF-förvaltaren har hemort i en EES-stat och om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar är placerade i tillgångar i en OECD-stat.

20 §

Aktier i dottersammanslutningar

Aktier eller andra ägarandelar med rörlig avkastning i en dottersammanslutning till ett försäkringsbolag får beaktas i täckningen för försäkringsbolagets ansvarsskuld endast om

1) dottersammanslutningens uppgift är att för försäkringsbolagets räkning direkt eller indirekt äga tillgångar som avses i 4 § (holdingsammanslutning), eller om

2) dottersammanslutningen är ett tjänsteföretag för försäkringsbolaget.

Försäkringsinspektionen får bevilja försäkringsbolaget tillstånd att i täckningen tillfälligt beakta även aktier eller andelar i en annan

(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
dottersammanslutning än en sådan som avses i 1 mom., om offentlig handel med aktierna eller andelarna bedrivs i en EES-stat. Bestämmelserna i 1 och 2 mom. gäller på motsvarande sätt kapitallån som beviljats en dottersammanslutning. Tillgångar i en holdingsammanslutning som avses i 1 mom. 1 punkten hänförs vid tilllämpningen av 7–19 § till försäkringsbolagets tillgångar i det förhållande som försäkringsbolaget äger aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar i dottersammanslutningen. I dessa fall tillämpas inte 13 och 17 § på de placeringar som försäkringsbolaget har gjort i dottersammanslutningen.	
Tillämpning i vissa fall av bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden	
21 §	
	(upphävs)
Täckning av ansvarsskulden i återförsäkringsbolag	
Ett återförsäkringsbolag ska täcka sin ansvarsskuld enligt vad som föreskrivs i 2 § 2 mom. och förteckna täckningen för ansvarsskulden. Med en fordran på ett sådant specialföretag som avses i artikel 2.1 punkt p i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG kan av den ansvarsskuld som ska täckas i ett återförsäkringsbolag täckas högst ett belopp som anges i 11 § 2 mom. 9 punkten. Övriga bestämmelser i detta kapitel tilllämpas inte på återförsäkringsbolag.	
22 §	
Fondförsäkringar	
Ansvarsskulden för fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser ska täckas så som föreskrivs i denna paragraf och i 4 §.	(upphävs)
Ansvarsskulden för fondförsäkringar ska till minst 95 procent täckas med tillgångar	

som hör till de placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av dessa försäkringar. Till sådana placeringsobjekt som bestämmer värdeutvecklingen av fondförsäkringar får räknas tillgångsposter enligt 4 §, förutsatt att ett värde fortlöpande kan fastställas för dessa tillgångsposter och att tillgångsposterna kan omvandlas till pengar i enlighet med försäkringens avtalsvillkor. Till täckningen för fondförsäkringars ansvarsskuld får dock inte höra försäkringsbolagets egna aktier eller andelar.

Täckningen för fondförsäkringars ansvarsskuld ska hållas åtskild från täckningen för försäkringsgivarens övriga ansvarsskuld. Täckningen för ansvarsskulden ska förtecknas och förvaras med iakttagande av 6 § 1 och 2 mom.

Om fondförsäkringen innefattar ett löfte av försäkringsbolaget om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar, ska den ökning av ansvarsskulden som följer av detta löfte eller denna förmån täckas med iakttagande av bestämmelserna i 3—20 §. På täckningen av ökningen av ansvarsskulden enligt detta moment tillämpas inte 3 mom.

Förordningar, föreskrifter och dispens

23 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan föreskrivas (upphävs)

1) att vissa tillgångar enligt 4 § som godkänns i täckningen ska värderas med avvikelse från deras verkliga värde, om detta är nödvändigt på grund av stora variationer i det verkliga värdet till följd av tillgångsslagets natur eller av någon annan motsvarande särskild orsak, samt

2) i fråga om de tillgångar som avses i 11 § 2 mom. 9 punkten, om de tillgångar som ska godkännas som täckning för ansvarsskulden, om detta är nödvändigt på grund av särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar.

24 §

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter	(upphävs)
Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om 1) formen på och förvaringen av täckningsförteckningen enligt 6 § 1 och 2 mom., teckningen av tillgångsposter samt om tidpunkten för upprättandet och teckningen, 2) jämställande av en annan sammanslutning med ett kreditinstitut eller försäkringsbolag som avses i 7 § 3 punkten, om solvensförhållandet i denna sammanslutning kan anses motsvara förhållandet i ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag, 3) användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden i enlighet med 15 §, samt om 4) uppföljningen av placeringsrisken för fondförsäkringar som avses i 22 §.	
25 §	
Dispens	
Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid om högst två år 1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 2) trots förbudet i 3 § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Försäkringsinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 3) tillåta att andra än i 3 § avsedda tillgångsposter dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsbolaget på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 §,	(upphävs)

Gällande lydelse

4) som täckning för ansvarsskulden godkänna enstaka tillgångsposter som inte hör till de tillgångsslag som räknas upp i 4 §, men som har samma risker, samt

5) höja maximibeloppen enligt 14 § i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet till högst 8 procent och i fråga om en enda skuldförbindelse utan säkerhet eller i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet som ingåtts av en och samma gäldenär till högst 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

11 kap.

Verksamhetskapital och garantibelopp

Verksamhetskapital

1 §

Ett försäkringsbolags verksamhetskapital

Med ett försäkringsbolags verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms i 2—6 §.

Försäkringsbolaget ska fortlöpande uppfylla de krav i fråga om verksamhetskapitalet som anges i detta kapitel.

2 §

Poster som hänförs till verksamhetskapitalet

Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital hänförs

1) med de begränsningar som bestäms i 4 § det betalda aktiekapitalet eller den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som bestäms i 4 § på ansökan av bolaget, med Försäkringsinspektionens samtycke samt när 25 procent av aktiekapitalet eller summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

Föreslagen lydelse

11 kap.

Kapitalkrav

Allmänna bestämmelser

1 §

Uppfyllelse av kapitalkrav

I detta kapitel föreskrivs om solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav (kapitalkrav).

Försäkringsbolag ska fortlöpande uppfylla kapitalkraven med en tillräcklig kapitalbas vars kvalitet och belopp uppfyller kraven i 12 kap.

2 §

Solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet ska säkerställa att försäkringsbolaget med stor sannolikhet kan uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska beaktas försäkringsbolagets alla mätbara risker, icke-förväntade förluster i den pågående affärsverksamheten den nya affärsverksamhet som kan förväntas under de följande 12 månaderna.

Solvenskapitalkravet bestäms enligt sannolikhetsfördelningen av de värdeförändringar i primärkapitalet enligt 12 kap. 2 § som sker under en ettårsperiod, så att högst 0,5 procent av värdeförändringarna är värdeförlus-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i samma kapitel,

6) skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen om skillnaden är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke på de villkor som bestäms i 3 § och med de begränsningar som bestäms i 4 § det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

8) med de begränsningar som bestäms i 4 § den tilläggsavgift enligt 14 kap. 5 § 1 mom. som ett verksamt ömsesidigt skadeförsäkringsbolag kan fastställa för räkenskapsperioden i fråga, dock så att av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de uppburna avgifterna,

9) på ansökan av ett livförsäkringsbolag och med Försäkringsinspektionens samtycke det belopp av anskaffningsutgifterna för försäkringar som är möjligt enligt de kostnadsbelastningsgrunder som bolaget iakttar, beräknade på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner och till den del utgifterna inte har dragits av från premieansvaret eller aktiverats bland aktiva i balansräkningen, samt

10) på ansökan av bolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

3 §

Särskilda villkor för kapitallån

För att ett sådant kapitallån som avses i 2 § 7 punkten ska kunna hänföras till verksamhetskapitalet ska det uppfylla villkoren i 15 kap. 2 §. Dessutom

1) får lånekapitalet, förutom när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, återbetalas förutsatt att bolaget efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) får låneavtalet inte innehålla bestämmelser som överstiger solvenskapitalkravet.

3 §

Beräkning av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolag ska beräkna solvenskapitalkravet med standardformeln enligt 7—18 § eller med en intern modell enligt 19—29 §, vars användning övervakas i enlighet med 30—34 §.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsbolaget kommer att fortsätta bedriva sin verksamhet.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas åtminstone

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsbolaget upplöses eller försätts i konkurs, och 3) kan låneavtalet ändras endast på försäkringsbolagets ansökan och med Försäkringsinspektionens tillstånd.	*1) teckningsrisk vid skadeförsäkring,* *2) teckningsrisk vid livförsäkring,* *3) teckningsrisk vid sjukförsäkring,* *4) marknadsrisk,* *5) kreditrisk, och* *6) operativ risk.* *Den operativa risken omfattar också rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och inte heller renommérisker.* *Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas effekterna av riskreduceringstekniker. Vid beräkningen ska hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av riskreduceringsteknikerna.*
4 §	4 §
Begränsningar som gäller de poster som hänförs till verksamhetskapitalet	***Minimikapitalkravet och beräkning av det***
Till ett försäkringsbolags verksamhetskapital får följande poster hänföras sammanlagt högst till ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp: 1) sådana kapitallån som avses i 2 § 7 punkten, och 2) i 2 § 1 och 2 punkten avsedda sådana i 3 kap. 3 § 2 mom. i aktiebolagslagen avsedda aktier i fråga om vilka rätten till andelslös gottgörelse uppkommer per räkenskapsperiod och, för sådana räkenskapsperioders del när bolagets bokslut inte uppvisar såsom vinst utdelningsbara medel, överförs till utbetalning efter fastställandet av följande bokslut som visar såsom vinst utdelningsbara medel. Av ett sådant obetalat belopp som avses i 2 § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp. Av en sådan tilläggsavgift som avses i 2 § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp. Av de i 1 mom. angivna posterna får sådana	*Minimikapitalkravet ska motsvara det belopp av medräkningsbart primärkapital enligt 12 kap. 11 § 2 mom. under vilket de försäkrade förmånerna skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om försäkringsbolaget fortsätter sin verksamhet.* *Om inte något annat följer av 3 och 4 mom. ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av de variabler som beskriver omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Bestämmelser om beräkning finns dessutom i avdelning I kapitel VII artiklarna 248—251 i kommissionens förordning.* *Minimikapitalkravet uppgår till minst 25 procent och högst 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav.* *Trots bestämmelserna i 1 mom. uppgår minimikapitalkravet till minst* *1) 3 700 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 enligt lagen om försäkringsklasser och för livförsäkringsbolag,* *2) 2 500 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,* *3) 3 600 000 euro för återförsäkringsbolag, samt* *4) 1 200 000 euro för captivebolag för*

Gällande lydelse

kapitallån enligt 1 punkten som upptagits för viss tid och sådana aktier enligt 2 punkten som omfattas av en sådan inlösenföreskrift i bolagsordningen som avses i 15 kap. 10 § i aktiebolagslagen, till verksamhetskapitalet hänföras sammanlagt högst ett belopp som motsvarar 25 procent av det belopp som är lägst av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

5 §

Poster som ska dras av från verksamhetskapitalet

Från verksamhetskapitalet ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen, om skillnaden är positiv,

3) den del av bolagets fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som bolagets kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) om vid beräkning av bolagets ersättningsansvar diskontering tillämpas i fråga om skadeförsäkringsverksamhet, skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret för annat ansvar än pensionsansvar samt för skadeförsäkringsklasserna 1 och 2,

7) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

8) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) eventuell maximal förlust som derivatavtal, återförsäkring.

Föreslagen lydelse

återförsäkring.

Bestämmelser om minimikapitalkravet för kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII artikel 252 i kommissionens förordning.

5 §

Frekvens för beräkning av kapitalkravet

Solvenskapitalkravet ska beräknas minst en gång per år och minimikapitalkravet minst en gång per kvartal. Solvenskapitalkravet behöver dock inte beräknas kvartalsvis enbart med tanke på minimikapitalkravet enligt 4 § 3 mom.

Om de risker som är relevanta för försäkringsbolagets solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats ska försäkringsbolaget utan dröjsmål beräkna solvenskapitalkravet på nytt.

De beräkningsresultat som avses i 1 och 2 mom. ska rapporteras till Finansinspektionen. Om minimikapitalkravet bestäms enligt de procentgränser som avses i 4 § 3 mom. ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om orsakerna till detta.

Gällande lydelse

tal kan orsaka försäkringsbolaget, samt

10) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansinstitut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap.; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanställningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.

6 §

Försäkringsinspektionens befogenheter

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 2 § nedskrivs i den uträkning som avses i 24 §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl antingen delvis eller helt och hållet förbjuda ett försäkringsbolag att hänföra de poster som avses i 2 § 6 och 8 punkten till bolagets verksamhetskapital.

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

7 §

Beräkning av minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

Minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital är det största av de belopp som räknats ut enligt 8, 9 eller 11 §. Ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital ska dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 19 § 2 mom.

Bestämmelser om minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital finns i 18 §.

Föreslagen lydelse

6 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har grundad anledning att anta att risker som är relevanta för ett försäkringsbolags solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats sedan den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Standardformel för solvenskapitalkrav

7 §

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av

1) det primära solvenskapitalkravet enligt 8 §,

2) kapitalkravet för operativ risk enligt 14 §,

3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

8 §

Beräkning på basis av premieinkomsten

Av bolagets premieinkomst under den senaste räkenskapsperioden sammanräknas 18 procent av inkomsten upp till 53 100 000 euro och 16 procent av den överstigande delen. Detta resultat multipliceras med det relationstal som anges i 10 §.

I den i 1 mom. angivna beräkningen höjs premieinkomsten i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent i fråga om både verksamhet med direkt försäkring och återförsäkringsverksamhet. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela premieinkomsten till dessa klasser.

Om bolagets premieintäkt under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten, används premieintäkten i stället för premieinkomsten i den i 2 och 3 mom. angivna beräkningen.

8 §

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Beräkningen av det primära solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler för åtminstone teckningsrisk vid skadeförsäkring, teckningsrisk vid livförsäkring, teckningsrisk vid sjukförsäkring, marknadsrisk och motpartsrisk samt undergrupper av riskmoduler enligt vad som föreskrivs i 9—13 §.

Teckningsriskerna vid skadeförsäkring, livförsäkring och sjukförsäkring ska hänföras till riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring eller sjukförsäkring (försäkringsriskmodul) beroende på vilken försäkringsriskmodul som bäst anger riskens karaktär.

För varje riskmodul eller undergrupp av en riskmodul ska beräknas kapitalkrav som kalibreras i enlighet med 2 § 2 mom. Kapitalkraven aggregeras till det primära solvenskapitalkravet.

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II). Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

9 §

Beräkning på basis av ersättningskostnaderna

Av medelvärdet av bolagets ersättningskostnader under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det rela-

9 §

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas riskerna i skadeförsäkringsförpliktelser, med beaktande av osäkerheten när det gäller de befintliga försäkringsförpliktelserna samt sådan ny försäkringsrörelse som förväntas tecknas inom de följande 12 måna-

Gällande lydelse

tionstal som anges i 10 §.

Om försäkringarna huvudsakligen består av kredit-, storm-, hagel- eller frostförsäkringar, ska den i 1 mom. nämnda genomsnittliga ersättningskostnaden beräknas för de sju senaste räkenskapsperioderna.

I den i 1 mom. angivna beräkningen höjs ersättningskostnaderna i försäkringsklasserna 11, 12 och 13 med 50 procent i fråga om både verksamhet med direkt försäkring och återförsäkringsverksamhet. Vid behov kan statistiska metoder tillämpas för att omfördela ersättningskostnaderna till dessa klasser.

10 §

Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital

Det relationstal som avses i 8 § 1 mom. och 9 § 1 mom. erhålls när bolagets egen andel av ersättningskostnaden för de tre senaste räkenskapsperioderna jämförs med motsvarande ersättningskostnad före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att skadeförsäkringsbolaget vid beräkningen av verksamhetskapitalets minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 mom.

11 §

Föreslagen lydelse

derna.

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i anslutning till skadeförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser och risken för negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler

1) premierisker och risker för försäkringstekniska avsättningar inom skadeförsäkring,

2) katastrofrisker inom skadeförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler samt om sammanslagning av kapitalkrav inom skadeförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 2 i kommissionens förordning.

10 §

Teckningsriskmodulen för livförsäkring

I teckningsriskmodulen för livförsäkring beaktas förlustrisken i anslutning till livförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser samt risken för negativ förändring i de försäkringstekniska avsättningarna. I teckningsriskmodulen för livförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler

1) dödsfallsrisk,

2) livsfallsrisk,

3) handikapprisk,

4) kostnadsrisk vid livförsäkring,

5) omprövningsrisk,

6) annullationsrisk, och

7) katastrofrisker inom livförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom livförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 3 i kommissionens förordning.

11 §

Gällande lydelse

Verksamhetskapitalets minimibelopp i förhållande till ersättningsansvaret

Om verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 7 § fastställt i enlighet med 8 eller 9 § är mindre än minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital, ska verksamhetskapitalets minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets verksamhetskapital multiplicerat med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens slut divideras med det egna ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

12 §

Beräkning av minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

Minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital fastställs genom sammanräkning av de minimibelopp av verksamhetskapitalet som räknats ut för de olika försäkringsklasserna enligt 13—16 §.

Verksamhetskapitalet ska dock alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som avses i 20 § 2 mom.

Föreslagen lydelse

Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring

I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i sjukförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser samt för risken negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska beaktas åtminstone

1) ändrade nivåer och utvecklingslinjer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande kostnaderna för skötsel av försäkringsavtal,

2) variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för betalning av ersättningarna, och

3) katastrofrisker inom sjukförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom sjukförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 4 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler

1) ränterisk,

2) aktiekursrisk, som innehåller en symmetrisk justering,

3) fastighetsrisk,

4) räntemarginalrisk,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5) valutarisk,

6) marknadsriskkoncentrationer.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

13 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklasserna 1 och 2

Den andel som ska hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 och 2, med undantag av sådana försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf.

På summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent. I fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen i stället för 0,3 procent dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tecknats för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

13 §

Motpartsriskmodulen

I motpartsriskmodulen beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I motpartsriskmodulen ska behandlas åtminstone

1) försäkringsbolagets riskreducerande avtal,

2) fordringar på försäkringsförmedlare, och

3) kreditrisker som inte omfattas av den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten.

Vid bedömningen av de riskexponeringar som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till säkerheter som innehas av försäkringsbolaget eller för dess räkning, och till de risker som är förknippade med säkerheterna. I motpartsriskmodulen ska för varje motpart beaktas det berörda försäkringsbolagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot bolaget.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

14 §

14 §

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 3

Den andel som ska hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom.

Om försäkringsbolaget bär placeringsrisken, beräknas på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och bolaget inte har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, beräknas på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden en andel om 1 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §.

Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken och bolaget har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, beräknas en andel om 25 procent på försäkringarnas administrationskostnader under den närmast föregående räkenskapsperioden.

Kapitalkravet för operativ risk

För operativa risker ska beräknas ett kapitalkrav till den del som de operativa riskerna inte har beaktats vid beräkningen av det primära solvenskapitalskravet.

I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna bär placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativa risker ta hänsyn till de årliga kostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

I fråga om annan försäkringsverksamhet än den som avses i 2 mom. ska man vid operativa risker ta hänsyn till försäkringsverksamhetens volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar. Kapitalkravet för operativ risk är då högst 30 procent av det primära solvenskapitalkravet.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för operativ risk finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 8 i kommissionens förordning.

15 § 15 §

Gällande lydelse

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om livförsäkringsklass 6

Den andel som ska hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 6 bestämmas genom beräkning av 4 procent av premieansvaret för sådana försäkringar vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för vilka försäkringsbolaget bär placeringsrisken. Det sålunda erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 17 §. Om försäkringsbolaget inte bär placeringsrisken tillämpas på försäkringarna bestämmelserna i 14 § om livförsäkringsklass 3.

16 §

Den andel som hänförs till verksamhetskapitalets minimibelopp i fråga om vissa andra försäkringar

I fråga om försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i lagen om försäkringsklasser, försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring bestäms den andel som ska hänföras till verksamhetskapitalets minimibelopp på samma sätt som det i 7 § 1 mom. i detta kapitel föreskrivs om minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags

Föreslagen lydelse

Förlusttäckningskapacitet

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latenta skatteskulderna.

I förlusttäckningskapaciteten ska hänsyn tas till den riskreducerande effekten av framtida tilläggsförmåner enligt försäkringsavtal i den utsträckning som försäkringsbolaget kan visa att en minskning av tilläggsförmånerna kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida tilläggsförmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och de latenta skatteskulderna som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpning av 2 mom. ska värdet av framtida tilläggsförmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmåners värde enligt antagandena för beräkningen av den bästa skattningen enligt 10 kap. 6 §.

Bestämmelser om beräkning av förlusttäckningskapaciteten finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Anpassning av standardformeln

16 §

Förenklad beräkning av riskmoduler

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av kommissionen, om det är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och

Gällande lydelse

verksamhetskapital.

Återförsäkringens inverkan på minimibeloppet av ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital

Det relationstal som avses i 13 § 2 mom., 14 § 2 och 3 mom. samt 15 § erhålls när summan av en försäkringsgrupps egen andel av premieansvaret för gruppen i fråga och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Det relationstal som avses i 13 § 3 mom. och 14 § 4 mom. erhålls när försäkringsgruppens egen andel av risksumman för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är obetydlig, kan Försäkringsinspektionen kräva att livförsäkringsbolaget vid beräkningen av verksamhetskapitalets minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 och 2 mom.

Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags

Föreslagen lydelse

för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

17 §

Användning av bolagsspecifika parametrar på ansökan av försäkringsbolaget

Ett försäkringsbolag kan på ansökan och med Finansinspektionens samtycke ersätta en del av parametrarna i försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika.

De bolagsspecifika parametrarna ska beräknas med stöd av interna uppgifter från bolaget eller uppgifter som är relevanta för bolagets verksamhet.

Bestämmelser om tillämpning av bolagsspecifika parametrar finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 12 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
verksamhetskapital	
18 §	18 §
Beräkning av minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital	***Användning av bolagsspecifika parametrar på yrkande av Finansinspektionen***
Minimibeloppet av ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital är det största av de belopp som räknats ut enligt 8, 9 eller 11 §. Verksamhetskapitalet i ett captivebolag för återförsäkring ska dock alltid uppgå till minst minimigarantibeloppet enligt 21 § 2 mom. och verksamhetskapitalet i andra återförsäkringsbolag på motsvarande sätt till minst minimigarantibeloppet enligt 21 § 3 mom.	*Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag ersätter en del av de parametrar som används i beräkningen av försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika, om försäkringsbolagets riskexponering som är relevant för solvenskapitalkravet väsentligt avviker från antagandena enligt standardformeln.*
Garantibelopp	***Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav***
19 §	19 §
Garantibeloppet för ett skadeförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring	***Användning av en intern modell***
Ett skadeförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 7 §. Garantibeloppet ska uppgå till minst 1) 3 200 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av bolagets totala premieinkomst eller totalbelopp av ansvarsskulden överstiger 10 procent eller om återförsäkringspremieinkomsten överstiger 50 000 000 euro, och 2) 2 200 000 euro i övriga fall.	*Ett försäkringsbolag får på ansökan och med Finansinspektionens samtycke använda antingen en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.* *Försäkringsbolaget får använda en partiell intern modell för beräkning av en eller flera av följande* *1) en eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 § 1 mom.,* *2) solvenskapitalkravet för operativ risk enligt 14 §, eller* *3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.* *En partiell modell får användas i fråga om försäkringsbolagets hela affärsverksamhet eller endast på en eller flera stora affärsenheter.* *En förutsättning för användning av partiella interna modeller är dessutom att* *1) en begränsning av tillämpningsområdet för modellen är motiverad,* *2) det solvenskapitalkrav som beräknas med modellen bättre beskriver försäkringsbolagets risker än ett solvenskapitalkrav som*

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	beräknats enligt standardformeln, och att
	3) modellen är utformad i enlighet med kraven i 1—3 § och kan integreras med standardformeln för solvenskapitalkravet.
	Bestämmelser om integrering av partiella interna modeller i standardformeln finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 5.
20 §	20 §
Garantibeloppet för ett livförsäkringsbolag som bedriver verksamhet med direkt försäkring	***Ansökan om användning eller ändring av en intern modell***
Ett livförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 12 §.	*Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet med en intern modell. Försäkringsbolagets styrelse ska godkänna ansökan till Finansinspektionen.*
Garantibeloppet ska uppgå till minst 3 200 000 euro.	*Ansökan ska innehålla en utredning om att kraven i 22—28 § är uppfyllda samt verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen. Verksamhetsprinciperna ska innehålla en specifikation av mindre och betydande ändringar av den interna modellen.*
	Försäkringsbolaget ska dokumentera ändringar av den interna modellen. Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke också för betydande ändringar av den interna modellen och för ändringar av verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen.
21 §	21 §
Garantibeloppet för ett återförsäkringsbolag	***Finansinspektionens samtycke***
Ett återförsäkringsbolags garantibelopp utgörs av en tredjedel av det minimibelopp av verksamhetskapitalet som fastställs enligt 18 §.	*Finansinspektionen ska avgöra en ansökan om ibruktagande och ändring av en intern modell inom sex månader från det att ansökan blivit anhängig och de handlingar och utredningar kommit in som behövs för att avgöra ärendet. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om försäkringsbolagets riskhanteringssystem är tillräckliga och om den interna modellen uppfyller kraven i 22—28 § eller om en partiell intern modell i fråga om sitt tillämpningsområde uppfyller kraven i 19 § 2 och 3 mom. och 22—28 §.*
Garantibeloppet för ett captivebolag för återförsäkring ska uppgå till minst 1 000 000 euro.	
Garantibeloppet för ett annat återförsäkringsbolag än ett captivebolag ska uppgå till minst 3 200 000 euro.	

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om ansökan i anslutning till en partiell intern modell endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom försäkringsbolaget med avseende på en specifik riskmodul eller delvis i vardera av dessa områden, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska överlämna en övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen. I övergångsplanen ska det anges på vilket sätt försäkringsbolaget planerar att säkerställa att utvidgningen av tillämpningsområdet omfattar huvuddelen av bolagets försäkringsverksamhet som berörs av den specifika riskmodulen.

Krav som ställs på en intern modell

22 §

Sammansättningen av garantibeloppet

Av ett försäkringsbolags verksamhetskapital ska ett belopp som motsvarar det garantibelopp som anges i 19—21 § bestå av de poster som avses i 2 § 1 och 3—7 punkten, med avdrag för de poster som avses i 5 §.

22 §

Risker som ska beaktas i en intern modell

Vid användning av en intern modell måste det säkerställas att alla väsentliga risker som försäkringsbolaget är exponerat för beaktas i solvenskapitalkravet. Modellen ska täcka åtminstone de risker som anges i 3 §.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell noggrant bedöma sådana väsentliga särskilda risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga optioner, samt bolagets egna optioner och optioner som givits försäkringstagarna. Dessutom ska försäkringsbolaget beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för användningen av dessa optioner.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell beakta alla de betalningar till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare som det förväntar sig att betala, oavsett om ett bindande avtal ingåtts om betalningarna.

Åtgärder och tillsyn

23 §

23 §

Diversifieringseffekter, riskreduceringstek-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
Beräkning av verksamhetskapitalet	***niker och ledningens åtgärder***
Försäkringsbolaget ska till Försäkringsinspektionen lämna en beräkning över att de krav som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts.	*I den interna modellen får beaktas* *1) diversifieringseffekter av inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, om försäkringsbolaget för Finansinspektionen visar att mätningen av dessa diversifieringseffekter är ändamålsenlig,* *2) effekterna av riskreduceringstekniker, om kreditrisken och andra risker som är förenade med dessa tekniker kommer till korrekt uttryck i modellen,* *3) de åtgärder som försäkringsbolagets ledning sannolikt kommer att vidta under specifika omständigheter, med hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.*
24 §	24 §
Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse	***Kvalitetkrav för beräkningsmetoderna och informationen***
Om det kan antas att ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 19 §, att ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 20 §, att ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 21 § eller att ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål och senast inom två månader upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse ännu inte framlagts vid bolagsstämma, och överlämna dem till revisorerna för granskning. Härvid ska iakttas vad som i 8 kap. i denna lag bestäms om bokslut och verksamhetsberättelse och i revisionslagen om revisionsberättelse. Omfattar tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen även den föregående räkenskapsperioden, ska för denna räkenskapsperiod upprättas ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse. Har styrelsen och verkställande direktören inte i sådana fall som avses i 1 mom. upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, ska	*De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen för riskerna som den interna modellen baseras på får inte strida mot de metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna som anges i 10 kap. Metoderna för beräkning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga uppdaterade uppgifter och realistiska antaganden samt på relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker.* *Utifrån beräkningsmetoden måste riskerna kunna kategoriseras och rangordnas på ett adekvat sätt.* *Den interna modellen ska baseras på exakta, tillräckliga och lämpliga uppgifter samt på statistiskt material. Det statistiska material som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska uppdateras minst en gång per år.* *Bestämmelser som kompletterar denna paragraf samt 22 och 23 § finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 och 3 i kommissionens förordning.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

Försäkringsinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Följs inte uppmaningen, har inspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning.

25 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning

Ett skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 7 §, ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 12 § eller ett återförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 18 § ska utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att ett försäkringsbolags försäkrade förmåner är hotade, kan inspektionen kräva att bolaget till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för bolaget.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 2 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av ett försäkringsbolags verksamhetskapital för att säkerställa att försäkringsbolaget i framtiden kan uppfylla kraven som gäller verksamhetskapitalet.

25 §

Kalibreringskrav

Solvenskapitalkravet ska kalibreras direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som i enlighet med 2 § 2 mom. har genererats med hjälp av den interna modellen. Försäkringsbolaget får använda också ett annat riskmått eller en annan tidsperiod i den interna modellen, om bolaget kan utnyttja resultaten av sin interna modell för att beräkna solvenskapitalkrav så att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Om försäkringsbolaget inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats med hjälp av den interna modellen, kan Finansinspektionen samtycka till att uppskattningar används vid beräkningen av solvenskapitalkravet. En förutsättning är då att försäkringsbolaget kan styrka att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Bestämmelser om kalibrering av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i kommissionens förordning.

26 §

Plan för kortfristig finansiering

Utöver vad som bestäms i 24 § ska ett skadeförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 19 §, ett livförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 20 § eller ett återförsäkringsbolag vars verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 21 §

26 §

Kvalitetssäkring

Försäkringsbolaget ska ha ett system för kvalitetssäkring av den interna modellen med vilket man regelbundet utvärderar hur modellen fungerar, kontrollerar att antagandena är relevanta och jämför resultaten med de faktiska utfallen. Kvalitetssäkringen ska också innefatta en analys av den interna model-

Gällande lydelse

utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.

Föreslagen lydelse

lens stabilitet och de kvalitetskrav på de uppgifter som enligt 24 § används för modellen uppfylls samt testning av hur känsliga de resultat som modellen ger är för förändringar av de centrala antagandena.

Försäkringsbolaget ska med en statistisk kvalitetssäkringsmetod påvisa att solvenskapitalkravet som erhålls med en intern modell är korrekt. Den statistiska metod som används ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningens relevans i förhållande till förlustutvecklingen samt till alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör sannolikhetsfördelningen.

Försäkringsbolaget ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje betydande affärsenhet. Samtidigt ska försäkringsbolaget bedöma hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna, med beaktande av försäkringsbolagets riskprofil.

Bestämmelser om analys av vinster och förluster finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 6 i kommissionens förordning och om kvalitetssäkring i avsnitt 7 i den förordningen.

Förordningar och föreskrifter

27 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Om Europeiska gemenskapernas kommission har beslutat att kräva en förhöjning, kan det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivas att en förhöjning som motsvarar den förhöjning som avses i 8 § 2 mom. och 9 § 3 mom. ska i fråga om återförsäkring göras i de beräkningar som avses i 8 och 9 § också i andra försäkringsklasser än klasserna 11, 12 och 13.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan de i euro angivna beloppen i detta kapitel justeras enligt förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Det justerade be-

27 §

Användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem

Den interna modellen ska utgöra en betydande del av det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. och ska användas i stor utsträckning. Modellen ska användas särskilt när det gäller riskhanteringen och beslutsprocesserna samt processerna för bedömning och allokering i fråga om ekonomiskt kapital och solvenskapital. Försäkringsbolaget ska visa att det konsekvent använder den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet och för andra syften som nämns i detta moment.

Försäkringsbolagets styrelse ska säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen samt modellens överensstämmelse med försäkringsbolagets risker fortlöpande är ändamålsenliga. Styrelsen ska

Gällande lydelse

loppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

28 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som enligt 2—5 § ska hänföras till eller dras av från verksamhetskapitalet,

2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av de krav som gäller verksamhetskapitalet enligt 23 § ska göras och när de ska översändas, och

3) de uppgifter som ska ges i de planer som avses i 25–26 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

ombesörja att försäkringsbolaget tar i bruk system som säkerställer den interna modellens funktion.

Bestämmelser om användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i kommissionens förordning.

28 §

Dokumentation av interna modeller

Försäkringsbolaget ska skriftligen dokumentera utformningen av sin interna modell och dess funktion. Av dokumentationen ska framgå

1) uppgifter som visar att modellen uppfyller de krav som anges i 22—27 §,

2) den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning,

3) omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt,

4) förändringar av den interna modellen i enlighet med 20 §.

Bestämmelser om dokumentation av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 8 i kommissionens förordning.

29 §

Externa modeller och uppgifter

Att försäkringsbolaget använt modeller eller uppgifter som det fått från en tredje part berättigar inte till undantag från något av de krav på interna modeller som föreskrivs i 22—28 §.

Bestämmelser om externa modeller och uppgifter finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Tillsyn

30 §

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln

Finansinspektionen kan av välgrundad anledning ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln.

31 §

Interna modellers tillförlitlighet

Försäkringsbolaget ska på begäran för Finansinspektionen lägga fram en redogörelse för de antaganden som ligger till grund för den interna modellen.

Finansinspektionen får kräva att försäkringsbolaget tillämpar sin interna modell på relevant jämförelsematerial och använder antaganden som bygger på externa uppgifter, för att kontrollera att den interna modellen uppfyller kalibreringskraven enligt 25 § och att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

32 §

Underlåtelse att iaktta kraven på en intern modell

Om en intern modell inte längre uppfyller kraven enligt 22—28 § ska försäkringsbolaget utan dröjsmål antingen för Finansinspektionen lägga fram en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid eller visa att effekterna av underlåtelsen att iaktta kraven är oväsentliga.

Om försäkringsbolaget inte genomför den plan som avses i 1 mom. får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln.

33 §

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Övergång till standardformeln

Finansinspektionen kan av välgrundad anledning på ansökan ge försäkringsbolag som använder en intern modell tillstånd att börja beräkna solvenskapitalkravet helt eller delvis enligt standardformeln.

34 §

Användning av en intern modell på yrkande av Finansinspektionen

Om ett försäkringsbolags riskexponering väsentligt avviker från antagandena i standardformeln kan Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget använder en fullständig eller partiell intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller riskmoduler som används vid beräkningen.

Förordningar

35 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de ändringar i det europeiska konsumentprisindexet som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
12 kap.	12 kap.
Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning	***Kapitalbasmedel vid solvensberäkning***
Livförsäkring	***Kapitalbasmedel och överskottsmedel***
1 §	1 §
Definitioner	***Kapitalbasmedel***
Med proaktiv tillsynöver ett livförsäkringsbolags solvensställning avses tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer livförsäkringsbolagets riskposition genom en mätning av om bolagets utvidgade verksamhetskapital är tillräckligt. Ett livförsäkringsbolags utvidgade verksamhetskapital erhålls genom en korrigering av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. 1 § på följande sätt: 1) till verksamhetskapitalet läggs ett sådant kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten värderat på marknadsmässiga villkor till den del det inte inräknats i verksamhetskapitalet; härvid ska villkoren för kapitallånet beaktas, 2) den ansvarsskuld som upptagits i balansräkningen läggs till, med avdrag för det marknadsmässiga kapitalvärdet på de förväntade kassaflödena av de prestationer och andra utgifter som följer av försäkringsavtalen samt av framtida försäkringspremier; vid beräkningen av kapitalvärdet beaktas de garantier och optioner som hänför sig till försäkringarna samt rätten enligt försäkringsavtalet till eventuella tilläggsförmåner på basis av överskott som försäkringarna avkastat (marknadsmässig ansvarsskuld), samt 3) den andel av livförsäkringsbolagets framtida överskott som avses i 17 § i lagen om införande av försäkringsbolagslagen (522/2008) dras av.	*Med kapitalbasmedel avses summan av primärkapitalet enligt 2 § och av tilläggskapitalet enligt 3 §.* *Kapitalbasmedlen ska ständigt vara av en sådan kvalitet och uppgå till ett sådant belopp som räcker för att uppfylla de kapitalkrav som avses i 11 kap.* *Bestämmelser om definition, klassificering, medräkningsbarhet och begränsningar i fråga om kapitalbasmedel finns dessutom i avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning.*
2 §	2 §
Bedömning av ett livförsäkringsbolags riskposition	***Primärkapital***
Ett livförsäkringsbolags riskposition bedöms med hjälp av en mätning av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls och en	*Med primärkapitalet avses* *1) den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna värderade enligt 10 kap.,*

Gällande lydelse

mätning av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls. Med mätningen av det grundläggande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att ansvara för förmånerna enligt försäkringsavtalen utan att bolaget beviljar nya tilläggsförmåner som är beroende av prövning. Med mätningen av det fortlöpande kapitalkravet bedöms bolagets förmåga att iaktta den skälighetsprincip som avses i 13 kap. 2 §. Mätningarna görs under antagandet att bolaget fortsätter sin verksamhet på den risknivå som råder när mätningen görs. I mätningarna ska bolagets försäkringstekniska risker, marknadsriskerna i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden samt bolagets motpartsrisker och operativa risker beaktas.

3 §

Beräkningsgrunder

Ett livförsäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för beräkningen av det utvidgade verksamhetskapitalet samt för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls.

4 §

Kapitalkrav i anslutning till riskerna

För varje risk som nämns i 2 § fastställs ett kapitalkrav på det sätt som föreskrivs i 2—5 mom. i denna paragraf.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till den försäkringstekniska risken beak-

Föreslagen lydelse

efter avdrag för värdet av försäkringsbolagets innehav av egna aktier,

2) efterställda skulder.

3 §

Tilläggskapital

Tilläggskapitalet består av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som kan krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster

1) obetalt aktiekapital, garantikapital och grundfond som inte ännu krävts in,

2) remburser och garantier,

3) andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkringsbolaget än de som avses i 1 och 2 punkten.

I fråga om ömsesidiga skadeförsäkringsbolag får tilläggskapitalet också omfatta tilläggsavgifter som bolaget kan kräva in av sina försäkringstagardelägare under de följande 12 månaderna.

Om en post i tilläggskapitalet har betalats in eller krävts in ingår den inte längre i tilläggskapitalet.

4 §

Överskottsmedel

Med överskottsmedel avses överskott som uppkommit genom livförsäkringsverksamhet och som avses att delas ut som tilläggsförmåner till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare men som inte har fördelats.

Gällande lydelse

tas de biometriska riskerna i anslutning till försäkringen, riskerna i anslutning till en annullering av ett försäkringsavtal och driftskostnadsriskerna.

Kapitalkravet för marknadsrisken i anslutning till placeringarna och ansvarsskulden beräknas genom beaktande av i vilken utsträckning det utvidgade verksamhetskapitalet förändras på grund av de uppskattade förändringar som inträffar i räntekurvan, värdet av placeringar i aktier, fastigheter och tillgångar och i valutakurserna under ett år. Kapitalkravet är kvadratroten ur summan av kvadraterna på förändringarna i det utvidgade verksamhetskapitalet.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till motpartsrisken beaktas masskuldebrevslån, penningmarknadsinstrument, ickestandardiserade derivatavtal samt nettopositionerna i återförsäkringsavtal. Bedömningen grundar sig på kreditklassificeringarna och på riskkoefficienterna i anslutning till dessa klasser.

Vid bedömningen av kapitalkravet i anslutning till den operativa risken beaktas de operativa riskerna i anslutning till tecknandet av försäkringar, placeringen av tillgångar och bedömningen av ansvar.

5 §

Mätning av om det utvidgade verksamhetskapitalet är tillräckligt

Kapitalkravet för ett livförsäkringsbolag enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls är kvadratroten ur summan av kvadraterna på de kapitalkrav som beräknats i enlighet med 4 § 2–5 mom. Mätningen görs genom en jämförelse av kapitalkravet enligt mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls med det utvidgade verksamhetskapitalet.

Kapitalkravet för ett livförsäkringsbolag enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls motsvarar det som föreskrivs i 1 mom., dock under antagandet att bolaget inte beviljar tilläggsförmåner som är beroende av prövning. Efter detta görs mät-

Föreslagen lydelse

Överskottsmedlen hör till primärkapitalet om de i väsentliga avseenden har sådana egenskaper som avses i 8 §.

Försäkringsbolaget ska ha av styrelsen godkända skriftliga principer om hur tilläggsförmåner som hör till överskottsmedlen bestäms och om hur överskottsmedel kan användas för att täcka förluster på det sätt som avses i 8 §.

Godkännande av tilläggskapital

5 §

Ansökan om Finansinspektionens samtycke

För att en post i tilläggskapitalet ska beaktas vid bestämmande av kapitalbasmedlen måste försäkringsbolaget på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för postens monetära belopp eller för metoden för att beräkna beloppet. Det monetära belopp som hör till varje post i tilläggskapitalet ska motsvara postens förlusttäckningsförmåga samt bygga på aktsamma, tillförlitliga och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett nominellt värde är beloppet för denna post detta nominella värde, om detta på ett ändamålsenligt sätt ger uttryck förpostens förlusttäckningsegenskaper.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ningen genom en jämförelse av kapitalkravet enligt mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts med det utvidgade verksamhetskapitalet, till vilket lagts de tilläggsförmåner som är beroende av prövning och som hänför sig till den marknadsmässiga ansvarsskulden och den ändringseffekt som detta tillägg har på den återstående marknadsmässiga ansvarsskulden.

För den proaktiva tillsynen ska livförsäkringsbolaget kvartalsvis lämna resultaten av mätningarna enligt 1 och 2 mom. till Försäkringsinspektionen.

Livförsäkringsbolaget ska fortlöpande uppfylla kapitalkravet enligt den mätning av att det grundläggande kapitalkravet uppfylls som avses i 2 mom.

6 §

Tillsynsåtgärder

Om det utvidgade verksamhetskapital som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag, underskrider kapitalkravet enligt den mätning av det grundläggande kapitalkravet som beräknats enligt 5 § 2 mom., ska bolaget omedelbart för godkännande lämna Finansinspektionen en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för denna mätning uppfyller det krav som ställs på det. Om Finansinspektionen inte godkänner planen eller om bolaget inte inom föreskriven tid kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan Finansinspektionen begränsa livförsäkringsbolagets koncessionsenliga verksamhet eller återkalla koncessionen i enlighet med 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen.

Om det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för mätningen av att det fortlöpande kapitalkravet uppfylls i ett livförsäkringsbolag underskrider det kapitalkrav som beräknats enligt denna mätning enligt 5 § 1 mom., ska bolaget lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning och en bedömning av dess utveckling.

6 §

Finansinspektionens samtycke

Finansinspektionen ska när den beslutar om samtycke enligt 5 § beakta följande omständigheter:

1) de berörda motparternas förmåga och vilja att betala,

2) möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form,

3) villkor som skulle kunna hindra att posten betalas eller krävs in,

4) resultaten av tidigare betalningskrav när försäkringsbolagen har krävt in motsvarande poster i tilläggskapitalet.

Om Finansinspektionen ger sitt samtycke till en sådan metod som avses i 5 § är det monetära belopp som beräknats med metoden i kraft en utsatt tid.

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	Kvalitativa krav på kapitalbasmedel
7 §	7 §
Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning	***Klassificering av kapitalbasmedel***
Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om beräkningsformlerna för de i 4 § fastställda försäkringstekniska riskerna, operativa riskerna och motpartsrisken.	*Försäkringsbolaget ska klassificera sina kapitalbasmedel i tre nivåer. Bestämmelser om hur medlen klassificeras enligt nivåer finns i den förteckning som fastställs i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.* *Om en post som hör till kapitalbasmedlen inte finns upptagen i den förteckning som avses i 1 mom. ska klassificeringen göras enligt kriterierna i 8 och 9 § och försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för klassificeringen av denna post.*
8 §	8 §
Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter	***Egenskaper som inverkar på klassificeringen av kapitalbasmedel***
Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om indelningen på basis av olika riskfaktorer av de placeringar som används vid beräkningen av kapitalkravet i anslutning till marknadsrisken och om i 4 § 3 mom. avsedda riskparametrar i anslutning till olika riskfaktorer, om den kreditklassificering som används vid bedömningen av motpartsrisken och om riskkoefficienterna i anslutning till klasserna samt vid behov om riskparametrarna för de försäkringstekniska riskerna och de operativa riskerna. I de riskparametrar som ansluter sig till riskfaktorerna ska beaktas att kapitalkravet inte blir högre än vad som förutsätts för att syftet med den proaktiva tillsynen ska uppnås. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om beräkningen av värdet på det utvidgade verksamhetskapitalet och beaktandet av garantier och optioner i anslutning till försäkringar samt om det sätt på vilket mätningen av att det grundläggande och det fortlöpande kapitalkravet uppfylls ska presenteras.	*Klassificeringen av de poster i kapitalbasen som avses i 7 § 2 mom. ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:* *1) posten är tillgänglig, eller kan krävas in, för att i sin helhet täcka förluster såväl i den löpande verksamheten som vid upplösning av försäkringsbolaget (permanent tillgänglighet),* *2) vid upplösning av försäkringsbolaget är postens hela belopp tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser har uppfyllts (efterställdhet).* *Vid bedömningen av egenskaperna enligt 1 mom. hos posterna i kapitalbasmedlen ska dessutom beaktas posternas förfallodag. Om förfallodagen för posten har avtalats eller föreskrivits, den relativa varaktigheten jämföras med varaktigheten hos de förpliktelser som följer av försäkringsavtalet.* *Vid bedömningen av egenskaperna hos posterna bland kapitalbasmedlen ska dessut-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om beaktas huruvida till posten kopplats
1) krav på eller incitament till inlösen,
2) obligatoriska fasta kostnader,
3) belastningar.

Skadeförsäkring

9 §

Definitioner

Med proaktiv tillsyn över ett skadeförsäkringsbolags solvensställning avses tillsyn med vilken Försäkringsinspektionen bedömer skadeförsäkringsbolagets riskposition genom en bedömning av om bolagets korrigerade solvenskapital är tillräckligt.

Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigering av solvenskapitalet på följande sätt:

1) ett sådant kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten läggs till till den del det på grund av begränsningarna i 11 kap. 4 § inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,

2) det belopp som ska debiteras på basis av den tillskottsplikt som avses i 11 kap. 2 § 8 punkten dras av, samt

3) aktierna och andelarna i kreditinstitut eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag som ägs av bolaget samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital dras av, till den del bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 28 kap. och om dessa tillgångar inte har dragits av från bolagets verksamhetskapital på basis av 11 kap. 5 § 10 punkten.

Ett skadeförsäkringsbolags solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.

9 §

Huvudkriterier för klassificeringen

De poster i primärkapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda och som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskapen att vara efterställda.

De poster i tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

De poster i primärkapitalet och tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. och som inte klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

10 §

Bedömning av ett skadeförsäkringsbolags riskposition

Ett skadeförsäkringsbolags riskposition bedöms genom en jämförelse av det korrigerade solvenskapitalet och tillsynsgränserna, vilka är det korrigerade solvenskapitalets minimi-

10 §

Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen

Om inte något annat följer av 7—9 § ska

1) överskottsmedel som hör till primärkapitalet klassificeras som tillhörande nivå 1,

2) sådana remburser och garantier som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

belopp och målgräns. Vid beräkningen av tillsynsgränserna beaktas försäkringsbolagets placerings- och försäkringstekniska risker samt det största möjliga ersättningsbeloppet på bolagets eget ansvar i ett enskilt skadefall.

ställts av kreditinstitut som har beviljats koncession i en EES-stat och som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare klassificeras som tillhörande nivå 2,

3) framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 och 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagarna under de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

Andra framtida tilläggsavgifter än sådana som avses i 1 mom. 3 punkten och som sådana ömsesidiga försäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera, kan kräva in av försäkringstagarna inom de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

Medräkningsbarhet av kapitalbasmedel och kvantitativa gränsvärden för nivåerna vid uppfyllelse av kapitalkraven.

11 §

Beräkningsgrunder

Ett skadeförsäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för beräkningen av det korrigerade solvenskapitalets minimibelopp och målgräns. Bolaget ska ansöka om Försäkringsinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna. Försäkringsinspektionen kan kräva att beräkningsgrunderna ska ändras om omständigheterna förändras på ett sådant sätt att beräkningsgrunderna inte längre är tillämpliga.

11 §

Kvantitativa gränsvärden på nivåerna 1—3

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av kapitalbasmedel på nivå 2 eller 3.

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller minimikapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av primärkapitalmedel på nivå 2.

Bestämmelser om kvantitativa begränsningar för kapitalbasmedel på olika nivåer finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 i kommissionens förordning.

12 §

Kapitalkrav i anslutning till riskerna

Vid bedömningen av det kapitalkrav som

12 §

Separata fonder

Med separata fonder avses kapitalbasme-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
följer av placeringsrisken beaktas de risker som hänför sig till förändringar i värdet på försäkringsbolagets placeringstillgångar. För beräkningen av kapitalkravet delas bolagets placeringstillgångar in i olika klasser på basis av placeringarnas riskbenägenhet. Vid bedömningen av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna beaktas de risker som hänför sig till variationer i försäkringsbolagets ersättningar. För beräkningen av kapitalkravet delas bolagets försäkringsbestånd in i olika klasser på basis av försäkringsriskens natur. Med kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall avses bolagets största möjliga egna andel av ersättningsbeloppet i ett enskilt skadefall, med beaktande av sambandet mellan försäkringsgrenarna.	*del som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår genom särskilda förpliktelser eller särskilda risker.* *Bestämmelser om medräkningsbarhet av separata fonder i kapitalbasmedlen finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning.*
13 § *Bedömning av om det korrigerade solvenskapitalet är tillräckligt* Minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet är 80 procent av den högre summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av placeringsrisken eller summan av det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall. Målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom att det kapitalkrav som följer av placeringsrisken läggs till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet. Det korrigerade solvenskapitalet i ett skadeförsäkringsbolag ska fortlöpande uppgå till minst dess minimibelopp. Skadeförsäkringsbolaget ska kvartalsvis lämna Försäkringsinspektionen beräkningar av tillsynsgränserna av vilka framgår beloppet av bolagets korrigerade solvenskapital i förhållande till minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och målgränsen för det korrigerade solvenskapitalet.	(*upphävs*)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
14 §	
Tillsynsåtgärder	
Om ett skadeförsäkringsbolags korrigerade solvenskapital underskrider solvenskapitalets minimibelopp, ska bolaget utan dröjsmål öka sitt verksamhetskapital eller utöka sin återförsäkring eller i övrigt höja det korrigerade solvenskapitalet så att det överstiger minimibeloppet.	(upphävs)
Om det korrigerade solvenskapitalet underskrider målgränsen, men uppfyller kravet på minimibeloppet, ska bolaget lämna Försäkringsinspektionen en detaljerad utredning av sin solvensställning och en bedömning av dess utveckling.	
Förordningar, föreskrifter och dispens	
15 §	
Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning	
Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs om	(upphävs)
1) den i 12 § 1 mom. avsedda indelning av placeringstillgångarna i olika klasser på basis av riskbenägenheten,	
2) den indelning av försäkringsbeståndet som avses i 12 § 2 mom.,	
3) de parametrar som används vid beräkningen av den placeringsrisk och de försäkringstekniska risker som avses i 12 §,	
4) de formler som används vid beräkningen av det i 12 § 1 mom. avsedda solvenskapitalkrav som följer av placeringsrisken och det i 12 § 2 mom. avsedda solvenskapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna,	
5) beräkningen av det största ersättningsbeloppet på skadeförsäkringsbolagets ansvar i ett enskilt skadefall som avses i 12 § 3 mom., samt om	
6) utarbetandet av beräkningsgrunderna för det korrigerade solvenskapitalets minimibelopp och målgräns.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
16 §	
Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter	
Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 13 § och om hur uppgifterna ska presenteras och lämnas till inspektionen.	(upphävs)
17 §	
Dispens	
På ansökan av ett försäkringsbolag och med samtycke av Försäkringsinspektionen kan bolaget till den marknadsrisk som avses i 4 § 3 mom. även hänföra andra marknadsriskfaktorer än de som nämns i 4 § 3 mom. Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av försäkringsbolaget tillåta att bolaget avviker från vad som i den förordning som avses i 15 § bestäms om indelningen av försäkringsbeståndet i enlighet med 15 § 2 punkten, om de parametrar som ska användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risken i enlighet med 15 § 3 punkten och om den formel som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken i enlighet med 15 § 4 punkten, när indelningen av försäkringsbeståndet, de parametrar som ska användas vid beräkningen av den försäkringstekniska risken och den formel som används vid beräkningen av den försäkringstekniska risken inte ger en rättvisande bild av bolagets riskposition.	(upphävs)
13 kap.	13 kap.
Livförsäkring	**Livförsäkring**
1 §	1 §
Beräkningsgrunderna för livförsäkring	*Beräkningsrunderna för livförsäkring*
En livförsäkring samt försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 och som hänför sig till försäkringsavtal i livförsäkringsklass 1 eller motsvarande försäkringsavtal i livförsäkringsklass 3, ska utöver	En livförsäkring samt försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 *enligt lagen om försäkringsklasser* ska, om de hänför sig till försäkringsavtal i livförsäkringsklass 1 eller motsvarande försäkringsavtal i

Gällande lydelse

de beräkningsgrunder enligt 9 kap. 1 § 2 mom. som gäller för ansvarsskulden ha beräkningsgrunder i vilka det anges

1) hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas,

2) det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden (***återköpsvärde***), och

3) hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren avbryter betalningen av försäkringspremier.

Beräkningsgrunderna för försäkringspremierna för nya livförsäkringar ska uppgöras med hänsyn till tryggandet av de försäkrade förmånerna så att försäkringsbolaget kan fullgöra alla sina förbindelser som föranleds av dessa försäkringar utan att behöva använda andra tillgångar än försäkringspremierna för dessa försäkringar och den avkastning som fås genom placering av dem, på ett sätt som skulle kunna äventyra möjligheterna att uppfylla solvenskraven enligt 11 *och 12* kap.

Försäkringsbolaget ska tillställa Försäkringsinspektionen de beräkningsgrunder som avses i denna paragraf innan de tas i bruk.

2 §

Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner

När tilläggsförmåner beviljas på försäkringar som enligt försäkringsavtalet har rätt till eventuella tilläggsförmåner på grundval av överskott som dessa försäkringar avkastat, ska i skälig omfattning både i fråga om det totala beloppet av de tilläggsförmåner som beviljas på dessa försäkringar och i fråga om fördelningen av dessa förmåner, beaktas beloppet och uppkomstsättet av överskottet på dessa försäkringar. Tilläggsförmånerna får inte äventyra möjligheterna att uppfylla de solvenskrav som avses i 11 *och 12* kap. eller kontinuiteten i nivån på tilläggsförmånerna.

Tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar ska ha en beräkningsgrund av vilken tilläggsförmånernas effekter på försäkrings-

Föreslagen lydelse

livförsäkringsklass 3, utöver de beräkningsgrunder enligt 9 kap. 1 § 2 mom. som gäller för de försäkringstekniska avsättningarna ha beräkningsgrunder i vilka det anges

1) hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas,

2) det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden,

3) hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren

Beräkningsgrunderna för försäkringspremierna för nya livförsäkringar ska uppgöras med hänsyn till tryggandet av de försäkrade förmånerna så att försäkringsbolaget kan fullgöra alla sina försäkringsförpliktelser som föranleds av dessa försäkringar utan att behöva använda andra tillgångar än försäkringspremierna för dessa försäkringar och den avkastning som fås genom placering av dem, på ett sätt som skulle kunna äventyra möjligheterna att uppfylla *kapitalkraven* enligt 11 kap.

Försäkringsbolaget ska tillställa *Finansinspektionen* de beräkningsgrunder som avses i denna paragraf innan de tas i bruk.

2 §

Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner

När beslut fattas om tilläggsförmåner på försäkringar för vilka enligt försäkringsavtalen finns en rätt till eventuella tilläggsförmåner som ges på basis av det överskott som försäkringarna genererar, ska totalbeloppet av de tilläggsförmåner som ges på dessa försäkringar samt beloppet av och sättet på vilket överskottet av dessa försäkringar uppkom beaktas i skälig omfattning. Tilläggsförmånerna får inte äventyra möjligheterna att *uppfylla kapitalkraven* enligt 11 kap. eller kontinuiteten i nivån på tilläggsförmånerna.

Tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar ska ha en beräkningsgrund av vilken tilläggsförmånernas effekter på försäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 9 kap. 1 § fram-

Gällande lydelse

bolagets ansvarsskuld enligt 9 kap. 1 § framgår.

Försäkringsbolaget ska för utbetalningen av tilläggsförmåner ha skriftliga mål som godkänts av styrelsen och som försäkringsbolaget ska offentliggöra på sina webbsidor och i sitt bokslut. Försäkringsbolaget ska årligen på sina webbsidor och i sitt bokslut framställa en rapport om måluppfyllelsen och eventuella motiveringar till att målen inte uppnåtts.

Försäkringsinspektionen ska årligen offentliggöra både bolagsspecifika och så jämförbara uppgifter som möjligt om hur försäkringsbolagen har iakttagit skälighetsprincipen enligt 1 mom. samt om bolagens mål och måluppfyllelsen.

Föreslagen lydelse

går.

Försäkringsbolaget ska för utbetalningen av tilläggsförmåner ha skriftliga mål som godkänts av styrelsen och som försäkringsbolaget ska publicera på sina *webbsidor* och i sitt bokslut. Försäkringsbolaget ska årligen på sina *webbsidor* och i sitt bokslut publicera en rapport om måluppfyllelsen och *vid behov* motiveringar till varför målen inte uppnåtts.

Finansinspektionen ska årligen publicera både bolagsspecifika uppgifter och uppgifter som sinsemellan är så jämförbara som möjligt om hur försäkringsbolagen har iakttagit skälighetsprincipen enligt 1 mom. samt om bolagens mål och måluppfyllelsen.

13 a kap.

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

1 §

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

Om liv- och skadeförsäkringsverksamhet bedrivs i ett kompositbolag ska funktionerna i enlighet med 2—5 § hållas separerade på ett sådant sätt att de försäkrade förmånerna inte äventyras.

Bokföringen ska ordnas så att av den framgår livförsäkringsverksamhetens och skadeförsäkringsverksamhetens intäkter och kostnader skilt för sig. Poster som är gemensamma för de båda verksamheterna ska i bokföringen tas upp i enlighet med de fördelningsgrunder som Finansinspektionen godkänt.

2 §

Beräkning av nominellt minimikapitalkrav

Försäkringsbolaget ska i enlighet med 11 kap. 4 § beräkna det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten.

Bestämmelser om beräkning av minimika-

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

pitalkrav i kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII i kommissionens förordning.

3 §

Uppfyllelse av nominellt minimikapitalkrav

Ett försäkringsbolag ska uppfylla det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten. Nominella minimikapitalkrav ska uppfyllas med primärkapital som är medräkningsbart enligt 12 kap. 11 §. Livförsäkringsverksamhet och skadeförsäkringsverksamhet får inte svara för att det nominella minimikapitalkravet för den andra verksamheten uppfylls.

När de nominella minimikapitalkraven är uppfyllda får försäkringsbolaget efter att ha underrättat Finansinspektionen utnyttja överskottsmedel från liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att uppfylla solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget ska utarbeta en redogörelse med specifikation av de poster i primärkapitalet som uppfyller det nominella minimikapitalkravet för respektive verksamhet.

4 §

Otillräckligt primärkapitalbelopp

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det nominella minimikapitalkravet för liv- eller skadeförsäkringsverksamheten ska Finansinspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap. oberoende av resultatet av den andra verksamheten.

Trots vad som föreskrivs i 3 § 1 mom. får, med samtycke av Finansinspektionen, medräkningsbara poster i primärkapitalet överföras från den ena verksamheten till den andra i sådana situationer som avses i 1 mom. i denna paragraf.

Gällande lydelse

14 kap.

Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

5 §

Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

Försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen är tillskottspliktiga ska omedelbart påföras en tilläggsavgift, om bolaget på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak har ett verksamhetskapital som underskrider det garantibelopp som avses i 11 kap. 19 § eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 4 kap. 4 §.

Om en försäkringstagardelägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom ska tilläggsavgiften omedelbart indrivas genom utsökning. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos en försäkringstagardelägare ska det bristande beloppet fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras tillskottsplikt, om det ännu är nödvändigt att driva in tilläggsavgiften.

Tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta får indrivas genom utsökning utan dom eller utslag med iakttagande av vad som föreskrivs om utsökning av skatter och avgifter.

15 kap.

Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §

Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter

Ett försäkringsbolag får ta upp krediter endast

Föreslagen lydelse

14 kap.

Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

5 §

Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

Försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen är tillskottspliktiga ska omedelbart påföras en tilläggsavgift, om bolagets *minimikapitalkrav enligt 11 kap. 4 §, på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak, inte uppfylls* eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 4 kap. 4 §.

Om en försäkringstagardelägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom eller henne ska tilläggsavgiften omedelbart indrivas genom utsökning. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos en försäkringstagardelägare ska det bristande beloppet fördelas mellan de övriga försäkringstagardelägarna högst till beloppet av deras tillskottsplikt, om det ännu är nödvändigt att driva in tilläggsavgiften.

Tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

15 kap.

Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §

Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter

Ett försäkringsbolag får ta upp krediter endast

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1) för skötseln av nödvändig likviditet, 2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006), 3) som sådant kapitallån som avses i 2 §, 4) ur en personalfond som ägs av dess egen personal, samt 5) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämförbara krediter. Försäkringsbolaget ska underrätta Försäkringsinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten enligt vad Försäkringsinspektionen närmare föreskriver.	1) för skötseln av nödvändig likviditet, 2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006), 3) som sådant kapitallån som avses i 2 §, 4) ur en personalfond som ägs av dess egen personal, 5) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämställbara krediter. Försäkringsbolaget ska underrätta *Finansinspektionen* om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten. *Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om lämnande av anmälan och innehållet i den.*
Bestämmelserna i 1 och 2 mom. om försäkringsbolags rätt att ta upp krediter gäller på motsvarande sätt ett tjänsteföretag som är dottersammanslutning till ett försäkringsbolag och en dottersammanslutning vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt äga tillgångar som avses i 10 kap. 4 §. Dottersammanslutningen kan dock ta upp krediter av det försäkringsbolag som är moderbolag.	Bestämmelserna i 1 och 2 mom. om försäkringsbolags rätt att ta upp krediter gäller på motsvarande sätt ett tjänsteföretag som är dotterföretag till ett försäkringsbolag och ett dotterföretag vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt äga *obligationer, lånefordringar och andra fordringar, aktier och andra värdepapper eller fastigheter och andra motsvarande tillgångar*. Dotterföretaget kan dock ta upp krediter av det försäkringsbolag som är moderbolag.
Ett försäkringsbolag kan ingå avtal om återköp av värdepapper.	Ett försäkringsbolag kan ingå avtal om återköp av värdepapper.
16 kap.	16 kap.
Utbetalning av försäkringsbolagets medel	**Utbetalning av försäkringsbolagets medel**
5 §	5 §
Utdelningsbart belopp	*Utdelningsbart belopp*
Försäkringsbolaget får inte betala ut medel till delägarna om bolagets verksamhetskapital är mindre än det minimibelopp som anges i 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller om bolagets verksamhetskapital understiger det minimigarantibelopp som anges i 11 kap. 19, 20 eller 21 § eller om bolaget inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får heller inte betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till att verksamhetskapitalet eller	Försäkringsbolaget får inte betala ut medel till delägarna om *bolaget inte uppfyller kapitalkraven enligt 11 kap. eller de krav på ansvarsskuld enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.* eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får heller inte betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till *att bolaget blir insolvent eller till att kapitalkraven enligt 11 kap. eller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
garantibeloppet understiger deras minimibelopp, till att bolaget blir insolvent eller till att täckningen av ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgade kraven.	*10 kap. inte längre uppfylls.*
12 §	12 §
Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall	*Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall*
Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om placeringar i ett sådant bolag ska fattas av försäkringsbolagets styrelse.	Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller *försäkringsgrupp enligt 26 kap.* som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om placeringar i ett sådant bolag ska fattas av försäkringsbolagets styrelse.
Bestämmelserna i 1 mom. om kreditgivning tillämpas på motsvarande sätt på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.	Bestämmelserna i 1 mom. om kreditgivning tillämpas också på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.
17 kap.	17 kap.
Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital	**Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital**
2 §	2 §
Beslutsfattande	*Beslutsfattande*
Försäkringsbolaget får inte minska sitt grundkapital så att det understiger vad som föreskrivs i 1 kap. 18 §.	Försäkringsbolaget får inte minska *sitt startkapital* så att det understiger vad som föreskrivs *i 2 kap. 1 a §*.

Gällande lydelse

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

1) ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder överförs till det övertagande bolaget,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om de omständigheter som nämns i 2 § 3 mom. i detta kapitel, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag, samt

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Det som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet ska motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 § i denna lag.

Föreslagen lydelse

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och revisorsyttrande

Utöver vad som föreskrivs i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

1) ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder överförs till det övertagande bolaget,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om de omständigheter som nämns i 2 § 3 mom. i detta kapitel, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller de krav på ansvarsskuld *enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller* kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Vad som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska tillämpas också på försäkringsbolag. *Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 4 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 kap.	20 kap.
Delning av försäkringsaktiebolag	**Delning av försäkringsaktiebolag**
3 §	3 §
Delningsplan och en revisors yttrande	*Delningsplan och revisorsyttrande*
Utöver vad som föreskrivs om saken i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska delningsplanen dessutom innehålla 1) ett förslag till hur det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder ska fördelas mellan de bolag som deltar i delningen, 2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs, och 3) en utredning om att de bolag som deltar i delningen efter delningen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Det som i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande tillämpas på motsvarande sätt på försäkringsbolag, dock så att revisorns behörighet ska motsvara behörighetskraven i 7 kap. 3 § i denna lag.	Utöver vad som föreskrivs i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska delningsplanen uppta 1) ett förslag till hur det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder ska fördelas mellan de bolag som deltar i delningen, 2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs, 3) en utredning om att de bolag som deltar i delningen efter delningen uppfyller kraven på ansvarsskuld *enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller* kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Vad som i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska tillämpas också på försäkringsbolag. *Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 3 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.*
21 kap.	21 kap.
Överlåtelse av försäkringsbeståndet	**Överlåtelse av försäkringsbeståndet**
2 §	2 §
Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet	*Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet*
Styrelserna för det överlåtande och det	Det överlåtande bolagets styrelse ska med

Gällande lydelse

övertagande bolaget ska göra upp en skriftlig plan för överlåtelsen av försäkringsbeståndet, vilken ska dateras och undertecknas.

Planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska uppta

1) det överlåtande och det övertagande bolagets firma, företags- och organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter och hemort,

2) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

3) vid behov förslag till ändring av det övertagande bolagets bolagsordning,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer det överlåtande och det övertagande bolagets förvaltnings-råds- och styrelseledamöter, verkställande direktör, revisor och i 3 § avsedd revisor,

6) utredning om vad som har avtalats om sådant delägarskap i det övertagande bolaget som bygger på försäkringar som överlåts, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

7) utredning om det försäkringsbestånd som ska överlåtas och de tillgångar som enligt avtal ska överföras som täckning för beståndet,

8) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

9) utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

10) utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital i en situation som avses i 4 § 4 mom., samt

11) förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Föreslagen lydelse

det övertagande bolagets styrelse för överlåtelsen av försäkringsbeståndet upprätta en skriftlig plan som ska dateras och undertecknas.

Av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska framgå

1) det överlåtande och det övertagande bolagets firma, företags- och organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter och hemorter,

2) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

3) vid behov förslag till ändring av det övertagande bolagets bolagsordning,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer det överlåtande och det övertagande bolagets förvaltnings-råds- och styrelseledamöter, verkställande direktör, revisor och i 3 § avsedd revisor,

6) utredning om vad som har avtalats om sådant delägarskap i det övertagande bolaget som bygger på försäkringar som överlåts, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

7) utredning om det försäkringsbestånd som ska överlåtas och de tillgångar som enligt avtal ska överföras som täckning för beståndet,

8) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

9) en utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven på *ansvarsskuld enligt 9 kap, och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller* kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

10) utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital i en situation som avses i 4 § 4 mom.,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11) förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

7 §

Godkännande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staterna

Om Försäkringsinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 6 § 1 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 6 § 2 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller gett sitt godkännande till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

7 §

Samtycke av EES-staternas tillsynsmyndigheter till överlåtelse av försäkringsbestånd

Om *Finansinspektionen* inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka *Finansinspektionen* med stöd av 6 § 1 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka *Finansinspektionen* med stöd av 6 § 2 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget uppfyller kapitalkraven eller ha gett sitt samtycke till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet till ett utländskt försäkringsbolag

17 §

Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster

Ett försäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överlåta sitt bestånd av sådana försäkringsavtal som ingåtts med stöd av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 3 kap. 1 och 6 § till ett utländskt försäkringsbolag som har hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*).

Innan Försäkringsinspektionen ger samtycke enligt 12 § ska den inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande försäkringsbolaget är beläget om att det övertagande bolaget har ett tillräckligt

17 §

Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster

Ett försäkringsbolag får med *Finansinspektionens* samtycke helt eller delvis överlåta sitt bestånd av försäkringsavtal som ingåtts med stöd av *etableringsrätten enligt 3 kap. 1 § och rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 6 §* till ett utländskt försäkringsbolag som har sin hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*).

Innan *Finansinspektionen* ger sitt samtycke enligt 12 § ska den inhämta bekräftelse av *tillsynsmyndigheten i det övertagande bolagets hemstat om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen uppfyller de kapitalkrav i enlighet med Solvens II -*

Gällande lydelse

verksamhetskapital sedan överlåtelsen har beaktats samt samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den EES-stat där den risk som ett skadeförsäkringsavtal gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till.

Om de försäkringsavtal som ska överlåtas har slutits utgående från en filial som avses i 3 kap. 4 §, ska Försäkringsinspektionen innan den ger sitt samtycke enligt 12 § i detta kapitel ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Försäkringsinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer samt att 15 och 16 § inte tillämpas. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

Om Försäkringsinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 2 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 3 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller gett sitt godkännande till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Föreslagen lydelse

direktivet samt samtycke av *tillsynsmyndigheten* i den EES-stat där den risk som ett skadeförsäkringsavtal gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till.

Om de försäkringsavtal som ska överlåtas har slutits genom en filial som avses i 3 kap. 4 §, ska *Finansinspektionen* innan den ger sitt samtycke enligt 12 § i detta kapitel ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av *Finansinspektionen* utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad, att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer samt att *15 och 16 § inte tillämpas på överlåtelsen*. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

Om *Finansinspektionen* inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av *tillsynsmyndigheterna* i de EES-stater av vilka *Finansinspektionen* med stöd av 2 mom. har begärt bekräftelse eller samtycke eller vilka *Finansinspektionen* med stöd av 3 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget *uppfyller kapitalkraven eller har gett sitt samtycke till eller ett positivt yttrande om* överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Finansinspektionen får inte ge samtycke enligt 12 § till överlåtelse av försäkringsbeståndet om det övertagande försäkringsbolaget har avkrävts en plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 §

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	eller en kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § och om Finansinspektionen anser att försäkringstagarnas rättigheter enligt försäkringsavtalen eller ett återförsäkringsföretags avtalsförpliktelser är hotade.
18 §	18 §
Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag	*Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag*
Ett försäkringsbolag kan helt eller delvis överlåta ett annat försäkringsbestånd än ett sådant som avses i 17 § till ett EES-försäkringsbolag.	Ett försäkringsbolag kan *med samtycke av Finansinspektionen* helt eller delvis överlåta ett annat försäkringsbestånd än ett sådant som avses i 17 § till ett EES-försäkringsbolag.
Försäkringsinspektionen ska innan den ger samtycke enligt 12 § inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande bolaget är beläget om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.	*Finansinspektionen* ska innan den ger sitt samtycke enligt 12 § inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande bolaget är beläget om att det *övertagande bolaget* med beaktande av överlåtelsen *uppfyller kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet*.
I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt *i tillämpliga delar* iakttas vad som bestäms ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Försäkringsinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.	I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av *Finansinspektionen* utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.
19 §	19 §
Övertagande av försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag	*Övertagande av försäkringsbeståndet av utländskt EES-försäkringsbolag*
Ett försäkringsbolag kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag. Försäkringsinspektionen ska på de villkor som anges i 12 § ge sitt sam-	Ett försäkringsbolag kan med *Finansinspektionens* samtycke helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag. *Finansinspektionen* ska ge sitt samtycke till övertagandet av försäk-

Gällande lydelse

tycke till övertagandet av försäkringsbeståndet.

Föreslagen lydelse

ringsbeståndet, *om de förutsättningar som anges i 12 § uppfylls*.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att den mottagit begäran om yttrande lämna sitt svar till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det överlåtande bolagets hemstat. Om Finansinspektionen inte inom utsatt tid har svarat myndigheten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det överlåtande bolagets hemstat, anses Finansinspektionen ha gett sitt samtycke till överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Bolagsstämmans beslut om ombildning av ett privat försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt bolag ska fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 21 §.

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på täckning för ansvarsskulden i 10 kap. i denna lag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt soliditetskraven i 11 och 12 kap. i denna lag, i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som i denna lag ställs på ett publikt försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Försäkringsinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. *Till registeran-*

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Bolagsstämmans beslut om ombildning av ett privat försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt bolag ska fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 21 §.

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven på ansvarsskuld *enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller* kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenkraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som denna lag ställer på publika försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att *Finansinspektionen* har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör register-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
mälan ska fogas ett av en revisor med behörighet enligt 7 kap. 3 § utfärdat intyg om att kraven i detta moment uppfylls. Försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.	anmälan om en sådan ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag. Försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.
	23 kap.
	Likvidation och konkurs
	Allmänna bestämmelser
	1 §
	Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Om försäkringsbolaget efter att hela försäkringsbeståndet överlåtits inte fortsätter att bedriva försäkringsverksamhet inom sex månader efter överlåtelsen eller om bolagets beslut att fortsätta med annan affärsverksamhet förfaller med stöd av 21 kap. 14 § 3 mom. på grund av underlåtelse att lämna anmälan för registrering eller att registrering har vägrats, ska på bolagets likvidation och upplösning tillämpas bestämmelserna om likvidation och upplösning av aktiebolag i 20 kap. 1—22 § i aktiebolagslagen. *I andra situationer än den som avses i 1 och 2 mom. ska aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags likvidation eller konkurs. Om inte något annat följer av detta kapitel ska konkurslagen (120/2004) tillämpas på försäkringsbolags konkurs.*
2 §	2 §
Förutsättningar för försättande i likvidation	*Förutsättningar för försättande i likvidation*
Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om 1) försäkringsbolagets verksamhetskapital understiger garantibeloppet enligt 11 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital understiger hälften av	Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om 1) försäkringsbolaget *inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och situationen inte korrigerats inom den tidsfrist som anges i 3 § 1 mom. i detta kapitel, eller om	*lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag* och situationen inte har rättats till inom den tid som föreskrivs i detta kapitels 3 § 1 mom., *i enlighet med en kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 6 § eller i 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag*, eller om
2) försäkringsbolagets koncession har återkallats på grund av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.	2) försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.
Bolaget kan försättas i likvidation utan att de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § har vidtagits eller efter det att de vidtagits.	Bolaget kan försättas i likvidation fast de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § har inte vidtagits eller efter det att dessa åtgärder vidtagits.
3 §	3 §
Kallelse till den bolagsstämma som ska besluta om likvidation	*Kallelse till den bolagsstämma som ska besluta om försättande i likvidation*
Om det bokslut som avses i 11 kap. 24 § visar att ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav som ställs på verksamhetskapitalet i 11 kap. 19–22 § eller att ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital understiger hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, ska styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämma för att besluta om att bolaget ska försättas i likvidation senast en månad efter det att bokslutet har upprättats. Försäkringsinspektionen kan förlänga tidsfristen till högst ett år för att den plan för kortfristig finansiering enligt 11 kap. 26 § i denna lag eller 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska kunna genomföras och kraven på verksamhetskapitalet uppfyllas, om inte de försäkrade förmånerna därigenom äventyras.	*Om ett försäkringsbolag eller arbetspensionsförsäkringsbolag ska försättas i likvidation enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, ska styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för att besluta om att bolaget ska försättas i likvidation inom en månad efter att minimikapitalkravet inte har uppfyllts. Finansinspektionen kan förlänga tiden inom vilken bolaget ska försättas i likvidation med högst tre månader enligt 25 kap. 6 § eller med högst sex månader enligt 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag för att en kortfristig finansieringsplan ska kunna genomföras och minimikapitalkravet uppfyllas, om de försäkrade förmånerna inte äventyras till följd av detta.*
Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen ska en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Styrelsen ska underrätta Försäkringsinspektionen om kallelsen till bolagsstämman.	Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen ska en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Styrelsen ska underrätta *Finansinspektionen* om kallelsen till bolagsstämman.
I kallelsen ska det huvudsakliga innehållet i styrelsens förslag till beslut anges. Till styrelsens förslag till beslut ska dessutom fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 24 § samt ett revisorsyttrande om dem. Förslaget jämte bilagor ska på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlag-	I kallelsen ska det huvudsakliga innehållet i styrelsens beslutsförslag. Till styrelsens beslutsförslag ska dessutom fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses *i 25 kap. 8 §* samt ett revisorsyttrande om dem. Förslaget jämte bilagor ska på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för del-

Gällande lydelse

da för delägarna i minst en vecka före bolagsstämman och utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman.

Om styrelsen och verkställande direktören inte har upprättat det bokslut som avses i 1 mom., sammankallar Försäkringsinspektionen den bolagsstämma som ska besluta om likvidationen på de villkor som bestäms i 11 kap. 24 §.

4 §

Beslut om likvidation

Försäkringsbolagets bolagsstämma ska besluta att bolaget ska försättas i likvidation och upplösas, om det bokslut som avses i 3 § 1 mom. visar att bolaget inte uppfyller kraven på verksamhetskapital och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman.

Om bolagsstämman inte fattar det beslut som avses i 1 mom., ska Försäkringsinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses.

Utan hinder av 1 och 2 mom. förordnar Finansinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplöses, när försäkringsbolagets koncession har återkallats i enlighet med 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

ägarna i minst en vecka före bolagsstämman och utan dröjsmål sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman.

Om styrelsen och verkställande direktören inte har upprättat det bokslut som avses i 3 mom., sammankallar *Finansinspektionen* den bolagsstämma som ska besluta om likvidationen *med iakttagande av bestämmelserna i 25 kap. 8 §*.

4 §

Beslut om likvidation

Försäkringsbolagets bolagsstämma ska besluta att bolaget ska försättas i likvidation och upplösas, *om bolaget inte uppfyller minimikapitalkravet* och situationen inte har korrigerats före bolagsstämman.

Om bolagsstämman inte fattar det beslut som förutsätts i 1 mom., ska *Finansinspektionen* förordna att bolaget träder i likvidation och upplöses.

Utan hinder av 1 och 2 mom. förordnar Finansinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplöses, om försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska underrätta Patent- och registerstyrelsen om förordnanden som avses i 3 mom. samt om den tid för att avhjälpa en brist och om förordnanden som avses i 26 § i lagen om Finansinspektionen, och Patent- och registerstyrelse ska på tjänstens vägnar anteckna den utsatta tiden och förordnandena i registret.

Gällande lydelse

DEL VIII

Tillsyn

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem

1 §

Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter

Försäkringsinspektionen övervakar att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed.

Försäkringsinspektionen ska särskilt övervaka att ett försäkringsbolags solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom utövar Försäkringsinspektionen tillsyn över försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen övervakar även finska försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Föreslagen lydelse

25 kap.

Tillsyn över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

Finansinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska övervaka att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. *Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Tillsynen ska genomföras regelbundet. Finansinspektionen ska för varje försäkringsbolag fastställa en minsta frekvens och omfattning för sina tillsynsåtgärder.*

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget *uppfyller de krav som gäller*

1) ledning, företagsstyrningssystem, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker, samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

2) försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.,

3) uppfyllelse av kapitalkraven samt fullständiga och partiella interna modeller enligt 11 kap., samt

4) kapitalbasens kvalitet och storlek enligt 12 kap.

Finansinspektionen ska bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation samt metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen övervakar också *finländska* försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Gällande lydelse

3 §

Upplysningar som ska lämnas Försäkringsinspektionen

Försäkringsbolag ska innan en revision inleds lämna Försäkringsinspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer och inom en av inspektionen bestämd tid. Livförsäkringsbolag ska dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräknandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen ska göras upp i enlighet med inspektionens föreskrifter.

Försäkringsbolagen ska årligen inom en månad från den bolagsstämma vid vilken bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts eller vid en senare tidpunkt som godkänns av Försäkringsinspektionen lämna inspektionen en redogörelse för bolagets verksamhet enligt vad inspektionen särskilt bestämmer.

Finska försäkringsholdingsammanslutningar ska årligen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid tillställa inspektionen sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

Föreslagen lydelse

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10—12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska ha upprättat ändamålsenliga system samt verksamhetsprinciperna och förfarandena som dess styrelse har godkänt och som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen resultaten av en risk- och solvensbedömning i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Livförsäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen en redogörelse för beräkning av ansvarsskulden enligt 9 kap. samt en analys av försäkringsverksamheten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur utredningen och analysen ska upprättas.

Försäkringsbolaget ska årligen inom en månad från den bolagsstämma där bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställdes eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen godkänt tillställa inspektionen en redogörelse för sin verksamhet enligt vad som Finansinspektionen särskilt bestämmer.

Finländska försäkringsholdingsammanslutningar ska årligen inom en tid som Finansinspektionen bestämmer tillställa denna

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

Bestämmelser om offentliggöranden, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, tidsfrister, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapitlen XII och XIII i kommissionens förordning.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

1) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med 11 kap., och om kravet på att använda en intern modell enligt 34 § i det kapitlet inte är ändamålsenligt eller har visat sig ineffektivt, eller om en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas i enlighet med 11 kap. 34 §,

2) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med 11 kap., och att vissa kvantifierbara risker angivits bristfälligt och om det inte har lyckats att inom utsatt tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen,

3) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för korrigeringarna och övergångsåtgärderna, då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § eller övergångsåtgärder enligt 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, eller

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i 6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälps genom andra åtgärder inom utsatt tid.

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1 mom. 3 och 4 punkten stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga riskerna som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

I sådana fall som avses i 1 mom. 2 och 4 punkten ska Finansinspektionen säkerställa att försäkringsbolaget avhjälper de brister som ledde till höjning av kapitalkravet.

Finansinspektionen ska bedöma en sådan höjning av kapitalkravet som avses i 1 mom. minst en gång per år. Höjningen ska upphävas när försäkringsbolaget har avhjälpt de brister som ledde till höjningen.

Om kapitalkravet har höjts ska solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § ersättas med ett solvenskapitalkrav vari ingår höjningen av kapitalkravet. Vid beräkning av riskmarginalen enligt 10 kap. 10 § 2 mom. får solvenskapitalkravet dock inte inkludera höjningen av kapitalkravet enligt 1 mom. 4 punkten.

Anmälningsskyldighet och åtgärder då kapitalkraven inte uppfylls

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolaget ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Försäkringsbolaget ska inom två månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen för godkännande.

Försäkringsbolaget ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att inom sex månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfyllts avhjälpa denna situation eller

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

ändra sin riskprofil för att uppfylla solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen får vid behov förlänga tidsfristen enligt 3 mom. med tre månader.

Om det förekommer exceptionella störningar på finansmarknaden får Finansinspektionen förlänga den förlängda tidsfristen enligt 4 mom. med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Försäkringsbolaget ska då var tredje månad tillställa Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

Tidsfristen enligt 5 mom. ska återtas om lägesrapporten enligt 5 mom. visar att det inte skett några väsentliga framsteg när det gäller att uppfylla solvenskapitalkravet eller att ändra riskprofilen mellan det datum då det observerades att solvenskapitalkravet inte uppfylls och det datum då lägesrapporten inlämnades.

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls, på nytt uppfyller minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

7 §

Uppgifter som ska framgå av planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen

Den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 5 § och den kortfristiga finansieringsplan som avses i 6 § ska innehålla åtminstone

1) en uppskattning av de allmänna omkostnaderna och provisionerna samt övriga förvaltningskostnader,

2) uppskattade inkomster och utgifter avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring,

3) en prognos för balansräkningen,

4) uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. samt kapitalkrav enligt 11 kap., och

5) företagets återförsäkringsprinciper.

8 §

Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål och senast inom två månader upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse inte ännu har framlagts vid bolagsstämman, och överlämna dem till revisorn för granskning. Härvid ska iakttas vad som i 8 kap. i denna lag föreskrivs om bokslut och verksamhetsberättelse och i revisionslagen om revisionsberättelse. Om tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen omfattar också den föregående räkenskapsperioden, ska för denna räkenskapsperiod upprättas ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

Om styrelsen och verkställande direktören inte i en sådan situation som avses i 1 mom. har upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, ska Finansinspektionen uppmana sty-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	relsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Om uppmaningen inte följs har Finansinspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning.
9 §	9 §
Förbud att överlåta och pantsätta egendom	***Förbud mot överlåtelse och pantsättning***
I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett finskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om	I syfte att trygga försäkrade förmåner kan *Finansinspektionen* förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om
1) ett försäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 10 kap. och ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller de krav på beloppet av ansvarsskulden och på täckning av ansvarsskulden som anges i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,	1) försäkringsbolaget *inte uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller* om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller kraven på beloppet av den ansvarsskulden och kravet på täckning för ansvarsskulden enligt vad som föreskrivs i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,
2) ett skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 19 §, ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 20 §, ett återförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider garantibeloppet enligt 11 kap. 21 §, eller ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital underskrider hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om	2) *försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,*
3) ett försäkringsbolag inte längre uppfyller kraven på bolagets verksamhetskapital enligt 11 kap. 7, 12 eller 18 § eller enligt 17 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att bolagets ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämras eller om inspektionen anser att bolaget håller på att råka i en sådan situation.	3) försäkringsbolaget *inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Finansinspektionen* har anledning att anta att bolagets finansiella ställning kommer att försämras ytterligare eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att komma i en sådan situation.
Under de förutsättningar som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. På beslut om ett sådant förbud tillämpas vad	*Finansinspektionen* kan under de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom. förbjuda ett försäkringsbolag också att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. *Bestämmelserna i denna lag om förbud att*

Gällande lydelse

som i denna lag föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom, med de undantag som anges i 13 § 2 mom. i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen kan begära att de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i sådana EES-stater där bolaget bedriver försäkringsverksamhet enligt 3 kap. 1 och 6 § i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl besluta att förlänga förbudet med högst tre månader.

13 §

Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktören eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom gäller behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte, om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga affärsverksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. För en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent av skillnaden mellan försäkringsbolagets verksamhetskapital och verksamhetskapitalets minimibelopp ska alltid ansökas om samtycke av ombudet. Försäkringens återköpsvärde får dock inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

Föreslagen lydelse

överlåta och pantsätta egendom tillämpas också på beslut om förbud, med de undantag som anges i 13 § 2 mom.

Finansinspektionen kan be *tillsynsmyndigheterna i* de EES-stater där bolaget bedriver försäkringsverksamhet med stöd av 3 kap. 1 och 6 § att vidta sådana åtgärder i sin hemstat som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. *Finansinspektionen* kan av särskilda skäl besluta förlänga förbudet med högst tre månader.

13 §

Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom

Ett förbud mot överlåtelse och pantsättning av egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktör eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom är i kraft behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga affärsverksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. För en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent *av skillnaden mellan de kapitalbasmedel som godkänts i enlighet med 12 kap. för uppfyllelse av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet eller skillnaden mellan ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital som beräknats enligt 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och minimikapitalkravet*, ska alltid ansökas om samtycke av ombudet. Försäkringens återköpsvärde får dock

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.
En åtgärd i strid med förbudet är ogiltig, utom när den andra parten inte visste eller borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.	En åtgärd som strider mot förbudet är ogiltig, utom när den andra parten inte visste eller inte borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.
Förordningar och föreskrifter	*Förordningar och föreskrifter* ***samt uppgifter som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten***
24 §	24 §
Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter	*Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter*
Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om	Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om
1) de upplysningar enligt 3 § som ska lämnas Försäkringsinspektionen, och om	1) *den information som avses i 3 § 3—5 mom., om utformningen av de dokument i vilka informationen finns och hur dessa dokument regelbundet ska ges in till Finansinspektionen,*
2) innehållet i en underrättelse enligt 19 § 1 mom.	2) *innehållet i en underrättelse enligt 19 § 1 mom.,*
	3) vilken information som ska ingå i de planer som avses i 7 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.
	25 §
	Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter
	Om Finansinspektionen med stöd av 24 § 1 punkten meddelar närmare föreskrifter om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när den understiger ett år kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten om
	1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,
	2) överlämnandet av uppgifterna inte är nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäk-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall,

5) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Finansinspektionen får inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 §, om rapporteringen sker oftare än en gång per år. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten för ett bolag om detta påvisar att det är oändamålsenligt att rapporteringen sker oftare än årligen, med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsgruppens affärsverksamhet.

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringbolag.

Bestämmelser om skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter i fråga om minimikapital finns i 11 kap.

26 §

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen får i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags rapporteringsskyldighet eller befria bolaget från skyldigheten, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i företagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte är

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

nödvändigt för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Finansinspektionen får inte befria försäkringbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall befria ett försäkringsbolag från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om försäkringsbolaget påvisar att rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post är oändamålsenligt med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i gruppens affärsverksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post ska endast beviljas försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringbolag.

27 §

Den information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	separat tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringskyldigheten enligt 25 kap. 25 § eller 26 kap. 43 §, särskilt antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 25 kap. 26 § eller 26 kap. 43 §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkringsbolags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.
26 kap.	26 kap.
Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	***Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå***
Extra tillsyn över försäkringsgrupper	***Definitioner och tillämpningsområde***
1 §	1 §
Definitioner	*Definitioner*
I 2—12 § avses med 1) *moderföretag* ett moderföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person som ska anses utöva ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,	*I detta kapitel avses med* *1) **moderföretag** ett företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande över ett annat företag samt ett företag som Finansinspektionen anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,*
2) *dotterföretag* ett dotterföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person över vilken ett moderföretag ska anses utöva ett faktiskt bestämmande inflytande samt en sådan juridisk persons dotterföretag,	*2) **dotterföretag** ett företag över vilket ett moderföretag i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande,*
3) *ägarintresse* det att det mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §; även en annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag och som är avsedd att främja den fysiska personens eller den juridiska personens	*3) **ägarintresse** det att* *a) det mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §,* *b) det att någon med bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen innehar minst 20 procent av ett företags rösträtt eller aktier, medlemsande-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver, utgör ett ägarintresse,	*lar, garantiandelar eller bolagsandelar,* *c) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt innehar rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar i ett sådant företag där Finansinspektionen anser att det utövas faktiskt betydande inflytande,*
4) *ägarföretag* ett moderföretag eller en sådan juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,	*4)* ***företag med ägarintresse*** *ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,*
5) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett sådant företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,	*5)* ***försäkringsföretag med ägarintresse*** *ett försäkringsföretag som är företag med ägarintresse i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredjeland,*
6) *anknutet försäkringsföretag* ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ett kredit- och finansinstitut eller ett värdepappersföretag som är ett anknutet företag,	*6)* ***anknutet företag*** *ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,*
7) *försäkringsföretag* ett försäkringsbolag och en i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) avsedd försäkringsförening samt en med dem jämförbar utländsk försäkringsgivare vars hemstat är en EES-stat,	*7)* ***försäkringsföretag*** *ett försäkringsbolag, dock inte ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, samt en motsvarande utländsk försäkringsgivare vars hemort är i en EES-stat,*
8) *försäkringsföretag* i ett tredjeland ett utländskt försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat inte är en EES-stat,	*8)* ***försäkringsföretag i tredjeland*** *ett utländskt företag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemort inte är i en EES-stat,*
8 a) *konglomerats holdingsammanslutning* en sammanslutning som avses i 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt ett sådant företag i toppen av konglomeratet som avses i 3 § 3 mom. 2 punkten i den lagen,	
9) *mångbranschholdingsammanslutning* ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning och	*9)* ***konglomerats holdingföretag*** *moderföretaget i en företagsgrupp som utgör ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som har minst ett försäkringsföretag enligt denna lag bland sina dotterföretag,	*försäkringskonglomerat och som inte är ett reglerat företag samt ett sådant företag i ledningen för ett konglomerat enligt i 3 § 3 mom. 2 punkten i den lagen,*
10) *försäkringsgrupp* försäkringsbolag enligt 2 § 2—4 mom., deras anknutna företag och ägarföretag samt företag som är anknutna till deras ägarföretag.	*10)* ***mångbranschholdingföretag*** *ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och som har minst ett försäkringsföretag enligt denna lag bland sina dotterföretag,*
	11) ***grupptillsynsmyndighet*** *en myndighet som är ansvarig för grupptillsyn,*
	12) ***tillsynskollegium*** *en permanent men flexibel samarbetsgrupp som ska underlätta beslut om samarbete, koordinering och grupptillsyn och som består av de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företagen i en grupp,*
	13) ***Europeiska försäkringstillsynsförordningen*** *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.*
När ägarintresse definieras i enlighet med 1 mom. 3 punkten räknas vid tillämpningen av detta kapitel som indirekt innehav även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern räknas deras innehav i ett bolag utanför koncernen vid tillämpningen av detta kapitel som direkt innehav.	*När ägarintresse bestäms i enlighet med 1 mom. 3 punkten ska som indirekt innehav betraktas även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern ska deras innehav i ett bolag utanför koncernen räknas som direkt innehav.*
2 §	2 §
Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem	***Försäkringsgrupper***
I fråga om den extra tillsynen över försäkringsgrupper tillämpas bestämmelserna i 2—3 mom.	Försäkringsföretag som hör till samma försäkringsgrupp (*grupp*) ska på gruppnivå övervakas i enlighet med detta kapitel.
På försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i ett tredjeland tillämpas 4 §, 5 § 1 mom., 6—11 §, 12 § 1 och 3 mom., 13 och 17 § i detta kapitel och 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.	En grupp består av 1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse och av företag som är anknutna till företag med ägarintresse, eller av 2) försäkringsföretag som är knutna till

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Bestämmelserna i 5 § 2 och 3 mom., 6—11 §, 12 § 2 och 3 mom., 13 och 17 § i detta kapitel samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen tillämpas på försäkringsbolag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland. På försäkringsbolag vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning tillämpas 13 och 17 § i detta kapitel och 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.	varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, och detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag och att grupptillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag.
2 a §	
Lagstiftning som tillämpas på ett konglomerats holdingsammanslutning	
Om det på ett konglomerats holdingsammanslutning tillämpas sådana bestämmelser i både denna lag och i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som motsvarar varandra och i synnerhet avser tillsyn på grundval av riskbedömning, får Finansinspektionen efter samråd vid behov med den behöriga tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat besluta att tilllämpa endast bestämmelserna i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat på konglomeratets holdingsammanslutning. Om det på ett konglomerats holdingsammanslutning tillämpas sådana bestämmelser i både denna lag och i kreditinstitutslagen (121/2007) som motsvarar varandra och i synnerhet avser tillsyn på grundval av riskbedömning, får Finansinspektionen, i samförstånd med den finansiella företagsgruppens behöriga tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, besluta att tillämpa endast bestämmelserna i denna lag eller i kreditinstitutslagen beroende på vilken sektor som räknat enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat är mera betydande i konglomeratet. Finansinspektionen ska om de beslut som inspektionen fattat med stöd av 1 och 2 mom. underrätta Europeiska bankmyndigheten, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut	(upphävs)

Gällande lydelse

nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

3 §

Undantag från bestämmelserna om extra tillsyn

Finansinspektionen får besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett företag som omfattas av extra tillsyn, om företaget endast är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsyn över försäkringsbolag som föreskrivs i detta kapitel eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas av den extra tillsynen med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkringsbolag.

Om en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning som är moderföretag som dotterföretag har försäkringsföretag som beviljats koncession i Finland och i minst en annan EES-stat, får Finansinspektionen på ansökan av bolaget besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett försäkringsbolag som omfattas av den extra tillsynen och som beviljats koncession i Finland, förutsatt att den extra tillsynen över försäkringsgruppen i fråga har ordnats av en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp och att den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i staten i fråga lämnar Finansinspektionen alla upplysningar som behövs för den extra tillsynen över försäkringsgruppen.

Föreslagen lydelse

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7—9 § ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas på

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11—49 §,

2) företag med ägarintresse som inte är försäkringsföretag i enlighet med 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §,

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11—49 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51—54 §,

5) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11—49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömsesidiga ägar-, avtals- eller faktiska kontrollförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera av sina dotterföretag eller också kan det yttersta moderföretagets dotterföretag ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag.

4 §

Intern kontroll

Försäkringsbolag enligt 2 § 2 mom. samt finska försäkringsholdingsammanslutningar och finska konglomerats holdingsammanslutningar ska ha tillräckliga interna kontrollsystem för att ta fram de uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen enligt detta kapitel.

4 §

Yttersta moderföretag i Finland

Om ett yttersta moderföretag som avses i 3 § inte har sin hemort i Finland kan Finansinspektionen besluta att 11—49 § ska tillämpas på nivån av det till gruppen hörande nationellt sett yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslutet höra det yttersta moderföretag som avses i 3 § och grupptillsynsmyndigheten. Det motiverade beslutet ska av Finansinspektionen ges in till grupptillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Finansinspektionen kan inte fatta beslut eller hålla ett beslut i kraft om ett yttersta moderföretag som enligt 3 § i enlighet med 35 § har fått samtycke till att på dess dotterföretag tillämpas solvenskapitalkrav enligt 36 och 37 § samt bestämmelserna om bristande uppfyllelse av solvens- och minimikapitalkraven.

Grupptillsynsmyndighet

5 §

5 §

Gällande lydelse

Beräkning av den jämkade solvensen

För den extra tillsynen över ett försäkringsbolag som avses i 2 § 2 mom. ska bolaget utföra en sådan beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta anknutna försäkringsföretag. Beräkningen ska sändas till Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

En finsk försäkringsholdingsammanslutning och ett finskt konglomerats holdingsammanslutning som är moderföretag till ett försäkringsbolag som avses i 2 § 3 mom. ska för den extra tillsynen utföra en sådan beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta försäkringsföretag anknutna till moderföretaget. Om ett försäkringsbolags moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt konglomerats holdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ska ett försäkringsbolag som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen ska sändas till Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.

Finansinspektionen får besluta att den beräkning av den jämkade solvensen som avses i denna paragraf ska utföras endast när moderföretaget är yttersta moderföretag i en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn.

6 §

Verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och verksamhetskapitalets minimibelopp

Vid beräkning av den jämkade solvensen

1) bestäms verksamhetskapitalet och dess minimibelopp för finska försäkringsföretag enligt 11 kap. i denna lag, 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och 10 a kap. i lagen om försäkringsföreningar,

2) bestäms verksamhetskapitalet och dess minimibelopp för utländska försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt bestämmelserna i företagets hemstat,

3) bestäms verksamhetskapitalet och dess minimibelopp för försäkringsföretag i tredjeland enligt 11 kap.; om företagets hemstat

Föreslagen lydelse

Grupptillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupptillsynsmyndighet i Finland om den har beviljat koncession för alla försäkringsföretag inom en grupp samt i sådana fall som avses i 6 §.

6 §

Utseende av tillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupptillsynsmyndighet om den har beviljats koncession för försäkringsföretaget med ägarintresse.

Om det yttersta moderföretaget i en grupp inte är ett försäkringsföretag ska Finansinspektionen vara grupptillsynsmyndighet

1) om den har beviljat koncession för ett försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller om ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Fin-

Gällande lydelse

förutsätter att försäkringsföretaget har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om verksamhetskapitalet, kan verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet beräknas enligt bestämmelserna i företagets hemstat; om sådana bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring men inte på återförsäkringsföretag, kan verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i den nämnda hemstaten som bedriver direkt försäkring,

4) bestäms verksamhetskapitalet för försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingsammanslutningar enligt 11 kap. och är verksamhetskapitalets minimibelopp noll,

5) avses med kredit- och finansinstituts samt värdepappersföretags verksamhetskapital dess kapitalbas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 samt med verksamhetskapitalets minimibelopp det kapitalkrav för kreditrisker som avses i artikel 92.3 a i den förordningen.

En beräkning av den jämkade solvensen innehåller det jämkade verksamhetskapitalet, minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet och den jämkade solvens som fås som skillnaden mellan dessa.

Om beräkningen av den jämkade solvensen omfattar företag inom försäkringsbranschen och finanssektorn, och det sammanräknade verksamhetskapitalet för företagen inom samma sektor överskrider det sammanräknade minimibelopp av verksamhetskapitalet som krävs av dessa företag, får av detta sammanräknade verksamhetskapital, till den del det sammanräknade minimibeloppet av verksamhetskapitalet överskrids, beaktas endast sådana poster som får ingå i verksamhetskapitalet och som uppfyller både de krav som i kreditinstitutslagen ställs på kapitalbasen och de krav som i denna lag ställs på verksamhetskapitalet.

Föreslagen lydelse

land och gruppen består av flera försäkringsföretag varav minst ett har beviljats koncession av Finansinspektionen,

3) om gruppens ledning består av minst två försäkringsholdingsammanslutningar eller konglomerats holdingföretag och dessa har sina hemorter i olika EES-stater och det i alla dessa stater finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag som har den största balansomslutningen,

4) om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat där det inte finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag vars balansomslutning är störst, eller

5) i andra situationer än de som avses i 1—4 punkten, om Finansinspektionen har beviljat koncession för det försäkringsföretag vars balansomslutning är störst.

På begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten kan Finansinspektionen i samråd med andra myndigheter som utövar tillsyn över gruppen av särskilda skäl besluta att avvika från de grunder för utseende av grupptillsynsmyndighet som anges i 1 och 2 mom. Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med övriga behöriga myndigheter inom tre månader efter att begäran framförts. Myndigheten ska höra gruppen innan beslutet fattas.

Om Finansinspektionen eller någon av de andra behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 3 mom. före ett gemensamt beslut och utgången av den tre månaders tidsfrist som föreskrivs i det momentet har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och fatta det gemensamma beslutet samt handla i enlighet därmed.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till gruppen samt till de tillsynsmyn-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

digheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett gemensamt beslut enligt denna paragraf som bindande.

Till dess att ett gemensamt beslut enligt 3 mom. fattas ska Finansinspektionen vara grupptillsynsmyndighet, om uppgiften hör till den i enlighet med 1 eller 2 mom.

7 §

Beräkning av det jämkade verksamhetskapitalet

Det jämkade verksamhetskapitalet för ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland (ägaren) omfattar ägarens verksamhetskapital och den proportionella andel av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital som svarar mot ägarens ägarandel.

Från ägarens verksamhetskapital enligt 1 mom. avdras följande poster som hänför sig därtill:

1) värdet av aktierna och andelarna i ett anknutet försäkringsföretag; värdet av indirekt ägda aktier eller andelar i ett anknutet företag utgörs av dessa aktiers eller andelars värde i verksamhetskapitalet för ägarföretaget med direkt innehav multiplicerat med ägarens proportionella andel i ägarföretaget med direkt innehav,

2) den andel av kapitallån beviljat av ett anknutet företag som motsvarar ägarens proportionella andel i det anknutna företaget,

3) utestående aktiekapital eller garantikapital,

4) värdet av ägarens aktier och andelar vilka ingår i värdet av aktierna och andelarna i ett annat anknutet företag än ett anknutet försäkringsföretag multiplicerat med ägarens proportionella andel i det anknutna företaget,

5) ägarens investeringar i ett ägarföretag; avdraget görs dock högst till ett belopp motsvarande den investering ägarföretaget har i poster som får ingå i ägarens verksamhetskapital, samt

6) ägarens investeringar i ett annat företag

7 §

Överföring av grupptillsynsuppgifter till en annan tillsynsmyndighet

Finansinspektionen kan ingå en överenskommelse om grupptillsyn på undergruppsnivå omfattande flera EES-stater. Finansinspektionen kan ingå en sådan överenskommelse med en eller flera sådana EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över sådana andra anknutna företag som är yttersta moderföretag på nationell nivå och har sin hemort i EES-staten i fråga. En överenskommelse kan ingås, om det är motiverat för en effektiv organisering av grupptillsynen. Tillsynsmyndigheterna ska då motivera sin överenskommelse både för grupptillsynsmyndigheten och för det yttersta moderföretaget.

Om Finansinspektionen enligt överenskommelsen svarar för grupptillsynen ska på undergruppsnivån tillämpas 10 §.

Finansinspektionen får inte utöva grupptillsyn enligt 4 § i Finland om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat enligt den överenskommelse som avses i 1 mom. ska ansvara för grupptillsynen. I så fall ska på grupptillsynen tillämpas lagen i den stat där den myndighet som svarar för grupptillsynen finns. Över överenskommelsen ska upprättas ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga behöriga tillsynsmyndigheter och ges in till undergruppens yttersta moderföretag.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet i enlighet med 46 § underrätta tillsynskollegiet om överenskommelser som avses i 1 mom.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

som är anknutet till ägarföretaget, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i ägarens verksamhetskapital; avdraget görs dock högst till ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets investering i ägaren.

Från det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital enligt 1 mom. avdras följande poster som hänför sig därtill:

1) kapitallån; kapitallån beviljade av någon annan långivare än ägaren eller ett annat företag anknutet till ägaren avdras likväl endast till den del de överstiger hälften av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och minimibeloppet av verksamhetskapitalet; kapitallån som upptagits för viss tid avdras till den del de överstiger en fjärdedel av det belopp som är lägst av det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och minimibeloppet av verksamhetskapitalet,

2) värdet av de aktier och andelar i ägaren som ägs av det anknutna försäkringsföretaget,

3) utestående aktiekapital eller garantikapital, samt

4) investeringar i ett annat företag som är anknutet till ägaren än ett anknutet försäkringsföretag, om det förstnämnda har investerat i poster som får ingå i verksamhetskapitalet för vilket som helst av ett till ägaren anknutet försäkringsföretag; avdraget görs dock högst till ett belopp som motsvarar det andra anknutna företagets investering i det anknutna försäkringsföretaget.

Ägarens jämkade verksamhetskapital omfattar också ägarens andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ett i 3 mom. avsett anknutet företags verksamhetskapital samt det anknutna försäkringsföretagets andel av obetald vinstutdelning eller ränta på garantikapital vilka dragits av från ägarens verksamhetskapital.

Avvikelse från tillämpning av bestämmelserna om grupptillsyn

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Begränsning av anknutna försäkringsföretags verksamhetskapital	***Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupptillsyn***
Vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett livförsäkringsbolag som är ett anknutet företag ska av det verksamhetskapital som överskrider minimibeloppet av livförsäkringsbolagets verksamhetskapital inte beaktas framtida överskott, aktiverade anskaffningsutgifter för försäkringar eller sådant övrigt verksamhetskapital som på grund av 13 kap. 2 § inte kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital. Vid beräkningen av ägarens proportionella andel av verksamhetskapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag som är anknutet företag kan av dessa anknutna företags verksamhetskapital, från vilket har dragits av poster enligt 7 § 3 mom., beaktas högst ett belopp som motsvarar minimibeloppet av deras verksamhetskapital ökat med garanti- eller aktiekapitalet. Om Försäkringsinspektionen anser att vissa poster, utöver dem i 1 mom., som ingår i ett anknutet företags verksamhetskapital inte faktiskt kan användas för att täcka minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital, får de aktuella posterna ingå i det jämkade verksamhetskapitalet endast till den del de behövs för att täcka minimibeloppet av det anknutna företagets eget verksamhetskapital. Om ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som i enlighet med 7 § 3 mom. ingår i ägarens jämkade verksamhetskapital har begränsats enligt 1 eller 2 mom. i denna paragraf, avdras i 7 § 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten endast det belopp med vilket det kapitallån som beviljats ägaren eller värdet av ägarens aktier och andelar överskrider skillnaden mellan det anknutna försäkringsföretagets verksamhetskapital och det belopp därav som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet.	*Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget om* *1) företaget har sin hemort i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av nödvändig information,* *2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupptillsynens syften, eller om* *3) det är oändamålsenligt eller vilseledande att med hänsyn till grupptillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupptillsynen.* *Ett eller flera företag får undantas grupptillsynen, om företagets betydelse eller företagens gemensamma betydelse för tillsynen är ringa.* *Om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag i enlighet med 1 mom. 2 eller 3 punkten inte behöver omfattas av grupptillsynen, ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.*
9 §	9 §
Det jämkade verksamhetskapitalets minimibe-	***Tillämpning av lagarna om tillsyn över fi-***

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
lopp	***nans- och försäkringskonglomerat samt kreditinstitutsverksamhet***
Minimibeloppet av ägarens jämkade verksamhetskapital utgörs av summan av följande poster: 1) minimibeloppet av ägarens verksamhetskapital, samt 2) den proportionella andel av minimibeloppet av ett anknutet försäkringsföretags verksamhetskapital som svarar mot ägarens ägarandel.	*Om bestämmelser som motsvarar varandra tillämpas på ett konglomerats holdingföretag både enligt denna lag och enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen vid behov efter att ha hört en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndigheter besluta att endast bestämmelserna om saken i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag.* *Om bestämmelser som motsvarar varandra ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag både enligt denna lag och enligt kreditinstitutslagen (610/2014) i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen enligt en gemensam överenskommelse med en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndighet besluta tillämpa antingen endast denna lag eller kreditinstitutslagen beroende på vilken sektors betydelse som är större inom gruppen beräknad i enlighet med 4 § 2 mom. 1 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.* *Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till konglomeratets holdingföretag samt om sina beslut enligt 1 och 2 mom. underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.*
10 §	10 §
Undantag i fråga om beaktandet av anknutna företags verksamhetskapital	***Grupptillsyn över finländska yttersta moderföretag***
En sådan andel av ett anknutet försäkringsföretag som grundar sig på ägarens indirekta innehav genom ett ömsesidigt försäkringsbolag, en försäkringsförening eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska inte beaktas i 7 § 2 mom. 1 punkten, 7 § 3 mom. och 9 §	*Finansinspektionen får begränsa tillämpningen av kraven på grupptillsyn över ett nationellt sett yttersta moderföretag som avses i 4 § till moderföretagets finansiella ställning eller en del av den, om det för en effektiv organisering av grupptillsynen är motiverat*

Gällande lydelse

2 punkten.

Om ett anknutet försäkringsföretag som avses i 7 § 1 mom. eller 9 § 2 punkten är ett dotterföretag vars verksamhetskapital är mindre än minimibeloppet av verksamhetskapitalet, tillämpas i de nämnda bestämmelserna ägarandelen 100 procent i stället för den proportionella andelen. Finansinspektionen kan dock tillåta att verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för dotterföretaget även i dessa fall beaktas i enlighet med den proportionella andelen, om inspektionen anser att moderföretagets ansvar begränsas enbart till den proportionella andelen i fråga.

Om de uppgifter om ett anknutet företag som behövs för beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland av någon anledning inte är tillgängliga, ska aktierna eller andelarna i det anknutna företaget i fråga dras av från det jämkade verksamhetskapitalet i enlighet med deras uppskattade värde i ägarens verksamhetskapital.

Föreslagen lydelse

med anledning av beslut eller åtgärder gällande grupptillsynsmyndighets grupptillsyn i en annan EES-stat.

Om Finansinspektionen beslutar att de solvensbestämmelser som gäller gruppen ska tillämpas på det finländska yttersta moderföretaget

1) ska den erkänna det val av metod som bindande, som grupptillsynsmyndigheten för det yttersta moderföretaget enligt 3 § har gjort för beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå i överensstämmelse med ett beslut enligt 15 § och tillämpa den,

2) ska den i överensstämmelse med 28 eller 32 § erkänna den godkända interna modellen som bindande,

3) får det finländska yttersta moderföretaget inte i enlighet med 35 § ansöka om sådant samtycke genom vilket användning av förfaranden enligt 36 och 37 § som gäller bristande uppfyllelse solvenskapitalkraven samt av de kraven och minimikapitalkraven skulle tillåtas i något av dess dotterföretag.

Om det yttersta moderföretaget som avses i 3 § i överensstämmelse med 28 eller 32 § har fått tillstånd att beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt den interna modellen och om Finansinspektionen anser att det finländska yttersta moderföretagets riskprofil på ett betydande sätt avviker från de antaganden som legat till grund för det moderföretags interna modell som avses i 3 § och om det finländska yttersta moderföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen besluta att höja kapitalkrav enligt 25 kap. 4 § utöver solvenskapitalkravet på nationell gruppnivå. Om en höjning av kapitalkravet i en exceptionell situation inte är motiverat, får Finansinspektionen kräva att det finländska yttersta moderföretaget ska beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till grupptillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Solvens på gruppnivå

Gällande lydelse

11 §

Beräkning av den jämkade solvensen på grundval av koncernbokslutet

På ansökan av ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland och med Finansinspektionens samtycke kan den jämkade solvensen fastställas på grundval av koncernbokslutet. När den jämkade solvensen fastställs på grundval av koncernbokslutet ska detta kapitel iakttas.

I det fall som avses i 1 mom. är det jämkade verksamhetskapitalet det verksamhetskapital enligt 11 kap. som fastställts på grundval av koncernbokslutet. I fråga om de poster som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet ska beaktas bestämmelserna i 7, 8 och 10 § i detta kapitel, och i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp ska beaktas bestämmelserna i 9 §.

Minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapital som fastställs på grundval av koncernbokslutet är

1) det minimibelopp av det jämkade verksamhetskapitalet som avses i 9 §, varvid de proportionella andelarna i 9 § 2 punkten är de andelar som använts vid upprättandet av koncernbokslutet, eller

2) det minimibelopp av verksamhetskapitalet som beräknats på grundval av uppgifterna i koncernbokslutet och som i fråga om liv- och skadeförsäkringar bestäms enligt denna lag och i fråga om lagstadgad pensionsförsäkring enligt de bestämmelser i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag som gäller verksamhetskapitalets minimibelopp.

Föreslagen lydelse

11 §

Uppfyllelse och beräkning av solvenskapitalkrav

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller de försäkringsföretag som hör till en grupp ska säkerställa att gruppen fortlöpande har kapitalbasmedel som till kvalitet och mängd räcker för att gruppen ska kunna uppfylla solvenskapitalkravet enligt 14—33 §.

Om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat, ska gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingsammanslutningens eller konglomeratets holdingföretags nivå i enlighet med 14—33 §. Vid denna beräkning ska på försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratets holdingföretag tillämpas bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsföretag som hör till en grupp och vilka avses i 1 mom. ska utan dröjsmål lämna ett meddelande till Finansinspektionen om att gruppens solvenskapitalkrav inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det inte kommer att uppfyllas under de följande tre månaderna. Vid förfarandet iakttas då 25 kap. 5 §. Vid behov ska Finansinspektionen före förlängningen av tidsfristen för planen för återställande av en sund finansiell ställning höra den tillsynsmyndighet som svarar för grupptillsynen.

Efter att ha fått meddelandet enligt 3 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera övriga tillsynsmyndigheter inom tillsynskollegiet, vilka ska analysera gruppens situation.

12 §

Plan för återställande av en sund solvens-

12 §

Gällande lydelse

ställning

Om den jämkade solvensen beräknad med stöd av 5 § 1 mom. för ett försäkringsbolag som avses i 2 § 2 mom. är negativ, ska bolaget inom en av Finansinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning.

Om ett i 2 § 3 mom. avsett försäkringsbolags solvens på grundval av en beräkning enligt 5 § 2 och 3 mom. äventyras eller riskerar att äventyras, ska den finska försäkringsholdingsammanslutning eller det finska konglomerats holdingsammanslutning som är bolagets moderföretag inom en av Finansinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för återställande av en sund solvensställning. Om moderföretaget är något annat företag enligt 2 § 3 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett finskt konglomerats holdingsammanslutning, ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen planen.

Den plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 1 och 2 mom. ska innehålla

1) förslag till åtgärder som behövs för att återställa en sund solvensställning,

2) en redogörelse för på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka de försäkrade förmånerna på ett betryggande sätt, samt

3) den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna.

13 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Försäkringsinspektionen ska övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, ett ägarföretag i försäkringsbolaget och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsbolaget.

Dessutom ska Försäkringsinspektionen övervaka affärstransaktioner mellan ett försäkringsbolag och en fysisk person som har ägarintresse i försäkringsbolaget eller i ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, i försäkringsbolagets ägarföretag eller i ett fö-

Föreslagen lydelse

Återkommande solvensberäkningar

Gruppens yttersta moderföretag ska minst en gång per år göra de beräkningar som avses i 11 §.

Gruppens yttersta moderföretag eller ett företag som hör till gruppen och som Finansinspektionen utsett efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter ska lämna behövliga data för beräkningen och beräkningens resultat till Finansinspektionen.

Gruppens yttersta moderföretag ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Om gruppens risker avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det solvenskapitalkrav på gruppnivå som senast rapporterats till grupptillsynsmyndigheten, ska en förnyad beräkning av detta kapitalkrav göras utan dröjsmål och rapporteras till Finansinspektionen.

13 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har välgrundad anledning att anta att gruppens risker förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva en förnyad beräkning av detta kapitalkrav på gruppnivå.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

retag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag.

Vid tillsynen ska särskild uppmärksamhet fästas vid affärstransaktioner som gäller lån, borgen samt förbindelser utanför balansräkningen, poster som får ingå i verksamhetskapitalet, investeringar, återförsäkringsverksamhet och avtal om delade kostnader.

Ett försäkringsbolag ska minst en gång om året underrätta Försäkringsinspektionen om betydande affärstransaktioner enligt 1—3 mom. Om det på grundval av de givna uppgifterna framgår att försäkringsbolagets solvens äventyras eller riskerar att äventyras, ska försäkringsbolaget inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en i 12 § avsedd plan för återställande av en sund solvensställning.

Affärstransaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana affärstransaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

14 §

Tekniska principer och huvudmetod

14 § har upphävts genom L 19.12.2008/893

Den solvensberäkning som avses i 11 § ska göras upp enligt de tekniska principer som avses i detta kapitel. Om inte något annat följer av 15 § ska solvensen beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26—29 §.

Bestämmelser om den på koncernbokslutet baserade metoden finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

15 §

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
15 § har upphävts genom L 19.12.2008/893	***Finansinspektionens beslut om metoden***
	Om det inte är lämpligt att använda den på koncernbokslutet baserade metoden för att beräkna solvensen på gruppnivå får Finansinspektionen efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter besluta att i fråga om gruppen ska användas avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31—33 § eller en kombination av de nämnda metoderna.
	Bestämmelser om val av metod finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 1 i kommissionens förordning.
	16 §
	Beaktande av den proportionella andelen
16 § har upphävts genom L 19.12.2008/893	*Vid solvensberäkning på gruppnivå ska hänsyn tas till den proportionella andel som företaget med ägarintresse innehar i ett anknutet företag. Med proportionell andel avses*
	1) i samband med den på koncernbokslutet baserade metoden den procentandel som använts vid upprättandet av koncernbokslutet,
	2) i samband med avdrags- och sammanräkningsmetoden direkta eller indirekta ägarandel av kapitalet i det anknutna företaget som ett företag med ägarintresse har.
	Om ett anknutet företag är ett dotterföretag som inte har tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet ska vid beräkningen av solvensen på gruppnivå beaktas hela skillnaden mellan dotterföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet trots vad som föreskrivs i 1 mom. Med Finansinspektionens samtycke får dotterföretagets solvensunderskott dock beaktas på proportionell basis om ansvaret hos ett moderföretag som innehar en andel av kapitalet är begränsat till denna kapitalandel.
17 §	17 §

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
Undantag från sekretessbestämmelserna	***Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen***
Utan hinder av vad som bestäms någon annanstans i lag har företag som är underkastade extra tillsyn enligt detta kapitel och deras anknutna företag och ägarföretag rätt att sinsemellan utbyta uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen.	*Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen om* *1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i en grupp,* *2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett faktiskt betydande inflytande utövas i företaget, eller om* *3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande i det andra företaget.*
	18 §
	Förhindrande av dubbelräkning av poster i medräkningsbara kapitalbasmedel
18 § har upphävts genom L 19.12.2008/893	*Medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllandet av solvenskapitalkravet får inte mellan olika försäkringsföretag användas två gånger vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.* *Vid beräkningen beaktas inte* *1) tecknat men inte inbetalt kapital som eventuellt belastar ett företag med ägarintresse,* *2) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag med ägarintresse som eventuellt belastar ett anknutet försäkringsföretag,* *3) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkringsföretag som eventuellt belastar ett annat försäkringsföretag som är anknutet till samma försäkringsföretag med ägarintresse.* *Om inte något annat föreskrivs i 26—31 § ska vid beräkningen inte beaktas* *1) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör dess anknutna försäkringsföretags medräkningsbara kapitalbasmedel,* *2) sådana tillgångar i ett försäkringsföre-*

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

tag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett försäkringsföretag med ägarintresse, och

3) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett annat försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

Om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. får följande poster omfattas av beräkningen om de får ingå i det anknutna företagets medräkningsbara kapitalbasmedel

1) överskottsmedel enligt 12 kap. 4 § som uppkommer i ett livförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse eller motsvarande överskottsmedel enligt lagstiftningen i en annan EES-stat,

2) tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

Om Finansinspektionen anser att vissa poster i de medräkningsbara kapitalbasmedlen, utöver de som avses i 4 mom., som får uppfylla ett anknutet försäkringsföretags solvenskapitalkrav faktiskt inte får användas som medräkningsbara kapitalbasmedel i dess försäkringsföretag med ägarintresse, får dessa poster tas med i beräkningen endast till det belopp som krävs för att uppfylla solvenskapitalkravet för det anknutna företaget.

Summan av de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 4 och 5 mom. får inte överstiga solvenskapitalkravet för ett anknutet försäkringsföretag.

Sådana poster av de medräkningsbara kapitalbasmedlen i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse, för vilka en ansökan om samtycke på förhand enligt 12 kap. 5 § ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänts av den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över det anknutna företaget.

19 §

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	Att inte beakta kapital som skapats inom en grupp
19 § har upphävts genom L 19.12.2008/893	*Vid beräkning av en grupps solvens får sådana poster inte beaktas i de medräkningsbara kapitalbasmedlen som får uppfylla solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess* *1) anknutna företag,* *2) företag med ägarintresse, eller mellan ett* *3) ett annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.* *Vid beräkning av en grupps solvens får inte beaktas poster i de medräkningsbara kapitalbasmedel som får uppfylla solvenskapitalkravet i ett försäkringsföretag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse, om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse.* *Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone om ett försäkringsföretag eller dess anknutna företag innehar aktier, garantiandelar eller andelar i den inbetalda grundfonden i ett sådant företag eller ger lån till ett sådant företag som direkt eller indirekt innehar poster i det förstnämnda försäkringsföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel.* *Bestämmelser om när intern finansiering på gruppnivå inte ska beaktas finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.*
	20 §
	Värdering av tillgångar och skulder
20 § har upphävts genom L 19.12.2008/893	*Vid beräkning av solvens på gruppnivå ska tillgångarna och skulderna värderas i enlighet med 10 kap. 1 §.* *Bestämmelser om värdering av tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå samt om val och användning av beräkningsmetoder finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förordning.

Föreskrifter och dispens

21 §

Bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om

1) hur den interna kontroll som avses i 4 § ska ordnas,

2) hur de beräkningar som avses i 5 § 1 och 2 mom. ska utföras och sändas till Försäkringsinspektionen,

3) vad den plan för återställande av en sund solvensställning som avses i 12 § ska innehålla, och om

4) hur underrättelser om interna affärstransaktioner som avses i 13 § ska ske.

Användning av beräkningsmetoder

21 §

Anknutna försäkringsföretag

I beräkningen av solvensen på gruppnivå ska samtliga försäkringsföretag som är anknutna till ett försäkringsföretag med ägarintresse beaktas.

Om ett anknutet försäkringsföretag har sin hemort i en annan EES-stat, ska i beräkningen solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla detta enligt bestämmelserna i den andra EES-staten beaktas.

22 §

Dispens

Finansinspektionen får medge ett försäkringsbolag dispens från skyldigheten enligt 5 § 1 mom. att beräkna den jämkade solvensen, om det är fråga om ett företag som är anknutet till ett annat finskt försäkringsföretag, till en finsk försäkringsholdingsammanslutning eller till ett finskt konglomerats holdingsammanslutning, och det anknutna företaget har beaktats vid beräkningen av den jämkade solvensen för det försäkringsföretag eller den försäkringsholdingsammanslutning som är ägare eller vid beräkningen av kapitaltäckningen för konglomeratets holdingsammanslutning. Dispens får medges endast om de poster som får ingå i verksamhetskapitalet för de försäkringsföretag som omfattas av beräkningen av jämkad solvens eller beräkningen av kapitaltäckning är på ett ändamålsenligt och av Finansinspektionen godkänt sätt fördelade mellan de ovan nämnda företagen.

22 §

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

På försäkringsholdingsammanslutning eller konglomeratets holdingföretag tillämpas då bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om de medräkningsbara kapitalbasmedlen i 12 kap.

Om en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. innehar efterställda skulder eller andra medräkningsbara kapitalbasmedel på vilka tillämpas begränsningar enligt 12 kap. 11 §, ska av dessa poster som medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet den andel godkännas som fås vid en beräkning på

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

gruppnivå med iakttagande av begränsningarna enligt 12 kap. 11 §.

Sådana medräkningsbara kapitalbasmedel i en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. och för vilka en ansökan om samtycke enligt 12 kap. 5 § på förhand ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de har godkänts av grupptillsynsmyndigheten.

23 §

Anknutna försäkringsföretag i tredjeland

Om man för ett försäkringsföretag med ägarintresse beräknar solvensen på gruppnivå enligt den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § ska ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland vid denna beräkning behandlas på samma sätt som ett anknutet försäkringsföretag. Om det tredjeland där försäkringsföretaget har sin hemort kräver att företaget ska ha koncession och att det ska ha en solvensordning som minst motsvara de krav som anges i 10—12 kap., får i beräkningen i fråga om detta företag beaktas solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla det som föreskrivits i tredjelandet i fråga.

Om Europeiska kommissionen inte har antagit ett beslut om likvärdighet av solvensordning i ett tredjeland ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet vid tillämpningen av 1 mom. kontrollera likvärdigheten. Kontrollen ska göras på begäran av ett försäkringsföretag med ägarintresse, eller Finansinspektionen kan göra kontrollen på eget initiativ. Innan Finansinspektionen fattar beslut om likvärdigheten ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan bistå Finansinspektionen i samband med kontrollen och hörandet.

Om Europeiska kommissionen har antagit en delegerad förordning om likvärdighet ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta ett beslut i enlighet med de kriterier som godkänns i förordningen.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Om kommissionen har antagit ett beslut enligt vilket ett tredjelands tillsynsordning tillfälligt är likvärdigt, ska tredjelandet i fråga anses vara likvärdigt vid tillämpningen av 1 mom.

Finansinspektionen får i egenskap av grupptillsynsmyndighet inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som strider mot ett tidigare beslut om detta tredjeland, om det inte är nödvändigt för att betydande ändringar i solvensordning enligt 10—12 kap. och i tillsynsordningen i tredjelandet ska kunna beaktas.

24 §

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

Vid beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, kan försäkringsföretaget med ägarintresse använda metoderna 1 och 2 som fastställts i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG. Metod 1 kan dock användas endast om Finansinspektionen har försäkrat sig om att nivån på den samordnade ledningen och nivån på den interna kontrollen i koncernbolagen är tillräcklig. Den valda metoden ska användas konsekvent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet på begäran av försäkringsföretaget med ägarintresse eller på eget initiativ besluta att från de medräkningsbara kapitalbasmedlen som uppfyller solvenskapitalkravet på gruppnivå och som gäller det försäkringsföretag med ägarintresse avdras ägarandelen i företaget enligt 1 mom.

25 §

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om Finansinspektionen inte har tillgång till sådana data för solvensberäkning på gruppnivå som gäller försäkringsföretag och avser ett anknutet försäkringsföretag med hemort i en EES-stat eller ett tredjeland, ska det anknutna företagets bokföringsvärde i försäkringsföretaget med ägarintresse dras av från de medräkningsbara kapitalbasmedlen för uppfyllande av solvenskapitalkraven på gruppnivå.

Ett anknutet företags orealiserade vinster får inte räknas in i de medräkningsbara kapitalbasmedlen.

Beräkningsmetoder

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Beräkningen av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet tillämpas 11 och 12 kap.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Solvenskapitalkravet på gruppnivå med utgångspunkt i koncernbokslutet ***(det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå****) ska beräknas enligt standardformeln i 11 kap. eller med en godkänd intern modell.*

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse och den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

Det minsta sammanställda solvenskapital-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

kravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska uppfyllas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen enligt vad som anges i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16—25 § och 25 kap. 6 §.

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i gruppen med en intern modell görs av försäkringsföretaget och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska ansökan ges in till grupptillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet samt sända den fullständiga ansökan till dem.

Finansinspektionen ska tillsammans med de övriga tillsynsmyndigheterna besluta om samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska inom fem månader från mottagandet av ansökan sända sitt förslag till avgörande till de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.

Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom sex månader från mottagandet av ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och inte heller någon av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten tillsätter en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. före det gemensamma beslutet och före utgången av den sex månaders tidsfrist som anges i 4 mom. har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten så som i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna det gemensamma beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

29 §

Höjning av kapitalkravet vid tillämpning av en gruppintern modell

Om Finansinspektionen anser att riskprofilen hos ett försäkringsbolag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för den interna modell som godkänts för gruppen, och bolaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i enlighet med 25 kap. 4 § för företaget besluta att höja kapitalkravet utöver det genom en intern modell beräknade solvenskapitalkravet.

Om det i exceptionella situationer inte är motiverat att höja solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att ett företag enligt 1 mom. ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i 11 kap. 1—18 §. I sådana fall som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. får Finansinspektionen höja kapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som beräknats med hjälp av standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till försäkringsföretaget samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupptillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där omständigheter som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. kan uppkomma på gruppnivå, framför allt om

1) särskilda risker som riktar sig mot gruppen är svåra att kvantifiera och inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen, eller om

2) de behöriga tillsynsmyndigheterna i enlighet med 29 § och 25 kap. 4 § har höjt kapitalkravet utöver solvenskapitalkravet för anknutna försäkringsföretag.

Om gruppens riskprofil inte beaktas på ett korrekt sätt, får Finansinspektionen höja det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå med iakttagande av 25 kap. 4 §.

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

1) gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom.,

2) de värden som de anknutna försäkringsföretagen har i försäkringsföretag med ägarintresse samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

1) de kapitalbasmedel hos ett försäkringsföretag med ägarintresse som får medräknas

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

för uppfyllande av solvenskapitalkravet,

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

1) solvenskapitalkravet för försäkringsföretaget med ägarintresse,

2) de proportionella andelarna av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen.

Om ägarintresset i de anknutna försäkringsföretagen helt eller delvis är indirekt, ska de anknutna försäkringsföretagens värde i försäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av indirekta ägande med beaktande av relevanta successiva ägarintressena. Dessutom ska de poster som avses i 2 mom. 2 punkten inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel i de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas vid uppfyllandet av solvenskapitalkravet, samt de poster som avses i 3 mom. 2 punkten inbegripa de proportionella andelarna av solvenskapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

32 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden samt den interna modellen

Om en gemensam ansökan om tillstånd att beräkna gruppens samlade solvenskapitalkrav enligt 31 § för gruppens försäkringsföretag med hjälp av en intern modell görs av ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess anknutna företag eller av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska på beräkningen och metoden tillämpas 28 och 29 §.

33 §

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av avdrags- och sammanräkningsmetoden

Finansinspektionen ska när utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet särskilt uppmärksamma de specifika risker som riktar sig mot gruppen som är svåra att kvantifiera och som inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen.

Om riskprofilen för en grupp avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för gruppens samlade solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen höja gruppens samlade kapitalkrav. I sådana fall tillämpas 25 kap. 4 § 1—6 mom.

Centraliserad riskhantering och förfarandet vid solvenstillsyn

34 §

Tillämpning av förfarandet på dotterföretag

På försäkringsföretag som är dotterföretag till ett annat försäkringsföretag ska 36 och 37 § tillämpas, om

1) grupptillsynsmyndigheten inte har fattat något beslut enligt 8 § om att lämna ett dotterföretag utanför grupptillsynen,

2) riskhanteringen och den interna kontrollen i försäkringsföretaget med ägarintresse omfattar också dotterföretaget och försäkringsföretaget med ägarintresse övertygar grupptillsynsmyndigheten om att dotterföretaget leds enligt sunda affärsprinciper,

3) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 40 § 3 mom. och samtycke enligt 44 § 2 mom., och

4) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 35 § av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Om försäkringsföretaget är dotterföretag till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag ska 35—38 § tillämpas på ansökningsförfaran-

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

det, solvensberäkningen och förfarandet i exceptionella situationer.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska ansöka på förhand om samtycke till att använda förfarandet enligt 36 och 37 § hos den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession.

Finansinspektionen ska i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet om saken samt sända en fullständig ansökan till dem.

Finansinspektionen ska i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet besluta om huruvida samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska sända sitt förslag till avgörande till tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet inom två månader efter att ha mottagit ansökan.

Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom tre månader från det att samtliga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet har tagit emot ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har tillsatt en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen fatta beslut ärendet i egenskap av grupptillsynsmyndighet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av övriga behöriga tillsynsmyndigheter samt av övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga myndigheter som avses i 2 mom. före ett gemensamt beslut och före utgången av den tidsfrist på tre månader som anges i 4 mom. har överfört ärendet till Eu-

ropeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupptillsynsmyndighet.

36 §

Beräkning av solvenskapitalkrav för dotterföretag

Solvenskapitalkravet för försäkringsföretags dotterföretag beräknas på följande sätt:

1) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med en intern modell som godkänts i enlighet med 28 § och om Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell, och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 § eller, om detta i exceptionella situationer inte skulle vara motiverat, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln,

2) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med standardformeln och Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden enligt standardformeln och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i exceptionella situationer föreslå att företaget delvis ersätter en parametrarna enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar som omfattar teckningsriskmoduler för liv-

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

försäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som avses i 11 kap. 18 §; i stället får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 §.

Finansinspektionen ska förhandla om sitt förslag i tillsynskollegiet samt underrätta dotterföretaget om grunderna för förslaget. Finansinspektionen ska vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession är av en annan åsikt om saken än Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet, ska Finansinspektionen före ett gemensamt beslut och senast inom en månad på förslag av den behöriga tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession sända det motiverade beslutet till dotterföretaget och till tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

37 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet för dotterföretag

Om solvenskapitalkravet för dotterföretaget inte har uppfyllts ska Finansinspektionen, i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession, utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § som lagts fram av dotterföretaget.

Om Finansinspektionen konstaterar att

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

dotterföretagets ekonomiska förhållanden har försvagats ska den utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som dotterföretaget föreslagit. Med undantag av krissituationer ska tillsynskollegiet före beslutet förhandla om vilka åtgärder som ska vidtas.

Finansinspektionen ska inom fyra månader från det att den konstaterat att solvenskapitalkravet enligt 1 mom. inte har uppfyllts eller inom en månad från mottagandet av en sådan underrättelse som avses i 2 mom. vidta nödvändiga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom utsatt tid och om ingen av de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande, ska Finansinspektionen fatta beslut om ärendet i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Om den behöriga tillsynsmyndigheten som beviljat dotterföretaget koncession och Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet är av olika åsikt om godkännande av planen för återställande av en sund finansiell ställning eller av de åtgärder som föreslagits med anledning av försämringen i den ekonomiska situationen, ska Finansinspektionen, utom i krissituationer, för ett gemensamt beslut och senast inom de tidsfrister som avses i 3 mom., i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Ett motiverat beslut ska sändas till dotterföretaget och till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Om minimikapitalkravet för dotterföretaget inte har uppfyllts ska Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den kortfristiga finansieringsplan som enligt 25 kap. 6 § lagts fram av dotterföretaget. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtagits för att minimikapitalkravet ska uppfyllas på dotterföretagsnivå.

38 §

När användningen av förfarandet upphör

Ett försäkringsföretag med ägarintresse svarar för att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Företaget ska utan dröjsmål underrätta grupptillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för dotterföretaget i det fall att villkoren inte iakttas. Försäkringsföretaget med ägarintresse ska lägga fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet minst en gång per år kontrollera att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Finansinspektionen ska dessutom genomföra sådan kontroll på begäran av en annan behörig tillsynsmyndighet om denna har vägande skäl att misstänka att villkoren inte längre iakttas. Om brister påvisas under kontrollen, ska Finansinspektionen kräva att försäkringsföretaget med ägarintresse lägger fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Om villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten inte iakttas inom en rimlig tid eller om Finansinspektionen efter att ha hört tillsynskollegiet fattar ett beslut enligt 8 §, eller konstaterar att en plan som avses i 1 eller 2 mom. är otillräcklig, kan 36 och 37 § inte tillämpas. De behöriga tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrättas om saken.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Tillsyn över företagsstyrningssystem på gruppnivå

39 §

Företagsstyrningssystem på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8—12, 12 a, 14—16 och 18—20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupptillsynen.

Den interna kontrollen inom gruppen ska omfatta åtminstone tillsyn över solvensen på gruppnivå samt tillförlitliga rapporterings- och redovisningsförfaranden.

40 §

Risk- och solvensbedömning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömningen på gruppnivå enligt 6 kap. 12 §.

Om solvens på gruppnivå beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26 § ska gruppens yttersta moderföretag lämna Finansinspektionen, i dennas egenskap av grupptillsynsmyndighet, sådana uppgifter som gör det möjligt att påvisa skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens samtycke, i Finansinspektionens egenskap av grupptillsynsmyndighet, göra en risk- och solvensbedömning samtidigt på gruppnivå och på dotterföretagnivå när dotterföretag hör till gruppen och utarbeta en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 3 mom. ska den höra tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet och beakta deras synpunkter på ett behörigt sätt.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

anges i 3 mom. ska den sända handlingen samtidigt till alla behöriga tillsynsmyndigheter för gruppen.

Information som ska sändas till Finansinspektionen samt offentliggörande av informationen

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Om inte något annat följer av 42 § ska gruppens yttersta moderföretag eller ett försäkringsföretag som Finansinspektionen utsett efter att ha hört med övriga behöriga tillsynsmyndigheter, minst en gång per år till Finansinspektionen rapportera varje betydande riskkoncentration på gruppnivå och alla betydande interna transaktioner som försäkringsföretag inom en grupp har gjort.

Rapporteringsskyldigheten gäller också transaktioner med fysiska personer som har sådana betydande bindningar till ett företag inom gruppen som avses i 1 kap. 10 §. Om en intern transaktion har en betydande inverkan på företag som hör till gruppen ska rapporteringen ske genast när det är möjligt.

Finansinspektionen ska efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange de risktyper och affärstransaktioner som de försäkringsföretag som ingår i gruppen alltid ska rapportera. När Finansinspektionen och andra behöriga tillsynsmyndigheter anger de risktyper eller transaktioner som ska rapporteras eller yttrar sig om dem ska de beakta gruppens specifika struktur och riskhantering.

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen eller vartdera värdet.

Vid tillsyn över riskkoncentrationer ska Finansinspektionen särskilt övervaka risken för en eventuell spridning inom gruppen, risken för intressekonflikter samt riskernas nivå el-

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	ler volym.
	Bestämmelser om rapportering av regelbunden tillsyn över en grupp samt om anmälan av betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner på gruppnivå finns dessutom i avdelning II kapitel VI i kommissionens förordning.
	42 §
	Undantag från lämnande av information
	Om gruppens yttersta moderföretag självt är ett reglerat företag eller anknutet till ett reglerat företag eller konglomeratets holdingföretag som är underkastat tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, får Finansinspektionen efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt 41 § eller över transaktioner inom en grupp eller vardera formen av tillsyn inte ska utövas på nivån för det yttersta moderföretaget.
	43 §
	Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post
	Grupptillsynsmyndigheten kan begränsa skyldigheten att lämna regelbundna tillsynsrapporter eller bevilja befrielse från skyldighet att lämna rapporter när tillgångarna redovisas post för post, om begränsningen enligt 25 kap. 25 § eller befrielse enligt 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Finansinspektionen ska när den fattar beslut om saken beakta arten och omfattningen av gruppens affärsverksamhet samt riskernas natur samt vid beslut om befrielse enligt 26 § dessutom de omständigheter som påverkar den finansiella stabiliteten.
	44 §

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Det yttersta moderföretaget i en grupp ska årligen offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska tillämpas bestämmelserna om offentliggörande av information i 8 a kap.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

1) information på gruppnivå,

2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har individualiserats separat för varje dotterföretag.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 2 mom. ska den höra de tillsynsmyndigheter som hör till i tillsynskollegiet och till den del det är nödvändigt beakta deras synpunkter.

Om det i den rapport som avses i 2 mom. saknas information som Finansinspektionen kräver och om detta utelämnande är av väsentlig betydelse, har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession rätt att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör nödvändig ytterligare information.

Bestämmelser om offentliggörande av rapporter om företagens solvens och finansiella situation samt om rapporternas innehåll finns dessutom i avdelning II kapitel VI avsnitt 1 i kommissionens förordning.

Tillsynsåtgärder på gruppnivå

45 §

Tillsynssamarbete på gruppnivå

Bestämmelser om samarbetet med övriga tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företag inom en grupp och om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett tillsynskollegium finns i 65 a och 65 b § i lagen

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupptillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna relevant information om hur tillsynskollegiet fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått.

Bestämmelser om utbyte av upplysningar mellan tillsynsmyndigheterna i samband med grupptillsyn finns dessutom I avdelning II kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.

46 §

Finansinspektionens uppgifter som grupptillsynsmyndighet

Utöver vad som föreskrivs i 65 a § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet

1) granska och bedöma gruppens finansiella ställning,

2) granska och bedöma huruvida gruppen iakttar av bestämmelserna om solvens samt de krav som gäller riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp,

3) granska och bedöma gruppens företagsstyrningssystem, risk- och solvensbedömning samt ledningens duglighet,

4) leda bedömningen av interna modeller och tillståndsförfaranden på gruppnivå,

5) informera tillsynskollegiets övriga tillsynsmyndigheter om beslut enligt 4 § som har fattats av någon annan tillsynsmyndighet,

6) sköta andra uppgifter som i enlighet med samordningsöverenskommelser mellan de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet eventuellt anvisas Finansinspektionen i syfte att effektivisera grupptillsynen.

47 §

Tillsynsmyndigheternas möte

Finansinspektionen ska yrka på att ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupptillsyn sammankallas åtmin-

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

stone om

1) Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller att minimikapitalkravet inte uppfylls i det försäkringsföretaget,

2) om Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet på gruppnivå eller gruppens samlade solvenskapitalkrav beräknade enligt 11 och 12 § med utgångspunkt i den metod baserad på koncernbokslutet som avses i 26 §, eller avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31 § eller den interna modellen enligt 32 §,

3) andra exceptionella omständigheter än de som avses i 1 eller 2 punkten har inträffat.

48 §

Rätt att få och ge information

Bestämmelser om Finansinspektionens granskningsrätt och rätt att få uppgifter samt om dess skyldighet att lämna ut information finns i lagen om Finansinspektionen.

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupptillsyn tillämpas 25 kap. 3 §.

Om Finansinspektionen med stöd av 8 § 1 mom. 2 eller 3 punkten lämnar ett försäkringsföretag utanför grupptillsynen har tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där försäkringsföretaget i fråga har sin hemort på begäran rätt att av gruppens yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland få information som kan vara relevant för tillsynen över försäkringsföretaget i fråga.

49 §

Finansinspektionens åtgärder

Om ett försäkringsföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 11—41 § eller om företaget uppfyller kraven men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkringsföretagets finansiella ställning, ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

denna lag eller enligt lagen om Finansinspektionen i fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingföretag eller ett försäkringsföretag.

Om försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller försäkringsföretaget har sin hemort i en annan EES-stat än Finland ska Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten om sina iakttagelser, för eventuella åtgärder.

Mångbranschholdingföretag

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

Om ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett mångbranschholdingföretag ska försäkringsföretaget informera Finansinspektionen om dess transaktioner med mångbranschholdingföretaget och företag anknutna till mångbranchholdingföretaget. I sådana fall ska 41 och 47—49 § tillämpas på transaktioner inom en grupp.

Tredjeländer

51 §

Kontroll av tillsynens likvärdighet

När det är fråga om ett försäkringsföretag som har sin hemort i Finland och vars moderföretag är ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska Finansinspektionen kontrollera om tredjelandets tillsynsmyndighet utför tillsyn som är likvärdig med vad som i detta kapitel föreskrivs om grupptillsyn.

Om inte Europeiska kommissionen har konstaterat att tillsynsordningen i tredjelandet är likvärdig, krävs utöver vad som anges 1 mom. att kontrollen genomförs av Finansinspektionen, om den i enlighet med 5 eller 6 § skulle verka som grupptillsynsmyndighet.

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

Kontrollen ska utföras på begäran av antingen moderföretaget eller på begäran av ett försäkringsföretag som hör till gruppen eller på Finansinspektionens eget initiativ. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistår Finansinspektionen vid kontrollen.

Innan Finansinspektionen beslutar om huruvida tillsynsordningen är likvärdig ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Beslutet ska fattas i enlighet med kommissionens delegerade förordning. Finansinspektionen får inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som står i konflikt med tidigare beslut som berör tredjelandet i fråga. Det ovannämnda beslutet kan emellertid fattas om det är nödvändigt med beaktande av betydande förändringar i solvensordningen och i tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om ett beslut som fattats i enlighet med 3 mom. kan de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen be den om hjälp inom tre månader efter det att Finansinspektionen meddelat beslutet.

52 §

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer

Om tillsynsmyndigheterna i ett tredjeland bedriver tillsyn som är likvärdig med detta kapitel ska Finansinspektionen samarbeta med dessa tillsynsmyndigheter. Härvid tillämpas 5, 6, 39 och 44—49 § samt lagen om Finansinspektionen.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om försäkringsföretag i ett tredjeland används antingen metoder i lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel,

dock inte metoder enligt 34—38 §. I enlighet med 4 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyns saknas, eller om

2) trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet i en EES-stat har etablerat sig ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland.

Om bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen och bestämmelserna om grupptillsyn i detta kapitel tillämpas på ett tredjelands försäkringsföretag, ska de tillämpas endast på nivån för försäkringsholdingsammanslutningar, konglomeratets holdingföretag och tredjelandets försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretags moderföretag är ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska på moderföretaget vid beräkningen av solvensen på gruppnivå tillämpas bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap. samt

1) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 22 §, om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 23 §, om det är fråga om ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

Om bestämmelserna om grupptillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34—38 §, inte är effektiva med tanke på målsättningarna för tillsynen, kan Finansinspektionen besluta tillämpa också andra effektiva metoder som säkerställer en ändamålsenlig tillsyn över försäkringsföretagen i en grupp. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter och Europeiska kommissionen om metoderna.

Finansinspektionen kan kräva etablering av en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat och tillämpa bestämmelserna i detta kapitel på försäkringsföretagen i den grupp som leds av

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag.
	54 §
	Kontroll av tillsynens likvärdighet på nivån för yttersta moderföretag i tredjeland
	Om ett moderföretag som har sin hemort i ett tredjeland och som avses i 51 § är dotterföretag i ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska kontrollen av tillsynens likvärdighet enligt den paragrafen göras endast på nivån för det yttersta moderföretaget i tredjelandet.
	Finansinspektionen kan dock i det fall att likvärdig tillsyn saknas utföra en ny kontroll på en lägre nivå på vilken försäkringsföretag har ett moderföretag som kan vara ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i ett tredjeland. Härvid tillämpas 53 §.
29 kap.	29 kap.
Avgörande av tvister samt straffpåföljder	**Avgörande av tvister samt straffpåföljder**
5 §	5 §
Försäkringsbolagsförseelse	*Försäkringsbolagsförseelse*
Den som uppsåtligen	Den som uppsåtligen
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller underlåter att göra anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8, 12 eller 19—21 §, 4 kap. 5 §, 6 kap. 19 §, 11 kap. 23, 25 eller 26 §, 12 kap. 5, 6, 13 eller 14 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31 eller 37 §, 25 kap. 2, 3 eller 12 §, 26 kap. 5, 12 eller 13 § i denna lag eller enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen ska	5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om anmälan för registrering av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse, underlåter att göra anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt denna lags 3 kap. 2, 5, 8, 12 eller *19, 19 a, 20 eller 21 §*, 4 kap. 5 §, 6 kap. 19 §, 11 kap. *5 §,* 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31 eller 37 §, 25 kap. 2, 3, *5, 6* eller 12 §, 26 kap. *11, 40, 41 eller 48 §* eller enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen

Gällande lydelse

lämnas till Finansinspektionen, eller

6) bryter mot vad som i 8 kap. 4—27 § eller 23 kap. 14 § i denna lag eller i de bestämmelser i 8 kap. 10 eller 12 § i aktiebolagslagen som med stöd av denna lag ska tillämpas på försäkringsbolag föreskrivs om upprättande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut eller bokslut och verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 24 § i denna lag, eller mot vad som i 16 kap. 17 § eller 17 kap. 17 § i aktiebolagslagen eller i 23 kap. 23 § i denna lag föreskrivs om avgivande av slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

Föreslagen lydelse

ska lämnas till Finansinspektionen, *eller inte offentliggör rapporter eller information som avses i 26 kap. 44 §, eller*

6) bryter mot 8 kap. 4—27 §, 23 kap. 14 § *eller 25 kap. 8 §* i denna lag eller mot de bestämmelser i 8 kap. 10 eller 12 § i aktiebolagslagen som med stöd av denna lag ska tillämpas på försäkringsbolag och som gäller upprättande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut eller bokslut och verksamhetsberättelse enligt *25 kap. 8 §* i denna lag, eller mot vad som i 16 kap. 17 § eller 17 kap. 17 § i aktiebolagslagen eller i 23 kap. 23 § i denna lag föreskrivs om slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

10) till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget, till ett företag som hör till samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring samt riskhantering; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

10) till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget, till ett företag som hör till samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, grupptillsyn samt riskhantering; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
enligt 11 § i personuppgiftslagen.	känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) 29 § 3 mom., 30 a, 33 och 34 §, sådana de lyder, 29 § 3 mom., 33 och 34 § i lag 525/2008 och 30 a § i lag 418/2004,

ändras 2 § 1 mom. 6 a och 7 punkten, 3, 7 och 10 §, 15 § 2 och 3 mom., 19 § 1 mom., 20 § 1 mom., 28 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32, 35, 36 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47, 47 b, 47 g och 65–67 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten,

av dem 2 § 1 mom. 6 a-punkten, 3 och 10 §, 15 § 2 mom., 28 §, 29 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47 b, 47 g, 65 och 66 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten sådana de lyder i lag 525/2008, 2 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 637/2000, 7 och 47 § sådana de lyder i lagarna 525/2008 och 895/2008, 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 189/2014, 19 § 1 mom. och 20 § 1 mom. sådana de lyder i lagarna 525/2008 och 982/2013 samt 67 § sådan den lyder i lag 359/2002, samt

fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	Allmänna stadganden
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 a) återförsäkring verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG,	6 a) ***återförsäkring*** *verksamhet som består i att överta risker som överlåts av ett utländskt EES-försäkringsbolag eller av ett försäkringsbolag eller återförsäkringsbolag i tredjeland,*
7) hemstat den stat enligt vars lagstiftning ett utländskt försäkringsbolag har bildats och i vilket det har sin stadgeenliga hemort, sin centralförvaltning eller sin huvudsakliga verksamhet,	7) ***hemstat*** *vid skadeförsäkring den stat där det försäkringsbolag som försäkrar risken har sin bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkring den stat där återförsäkringsbolaget har sin bolagsrättsliga hemort,*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet	*Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet*
Denna lag tillämpas inte på 1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), och inte heller på 2) sådan koassuransverksamhet som avses i rådets direktiv 78/473/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.	Denna lag tillämpas inte på 1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), och inte heller på 2) *sådan koassuransverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan* ***Solvens II -direktivet***, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.
	2 kap.
	Inledande och avslutande av verksamheten
7 §	7 §
En filials etableringsanmälan	*En filials etableringsanmälan*
Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringsinspektionen har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten. Dessutom behövs ett intyg som utfärdats av den myndighet i bolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten över att försäkringsbolaget, med beaktande av den planerade verksamheten, uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring och rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring.	Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för *försäkringstillsynen* har gjort en anmälan om detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten. Dessutom behövs ett intyg av *försäkringstillsynsmyndigheten* i bolagets hemstat över att försäkringsbolaget *uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten*.

Gällande lydelse

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland som fritt tillhandahållande av tjänster, ska Försäkringsinspektionen av den myndighet i försäkringsbolagets hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan till vilken ska fogas

1) ett intyg över att försäkringsbolaget med beaktande av den planerade verksamheten uppfyller de minimisolvenskrav som uppställts för försäkringsbolagen i de direktiv som nämns i 7 § 2 mom.,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller de krav som i staten i fråga uppställts för den försäkringstekniska ansvarsskulden eller solvensen.

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag

Föreslagen lydelse

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland som fritt tillhandahållande av tjänster, ska *Finansinspektionen av försäkringstillsynsmyndigheten* i försäkringsbolagets hemstat få en anmälan till vilken ska fogas

1) ett intyg över att försäkringsbolaget *uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten,*

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

3 kap.

Tillsyn

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att avyttra eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland eller förbjuda bolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt *den* tillsynsmyndigheten i sin hemstat inte uppfyller *Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.*

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar som innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (*610/2014*), fondbolag

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven i fråga om eget kapital.	och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster (747/2012) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget *enligt den tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.*
	4 kap.
	Inledande av verksamheten
19 §	19 §
Koncession	*Koncession*
Koncession ska beviljas, om 1) det utifrån den verksamhetsplan som avses i 20 § och annan utredning om den planerade försäkringsverksamheten den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från tredjeland i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper, 2) generalagenten uppfyller kraven enligt 24 §, 3) den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från tredjeland uppfyller de krav på företagsstyrningssystem som föreskrivs i 34 a § och de krav på ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion som föreskrivs i 37 §, *och* 4) filialen har ett grundkapital enligt 28 § och säkerhet har ställts enligt 29 §.	Koncession ska beviljas om 1) det utifrån den verksamhetsplan som avses i 20 § och annan utredning om den planerade försäkringsverksamheten den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper, 2) generalagenten uppfyller kraven enligt 24 §, 3) den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland uppfyller kraven på företagsstyrningssystem enligt 34 a § samt kraven som gäller ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion enligt 37 §, 4) filialen har ett startkapital enligt 28 § och säkerhet har ställts enligt 29 §, *samt om* *5) den bedömningen kan göras att filialen uppfyller de solvenskraven enligt 31 § när verksamheten inleds.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

20 §

Handlingar som ska fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning,

2) en utredning om hurdan försäkringsverksamhet bolaget bedriver i sin hemstat,

3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) en verksamhetsplan i Finland,

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,

5 a) en utredning om att bolaget uppfyller de krav på ett företagsstyrningssystem som föreskrivs i 34 a § och de krav på ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion som föreskrivs i 37 §, (13.12.2013/982)

6) en utredning om att de handlingar som har inlämnats på bolagets vägnar har upprättats enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person, samt

7) ett intyg om att filialen har tillgångar som motsvarar det grundkapital som avses i 28 § och att en säkerhet som avses i 29 § har ställts.

Föreslagen lydelse

20 §

Handlingar som ska fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar

1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning *samt en utredning om att bolaget uppfyller de krav som ställs på bolagsstyrelsen i 6 kap. i försäkringsbolagslagen*,

2) en utredning om hurdan försäkringsverksamhet bolaget bedriver i sin hemstat,

3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) *en verksamhetsplan för den verksamhet som bedrivs i Finland,*

5) *en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,*

5 a) en utredning om att bolaget uppfyller de krav på ett företagsstyrningssystem som föreskrivs i 34 a § och de krav på ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion som föreskrivs i 37 §,

6) en utredning om att de handlingar som inlämnats på bolagets vägnar har upprättats enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person,

7) ett intyg om att filialen har tillgångar som motsvarar det *startkapital* som avses i 28 § och att säkerhet som avses i 29 § har ställts, *och*

8) en utredning om att filialen när verksamheten inleds uppfyller solvenskraven enligt 31 §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	6 kap.
	Solvens och bedrivande av verksamheten
28 §	28 §
Filialens grundkapital	*Filialens startkapital*
Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland alltid här ha tillgångar som uppgår till minst 1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och till skadeförsäkringsklasserna 10–16 hörande försäkringsverksamhet, samt 2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan försäkringsverksamhet. Ett försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet *och affärsverksamhet som är direkt anknuten till återförsäkringsverksamheten ska alltid* ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro i Finland. Det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 och 2 mom. kallas i denna lag filialens grundkapital. *När bolaget har varit verksamt i Finland i tre år kan Försäkringsinspektionen på ansökan, med beaktande av verksamhetens omfattning och art, godkänna ett grundkapital som är mindre än det som anges i 1 och 2 mom., men som dock ska vara minst hälften av det belopp som anges i detta lagrum. Försäkringsinspektionen kan återkalla eller ändra sitt godkännande.* *De eurobelopp som anges i 1 och 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras så att de motsvarar utvecklingen av den allmänna prisnivån.*	Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland här ha tillgångar som uppgår till minst 1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och försäkringsverksamhet i skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt 2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan försäkringsverksamhet *än sådan som avses i 1 punkten*. Ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet ska här ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro. *Tredjelands captivebolag för återförsäkring ska dock ha tillgångar i Finland som uppgår till minst 1 000 000 euro.* *I denna lag avses med* ***filialens startkapital det*** *minimibeloppet av tillgångar som avses i 1 och 2 mom.*
29 §	29 §
Säkerhet	*Säkerhet*
Av grundkapitalet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska på de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer minst hälften deponeras som säkerhet på en av in-	Av *startkapitalet* för en filial till försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska på villkor som *Finansinspektionen* bestämmer minst hälften *sättas in som säkerhet på en finländsk*

Gällande lydelse

spektionen godkänd finsk depositionsbank eller på ett av inspektionen godkänt sidokontor för ett utländskt kreditinstitut som har etablerats i Finland.

Medan verksamheten pågår ska värdet av säkerheten alltid vara minst lika stort som verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom.

Säkerheten ska bestå av sådana värdepapper eller förbindelser som duger som täckning för ansvarsskulden och som stämmer överens med de närmare föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar. Ett försäkringsbolag från tredjeland kan enligt vad inspektionen bestämmer byta värdepapper eller förbindelser eller få sådana tillbaka. Bolaget ska se till att säkerhetens värde inte underskrider det minimibelopp som föreskrivs i 1 och 2 mom.

De tillgångar som utgör säkerhet får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänför sig till bolagets direkta försäkringsverksamhet i Finland.

30 §

Filialens verksamhetskapital

Med filialens verksamhetskapital avses det belopp varmed tillgångarna ska anses överskrida filialens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. För filialens verksamhetskapital gäller i övrigt vad som i försäkringsbolagslagen föreskrivs om försäkringsbolags verksamhetskapital.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsverksamhet som ett skadeförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 19 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen.

Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den direkta försäkringsverksamhet som ett livförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 12 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 20 § i för-

Föreslagen lydelse

depositionsbank eller på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland.

Medan verksamheten pågår ska värdet av säkerheten alltid uppgå till minst *en fjärdedel av minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen.*

— — — — — — — — — — — — — — —

30 §

Ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 2 och 3 mom.

I en filials bokföring och bokslut består ansvarsskulden av premieansvar och ersättningsansvar, i enlighet med 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen.

Vid solvensberäkningen för en filial ska de försäkringstekniska avsättningarna beräknas i enlighet med 10 kap. i försäkringsbolagslagen.

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
säkringsbolagslagen. Minimigarantibeloppet är dock hälften av vad som krävs i 11 kap. 20 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen. Verksamhetskapitalets minimibelopp, som fastställs på grundval av den återförsäkringsverksamhet som ett återförsäkringsbolag från tredjeland bedriver i Finland, beräknas enligt 11 kap. 18 § i försäkringsbolagslagen och garantibeloppet enligt 11 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen.	
30 a §	
Överlämnandet av beräkning som avser verksamhetskapitalet till Försäkringsinspektionen	
Vid en tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer skall ett försäkringsbolag från tredje land till inspektionen överlämna en uträkning över att kraven som gäller verksamhetskapitalet har uppfyllts. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur denna uträkning skall göras.	(upphävs)
31 §	31 §
Ordnande av filialens solvens	***Solvenskrav för filialer till försäkringsbolag från tredjeland***
Verksamhetskapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland samt filialens återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på filialens solvens ska ordnas på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna med beaktande av de sannolika växlingarna i intäkter och kostnader samt andra kalkylerbara osäkerhetsfaktorer. På ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas bestämmelserna om utjämningsbelopp i 9 kap. i försäkringsbolagslagen och om proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning i 12 kap. i försäkringsbolagslagen.	*En filials kapitalbasmedel beräknas utifrån filialens tillgångar och skulder i enlighet med 12 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. För beräkning av kapitalbasmedlen ska filialens tillgångar och skulder värderas enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen. På filialens kapitalbasmedel tillämpas i övrigt vad som i 12 kap. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om kapitalbasmedel.* *Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav för försäkringsverksamhet som bedrivs av försäkringsbolag från tredjeland i Finland ska beräknas i enlighet med 11 kap. i försäkringsbolagslagen.* *Kapitalbasmedlen för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska fortlöpande kvalitativt och kvantitativt uppfylla kapitalkraven enligt 2 mom.* *De kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Fin-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

land och överskjutande del i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det medräkningsbara primärkapitalet enligt 12 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska för att uppfylla minimikapitalkravet uppgå till minst hälften av det som föreskrivs i 11 kap. 4 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen. I primärkapitalet ska inräknas säkerhet enligt 29 § i denna lag.

32 §

Tillstånd att avvika från kapitalkraven

Om ett försäkringsbolag från tredjeland har koncession att bedriva försäkringsverksamhet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kan Försäkringsinspektionen på bolagets ansökan bevilja bolaget rätt att avvika från de krav som föreskrivs i 28—31 §, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet svarar för solvenskontrollen av hela den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

32 §

Ansökan om avvikelse från solvensbestämmelserna

Ett försäkringsbolag från tredjeland som har ansökt om eller beviljats koncession i någon annan stat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utöver Finland kan ansöka om Finansinspektionens samtycke till att

1) det solvenskapitalkrav som avses i 31 § ska beräknas på grundval av hela den affärsverksamhet som försäkringsbolagets filialer bedriver inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras endast i en av de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver försäkringsverksamhet, och

3) det primärkapital som motsvarar minimikapitalkravet får placeras i vilken som helst av de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver verksamhet.

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska göra ansökan till Finansinspektionen och dessutom till de behöriga tillsynsmyndigheterna i de stater inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget har ansökt om eller beviljats koncession. I ansökan ska den myndighet anges som i fortsättningen ska utöva tillsyn över solvensen för den totala försäkringsverksamhet som utövas av de filialer som försäkringsbolaget har etablerat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och försäkringsbolagets val av myndighet ska motiveras. Den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras i den

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	medlemsstat där den myndighet som utövar tillsyn över solvensen har är beläget.
	32 a §
	Finansinspektionens samtycke till avvikelse från solvensbestämmelserna
	Finansinspektionen kan ge sitt samtycke till förfarande enligt 32 § 1 mom. endast om förfarandet godkänns av alla de behöriga tillsynsmyndigheter som ansökan ska riktas till. Om Finansinspektionen på grundval av ansökan kommer att utöva tillsyn över solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av filialer till försäkringsbolaget från tredjeland, ska den informera de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna om saken. *Finansinspektionen kan återkalla sitt samtycke. Finansinspektionen ska då be behöriga tillsynsmyndigheter i de övriga EES-staterna handla på samma sätt. Finansinspektionen ska återkalla sitt samtycke på begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.*
33 §	
Ansvarsskuld	
Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden. Ansvarsskulden består av premieansvaret och ersättningsansvaret enligt 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen.	(upphävs)
34 §	
Täckning av ansvarsskuld	
Ansvarsskulden ska täckas så som bestäms i 10 kap. 1—25 § i försäkringsbolagslagen. De tillgångar som hör till täckningen för ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska dock finnas i Finland. För täckning av ansvarsskulden får inte användas den säkerhet som avses i 29 § i denna lag. De tillgångar som hör till täckningen för ett	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
försäkringsbolag som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska förvaras så som Försäkringsinspektionen bestämmer.	
35 §	35 §
Beräkningsgrunder	*Beräkningsgrunder*
På ett försäkringsbolag från tredje land tillämpas vad lagen om försäkringsbolag stadgar om beräkningsgrunder.	*Vad som i försäkringsbolagslagen föreskrivs om beräkningsgrunder gäller också filialer till ett försäkringsbolag från tredjeland.*
36 §	36 §
Fondförsäkring	*Placering av tillgångar*
Vad lagen om försäkringsbolag stadgar om fondförsäkring gäller i tillämpliga delar även den verksamhet som avses i livförsäkringsklass 3 och som ett utländskt försäkringsbolag bedriver i Finland.	*Vad som i 6 kap. 20 a—20 c § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om placering av tillgångar gäller också verksamhet som utländska försäkringsbolags filialer bedriver i Finland.*
	7 kap.
	Tillsyn
39 §	39 §
Utredningar som ska tillställas Försäkringsinspektionen	*Uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen*
En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska före revisionens början inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid lämna inspektionen de upplysningar om sin ekonomiska ställning som inspektionen bestämmer. Om det är fråga om ett livförsäkringsbolag, ska filialen dessutom före revisionens början lämna Försäkringsinspektionen en redogörelse för beräknandet av ansvarsskulden samt inom en av inspektionen bestämd tid en undersökning av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och undersökningen ska göras i enlighet med inspektionens föreskrifter.	En filial till ett försäkringsbolag från ett tredjeland ska *för tillsynen till Finansinspektionen ge in nödvändiga uppgifter om filialens finansiella ställning och om andra sådana delområden som avses i 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Av de tillställda uppgifterna ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förenade med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolag från tredjeländer ska ha ändamålsenliga system samt skriftliga verkasamhetsprinciper och förfarandena som dess styrelse har godkänt och som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de*

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.
	En filial till ett livförsäkringsbolag ska dessutom till Finansinspektionen ge in en redogörelse för beräkningen av ansvarsskulden enligt 30 § 2 mom. samt en analys av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och analysen ska göras i enlighet med Finansinspektionens föreskrifter.
Ett försäkringsbolag från tredjeland ska årligen tillställa Försäkringsinspektionen en redogörelse för filialens verksamhet, gjord enligt inspektionens föreskrifter. Till redogörelsen ska fogas ett intyg över att de tillgångar som motsvarar grundkapitalet, den ställda säkerheten och täckningen av ansvarsskulden motsvarar kraven i 28, 29 och 34 §. Generalagenten ska inom den tid som inspektionen bestämmer tillställa inspektionen de handlingar som avses här.	*Ett* försäkringsbolag från ett tredjeland *ska årligen till Finansinspektionen ge in en redogörelse för filialens verksamhet.* Till redogörelsen ska fogas ett intyg över *att tillgångar som motsvarar filialens startkapital samt den deponerade säkerheten motsvarar kraven i 28 och 29 §. Försäkringsbolag från tredjeland ska visa att filialen uppfyller kravet på försäkringstekniska avsättningar enligt 30 § 3 mom., solvenskravet enligt 31 § och kravet på placering av tillgångar enligt 36 §. Redogörelsen ska göras upp på det sätt som Finansinspektionen bestämmer och ges in inom den tid som Finansinspektionen bestämmer.*
40 §	40 §
Filialens bokslut och verksamhetsberättelse	*Filialens bokslut och verksamhetsberättelse*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10 och 11, 13—19 och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i nämnda lagrum bestäms om aktier och aktiekapital gäller i tillämpliga delar garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det grundkapital som bildas av dem.	Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10 och 11, 13—19 och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i de nämnda lagrummen föreskrivs om aktier och aktiekapital gäller också garantiandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det startkapital som bildas av dem.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
46 §	46 §
Saneringsplan och finansieringsplan	*Plan för återställande av en sund finansiell ställning, kortfristig finansieringsplan* ***och höjning av kapitalkravet***
Om verksamhetskapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Fin-	Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland *inte uppfyll-*

Gällande lydelse

land understiger verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom., ska bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för filialen.

Om verksamhetskapitalet för en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland underskrider garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom., ska bolaget utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan avseende kortfristig finansiering för filialen.

Om Försäkringsinspektionen annars anser att försäkringstagarnas intressen eller de försäkrade förmånerna är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland, kan inspektionen kräva att filialen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för filialen.

Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland för att säkerställa att filialen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.

Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen nedskrivs i den uträkning som avses i 30 a § i denna lag, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.

Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten i försäkringsbolagslagen till filialens verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

Föreslagen lydelse

ler minimikapitalkravet enligt 31 §, ska bolaget i enlighet med 25 kap. 6 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en kortfristig finansieringsplan. Dessutom tillämpas bestämmelserna i 8 § i det kapitlet på upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.

Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland *inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 § ska bolaget i enlighet med 25 kap. 5 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en plan för återställande av en sund finansiell ställning.*

Om *Finansinspektionen* annars anser att de försäkrade förmånerna är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från ett tredjeland har etablerat i Finland, kan *Finansinspektionen* kräva att filialen för godkännande ger in den planen för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan i enlighet med 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen fastställa en höjning av kapitalkravet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
47 §	47 §
Förbud att överlåta och pantsätta egendom	*Förbud att överlåta och pantsätta egendom*
I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om	I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan *Finansinspektionen* förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om
1) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt 34 § i fråga om täckning av ansvarsskulden,	1) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt *30 §* i fråga om *ansvarsskuld eller försäkringstekniska avsättningar*,
2) verksamhetskapitalet för den filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland understiger garantibeloppet enligt 30 § 2 eller 3 mom.,	2) försäkringsbolagets filial i Finland *inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §,*
3) verksamhetskapitalet för den filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har i Finland understiger verksamhetskapitalets minimibelopp enligt 30 § 2 eller 3 mom. och Försäkringsinspektionen har anledning att anta att filialens ekonomiska ställning ytterligare kommer att försämras eller om inspektionen anser att filialen håller på att råka i en sådan situation, samt om	3) försäkringsbolagets filial i Finland *inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 § och Finansinspektionen* har anledning att anta att filialens finansiella ställning ytterligare kommer att försvagas eller om Finansinspektionen anser att filialen håller på att komma i en sådan situation, samt om
4) försäkringsbolaget inte har iakttagit inspektionens uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsvarar filialens grundkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.	4) försäkringsbolaget inte har iakttagit *Finansinspektionens* uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsvarar filialens *startkapital* eller den säkerhet som bolaget har ställt.
På de villkor som anges i 1 mom. kan Försäkringsinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. På beslut om förbud tillämpas vad som i denna lag bestäms om förbud att överlåta och pantsätta egendom.	På de villkor som anges i 1 mom. kan *Finansinspektionen* också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. *Vad som i denna lag föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom, tillämpas också på förbudsbeslutet.*
Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland får gälla i högst tre månader. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl förlänga förbudet med högst tre månader.	Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från ett tredjeland får gälla i högst tre månader. *Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta om förlängning av förbudet med högst tre månader.*
Av Försäkringsinspektionens beslut enligt 1 mom. ska framgå vilken dag beslutet meddelats, den egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt inverkan av överklagande på beslutets verkställbarhet.	Av *Finansinspektionens* beslut enligt 1 mom. ska framgå beslutsdatum, vilken egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt vilken inverkan ett överklagande har på beslutets verkställbarhet.
Finansinspektionen ska tillsätta ett i 29 § i lagen om Finansinspektionen avsett ombud	Finansinspektionen ska tillsätta ett i 29 § i lagen om Finansinspektionen avsett ombud

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
vid filialen för ett försäkringsbolag från tredjeland. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har utöver de befogenheter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.	vid filialen för ett försäkringsbolag från tredjeland. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har utöver de befogenheter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.
På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas dessutom vad som i 25 kap. 12—21 § och 24 kap. i försäkringsbolagslagen bestäms om förbud för ett finskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.	På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas dessutom vad som i *24 kap. och 25 kap. 12—21 §* i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förbud för ett finländskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.
	7 a kap.
	Särskilda bestämmelser om verksamheten för en i Finland belägen filial till ett försäkringsbolag från Schweiziska edsförbundet
47 b §	47 b §
Tillämplig lagstiftning	*Tillämplig lagstiftning*
På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland tillämpas bestämmelserna i denna lag om försäkringsbolag från tredjeland med de undantag som nämns i 2 och 3 mom. I fråga om schweiziska skadeförsäkringsbolags grundkapital, verksamhetskapital och garantibelopp iakttas schweizisk lag. På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten, 28—32 §, 45 § 5 punkten, 46 §, 47 § 2—5 mom. eller 51 § i denna lag.	På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland ska, med de undantag som nämns i 2 och 3 mom., tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om försäkringsbolag från tredjeland. På schweiziska skadeförsäkringsbolags *startkapital och solvenskrav* ska schweizisk lag *tillämpas*. På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3 och *6—8 punkten, 28 och 29 §, 31, 32, 32 a §, 45 och* 46 §, 47 § 2—5 mom. eller 51 § i denna lag.
47 g §	47 g §
Överlåtelse av försäkringsbeståndet	*Överlåtelse av försäkringsbeståndet*
Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland ska Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts, hos den schweiziska myndighet som ut-	Om det övertagande bolaget vid en sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har filial i Finland ska *Finansinspektionen*, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts,

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

övar tillsyn över försäkringsverksamheten inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget har ett tillräckligt verksamhetskapital med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Om det övertagande bolaget i ett sådant fall som avses i 66 § är ett finskt skadeförsäkringsbolag, ska Försäkringsinspektionen på begäran ge den schweiziska myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. Försäkringsinspektionen ska då innan samtycke ges inhämta sådan bekräftelse som avses i 1 mom. Vid sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i detta moment ska i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms i 21 kap. 1—5, 8–12 och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte Försäkringsinspektionen medger dispens från detta. Bestämmelserna i 21 kap. 8—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

hos den schweiziska myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Om det övertagande bolaget vid en överlåtelse enligt 1 mom. är ett finländskt skadeförsäkringsbolag, ska *Finansinspektionen* på begäran ge den schweiziska *försäkringstillsynsmyndigheten* bekräftelse på att det övertagande bolaget *är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas*.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag med filial i Finland kan med *Finansinspektionens* samtycke helt eller delvis överta ett finländskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. *Finansinspektionen* ska då innan den ger sitt samtycke inhämta bekräftelse enligt 1 mom. På sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i detta moment tillämpas i övrigt 21 kap. 1—5, 8—12 och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte *Finansinspektionen* medger dispens från detta. Bestämmelserna i 8—10 § *i det kapitlet* tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

10 kap.

Överlåtelse av försäkringsbestånd

65 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag. Den myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten beslutar om samtycke till överlåtelse av beståndet.

Försäkringsinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke

65 §

Överlåtelse av ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag, *om myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ger sitt samtycke till detta.*

Finansinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till

Gällande lydelse

till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland, om den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland eller, i de fall där den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person, om den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänför sig är beläget i Finland.

Om det övertagande a Försäkringsinspektionen dessutom ge den bolaget är ett finskt försäkringsbolag, sk myndighet som i det överlåtande bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen ska besluta om givande av samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader från det att begäran inkom från den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. I annat fall anses inspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolagets verksamhetskapital är tillräckligt.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i ett försäkringsbolag från tredjeland

Ett försäkringsbolag från tredjeland kan med samtycke av Försäkringsinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt de försäkringsavtal som ingåtts av dess filial i Finland till ett finskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller till ett försäkringsbolag från tredjeland som har en filial i Finland.

Försäkringsinspektionen ska innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där den av skadeförsäkringsavtalet täckta risken finns enligt 3 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen eller där den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor eller, om den som har tecknat en

Föreslagen lydelse

överlåtelse av försäkringsbeståndet, *om*

1) den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland,

2) den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i Finland, eller

3) den som har tecknat livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänför sig är beläget i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finländskt försäkringsbolag, ska *Finansinspektionen* dessutom ge den myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* i det överlåtande bolagets hemstat ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget *uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen*.

Finansinspektionen ska besluta om samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader efter att begäran inkom från den myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat. I annat fall anses *Finansinspektionen* ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i försäkringsbolag från tredjeländer

Ett försäkringsbolag från ett tredjeland kan med samtycke av *Finansinspektionen* överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts av dess filial i Finland till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller tredjelands försäkringsbolag som har en filial i Finland.

Finansinspektionen ska innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet *om*

1) den risk som skadeförsäkringsavtalet täcker finns i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt 3 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
livförsäkring är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till.	*2) den som har tecknat livförsäkring varaktigt bor i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller* *3) den som har tecknat livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.*
Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, ska Försäkringsinspektionen innan samtycke ges, hos den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas har ett tillräckligt verksamhetskapital.	Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag, ska *Finansinspektionen* innan den ger sitt samtycke, hos den myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* i bolagets hemstat inhämta bekräftelse på att det *övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas uppfyller de kapitalkrav som ställs i Solvens II -direktivet.*
Om det övertagande bolaget är ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som har en filial i Finland och solvensövervakningen av den direkta försäkringsverksamhet som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av en försäkringsinspektionsmyndighet i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, ska Försäkringsinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas har ett tillräckligt verksamhetskapital.	Om det övertagande bolaget är ett annat försäkringsbolag från ett tredjeland som har filial i Finland och solvensövervakningen av den direkta försäkringsverksamhet som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av den myndighet som *svarar för försäkringstillsynen* i en annan EES-stat än Finland, ska *Finansinspektionen* hos denna myndighet inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas *är tillräckligt solvent*.
67 §	67 §
Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse	*Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse*
Om Försäkringsinspektionen inte inom tre månader från det begäran har anlänt till mottagaren har fått svar från de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och av vilka Försäkringsinspektionen med stöd av 66 § har begärt bekräftelse eller samtycke, anses dessa ha bekräftat att det övertagande bolagets verksamhetskapital är tillräckligt eller på motsvarande sätt ha gett sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överlåts.	Om *Finansinspektionen* inte inom tre månader efter att begäran anlänt till mottagaren har fått svar från de EES-staters myndigheter som *svarar för försäkringstillsynen* och av vilka *Finansinspektionen* med stöd av 66 § har begärt bekräftelse eller samtycke, anses dessa ha bekräftat *att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent eller på motsvarande sätt ha gett sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	11 kap.
	Särskilda stadganden
79 §	79 §
Sekretess	*Sekretess*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen	Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda finans- och försäkringskonglomerat som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring samt konglomeratets riskhantering; dock inte känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.	10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget, *samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen* som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) som det utländska försäkringsbolaget för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, *grupptillsyn samt konglomeratets riskhantering; vad som ovan i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

En ansökan om koncession som gjorts av ett försäkringsbolag från tredjeland och som var anhängig när denna lag trädde i kraft ska inom ett år från lagens ikraftträdande kompletteras så att den stämmer överens med kraven i denna lag.

4.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 4 § 4 mom., 2 kap. 5 § 2 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2, 3 och 4 § samt 6 § 1 mom., 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten, 12 a kap. och 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 §,

av dem 1 kap. 4 § 4 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2 och 3 § samt 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 1231/2009, 2 kap. 5 § 2 mom. och 10 a kap. 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 417/2004, 10 a kap. 4 § sådan den lyder i lag 340/2000, 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 § sådana de lyder i lag 333/2004,

ändras 1 kap. 1 och 3 §, 2 kap. 4 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a och 3 §, 10 kap. 3 § och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 §, 11 kap. 2 och 3 § och 6 § 2 mom., 12 kap. 6 b § och 13 kap. 20 §,

av dem 1 kap. 1 och 3 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a §, 10 kap. 3 § och 3 b — 3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 § samt 11 kap. 2 § i lag 1231/2009, 2 kap. 4 § i lag 340/2000, 9 kap. 3 § i lag 470/2007, 11 kap. 3 § delvis ändrad i lagarna 340/2000 och 417/2004, 11 kap. 6 § 2 mom. i lag 417/2004 samt 13 kap. 20 § i lag 333/2004, samt

fogas till 10 a kap. nya 1 a—1 d § och till 12 kap. en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom lag 1231/2009, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna stadganden	**Allmänna stadganden**
1 §	1 §
Denna lag tillämpas på försäkringsföreningar registrerade enligt finsk lag.	Denna lag tillämpas på ömsesidiga försäkringsföretag (***försäkringsförening***) *som är registrerade enligt finsk lag och som bedriver försäkringsverksamhet inom Finlands territorium.*
En försäkringsförening är en på delägarnas ömsesidiga ansvar baserad försäkringsanstalt vars verksamhetsområde omfattar högst 40 kommuner inom ett enhetligt område eller som enbart bedriver försäkring av fiskerimateriel.	*En försäkringsförenings sammanlagda årliga premieinkomst får inte överstiga 5 000 000 euro. Försäkringsföreningens, eller om den hör till en försäkringsgrupp, gruppens sammanlagda ansvarsskuld får inte överstiga 25 000 000 euro, och mottagna återförsäkringspremier får inte överstiga 10 procent av föreningens sammanlagda premieinkomst eller ansvarsskuld. Om något av de angivna belopp överskrids tre år i rad ska föreningsstämman fatta ett beslut om ombildning av försäkringsföreningen till ett ömsesidigt försäkringsbolag med iakttagande av vad som föreskrivs i 8 kap. Föreningen ska utan*
Om en stor försäkringsförening ämnar bedriva försäkringsrörelse på ett område som är större än det i 2 mom. föreskrivna verksamhetsområdet eller utanför Finland, ska föreningsstämman besluta att föreningen ska ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag så som det föreskrivs i 8 kap.	
Stora försäkringsföreningar enligt denna lag är föreningar vilkas årliga premieinkomst överstiger 5 000 000 euro eller vilka bedriver ansvarsförsäkring i annan form än som an-	

Gällande lydelse

knuten försäkring eller av vilkas premieinkomst minst hälften kommer från andra än föreningens medlemmar. Övriga försäkringsföreningar är små försäkringsföreningar enligt denna lag. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om när en stor försäkringsförening blir en liten försäkringsförening eller vice versa. Dessutom kan Finansinspektionen meddela närmare föreskrifter om när en förening i andra situationer än vid fusion eller överlåtelse av försäkringsbeståndet senast ska uppfylla kraven på en stor förening efter det att den har ändrats från en liten till en stor försäkringsförening.

På försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel tillämpas dessutom vad som föreskrivs om dem i lagen om fiskeriförsäkringsföreningar (331/1958).

Det i euro angivna beloppet i 4 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

3 §

Delägarna i försäkringsföreningen är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings eget kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. *eller 10 a kap. 4 § eller om en stor försäkringsförenings verksamhetskapital är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 §* eller om tillgångarna i en förening som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringstagardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav förutsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. När detta moment tillämpas avses med försäkringstagardelägare den som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det kalenderår då tilläggsavgiften påfördes, om ingenting annat föreskrivs i stadgarna.

Föreslagen lydelse

dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskrids.

Bestämmelser om försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel finns dessutom i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012).

De belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

3 §

Delägarna i försäkringsföreningen är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings egna kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller om tillgångarna i en förening som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringstagardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav förutsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. *Detta moment tillämpas endast på en sådan delägare som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det kalenderår då tilläggsavgiften påfördes, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.*

Gällande lydelse

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger honom påförd tilläggsavgift, ska den utan dröjsmål indrivas i utsökningsväg. Kan tilläggsavgiften inte indrivas hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu är påkallad, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta får utsökas utan dom eller beslut i enlighet med lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

4 §

En försäkringsförening får inte bedriva annan rörelse än sådan försäkringsrörelse som anges i stadgarna och sådan verksamhet enligt 5 § som anknyter till försäkringsrörelsen (*anknytande verksamhet*).

Försäkringsföreningens försäkringsrörelse får bara omfatta verksamhet som ingår i skadeförsäkringsklasserna enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008), dock inte lagstadgad försäkring, till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 hörande försäkring eller försäkring för längre tid än tio år.

Försäkringsföreningens återförsäkringsrörelse får endast omfatta återförsäkring av direktförsäkring enligt de skadeförsäkringsklasser och klassgrupper som anges i dess stadgar, dock inte en annan försäkringsförenings annan återförsäkring än retrocession av dennas försäkringsrörelse.

En stor försäkringsförening får dock återförsäkra sådan i dess stadgar angiven direktförsäkring som har sitt ursprung i hemlandet och, om Finansinspektionen anser att föreningen har förutsättningar för det, också motsvarande utländsk direktförsäkring.

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

4 §

Fastställelse av försäkringsföreningens stadgar och ändringar av dem skall sökas hos Försäkringsinspektionen.

Försäkringsinspektionen får inte fastställa stadgarna eller ändringar i dem, om den till-

Föreslagen lydelse

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger en påförd tilläggsavgift, ska avgiften utan dröjsmål indrivas i utsökningsväg. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu är nödvändig, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökbar. Bestämmelser om indrivning av avgiften finns i lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

(upphävs)

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

4 §

Fastställelse av försäkringsföreningens stadgar och ändringar av dem ska sökas hos *Finansinspektionen*.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna eller ändringar i dem, om den tilltänkta

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
tänkta försäkringsrörelsen är sådan att den medför förpliktelser som med beaktande av föreningens verksamhetsbetingelser står i uppenbar disproportion till dess ansvarsförmåga.	*försäkringsverksamheten* är sådan att den medför förpliktelser som med beaktande av föreningens verksamhetsförutsättningar står i uppenbar disproportion till dess ansvarsförmåga. *Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna om den bedömningen kan göras vid tidpunkten för ansökan om fastställelse av stadgarna att försäkringsföreningens verksamhet överskrider något av de maximibelopp som anges i 1 kap. 1 § 2 mom. under de följande fem åren.*
5 §	
— — — — — — — — — — — — — — — — — — Om föreningens verksamhet omfattar personförsäkring eller dess verksamhetsområde omfattar flera än 25 kommuner, skall grundkapitalet uppgå till minst 84 000 euro. — — — — — — — — — — — — — — — — — —	(upphävs)
8 kap.	8 kap.
Ändring av sammanslutningsform	**Ändring av sammanslutningsform**
2 §	2 §
Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer. Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna. Finansinspektionen har rätt att förena fast-	Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer. Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. *6 §* i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna. Finansinspektionen har rätt att förena fast-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ställelsen av bolagsordningen med de villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

ställelsen av bolagsordningen med sådana villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

9 kap.

Revision och särskild granskning

9 kap.

Revision och särskild granskning

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

Revisorn ska minst en gång per år och på begäran av Finansinspektionen också vid andra tidpunkter granska om den täckningsförteckning som avses i 10 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och de tillgångsposter som antecknats i den uppfyller de lagstadgade kraven.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 och 2 mom. ska avges till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sammanslutningar som hör till samma koncern eller *försäkringsgrupp*.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

3 §

I en stor försäkringsförening skall minst en revisor vara en sådan CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

På revision av en stor försäkringsförening och försäkringsholdingsammanslutning tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision och revisorer i sammanslutningar som är föremål för offent-

3 §

I en försäkringsförening ska revisorn och revisorssuppleanten vara *en revisor som avses i revisionslagen*.

Gällande lydelse

lig handel.

I en liten försäkringsförening skall revisorn och revisorssuppleanten vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning eller en i 2 § 3 punkten i nämnda lag avsedd GRM-revisor eller GRM-sammanslutning.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §

På försäkringsföreningens ansvarsskuld tillämpas 9 kap. 1—3, 6 och 9–11 § och 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen.

Med försäkringsföreningens utjämningsbelopp avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderika år. *Utjämningsbeloppet har en undre och en övre gräns.*

Med utjämningsbeloppets undre gräns avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 12 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som räknas upp i 10 a kap. 7 §. Den undre gränsen kan dock inte vara negativ. Med utjämningsbeloppets övre gräns avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet och utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur försäkringsföreningens utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet ska bestämmas.

Föreslagen lydelse

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §

Bestämmelserna om försäkringsbolags ansvarsskuld i 9 kap. 1—3, 6 och 9—11 § samt 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas också på försäkringsföreningars ansvarsskuld.

Med *försäkringsföreningens utjämningsbelopp* avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderika år.

Med utjämningsbeloppets undre gräns avses skillnaden mellan *minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 8 §* och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som *nämns* i 10 a kap. 7 §. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. *Med utjämningsbeloppets övre gräns* avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet samt utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur försäkringsföreningens utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet görs upp.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 b §	3 b §
På försäkringsföreningens skyldighet att täcka ansvarsskuld tillämpas det som föreskrivs om skadeförsäkringsbolags skyldighet att täcka ansvarsskuld i 10 kap. 1, 2, 4—18 §, 19 § 1, 2, 5 och 6 mom. samt 20 och 21 § i försäkringsbolagslagen, om inte något annat föreskrivs särskilt i denna lag.	*Täckningen för försäkringsföreningens ansvarsskuld ska bestå av finansiella instrument eller inteckningsbar fast egendom eller av inteckningsbara rättigheter som är införda i ett offentligt register. Den fasta egendom som utgör täckning för ansvarsskulden ska vara belägen inom territoriet för en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Högst 30 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp, dock högst 2 000 000 euro, får vara placerade i ett och samma objekt.*
Små försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 3 mom. i denna lag får, utan hinder av de högsta beloppen enligt 10 kap. 17 § 1—3 mom. i försäkringsbolagslagen, placera ett belopp motsvarande högst 30 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden i skuldförbindelser i kreditinstitut eller försäkringsbolag med koncession inom EES.	
3 c §	3 c §
Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det föreskrivas	*Tillgångar som utgör täckning för försäkringsföreningens ansvarsskuld ska värderas till det värde till vilket de tagits upp i föreningens balansräkning.*
1) att vissa tillgångar som godkänns i täckningen ska värderas med avvikelse från deras verkliga värde, om det är nödvändigt på grund av stora variationer i det verkliga värdet till följd av tillgångsslagets natur eller av någon annan orsak, och	
2) beträffande de tillgångar som avses i 10 kap. 11 § 2 mom. 9 punkten i försäkringsbolagslagen, om de tillgångar som ska godkännas som täckning för ansvarsskulden, då det är nödvändigt på grund av särskild riskbenägenhet hos dessa tillgångar.	
3 d §	3 d §
Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om	*Finansinspektionen kan på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att vissa tillgångar som godkänns som täckning värderas avvikande från 3 c §, om detta inte äventyrar de försäkrade förmånerna.*
1) formen på och förvaringen av täckningsförteckningen, teckningen av tillgångsposter i förteckningen och tidpunkterna för upprättandet av förteckningen och för teckning av tillgångsposterna i förteckningen,	*Finansinspektionen kan av välgrundad anledning i enskilda fall begränsa eller förbjuda att en viss placering som avses i 3 b § räknas med i täckningen av ansvarsskulden, om den anser att placeringen äventyrar de försäkrade förmånerna.*
2) jämställande av en annan sammanslutning med ett kreditinstitut eller försäkringsbolag, om solvensförhållandet i denna sammanslutning kan anses motsvara förhållandet i ett kreditinstitut eller ett försäkringsbolag, och	
3) användningen av derivatavtal som täckning för ansvarsskulden.	Finansinspektionen kan i enskilda fall på

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Finansinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år 1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §, 4) som täckning för ansvarsskulden godkänna enstaka tillgångsposter som inte hör till de tillgångsslag som räknas upp i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen, men som har samma risker, och 5) höja maximibeloppen enligt 10 kap. 14 § i försäkringsbolagslagen i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet till högst 8 procent och i fråga om en enda skuldförbindelse utan säkerhet eller i fråga om skuldförbindelser utan säkerhet som ingåtts av en och samma gäldenär till högst 2 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.	ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år 1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindelser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, 3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, *om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen, på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §.*
4 § En försäkringsförenings styrelse ska göra upp en plan för placeringen av föreningens tillgångar (placeringsplan). Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.	(upphävs)
10 a kap.	10 a kap.
Verksamhetskapital	**Verksamhetskapital**
1 §	1 §

Gällande lydelse

Med en försäkringsförenings verksamhetskapital avses det belopp med vilket föreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, med iakttagande av vad som i 11 kap. 2—5 § i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeförsäkringsbolags verksamhetskapital.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från verksamhetskapitalet i enlighet med 11 kap. 2–5 § i försäkringsbolagslagen.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskapitalet som anges i detta kapitel.

Av en stor försäkringsförenings verksamhetskapital ska ett belopp som motsvarar det garantibelopp som anges i 3 § bestå av de poster som avses i 11 kap. 2 § 1 och 3—7 punkten i försäkringsbolagslagen, med avdrag för de poster som avses i 11 kap. 5 § i den lagen.

Föreslagen lydelse

En försäkringsförenings *verksamhetskapital är det belopp* varmed föreningens tillgångar ska anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara åtaganden, *så som föreskrivs i 1 a—1 d §*.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskapitalet som anges i detta kapitel.

1 a §

Till en försäkringsförenings verksamhetskapital hänförs

1) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke förutsatt att 25 procent av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda beloppet av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, på de villkor som föreskrivs i 1 b § och med de begräns-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ningar som föreskrivs i 1 c §, det till fullo betalda kapitalet av ett kapitallån med minst fem års uppsägningstid som föreningen tagit för minst fem år,

8) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c § den tilläggsavgift enligt 1 kap. 3 § som en verksam försäkringsförening kan bestämma för räkenskapsperioden i fråga; av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de avgifter som tagits ut, samt

9) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke andra poster som är jämförbara med de som nämns ovan.

1 b §

För att ett sådant kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten ska kunna hänföras till verksamhetskapitalet ska det uppfylla villkoren i 1 kap. 5 c §. Dessutom är det en förutsättning att

1) lånekapitalet, förutom när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, får återbetalas så att föreningen efter att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) låneavtalet inte innehåller bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, samt

3) låneavtalet kan ändras endast på försäkringsföreningens ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

1 c §

Av ett sådant obetalt belopp som avses i 1 a § 2 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten får till verksamhetskapitalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 1 a § 8 punkten får till verksamhetskapitalet hänfö-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av sådana tidsbestämda kapitallån som avses i 2 mom. får till verksamhetskapitalet sammanlagt hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapitalet eller av verksamhetskapitalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

1 d §

Från verksamhetskapitalet ska följande poster dras av

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den del av föreningens fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som föreningens kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret, om diskontering används vid beräkning av föreningens ersättningsansvar,

7) med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

8) panter och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsföreningen, samt

10) det verkliga värdet av aktier och andelar som föreningen äger i kreditinstitut och finansinstitut, i andra försäkringsföreningar och i försäkringsbolag, till den del som värdet överstiger tio procent av det bundna ka-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	pitalet i respektive företaget.
2 §	
På stora försäkringsföreningar tillämpas vad som i 11 kap. 7—11 och 27 § i försäkringsbolagslagen bestäms om skadeförsäkringsbolag.	(upphävs)
En stor försäkringsförenings verksamhetskapital ska alltid uppgå till minst det minimigarantibelopp som anges i 3 § 2 mom.	
2 a §	2 a §
En liten försäkringsförenings verksamhetskapital ska uppgå till minst 97 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.	En försäkringsförenings verksamhetskapital ska uppgå till minst *104 000* euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.
En liten försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp.	En försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskapitalets minimibelopp.
3 §	
En stor försäkringsförenings garantibelopp utgörs av en tredjedel av det i 2 § föreskrivna minimibeloppet av verksamhetskapitalet.	(upphävs)
Minimigarantibeloppet är	
1) 2 625 000 euro, om någon av de försäkrade riskerna hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 eller den mottagna återförsäkringens andel av föreningens totala premieinkomst eller totala ansvarsskuld överstiger tio procent,	
2) 1 725 000 euro i övriga fall.	
4 §	
En stor försäkringsförenings eget kapital skall utgöra minst hälften av försäkringsföreningens garantibelopp enligt 3 §. Vid tillämpningen av denna paragraf skall kapitallån som upptagits av försäkringsföreningen jämställas med eget kapital.	(upphävs)
5 §	5 §
En försäkringsförenings verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ord-	*Placeringen av en försäkringsförenings tillgångar samt dess verksamhetskapital, återförsäkring och övriga omständigheter*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
nas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.	*som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnaderna samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.*
6 §	
De i euro angivna beloppen i 3 § i detta kapitel kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet justeras enligt förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor (Eurostat). Det justerade beloppet kan avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.	(upphävs)
— — — — — — — — — — — — — —	
7 §	7 §
En försäkringsförenings solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.	En försäkringsförenings solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskapitalet.
Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigering av solvenskapitalet på följande sätt:	Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigering av solvenskapitalet på följande sätt
1) ett kapitallån som avses i 11 kap. 2 § 7 punkten i försäkringsbolagslagen läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 11 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,	1) ett kapitallån som avses i *1 a § 7 punkten* läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 1 c § inte kan hänföras till verksamhetskapitalet,
2) det i 1 kap. 3 § *i denna lag* avsedda belopp som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del beloppet i enlighet med 11 kap. 2 § 8 punkten och 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen har hänförts till verksamhetskapitalet, och	2) det belopp enligt 1 kap. 3 § som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del som beloppet i enlighet med *1 a § 8 punkten och 1 c § 3 mom. i detta kapitel* har hänförts till verksamhetskapitalet, och
3) aktierna och andelarna i kredit- eller finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital dras av från solvenskapitalet, till den del föreningens tillgångar motsvarar den definition av ägarintresse som avses i 12 a kap. och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskapital med stöd av 11 kap. 5 § 10 punkten i försäkringsbolagslagen.	3) aktierna och andelarna i kredit- och finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital dras av från solvenskapitalet, om det *mellan föreningens innehav finns ett sådant ägarintresse som avses i 12 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten* och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskapital med stöd av *1 d § 10 punkten i detta kapitel.*

Gällande lydelse

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst enligt fastställd balansräkning för den senaste räkenskapsperioden och bolagets övriga fria egna kapital, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de orealiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "Placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen har upptagits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas bestämmelserna i 5 kap. 2 §. I fråga om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse bestäms i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om en stor försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 10 a kap. 4 § eller en liten försäkringsförenings eget kapital understiger minimibelop-

Föreslagen lydelse

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av försäkringsföreningen tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från verksamhetskapitalet i enlighet med 1 a—1 d §.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst och bolagets övriga fria egna kapital enligt den fastställda balansräkningen för den senaste räkenskapsperioden, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke-utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de orealiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen har upptagits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas *5 kap. 2 §*. Bestämmelser om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse finns i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om *en försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 2 kap. 5 §*. Med eget kapital jämställs då inte av försäkringsföreningen upptaget kapi-

Gällande lydelse

pet enligt 2 kap. 5 § 3 mom. Med eget kapital jämställs dock härvid inte av försäkringsföreningen upptaget kapitallån. Vinstutdelning är också förbjuden, *om föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden eller* om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet, till att föreningen blir insolvent *eller till att täckningen av ansvarsskulden inte uppfyller de lagstadgauppfyller de lagstadgade kraven*.

3 §

En liten försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, skall årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

Till reservfonden skall överföras det belopp som vid garantiandelsteckning erhållits för garantiandelarna utöver det nominella beloppet samt det belopp som enligt stadgarna skall överföras till reservfonden. Föreningsstämman kan besluta att ett visst belopp av det fria egna kapital som balansräkningen utvisar skall överföras till reservfonden.

Reservfonden får genom beslut av föreningsstämman nedsättas endast för täckande av en förlust som den fastställda balansräkningen utvisar, om inte förlusten kan täckas med fritt eget kapital, eller för överföring av medel till grundfonden.

6 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreningsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. *eller 10 a kap. 4 §* angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

Föreslagen lydelse

tallån. Vinstutdelning är också förbjuden om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet *eller* till att föreningen blir insolvent.

3 §

En försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, ska årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

Till reservfonden ska överföras det belopp som vid garantiandelsteckning erhållits för garantiandelarna utöver det nominella beloppet samt det belopp som enligt stadgarna ska överföras till reservfonden. Föreningsstämman kan besluta att ett visst belopp av det fria egna kapital som balansräkningen utvisar ska överföras till reservfonden.

Reservfonden får genom beslut av föreningsstämman nedsättas endast för täckande av en förlust som den fastställda balansräkningen utvisar, om inte förlusten kan täckas med fritt eget kapital, *eller* för överföring av medel till grundfonden.

6 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreningsstämman kan dock genom ett beslut, som har biträtts av delägare med minst två tredjedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	12 kap.
	Tillsynen över försäkringsföreningarna
	3 §
	Om en försäkringsförening hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen ska på tillsynen över föreningen tillämpas det kapitlet.
6 b §	6 b §
En stor försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 10 a kap. 2 § och en liten försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet enligt 10 a kap. 2 a § skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för återställande av en sund finansiell ställning för föreningen.	En försäkringsförening vars verksamhetskapital underskrider minimibeloppet av verksamhetskapital enligt 10 a kap. 2 a § ska utan dröjsmål till *Finansinspektionen* för godkännande ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.
En stor försäkringsförening vars verksamhetskapital är mindre än garantibeloppet enligt 10 a kap. 3 §, eller en försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. *eller 10 a kap. 4 §* skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen för godkännande överlämna en plan för kortfristig finansiering.	En försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. ska utan dröjsmål till *Finansinspektionen* för godkännande ge in en kortfristig finansieringsplan.
Om Försäkringsinspektionen annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrades förmåner hotas, kan inspektionen kräva att försäkringsföreningen till inspektionen för godkännande överlämnar en plan för återställande av en sund finansiell ställning för föreningen.	Om *Finansinspektionen* annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrade förmåner hotas, kan *Finansinspektionen* kräva att försäkringsföreningen till *Finansinspektionen* för godkännande ger in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.
Som en del av den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 1 och 3 mom. kan Försäkringsinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av en försäkringsförenings verksamhetskapital för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.	Som en del av planen som avses i 1 och 3 mom. kan *Finansinspektionen* höja kravet i fråga om minimibeloppet av en försäkringsförenings verksamhetskapital för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskapitalet.
Försäkringsinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i 11 kap. 2 § lagen om försäkringsbolag nedskrivs i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b §, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har föränd-	*Finansinspektionen* kan kräva att värdet av de i verksamhetskapitalet ingående poster som avses i *10 a kap. 1 a §* skrivs ned i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b § *om* marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunk-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
rats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.	ten för granskningen och tidpunkten för uträkningen *eller det i övrigt är behövligt för att en korrekt bild ska fås av bolagets finansiella ställning.*
Försäkringsinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra de poster som avses i 11 kap. 2 § 6 och 8 punkten lagen om försäkringsbolag till föreningens verksamhetskapital.	*Finansinspektionen* kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra poster som avses i *10 a kap. 1 a § 6 och 8 punkten* till föreningens verksamhetskapital.
Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf skall innehålla.	*Finansinspektionen* meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.
6 c §	
I syfte att trygga de försäkrades intressen kan Finansinspektionen förbjuda en försäkringsförening att överlåta eller pantsätta egendom, om	(upphävs)
1) föreningen inte uppfyller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt 10 kap. 3 a §,	
2) föreningen inte uppfyller de i 6 b § 2 mom. föreskrivna kraven på föreningens verksamhetskapital och eget kapital,	
3) föreningen inte längre uppfyller de i 6 b § 1 mom. föreskrivna kraven på föreningens verksamhetskapital och Finansinspektionen har anledning att anta att föreningens ställning ytterligare kommer att försämras, eller	
— — — — — — — — — — — — — — —	
12 a kap.	
Extra tillsyn över försäkringsgrupper	
1 §	
I detta kapitel avses med	(upphävs)
1) moderföretag ett moderföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person som Finansinspektionen anser utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,	
2) dotterföretag ett dotterföretag enligt bokföringslagen samt varje annan juridisk person där Finansinspektionen anser att ett moderföretag utövar faktiskt bestämmande inflytande samt en sådan juridisk persons dotterföretag,	
3) ägarintresse det att det mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag	

uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 6 §; även en annan sådan ägarandel som skapar en varaktig förbindelse mellan en fysisk person eller en juridisk person och ett företag och som är avsedd att främja den fysiska personens eller den juridiska personens verksamhet eller den verksamhet som ett företag inom samma koncern bedriver, utgör ett ägarintresse,

4) ägarföretag ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag,

5) anknutet företag ett dotterföretag eller ett företag i vilket en juridisk person har ägarintresse,

6) anknutet försäkringsföretag ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning, ett försäkringsföretag i ett tredjeland, ett kredit- och finansinstitut eller ett värdepappersföretag som är ett anknutet företag,

7) försäkringsföretag en försäkringsförening och ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolag samt en med dem jämförbar utländsk försäkringsgivare vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) försäkringsföretag i tredjeland ett utländskt försäkringsföretag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

9) mångbranschholdingsammanslutning ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som har minst en försäkringsförening enligt denna lag bland sina dotterföretag,

10) försäkringsgrupp försäkringsföretag som avses i 2 § 2—4 mom., deras anknutna företag och ägarföretag samt företag som är anknutna till deras ägarföretag.

När ägarintresse definieras i enlighet med 1 mom. 3 punkten räknas vid tillämpningen av detta kapitel som indirekt innehav även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern räknas deras innehav i ett bolag

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

utanför koncernen vid tillämpningen av detta kapitel som direkt innehav.

2 §

På en försäkringsförening som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland tillämpas bestämmelserna i 4 och 5 §, 7 § 1, 3 och 4 mom. samt 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen. (upphävs)

Bestämmelserna i 6 §, 7 § 2–4 mom. och 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen tillämpas på en försäkringsförening vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i tredjeland.

På en försäkringsförening vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning tilllämpas bestämmelserna i 8, 11 och 12 § i detta kapitel och i 24 § i lagen om Finansinspektionen.

Dessutom tillämpas på försäkringsföreningar som avses i 1 och 2 mom. vad som i 26 kap. 6—10 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om verksamhetskapital som ska användas vid beräkning av den jämkade solvensen och om beräkning av detta kapital, beräkning av det jämkade verksamhetskapitalet, begränsning av anknutna försäkringsföretags verksamhetskapital, det jämkade verksamhetskapitalets minimibelopp och undantag i fråga om beaktandet av anknutna företags verksamhetskapital.

3 §

Finansinspektionen får besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på ett företag som omfattas av extra tillsyn, om företaget är av ringa intresse med hänsyn till syftet med den extra tillsyn över försäkringsföreningar som föreskrivs i detta kapitel eller om det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företagets finansiella situation omfattas av den extra tillsynen med hänsyn till syftet med den extra tillsynen över försäkringsföreningar. (upphävs)

Om en försäkringsholdingsammanslutning, ett utländskt återförsäkringsföretag, ett för-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
säkringsföretag i tredjeland eller en mångbranschholdingsammanslutning som är moderföretag som dotterföretag har försäkringsföretag som erhållit koncession i Finland och i minst en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Finansinspektionen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte tillämpas på en finsk försäkringsförening som omfattas av den extra tillsynen, förutsatt att den extra tillsynen över försäkringsgruppen i fråga har ordnats av en myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med principerna i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp och att den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i staten i fråga ger Finansinspektionen alla uppgifter som behövs för den extra tillsynen över försäkringsgruppen.	
4 §	
Försäkringsföreningar enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel samt finska försäkringsholdingsammanslutningar skall ha tillräckliga interna kontrollsystem för att ta fram de uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen enligt detta kapitel. Försäkringsinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om ordnandet av den interna kontrollen.	(upphävs)
5 §	
För den extra tillsynen över en försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel ska föreningen utföra en beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta anknutna försäkringsföretag. Beräkningen ska tillställas Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna. Finansinspektionen får medge en försäkringsförening undantag från skyldigheten att beräkna den jämkade solvensen, om den är ett företag som är anknutet till ett annat finskt försäkringsföretag eller till en finsk försäkringsholdingsammanslutning och har beaktats vid beräkningen av den jämkade solvensen för det delägande försäkringsföretaget eller den delägande försäkringsholdingsammanslutningen. Undantag får medges endast om de	(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
poster som får ingå i verksamhetskapitalet för de försäkringsföretag som omfattas av beräkningen av jämkad solvens är på ett ändamålsenligt och av Finansinspektionen godkänt sätt fördelade mellan ovan nämnda företag.	
6 §	
En finsk försäkringsholdingsammanslutning som är moderföretag till en försäkringsförening enligt 2 § 2 mom. i detta kapitel ska för den extra tillsynen utföra en beräkning av den jämkade solvensen som ska omfatta anknutna försäkringsföretag i moderföretaget. Om en försäkringsförenings moderföretag är en utländsk försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i tredjeland, ska en försäkringsförening som ingår i gruppen utföra beräkningen. Beräkningen ska tillställas Finansinspektionen i samband med bokslutsuppgifterna.	(upphävs)
Finansinspektionen kan besluta att den beräkning av den jämkade solvensen som avses i denna paragraf ska utföras endast när moderföretaget är yttersta moderföretag i en försäkringsgrupp som omfattas av extra tillsyn.	
6 a §	
På ansökan av en försäkringsförening och med Finansinspektionens samtycke kan den jämkade solvensen fastställas på grundval av koncernbokslutet. På fastställande av den jämkade solvensen på grundval av koncernbokslutet ska bestämmelserna i detta kapitel och i 26 kap. 6—10 § i försäkringsbolagslagen tillämpas.	(upphävs)
I det fall som avses i 1 mom. är det jämkade verksamhetskapitalet det verksamhetskapital enligt 10 a kap. som fastställts på grundval av koncernbokslutet. I fråga om de poster som ingår i det jämkade verksamhetskapitalet ska bestämmelserna i 26 kap. 7, 8 och 10 § i försäkringsbolagslagen och i fråga om verksamhetskapitalets minimibelopp bestämmelserna i 26 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen beaktas.	
Minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapital som fastställs på grundval av koncernbokslutet är	
1) det minimibelopp av det jämkade verksamhetskapitalet som avses i 26 kap. 9 § i	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
försäkringsbolagslagen, varvid de proportionella andelarna i 2 punkten i den paragrafen är de andelar som använts när koncernbokslutet upprättades, eller 2) det minimibelopp av verksamhetskapitalet som beräknats på grundval av uppgifterna i koncernbokslutet och som bestäms enligt denna lag och de bestämmelser om minimibeloppet av verksamhetskapitalet i försäkringsbolagslagen som tillämpas med stöd av den.	
7 §	
Om den jämkade solvensen beräknad med stöd av 5 § för en försäkringsförening enligt 2 § 1 mom. är negativ, skall föreningen inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för att återställa en sund solvensställning. Om en i 2 § 2 mom. avsedd försäkringsförenings solvens på grundval av en beräkning enligt 6 § äventyras eller riskerar att äventyras, skall den finska försäkringsholdingsammanslutning som är försäkringsföreningens moderföretag inom en av Försäkringsinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för att återställa en sund solvensställning. Om moderföretaget är något annat företag enligt 2 § 2 mom. än en finsk försäkringsholdingsammanslutning, skall försäkringsföreningen tillställa Försäkringsinspektionen planen. Den plan för att återställa en sund solvensställning som avses i 1 och 2 mom. skall innehålla 1) förslag till åtgärder som behövs för att återställa en sund solvensställning, 2) en utredning om på vilket sätt de föreslagna åtgärderna antas påverka de försäkrade förmånerna på ett betryggande sätt, samt 3) den tid inom vilken åtgärderna avses bli vidtagna. Försäkringsinspektionen får utfärda närmare föreskrifter om planens innehåll.	(upphävs)
8 §	
Finansinspektionen ska övervaka transak-	(upphävs)

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

tioner mellan en försäkringsförening och ett företag som är anknutet till försäkringsföreningen, ett ägarföretag i försäkringsföreningen och ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsföreningen.

Dessutom ska Finansinspektionen övervaka transaktioner mellan en försäkringsförening och en fysisk person som har ägarintresse i försäkringsföreningen eller i ett företag som är anknutet till försäkringsföreningen, i ägarföretag i försäkringsföreningen eller i ett företag som är anknutet till ett ägarföretag i försäkringsföreningen.

Vid tillsynen ska särskild uppmärksamhet fästas vid transaktioner som gäller lån, borgen samt förbindelser utanför balansräkningen, poster som får ingå i verksamhetskapitalet, investeringar, återförsäkringsrörelse och avtal om delade kostnader.

En försäkringsförening ska underrätta Finansinspektionen minst en gång om året om betydande transaktioner enligt 1—3 mom. på det sätt som Finansinspektionen närmare bestämmer. Om det på grundval av dessa uppgifter framgår att föreningens solvens äventyras eller riskerar att äventyras, ska föreningen inom en av Finansinspektionen bestämd tid för godkännande tillställa inspektionen en plan för att återställa en sund solvensställning.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från de villkor som allmänt iakttas i likadana transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som koncernföretagen skaffar hos ett företag inom koncernen och inte heller på kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att stärka dotterföretagets kapitalstruktur.

12 §

Utan hinder av vad som bestäms någon annanstans i lag har företag som omfattas av extra tillsyn enligt detta kapitel och företag som är anknutna till dem och företag som har ägarintresse i dem rätt att sinsemellan utbyta uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen.

(upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
13 kap.	13 kap.
Likvidation och konkurs	**Likvidation och konkurs**
3 §	
— — — — — — — — — — — — — — —	
Är antalet försäkringstagare i föreningen under två år i följd mindre än 300, kan Försäkringsinspektionen vidta åtgärder för att föreningen skall träda i likvidation och upplösas, om inte Försäkringsinspektionen anser att föreningens verksamhet alltjämt bygger på sunda försä20 §.	(upphävs)
Har en försäkringsförening trätt i likvidation genom beslut av föreningsstämma i det fall som avses i 3 § 2 mom., kan föreningsstämman, sedan revisorerna gett utlåtande i saken, med ovan i 4 § 2 mom. andra meningen föreskriven röstmajoritet besluta att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.	
Vad som bestäms 1 mom. skall tillämpas på motsvarande sätt	
1) om en stor förening som trätt i likvidation på grund av att dess verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som föreskrivs i 10 a kap. eller	
2) om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapitalåter uppfyller dessa krav.	
Sedan beslut fattats om att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsätta, skall för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.	
Sedan styrelse har valts skall likvidatorerna utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt till registermyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering skett. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan då likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.	
20 §	20 §
Har en försäkringsförening trätt i likvida-	*Om en försäkringsförening har trätt i likvi-*

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

tion genom beslut av föreningsstämma i det fall som avses i 3 § 2 mom., kan föreningsstämman, sedan revisorerna gett utlåtande i saken, med ovan i 4 § 2 mom. andra meningen föreskriven röstmajoritet besluta att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Vad som bestäms 1 mom. skall tillämpas på motsvarande sätt

1) om en stor förening som trätt i likvidation på grund av att dess verksamhetskapital underskrider det garantibelopp som föreskrivs i 10 a kap. eller

2) om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapitalåter uppfyller dessa krav.

Sedan beslut fattats om att likvidationen skall avslutas och föreningens verksamhet fortsätta, skall för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Sedan styrelse har valts skall likvidatorerna utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen göra anmälan om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt till registermyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering skett. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan då likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.

dation med stöd av 3 § 2 mom. genom föreningsstämmans beslut kan föreningsstämman, sedan revisorerna yttrat sig i ärendet, besluta att likvidationen ska avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. *Beslutet är giltigt endast om det har biträtts av delägare med minst två tredjedelar eller en i stadgarna bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna.* Ett sådant beslut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas *om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapital åter uppfyller dessa krav.*

Efter ett beslut om att avsluta likvidationen och fortsätta föreningens verksamhet ska för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Efter att en styrelse har valts ska likvidatorerna utan dröjsmål *underrätta Finansinspektionen* om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt lämna en anmälan till registermyndigheten för registrering *av beslutet*. Beslutet får inte verkställas förrän *det registrerats*. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan om likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.

27 §

Försäkringsföreningarna ansvarar för de fordringar som har i 24 § nämnd förmånsrätt, till den del de inte ens efter det att delägarna har fullgjort sin skyldighet att erlägga tilläggsavgift kan betalas med den försäkringsförenings medel som har trätt i likvidation eller försatts i konkurs.

Ansvaret fördelar sig mellan föreningarna i förhållande till de försäkringspremieinkomster som framgår av de senast fastställda bokslu-ten.

Likvidatorn eller boförvaltaren skall utan dröjsmål göra upp en förteckning över betalningar som baserar sig på föreningarnas ansvar enligt 2 mom. och de proportionstal enligt vilka dessa har fastställts samt tillställa Försäkringsinspektionen förteckningen, där

(upphävs)

Gällande lydelse

den skall hållas framlagd för dem som saken gäller under en tid av 30 dagar. Försäkringsinspektionen skall i den officiella tidningen med iakttagande av förfarandet enligt 14 kap. 11 § meddela att förteckningen är framlagd och på begäran delge dem som saken gäller förteckningen. Föreningarna kan söka rättelse i de betalningar som fastställts för föreningarna och i de proportionstal enligt vilka de fastställts hos Försäkringsinpektionen inom 30 dagar från utgången av den tid förteckningen hållits framlagd.

När förteckningen har vunnit laga kraft skall likvidatorn eller boförvaltaren hos föreningarna ta ut betalningarna enligt förteckningen.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 s §, sådan den lyder i lag 175/2009, samt

fogas till lagen nya 83 v—83 z § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	7 kap.
	Försäkringspremier, ansvarsskuld och solvenskapital
83 s §	83 s §
Om en pensionskassa som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionskassan utöver den försäkringstekniska ansvarsskulden ständigt ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital.	Om en pensionskassa som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionskassan utöver ansvarsskulden ständigt ha en tillräcklig kapitalbas *för att uppfylla det sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § beräknats för olika försäkringsklasser (**kapitalbasens minimibelopp**).*
Kapitalbasen ska återspegla typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.	*Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.*
Vid beräkning av minimibeloppet av kapitalbasen enligt denna paragraf gäller det som i 11 kap. 1 §, 2 § 3—6 punkten, 5 § 1, 2, 5 och 7—9 punkten, 6 §, 12 § 1 mom., 13, 14 och 16 § i försäkringsbolagslagen (521/2008) bestäms om beräkning av livförsäkringsbolagets verksamhetskapital och om verksamhetskapitalets minimibelopp. Grundfonden och garantikapitalet hänförs också till pensionskassans kapitalbas.	*Till pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:*
Vid beräkning av en pensionskassas kapitalbas enligt denna paragraf beaktas kassans avgivna återförsäkring till fullt belopp som en post som sänker kravet på kapitalbasen.	*1) den betalda grundfonden och garantikapitalet,*
	2) fonderna för bundet och fritt eget kapital,
	3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,
	4) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen och de frivilliga reserver som avses i 15 §, samt
	5) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.
	Från pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:
	1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,
	2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,
	3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,
	4) alla med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt
	5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionskassan.
	Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionskassan att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 5 punkten till kassans tillgångar enligt 1 mom.
Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om	Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om
1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,	1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,
2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska översändas.	2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.
	83 v §
	Den andel som ska hänföras till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008), med undantag av försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i den lagen, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf.
	På summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.
	På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent. I

Gällande lydelse | Föreslagen lydelse

fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tecknats för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

83 w §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 enligt lagen om försäkringsklasser bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § bär placeringsrisken, ska på summan av premieansvaret för sådana försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan inte har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska på summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 1 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll ska beräknas en andel om 0,3 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska en andel om 25 procent beräknas på försäkringarnas administrationskostnader under den närmast föregående räkenskapsperioden.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

83 x §

Det relationstal som avses i 83 v § 2 mom. och i 83 w § 2 och 3 mom. erhålls när summan av en försäkringsgrupps egen andel av premieansvaret för gruppen i fråga och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Det relationstal som avses i 83 v § 3 mom. och i 83 w § 4 mom. erhålls när försäkringsgruppens egen andel av risksumman för försäkringarna för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är ringa, kan Finansinspektionen kräva att pensionskassan vid beräkningen av kapitalbasens minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 och 2 mom.

83 y §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § är i fråga om försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser det största av de belopp som räknats ut enligt 2—5 mom.

Av en pensionskassas premieinkomst i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser ska av den egna andelen av premieinkomsten under den senaste räkenskapsperioden sammanräknas 18 procent upp till 50 000 000 euro och 16 procent av den överstigande delen.

Om pensionskassans premieintäkt i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten, ska premieintäkten i stället för premieinkomsten användas i den beräkning som avses i 2 mom.

Av medelvärdet av pensionskassans egen

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

andel av ersättningskostnader i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen.

Om kapitalbasens minimibelopp enligt 1 mom. som bestämt i enlighet med 2—4 mom. är mindre än minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas, ska kapitalbasens minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas multiplicerad med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser vid räkenskapsperiodens slut divideras med den egna andelen av ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan de beloppen i denna paragraf justeras enligt de förändringar i det europeiska konsumentprisindexet som Europeiska gemenskapernas statistikkontor tillkännager. Det justerade beloppen avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

83 z §

Om beloppet av pensionskassans kapitalbas enligt i 83 s § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt i 83 s § 1 mom, ska pensionskassan utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska framgå hur pensionskassan inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 e och 48 g § sådana de lyder, 48 e § i lag 174/2009, och 48 g § i lag 443/2012, samt

fogas till lagen en ny 48 h § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	6 kap.
	Pensionsansvaret och täckandet av det samt solvenskapitalet
48 e §	48 e §
Om en pensionsstiftelse som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionsstiftelsen utöver pensionsansvaret ständigt ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital.	Om en pensionsstiftelse som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionsstiftelsen utöver pensionsansvaret ständigt ha en tillräcklig kapitalbas som säkerhetskapital för att *uppfylla de sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § i lagen om försäkringskassor beräknats för olika försäkringsklasser (**kapitalbasens minimibelopp**)*.
Kapitalbasen ska återspegla typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.	Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.
Vid beräkning av minimibeloppet av kapitalbasen enligt denna paragraf iakttas det som i 11 kap. 1 §, 2 § 3—6 punkten, 5 § 1, 2, 5 och 7—9 punkten, 6 §, 12 § 1 mom., 13, 14 och 16 § i försäkringsbolagslagen (521/2008) bestäms om beräkning av livförsäkringsbolagets verksamhetskapital och om verksamhetskapitalets minimibelopp.	*Till pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:*
	1) fonderna för bundet och fritt eget kapital,
	2) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,
	3) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen och de frivilliga reserver som avses i 15 §, samt
Vid beräkning av en pensionsstiftelses kapitalbas enligt denna paragraf beaktas stiftelsens avgivna återförsäkring till fullt belopp som en post som sänker kravet på kapitalbasen.	*4) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden*

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.
	Från pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:
	1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,
	2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,
	3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,
	4) alla med skulder jämställbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt
	5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionsstiftelsen.
	Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionsstiftelsen att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 4 punkten till stiftelsens tillgångar enligt 1 mom.
Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om	Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om
1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,	1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen,
2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska översändas.	2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.
48 g §	48 g §
För att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriva vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen utökas genom understödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.	*Om beloppet av pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 48 e § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt 48 e § 1 mom., ska pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska framgå hur pensionsstiftelsen inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.*
Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt	

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
solvenskapital, om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.	
Efter att ha hänfört den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa sin solvens i förhållande till den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.	
Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska dock det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.	
	48 h §
	En förutsättning för att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet är att pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriver vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen förstärks genom understödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.
	Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Om en post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt har hänförts till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa förhållandet mellan sin solvens och den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för solvensen inom arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter. *Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.*
	Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 11 § 2 mom., 15 §, 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom.,

sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag (/) och 11 § 2 mom. i lag 983/2013, 15 § i lag 524/2008 samt 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom. i lag 442/2012, samt

fogas till lagen nya 5 a §, 9 g § och 13 b §, till 16 e §, sådan den lyder i lag 442/2012, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 16 f § och en ny 31 §, i stället för den 31 § som upphävts genom lag 524/2008, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna stadganden	**Allmänna stadganden**
1 §	1 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—3 och 6 mom., 5 och 7 §, 8 § 1—4 mom., 9—12 §, 14—18 §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1—22 och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 och 10 § i försäkringsbolagslagen.	På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. *2 a*, 3—5 *och 11 a §*, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. *1 a §*, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 *och 9 b §*, 10 § 1 mom. 3 punkten samt *12*, 16, 17, *18 a, 18 b*, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—*5 och 7—12 och 12 a §*, 14—18 *och 20 a—20 c §*, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. *6 §*, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, *10—13 och 13 a kap.*, 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. *1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §*, 16 § 1 mom. samt *25—27 §, 26 kap.* eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	2 kap.
	Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag
	5 a §
	Betalning i pengar, apport, indrivning och följder
	Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följderna av betalningsdröjsmål i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § i det kapitlet ska *1) grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag betalas i pengar,* *2) av aktierna i ett arbetspensionsförsäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 6 § 1 mom. i denna lag.*
	4 kap.
	Bolagets förvaltning
	9 g §
	Skyldighet att anmäla förändringar i styrelsens sammansättning till Finansinspektionen
	Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar i styrelsens sammansättning. Av anmälan ska framgå att styrelseledamöterna uppfyller kraven i 9 e §.
11 §	11 §
Verkställande direktör	*Verkställande direktör*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Verkställande direktören ska vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. Ett arbetspen-	Verkställande direktören ska vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. Ett arbetspen-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
sionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 20 § i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.	sionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 6 kap. *19 §* i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	5 kap.
	Revision
	13 b §
	Särskilda bestämmelser om revision av arbetspensionsförsäkringsbolag
	Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i en omfattning som kan anses tillräcklig utsträckas till ansvarsskulden enligt 14 § och till solvenskapitalet enligt 16 §, samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern. *En berättelse om revisionen enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.* *Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som framkommit vid revisionen.*
6 kap.	6 kap.
Ansvarsskuld	**Ansvarsskuld**
15 §	15 §
Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden	*Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden*
Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska täcka ansvarsskulden enligt 14 § i denna lag så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att de poster som anges i	Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska täcka ansvarsskulden enligt 14 § i denna lag så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att följande poster dras av

Gällande lydelse

10 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 § i denna lag.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—3 mom. ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska bifogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 4 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

Föreslagen lydelse

från den ansvarsskuld som avses i 14 §

1) i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, vilken får vara sammanlagt högst 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

4) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

Återförsäkrarens andel enligt 2 mom. 1 punkten kan dock inte dras av om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är sannolikt att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser. Finansinspektionen kan dessutom av särskilda tillsynsrelaterade skäl för högst två år begränsa rätten för ett enskilt arbetspensionsförsäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulden som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—*4* mom. ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar, vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska bifogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 5 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	7 kap.
	Solvenskapital
16 d §	16 d §
Poster som ska dras av från solvenskapitalet	*Poster som ska dras av från solvenskapitalet*
Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:	Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:
7) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, om inte den tillsyn som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas på bolaget och bolagets tillgångar uppfyller den definition av ägarintresse som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen; alternativt kan särskilt reglerade avdrags- och sammanställningsmetoder för beräkning av ett finans- och försäkringskonglomerats kapitaltäckning tillämpas på avdraget.	7) det verkliga värdet av aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämställas med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat försäkringsbolag som ägs av bolaget, *om det mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företaget finns en sådan betydande bindning som avses i 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen.*
16 e §	16 e §
Finansinspektionens befogenheter	*Finansinspektionens befogenheter*
Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som avses i 16 a § nedskrivs i den uträkning som avses i 11 kap. 24 § i försäkringsbolagslagen, i synnerhet i de fall då marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen.	Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som avses i 16 a § skrivs ned i den solvenskapitalberäkning som avses i *16 f §, om* marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen *eller det i övrigt är behövligt för att en korrekt bild ska fås av bolagets finansiella ställning.*
	Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som enligt 16 a—16 d § ska hänföras till och dras av från solvenskapitalet samt om vilka uppgifter som ska framgå av planer som avses i 20 §.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

16 f §

Beräkning av solvenskapitalet

Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska till Finansinspektionen ge in en beräkning varav framgår huruvida solvenskapitalkraven har uppfyllts.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur solvenskapitalberäkningen ska upprättas och när den ska ges in.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

31 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen övervakar att arbetspensionsförsäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed.

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att arbetspensionsförsäkringsbolagens solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom ska Finansinspektionen utöva tillsyn över arbetspensionsförsäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen ska också övervaka finländska försäkringsholdingsammanslutningar med iakttagande av försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen on Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten, det inledande stycket i 26 § 1 mom. samt 26 § 1 mom. 2 punkten och 5 mom., 65 b § 2 mom., 65 c § 1 och 2 mom. samt 67 § 5 mom.,

av dem 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten och 67 § 5 mom. i lag 752/2012, 26 § 1 mom. 2 punkten i lag 170/2014, det inledande stycket i 26 § 1 mom. och 26 § 5 mom. samt 65 c § 2 mom. i lag 611/2014 samt 65 b § 2 mom. och 65 c § 1 mom. i lag 985/2013, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 kap.
	Allmänna bestämmelser
4 §	4 §
Tillsynsobjekt	*Tillsynsobjekt*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag	Med *auktoriserade* tillsynsobjekt avses i denna lag
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),	2) försäkringsbolag *och specialföretag* enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
6 §	6 §
Övriga definitioner	*Övriga definitioner*
	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
11) *grupptillsyn* konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, extra tillsyn över försäkringsföretag och tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,	11) *grupptillsyn* konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, grupptillsyn över försäkringsföretag och tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,
12) *grupp* en finansiell företagsgrupp enligt 16 § i kreditinstitutslagen och 1 kap. 16 § i lagen om investeringstjänster, en försäkrings-	12) *grupp* en finansiell företagsgrupp enligt *1 kap.* 16 § i kreditinstitutslagen och 1 kap. 16 § i lagen om investeringstjänster, en för-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
grupp enligt 26 kap. 1 § 10 punkten i försäkringsbolagslagen och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om finans- och försäkringskonglomerat,	säkringsgrupp enligt 26 kap. *2 § 2 mom.* i försäkringsbolagslagen och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	3 kap.
	Tillsynsbefogenheter
26 §	26 §
Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet	*Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet*
Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt vad som föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag, och om	Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt vad som föreskrivs i denna lag eller någon annanstans i lag, och om
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 11 kap. 25 eller 26 §, 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen, 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller	2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansiell saneringsplan som avses i *25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 §* i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen ska på ansökan återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tredjelands kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksföre-	Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i

Gällande lydelse

ning, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver verksamhet i enlighet med verksamhetstillståndet och på den grunden har ansökt om återkallelse av det. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013).

Föreslagen lydelse

konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. *Verksamhetstillståndet ska återkallas också om försäkringsbolaget har beslutat om likvidation eller om Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation.*

6 kap.

Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över tillsynsobjekt och filialer som avses i 1 mom. och Europeiska tillsynsmyndigheten har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över tillsynsobjekt och filialer som avses i 1 mom. och Europeiska tillsynsmyndigheten har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
65 c §	65 c §
Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet	*Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet*
Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över *tillsynsobjekt* och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprincipen höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.	Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid tillsynen över *tillsynsobjekt* och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprincipen höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.
De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande frågor:	De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande
1) informationsutbytet,	1) informationsutbytet,
2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,	2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,
3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en sådan utvärdering som avses i 85 § i kreditinstitutslagen,	3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en bedömning enligt 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,
4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,	4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,
5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,	5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,
6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,	6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,
7) vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten konsekvent tillämpning av kapitalkraven på de kreditinstitut som hör till den finansiella företagsgruppen.	7) konsekvent tillämpning av solvenskraven vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten, och
	8) förfarandena för att fatta beslut som avses i 26 kap. 6, 28, 30 och 32 § samt förfarandet för fullgörande av informationsskyldigheten enligt 26 kap. 11 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
67 §	67 §
Överföring av inspektionsuppgifter	*Överföring av inspektionsuppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt i fråga om tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i kreditinstitutslagen,	Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt i fråga om tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i kreditinstitutsla-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
försäkringsbolagslagen, lagen om investeringstjänster och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.	gen, *försäkringsbolagslagen*, lagen om investeringstjänster och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 7 punkten och 14 punkten underpunkt a—d, 17 § 2 mom., 18 § e, g och h-punkten och 20 § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 984/2013, 2 § 1 mom. 14 punkten underpunkt a—d och 17 § 2 mom. sådana de lyder i lag 886/2008 samt 18 § h-punkten sådan den lyder i lag 622/2014,

fogas till 21 §, sådan den lyder i lag 622/2014, ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Förslagen lydelse*
1 kap.	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i försäkringsbolagslagen och i lagen om försäkringsföreningar *samt captivebolag och specialföretag som avses i försäkringsbolagslagen*,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
14) *centrala tillsynsmyndigheter*	14) *centrala tillsynsmyndigheter*
a) utländska tillsynsmyndigheter som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,	a) utländska tillsynsmyndigheter, som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,
b) andra utländska tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaserade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för extra tillsyn över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,	b) andra utländska tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaserade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för *grupptillsyn* över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,
c) utländska tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag som den gruppbaserade eller extra tillsyn som avses i b-punkten inte till-	c) utländska tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag som gruppbaserad tillsyn eller *grupptillsyn* som avses i b-punkten

Gällande lydelse

lämpas på,

d) andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över reglerade utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de tillsynsmyndigheter som avses i a—c-punkten enhälligt så beslutar.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad Finansinspektionen beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § lämnas obeaktat om tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp som hör till ett konglomerat och ett företag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av Finansinspektionen, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaserade tillsynen eller den extra tillsynen.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

Föreslagen lydelse

inte tillämpas på,

d) andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över reglerade utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de tillsynsmyndigheter som avses i a—c- punkten enhälligt så beslutar.

— — — — — — — — — — — — — — —

3 kap.

Tillsyn över konglomerats ekonomiska ställning

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad Finansinspektionen beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i *18—21 och 23 §* lämnas obeaktat om tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp som hör till ett konglomerat och ett företag som omfattas av *grupptillsynen* över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av Finansinspektionen, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaserade tillsynen eller *grupptillsynen*.

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
e) det verksamhetskapital och det minimibelopp av verksamhetskapitalet som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag, när det är fråga om ett inhemskt liv- eller skadeförsäkringsbolag eller ett annat än i g-punkten avsett utländskt liv- eller skadeförsäkringsföretag eller återförsäkringsföretag,	e) *medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet*, när det är fråga om ett inhemskt liv- eller skadeförsäkringsbolag eller ett annat än i g-punkten avsett utländskt liv- eller skadeförsäkringsföretag eller återförsäkringsföretag,
g) verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet enligt bestämmelserna i försäkringsföretagets hemstat, när det är fråga om ett utländskt försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt försäkringsföretag, vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen; om dylika bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag men inte på återförsäkringsföretag kan verksamhetskapitalet och minimibeloppet av verksamhetskapitalet för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i nämnda hemstat,	g) *kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet* enligt bestämmelserna i försäkringsföretagets hemstat, när det är fråga om ett utländskt försäkringsföretag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt försäkringsföretag, vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen; om dylika bestämmelser tillämpas på försäkringsföretag men inte på återförsäkringsföretag kan *kapitalbasmedlen och solvenskapitalkravet* för ett återförsäkringsföretag beräknas som om det var fråga om ett försäkringsföretag i nämnda hemstat,
h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen och det kapitalkrav som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingföretag eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,	h) *medräkningsbara kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller solvenskapitalkravet och det kapitalkrav* som avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som betraktas som företag i försäkringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett sådant konglomerats holdingföretag där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel,
20 §	20 §
Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav	*Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav*
Om den sammanräknade kapitalbasen i de	Om den sammanräknade kapitalbasen i de

Gällande lydelse

företag som hör till samma bransch i konglomeratet överskrider det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen som krävs av dessa företag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till den del det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen överskrids, vid beräkningen av kapitaltäckningen för konglomeratet beaktas endast den kapitalbas som uppfyller både de krav som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen och de krav som ställs på verksamhetskapitalet i lagen om försäkringsbolag. Vad som i detta moment bestäms om kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen tillämpas på motsvarande sätt på den konsoliderade kapitalbasen och det jämkade verksamhetskapitalet samt på minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen och på minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet i fråga om företag som hör till ett sådant företags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller som omfattas av den extra tillsynen över företag som hör till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

företag som hör till samma bransch i konglomeratet överskrider det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen som krävs av dessa företag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till den del det sammanräknade minimibeloppet av kapitalbasen överskrids, vid beräkningen av kapitaltäckningen för konglomeratet beaktas endast den kapitalbas som uppfyller både de krav som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen och *de krav som ställs på de medräkningsbara kapitalbasmedlen* i försäkringsbolagslagen. Vad som i detta moment föreskrivs om kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen tillämpas på motsvarande sätt på den konsoliderade kapitalbasen och *på gruppens kapitalbasmedel enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen* samt på minimibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen *och på solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen i fråga om företag* som hör till ett sådant företags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller som omfattas av grupptillsynen över ett försäkringsbolag som hör till ett konglomerat.

— — — — — — — — — — — — — — —

21 §

Exponeringar mot kunder

— — — — — — — — — — — — — — —

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäkringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling utgör inte exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 171/2014, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Avgiftsgrund**	**Avgift i % av avgiftsgrunden**
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (121/2007)	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt	balansomslutning	0,00284

lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)		
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjeländers kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,34
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30 %, avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om in-	omsättning	0,34

vesteringstjänster (747/2012) än sådana som avses i lagens 6 kap. 1 § 3—5 mom.		
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0011
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,15
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,34
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

— — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Föreslagen lydelse

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Avgiftsgrund**	**Avgift i % av avgiftsgrunden**
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen *(610/2014)*	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	*balansomslutning*	*0,00284*
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284

statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjeländers kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster enligt lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,34
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30 %, avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i lagens 6 kap. 1 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland	0,0018

	förvaltade placerings-fondernas sammanlagda tillgångar	
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placerings-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas samman-lagda tillgångar	0,0011
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,15
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Fin-land förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har fili-al i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Fin-land förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredje-land	omsättning	0,34
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

— — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som beta-lar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Grundavgift i euro**
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditin-stitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebo-lag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter över-	9 000

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

stiger finansnetto	
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 000
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 000
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 500
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 000
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 000
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 000
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	**Grundavgift i euro**
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	*2 000*
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 000
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 000
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 500
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 000
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 000
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 000
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av 9 a § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 9 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 426/2010, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 kap.
	Information om försäkringen
9 a §	9 a §
Närmare bestämmelser och föreskrifter	*Närmare bestämmelser och föreskrifter*
Genom förordning av justitieministeriet kan det utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som räknas upp i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83 EG om livförsäkring ska lämnas.	Genom förordning av justitieministeriet kan det utfärdas närmare bestämmelser o*m hur de uppgifter som nämns i artiklarna 183—185 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ska ges in.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den *20* .